

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-mail: info@uradni-list.si

Št. **56** Ljubljana, torek **13. 7. 1999**

Cena 1260 SIT

ISSN 1318-0576

Leto IX

DRŽAVNI ZBOR

2648. Zakon o carinski službi (ZCS-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o carinski službi (ZCS-1)

Razgllašam zakon o carinski službi (ZCS-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-102/99

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O CARINSKI SLUŽBI (ZCS-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja in opredeljuje naloge in organizacijo carinske službe, pooblastila, zbiranje, varstvo in zavarovanje podatkov, posebnosti delovnih razmerij, posebnosti disciplinske in odškodninske odgovornosti, priznanja in prekrške.

2. člen

Naloge carinske službe (v nadaljnjem besedilu: služba) opravlja Carinska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: uprava) kot upravni organ v sestavi ministrstva, pristojnega za finance.

II. DELOVNO PODROČJE SLUŽBE

3. člen

Temeljne naloge službe so:

1. opravljanje carinskega in trošarinskega nadzora;
2. odobravanje carinsko dovoljenih rab ali uporab blaga;

3. izvajanje carinske in trošarinske kontrole ter inšpekcijskih pregledov;

4. preprečevanje in odkrivanje kaznivih ravnanj v zvezi z blagom, ki se vnaša na carinsko območje ali iznaša iz tega območja, in v zvezi s trošarinskimi izdelki ter vodenje postopka o carinskih in trošarinskih prekrških na prvi stopnji;

5. opravljanje kontrole vnosa in iznosa domačih in tujih plačilnih sredstev;

6. kontrola vnosa, iznosa in tranzita blaga, za katero so predpisani posebni ukrepi zaradi interesov varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali in rastlin, varstva okolja, varovanja nacionalnih vrednot umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti ali varovanja lastnine;

7. kontrola prehajanja oseb čez državno mejo na mejnih prehodih, ki jih določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada);

8. opravljanje drugih nalog, določenih v tem zakonu in drugih predpisih.

III. ORGANIZACIJA SLUŽBE

4. člen

(1) Upravo sestavljajo carinski organi, ki so: Generalni carinski urad, carinski uradi kot območne organizacijske enote uprave, ustanovljene za posamezno območje, in izpostave kot notranje organizacijske enote carinskih uradov.

(2) Sedež Generalnega carinskega urada je v Ljubljani.

5. člen

(1) Carinski uradi se ustanavljajo v gospodarskih in prometnih središčih, kadar to narekujejo obseg, struktura ter tok zunanjetrgovinske menjave blaga in storitev, potniški promet s tujino, proizvodnja in promet s trošarinskimi izdelki ter druge upravičene ekonomske potrebe.

(2) Carinske urade ustanavlja, združuje in ukinja vlada. Z aktom o ustanovitvi določi tudi njihovo krajevno pristojnost.

6. člen

(1) Za odobritev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, odmerjanje, obračunavanje in pobiranje uvoznih, izvoznih in drugih dajatev, trošarin, opravljanje carinskega in trošarinskega nadzora ter izvajanje carinske in trošarinske kontrole imajo carinski uradi kot svoje notranje organizacijske enote izpostave.

(2) Izpostave ustanavlja, združuje in ukinja vlada. Z aktom o ustanovitvi določi tudi delovno področje izpostave.

7. člen

(1) Upravo vodi generalni direktor, ki vodi tudi delo Generalnega carinskega urada. Generalni direktor je za svoje delo in delo službe odgovoren ministru, pristojnemu za finance.

(2) Generalni direktor ima dva namestnika. Namestnika pomagata generalnemu direktorju na področjih, ki jih določi generalni direktor, in ga nadomeščata, kadar je ta odsoten ali zadržan.

(3) Generalni direktor in njegova namestnika so funkcionarji. Imenuje in razrešuje jih vlada na predlog ministra, pristojnega za finance.

8. člen

(1) Carinski urad vodi direktor, ki je višji upravni delavec. Direktor izdaja pravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti carinskega urada in opravlja druge naloge, ki jih določa zakon ali drug predpis. Direktor je za svoje delo in delo carinskega urada odgovoren generalnemu direktorju.

(2) Direktor ima lahko tri pomočnike, ki mu pomagajo pri vodenju. V primeru odsotnosti ali zadržanosti direktor določi pomočnika, ki ga nadomešča z vsemi pooblastili.

(3) Pomočniki so višji upravni delavci in so za svoje delo odgovorni direktorju carinskega urada.

9. člen

Akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest Generalnega carinskega urada in carinskih uradov izda minister, pristojen za finance, s soglasjem vlade. Predlog akta pripravi generalni direktor.

10. člen

Generalni carinski urad opravlja naslednje naloge:

1. organizira delo službe, spremlja in preučuje njen razvoj ter ustrezno ukrepa za njeno pravilno delovanje;

2. organizira in nadzira delo carinskih uradov;

3. zagotavlja enotno izvajanje carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna služba;

4. izdaja in zalaga uradne obrazce in publikacije v okviru svoje dejavnosti oziroma za izvajanje te dejavnosti izbere in pooblasti izvajalca v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila;

5. skrbi za hrambo in prodajo blaga in trošarinskih izdelkov oziroma za izvajanje teh nalog izbere in pooblasti izvajalca v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila;

6. določa in izvaja programe za kadrovske, strokovne in tehnični razvoj službe ter skrbi, da so zagotovljeni pogoji za uspešno opravljanje nalog;

7. razvija in izvaja programe za izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje delavcev službe;

8. izvaja nadzor nad pravilnim odmerjanjem, obračunavanjem, pobiranjem in izterjavo dajatev, ki se pobirajo pri uvozu in izvozu blaga, ter nadzor nad plačili;

9. izvaja nadzor nad pravilnim obračunavanjem, plačevanjem in izterjavo trošarin;

10. opravlja naknadna preverjanja deklaracij po carinskem zakonu (Uradni list RS, št. 1/95, 28/95, 32/99 in 40/99 – popravek), inšpekcijske preglede, carinsko in trošarinsko kontrolo;

11. izvaja postopke prisilne izterjave carinskega dolga in trošarin v primerih, ko odloča o obveznosti plačila v upravnem postopku na prvi stopnji;

12. razvija metode in tehnike preprečevanja in odkrivanja carinskih in trošarinskih prekrškov ter drugih kaznivih ravnanj v zadevah iz pristojnosti službe;

13. preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja v zadevah iz pristojnosti službe;

14. odloča v upravnih zadevah iz pristojnosti službe v upravnem postopku na drugi stopnji in na prvi stopnji, kadar ta pristojnost izhaja iz zakonov ali drugih predpisov;

15. skrbi za pravilno ugotavljanje podlag za določitev višine uvoznih in izvoznih dajatev ter trošarin, tako da opravlja kemijskotehnološke in fizikalne analize vzorcev blaga, daje strokovna mnenja in izdaja zavezujoče informacije o uvrstitvi blaga v nomenklaturu carinske tarife ter zavezujoče informacije o poreklu blaga;

16. nudi strokovno pomoč pri izvajanju carinskih in trošarinskih predpisov ter daje pojasnila o vprašanih iz delovnega področja službe;

17. zbira, obdeluje, posreduje in hrani podatke s področja dela službe ter upravlja z informacijskim in telekomunikacijskim sistemom službe;

18. sodeluje z mednarodnimi organizacijami in strokovnimi združenji s področja carinskega in trošarinskega sistema, carinskimi in trošarinskimi službami drugih držav ter pristojnimi mejnimi organi sosednjih držav;

19. sodeluje z državnimi organi in drugimi organizacijami v zadevah, ki se nanašajo na delovno področje službe;

20. daje soglasja za posege v prostor oziroma soglasja za gradnjo, rekonstrukcijo ali adaptacijo objektov na območjih prostih carinskih oziroma ekonomskih con in na mejnih prehodih;

21. skrbi za obveščanje javnosti o delu službe;

22. opravlja druge naloge, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi.

11. člen

Za zagotovitev enotne uporabe predpisov in uspešno opravljanje dela službe izdaja generalni direktor navodila za delo in pojasnila v zvezi s predpisi, ki jih izvaja služba.

12. člen

Carinski urad opravlja naslednje naloge:

1. odobrava carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga;

2. nadzoruje in kontrolira sprostitve trošarinskih izdelkov v porabo in odloča o odlogu, odpustitvah in oprostitvah plačila trošarin;

3. odmerja, obračunava in pobira uvozne in izvozne dajatve, posebne kmetijske dajatve, davke in trošarine ob uvozu blaga, takse in druge dajatve, ki se plačujejo pri uvozu, izvozu in tranzitu blaga, ter druge dajatve v skladu s posebnimi predpisi;

4. izvaja nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem trošarin;

5. ugotavlja carinsko vrednost in uvrstitev blaga v nomenklaturu carinske tarife ter ugotavlja poreklo blaga v skladu z veljavnimi predpisi in po mednarodnih sporazumih;

6. opravlja carinski in trošarinski nadzor;

7. izvaja carinsko in trošarinsko kontrolo;

8. opravlja naknadna preverjanja carinskih deklaracij po carinskem zakonu in inšpekcijske preglede;

9. izvaja postopke prisilne izterjave carinskega dolga in trošarin;

10. na mejnih prehodih, ki jih določi vlada, opravlja zadeve s področja kontrole prehajanja čez državno mejo, naloge v zvezi z ugotavljanjem mejnih incidentov in drugih kršitev nedotakljivosti državne meje na mejnem prehodu ter skrbi za izvajanje predpisov s področja tujcev in mednarodnih sporazumov, ki urejajo prehajanje čez državno mejo;

11. opravlja kontrolo vnosa in iznosa domačih in tujih plačilnih sredstev ter preprečuje in odkriva kazniva ravnanja v zvezi s tem;

12. preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja v zadevah iz pristojnosti službe;

13. vodi postopek o carinskih, trošarinskih prekrških in prekrških po tem zakonu na prvi stopnji;

14. odloča v upravnih zadevah iz pristojnosti službe v upravnem postopku na prvi stopnji, če ni z zakonom ali drugim predpisom pristojnost odločanja v upravnem postopku prenesena na Generalni carinski urad;

15. izvaja hrambo in prodajo zaseženega, odvzetega, odstopljenega ali najdenega blaga in trošarinskih izdelkov v skladu s carinskimi in trošarinskimi predpisi;

16. sodeluje z mejno policijo in drugimi pristojnimi državnimi organi, na mednarodnih letališčih tudi s pristojnimi službami na letališču, pa tudi s tujimi mejnimi organi, da zagotovi hitrejše in kvalitetnejše opravljanje nalog neposredno na meji ter zaradi preprečevanja in odkrivanja carinskih in trošarinskih prekrškov ter drugih kaznivih ravnanj;

17. sodeluje z davčnimi in inšpekcijskimi organi ter organi policije;

18. opravlja druge naloge, določene s tem zakonom in drugimi predpisi.

13. člen

Na prvi stopnji vodi postopek o carinskih in trošarinskih prekrških ter o prekrških, določenih v tem zakonu, krajevno pristojni carinski urad.

IV. POOBLASTILA

14. člen

(1) Pri opravljanju nalog carinske službe imajo pooblaščené uradne osebe službe, v okviru opravil delovnega mesta, na katero so razporejene, pooblastila, določena s tem in drugimi zakoni (v nadaljnjem besedilu: carinska pooblastila).

(2) Pooblaščené uradne osebe so pri izvajanju nalog službe dolžne ravnati v skladu z ustavo in zakoni ter spoštovati in varovati človekove pravice in temeljne svoboščine.

(3) Pooblaščené uradne osebe morajo spoštovati in ravnati tudi v skladu s pravili kodeksa etike delavcev službe.

(4) Način izvajanja carinskih pooblastil predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

15. člen

(1) Pooblaščené uradne osebe iz prejšnjega člena so:

1. carinik, ki nadzoruje pretok blaga in ljudi ter promet čez državno mejo na mejnih prehodih, ki jih določi vlada, opravlja carinski in trošarinski nadzor ter carinsko in trošarinsko kontrolo, odobrava carinsko dovoljeno rabo ali uporabo blaga, opravlja kontrolo vnosa in iznosa domačih in tujih plačilnih sredstev na in iz carinskega območja Republike Slovenije ter preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja v zvezi s carinskim blagom in trošarinskimi izdelki;

2. inšpektor, ki opravlja carinsko in trošarinsko kontrolo v zahtevnejših zadevah, inšpekcijske preglede, naknadna preverjanja carinskih deklaracij po carinskem zakonu, odobrava carinsko dovoljeno rabo ali uporabo blaga, preprečuje in odkriva carinske in trošarinske prekrške ter druga kazniva ravnanja v zvezi s carinskim blagom in trošarinskimi izdelki, opravlja nadzor in kontrolo nad delom carinskih uradov in izpostav, vodi upravni postopek v carinskih in trošarinskih zadevah ter postopek o carinskih in trošarinskih prekrških in prekrških po tem zakonu;

3. izterjevalec, ki izvaja postopke prisilne izterjave carinskega dolga in trošarin.

(2) Cariniki in inšpektorji uporabljajo za preprečevanje in odkrivanje carinskih in trošarinskih prekrškov ter drugih kaznivih ravnanj v zvezi s carinskim blagom in trošarinskimi izdelki posebno tehnično opremo, posebej izurjene pse in posebej označena službena vozila z uporabo svetlobnih in zvočnih signalov.

(3) Delovna mesta pooblaščenih uradnih oseb se določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

16. člen

(1) Izterjevalec carinskega dolga in trošarin kot pooblaščená uradna oseba izvaja postopke prisilne izterjave po zakonu, ki ureja davčni postopek.

(2) Pri opravljanju izterjave ima izterjevalec pravico vstopiti v poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pravico pregledati naprave, blago, stvari, predmete, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo izterjavo.

(3) Na delovno mesto izterjevalca je lahko imenovana oseba, ki ima višjo izobrazbo in najmanj dve leti delovnih izkušenj oziroma srednjo izobrazbo in najmanj tri leta delovnih izkušenj ter poseben izpit, ki ga mora opraviti v enem letu od dneva razporeditve na delovno mesto izterjevalca. Vsebino in način opravljanja strokovnega izpita predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

(4) Oseba, ki je imenovana na delovno mesto izterjevalca, ne more samostojno opravljati dela izterjevalca, dokler ne opravi posebnega izpita.

(5) Opravljanje nalog izvajanja postopkov izterjav carinskega dolga in trošarin lahko Generalni carinski urad poveri tudi osebam, ki so v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali z drugim predpisom imenovane za neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja, če izpolnjujejo pogoje za izterjevalca po tem zakonu in na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

17. člen

(1) Pooblaščené uradne osebe imajo službeno izkaznico. S službeno izkaznico izkazujejo pooblaščenost za izvajanje carinskih pooblastil.

(2) Službeno izkaznico izda minister, pristojen za finance, ki na predlog generalnega direktorja predpiše tudi oblike za službene izkaznice in postopek za njihovo izdajo.

18. člen

(1) Pooblaščené uradne osebe opravljajo naloge službe v službeni ali civilni obleki, v primerih in pod pogoji, določenimi v posebni uredbi. Službena obleka je carinska uniforma ali delovna obleka s pripadajočimi oznakami carine.

(2) Kadar opravljajo pooblaščené uradne osebe naloge v civilni obleki, se morajo pred tem legitimirati s službeno izkaznico.

(3) Vlada določi barvo in oznake službene obleke, minister, pristojen za finance, pa na predlog generalnega direktorja določi delovna mesta, na katerih morajo pooblaščené uradne osebe in drugi delavci nositi službeno obleko, in vrsto službene obleke ter predpiše kroj, trajanje in način njene uporabe.

19. člen

(1) Cariniki, razporejeni na mejne prehode, za katere vlada določi, da opravljajo kontrolo prehajanja blaga in oseb čez državno mejo, in druge pooblaščené uradne osebe, ki so posebej izpostavljene nevarnosti in ogroženosti in ki jih določi generalni direktor, imajo pravico in dolžnost nositi pri opravljanju nalog službe orožje in strelivo. Pravilnik o nošenju in uporabi orožja izda minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(2) Pooblaščené uradne osebe, ki so pooblaščené za nošenje in uporabo strelnega orožja, morajo biti za to posebej usposobljene. Program usposabljanja in postopek za preizkus znanja o ravnanju pri nošenju in uporabi strelnega orožja določi generalni direktor v sodelovanju z generalnim direktorjem policije.

20. člen

(1) Pri opravljanju nalog sme pooblaščená uradna oseba iz prvega odstavka 19. člena tega zakona uporabiti strelno orožje samo, če ne more drugače odvrniti od sebe ali druge pooblaščené uradne osebe neposrednega protipravnega napada, s katerim je ogroženo njeno življenje ali življenje druge pooblaščené uradne osebe.

(2) Predno pooblaščená uradna oseba uporabi strelno orožje, mora, kadar okoliščine to dopuščajo, osebo, zoper katero naj bi uporabila strelno orožje, opozoriti s klicem "Stoj, streljal bom!" in z opozorilnim strelom.

21. člen

(1) Cariniki in inšpektorji na celotnem območju Republike Slovenije preverjajo pravilnost poslovanja fizičnih in pravnih oseb s carinskimi, trošarinskimi in drugimi predpisi, za izvajanje katerih je pristojna služba, z naknadnimi preverjanji carinskih deklaracij in carinsko kontrolo v skladu s carinskim zakonom, trošarinsko kontrolo nad pravnimi obračunavanjem in plačevanjem trošarin ter nad sprostitvijo trošarinskih izdelkov v porabo v skladu z zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št. 84/89) in z inšpekcijskimi pregledi po tem zakonu.

(2) Inšpekcijski pregled po tem zakonu pomeni preverjanje pravilnosti poslovanja fizičnih in pravnih oseb v skladu s carinskimi, trošarinskimi in drugimi predpisi, izvajanje katerih je v pristojnosti službe, preverjanje obstoja, verodostojnosti in točnosti poslovnih knjig, evidenc in druge dokumentacije, ugotavljanje vrste in količine nepredloženega oziroma neprijavljenega carinskega blaga oziroma višine neplačanih carinskih dajatev ter ugotavljanje pravilnosti obračunavanja in plačevanja trošarin. Pri tem se podrobno pregledajo poslovne knjige, evidence in druge listine oziroma dokumentacija v zvezi s carinskim blagom oziroma trošarinskimi izdelki ter prostori, objekti, zemljišča, naprave, oprema, stroji in blago v skladu s tretjim odstavkom 28. člena tega zakona.

(3) Inšpekcijski pregledi se opravljajo, kadar so podani razlogi za sum, da so bili kršeni oziroma se kršijo carinski, trošarinski ali drugi predpisi, za izvajanje katerih je pristojna služba, ter kot redno oziroma sistematično preverjanje poslovanja fizičnih in pravnih oseb v skladu s carinskimi, trošarinskimi in drugimi predpisi, za izvajanje katerih je pristojna služba. Letni in mesečni načrt rednega izvajanja inšpekcijskih pregledov sprejme generalni direktor, ki konkretni inšpekcijski pregled tudi odredi.

(4) Carinske in trošarinske kontrole se izvajajo na podlagi odredbe generalnega direktorja ali direktorja, praviloma v skladu z letnim in mesečnim načrtom kontrol, ki jih sprejme generalni direktor oziroma direktor.

(5) Pravna oziroma fizična oseba, pri kateri se izvaja kateri izmed ukrepov iz prvega odstavka tega člena, mora

cariniku oziroma inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti pogoje za nemoteno izvajanje ukrepa. Le-ta, njen zastopnik ali pooblaščenec lahko prisostvuje pri pregledu, s čimer ga je carinik oziroma inšpektor dolžan seznaniti.

22. člen

Cariniki in inšpektorji lahko pregledajo in preverjajo verodostojnost osebnih dokumentov oseb:

1. pri prestopanju državne meje,
2. pri izvajanju carinskih pooblastil iz 23. do 30. člena tega zakona.

23. člen

(1) Inšpektorji lahko vabijo v uradne prostore osebe, ki bi lahko dale koristne podatke za opravljanje nalog službe.

(2) Pisno vabilo mora vsebovati ime in priimek vabljené osebe, čas in kraj, kamor naj se zgleda, zaradi katerega je vabljená in v kakšni vlogi, ter opozorilo, da bo storila prekršek in bo prisilno privedena, če se vabilu ne odzove.

(3) Oseba se lahko vabi tudi ustno, pri čemer ji mora biti sporočen razlog, zaradi katerega je vabljená. Če se oseba na ustno vabilo ne odzove, se ponovno pozove pisno, v skladu s prejšnjim odstavkom.

24. člen

(1) Carinik in inšpektor lahko zahtevata od osebe, ki je po veljavni zakonodaji dolžna dati podatke ali izpolniti določeno obveznost, da jima v določenem roku in na določenem kraju predloži katero koli knjigovodsko listino, pogodbo, poslovno korespondenco, evidenco ali kakšen drug dokument za potrebe carinske in trošarinske kontrole ali inšpekcijskega pregleda.

(2) Dokumenti, podatki ali izpolnitev določene obveznosti iz prejšnjega odstavka se lahko zahtevajo od carinskega deklaranta, trošarinskega zavezanca, proizvajalca ali druge osebe, ki je neposredno ali posredno udeležena v poslu, ali vsake druge osebe, ki z zahtevano dokumentacijo ali podatki razpolaga ali bi to dokumentacijo ali podatke morala imeti.

(3) Kadar se poslovne knjige in predpisane evidence vodijo na elektronskem mediju, imata carinik in inšpektor pravico pregledati bazo podatkov in računalniški sistem ter zahtevati izdelavo oziroma posredovanje vsakega dokumenta ali deklaracije, ki potrjuje kateri koli podatek, voden na elektronskem mediju.

(4) Carinik in inšpektor lahko, za potrebe carinske oziroma trošarinske kontrole ali inšpekcijskega pregleda, brez nadomestila odvzameta vzorce blaga oziroma trošarinskega izdelka. Vzorec, ki po analizi ohrani uporabno vrednost, se na zahtevo lastnika vrne.

25. člen

(1) Inšpektor ima pri izvajanju carinske in trošarinske kontrole oziroma inšpekcijskih pregledov pravico največ za 15 dni zaseči dokumente iz prvega odstavka in nosilce baze podatkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter predmete in vzorce, če je to potrebno zaradi zavarovanja dokazov, za natančno ugotovitev nepravilnosti ali če oseba te dokumente, nosilce baz podatkov, predmete ali vzorce uporablja za kršitve oziroma če so bili pridobljeni s kršitvami carinskih, trošarinskih ali drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna služba.

(2) Oseba lahko zahteva, da se ji zasežene stvari iz prejšnjega odstavka vrnejo pred rokom, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(3) Carinski organ odloči o vrnitvi stvari iz prejšnjega odstavka s sklepom v treh dneh od dneva vložitve zahtevka.

26. člen

(1) Osebe iz drugega odstavka 24. člena tega zakona so dolžne cariniku in inšpektorju, ki opravljata carinsko ali trošarinsko kontrolo ali inšpekcijski pregled, dovoliti vstop na zemljišče ter v prostore, v katerih se opravljajo dejavnost, proizvodnja, vtovor, iztovor ali skladiščenje blaga ali trošarinskih izdelkov.

(2) Carinik in inšpektor imata pri opravljanju nalog službe pravico vstopiti tudi v kateri koli objekt in prostor na letališču, železniški postaji in v luki, stopiti na zemljišče, na katerem se nahaja ali bi se lahko nahajalo blago ali trošarinski izdelki, in na zemljišče, preko katerega je ali bi lahko bila speljana kakršna koli napeljava, ki omogoča prenos blaga ali trošarinskih izdelkov, ter na obalo oziroma drugo zemljišče, kjer je oziroma bi lahko bilo mesto pristanka vodnega ali zračnega plovila.

27. člen

(1) Uniformirani carinik in uniformirani inšpektor lahko zaradi odkrivanja kršitev carinskih, trošarinskih in drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna služba, na celotnem območju Republike Slovenije:

1. ustavita, pregledata in preiščeta vsako prevozno sredstvo;

2. pregledata in preiščeta vsako prevozno sredstvo kjer koli na prostem, kjer se opravlja vtovor ali iztovor blaga ali trošarinskih izdelkov oziroma je ta že bil opravljen;

3. ustavita vsako osebo in pregledata ter preiščeta prenosna sredstva in stvari, ki jih nosi s seboj;

4. ugotavljata namensko uporabo pogonskega goriva v vseh prevoznih sredstvih, delovnih napravah in strojih ter namensko uporabo vseh drugih trošarinskih izdelkov.

(2) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka je vsakdo dolžan ustaviti na mestu, ki ga odredi uniformirani carinik oziroma uniformirani inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve. Na zahtevo uniformiranega carinika oziroma uniformiranega inšpektorja mora dati vse potrebne podatke in mu pokazati blago in trošarinske izdelke, ki jih prevaža ali prenaša.

(3) Pregled prevoznega ali prenosnega sredstva pomeni vizuelni pregled prostorov, prevoznega ali prenosnega sredstva in stvari, ki so v njem.

(4) Preiskava prevoznega ali prenosnega sredstva, ki se lahko opravi v primeru razlogov za sum kršitve carinskih, trošarinskih ali drugih predpisov, katerih izvajanje je v pristojnosti službe, pa pomeni podroben pregled vseh delov prevoznega ali prenosnega sredstva, vključno s stvarmi v njem, pri katerem se lahko za pregled posameznih delov prevoznega ali prenosnega sredstva oziroma stvari v njem uporabijo tehnični pripomočki in prevozno ali prenosno sredstvo oziroma stvari tudi razstavijo.

(5) Lastnik prevoznega sredstva oziroma oseba, ki ga ima v posesti, ima pravico biti prisotna pri pregledu oziroma preiskavi prevoznega sredstva.

28. člen

(1) Cariniki in inšpektorji lahko pri opravljanju carinske oziroma trošarinske kontrole in inšpekcijskega pregleda, z namenom ugotavljanja pravilnosti poslovanja pravnih in fizičnih oseb v skladu s carinskimi, trošarinskimi in drugimi predpisi, izvajanje katerih je v pristojnosti službe, ter preprečevanja in odkrivanja kršitev teh predpisov, pregledata vsak poslovnostni prostor in drug prostor, ki se uporablja za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, objekt in zemljišče.

(2) Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki so določeni kot sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(3) Pri pregledu poslovnih prostorov, objektov in zemljišč po prvem odstavku tega člena imata carinik in inšpektor pravico pregledati poslovne knjige, evidence in drugo dokumentacijo v zvezi s carinskim blagom ali trošarinskimi izdelki, natančno pregledati, tudi z uporabo tehničnih pripomočkov in razstavljanjem, opremo, stroje, naprave, blago, ki je v prostoru oziroma objektu oziroma na ali v zemljišču in tudi ugotavljati namensko uporabo trošarinskih izdelkov.

29. člen

(1) Če oseba, pri kateri se opravlja inšpekcijski pregled, carinska ali trošarinska kontrola, ne dovoli oziroma onemogoči cariniku in inšpektorju pri opravljanju teh ukrepov pregled poslovnih prostorov ali drugih prostorov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodka, se za pregled teh prostorov pridobi odločba pristojnega sodišča.

(2) Če carinik ali inšpektor pri izvajanju carinske ali trošarinske kontrole ali inšpekcijskega pregleda naleti na fizični odpor ali če tak odpor lahko utemeljeno pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

30. člen

(1) Kadar so podani razlogi za sum, da se kršijo ali so se kršili carinski oziroma trošarinski predpisi ali drugi predpisi, za izvajanje katerih je pristojna služba, lahko carinik oziroma inšpektor kot ukrep carinske oziroma trošarinske kontrole ali inšpekcijskega pregleda, z namenom in je verjetno domnevati, da bi našli skrito blago oziroma dokumente, ki so predmet ali dokaz navedenih kršitev, opravi pregled osebe:

1. ki se nahaja na mejnem prehodu oziroma prehaja carinsko črto;

2. ki se nahaja na katerem koli prevoznem sredstvu ali objektu v primerih iz prvega odstavka 27. člena in prvega odstavka 28. člena tega zakona;

3. ki zapušča ali vstopa v prostor, namenjen za skladiščenje blaga, ki ni bilo sproščeno v prost promet, ali trošarinskih izdelkov, ki niso bili sproščeni v porabo, oziroma v luko ali na kraj prispetja ladje ali pristanka letala oziroma drugi kraj pristanka letala, ki je prispelo ali od koder zapušča carinsko območje.

(2) Pregled osebe po prejšnjem odstavku obsega pregled vsega, kar oseba nosi na telesu ali s seboj, pri čemer se ugotavlja, ali ima pri sebi oziroma s seboj stvari, ki so predmet kršitev carinskih, trošarinskih ali drugih predpisov.

(3) V primeru, ko obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da oseba iz prvega odstavka tega člena tihotapi mamila ali druge predmete kaznivega dejanja tako, da jih prenaša v telesu, se izroči organom policije.

31. člen

Kadar delavec službe pri opravljanju nalog službe povzroči tretji osebi škodo, odgovarja za povzročeno škodo država po predpisih, ki urejajo odškodninsko odgovornost.

32. člen

(1) Generalni carinski urad zagotovi strokovno pravno pomoč pooblaščenim uradni osebi, zoper katero je uveden kazenski ali odškodninski postopek zaradi opravljanja nalog službe, ki jih je po oceni službe opravila v skladu s predpisi.

(2) Oceno skladnosti opravljanja nalog glede na predpise, poda komisija, ki jo imenuje generalni direktor.

33. člen

(1) Organi policije so dolžni nuditi carinskim organom vso potrebno pomoč in zaščito pri opravljanju nalog službe.

(2) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, ki pri opravljanju svojih nalog ugotovijo, da je kršena carinska oziroma trošarinska zakonodaja oziroma obstaja možnost, da se bo to zgodilo, so dolžni ugotovitvah v najkrajšem možnem času obvestiti carinski organ.

V. ZBIRANJE, VARSTVO IN ZAVAROVANJE PODATKOV

34. člen

(1) Služba zbira osebne in druge podatke zaradi opravljanja z zakoni in drugimi predpisi določenih nalog neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, od drugih oseb, ki o tem kaj vedo, ali iz že obstoječih zbirk podatkov.

(2) Pri zbiranju osebnih in drugih podatkov od drugih oseb, ki o tem kaj vedo, ali iz že obstoječih zbirk podatkov, pooblaščen uradne osebe niso dolžne o tem obvestiti osebe, na katere se podatki nanašajo, če bi to onemogočilo ali otežilo izvršitev določene naloge.

(3) Če pooblaščen uradne osebe zaradi opravljanja določenih nalog zbirajo osebne in druge podatke iz že obstoječih zbirk podatkov, so organi, organizacije in drugi subjekti, ki na podlagi zakona in v okviru svoje dejavnosti vodijo zbirke podatkov, dolžni na podlagi zahteve pooblaščen uradne osebe posredovati zahtevane osebne in druge podatke.

35. člen

(1) Uprava upravlja zbirke osebnih in drugih podatkov (v nadaljnjem besedilu: evidence), ki jih zaradi opravljanja nalog službe v zvezi z izvajanjem carinskih pooblastil zbirajo, uporabljajo in vzdržujejo delavci službe, in sicer:

1. evidenca pisnih carinskih deklaracij;
2. evidenca izdanih carinskih dovoljenj;
3. evidenca imetnikov trošarinskih dovoljenj in oproščeneh uporabnikov;
4. evidenca trošarinskih zavezancev in imetnikov kotlov za žganjekuho;
5. evidenca o kršitvah carinskih in trošarinskih predpisov ter drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna služba;
6. evidenca pridobljenih in posredovanih informacij;
7. evidenca carinskih in trošarinskih kontrol ter inšpekcijskih pregledov;
8. evidenca uporabe strelnega orožja;
9. evidenca o obračunu in pobiranju ter izterjavi carinskega in trošarinskega dolga;
10. evidenca predloženih splošnih in skupnih instrumentov zavarovanja carinskega in trošarinskega dolga.

(2) Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo naslednje skupne osebne podatke fizičnih oseb:

1. enotno matično številko občana;
2. davčno številko;
3. ime in priimek;
4. rojstne podatke (dan, mesec, leto in kraj);
5. naslov stalnega oziroma začasnega bivališča.

(3) Za pravne osebe in druge osebe, ki opravljajo dejavnost, evidence iz prvega odstavka tega člena vsebujejo naslednje skupne podatke:

1. davčno številko;
2. matično številko;
3. firmo, sedež in naslov (naselje, ulica, hišna številka, pošta);

4. številke telefonov in telefaksov;

5. ime in priimek ter rojstne podatke in enotno matično številko občana odgovornih oseb.

(4) Podatki, navedeni v drugem in tretjem odstavku tega člena, se lahko pridobijo neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, ali iz davčnega registra.

36. člen

(1) Poleg skupnih osebnih in drugih podatkov, vsebujejo posamezne evidence še naslednje podatke:

1. evidenca pisnih carinskih deklaracij: podatki iz pisnih carinskih deklaracij, kot so opredeljene v carinskih predpisih;

2. evidenca izdanih carinskih dovoljenj: številka, datum in izdajatelj dovoljenja, vrsta dovoljenja, veljavnost dovoljenja, kršitve dovoljenja, datum in razlogi ter trajanje odvzema dovoljenja, podaljševanje veljavnosti dovoljenja;

3. evidenca imetnikov trošarinskih dovoljenj in oproščeneh uporabnikov: podatki o imetniku dovoljenja in oproščeneh uporabniku, nadzorni carinski organ, vrsta in datum izdaje dovoljenja, lokacija in šifra skladišča ter datum začetka poslovanja, vrsta trošarinskih izdelkov, podatki o opravljenih inventurah, podatki o predloženi garanciji, datum in razlog odvzema dovoljenja;

4. evidenca trošarinskih zavezancev in imetnikov kotlov za žganjekuho: podatki o trošarinskem zavezancu ter odgovorni osebi, naziv in šifra dejavnosti zavezanca, datum pričetka in konca opravljanja dejavnosti, nadzorni organ, pristojen davčni urad, vrsta trošarinskih izdelkov, tip trošarinskega zavezanca, podatki o imetništvu kotla za žganjekuho;

5. evidenca o kršitvah carinskih in trošarinskih predpisov ter drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna služba: podatki o ugotovljenih kršitvah carinskih in trošarinskih predpisov ter drugih predpisov ter o kršiteljih; podatki o ukrepih zoper kršitelje, in sicer podatki o podanih predlogih za vodenje postopka o prekršku, izrečene kazni in druge sankcije, podatki o odstopu podatkov drugim državnim organom, pristojnim za ukrepanje zoper kršitelje, za katere carinski organi niso pristojni; podatki o kaznovanju kršiteljev, kadar o kaznovanju ne odloča carinski organ in je podal predlog za kaznovanje oziroma je odstopil podatke drugim organom, pristojnim za ukrepanje zoper kršitelje;

6. evidenca pridobljenih in posredovanih informacij od drugih oseb: podatki o osebi, na katero se nanašajo informacije, transportnem sredstvu, blagu ter viru informacije oziroma osebi, od katere se pridobijo informacije;

7. evidenca carinskih in trošarinskih kontrol ter inšpekcijskih pregledov: datum, ura in kraj opravljanja kontrole oziroma pregleda, navedba prisotnih carinikov oziroma inšpektorjev, podatki o prevoznem sredstvu (vrsta, tip, registrska številka in lastništvo), potek kontrole oziroma pregleda;

8. evidenca uporabe strelnega orožja: podatki o pooblaščenih uradni osebi, ki je uporabila strelno orožje, podatki o osebi, zoper katero je bilo uporabljeno strelno orožje, podatki o dogodku, v katerem je bilo uporabljeno ter ocena uporabe strelnega orožja;

9. evidenca o obračunu in pobiranju ter izterjavi carinskega in trošarinskega dolga: podatki iz carinskih deklaracij, upravnih odločb in trošarinskih obračunov, ki se nanašajo na obračun dolga; datum vročitve obračuna oziroma odločbe, podatke, ki jih je dolžan voditi carinski organ za knjiženje carin in trošarin, podatki o povračilu, odlogu ali odpustu dolga, podatki o plačilu dolga iz instrumenta zavarovanja, podatki iz sklepov o prisilni izterjavi dolga;

10. evidenca predloženih splošnih in skupnih instrumentov zavarovanja carinskega in trošarinskega dolga:

podatki o predlagatelju instrumenta zavarovanja in garantu, znesek, veljavnost in rok vnovčitve instrumenta zavarovanja.

(2) Posameznik ima pravico vpogleda v svoje podatke v evidencah:

1. iz 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona takoj po vzpostavitvi;

2. iz 5. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona po pravno-močni odločitvi o uvedbi kazenskega postopka ali postopka o prekršku, če ta ni uveden, pa po zastaranju pregona;

3. iz 6. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona po arhiviranju podatkov.

(3) Podatki se hranijo:

1. v evidencah iz 1., 2., 3., 4., 7., 9. in 10. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona v skladu s carinskim zakonom in zakonom o trošarinah;

2. v evidencah iz 8. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona dve leti po vnosu podatkov oziroma do pravno-močnega končanja pravnih postopkov v zvezi z uporabo strelnega orožja;

3. v evidencah iz 5. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona do izbrisa obsodbe ali kazni, če te ni, pa do zastaranja pregona;

4. v evidencah iz 6. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona do pravno-močne odločitve o uvedbi kazenskega postopka ali postopka o prekršku, če ta ni uveden, pa do zastaranja pregona.

(4) Po preteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

37. člen

(1) Za namene zbiranja, obdelave, shranjevanja, posredovanja, uporabe in arhiviranja podatkov, vsebovanih v evidencah iz 35. člena tega zakona, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in podatkov, ki pomenijo poslovne skrivnosti, če ni s tem zakonom ali drugim predpisom drugače določeno.

(2) Način ravnanja z zaupnimi podatki, vsebovanimi v evidencah iz 35. člena tega zakona ter drugimi zaupnimi podatki službe, ter način varovanja teh podatkov, predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

VI. DELOVNA RAZMERJA

38. člen

(1) Za delavce službe se uporabljajo splošni in posebni predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Delavci službe so pooblaščenice uradne osebe in drugi delavci, zaposleni v službi (v nadaljnjem besedilu: delavci službe).

39. člen

(1) Delovno razmerje za opravljanje nalog službe lahko sklene oseba, ki poleg pogojev, določenih v predpisih, ki urejajo sklenitev delovnega razmerja delavcev v državnih organih, izpolnjuje še naslednje pogoje:

1. ima ustrezne zdravstvene in psihofizične sposobnosti;

2. ni bila pravno-močno obsojena na nepogojno kazen zopora za kaznivo dejanje, storjeno z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti;

3. ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja iz prejšnje točke;

4. je državljan Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.

(2) Generalni carinski urad lahko zbere o osebi, ki želi skleniti delovno razmerje v službi, z njeno pisno privolitvijo, še podatke, na podlagi katerih se ugotavlja varnostne zadržke za delo v službi.

(3) Ostali pogoji za zasedbo delovnih mest pooblaščenih uradnih oseb se določijo v aktu, ki ga na predlog ministra, pristojnega za finance, sprejme vlada.

40. člen

(1) Če je bil delavec službe obsojen zaradi kaznivega dejanja iz 2. točke prvega odstavka 39. člena tega zakona ali zaradi katerega koli kaznivega dejanja, storjenega na delu ali v zvezi z delom v službi, mora sodišče pravno-močno sodbo poslati Generalnemu carinskemu uradu.

(2) Delavcu službe preneha delovno razmerje z dnem vročitve ugotovitvenega sklepa o prenehanju delovnega razmerja, ki ga izda generalni direktor oziroma direktor na podlagi pravno-močne sodbe iz prejšnjega odstavka.

41. člen

Odločbe o sklenitvi in prenehanju delovnega razmerja ter druge odločbe, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev iz delovnega razmerja, izdaja za delavce carinskega urada direktor urada, če ni s tem zakonom ali drugimi zakoni drugače določeno.

42. člen

(1) Oseba, ki je sklenila delovno razmerje za opravljanje nalog carinika oziroma inšpektorja, mora v roku najkasneje enega leta po sklenitvi delovnega razmerja oziroma po razporeditvi na to delovno mesto, opraviti strokovni izpit. Carinik oziroma inšpektor, v času do opravljenega strokovnega izpita, opravlja svoje naloge pod nadzorom in odgovornostjo mentorja.

(2) Osebi, ki je sklenila delovno razmerje za opravljanje nalog carinika oziroma inšpektorja in ne opravi strokovnega izpita iz prejšnjega odstavka, preneha delovno razmerje po poteku odpovednega roka.

(3) Delavec iz prvega odstavka tega člena, ki je razporejen na delovno mesto carinika oziroma inšpektorja in ne opravi strokovnega izpita, se razporedi na delovno mesto, ki ga je opravljal pred tem, oziroma v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo razporejanje delavcev v državnih organih.

(4) Rok iz prvega odstavka tega člena se lahko iz opravičenih razlogov podaljša.

(5) Podrobnejša merila, vsebino in način izvajanja izpita iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

43. člen

(1) Delavci, ki opravljajo naloge pooblaščenih uradnih oseb, morajo stalno izpopolnjevati svoja strokovna znanja, se usposablјati in udeleževati preverjanj strokovne usposobljenosti, ki jih organizira služba.

(2) Z aktom iz petega odstavka 42. člena tega zakona se določijo tudi vsebina, način in merila za strokovno izpopolnjevanje, usposablјanje in preverjanje strokovne usposobljenosti.

44. člen

(1) Generalni direktor lahko z odločbo odvzame pooblaščenim uradnim osebam pravico izvajati carinska pooblastila:

1. če se ugotovi, da je le-ta uporabila pooblastila v nasprotju s tem zakonom in drugimi predpisi;

2. če se v disciplinskem postopku z dokončno odločbo ugotovi, da je huje kršila delovne obveznosti in dolžnosti;

3. če opravlja dela iz 53. člena tega zakona.

(2) Delavca iz prejšnjega odstavka generalni direktor oziroma direktor razporedi na drugo delovno mesto, ustrezno njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim. Če delavec ponujeno delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim, odkloni ali če mu takega delovnega mesta v istem ali drugem državnem organu ni mogoče zagotoviti, mu po preteku odpovednega roka preneha delovno razmerje.

(3) Delavcu iz prvega odstavka tega člena se odvzamejo službena izkaznica, službena obleka in orožje.

45. člen

(1) Delavec opravlja delo na delovnem mestu, za katero je sklenil delovno razmerje oziroma na katero je razporejen.

(2) Ne glede na določila v drugih predpisih, ki urejajo razporejanje delavcev, se lahko delavec, za določen ali nedoločen čas razporedi na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim. Delavca se lahko razporedi na drugo delovno mesto v okviru Generalnega carinskega urada oziroma carinskega urada ali iz enega v drug carinski urad oziroma iz carinskega urada v Generalni carinski urad in obratno.

(3) Delavec je lahko razporejen iz enega v drug carinski urad tudi na lastno željo. Razporeditev se opravi na podlagi predhodnega mnenja direktorja carinskega urada, iz katerega delavec odhaja oziroma v katerega prihaja.

(4) Delavca, ki bi zaradi razporeditve v drug kraj porabil za prevoz na delo z javnim prevoznim sredstvom več kot dve uri v eno smer, se lahko razporedi le z njegovim soglasjem.

(5) Razporeditev za določen čas lahko traja največ šest mesecev, z možnostjo podaljšanja za še šest mesecev.

(6) Za razporejanje delavcev iz enega v drug carinski urad oziroma iz carinskega urada v Generalni carinski urad in obratno je pristojen generalni direktor.

46. člen

(1) Delavec, ki je razporejen v skladu s prejšnjim členom v drug kraj, ima pravico:

1. do povračila potnih stroškov, če se na delo v drug kraj vozi vsakodnevno;

2. do nadomestila za ločeno življenje zaradi povračila stroškov prehrane, zagotovitve in plačila stroškov prenočišča za čas razporeditve in prevoznih stroškov do kraja stalnega bivališča enkrat tedensko, če začasno biva v kraju dela, ker se po oceni generalnega direktorja ali direktorja ne more voziti vsakodnevno na delo;

3. do povračila stroškov selitve, če se je zaradi razporeditve preselil v drug kraj.

(2) Delavec, ki je razporejen na lastno željo, nima pravice do nadomestila stroškov za ločeno življenje in do zagotovitve prenočišča ali povračila stroškov selitve, če se je preselil.

47. člen

Delavcu, ki je v skladu s 45. členom tega zakona za nedoločen čas razporejen v drug kraj, v katerega se po oceni generalnega direktorja oziroma direktorja ne more vsakodnevno voziti na delo, mora Generalni carinski urad v treh letih zagotoviti ustrezno stanovanje. Če Generalni carinski urad delavcu v navedenem roku ustreznega stanovanja ne zagotovi ali če z njim o tem ne doseže sporazuma, je

potrebno delavca vrniti na delo, ki ga je opravljal pred razporeditvijo.

48. člen

Kadar je potrebno delavca razporediti na drugo delovno mesto zaradi ukinitve organizacijske enote ali trajnega povečanja obsega dela v drugi organizacijski enoti oziroma zaradi reorganizacije službe, se določbe tretjega in četrtega odstavka 45. člena tega zakona pri razporejanju ne upoštevajo. Delavec ima v tem primeru pravico do povračila stroškov iz 46. člena tega zakona, vse do ustrezne rešitve stanovanjskega vprašanja.

49. člen

(1) Odločba o razporeditvi mora biti delavcu vročena najmanj sedem dni pred nastopom dela. Delavec mora pričeti z delom na novem delovnem mestu z dnem, določenim v odločbi.

(2) Z odločbo o razporeditvi se določijo tudi pravice iz 46. in 47. oziroma 48. člena tega zakona.

(3) Ugovor ne zadrži izvršitve odločbe.

50. člen

(1) Zaradi izvajanja nalog službe so delavci dolžni opravljati delo tudi v manj ugodnem delovnem času.

(2) Delo v manj ugodnem delovnem času je:

1. delo v neenakomernem delovnem času;

2. delo v deljenem delovnem času;

3. delo v izmenah;

4. delo ob sobotah, nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih;

5. delo preko polnega delovnega časa;

6. popoldansko in nočno delo;

7. pripravljenost za delo v delovnih prostorih, na določenem kraju ali na domu.

(3) Delo v neenakomernem delovnem času oziroma v izmenah vključuje opravljanje delovne obveznosti v deljenem delovnem času, ob sobotah, nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih ter delo v popoldanskem in nočnem času, s prerazporeditvijo v okviru določene redne mesečne oziroma letne delovne obveznosti.

51. člen

(1) Kot delo v izmenah se šteje delo, ki se izmenoma opravlja v dopoldanskem, popoldanskem ali nočnem času. Kot delo v izmenah se šteje tudi delo v turnusu, ko se delo opravlja po razporedu 12 ur, sledi pa mu 24 ali 48 ur počitka, in delo po posebnem razporedu, ko se delo sicer opravlja dopoldne, popoldne in v nočnem času, vendar ne v enakomernem zaporedju.

(2) Za delo v popoldanski izmeni se šteje delo, če delavec izpolni najmanj 75% dnevne delovne obveznosti po 12. uri.

(3) Za delo v nočni izmeni se šteje delo, če delavec izpolni najmanj 75% dnevne delovne obveznosti po 22. uri.

(4) Za izmensko delo v turnusu se šteje delo v nočni izmeni in delo v dnevni izmeni, opravljeno po 15. uri.

(5) Za izmensko delo po posebnem razporedu se šteje delo, opravljeno v času od 16. ure do 7. ure zjutraj.

52. člen

(1) Pripravljenost za delo je delo v manj ugodnem delovnem času, pri katerem mora biti delavec službe v pripravljenosti za delo na delovnem mestu, na določenem kraju ali na domu.

(2) Pripravljenost za delo se ne všteva v število ur tedenske oziroma mesečne delovne obveznosti, razen če je

delavec službe med pripravljenostjo za delo na delovnem mestu ali na določenem kraju dela.

(3) Generalni direktor določi primere in način izvajanja pripravljenosti za delo v delovnih prostorih, na določenem kraju ali na domu.

53. člen

(1) Višji upravni delavci in upravni delavci ne smejo biti člani uprave ali nadzornega sveta gospodarske družbe, družbeniki v osebnih družbah ali samostojni podjetniki posamezniki in opravljati dela, ki je nezdržljivo z opravljanjem dejavnosti službe. Prepoved članstva v upravi ali nadzornih svetih družb ne velja za delavce, ki jih v te organe imenuje država kot svoje predstavnike.

(2) Podrobnejše določbe o tem, katero delo višji upravni delavci in upravni delavci ne smejo opravljati, določi minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

(3) Za vrednotenje posebnih prepovedi in omejitev iz tega člena pripada višjim upravnim delavcem in upravnim delavcem službe poseben dodatek. Višino dodatka določi vlada.

54. člen

(1) Pooblaščen uradna oseba ne sme opravljati naknadnih preverjanj carinskih deklaracij po carinskem zakonu, carinske ali trošarinske kontrole, predhodnega preverjanja izpolnjevanja pogojev, inšpekcijskih pregledov in izterjave pri pravni osebi, če je z večinskimi lastnikom ali članom uprave ali nadzornega sveta pravne osebe:

1. v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do katerega koli kolena, v stranski pa do četrtega kolena, v zakonu ali svaštvo do drugega kolena, ne glede na to, ali je zakonska zveza prenehala;

2. v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojenca ali posvojitelja, rejnika ali rejenca.

(2) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka pooblaščen uradna oseba ne sme opravljati v prejšnjem odstavku navedenih ukrepov tudi pri fizični osebi.

55. člen

(1) Delavec službe ne sme uporabljati informacij, podatkov ali ugotovitev, ki jih pozna ali ima do njih dostop pri opravljanju nalog službe, v neslužbene namene.

(2) Delavec službe ne sme uporabljati in dajati informacij, podatkov in ugotovitev za doseganje kakršne koli premoženjske ali druge koristi za sebe ali za drugo osebo.

(3) Dolžnost varovanja uradne, poslovne in druge tajnosti traja tudi po prenehanju delovnega razmerja v službi.

56. člen

(1) Pooblaščen uradne osebe so dolžne med stavko zagotoviti nemoteno opravljanje naslednjih nalog:

1. carinski nadzor nad blagom, potniki in prevoznimi sredstvi;

2. odobravanje carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, obračunavanje ali zaračunavanje carin;

3. kontrolo blaga, katerega uvoz oziroma izvoz sta posebej urejena;

4. devizno valutno kontrolo v mednarodnem potniškem in obmejnem prometu s tujino;

5. preprečevanje in odkrivanje carinskih prekrškov in drugih kaznivih ravnanj, storjenih v carinskem postopku;

6. preprečevanje in odkrivanje prekrškov pri iznašanju iz države ali prinašanju v državo domače in tuje valute;

7. vodenje upravnega postopka na prvi in drugi stopnji ter postopka o prekrških na prvi stopnji.

(2) Delovna mesta pooblaščenih uradnih oseb, ki so dolžne med stavko zagotoviti nemoteno opravljanje v prejšnjem odstavku navedenih nalog, se določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(3) Za vrednotenje omejitev, ki izhajajo iz tega člena, določi vlada za delovna mesta pooblaščenih uradnih oseb, določenih v skladu s prejšnjim odstavkom, poseben dodatek.

(4) Vlada določi poseben dodatek iz prejšnjega odstavka na podlagi kriterijev za določitev tega dodatka, ki veljajo za delovna mesta delavcev v državni upravi, ki so dolžni med stavko zagotavljati nemoteno opravljanje nalog v skladu z zakonom.

57. člen

(1) Služba je dolžna upoštevati posebne predpise, s katerimi se urejata varnost in zdravje delavcev pri delu, delavci pa so odgovorni, da z največjo možno skrbjo varujejo svojo lastno varnost in zdravje pri delu, kakor tudi varnost in zdravje drugih oseb, če je to odvisno od njihovega ravnanja.

(2) Minister, pristojen za finance, izda, na predlog generalnega direktorja, pravilnik o varstvu pri delu, s katerim podrobneje določi organizacijo in izvajanje varstva pri delu, medsebojne obveznosti in odgovorne osebe na posameznih ravneh.

58. člen

Kadar opravljajo cariniki kontrolo prometa s tujino v železniških prometnih sredstvih, imajo pravico do brezplačnega prevoza z njimi in pravico do zavarovanja, kot jo imajo potniki, ki so plačali takšen prevoz.

59. člen

(1) Pooblaščenim uradnim osebam pripada za vsako začeto leto delovne dobe v carinski službi nad 5 let, dodatek na stalnost v višini 0,5% osnovne plače.

(2) V delovno dobo iz prejšnjega odstavka se vštevata tudi delovna doba, ki jo je pooblaščen uradna oseba dosegla v carinski službi na delovnem mestu s statusom delavca službe v temeljni dejavnosti.

60. člen

(1) Uprava zavaruje pooblaščen uradne osebe za primer nesreče pri delu, dodatno pa zavaruje posamezne pooblaščen uradne osebe za nesrečo pri delu, katere posledica je smrt ali trajna izguba splošne delovne zmožnosti, če opravljajo delo, ki je zdravju in življenju posebno nevarno.

(2) Delovna mesta, na katerih so pooblaščen uradne osebe dodatno zavarovane, določi z odločbo generalni direktor.

61. člen

Med začasno zadržanostjo zaradi nesreče pri delu ali poklicne bolezni prejema pooblaščen uradna oseba nadomestilo plače v višini plače za polni delovni čas brez dodatkov za delo v manj ugodnem delovnem času.

62. člen

(1) Pooblaščenim uradnim osebam pripada dodatek do 20% osnovne plače za ovrednotenje posebnih pogojev dela in za pooblaščenost, dodatek do 20% osnovne plače pa pripada delavcem službe za ovrednotenje posebnih odgovornosti.

(2) Kot posebni delovni pogoj se šteje delo na prostem, pod vplivom plinov, z uporabo posebne tehnične opreme, delo pri opravljanju carinske in trošarinske kontrole, inšpekcijskih pregledov in notranjega nadzora ter

delo na področju preprečevanja in odkrivanja tihotapstva in drugih kaznivih ravnanj v zvezi s carinskim in trošarinskim blagom.

(3) Kot delovna mesta s posebnimi odgovornostmi se štejejo zlasti delovna mesta vodij notranjih organizacijskih enot in njihovih pomočnikov, pomočnikov direktorjev carinskih uradov, delovna mesta vodenja postopka o prekrških, upravnega postopka v zahtevnejših zadevah, postopka izterjav, uvajanja in vzdrževanja informacijskega sistema, opravljanja carinskih in trošarinskih kontrol, inšpekcijskih pregledov, preprečevanja tihotapstva in druga posebno odgovorna delovna mesta v upravi carinskih uradov in v Generalnem carinskem uradu.

(4) Delovna mesta, na katerih delavcem pripada dodatek za ovrednotenje posebnih pogojev dela in pooblaščenost ter dodatek za ovrednotenje posebnih odgovornosti, se določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest. Višino dodatka za posamezno delovno mesto določi vlada.

63. člen

(1) Za posamezna delovna mesta, ki zahtevajo specifična strokovna znanja ali posebno izurjenost in so posebne pomena za učinkovito delovanje službe, lahko vlada, na predlog ministra, pristojnega za finance, izjemoma določi višji količnik, kot ga določa splošni predpis.

(2) Pooblaščenim uradni osebi iz 19. člena tega zakona, ki opravlja naloge v specifičnih in posebej neugodnih delovnih razmerah in je pri svojem delu posebno izpostavljena nevarnosti in ogroženosti, pripada dodatek za posebno nevarnost in ogroženost. Višino tega dodatka določi vlada.

64. člen

(1) Carinikom oziroma inšpektorjem na mejnem prehodu ter drugim pooblaščenim uradnim osebam, ki so pri opravljanju nalog posebej izpostavljene nevarnosti in ogroženosti iz prvega odstavka 19. člena tega zakona, ki opravljajo naloge na terenu, so izpostavljene vremenskim in drugim škodljivim vplivom in je pri izvajanju nalog ogroženo njihovo zdravje in življenje, se plačujejo sredstva v višini 8,4% bruto plače, kot mesečna premija za obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(2) Sredstva se obračunajo na znesek bruto plače na enak način, kot je v zakonu o prispevkih za socialno varnost določen za obračunavanje prispevkov za štetje zavarovalne dobe s povečanjem.

(3) Sredstva se obračunavajo mesečno in vplačujejo na osebni varčevalni račun, ki se za delavce iz prvega odstavka tega člena odpre pri nosilcu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Delavec lahko na podlagi obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja uveljavi pravico do rente, ki se določi glede na znesek sredstev na njegovem osebnem varčevalnem računu iz prejšnjega odstavka in dopolnjeno starost, v skladu z zakonom, s katerim se ureja obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(5) Minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, določi delovna mesta carinikov oziroma inšpektorjev na mejnem prehodu ter drugih pooblaščenih uradnih oseb, ki so pri opravljanju nalog posebej izpostavljene nevarnosti in ogroženosti iz prvega odstavka 19. člena tega zakona, na katerih se delavcem plačujejo sredstva iz prvega odstavka tega člena.

VII. DISCIPLINSKA IN ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST

65. člen

(1) Delavec službe je lahko začasno odstranjen z dela ali z delovnega mesta, če je zaloten pri hujši kršitvi delovnih obveznosti in dolžnosti, ali če je zoper njega uveden kazenski postopek za kazniva dejanja, navedena v 40. členu tega zakona, ali se zahteva uvedba postopka zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti, za katero se lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

(2) O začasni odstranitvi z dela ali z delovnega mesta odloči generalni direktor za delavce Generalnega carinskega urada in direktorje carinskih uradov oziroma direktor za delavce carinskega urada.

(3) Delavcu, ki je začasno odstranjen z dela ali z delovnega mesta, se med trajanjem začasne odstranitve z dela ali z delovnega mesta odvzame službena izkaznica in orožje.

66. člen

(1) O disciplinski odgovornosti delavca službe na prvi stopnji odloča:

1. generalni direktor za delavce Generalnega carinskega urada in za direktorje carinskih uradov;

2. direktor carinskega urada za delavce carinskega urada.

(2) Zoper odločitev iz prejšnjega odstavka ima delavec pravico do ugovora na disciplinsko komisijo pri Generalnem carinskem uradu v osmih dneh od dneva vročitve odločbe.

(3) Predsednika in člane disciplinske komisije imenuje minister, pristojen za finance, za dobo štirih let. Komisija ima skupno deset članov. Vsak član ima svojega namestnika.

(4) Komisija odloča v senatu treh članov, ki jih za vsak primer posebej določi predsednik disciplinske komisije.

67. člen

Organ, ki vodi disciplinski postopek, lahko odloči, da se izključi javnost, kadar se v postopku obravnavajo zadeve, ki pomenijo državno, uradno ali drugo tajnost.

68. člen

Za lažjo kršitev delovnih obveznosti in dolžnosti se poleg kršitev, navedenih v splošnih predpisih, ki veljajo za delavce v državnih organih, šteje tudi:

1. nepravočasno, nevestno ali malomarno opravljanje dela brez hujših posledic;

2. nepravilno in nemarno nošenje službene obleke in označb ter orožja.

69. člen

(1) Za hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti se poleg kršitev, navedenih v splošnih predpisih, ki veljajo za delavce v državnih organih, štejejo tudi:

1. preprečevanje kontrolno-inšpekcijskim organom, da opravljajo svoje delo;

2. onemogočanje drugemu delavcu, da opravi svoje delo;

3. ponarejanje, predrugačenje ali potrjevanje in navajanje neresničnih podatkov v uradnih dokumentih;

4. vsako dejanje, ki ima znake katerega od kaznivih dejanj iz prvega odstavka 40. člena tega zakona;

5. prihajanje na delo v vinjenem stanju ali pod vplivom narkotičnih sredstev, ali uživanje med delom alkohola oziroma drugega narkotičnega sredstva, ki zmanjšuje zmožnost za delo;

6. dejanje, ki ima znake carinskega ali trošarinskega prekrška;

7. neopravičen izostanek z dela en dan ali več, če to povzroči ali bi lahko povzročilo hujše posledice za delo službe;

8. če delavec, ki je pooblaščen za vložitev zahteve za uvedbo disciplinskega postopka, le-te ne vloži v 15 dneh, ko kakorkoli izve za storitev hujše kršitve delovne obveznosti;

9. opustitev dolžnega nadzora nad izvajanjem zakonitosti ali nad pravilnim vodenjem;

10. opustitev nošenja službene obleke, označb in orožja pri opravljanju nalog službe, kjer je nošenje službene obleke, označb in orožja obvezno;

11. prihod nad delo v vinjenem stanju ali pod vplivom narkotičnih sredstev;

12. dejanje ali obnašanje delavca, storjeno na delu ali izven dela, ki škoduje ugledu službe;

13. odklonitev preizkusa alkoholiziranosti ali strokovnega pregleda, s katerim se ugotavlja prisotnost alkohola oziroma drugega narkotičnega sredstva, ki zmanjšuje zmožnost za delo;

14. nespoštovanje oziroma kršitev pravil, določenih z internimi akti službe ali kodeksom etike.

(2) Za hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti iz 1. do 5. točke prejšnjega odstavka se obvezno izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

(3) Prisotnost alkohola oziroma drugega narkotičnega sredstva, ki zmanjšuje zmožnost za delo, se ugotavlja z alkotestom ali s strokovnim pregledom.

70. člen

Vodenje disciplinskega postopka za disciplinske kršitve iz 1. do 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena in kršitve, ki imajo značilnosti kaznivega dejanja, zastara v enem letu od dneva, ko se je zvedelo za kršitev delovne obveznosti in za storilca, oziroma v 18 mesecih od dneva, ko je bila kršitev storjena.

71. člen

(1) Delavec službe je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo pri delu oziroma v zvezi z delom povzroči službi ali komu drugemu namenoma ali iz hude malomarnosti.

(2) Odškodninsko odgovornost delavca ugotovi posebna komisija, ki jo imenuje generalni direktor ali delavec, ki ga on pooblasti.

(3) Dokončna odločba o delavčevi odgovornosti za nastalo škodo in o obveznosti povrnitve je izvršilni naslov.

VIII. PRIZNANJA

72. člen

(1) Za dolgoletno strokovno delo, organizacijske izboljšave pri delu, za uspehe, dosežene na posameznih področjih dela ali pri opravljanju delovnih nalog, in za prispevke h krepitvi ugleda službe se delavcem ali organizacijskim enotam službe ter drugim državnim organom, organom lokalnih skupnosti, nosilcem javnih pooblastil in posameznikom podeljujejo priznanja, delavcem službe pa tudi denarne nagrade.

(2) Priznanja in nagrade iz prejšnjega odstavka se praviloma podeljujejo ob dnevu službe. Dan službe je 8. oktober.

(3) Vrste priznanj in postopek podeljevanja priznanj in denarnih nagrad določi minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

73. člen

(1) Posamezniki, državni organi, gospodarske družbe, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, društva ter druge osebe ne smejo reproducirati ali uporabljati uniforme in oznak, ki so po barvi, kroju, označbah nazivov enake ali podobne uniformi in oznakam službe.

(2) Posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev.

(3) Odgovorna oseba pravne osebe ali v državnem organu, državni organizaciji ali lokalni samoupravni skupnosti in posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev.

(4) Predmeti, ki so bili izdelani ali uporabljeni v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se odvzamejo.

74. člen

(1) Posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 400.000 do 4.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z denarno kaznijo od 1.000.000 do 6.000.000 tolarjev, če:

1. v določenem roku ne predloži oziroma ne izdelata zahtevanih dokumentov v skladu z drugim in tretjim odstavkom 24. člena tega zakona;

2. onemogoči izvedbo carinske ali trošarinske kontrole ali inšpekcijskega pregleda, tako da ne dovoli vstopa, je neopravičeno nedosegljiva ali se izogiba v zvezi s prvim odstavkom 26. člena ter 28. členom tega zakona;

3. ne zagotovi oziroma omogoči pogojev za nemoteno opravljanje carinske ali trošarinske kontrole ali inšpekcijskega pregleda v zvezi s petim odstavkom 21. člena tega zakona;

4. onemogoča cariniku oziroma inšpektorju izvedbo ukrepov v zvezi s 27. ali 30. členom tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 200.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

75. člen

(1) Prekršek stori, kdor se nedostojno ali žaljivo vede do pooblaščenega uradne osebe pri uradnem poslovanju ali zaradi uradnega poslovanja ali ne upošteva odrejenega zakonitega ukrepa pooblaščenega uradne osebe oziroma onemogoča izvedbo uradnega dejanja.

(2) Prekršek stori tudi, kdor se ne odzove vabilu inšpektorja iz prvega odstavka 23. člena tega zakona.

(3) Prekršek stori, kdor na zahtevo carinika oziroma inšpektorja ne omogoči vpogleda v osebne dokumente v zvezi z 22. členom tega zakona.

(4) Za prekršek iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se posameznik kaznuje z denarno kaznijo od 20.000 do 100.000 tolarjev, posameznik, ki stori ta prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, pa se kaznuje z denarno kaznijo od 30.000 do 200.000 tolarjev.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 30.000 do 200.000 tolarjev.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

76. člen

(1) Z dnem pričetka veljavnosti tega zakona se dosedanje carinarnice preimenujejo v carinske urade.

(2) Uprava mora uskladiti notranjo organizacijo in delo z določbami tega zakona najkasneje v enem letu od dneva pričetka veljavnosti tega zakona.

(3) Do zamenjave se uporabljajo sedanje table, oznake, pečati, štampiljke in žigi carinarnic ter njihovih organizacijskih enot, obrazci in službene izkaznice delavcev v organih službe.

77. člen

(1) Delavci službe, ki so na dan pričetka veljavnosti tega zakona opravljali delo, za katero nimajo ustrezne stopnje strokovne izobrazbe, lahko to delo opravljajo še naprej, vendar morajo izobrazbo dopolniti v petih letih od pričetka veljavnosti tega zakona.

(2) Delavci iz prejšnjega odstavka, ki imajo nad 15 let delovnih izkušenj na enakih delovnih mestih ali na delovnih mestih podobne zahtevnosti in delo uspešno opravljajo, in delavci, katerih usposobljenost za opravljanje dela je bila posebej preverjena v skladu s predpisi, ki so bili uveljavljeni pred 25. 6. 1991, lahko to delo še naprej opravljajo.

78. člen

(1) Do sprejema predpisov o obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju se sredstva iz prvega odstavka 64. člena tega zakona vplačujejo kot dolgoročna rezervacija za obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(2) Sredstva se obračunavajo mesečno in vplačujejo na osebni varčevalni račun, ki se za delavca iz prvega odstavka 64. člena tega zakona odpre pri banki. Sredstva na osebnem varčevalnem računu se obravnavajo kot dolgoročno vezana bančna vloga.

(3) Po uveljavitvi predpisov o obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju se sredstva na bančni vlogi iz prejšnjega odstavka prenesejo na osebni varčevalni račun, ki se za delavca iz prvega odstavka 64. člena tega zakona odpre pri nosilcu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja in se koristijo v skladu s predpisi o obveznem dodatnem pokojninskem zavarovanju.

79. člen

(1) Določbe drugega in četrtega odstavka 66. člena tega zakona se pričnejo uporabljati z dnem imenovanja disciplinske komisije. Disciplinska komisija iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona mora biti imenovana v enem mesecu od dneva pričetka veljavnosti tega zakona.

(2) Disciplinski postopki, začeti pred imenovanjem disciplinske komisije iz prejšnjega odstavka, se dokončajo po postopku, ki je veljal pred uveljavitvijo tega zakona.

80. člen

Do ustanovitve ustreznega stanovskega združenja se uporablja kodeks etike iz tretjega odstavka 14. člena tega zakona, ki ga sprejme generalni direktor in konferenca Sindikata carinikov Slovenije.

81. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o carinski službi (Uradni list RS, št. 1/91-I, 58/93 in 65/93).

(2) Do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona, vendar najdalj eno leto od uveljavitve tega zakona, se še naprej uporabljajo naslednji predpisi:

1. uredba o barvi in oznakah službene obleke v Republiški carinski upravi (Uradni list RS, št. 15/94 in 18/94 – popravek),

2. pravilnik o službeni obleki delavcev v organih carinske službe (Uradni list RS, št. 17/94),

3. pravilnik o službeni izkaznici pooblaščenih uradnih oseb organov carinske službe (Uradni list RS, št. 16/94),

4. pravilnik o nošenju, uporabi in hrambi orožja pooblaščenih uradnih oseb carinske službe (Uradni list RS, št. 42/95),

5. pravilnik o strokovnem izpitu in izobraževanju delavcev v organih carinske službe (Uradni list RS, št. 5/92),

6. odredba o krajevni pristojnosti carinskih organov (Uradni list RS, 62/96 in pop. št. 75/96),

7. uredba o določitvi mejnih prehodov za obmejni promet in kmetijskih prehodnih mestih, na katerih kontrolo prehajanja čez državno mejo opravljajo carinski organi (Uradni list RS, št. 23/94).

82. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen določbe četrtega odstavka 16. člena tega zakona, ki začne veljati 1. julija 2000 ter določb 78. člena tega zakona, ki pričnejo veljati 1. januarja 2000.

Št. 437-01/91-4/46

Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2649. Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK)

Razlašam zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-103/99

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O PREPREČEVANJU OMEJEVANJA
KONKURENCE (ZPOmK)

I. DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Predmet zakona)

Ta zakon ureja prepovedane omejitve konkurence, varstvo in ukrepe, če do takih omejitev pride, organe, ki skrbijo za varstvo konkurence, njihove pristojnosti in postopek državnih organov in strank v zvezi z omejitvami konkurence.

2. člen

(Uporaba zakona)

(1) Ta zakon velja za pravne in fizične osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost, ne glede na njihovo pravno obliko in lastninsko pripadnost (v nadaljnjem besedilu: podjetja).

(2) Kot podjetja v smislu prvega odstavka se štejejo tudi podjetniška združenja, ki neposredno ne opravljajo gospodarske dejavnosti, vendar vplivajo ali lahko vplivajo na ravnanje podjetij na trgu.

(3) Kot gospodarska dejavnost se šteje vsaka dejavnost, ki se opravlja proti plačilu na trgu.

(4) Ta zakon se uporablja tudi za javna podjetja in druge pravne osebe javnega prava, ki opravljajo gospodarsko dejavnost, če zanje ni z zakonom drugače določeno.

(5) Kot odvisna podjetja v smislu tega zakona se štejejo podjetja, v katerih imajo druga podjetja neposredno ali posredno:

- več kot polovico kapitalskih ali poslovnih deležev ali
- več kot polovico glasovalnih pravic ali
- pravico imenovati več kot polovico članov nadzornega sveta, upravnega odbora ali teles, ki v skladu z zakonom predstavljajo podjetje, ali
- pravico upravljati posle podjetja.

(6) Kot gospodujoča podjetja v smislu tega zakona se štejejo podjetja, ki imajo v drugih podjetjih deleže ali vpliv iz petega odstavka.

3. člen

(Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja)

Če ni izrecno drugače določeno ali če ne izhaja kaj drugega iz smisla določb tega zakona, velja to, kar je določeno za sporazume med podjetji, tudi za sklepe podjetniških združenj in usklajena ravnanja.

4. člen

(Urad za varstvo konkurence)

Za opravljanje nalog po tem zakonu se ustanovi urad za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: urad).

II. DEL OMEJEVANJE KONKURENCE S SPORAZUMI

5. člen

(Prepoved omejevalnih sporazumov)

(1) Prepovedani in nični so sporazumi med podjetji o pogojih poslovanja na trgu, katerih cilj ali učinek je preprečevati, ovirati ali izkrivljati konkurenco v Republiki Sloveniji.

(2) Zlasti je prepovedano:

- neposredno ali posredno določati nakupne ali prodajne cene ali druge poslovne pogoje;
- omejevati ali nadzirati proizvodnjo, prodajo, tehnični razvoj ali naložbe;

- določati v razmerjih z drugimi sopogodbentiki neenake pogoje za enakovrstne izpolnitve, če je s tem sopogodbentik postavljen v konkurenčno slabši položaj;

- pogojevati sklenitev pogodbe s tem, da sopogodbentiki sprejmejo še dodatne izpolnitve, ki po svoji naravi ali po trgovinskih običajih nimajo zveze s predmetom te pogodbe;

- razdeliti trg ali vire nabave med udeleženci.

(3) Prvi odstavek se ne uporablja za sporazume, če prispevajo k izboljšanju proizvodnje ali razdelitve dobrin ali če pospešujejo tehnični in gospodarski razvoj, pri tem pa zagotavljajo uporabnikom pravičen delež doseženih koristi.

Vendar ti sporazumi, sklepi ali usklajena ravnanja ne smejo:

- nalagati udeleženi podjetjem omejitev, ki niso nujne za doseganje navedenih ciljev, in
- dajati udeleženi podjetjem možnosti, da bi izključila pomemben del konkurence glede predmetov pogodbe.

6. člen

(Omejitve majhnega pomena)

(1) Prvi odstavek 5. člena se ne uporablja za sporazume majhnega pomena.

(2) Kot sporazumi iz prejšnjega odstavka se štejejo sporazumi med podjetji, katerih skupni tržni delež upoštevnega proizvoda ali storitve v Republiki Sloveniji skupaj s proizvodi ali storitvami odvisnih in gospodujočih podjetij ne presega 5%, če gre za podjetja, ki delujejo na isti stopnji proizvodnje ali trgovine ("horizontalni sporazumi"), oziroma 10%, če gre za podjetja, ki delujejo na različnih stopnjah proizvodnje ali trgovine ("vertikalni sporazumi"). Pri mešanih horizontalno - vertikalnih sporazumih ali tedaj, ko je težko opredeliti, ali gre za horizontalni ali vertikalni sporazum, je upoštevni prag 5%.

(3) Prvi odstavek velja tudi, če se tržni delež podjetij poveča v zadnjih dveh poslovnih letih največ za deset odstotkov.

(4) Ne gre za sporazume majhnega pomena, če je konkurenca pogodbenega proizvoda omejena zaradi okoliščin na trgu, zlasti zaradi enakih ali podobnih sporazumov drugih podjetij.

(5) Tudi če skupni tržni delež upoštevnega proizvoda ali storitve skupaj s proizvodi ali storitvami odvisnih in gospodujočih podjetij ne presega odstotkov, določenih v drugem odstavku tega člena, prvi odstavek tega člena ne velja za:

- a) horizontalne sporazume, katerih cilj je:
 - določanje cen ali omejitev proizvodnje ali prodaje ali
 - razdelitev trga ali virov nabave;
- b) vertikalne sporazume, katerih cilj je:
 - določanje drobnoprodajnih cen ali
 - podelitev teritorialne zaščite udeleženi podjetjem ali tretjim osebam.

7. člen

(Posamične izjeme)

(1) Na zahtevo enega ali več udeleženi podjetij lahko urad odloči, da je sporazum v skladu s tretjim odstavkom 5. člena in zato ni prepovedan in ničlen (posamična izjema).

(2) V odločbi iz prvega odstavka urad določi začetek učinkovanja izjeme, trajanje in pogoje za posamično izjemo ter morebitne obveznosti podjetij.

(3) Če tudi po poteku roka, ki ga je določila odločba, obstajajo razlogi iz tretjega odstavka 5. člena, lahko urad na prošnjo podjetja podaljša veljavnost izjeme. Pri tem lahko določi enake ali drugačne pogoje, obveznosti in rok kot v prejšnji odločbi.

8. člen

(Negativni izvid)

Na zahtevo podjetja, več podjetij ali združenja podjetij lahko urad potrdi, da glede na dejstva, ki jih pozna, v zvezi z določenim sporazumom ni bil kršen prvi odstavek 5. člena (negativni izvid).

9. člen

(Skupinske izjeme)

(1) Vlada z uredbo določi, katere skupine sporazumov iz prvega odstavka 5. člena ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 5. člena.

(2) Uredba iz prejšnjega odstavka mora določiti skupine sporazumov, za katere se uporablja, in zlasti določiti:

– omejitve ali pogodbena določila, ki jih sporazum lahko ali jih ne sme vsebovati;

– pogodbena določila, ki jih sporazum mora vsebovati; – druge pogoje, ki morajo biti izpolnjeni.

(3) Uredba ureja zlasti naslednje skupine pogodb:

– licenčne pogodbe;

– pogodbe o uporabi drugih pravic industrijske lastnine;

– pogodbe o prenosu znanja in izkušenj (know-how);

– druge pogodbe o prenosu tehnologije;

– pogodbe o razvoju in raziskovanju;

– pogodbe o specializaciji;

– pogodbe o distribuciji;

– franšizne pogodbe;

– pogodbe o izključni pravici do nabave;

– pogodbe o skupnih vlaganjih.

(4) Pogodb, ki ustrezajo pogojem, ki so opredeljeni v uredbi o skupinskih izjemah, ni treba priglasiti zaradi pridobitve odločbe o posamični izjemi.

(5) Če so učinki posameznega sporazuma nezdružljivi z določili tretjega odstavka 5. člena, lahko urad po postopku iz VI. dela tega zakona odpravi ugodnost skupinskega izvetja.

III. DEL

ZLORABA PREVLAJUJOČEGA POLOŽAJA

10. člen

(Prepoved zlorabe prevladujočega položaja)

(1) Prepovedana je zloraba prevladujočega položaja na trgu.

(2) S prevladujočim položajem podjetja na trgu je mišljen položaj, ko podjetje glede določenega blaga ali določene storitve nima konkurentov ali ima na trgu le nepomembno konkurenco ali ima v primerjavi s konkurenti občutno boljši položaj glede na tržni delež, možnosti za financiranje, možnosti za nakup in prodajo ali glede na dejstva, ki druga podjetja ovirajo pri vstopu na trg.

(3) Šteje se, da ima podjetje prevladujoč položaj na trgu, če je njegov delež prodaje ali nakupa blaga ali storitve v Republiki Sloveniji večji od 40 odstotkov.

(4) Dvoje ali več podjetij ima prevladujoč položaj na trgu, če med njimi ni pomembnejše konkurence in je njihov skupni delež prodaje ali nakupa blaga ali storitve v Republiki Sloveniji večji od 60 odstotkov.

(5) Zlorabo prevladujočega položaja pomenijo zlasti naslednji primeri:

– posredno ali neposredno pogojevanje nepoštenih prodajnih ali nakupnih cen ali drugih nepoštenih pogojev;

– neupravičeno zviševanje ali zniževanje cen;

– omejevanje proizvodnje, trgov ali tehničnega napredka;

– uporaba neenakih pogojev za primerljive posle z drugimi poslovnimi partnerji, kar te partnerje postavlja ali sili v konkurenčno slabši položaj;

– pogojevanje sklepanja pogodb s sprejemom dodatnih obveznosti, ki po svoji naravi in glede na trgovske običaje niso povezane z vsebino teh pogodb.

(6) Podjetje lahko zahteva od urada, naj mu izda negativni izvid, da ni kršilo pravil konkurence, ki se nanašajo na prepoved zlorabe prevladujočega položaja.

IV. DEL

KONCENTRACIJA PODJETIJ

11. člen

(Prepovedane koncentracije)

(1) Prepovedane so koncentracije, ki povečujejo moč enega ali več podjetij, posamično ali skupno, pri tem pa bistveno zmanjšujejo ali onemogočajo učinkovito konkurenco na upoštevem trgu.

(2) Za koncentracijo podjetij gre v primerih:

– združitve dveh ali več predhodno neodvisnih podjetij ali

– ko ena ali več oseb, ki že nadzorujejo najmanj eno podjetje, ali ko eno ali več podjetij bodisi z nakupom vrednostnih papirjev ali premoženja, s pogodbo ali na kakršen koli drugačen način pridobi neposreden ali posreden nadzor drugega podjetja ali delov enega ali več podjetij ali

– dve ali več podjetij ustvari skupno podjetje, ki naj bi bilo samostojen gospodarski subjekt z daljšim trajanjem.

(3) Nadzor nad podjetjem v smislu tega zakona predstavljajo pravice, pogodbe ali druga sredstva, ki ločeno ali skupno in ob upoštevanju ustreznih dejstev ali predpisov omogočajo izvajanje odločilnega vpliva na določeno podjetje, in sicer:

– lastništvo celotnega kapitala ali kapitalskega deleža;

– lastništvo ali pravico do kakršne koli uporabe celotnega premoženja ali dela premoženja določenega podjetja;

– pravica ali pogodba, ki zagotavlja odločilen vpliv na glasovanje ali sklepe organov podjetja.

(4) Nadzor pridobijo osebe ali podjetja:

– ki so upravičeni na podlagi pogodb in poslov iz prejšnjega odstavka ali

– kljub temu da nimajo pravic na podlagi teh poslov, imajo pravico do njihovega uveljavljanja na podlagi pravic, ki iz njih izhajajo.

(5) Za koncentracijo se ne štejejo primeri:

– ko banke, hranilnice ali druge finančne organizacije ali zavarovalnice, katerih običajna dejavnost obsega trgovanje z vrednostnimi papirji, pridobijo poslovne deleže v nekem podjetju z namenom njihove nadaljnje prodaje pod pogojem, da do prodaje pride v enem letu po pridobitvi in da v tem času niso uveljavile svojih upravljaljskih pravic na podlagi pridobljenih deležev, ki so vplivale ali bi lahko vplivale na konkurenčno vedenje podjetja na trgu;

– ko poslovne deleže pridobijo investicijske družbe za upravljanje, če pridobljene pravice uveljavljajo zaradi ohranitve celotne vrednosti naložb in ne vplivajo na konkurenčno vedenje podjetja.

12. člen

(Priglasitev koncentracije)

(1) Koncentracijo morajo udeleženci transakcije priglasiti uradu:

– če je skupni letni promet v transakciji udeleženih podjetij ali z njimi kako drugače povezanih podjetij v posameznem od zadnjih dveh let na slovenskem trgu pred obdavčitvijo presegel 8 milijard tolarjev ali

– če so v transakciji udeležena podjetja ali z njimi kako drugače povezana podjetja skupaj ustvarila za več kot 40 odstotkov prodaj, nakupov ali drugih transakcij na znatnem delu slovenskega trga s proizvodi ali storitvami, ki so predmet transakcije, ali z njihovimi substituti.

(2) Koncentracijo morajo udeleženci priglasiti uradu najpozneje en teden po sklenitvi pogodbe ali objavi javne ponudbe ali pridobitvi kontrolnega interesa. Rok za priglasitev začne teči s prvim od teh dogodkov.

(3) Koncentracijo morajo vedno priglasiti tista podjetja ali osebe, ki v smislu določb 11. člena tega zakona pridobijo nadzor v drugem podjetju. Priglasitev je lahko tudi skupna.

(4) Ne glede na prvi odstavek je urad treba obvestiti o javni ponudbi za prevzem po določbah zakona, ki ureja prevzeme, čeprav bodoča koncentracija ne bi izpolnjevala katerega od pogojev iz prvega odstavka.

(5) V postopkih, ki se nanašajo na koncentracije bank, hranilnic in drugih finančnih organizacij, kot udeleženec v postopku sodeluje Banka Slovenije, pri tistih, ki se nanašajo na koncentracije zavarovalnic, pa Ministrstvo za finance.

13. člen

(Presoja koncentracije)

(1) Koncentracije v smislu tega zakona urad presoja predvsem po tem, ali obstaja nevarnost ustvarjanja oziroma krepitve prevladujočega položaja, kar bi lahko povzročilo izločitve ali bistveno zmanjšanje učinkovite konkurence. Nevarnost je treba presojati ob upoštevanju konkurenčnih dejavnikov, zlasti pa:

- izbire, ki jo imajo na voljo dobavitelji in uporabniki;
- tržnih položajev prizadetih podjetij;
- dostopa, ki ga imajo do virov ponudbe oziroma samega trga;
- strukture tržnih deležev;
- konkurenčnega položaja na trgu;
- ovir pri dostopu na trg konkurenčnih podjetij;
- finančnih zmožnosti prizadetih podjetij;
- mednarodne konkurenčnosti podjetij, ki se presojajo;
- naraščanje ponudbe in povpraševanja po blagu in storitvah, ki jih pokriva koncentracija.

(2) Na podlagi presoje elementov iz prvega odstavka urad odloči o:

- skladnosti koncentracije s pravili konkurence (soglasje) ali
- soglasju h koncentraciji, ki ga pogojuje z izpolnitvijo pogojev, ki jih je naložil, ali
- neskladnosti koncentracije s pravili konkurence.

(3) Do izdaje odločbe iz tretjega odstavka oziroma sklepa iz četrtega odstavka 38. člena udeleženci koncentracije ne smejo uresničevati pravic, ki so jih pridobili s koncentracijo.

V. DEL

URAD ZA VARSTVO KONKURENCE

14. člen

(Organizacija urada)

(1) Urad je pri izvajanju svojih nalog neodvisen in samostojen.

(2) Urad vodi in za njegovo dejavnost odgovarja njegov direktor.

(3) Direktor urada izdaja akte, za katere je pristojen urad.

15. člen

(Naloge in pristojnosti urada)

Urad izvaja nadzor nad uporabo določb tega zakona, spremlja in analizira razmere na trgu, kolikor so pomembne za razvijanje poštene in svobodne konkurence, vodi postopke in izdaja odločbe v skladu z zakonom in daje Državnemu zboru in vladi mnenja o splošnih vprašanjih iz svoje pristojnosti.

16. člen

(Posvetovalni odbor)

(1) Pri uradu je posvetovalni odbor, ki ga imenuje vlada na predlog direktorja urada za dobo štirih let (v nadaljnjem besedilu: odbor). Člani odbora so lahko ponovno izvoljeni.

(2) Vlada imenuje člane odbora med predstavniki gospodarskih panog ter ekonomskih in pravnih strokovnjakov s področja konkurence.

(3) Odbor vodi predsednik, ki ga odbor izbere med svojimi člani.

(4) Odbor obravnava na lastno pobudo ali na pobudo direktorja urada splošna vprašanja iz pristojnosti urada in svoja stališča sporoča direktorju urada.

(5) Člani odbora so dolžni varovati uradno tajnost urada in poslovno tajnost podjetij.

VI. DEL

POSTOPEK ODLOČANJA URADA

1. poglavje

Splošne določbe o postopku pred uradom

17. člen

(Nadzor)

(1) Urad izvaja nadzor nad uporabo določb tega zakona.

(2) Pri opravljanju nadzora lahko urad od subjekta nadzora zahteva poročila in informacije o vseh zadevah, ki so pomembne za presojo, ali subjekt nadzora spoštuje določbe tega zakona.

(3) Poročila in informacije iz drugega odstavka lahko urad zahteva tudi od članov uprave in nadzornega sveta subjekta nadzora in oseb, zaposlenih pri subjektu nadzora.

(4) Urad lahko osebe iz tretjega odstavka pozove, da o zadevah iz drugega odstavka v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah dajo ustno izjavo.

18. člen

(Uporaba določb o postopku)

(1) Urad odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojen po tem zakonu, po postopku, določenim s tem zakonom.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja urada uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Zoper akte urada, izdane po prejšnjem odstavku, ni pritožbe.

19. člen

(Zagotavljanje načela kontradiktornosti)

(1) Oseba, proti kateri se vodi postopek, ima pravico, da v postopku navaja dejstva in dokaze ter izraža svoja pravna naziranja, se v postopku izjavi glede navedb in predlogov drugih udeležencev, kot tudi o dejstvih in dokazih, ki jih urad upošteva po uradni dolžnosti.

(2) Odločba urada se ne sme opirati na dejstva in dokaze, glede katerih osebi, proti kateri se vodi postopek, ni bila dana možnost, da se o njih izjavi.

20. člen
(Vročanje)

(1) Če subjektu vpisa v sodni register ali osebi, ki se vpisuje v register, ni mogoča vročitev na naslovu, ki je naveden v registru, se vročitev opravi tako, da se pisanje pritrudi na oglasno desko urada, na njegovem naslovu pa seusti obvestilo o načinu vročitve.

(2) Vročitev velja za opravljeno po poteku osmih dni, potem ko je bilo pisanje pritrjeno na desko.

(3) Na posledice iz drugega odstavka mora biti naslovnik opozorjen v obvestilu o vročitvi.

21. člen
(Začetek postopka)

(1) Postopek pred uradom se začne s sklepom o uvedbi postopka.

(2) Sklep o uvedbi postopka izda urad na podlagi vloge iz 7., 8. člena in šestega odstavka 10. člena tega zakona, po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke.

22. člen

(Uvedba postopka na podlagi vloge iz 7., 8. člena in šestega odstavka 10. člena)

(1) Na podlagi vloge iz 7., 8. člena in šestega odstavka 10. člena mora urad izdati sklep o uvedbi postopka v 8 dneh od vložitve popolne vloge.

(2) Če urad v 60 dneh od objave izvlečka sklepa o uvedbi postopka v Uradnem listu RS ne izda odločbe, se šteje, da prijavljeni sporazum iz prvega odstavka 5. člena ne nasprotuje določbam tega zakona.

(3) V posebno zapletenih primerih lahko urad s sklepom podaljša rok iz prejšnjega odstavka največ za 30 dni. V obrazložitvi sklepa mora urad navesti razloge za podaljšanje. Sklep o podaljšanju se vroči vsem udeležencem v postopku. Zoper sklep o podaljšanju ni upravnega spora.

(4) Stranka v postopku lahko sproži upravni spor, če urad ni izdal odločbe, v 8 dneh od dneva, ko je izvedela, da odločba ni bila izdana, vendar najkasneje v 30 dneh po poteku rokov iz drugega oziroma tretjega odstavka.

23. člen

(Uvedba postopka po uradni dolžnosti in na zahtevo stranke)

(1) Urad začne postopek po uradni dolžnosti, kadar izve za okoliščine, iz katerih izhaja verjetnost kršitev določb tega zakona, ali na podlagi zahteve stranke.

(2) Na zahtevo stranke mora urad začeti postopek, če ta oseba v vlogi izkaže pravni interes za izvedbo postopka in če iz njene vloge izhaja verjetnost obstoja kršitev iz prejšnjega odstavka. Če prijava ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjih odstavkov, urad prijavo s sklepom zavrže.

(3) Če urad v 30 dneh po vložitvi zahteve stranke ne izda sklepa o uvedbi postopka, se šteje, da je bil izdan sklep o zavrnjenju zahteve.

24. člen

(Sklep o uvedbi postopka)

(1) Sklep o uvedbi postopka mora vsebovati:

– določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;

– navedbo določb zakona, za katere je izkazana verjetnost kršitve;

– navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je urad ugotovil, da obstaja verjetnost kršitve določb tega zakona, in

– obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(2) Zoper sklep ni upravnega spora.

25. člen

(Objava sklepa o uvedbi postopka)

(1) Izvleček sklepa o uvedbi postopka se objavi v Uradnem listu RS, razen če direktor urada presodi, da je to v nasprotju z interesi preiskave.

(2) Izvleček sklepa mora vsebovati:

– navedbo subjektov, na katere se sklep nanaša;

– navedbo razloga za uvedbo postopka in določb tega zakona, ki so podlaga za uvedbo, in

– poziv fizičnim in pravnim osebam, ki imajo pravni interes za udeležbo v postopku, da prijavijo svojo udeležbo v 30 dneh od objave in da uradu pošljejo pisna mnenja o postopku ter dokumente, ki bi bili lahko pomembni za odločitev, ne da bi formalno zahtevali status udeleženca v postopku.

26. člen

(Prijava udeležbe v postopku)

(1) Na podlagi objave izvlečka sklepa lahko v 30 dneh od objave v Uradnem listu RS svojo udeležbo v postopku prijavi vsaka fizična ali pravna oseba, ki izkaže pravni interes.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbe in dokaze, ki izkazujejo pravni interes prijavitelja za udeležbo v postopku.

(3) Če prijavitelj ne izkaže pravnega interesa ali če je prijava prepozna ali nepopolna, urad prijavo s sklepom zavrže.

27. člen

(Preiskovalni postopek)

(1) Preiskovalna dejanja opravlja oseba, zaposlena v uradu, po pisnem pooblastilu direktorja urada.

(2) Podjetje, proti kateremu je uveden postopek, mora pooblaščenim osebi urada na njeno zahtevo omogočiti, da opravi preiskovalna dejanja na sedežu in v drugih prostorih, v katerih samo oziroma druga podjetje po njegovem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, iz katerih lahko izhaja kršitev tega zakona.

(3) Podjetje, proti kateremu se vodi postopek, mora pooblaščenim osebi urada na njeno zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in administrativnih oziroma poslovnih evidenc v obsegu, potrebnem za ugotovitev vseh pomembnih dejstev za odločanje v postopku. Pooblaščenice osebe urada smejo pri opravljanju preiskovalnih dejanj z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme podjetja, proti kateremu je uveden postopek, izdelati kopije ter računalniške izpise zgoraj navedenih dokumentov. S tem nastali stroški so stroški postopka. Iz preiskovalnih dejanj so izključeni pisma, obvestila ali drugi načini komunikacije med podjetjem, proti kateremu je uveden postopek, in njegovim pravnim zastopnikom glede tega postopka.

(4) Podjetje, proti kateremu se vodi postopek, mora uradu na njegovo zahtevo izročiti računalniške izpise oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(5) Pooblaščenica oseba urada lahko od članov uprave, članov nadzornega sveta, prokuristov in katere koli osebe, ki je zaposlena v podjetju, proti kateremu je uveden postopek, zahteva ustno ali pisno pojasnilo o okoliščinah, ki se

nanašajo na preiskovalna dejanja. Če pooblaščen oseba zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti pisno pojasnilo pripravljeno.

(6) Preiskovalna dejanja iz drugega in tretjega odstavka opravlja urad med 8. in 18. uro. Urad mora preiskovalna dejanja opravljati tako, da čim manj ovira poslovanje podjetja.

(7) Kadar se v okviru kazenskega ali drugega sodnega postopka ob izvedbi hišne preiskave ali na drug način zaseže poslovna dokumentacija, ki bi bila lahko pomembna za odločitev urada v postopku po tem zakonu, urad lahko zahteva od sodišča izročitev kopij dokumentacije, razen če sodišče presodi, da bi to nasprotovalo interesom kazenskega postopka.

28. člen

(Preiskovalna dejanja pri tretjih)

Če urad utemeljeno domneva, da ima določena oseba informacije ali podatke, ki so nujni za izdajo odločbe, lahko predlaga pristojnemu sodniku za prekrške, da odobri osebno preiskavo oziroma pridobi od pristojnega preiskovalnega sodnika odredbo za preiskavo stanovanjskih ali poslovnih prostorov.

29. člen

(Sklep o preiskovalnih dejanjih)

(1) Sklep o preiskovalnih dejanjih v podjetju, proti kateremu se vodi postopek, izda urad. Sklep mora obsegati:

- dan in uro, ko se začne preiskovalna dejanja;
- predmet in namen preiskovalnih dejanj;
- predvideni način preiskovalnih dejanj;
- pooblaščen osebo, ki bo vodila preiskovalna dejanja, in
- pravni pouk o posledicah zavračanja sodelovanja ali onemogočanja preiskovalnih dejanj.

(2) Sklep mora biti podjetju, proti kateremu je uveden postopek, vročen najmanj osem dni pred začetkom preiskovalnih dejanj, ki so določena s sklepom.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pooblaščen oseba sklep o uvedbi postopka in sklep o preiskovalnih dejanjih vroči šele ob začetku opravljanja preiskovalnih dejanj, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena preiskovalnih dejanj.

(4) V primeru iz četrtega odstavka 27. člena mora sklep obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je treba izročiti v obliki računalniških izpisov oziroma kopij, in rok za predložitev, ki ne sme biti krajši od treh dni.

30. člen

(Sankcije zaradi onemogočanja postopka ali zavračanja sodelovanja)

(1) Če podjetje, proti kateremu je uveden postopek, iz neutemeljenih razlogov uradu posreduje netočne podatke, če se ne podredi preiskavi ali če drugače ovira preiskavo ali če v predpisanem roku ne izroči zahtevanih listin ali če posamezna oseba, ki je dolžna dati ustna pojasnila, tega ne stori, lahko urad sprejme sklep, s katerim kršilcu z namenom prisilitve naloži denarno kazen od 500.000 do 1.000.000 tolarjev.

(2) Če podjetje iz prejšnjega odstavka kljub izrečeni kazni še naprej onemogoča postopek ali zavrača sodelovanje, lahko urad tedensko s sklepom naloži kršilcu denarno kazen iz prejšnjega odstavka.

31. člen

(Zapisnik o preiskovalnih dejanjih)

(1) Urad po opravljenih preiskovalnih dejanjih sestavi zapisnik, v katerem navede listine, ki so bile pregledane, in izjave, ki so bile pridobljene, ter svoje ugotovitve glede dejstev in dokazov, ki so pomembne za postopek.

(2) Zapisnik se vroči podjetju, proti kateremu je uveden postopek.

(3) Podjetje, proti kateremu je uveden postopek, lahko odgovori na ugotovitve urada, navedene v zapisniku, v 15 dneh.

(4) V odgovoru mora navesti vsa dejstva in dokaze, pomembne za odločanje o stvari. Če se oseba sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze predložiti, če so te listine v njeni posesti.

32. člen

(Tajnost podatkov)

(1) Vsaka informacija ali podatek o podjetju, proti kateremu je uveden postopek, ki ga pridobi urad v preiskovalnem postopku, je tajen.

(2) Pri objavah o dogodkih po tem zakonu mora urad varovati tajnost podatkov, ki se nanašajo na udeležence v postopku, in lahko objavi le tiste podatke, ki so nujno potrebni za zagotavljanje namena objave.

(3) Vsi uslužbenci urada morajo informacije in podatke iz prejšnjega odstavka varovati kot skrivnost in za izdajo skrivnosti materialno in kazensko odgovarjajo.

33. člen

(Odločanje)

V postopku urad odloči brez ustne obravnave, razen če presodi, da je treba opraviti ustno obravnavo ali če to zahteva stranka v postopku.

34. člen

(Odločba)

(1) Po opravljenem preiskovalnem postopku urad izda odločbo v skladu z določbami 5., 7., 8. in 10. člena, če so za to izpolnjeni pogoji.

(2) Odločba se izda pisno in jo podpiše direktor urada.

(3) Urad mora izdati odločbo v rokih, ki so predpisani s tem zakonom.

35. člen

(Vročitev in objava odločbe)

(1) Odločba se vroči vsem udeležencem postopka. Če so v odločbi podatki o podjetju, proti kateremu je uveden postopek, ki pomenijo poslovno skrivnost, se drugim udeležencem vroči odločba, v kateri se v obrazložitvi ti podatki izbršejo.

(2) Izrek odločbe se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

2. poglavje

Postopek pri koncentracijah

36. člen

(Uporaba splošnih pravil postopka)

Za postopke pri koncentracijah se uporabljajo splošna pravila postopka, razen če zakon ne določa drugače.

37. člen

(Vsebina in oblika priglasitve)

(1) Stranka, ki priglašuje, mora predložiti uradu na posebnem obrazcu v skladu z 12. členom naslednje:

– izvod dokumenta ali osnutke dokumentov, na podlagi katerih naj bi se izvedla koncentracija;

– seznam članov uprave, glavnih delničarjev ali družbenikov v podjetjih, ki naj bi bila ali so udeležena pri koncentraciji;

– revidirane računovodske izkaze udeležencev v koncentraciji za najmanj zadnja tri davčna leta, če udeleženec ni zavezan za izdelavo revidiranih računovodskih izkazov, pa računovodske izkaze;

– poročilo o kakršni koli udeležbi pri koncentracijah podjetij v Sloveniji v zadnjih treh letih;

– seznam odvisnih podjetij in podružnic;

– seznam gospodujočih podjetij;

– podatke o tržnih deležih udeležencev transakcije;

– podatke o pričakovanih gospodarskih posledicah koncentracije.

(2) Vlada z uredbo natančneje predpiše vsebino obrazca in zahtevanih elementov priglasitve.

38. člen

(Preizkus priglasitve in začetek postopka)

(1) Prejeto priglasitev mora urad nemudoma pregledati.

(2) Če urad ugotovi, da priglašena koncentracija ni podrejena določbam tega zakona, mora o tej ugotovitvi izdati posebno odločbo.

(3) Če urad ugotovi, da je priglašena koncentracija podrejena določbam tega zakona, vendar ni izkazan resen sum, da bi bila neskladna s pravili konkurence, z odločbo:

– odloči, da ji ne bo nasprotoval, in

– izjavi, da je skladna s pravili konkurence.

(4) Če urad ugotovi, da je koncentracija podrejena določbam zakona in je izkazan resen sum glede njene skladnosti s pravili konkurence, s sklepom začne postopek.

(5) Urad odločbe iz drugega in tretjega odstavka in sklep iz četrtega odstavka nemudoma vroči udeleženi osebam.

(6) Urad mora izdati odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena in sklep iz četrtega odstavka tega člena v 30 dneh od dneva priglasitve.

39. člen

(Objava odločb na podlagi preizkusa priglasitve)

Izveček odločb po drugem in tretjem odstavku 38. člena se objavi v Uradnem listu RS. Izveček mora vsebovati:

– navedbo, da je bila koncentracija priglašena;

– udeležene osebe;

– naravo koncentracije;

– gospodarska področja, na katera se nanaša;

– razloge, iz katerih je bila izdana odločba, ter druge podatke iz priglasitve, za katere urad presodi, da je objava potrebna zaradi zagotovitve namena tega zakona.

40. člen

(Zadržanje učinkovanja)

(1) Urad lahko v okviru postopka, ki ga vodi, odredi podjetjem, ki so vključena v koncentracijo, in pristojnim organom, da zadržijo izvajanje koncentracije vse do izdaje odločbe.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne zadrži javne ponudbe, ki je bila priglašena pristojnemu organu po zakonu, ki ureja prevzeme, pod pogojem, da pridobitelj ne uresničuje glasovalnih pravic ali jih uresničuje na podlagi soglasja urada le za to in v takem obsegu, na podlagi katerega zagotavlja vrednost svoje naložbe.

41. člen

(Odločbe urada)

(1) Če urad ugotovi, da koncentracija ne nasprotuje določbam tega zakona, izda odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence.

(2) Urad lahko z odločbo naloži dodatne obveznosti in pogoje, ki naj zagotovijo skladnost koncentracije s pogoji iz tega zakona.

(3) Če urad ugotovi, da koncentracija nasprotuje določbam tega zakona, izda odločbo o njeni neskladnosti s pravili konkurence.

(4) Če urad izda odločbo iz tretjega odstavka, lahko z odločbo naloži ukrepe, s katerimi se odpravijo učinki nedopustne koncentracije, ki so že nastopili (razdružitev podjetja, razdružitev premoženja, prodaja deležev, prodaja vrednostnih papirjev ali drug ustrezen ukrep).

(5) Če udeleženci koncentracije po lastni krivdi v določenem roku ne izpolnijo naloženih ukrepov iz tretjega odstavka, urad v upravnem izvršilnem postopku z namenom prisilnitve s sklepom naloži vsakemu udeležencu denarno kazen od 500.000 do 1.000.000 tolarjev za vsak dan, ko je udeleženec koncentracije v zamudi z izpolnitvijo.

(6) Urad mora izdati eno izmed odločb po tem členu v 90 dneh od dneva izdaje sklepa iz četrtega odstavka 38. člena.

(7) Urad lahko vloži pred pristojnim sodiščem tožbo za ugotavljanje ničnosti.

3. poglavje

Sodno varstvo

42. člen

(Sodno varstvo zoper odločbo urada)

Sodno varstvo zoper odločbe urada se zagotavlja v upravnem sporu.

43. člen

(Upravni spor zoper sklep)

(1) Zoper sklepe urada je dopusten upravni spor, če ni izrecno izključen.

(2) Vložitev tožbe v upravnem sporu ne zadrži njegove izvršitve.

(3) Če je upravni spor vložen zoper sklep o izvedbi preiskovalnih dejanj, urad do odločitve o pritožbi ne sme izdati odločbe. Če se tožbi ugodi, se odločitev urada ne sme opirati na dejstva in dokaze, pridobljene s preiskovalnimi dejanji, glede katerih je pritožnik uspel.

44. člen

(Odškodninski zahtevek)

Če je z dejanji, ki so po tem zakonu nedopustna, komu storjena škoda, sme ta zahtevati odškodnino po pravilih obligacijskega prava.

VII. DEL

OMEJEVANJE TRGA Z OBLASTNIMI AKTI IN DEJANJI

45. člen

(Prepoved)

(1) Vlada Republike Slovenije, državni organi, organi lokalnih skupnosti, podjetja, organizacije in posamezniki, ki opravljajo javna pooblastila, ne smejo omejevati prostega nastopanja podjetij na trgu.

(2) Za omejevanje prostega nastopanja podjetij na trgu po tem zakonu se štejejo splošni in posamični akti in dejanja.

nja, s katerimi se v nasprotju z ustavo in zakonom omejujejo svobodna menjava blaga in storitev, svoboden vstop na trg, svobodno nastopanje na trgu ali s katerimi se kako drugače preprečuje konkurenca.

46. člen

(Omejevanje prostega nastopanja s predpisi)

(1) V primeru omejevanja prostega nastopanja podjetij s predpisi se varstvo interesov podjetij zagotavlja v postopku za presojo skladnosti predpisov z ustavo in zakoni, če takšnega varstva ni mogoče zagotoviti v upravnem sporu.

(2) Za omejevanje prostega nastopanja podjetij na trgu po tem zakonu se ne štejejo predpisi, s katerimi se v skladu z ustavo zagotavljajo človekove pravice ter gospodarska in socialna razmerja, zlasti pa predpisi, s katerimi se določa:

- pogoje za promet blaga in storitev in določajo lastnosti blaga ali način opravljanja storitev zaradi sanitarnih, veterinarskih, fitopatoloških, okoljevarstvenih, delovnovarstvenih, tehničnih in podobnih razlogov;
- ukrepe za kontrolo cen v skladu s posebnim zakonom;
- način poslovanja podjetij zaradi varstva potrošnikov v skladu s posebnim zakonom;
- obvezne standarde;
- obveznost z zakonom določenih podjetij, da opravljajo svojo dejavnost za uporabnike.

47. člen

(Omejevanje prostega nastopanja s posamičnimi akti in dejanji)

(1) Za omejevanje prostega nastopanja s posamičnimi akti in dejanji v smislu drugega odstavka 45. člena tega zakona se štejejo zlasti akti in dejanja, s katerimi se:

- podjetju onemogoča opravljanje dejavnosti na kakšnem območju ali glede kakšne vrste dejavnosti, čeprav podjetje izpolnjuje z zakonom določene pogoje;
- neupravičeno zavlačuje postopek za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti ali kakšnega drugega dovoljenja, pomembnega za nastopanje podjetja na trgu;
- posredno ali neposredno ustvarja diskriminacija med podjetji glede na njihov sedež;
- prepoveduje promet blaga in storitev zunaj območja lokalne skupnosti;
- kakšnemu podjetju neutemeljeno zagotavlja privilegiran položaj v poslovanju na trgu.

(2) Če so zoper posamezne akte in dejanja zagotavljen prava sredstva v upravnem postopku, je mogoč zoper dokončno odločbo v upravnem postopku upravni spor.

(3) Če zoper akte in dejanja iz prvega odstavka tega člena niso mogoča pravna sredstva v upravnem postopku in tudi ni zagotovljeno sodno varstvo, lahko prizadeto podjetje začne upravni spor.

48. člen

(Izjemoma dovoljene omejitve)

Ne glede na določbe 46. in 47. člena tega zakona sme Vlada Republike Slovenije predpisati omejitve na trgu v naslednjih primerih:

- če nastanejo ali utegnejo nastati zaradi naravne nesreče, epidemij, izrednih razmer in podobnih razlogov občutne motnje na trgu in pri preskrbi prebivalstva ali motnje na drugih področjih, če ogrožajo varno in zdravo življenje prebivalcev;
- če nastanejo ali utegnejo nastati občutne motnje na trgu zaradi pomanjkanja dobrin, nujno potrebnih za proizvodnjo ali predelavo ali za življenje prebivalcev;

- če je treba zagotoviti potrebe po izdelkih, surovinah in reprodukcijskem materialu, ki so posebno ali strateško pomembni za obrambo Republike Slovenije.

49. člen

(Pogoj za uporabo izjemoma dovoljenih omejitev)

Izjemoma dovoljene omejitve iz 48. člena tega zakona sme Vlada Republike Slovenije predpisati le, če razlogov za omejitve ni mogoče odpraviti z ukrepi v podjetjih, z blagovnimi rezervami, z uvozom ali ukrepi tekoče gospodarske politike.

50. člen

(Ukrepi izjemoma dovoljenih omejitev)

(1) Kot omejitve v smislu 48. člena tega zakona sme Vlada Republike Slovenije predpisati:

- prepoved prometa z določenim blagom, prepoved njegovega uvoza ali izvoza, omejitev prometa s posameznim blagom glede količine ali kakovosti, določitev posebnih pogojev za promet s posameznim blagom ali vrstami blaga;
- obveznost določenih podjetij, da morajo dati v promet določene količine ali vrste blaga in da ga morajo dati na razpolago ali dobaviti določenim uporabnikom ali uporabnikom po določenem vrstnem redu;
- obveznost določenih podjetij, da si morajo ustvariti rezerve in v njih hraniti določene količine in vrste blaga.

(2) Smiselno enake prepovedi ali obveznosti se lahko predpišejo za storitve.

(3) Vlada Republike Slovenije je dolžna omejitev razveljaviti takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bila omejitev predpisana, ali ko je mogoče stanje popraviti z drugačnimi ukrepi.

(4) Če Vlada Republike Slovenije ukrepov ne razveljavi v šestih mesecih, odkar jih je sprejela, mora o ukrepih obvestiti Državni zbor in mu poročati o učinkih teh ukrepov.

51. člen

(Omilitev škode zaradi izjemnih omejitev)

(1) Če je bila podjetju z ukrepi po 50. členu prizadejana občutna škoda, mora pristojni državni organ sprejeti ukrepe za omilitev škode, tako da posledice predpisanih državnih ukrepov za podjetje niso občutno nesorazmerna v primerjavi s posledicami, ki so jih v okoliščinah iz 48. člena utrpeli potrošniki, druga podjetja, država ali lokalna skupnost.

(2) Če je z ukrepi iz 50. člena nastala podjetju občutno nesorazmerna škoda in niso bili sprejeti ukrepi v skladu z določbo prejšnjega odstavka, lahko podjetje zahteva povrnitev te škode od Republike Slovenije.

VIII. DEL
KAZENSKÉ DOLOČBE

52. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10,000.000 tolarjev do 30,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

- če sklene sporazum o omejevanju konkurence (5. člen);
- če zlorabi prevladujoč položaj na trgu (10. člen).

(2) Posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 3,000.000 tolarjev do 15,000.000 tolarjev.

(3) Z denarno kaznijo od 1,000.000 tolarjev do 1,500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka odgovorna oseba pravne osebe.

53. člen

(1) Z denarno kaznijo od 3.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki ne priglasí uradu nameravane koncentracije ali je ne priglasí v roku (11. člen).

(2) Posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev.

(3) Z denarno kaznijo od 300.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba, ki stori dejanje iz prvega odstavka.

54. člen

Z denarno kaznijo od 300.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnih organov in organov lokalne skupnosti, podjetja ali druge organizacije ter posameznik, ki izvršuje javna pooblastila, če stori dejanje ali izda posamičen akt (47. člen), s katerim se omejuje prosto nastopanje podjetij na trgu.

55. člen

Postopek za prekršek iz 52., 53. in 54. člena ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku.

56. člen

Predlog za uvedbo postopka o prekršku poda urad.

IX. DEL PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

57. člen

(Razveljavitev določb zakona o varstvu konkurence)

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati določbe II. poglavja – Omejevanje konkurence, IV. poglavja – Nedovoljena špekulacija, VI. poglavja – Omejevanje trga z oblastnimi akti in dejanji, VII. poglavja – Varstvo konkurence, razen določb devete alineje prvega odstavka 24., 26., 27. in 28. člena (veljati preneha le določba pete alineje drugega odstavka) zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93).

58. člen

(Nadaljevanje dela Urada za varstvo konkurence)

(1) Urad za varstvo konkurence prične z delom najkasneje do 31. 12. 2000.

(2) Do začetka dela urada za varstvo konkurence po prvem odstavku 14. člena opravlja vse naloge po tem zakonu sedanji urad za varstvo konkurence pri Ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj.

59. člen

(Imenovanje članov posvetovalnega odbora)

Vlada mora imenovati člane posvetovalnega odbora najkasneje v enem mesecu po začetku dela urada za varstvo konkurence.

60. člen

(Nadaljevanje postopkov)

(1) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se opravijo in končajo po predpisih, po katerih so se začeli.

(2) Če so sankcije po tem zakonu za storilca milejše, se zanje uporablja ta zakon.

61. člen

(Skupinske izjeme in obrazec za priglasitev koncentracije)

Vlada sprejme uredbo, s katerima v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona določi, katere skupine sporazumov iz prvega odstavka 5. člena ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 5. člena in vsebino obrazca in zahtevanih elementov priglasitve koncentracije.

62. člen

(Revalorizacija zneskov)

Vlada spremeni tolarske zneske iz 12., 30. in 41. člena tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti evru po tečaju Banke Slovenije.

63. člen

(Začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 310-03/99-5/1

Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2650. Zakon o spremembi zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (ZPVAS-D)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z o razglasitvi zakona o spremembi zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (ZPVAS-D)

Razlašam zakon o spremembi zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (ZPVAS-D), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-104/99

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O SPREMENBI ZAKONA O PONOVI VZPOSTAVITVI AGRARNIH SKUPNOSTI TER VRNITVI NJIHOVEGA PREMOŽENJA IN PRAVIC (ZPVAS-D)

1. člen

V zakonu o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (Uradni list RS, št. 5/94, 38/94, 69/95 in 22/97) se drugi odstavek 9. člena spremeni tako, da se glasi:

“Zahtevek je treba vložiti do 30. 6. 2001.”

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-01/93-5/14

Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2651. Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (ZMZPP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (ZMZPP)

Razglašam zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (ZMZPP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-105/99

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O MEDNARODNEM ZASEBNEM PRAVU IN POSTOPKU (ZMZPP)

Prvo poglavje TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon vsebuje pravila o določanju prava, ki ga je treba uporabiti za osebna, družinska, delovno socialna, premoženjska in druga civilnopravna razmerja z mednarodnim elementom.

(2) Ta zakon vsebuje tudi pravila o pristojnosti sodišč in drugih organov Republike Slovenije za obravnavanje razmerij iz prvega odstavka tega člena, pravila postopka in pravila za priznanje in izvršitev tujih sodnih in arbitražnih odločb ter odločb drugih organov.

2. člen

(1) Pravo, na katerega napotujejo določbe tega zakona se izjemoma ne uporabi, kadar je glede na vse okoliščine

primera očitno, da razmerje s tem pravom nima pomembnejše zveze, obstoji pa bistveno tesnejša zveza z nekim drugim pravom.

(2) Ta določba se ne uporablja, kadar pravo izbereta stranki.

3. člen

Če v tem zakonu ni določbe o pravu, ki ga je treba uporabiti, se smiselno uporabljajo določbe in načela tega zakona, načela pravnega reda Republike Slovenije in načela mednarodnega zasebnega prava.

4. člen

Ta zakon se ne uporablja za razmerja, ki so urejena v drugem zakonu ali mednarodni pogodbi.

5. člen

Pravo, na katerega napotujejo določbe tega zakona se ne uporabi, če bi bil učinek njegove uporabe v nasprotju z javnim redom Republike Slovenije.

6. člen

(1) Če bi bilo treba po tem zakonu uporabiti pravo tuje države, se upoštevajo njegova pravila, ki določajo, katero pravo se uporabi.

(2) Če pravila tuje države, ki določajo, katero pravo je treba uporabiti, zavračajo na pravo Republike Slovenije, se uporabi pravo Republike Slovenije, ne da bi se pri tem upoštevala njena pravila o napotilu, katero pravo se uporabi.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo, kadar imata stranki pravico izbrati pravo.

7. člen

Če z zakonom ni določeno drugače, sta pravni posel in pravno dejanje glede oblike veljavna, če sta veljavna bodisi po pravu kraja, kjer je bil pravni posel sklenjen oziroma pravno dejanje opravljeno, bodisi po pravu, ki velja za vsebino pravnega posla oziroma pravnega dejanja.

8. člen

Za zastaranje se uporabi pravo, ki velja za vsebino pravnega posla oziroma pravnega dejanja.

9. člen

(1) Če je treba uporabiti pravo države, katere pravni red ni enoten, pravila tega zakona pa ne napotujejo na določeno pravno območje v taki državi, se po pravilih njenega pravnega reda določi, katero pravo se uporabi.

(2) Če se na način iz prvega odstavka tega člena ne da ugotoviti, katero pravo države z neenotnim pravnim redom je treba uporabiti, se uporabi pravo tistega območja v taki državi, ki je z razmerjem v najtesnejši zvezi.

10. člen

(1) Če ima državljan Republike Slovenije tudi državljanstvo kakšne druge države, se za uporabo tega zakona šteje, da ima samo državljanstvo Republike Slovenije.

(2) Če ima oseba, ki ni državljan Republike Slovenije, dvoje ali več tujih državljanstev, se za uporabo tega zakona šteje, da ima državljanstvo tiste države, katere državljan je in v kateri ima tudi stalno prebivališče.

(3) Če oseba iz drugega odstavka tega člena nima stalnega prebivališča v nobeni izmed držav, katerih državljan je, se za uporabo tega zakona šteje, da ima državljanstvo tiste države, katere državljan je in s katero je v najtesnejši zvezi.

11. člen

(1) Če oseba nima državljanstva ali njenega državljanstva ni mogoče ugotoviti, se uporabi pravo njenega stalnega prebivališča.

(2) Če oseba iz prvega odstavka tega člena nima stalnega prebivališča ali ga ni mogoče ugotoviti, se uporabi pravo njenega začasnega prebivališča.

(3) Če za osebo iz prvega odstavka tega člena ni mogoče ugotoviti niti začasnega prebivališča, se uporabi pravo Republike Slovenije.

12. člen

(1) Sodišče ali drug pristojen organ po uradni dolžnosti ugotovi vsebino tujega prava, ki ga je treba uporabiti.

(2) Organ iz prvega odstavka tega člena lahko zahteva obvestilo o tujem pravu od ministrstva, pristojnega za pravosodje, oziroma se o njegovi vsebini prepriča na drug ustrezen način.

(3) Stranke lahko v postopku predložijo o vsebini tujega prava javno ali drugo listino pristojnega tujega organa ali ustanove.

(4) Če za posamezno razmerje nikakor ni mogoče ugotoviti vsebine tujega prava, se uporabi pravo Republike Slovenije.

Drugo poglavje

PRAVO, KI GA JE TREBA UPORABITI

13. člen

(1) Za pravno in poslovno sposobnost fizične osebe se uporabi pravo tiste države, katere državljan je.

(2) Fizična oseba, ki bi bila po pravu države, katere državljan je, poslovno nesposobna, je poslovno sposobna, če ima to sposobnost po pravu kraja, kjer je nastala obveznost.

(3) Za odvzem ali omejitev poslovne sposobnosti fizične osebe se uporabi pravo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za družinska in dedna razmerja.

14. člen

Za vprašanja osebnega imena se uporabi pravo države, katere državljan je oseba, ki se ji določa ali spreminja osebno ime.

15. člen

(1) Za postavitve pod skrbništvo in prenehanje skrbništva ter za razmerja med skrbnikom in osebo pod skrbništvom (varovancem) se uporablja pravo države, katere državljan je varovanec.

(2) Tujemu državljanu ali osebi brez državljanstva, ki je v Republiki Sloveniji, se začasni varstveni ukrepi odredijo po pravu Republike Slovenije in trajajo, dokler pristojna država o tem ne odloči in ne ukrene, kar je potrebno.

(3) Drugi odstavek tega člena se uporablja tudi glede varstva premoženja odsotnega tujega državljana in osebe brez državljanstva, ki je na ozemlju Republike Slovenije.

16. člen

Za razglasitev pogrešanca za mrtvega se uporabi pravo države, katere državljan je bil takrat, ko je bil pogrešan.

17. člen

(1) Za pravni položaj pravne osebe se uporabi pravo države, ki ji pravna oseba pripada.

(2) Pripadnost pravne osebe se določi po pravu države, po katerem je bila ustanovljena.

(3) Če ima pravna oseba svoj dejanski sedež v drugi državi, ne pa v tisti, kjer je bila ustanovljena, in ima po pravu te druge države tudi njeno pripadnost, se šteje, da pripada tej drugi državi.

18. člen

(1) Za lastninskopravna razmerja in druge pravice na stvareh se uporabi pravo kraja, kjer je stvar.

(2) Za razmerja iz prvega odstavka tega člena glede stvari, ki so v prevozu, se uporabi pravo namembnega kraja.

(3) Za razmerja iz prvega odstavka člena glede prevoznih sredstev se uporabi pravo države, katere državno pripadnost imajo ta sredstva, če s predpisi Republike Slovenije ni določeno drugače.

19. člen

(1) Za pogodbo se uporabi pravo, ki sta si ga izbrali pogodbeni stranki, če ta zakon ali mednarodna pogodba ne določa drugače.

(2) Volja strank o izbranem pravu je lahko izrecno izražena ali pa mora nedvomno izhajati iz pogodbenih določil ali drugih okoliščin.

(3) Veljavnost pogodbe o izbiri prava se presoja po izbranem pravu.

20. člen

Če stranki nista izbrali prava, ki naj se uporabi, se uporabi pravo, s katerim je razmerje najtesneje povezano. Če posebne okoliščine primera ne napotujejo na drugo pravo, se šteje, da je najtesnejša zveza podana s pravom države, v kateri ima stranka, ki je zavezana opraviti za posamezno pogodbo značilno izpolnitev, stalno prebivališče oziroma sedež.

21. člen

(1) Za pogodbo o zaposlitvi se uporablja pravo države, v kateri delavec po pogodbi običajno opravlja svoje delo.

(2) Ne šteje se, da delavec običajno opravlja svoje delo v kakšni državi, če v njej dela začasno.

(3) Če delavec po pogodbi običajno ne opravlja svojega dela samo v eni državi, se uporabi pravo države, v kateri ima delodajalec svoj sedež oziroma stalno prebivališče.

(4) Z dogovorom o izbiri prava, ki naj se uporabi, stranki ne moreta izključiti prisilnih določb o varstvu delavčevih pravic, ki jih vsebuje pravo države, ki bi se uporabilo v primeru, da stranki ne bi izbrali prava.

22. člen

(1) Za potrošniško pogodbo se po tem zakonu šteje pogodba o prenosu premičnin ali pravic na potrošnika ter pogodba o opravljanju storitev potrošniku.

(2) Za potrošnika se po tem zakonu šteje oseba, ki pridobiva stvari, pravice in storitve predvsem za osebno uporabo ali uporabo v lastnem gospodinjstvu.

(3) Za potrošniško pogodbo se po tem zakonu ne štejeta prevozna pogodba in ne pogodba o opravljanju storitev potrošniku, če se te po pogodbi opravljajo v celoti izven države, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče.

(4) Ne glede na druge določbe tega zakona se za potrošniško pogodbo uporablja pravo države, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče:

– če je sklenitev pogodbe posledica ponudbe ali reklame v tej državi in če je potrošnik v tej državi opravil dejanja, potrebna za sklenitev pogodbe; ali

– če je potrošnikov sopogodbjenik ali njegov zastopnik dobil potrošnikovo naročilo v tej državi; ali

– če je bila prodajna pogodba sklenjena v drugi državi oziroma je potrošnik dal naročilo v drugi državi, če je bilo potovanje organizirano s strani prodajalca z namenom spodbujati sklepanje takih pogodb.

(5) V primerih iz prejšnjega odstavka stranki z dogovorom o izbiri prava ne moreta izključiti prisilnih določb o varstvu potrošnikovih pravic, ki jih vsebuje pravo države, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče.

23. člen

Za pogodbe, ki se nanašajo na nepremičnine, je treba vedno uporabiti pravo države, na katere ozemlju je nepremičnina.

24. člen

Za razmerja med pogodbenima strankama, če stranki nista določili drugače, se pravo iz 19. in 20. člena tega zakona uporabi tudi:

1. za določitev časa, od katerega ima pridobitelj oziroma prevzemnik premečne stvari pravico do njenih proizvodov in plodov;

2. za določitev časa, od katerega pridobitelj oziroma prevoznik prevzame nevarnost (riziko) v zvezi s stvarmi.

25. člen

Če se pogodbeni stranki nista dogovorili drugače, se po pravu kraja, kjer se mora stvar izročiti, presoja način izročitve stvari in ukrepi, ki so potrebni, če je bil prevzem stvari zavrnjen.

26. člen

Za učinek odstopa terjatve ali prevzema dolga se za dolžnika oziroma upnika, ki nista sodelovala pri odstopu oziroma prevzemu, uporabi pravo, po katerem se presoja terjatev oziroma dolg.

27. člen

Za akcesorni pravni posel se uporabi pravo, ki velja za glavni pravni posel, če ni določeno drugače.

28. člen

Za enostranski pravni posel se uporabi pravo države dolžnikovega stalnega prebivališča oziroma sedeža.

29. člen

(1) Za neopravičeno pridobitev se uporabi pravo, po katerem se presoja pravno razmerje, ki je nastalo ali je bilo pričakovano ali domnevano in je na podlagi njega prišlo do pridobitve.

(2) Za poslovodstvo brez naročila se uporabi pravo kraja, kjer je bilo opravljeno dejanje poslovodje.

(3) Za obveznosti iz uporabe stvari brez poslovodstva in za druge nepogodbene obveznosti, ki ne izvirajo iz odškodninske odgovornosti, se uporabi pravo kraja, kjer so nastopila dejstva, ki so povzročila obveznost.

30. člen

(1) Za nepogodbeno odškodninsko odgovornost se uporabi pravo kraja, kjer je bilo dejanje storjeno. Če je za oškodovanca ugodnejše, se namesto tega uporabi pravo kraja, kjer je nastopila posledica, vendar le, če je povzročitelj kraj posledice mogel in moral predvideti.

(2) Če pravo, določeno po prvem odstavku tega člena nima z razmerjem tesnejše zveze, pač pa je podana očitna zveza z nekim drugim pravom, se uporabi to pravo.

31. člen

Če je dogodek, iz katerega izhaja odškodninska obveznost, nastal na ladji na odprtem morju ali na letalu, je s pravom kraja, kjer so nastopila dejstva, ki so povzročila odškodninsko obveznost, mišljeno pravo države, katere pripadnost ima ladja, oziroma pravo države, v kateri je letalo vpisano v vpisnik.

32. člen

(1) Za dedovanje je treba uporabiti pravo države, katere državljan je bil zapustnik ob smrti.

(2) Oporočna sposobnost se presoja po pravu države, katere državljanstvo je imel oporočitelj ob sestavi oporoke.

33. člen

(1) Oporoka je glede oblike veljavna, če je oblika veljavna po enem od naslednjih pravnih redov:

1. po pravu kraja, kjer je bila oporoka sestavljena;
2. po pravu države, katere državljan je bil oporočitelj, bodisi ob oporočnem razpolaganju bodisi ob smrti;
3. po pravu oporočiteljevega stalnega prebivališča bodisi ob oporočnem razpolaganju bodisi ob smrti;
4. po pravu oporočiteljevega začasnega prebivališča, bodisi ob oporočnem razpolaganju bodisi ob smrti;
5. po pravu Republike Slovenije;
6. za nepremičnine – tudi po pravu kraja, kjer je nepremičnina.

(2) Preklic oporoke je glede oblike veljaven, če je taka oblika veljavna po kateremkoli pravu, po katerem bi bila lahko v skladu s prvim odstavkom tega člena oporoka veljavna sestavljena.

34. člen

Pogoji za sklenitev zakonske zveze se za vsako osebo presoja po pravu države, katere državljan je ob sklenitvi zakonske zveze.

35. člen

Za obliko zakonske zveze se uporablja pravo kraja, kjer se zakonska zveza sklepa.

36. člen

Neveljavnost zakonske zveze se presoja po kateremkoli materialnem pravu, po katerem je bila sklenjena po 34. in 35. členu tega zakona.

37. člen

(1) Za razvezo zakonske zveze se uporablja pravo države, katere državljana sta oba zakonca ob vložitvi tožbe.

(2) Če sta zakonca ob vložitvi tožbe državljana različnih držav, se za razvezo zakonske zveze uporabljata kumulativno pravi držav, katerih državljana sta.

(3) Če se zakonska zveza ne bi mogla razvezati po pravu iz drugega odstavka tega člena, se za razvezo zakonske zveze uporabi pravo Republike Slovenije, če je imel eden od zakoncev ob vložitvi tožbe stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(4) Če je eden od zakoncev državljan Republike Slovenije, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, zakonska zveza pa se ne more razvezati po pravu, določenem v drugem odstavku tega člena, se za razvezo uporabi pravo Republike Slovenije.

38. člen

(1) Za osebna in zakonska premoženjska razmerja zakoncev se uporabi pravo države, katere državljana sta.

(2) Če sta zakonca državljana različnih držav, se uporabi pravo države, v kateri imata stalno prebivališče.

(3) Če zakonca nimata niti istega državljanstva niti stalnega prebivališča v isti državi, se uporabi pravo države, v kateri sta imela zadnje skupno prebivališče.

(4) Če prava, ki naj se uporabi, ni mogoče določiti po prvem, drugem ali tretjem odstavku tega člena, se uporabi pravo, ki je z razmerjem v najtesnejši zvezi.

39. člen

(1) Pogodbena premoženjska razmerja zakoncev se presojuje po pravu, ki je ob sklenitvi pogodbe veljalo za osebna in zakonska premoženjska razmerja.

(2) Če pravo iz prvega odstavka tega člena določa, da lahko zakonca izbereta pravo za presojo premoženjske pogodbe med zakoncema, se uporabi pravo, ki sta si ga izbrala.

40. člen

(1) Če je zakonska zveza neveljavna ali je prenehala, se za osebna in zakonska premoženjska razmerja uporabi pravo, ki je določeno v 38. členu tega zakona.

(2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se za pogodbena premoženjska razmerja med zakoncema uporabi pravo, določeno v 39. členu tega zakona.

41. člen

(1) Za premoženjska razmerja oseb, ki živita v zunajzakonski skupnosti, se uporabi pravo države, katere državljan sta.

(2) Če osebi iz prvega odstavka tega člena nimata istega državljanstva, se uporabi pravo države, v kateri imata skupno prebivališče.

(3) Za pogodbena premoženjska razmerja med osebama, ki živita v zunajzakonski skupnosti, se uporabi pravo, ki je ob sklenitvi pogodbe veljalo za njuna premoženjska razmerja.

42. člen

(1) Razmerja med starši in otroki se presojuje po pravu države, katere državljan so.

(2) Če so starši in otroci državljani različnih držav, se uporabi pravo države, v kateri imajo vsi stalno prebivališče.

(3) Če so starši in otroci državljani različnih držav in tudi nimajo stalnega prebivališča v isti državi, se uporabi pravo države, katere državljan je otrok.

43. člen

Priznanje, ugotovitev ali izpodbijanje očetovstva oziroma materinstva se presoja po pravu države, katere državljan je otrok.

44. člen

Obveznost preživljanja med krvnimi sorodniki, razen za starše in otroke, ali obveznost preživljanja sorodnikov v svaštvu se presoja po pravu države, katere državljan je sorodnik, od katerega se zahteva preživljanje.

45. člen

(1) Pozakonitev se presoja po pravu države, katere državljan sta starša, če starša nimata istega državljanstva, pa po pravu države tistega od staršev, po katerem je pozakonitev veljavna.

(2) Privilitev otroka, druge osebe ali državnega organa v pozakonitev se presoja po pravu države, katere državljan je otrok.

46. člen

(1) Pogoji posvojitve in prenehanja posvojitve se presojuje po pravu države, katere državljan sta posvojitelj in posvojenec.

(2) Če sta posvojitelj in posvojenec državljana različnih držav, se za pogoje posvojitve in njeno prenehanje uporabljata kumulativno pravi držav, katerih državljan sta.

(3) Če zakonca koga skupaj posvojita, se poleg prava države, katere državljan je posvojenec, uporabljata za pogoje posvojitve in njeno prenehanje tudi pravi držav, katerih državljan sta eden in drug zakonec.

(4) Oblika posvojitve se presoja po pravu države, v kateri se sklene posvojitve.

47. člen

(1) Učinek posvojitve se presoja po pravu države, katere državljan sta posvojitelj in posvojenec ob sklenitvi posvojitve.

(2) Če sta posvojitelj in posvojenec državljana različnih držav, se uporabi pravo države, v kateri imata stalno prebivališče.

(3) Če sta posvojitelj in posvojenec državljana različnih držav in nimata stalnega prebivališča v isti državi, se uporabi pravo države, katere državljan je posvojenec.

Tretje poglavje PRISTOJNOST IN POSTOPEK

1. Pristojnost sodišč in drugih organov Republike Slovenije v zadevah z mednarodnim elementom

48. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je pristojno, če ima toženec stalno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji.

(2) Če toženec nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji niti v kakšni drugi državi, je sodišče Republike Slovenije pristojno, če ima toženec začasno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(3) Kadar se o pravnem razmerju odloča v nepravdnem postopku, je sodišče Republike Slovenije pristojno, če ima oseba, zoper katero je vložen zahtevek, stalno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji; kadar pa v postopku sodeluje ena sama oseba – je pristojno, če ima ta stalno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji, razen če s tem zakonom ni določeno drugače.

49. člen

(1) Če je z isto tožbo toženih več tožencev, ki so v pravni skupnosti ali katerih obveznosti se opirajo na isto pravno in dejansko podlago, je sodišče Republike Slovenije pristojno tudi, kadar ima eden izmed tožencev stalno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji.

(2) Če sta z isto tožbo tožena glavni dolжник in porok, je sodišče Republike Slovenije pristojno tudi tedaj, kadar je pristojno za tožbo proti glavnemu dolžniku.

(3) Sodišče Republike Slovenije je pristojno tudi za nasprotno tožbo, če je zahtevek nasprotne tožbe v zvezi s tožbenim zahtevkom.

50. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno, kadar je to v tem ali v drugem zakonu izrecno določeno.

(2) Pristojnost sodišč Republike Slovenije je izključna, če obstoji med zadevo in neko tujo državo takšna zveza,

ki bi bila v primeru, če bi obstajala med zadevo in Republiko Slovenijo, podlaga za izključno pristojnost sodišč Republike Slovenije, razen če zakon določa drugače.

51. člen

Če je v tuji državi v sporih zoper državljane Republike Slovenije po kriterijih o pristojnosti ki jih ne vsebujejo določbe o pristojnosti sodišča Republike Slovenije, pristojno tuje sodišče, so ti kriteriji podlaga za pristojnost sodišča Republike Slovenije v tistih sporih, v katerih je toženec državljan te tuje države.

52. člen

(1) Stranki se smeta sporazumeti o pristojnosti tujega sodišča le, če je vsaj ena od njiju tuj državljan ali pravna oseba s sedežem v tujini in ne gre za spor, za katerega je po določbah tega ali drugega zakona izključno pristojno sodišče Republike Slovenije.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se stranki ne moreta dogovoriti za pristojnost tujega sodišča v sporih iz razmerij s potrošniki in v sporih iz zavarovalnih razmerij, če ima potrošnik oziroma zavarovanec, ki je fizična oseba, stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(3) Stranki se smeta sporazumeti o pristojnosti sodišča Republike Slovenije, če je vsaj ena državljan Republike Slovenije ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se ne uporabljata, kadar gre za pristojnost v zadevah iz 68. do 77. člena tega zakona.

53. člen

(1) Pristojnost sodišč Republike Slovenije lahko v primerih, v katerih je dopusten dogovor o pristojnosti sodišča Republike Slovenije po tretjem in četrtem odstavku 52. člena tega zakona, temelji tudi na privolitvi toženca.

(2) Šteje se, da je toženec privolil v pristojnost sodišč Republike Slovenije, če je vložil odgovor na tožbo ali ugovor proti plačilnemu nalogu, oziroma se je na pripravljalnem naroku, če tega naroka ni bilo pa na prvem naroku za glavno obravnavo, spustil v obravnavanje glavne stvari, ne da bi ugovarjal pristojnosti.

54. člen

(1) Kadar je po tem zakonu pristojnost sodišča Republike Slovenije določena s pogojem, da ima pravdna stranka državljanstvo Republike Slovenije, velja ta pristojnost tudi za osebe brez državljanstva, ki imajo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za pristojnost drugih organov Republike Slovenije.

55. člen

(1) V sporih o nepogodbeni odškodninski odgovornosti je pristojno sodišče Republike Slovenije tudi tedaj, če je bilo na območju Republike Slovenije storjeno škodno dejanje ali če je na ozemlju Republike Slovenije nastopila škodljiva posledica.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi v sporih zoper zavarovalnico zaradi povračila škode tretjim osebam po predpisih o neposredni odgovornosti zavarovalnice ter v sporih o regresnih zahtevkih iz naslova povračila škode zoper regresne dolžnike.

56. člen

Za spore iz pogodbenih razmerij je sodišče Republike Slovenije pristojno tudi tedaj, kadar je predmet spora obvez-

nost, ki jo je treba oziroma bi jo bilo treba izpolniti v Republiki Sloveniji.

57. člen

V individualnih delovnih sporih je sodišče Republike Slovenije pristojno tudi tedaj, kadar se delo opravlja ali se je opravljalo oziroma bi se moralo opravljati na območju Republike Slovenije.

58. člen

(1) V sporih o premoženjskopравnih zahtevkih je sodišče Republike Slovenije pristojno tudi tedaj, kadar je na ozemlju Republike Slovenije predmet, na katerega se nanaša tožba.

(2) Če je na območju Republike Slovenije kakšno toženčevo premoženje, je sodišče Republike Slovenije pristojno tudi tedaj, kadar ima tožnik stalno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji, če tožnik izkaže za verjetno, da bo iz tega premoženja mogoče izvršiti sodbo.

59. člen

Sodišče Republike Slovenije je pristojno tudi v sporih zoper fizično ali pravno osebo, ki ima sedež v tujini, če ima v Republiki Sloveniji svojo podružnico ali je v Republiki Sloveniji oseba, ki ji je zaupano opravljanje njenih poslov, za spore, ki izvirajo iz poslovanja te podružnice oziroma te osebe na območju Republike Slovenije.

60. člen

Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno za spore o ustanovitvi, prenehanju in statusnih spremembah družbe, druge pravne osebe ali združenja fizičnih ali pravnih oseb, ter za spore o veljavnosti odločitev njihovih organov, če ima družba, druga pravna oseba ali združenje sedež v Republiki Sloveniji.

61. člen

Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno za spore o veljavnosti vpisov v javne registre, ki se vodijo v Republiki Sloveniji.

62. člen

Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno za spore v zvezi s prijavo in veljavnostjo izumov in znakov razlikovanja, če je bila prijava vložena v Republiki Sloveniji.

63. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno za dovolitev in opravo izvršbe, če se ta opravlja na območju Republike Slovenije.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se nanaša tudi na spore med izvršilnim in stečajnim postopkom, če se ta postopek vodi pred sodiščem Republike Slovenije.

64. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno v sporih o stvarnih pravicah na nepremičninah, v sporih zaradi motenja posesti nepremičnine ter v sporih iz zakupa ali najame nepremičnine, če je nepremičnina na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno tudi tedaj, kadar se o pravicah na nepremičninah odloča v nepravdnem postopku.

65. člen

V sporih zaradi motenja posesti premičnin je pristojno sodišče Republike Slovenije tudi tedaj, če je prišlo do motenja na ozemlju Republike Slovenije.

66. člen

(1) V sporih o stvarnih pravicah na ladji in letalu, ter v sporih iz zakupa ladje ali letala je pristojno sodišče Republike Slovenije tudi tedaj, če se v Republiki Slovenije vodi vpisnik, v katerega je vpisana ladja oziroma letalo.

(2) V sporih zaradi motenja posesti ladje in letala iz prvega odstavka tega člena so pristojna sodišča Republike Slovenije tudi tedaj, če se vpisnik, v katerega je vpisana ladja oziroma letalo, vodi v Republiki Sloveniji ali če je bila posest motena v Republiki Sloveniji.

67. člen

(1) V sporih o premoženjskih razmerjih med zakonci, ki se nanašajo na premoženje v Republiki Sloveniji, je pristojno sodišče Republike Slovenije tudi tedaj, če toženec nima prebivališča v Republiki Sloveniji.

(2) Če je pretežni del premoženja v Republiki Sloveniji, drugi del pa v tujini, sme sodišče Republike Slovenije odločati o premoženju, ki je v tujini, samo v sporu, v katerem se odloča tudi o premoženju v Republiki Sloveniji, in to le, če toženec privoli, da sodi sodišče Republike Slovenije.

(3) Sodišče Republike Slovenije je v sporih o premoženjskih razmerjih med zakonci po določbah tega zakona pristojno ne glede na to, ali zakonska zveza traja ali je prenehala ali pa je ugotovljeno, da ne obstaja.

68. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je pristojno v zakonskih sporih tudi tedaj, če toženec nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji:

1) če sta oba zakonca slovenska državljana, ne glede na to, kje imata stalno prebivališče; ali

2) če je tožnik slovenski državljan in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji; ali

3) če sta imela zakonca svoje zadnje stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, tožnik pa ima ob vložitvi tožbe stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(2) Če je toženi zakonec slovenski državljan in ima v Republiki Sloveniji stalno prebivališče, je izključno pristojno sodišče Republike Slovenije.

69. člen

Sodišče Republike Slovenije je v sporih iz 68. člena tega zakona pristojno tudi tedaj, če sta zakonca tuja državljana, ki sta imela zadnje skupno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, vendar samo, če v teh primerih toženec privoli, da sodi njeno sodišče, in če predpisi države, katere državljana sta zakonca, dopuščajo to pristojnost.

70. člen

Sodišče Republike Slovenije je pristojno v sporih za razvezo zakonske zveze tudi tedaj, če je tožnik slovenski državljan, pravo države, katere sodišče bi bilo pristojno, pa ne pozna razveze zakonske zveze.

71. člen

(1) V sporih za ugotovitev ali izpodbijanje očetovstva ali materinstva je pristojno sodišče Republike Slovenije tudi tedaj, če toženec nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji:

1) če sta tožnik in toženec slovenska državljana, ne glede na to, kje imata stalno prebivališče; ali

2) če je tožnik slovenski državljan in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(2) Če je tožba vložena zoper otroka, ki je slovenski državljan in ima stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji, je izključno pristojno sodišče Republike Slovenije.

72. člen

Sodišče Republike Slovenije, ki je pristojno v sporih iz 71. člena tega zakona, je pristojno tudi tedaj, kadar so stranke tuji državljani, če ima tožnik ali eden od tožnikov stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, vendar samo, če toženec privoli, da sodi sodišče Republike Slovenije in če predpisi države, katere državljan je, dopuščajo to pristojnost.

73. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je pristojno v sporih o varstvu in vzgoji otrok, za katere skrbijo starši, tudi tedaj, kadar toženec nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če sta oba starša slovenska državljana, ali če je otrok slovenski državljan in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(2) Če sta toženec in otrok slovenska državljana in če imata oba stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, je izključno pristojno sodišče Republike Slovenije.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena ter 48. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za določitev pristojnosti drugih organov Republike Slovenije, kadar odločajo o varstvu in vzgoji otrok, za katere skrbijo starši.

74. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je pristojno v sporih o zakonskem preživljanju otrok tudi tedaj, kadar toženec nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji:

1) če vloži tožbo otrok, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji; ali

2) če sta tožnik in toženec slovenska državljana, ne glede na to kje imata stalno prebivališče; ali

3) če je tožnik mladoleten in slovenski državljan.

(2) Sodišče Republike Slovenije je pristojno v sporih o zakonskem preživljanju, ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, tudi tedaj, kadar toženec nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če je tožnik slovenski državljan in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(3) Sodišče Republike Slovenije je pristojno v sporih o zakonskem preživljanju med zakoncema in med nekdanjima zakoncema tudi, če sta imela zakonca svoje zadnje skupno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, tožnik pa med sojenjem še naprej prebiva v Republiki Sloveniji.

75. člen

Sodišče Republike Slovenije je pristojno v sporih o zakonskem preživljanju tudi, če ima toženec v Republiki Sloveniji premoženje, iz katerega se lahko poravna preživnina.

76. člen

Sodišče Republike Slovenije je pristojno za odločanje o varstvu, vzgoji in preživljanju otrok tudi takrat, kadar se ti spori rešujejo skupaj z zakonskimi spori ali spori o ugotavljanju in izpodbijanju očetovstva ali materinstva, za katere je po tem zakonu pristojno sodišče Republike Slovenije.

77. člen

(1) Pri odločanju o odvzemu ali vrnitvi roditeljske pravice, podaljšanju roditeljske pravice, postavitvi roditelja za

skrbnika otrokovega premoženja, pri razglasitvi otroka za rojenega v zakonski zvezi ter pri odločanju o drugih zadevah, ki se nanašajo na osebna stanja in razmerja med starši in otroki, je pristojno sodišče Republike Slovenije tudi tedaj, kadar ni pogojev iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona, če sta vložnik zahtevka in oseba, zoper katero je vložen zahtevek, slovenska državljana, oziroma kadar v postopku sodeluje samo ena oseba, če je ta slovenski državljan.

(2) V zadevah iz prvega odstavka tega člena je pristojno sodišče Republike Slovenije tudi tedaj, kadar je otrok slovenski državljan in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

78. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije je izključno pristojno za razglasitev pogrešanega slovenskega državljana za mrtvega, ne glede na to, kje je imel stalno prebivališče.

(2) Pred sodiščem Republike Slovenije se sme po pravu Republike Slovenije dokazovati smrt tujega državljana, ki je umrl na ozemlju Republike Slovenije.

79. člen

(1) Za obravnavo nepremične zapuščine slovenskega državljana je izključno pristojno sodišče Republike Slovenije, če je ta zapuščina v Republiki Sloveniji.

(2) Če je nepremična zapuščina slovenskega državljana v tujini, je sodišče Republike Slovenije pristojno le, če po pravu države, v kateri so nepremičnine, ni pristojen njen organ.

(3) Sodišče Republike Slovenije je pristojno za obravnavo premične zapuščine slovenskega državljana, če so premičnine na ozemlju Republike Slovenije ali če po pravu države, v kateri so premičnine, ni pristojen njen organ oziroma če ta organ noče obravnavati zapuščine.

(4) Prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se nanašajo tudi na pristojnosti v sporih iz dednopravnih razmerij in na spore o terjatvah upnikov nasproti zapuščini.

80. člen

(1) Za obravnavo nepremične zapuščine tujega državljana je izključno pristojno sodišče Republike Slovenije, če so nepremičnine v Republiki Sloveniji.

(2) Za obravnavo premične zapuščine tujega državljana, ki je v Republiki Sloveniji, je pristojno sodišče Republike Slovenije, razen če v zapustnikovi državi sodišče ni pristojno za obravnavo premičnega premoženja slovenskih državljanov.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se nanašata tudi na pristojnost v sporih iz dednopravnih razmerij in v sporih o terjatvah upnikov glede zapuščine.

(4) Kadar sodišče Republike Slovenije ni pristojno za obravnavo zapuščine tujega državljana, lahko odredi ukrepe za zavarovanje zapuščine in za varstvo pravic do zapuščine, ki je v Republiki Sloveniji.

81. člen

(1) Za obravnavo nepremične zapuščine osebe brez državljanstva, osebe, katere državljanstva ni mogoče ugotoviti, ali osebe s statusom begunca je izključno pristojno sodišče Republike Slovenije, če je nepremičnina na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Za obravnavo premične zapuščine osebe brez državljanstva, osebe, katere državljanstva ni mogoče ugotoviti, ali osebe s statusom begunca je pristojno sodišče Republike Slovenije, če so premičnine v Republiki Sloveniji, ali je imel zapustnik ob smrti v njej stalno prebivališče.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se nanašata tudi na pristojnost v sporih iz dednopravnih razmerij in v sporih o terjatvah upnikov glede zapuščine.

(4) Če zapustnik ni imel stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za obravnavo zapuščine tujega državljana, pri čemer je s tujo državo mišljena država, v kateri je imel zapustnik ob smrti stalno prebivališče.

82. člen

(1) Za dovolitev sklenitve zakonske zveze je pristojen organ Republike Slovenije, če je vložnik prošnje oziroma če je eden izmed vložnikov prošnje slovenski državljan ne glede na to, kje imata osebi, ki želita skleniti zakonsko zvezo, stalno prebivališče.

(2) Organ Republike Slovenije je izključno pristojen, če je mladoletnik, ki prosi, naj se mu dovoli skleniti zakonsko zvezo, slovenski državljan, oziroma če sta osebi, ki želita skleniti zakonsko zvezo, slovenska državljana, zakonska zveza pa se sklepa v tujini.

83. člen

(1) Organ Republike Slovenije je izključno pristojen za odločanje o posvojitvi in o prenehanju posvojitve osebe, ki je slovenski državljan in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(2) Organ Republike Slovenije je pristojen za odločanje o posvojitvi in o prenehanju posvojitve, če je posvojitelj slovenski državljan in ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(3) Če zakonca skupaj posvajata, zadošča za pristojnost organa Republike Slovenije, da je en zakonec slovenski državljan in da ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

84. člen

Organ Republike Slovenije je izključno pristojen v skrbniških zadevah slovenskih državljanov ne glede na to, kje imajo ti stalno prebivališče, če s tem zakonom ni določeno drugače.

85. člen

Organ Republike Slovenije ne izda odločbe in ne ukrepa v skrbniških zadevah slovenskega državljana, ki ima stalno prebivališče v tujini, če ugotovi, da je organ, ki je pristojen po pravu tuje države, že izdal odločbo ali sprejel ukrepe, s katerimi je poskrbel za varstvo osebnosti, pravic in interesov slovenskega državljana.

86. člen

(1) Organ Republike Slovenije z nujnimi začasnimi ukrepi zavaruje osebnost, pravice in interese tujega državljana, ki je v Republiki Sloveniji ali ima v njej premoženje, in obvesti o tem organ njegove države.

(2) Organ Republike Slovenije izda odločbo in sprejme ukrepe v skrbniških zadevah tujega državljana, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, če za varstvo njegove osebnosti, pravic in interesov ni poskrbel organ njegove države.

2. Druge določbe

87. člen

(1) Za sposobnost biti stranka in za pravno sposobnost fizične osebe je treba uporabiti pravo njene države.

(2) Če tuji državljani ni pravno sposoben po prvem odstavku tega člena, je pa pravno sposoben po pravu Republike Slovenije, lahko sam opravlja dejanja v postopku.

(3) Zakoniti zastopnik tujega državljan iz drugega odstavka tega člena sme opravljati dejanja v postopku le, dokler tuj državljani ne izjavi, da sam prevzema pravdo.

(4) Za sposobnost biti stranka, kadar gre za tujo pravno osebo, je treba uporabiti pravo, določeno v 17. členu tega zakona.

88. člen

Sodišče Republike Slovenije na zahtevo stranke prekine postopek, kadar teče pred tujim sodiščem postopek v isti zadevi in med istima strankama:

1) če je bila tožba v pravdi, ki teče v tujini, prej vročena tožencu kot tožba v pravdi, ki teče v Republiki Sloveniji; oziroma če se je nepravdni postopek v tujini začel prej kot v Republiki Sloveniji;

2) če je verjetno, da bo tujo odločbo mogoče priznati v Republiki Sloveniji;

3) če obstaja vzajemnost.

89. člen

Za oceno pristojnosti sodišča Republike Slovenije so odločilna dejstva, ki obstajajo takrat, ko postopek začne teči.

90. člen

(1) Kadar začne tuj državljani ali oseba brez državljanstva, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pravo pred sodiščem Republike Slovenije, mora dati tožencu na njegovo zahtevo varščino za pravdne stroške.

(2) Toženec mora zahtevo iz prvega odstavka tega člena uveljaviti najpozneje na pripravljalnem naroku, če tega naroka ni bilo, pa na prvem naroku za glavno obravnavo, preden se spusti v obravnavanje glavne stvari, oziroma brez ko izve, da so podani pogoji, da lahko zahteva varščino.

(3) Varščina za pravdne stroške se daje v gotovini, sodišče pa lahko dovoli varščino tudi v drugi primerni obliki.

91. člen

(1) Toženec nima pravice do varščine za pravdne stroške:

1) če v državi, katere državljani je tožnik, državljani Republike Slovenije niso dolžni dajati varščine;

2) če uživa tožnik v Republiki Sloveniji pravico pribežališča;

3) če se tožbeni zahtevki nanaša na tožnikove terjatve iz njegovega delovnega razmerja v Republiki Sloveniji;

4) če gre za zakonski spor ali za spor o ugotovitvi ali izpodbijanju očetovstva ali materinstva ali spor o zakonitem preživljanju;

5) če gre za menično ali čekovno tožbo, za nasprotno tožbo ali tožbo za izdajo plačilnega naloga.

(2) Če nastane dvom o tem, ali so državljani Republike Slovenije po 1. točki prvega odstavka tega člena dolžni dati varščino v državi, katere državljani je tožnik, da pojasnilo ministrstvo, pristojno za pravosodje.

92. člen

(1) V sklepu, s katerim ugodi zahtevi za varščino za pravdne stroške, določi sodišče znesek varščine in rok, v katerem se mora dati, ter tožnika opozori na posledice, ki jih določa zakon, če ne dokaže, da je dal varščino v določenem roku.

(2) Če tožnik ne dokaže, da je dal v določenem roku varščino za pravdne stroške, se šteje, da je umaknil tožbo

oziroma da je umaknil pravno sredstvo, če je toženec zahteval varščino šele v postopku o pravnem sredstvu.

(3) Toženec, ki je pravočasno zahteval, naj mu da tožnik varščino za pravdne stroške, ni dolžan nadaljevati postopka o glavni stvari, dokler sodišče pravno močno ne odloči o njegovi zahtevi, če zahtevi ugodi, pa vse dotlej, dokler tožnik ne položi varščine.

(4) Če sodišče zavrne zahtevo za varščino za pravdne stroške, lahko odloči, da se nadaljuje postopek, še preden postane sklep o zavrnitvi pravno močen.

93. člen

(1) Tuji državljani imajo pod pogojem vzajemnosti pravico do oprostitve plačila pravnih stroškov.

(2) Če nastane dvom o vzajemnosti, daje glede oprostitve plačila pravnih stroškov pojasnilo ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(3) Vzajemnost iz prvega odstavka tega člena ni pogoj za uveljavljanje pravice do oprostitve plačila pravnih stroškov, če ima tuj državljani stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(4) Oseba brez državljanstva ima pravico do oprostitve plačila pravnih stroškov, če ima stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji.

Četrto poglavje

PRIZNANJE IN IZVRŠITEV TUJIH ODLOČB

1. Priznanje in izvršitev tujih sodnih odločb

94. člen

(1) Tuja sodna odločba je izenačena z odločbo sodišča Republike Slovenije in ima v Republiki Sloveniji enak pravni učinek kot domača sodna odločba le, če jo prizna sodišče Republike Slovenije.

(2) Za tujo sodno odločbo se po prvem odstavku tega člena šteje tudi poravnava, sklenjena pred sodiščem (sodna poravnava).

(3) Za tujo sodno odločbo se šteje tudi odločba drugega organa, ki je v državi, v kateri je izdana, izenačena s sodno odločbo oziroma sodno poravnavo, če ureja razmerja iz 1. člena tega zakona.

95. člen

(1) Vložnik zahteve za priznanje mora predlogu za priznanje tuje sodne odločbe priložiti tujo sodno odločbo ali njen overjen prepis in predložiti potrdilo pristojnega tujega sodišča oziroma drugega organa o pravno močnosti te odločbe po pravu države, v kateri je bila izdana.

(2) Če tuja sodna odločba ali njen overjen prepis nista sestavljena v jeziku, ki je pri sodišču v uradni rabi, mora stranka, ki zahteva priznanje, predložiti tudi overjen prevod tuje sodne odločbe v jezik, ki je pri sodišču v uradni rabi.

96. člen

(1) Sodišče Republike Slovenije zavrne priznanje tuje sodne odločbe, če na ugovor osebe, zoper katero je bila izdana, ugotovi, da ta zaradi nepravilnosti v postopku ni mogla sodelovati v postopku.

(2) Zlasti se šteje, da oseba, zoper katero je bila izdana tuja sodna odločba, ni mogla sodelovati v postopku, če ji vabilo, tožba ali sklep, na podlagi katerega se je začel postopek, niso bili osebno vročeni oziroma osebna vročitev ni bila niti poskušena, razen če se je na kakršenkoli način spustila v obravnavanje glavne stvari v postopku na prvi stopnji.

97. člen

(1) Tuja sodna odločba se ne prizna, če je za zadevo, za katero gre, izključno pristojno sodišče ali drug organ Republike Slovenije.

(2) Če zahteva priznanje tuje sodne odločbe, ki je bila izdana v sporu iz zakonske zveze, toženec, ali če to zahteva tožnik in toženec ne nasprotuje, izključna pristojnost sodišča Republike Slovenije ni ovira za njeno priznanje.

98. člen

(1) Sodišče na ugovor osebe, zoper katero je bila izdana, zavrne priznanje tuje sodne odločbe, če je pristojnost tujega sodišča temeljila izključno na eni od naslednjih okoliščin:

- 1) državljanstvu tožnika;
- 2) premoženju toženca v državi izdaje odločbe;
- 3) osebni vročitvi tožbe oziroma drugega akta, s katerim se je začel postopek, tožencu.

(2) Sodišče na ugovor osebe, zoper katero je bila izdana, zavrne priznanje tuje sodne odločbe tudi v primeru, če sodišče, ki je odločbo izdalo, ni upoštevalo sporazuma o pristojnosti sodišč Republike Slovenije.

99. člen

(1) Tuja sodna odločba se ne prizna, če je sodišče ali drug organ Republike Slovenije v isti zadevi izdal pravnomočno odločbo ali če je bila v Republiki Sloveniji priznana kakšna druga tuja sodna odločba, ki je bila izdana v isti zadevi.

(2) Sodišče počaka s priznanjem tuje sodne odločbe, če pred sodiščem Republike Slovenije teče prej začeta pravda v isti pravni zadevi in med istima strankama, dokler ni ta pravda pravnomočno končana.

100. člen

Tuja sodna odločba se ne prizna, če bi bil učinek njenega priznanja v nasprotju z javnim redom Republike Slovenije.

101. člen

(1) Tuja sodna odločba se ne prizna, če ni vzajemnosti.

(2) Neobstoj vzajemnosti ni ovira za priznanje tuje sodne odločbe, izdane v zakonskem sporu in v sporu zaradi ugotovitve in izpodbijanja očetovstva ali materinstva, in ne takrat, ko priznanje ali izvršitev tuje sodne odločbe zahteva slovenski državljan.

(3) Obstoj vzajemnosti se glede priznanja tuje sodne odločbe domneva do dokaza o nasprotnem; če pa nastane dvom o vzajemnosti, da pojasnilo ministrstvo, pristojno za pravosodje.

102. člen

(1) Tuja sodna odločba, ki se nanaša na osebno stanje (status) državljana države, v kateri je bila izdana, se prizna v Republiki Sloveniji brez preizkusa po 97., 100. in 101. členu tega zakona.

(2) Če pristojni organ Republike Slovenije meni, da se odločba tujega sodišča nanaša na osebno stanje (status) slovenskega državljana, je potreben za takšno odločbo, da bi bila priznana, preizkus po določbah 95. do 101. člena tega zakona.

103. člen

(1) Za izvršitev tuje sodne odločbe se uporabljajo določbe 95. do 101. člena tega zakona.

(2) Vložnik zahteve za izvršitev tuje sodne odločbe mora poleg potrdila iz 95. člena tega zakona predložiti tudi potrdilo o njeni izvršljivosti po pravu države, v kateri je bila izdana.

2. Priznanje in izvršitev tujih arbitražnih odločb

104. člen

(1) Tuja arbitražna odločba je arbitražna odločba, ki ni bila izdana v Republiki Sloveniji.

(2) Tuja arbitražna odločba ima pripadnost države, v kateri je bila izdana.

(3) Tuja arbitražna odločba je tudi arbitražna odločba, ki je bila izdana v Republiki Sloveniji, pri kateri je bilo glede postopka uporabljeno pravo tuje države, če to ni v nasprotju s prisilnimi predpisi Republike Slovenije.

(4) Tuja arbitražna odločba iz tretjega odstavka tega člena ima pripadnost države, katere pravo je bilo uporabljeno glede postopka.

105. člen

(1) Tuja arbitražna odločba se prizna in izvrši, če stranaka, ki zahteva priznanje in izvršitev, priloži zahtevi, ki jo vložijo pri sodišču:

- 1) izvirmo arbitražno odločbo ali njen overjen prepis;
- 2) izvirmo pogodbo o arbitraži ali njen overjen prepis.

(2) Če tuja arbitražna odločba ali pogodba o arbitraži oziroma njen overjen prepis nista sestavljena v jeziku, ki je v uradni uporabi pri sodišču, pred katerim se začne postopek za priznanje in izvršitev te odločbe, mora stranaka, ki zahteva priznanje in izvršitev odločbe, priložiti prevod v tem jeziku, ki ga opravi za to pooblaščen oseba.

106. člen

(1) Priznanje in izvršitev tuje arbitražne odločbe se zavrne, če sodišče ugotovi:

- 1) da po pravu Republike Slovenije o sporni zadevi ne more razsojati arbitraža;
- 2) da bi bil učinek priznanja ali izvršitve odločbe v nasprotju z javnim redom Republike Slovenije;
- 3) da ni podana vzajemnost;
- 4) da pogodba o arbitraži ni bila sklenjena v pisni obliki oziroma z izmenjavo pisem, telegramov ali teleprinterskih sporočil;
- 5) da katera od strank ni bila sposobna za sklenitev arbitražnega dogovora po pravu, ki se uporablja za presojo njene sposobnosti;

6) da pogodba o arbitraži ni veljavna po pravu države, ki sta ga izbrali stranki, če stranki tega nista storili pa po pravu države, v kateri je bila izdana arbitražna odločba;

7) da stranaka, zoper katero se zahteva priznanje in izvršitev odločbe, ni bila pravilno obveščena o imenovanju arbitrov ali o arbitražnem postopku, ali ji je bilo zaradi kakega drugega vzroka onemogočeno, da uveljavlja svoje pravice v postopku;

8) da sestava arbitražnega sodišča ali arbitražni postopek nista bila v skladu s pogodbo o arbitraži;

9) da je arbitražno sodišče prekoračilo svoja pooblastila, določena s pogodbo o arbitraži;

10) da odločba še ni postala dokončna in izvršljiva za stranke ali da je to odločbo odpravil ali njeno izvršitev ustavil pristojni organ države, v kateri je bila izdana, ali organ države, po pravu katere je bila izdana;

11) da je izrek arbitražne odločbe nerazumljiv ali sam s seboj v nasprotju.

(2) Če so v tuji arbitražni odločbi deli, ki se nanašajo na obravnavana vprašanja in se lahko ločijo od delov, v katerih

je sodišče prekoračilo svoja pooblastila, se lahko deli odločbe, v katerih sodišče ni prekoračilo svojih pooblastil, priznajo in izvršijo.

107. člen

Če se je začel postopek za odpravo ali ustavev izvršitve tuje arbitražne odločbe pred pristojnim organom iz 10. točke 106. člena tega zakona, lahko sodišče odloži odločanje o zahtevi za priznanje iz izvršitev te odločbe, na zahtevo upnika oziroma dolžnika pa lahko postavi za svojo odločitev o odložitvi pogoj, da mora dolžnik položiti ustrezno varščino.

3. Postopek za priznanje in izvršitev tujih sodnih in arbitražnih odločb

108. člen

(1) Postopek za priznanje tuje sodne ali arbitražne odločbe se začne na predlog.

(2) Priznanje tuje sodne odločbe v zadevah, ki se nanašajo na osebno stanje (status), je upravičen zahtevati vsakdo, ki ima za to pravni interes.

(3) O priznanju tuje sodne ali arbitražne odločbe odloča sodnik posameznik okrožnega sodišča.

(4) Za priznanje tuje sodne ali arbitražne odločbe je krajevno pristojno vsako stvarno pristojno sodišče.

(5) Za izvršitev tuje sodne ali arbitražne odločbe je krajevno pristojno okrajno sodišče, na območju katerega je treba opraviti izvršbo.

(6) Če o priznanju tuje sodne ali arbitražne odločbe ni bil izdan poseben sklep, lahko vsako sodišče odloča o priznanju te odločbe kot o predhodnem vprašanju, vendar z učinkom le za ta postopek.

109. člen

(1) V postopku priznanja tuje sodne ali arbitražne odločbe se sodišče omeji na preizkus, ali so podani pogoji iz določb 94. do 107. člena tega zakona.

(2) Če sodišče ugotovi, da ni ovir za priznanje, izda sklep o priznanju tuje odločbe.

(3) Sklep o priznanju vroči sodišče nasprotni stranki oziroma drugim udeležencem postopka, v katerem je bila tuja sodna odločba izdana, ter jih pouči, da lahko proti njemu vložijo ugovor v roku petnajstih dni od dneva vročitve sklepa.

(4) O ugovoru odloča sodišče, ki je izdalo sklep o priznanju, v senatu treh sodnikov. Če je odločitev o ugovoru odvisna od spornih dejstev, odloči sodišče po opravljenem naroku.

(5) Proti sklepu, s katerim sodišče predlog za priznanje zavrne, in proti sklepu, s katerim sodišče odloči o ugovoru, je dovoljena pritožba na Vrhovno sodišče.

(6) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena sodišče sklepa o priznanju tuje sodne odločbe o razvezi zakonske zveze ne vroči nasprotni stranki, če je oseba, ki zahteva priznanje, državljan Republike Slovenije, nasprotna stranka pa nima stalnega oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji.

110. člen

O stroških postopka odloči sodišče po pravilih, ki bi se uporabljala v primeru, če bi o zadevi odločalo sodišče ali drug organ Republike Slovenije.

111. člen

Če ni v tem poglavju posebnih določb, se v postopku priznanja tujih sodnih in tujih arbitražnih odločb smiselno uporabljajo določbe zakona o nepravdnem postopku.

Peto poglavje POSEBNE DOLOČBE

112. člen

(1) Državljeni Republike Slovenije smejo v tujini skleniti zakonsko zvezo pred konzulatom Republike Slovenije, če temu ne nasprotuje država, v kateri je konzulat, ali če je tako določeno z mednarodno pogodbo.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve, določi, v katerih predstavništvih Republike Slovenije v tujini se smejo sklepati zakonske zveze med državljani Republike Slovenije.

113. člen

Zadeve skrbništva za državljane Republike Slovenije, ki so v tujini, opravlja konzulat Republike Slovenije, če temu ne nasprotuje država, v kateri je konzulat, ali če je to predvideno z mednarodno pogodbo.

114. člen

Državljanu Republike Slovenije lahko v tujini sestavi oporoko po določbah, ki veljajo za sodno oporoko, konzulat Republike Slovenije.

115. člen

(1) Konzulati Republike Slovenije lahko potrjujejo podpise, rokopise in prepise v skladu z mednarodnimi pogodbami in predpisi držav sprejema.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve, natančneje uredi opravljanje zadev iz prvega odstavka tega člena.

116. člen

(1) Potrdila o predpisih, ki veljajo ali so veljali v Sloveniji, izdaja za njihovo uporabo pred organi tuje države minister, pristojen za pravosodje.

(2) V potrdilu iz prvega odstavka tega člena se navede naslov predpisa, datum začetka veljavnosti predpisa oziroma datum prenehanja njegove veljavnosti in dobesečno besedilo ustreznih njegovih določb.

117. člen

Naloge konzulata Republike Slovenije po tem zakonu lahko opravlja tudi misija Republike Slovenije, če v kraju, kjer ima sedež, ni konzulata, ter na tistih delih ozemlja sprejemne države, za katere ni konzulata.

Šesto poglavje KONČNI DOLOČBI

118. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se preneha uporabljati zakon o ureditvi kolizije zakonov s predpisi drugih držav v določenih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 43/82 in 72/82).

119. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-01/95-44/3
Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2652. Zakon o varnosti in zdravju pri delu (ZVZD)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o varnosti in zdravju pri delu (ZVZD)**

Razlašam zakon o varnosti in zdravju pri delu (ZVZD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-106/99
Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O VARNOSTI IN ZDRAVJU PRI DELU (ZVZD)****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem zakonom se določajo pravice in dolžnosti delodajalcev in delavcev v zvezi z varnim in zdravim delom ter ukrepi za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu.

Ta zakon določa tudi organe, pristojne za varnost in zdravje pri delu.

Izvršilne predpise s področja varnosti in zdravja pri delu izdaja minister, pristojen za delo in minister, na katerega pristojnost se izvršilni predpis nanaša.

Podrobnejše varnostne ukrepe določi delodajalec v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

2. člen

Določbe tega zakona se uporabljajo v vseh dejavnostih za vse osebe, ki so po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter zdravstvenem zavarovanju zavarovane za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni, kakor tudi za vse druge osebe, ki so navzoče v delovnem procesu.

Določbe tega zakona se ne uporabljajo v tistih dejavnostih, ali delih dejavnosti, v katerih je zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu urejeno s posebnimi predpisi.

3. člen

Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Delavec je oseba, ki pri delodajalcu opravlja delo, na podlagi pogodbe o zaposlitvi.

Kot delavec v smislu tega zakona se šteje tudi oseba, ki na kakršnikoli drugi pravni podlagi opravlja delo za delodajalca, ali opravlja samostojno poklicno, kmetijsko ali drugo dejavnost in oseba, ki pri delodajalcu opravlja delo zaradi usposabljanja.

2. Delodajalec je oseba, ki na podlagi pogodbe o zaposlitvi zaposluje delavca.

Kot delodajalec v smislu tega zakona se šteje tudi oseba, ki na kakršnikoli drugi pravni podlagi zaposluje delavca.

Kot delodajalec se šteje tudi kmet ali fizična oseba, ki sam ali s člani svojih gospodarstev oziroma z družinskimi člani opravlja kmetijsko, pridobitno ali drugo dejavnost kot edini ali glavni poklic in ne zaposluje drugih oseb.

3. Delovno mesto je prostor, ki je namenjen za izvajanje dela in se nahaja v zgradbah delodajalca kot tudi na začasnih ali premičnih deloviščih do katerih ima delavec dostop v času svoje zaposlitve in je pod neposrednim ali posrednim nadzorstvom delodajalca.

4. Delovno okolje je prostor, v katerem se izvaja delo in vključuje delovna mesta, delovne razmere, delovne postopke, socialne odnose in druge vplive zunanjega okolja.

5. Sredstvo za delo je:

- objekt namenjen za delovne in pomožne prostore,
- delovna oprema,
- sredstvo in oprema za osebno varnost pri delu,
- snovi in pripravki,
- drugo sredstvo, ki se uporablja v delovnem procesu

ali je kakorkoli povezano z delovnim procesom.

6. Delovna oprema je vsak stroj ali naprava, aparat, orodje in druga oprema, ki se uporablja pri delu.

7. Nevarna snov je snov, ki lahko zaradi fizikalnih, kemijskih in bioloških škodljivosti povzroči poškodbe ali zdravstvene okvare in je glede na posebne lastnosti opredeljena kot nevarna v posebnih predpisih.

8. Izjava o varnosti je listina, ki vsebuje opis delovnega procesa z ocenjevanjem tveganja za poškodbe in zdravstvene okvare ter določa varnostne ukrepe.

9. Strokovni delavec je oseba, ki mu delodajalec poveri opravljanje strokovnih nalog varstva pri delu.

10. Pooblaščen zdravnik je zdravnik specialist s področja medicine dela, ki mu delodajalec poveri opravljanje strokovnih nalog zdravstvenega varstva pri delu.

4. člen

Državni zbor Republike Slovenije sprejme nacionalni program varnosti in zdravja pri delu (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program).

V nacionalnem programu se določi strategija razvoja področja varnosti in zdravja pri delu, katerega namen je varovanje življenja, zdravja in delovne zmožnosti delavca, preprečevanje poškodb pri delu, poklicnih bolezni in bolezni, ki so posledica dela ali so z delom povezane.

Predlog nacionalnega programa pripravi Vlada Republike Slovenije po posvetovanju s strokovno javnostjo, organizacijami delodajalcev in sindikati.

II. TEMELJNA NAČELA**5. člen**

Delodajalec je dolžan zagotoviti varnost in zdravje delavcev v zvezi z delom. V ta namen mora delodajalec izvajati ukrepe, potrebne za zagotovitev varnosti in zdravja delavcev, vključno s preprečevanjem nevarnosti pri delu, obveščanjem in usposabljanjem delavcev, z ustreznimi organiziranimi ter potrebnimi materialnimi sredstvi.

Delodajalec je dolžan izvajati take preventivne ukrepe in izbirati take delovne in proizvodne metode, ki bodo zagotavljale večjo stopnjo varnosti in zdravja pri delu, ter bodo vključene v vse aktivnosti delodajalca in na vseh organizacijskih ravneh.

Če delodajalec prenese strokovne naloge na področju varnosti in zdravja pri delu na strokovnega delavca ali strokovno službo, ga to ne odvezuje odgovornosti na tem področju. Obveznosti delavcev na področju varnosti in zdravja pri delu ne vplivajo na načelo odgovornosti delodajalca.

6. člen

Delodajalec izvaja ukrepe iz prejšnjega člena, tako da pri tem upošteva naslednja temeljna načela:

- izogibanje tveganjem;
- ocenjevanje tveganj, ki se jim ni mogoče izogniti;
- obvladovanje tveganj pri njihovem viru;
- prilagajanje dela posamezniku z ustreznim oblikovanjem delovnega mesta in delovnega okolja, izbiro delovne opreme ter delovnih in proizvodnih metod;
- zagotavljanje ukrepov za ohranjanje in krepitev zdravja;
- prilagajanje tehničnemu napredku;
- nadomeščanje nevarnega z nenevarnim ali manj nevarnim;
- razvijanje celovite varnostne politike, ki vključuje tehnologijo, organizacijo dela, delovne pogoje, medčloveške odnose ter dejavnike delovnega okolja;
- dajanje prednosti splošnim varnostnim ukrepom pred posebnimi;
- dajanje ustreznih navodil in obvestil delavcem.

7. člen

Vse dolžnosti delodajalca po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, so hkrati pravice delavca v zvezi z zagotavljanjem njegove varnosti in zdravja pri delu.

8. člen

Delavec ima pravico do dela in delovnega okolja, ki mu zagotavlja varnost in zdravje pri delu.

Delovni proces mora biti prilagojen telesnim in duševnim zmožnostim delavca, delovno okolje in sredstva za delo pa morajo glede na naravo dela zagotavljati delavcu varnost in ne smejo ogroziti njegovega zdravja.

9. člen

Delavec mora spoštovati in izvajati ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu.

Delavec mora opravljati delo s tolikšno pazljivostjo, da s tem varuje svoje življenje in zdravje ter življenje in zdravje drugih oseb.

Delavec mora uporabljati varnostne naprave ter sredstva in osebno varovalno opremo pri delu skladno z njihovim namenom, pazljivo ravnati z njimi in skrbeti, da so v brezhibnem stanju.

10. člen

Delodajalci in delavci oziroma njihovi predstavniki se morajo o vprašanih varnosti in zdravja pri delu medsebojno obveščati, skupno posvetovati ter soodločati v skladu s tem zakonom in predpisi o sodelovanju delavcev pri upravljanju.

11. člen

Zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu ne sme delavcu povzročiti finančnih obveznosti, prav tako ne smejo zdravstvene posledice opravljanja dela prizadeti delavčeve plače ter posegati v njegov z delom pridobljeni materialni in socialni položaj.

Ukrepi, ki jih izvaja delodajalec in ki se nanašajo na varnost in zdravje pri delu, ne smejo delavcem povzročati nobenih finančnih obveznosti.

12. člen

Delodajalci, združenja delodajalcev, zavarovalnice in zavodi s področja zdravstvenega zavarovanja ter pokojninskega in invalidskega zavarovanja sodelujejo pri načrtovanju skupnih dejavnosti za doseganje višje ravni varnosti in zdravja

pri delu ter za splošen razvoj varnostne kulture in zagotavljanje sredstva, ki so za ta namen potrebna, v skladu z zakonom.

Pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu ter univerza in druge izobraževalne institucije sodelujejo pri načrtovanju skupnih dejavnosti iz prejšnjega odstavka.

Delodajalec mora delavce, ki opravljajo posebno težka in zdravju škodljiva dela in delavce, ki opravljajo dela, ki jih po določeni starosti ni mogoče več poklicno opravljati, obvezno poklicno zavarovati v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Obveznost delodajalca iz zavarovanja za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni je odvisna od ravni varnosti in zdravja pri delu.

Obveznost delodajalca iz prejšnjega odstavka določita v skladu s predpisi o zdravstvenem zavarovanju in predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije določi stopnjo prispevka za poškodbo pri delu in poklicno bolezen v skladu z 56. členom zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 9/92, 13/93, 9/96 in 29/98) najkasneje v dvanajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

13. člen

Vzgoja in izobraževanje v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu sta sestavni del splošnega in poklicnega izobraževanja na šolah vseh vrst in stopenj ter sestavni del uvajanja v delo in stalnega strokovnega usposabljanja delavca.

III. OBVEZNOSTI DELODAJALCA

14. člen

Vsak delodajalec mora izdelati in sprejeti izjavo o varnosti v pisni obliki, s katero določi način in ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu ter jo dopolnjevati ob vsaki novi nevarnosti in spremembi ravni tveganja.

Izjava o varnosti temelji na ugotovitvi možnih vrst nevarnosti in škodljivosti na delovnem mestu in v delovnem okolju ter oceni tveganja za nastanek poškodb in zdravstvenih okvar.

Minister pristojen za delo v sodelovanju z ministrom pristojnim za zdravstvo določi in predpiše glede na naravo dejavnosti in velikost podjetja, način izdelave izjave o varnosti, njeno vsebino ter podatke na katerih mora temeljiti ocena tveganja.

15. člen

Delodajalec mora zagotavljati varnost in zdravje pri delu zlasti tako, da:

- poveri opravljanje nalog varnosti pri delu strokovnemu delavcu, naloge varovanja zdravja pri delu pa pooblaščenemu zdravniku;
- sprejme ukrepe za zagotavljanje požarnega varstva v skladu s posebnimi predpisi;
- sprejme ukrepe za zagotavljanje prve pomoči in evakuacije v primeru ogroženosti;
- obvešča delavce o uvajanju novih tehnologij in sredstev za delo ter o nevarnostih za poškodbe in zdravstvene okvare, ki so povezane z njimi ter izdaja navodila za varno delo;
- usposablja delavce za varno delo;
- zagotavlja delavcem sredstva in opremo za osebno

varnost pri delu in njihovo uporabo, če sredstvo za delo in delovno okolje, kljub varnostnim ukrepom ne zagotavlja varnosti in zdravja pri delu;

- zagotavlja periodične preiskave delovnega okolja in periodične preglede in preizkuse delovne opreme;
- zagotavlja zdravstvene preglede delavcev.

16. člen

Delodajalec določi posebne zdravstvene zahteve, ki jih morajo izpolnjevati delavci za določeno delo, v delovnem procesu, ali za uporabo posameznih sredstev za delo, na podlagi strokovne ocene pooblaščenega zdravnika.

17. člen

Delodajalec sme dati nevarne snovi v uporabo delavcem samo pod pogojem, da so opremljene z listino v slovenskem jeziku, v kateri je proizvajalec oziroma dobavitelj v skladu s posebnimi predpisi navedel vse varnostno-tehnične podatke, ki so pomembni za ocenjevanje tveganja pri delu s temi snovmi in da so zagotovljeni vsi varnostni ukrepi, ki jih določa lista.

Delodajalec mora, kadar je to potrebno, zagotoviti prevod listine iz prejšnjega odstavka v jezik, ki ga delavec razume.

18. člen

Delodajalec mora za opravljanje strokovnih nalog v zvezi z zagotavljanjem varnosti pri delu določiti enega ali več strokovnih delavcev.

Delodajalec določi vrsto, stopnjo in smer strokovne izobrazbe ter število strokovnih delavcev iz prejšnjega odstavka glede na:

- organizacijo, naravo in obsežnost delovnega procesa,
- število delavcev, ki sodelujejo v delovnem procesu,
- število delovnih izmen,
- število krajevno ločenih delovnih enot.

Strokovni delavec je za izvajanje strokovnih nalog varnosti pri delu neposredno odgovoren delodajalcu.

Delodajalec mora strokovnemu delavcu omogočiti strokovno neodvisno opravljanje nalog po tem zakonu, mu zagotoviti primeren čas ter dostop do vseh potrebnih podatkov, omogočiti izpopolnjevanje znanja, strokovni delavec pa zaradi svojega dela ne sme biti postavljen v manj ugoden položaj ali trpeti drugih škodljivih posledic v zvezi s svojim delom.

Opravljanje vseh ali posameznih nalog organiziranja in zagotavljanja varnosti pri delu iz 19. člena tega zakona, lahko delodajalec zagotovi z zunanjimi strokovnimi delavci ali zunanjimi strokovnimi službami, ki imajo dovoljenje za delo po 46. členu tega zakona.

Kadar delodajalec zaupa opravljanje vseh ali posameznih nalog varnosti pri delu delavcem ali službam iz prejšnjega odstavka, jih je dolžan seznaniti z vsemi dejavniki, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na varnost in zdravje delavcev pri delu ter jim omogočiti dostop do podatkov o tveganjih in o varnostnih ukrepih, potrebnih za preprečevanje nevarnosti in zmanjšanje škodljivih posledic.

19. člen

Strokovni delavec opravlja zlasti naslednje naloge:

1. svetuje delodajalcu pri načrtovanju, izbiri, nakupu in vzdrževanju sredstev za delo;
2. svetuje delodajalcu glede opreme delovnih mest in glede delovnega okolja;
3. izdeluje strokovne podlage za izjavo o varnosti;
4. opravlja periodične preiskave kemijskih, fizikalnih in bioloških škodljivosti v delovnem okolju;

5. opravlja periodične preglede in preizkuse delovne opreme;

6. opravlja notranji nadzor nad izvajanjem ukrepov za varno delo;

7. izdeluje navodila za varno delo;

8. spremlja stanje v zvezi s poškodbami pri delu in poklicnimi boleznimi ter boleznimi v zvezi z delom, odkriva vzroke zanje in pripravlja poročila za delodajalca s predlogi ukrepov;

9. pripravlja in izvaja usposabljanje delavcev za varno delo.

Strokovni delavec lahko opravlja naloge iz 3., 4., 5. in 9. točke prejšnjega odstavka, če izpolnjuje enake pogoje za opravljanje teh nalog, kot so določeni s predpisom iz prvega odstavka 48. člena tega zakona.

Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena in ne glede na določbo prejšnjega odstavka, mora strokovni delavec, ki mu je delodajalec poveril opravljanje posameznih ali vseh strokovnih nalog, imeti opravljen strokovni izpit iz varnosti in zdravja pri delu, določen s predpisom iz drugega odstavka 48. člena tega zakona.

20. člen

Delodajalec mora zagotoviti, da naloge zdravstvenega varstva pri delu opravlja pooblaščen zdravnik.

Pooblaščen zdravnik opravlja, odvisno od vrste dejavnosti delodajalca ter vrste in stopnje tveganj za nastanek poškodb in zdravstvenih okvar delavcev, zlasti naslednje naloge:

1. sodeluje pri ocenjevanju tveganja na delovnem mestu v delovnem okolju;
2. seznanja delavce s tveganji, ki so povezana z njihovim delom na delovnem mestu ter opravlja naloge zdravstvene vzgoje delavcev;
3. ugotavlja in proučuje vzroke za nastanek poklicnih bolezni in bolezni v zvezi z delom;
4. opravlja preventivne zdravstvene preglede delavcev v skladu s posebnimi predpisi;
5. izvaja zdravstveno varstvo poklicno obolelih delavcev;
6. organizira prvo pomoč, reševanje in evakuacijo v primeru poškodb pri delu in kolektivnih nezgod;
7. ugotavlja vzroke za nastanek delovne invalidnosti ter predlaga ukrepe za njihovo obvladovanje oziroma preprečevanje, sodeluje v procesu poklicne rehabilitacije ter svetuje pri izbiri drugega ustreznega dela;
8. delodajalcu predlaga ukrepe za utrjevanje zdravja delavcev, ki so pri delu izpostavljeni večjim nevarnostim za poškodbe in zdravstvene okvare;
9. svetuje delodajalcu glede poteka delovnega procesa;
10. vodi evidence in zbira podatke v skladu s posebnimi predpisi.

21. člen

Naloge iz prejšnjega člena lahko opravlja:

- javni zdravstveni zavod,
- pravna ali fizična oseba s koncesijo za opravljanje dejavnosti v mreži zdravstvene službe, v skladu z zdravstvenimi predpisi.

22. člen

Delodajalec mora zagotoviti zdravstvene preglede delavcev.

Vrste, način, obseg in roke opravljanja zdravstvenih pregledov iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

23. člen

Delodajalec mora delavce obveščati o varnem delu tako, da izdaja pisna obvestila in navodila. V izjemnih primerih, kadar delavcem grozi neposredna nevarnost za življenje in zdravje, so obvestila in navodila lahko tudi v ustni obliki.

Delodajalec mora delavce seznaniti o vrstah nevarnosti na delovnem mestu ter o varnostnih ukrepih, potrebnih za preprečevanje nevarnosti in zmanjšanje škodljivih posledic. Delodajalec mora zagotoviti obveščenost nosečih delavk, mladih delavcev, starejših delavcev in delavcev z zmanjšano delovno zmožnostjo o rezultatih ocenjevanja tveganja ter o ukrepih delodajalca za varnost in zdravje teh delavcev pri delu.

Delodajalec mora zagotoviti, da imajo na mestu, kjer preti neposredna in neizogibna nevarnost, dostop le tisti delavci, ki so za delo na takem mestu dobili posebna navodila delodajalca.

Delodajalec, pri katerem na podlagi pogodbe opravlja delo delavci drugega delodajalca, mora poskrbeti da delavci prejmejo vse informacije o tveganjih za varnost in zdravje pri delu, kakor tudi informacije o delavcu, ki je določen za prvo pomoč, požarno varstvo in evakuacijo delavcev.

Delodajalec mora delovna mesta in sredstva za delo opremiti z znaki za obvestila in za nevarnost ter navodili za varno delo v skladu s posebnimi predpisi.

24. člen

Delodajalec mora delavca usposobiti za varno opravljanje dela ob sklenitvi delovnega razmerja, ob razporeditvi na drugo delo, ob uvajanju nove tehnologije in novih sredstev za delo ter ob spremembi v delovnem procesu, ki lahko povzroči spremembo varnosti pri delu.

Usposabljanje mora biti prilagojeno posebnostim delovnega mesta in se izvaja po programu, ki ga mora delodajalec po potrebi obnavljati in spreminjati njegovo vsebino glede na nove oblike in vrste nevarnosti.

Preizkus teoretične in praktične usposobljenosti za varno delo preverja delodajalec na delovnem mestu.

Delodajalec določi obvezne občasne preizkuse teoretične in praktične usposobljenosti za varno delo za delavce, ki delajo na delovnem mestu, kjer iz ocene tveganja izhaja večja nevarnost za poškodbe in zdravstvene okvare in za tiste delavce, ki delajo na delovnih mestih, kjer so poškodbe pri delu in zdravstvene okvare pogostejše.

Rok za občasne preizkuse iz prejšnjega odstavka ne sme biti daljši od dveh let.

Inšpektor za delo lahko po opravljenem inšpekcijskem nadzorstvu odredi uskladitev programa usposabljanja s posebnostmi delovnega mesta glede na oblike in vrste nevarnosti. Inšpektor za delo lahko po opravljenem inšpekcijskem nadzorstvu odredi tudi preizkus teoretične in praktične usposobljenosti za varno delo.

Delodajalec, pri katerem opravljajo delo delavci drugega delodajalca mora zagotoviti, da ti delavci prejmejo ustrezna navodila glede varnostnih in zdravstvenih tveganj pri delu.

Delodajalec mora zagotoviti ustrezne oblike usposabljanja članov sveta delavcev oziroma delavskega zaupnika za varnost in zdravje pri delu.

Delodajalec mora zagotoviti usposabljanje delavcev v njihovem delovnem času in za delavce brezplačno.

25. člen

Na deloviščih, kjer hkrati opravlja dela dvoje ali več delodajalcev, morajo ti s pisnim sporazumom določiti skupne ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu ter delavca, odgovornega za izvajanje teh ukrepov.

26. člen

Delodajalec mora o začetku del obvestiti inšpekcijo dela najmanj petnajst dni pred začetkom delovnega procesa, pri katerem obstajajo večje nevarnosti za poškodbe in zdravstvene okvare.

27. člen

Delodajalec mora inšpekciji dela takoj prijaviti vsako smrtno poškodbo oziroma poškodbo, zaradi katere je delavec nezmožen za delo najmanj tri zaporedne delovne dni, kolektivno nezgodo, nevarni pojav ali ugotovljeno poklicno bolezen.

Delodajalec mora o smrtni poškodbi takoj obvestiti tudi organ, pristojen za notranje zadeve.

Za nevarni pojav v smislu prvega odstavka tega člena se šteje dogodek, ob katerem je ali bi lahko nastala premoženjska škoda večje vrednosti, je ali bi lahko bilo ogroženo zdravje ali življenje delavca oziroma bi lahko prišlo do poškodbe delavca, zaradi katere bi bil delavec nezmožen za delo.

28. člen

Delodajalec mora delavcem ali njihovim predstavnikom omogočiti, da sodelujejo pri obravnavi o vseh vprašanih, ki zadevajo zagotavljanje varnega in zdravega dela, v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

Naloge iz prejšnjega odstavka opravlja svet delavcev, v skladu s predpisi, ki urejajo sodelovanje delavcev pri upravljanju.

Delodajalec mora svetu delavcev in sindikatom posredovati izjavo o varnosti iz 14. člena tega zakona, poročilo o stanju varnosti in zdravja pri delu ter o izvedenih varnostnih ukrepih iz 40. člena ter evidence iz 39. člena tega zakona.

Delodajalec se mora s svetom delavcev posvetovati o vsakem ukrepu, ki lahko vpliva na varnost in zdravje pri delu, o izbiri strokovnega delavca iz 18. člena in pooblaščenega zdravnika iz 20. člena tega zakona, o izjavi o varnosti ter o obveščanju delavcev.

29. člen

Pri delodajalcu, kjer ni organiziranega sveta delavcev, opravlja naloge iz prejšnjega člena delavski zaupnik za varnost in zdravje pri delu.

Delovskemu zaupniku za varnost in zdravje pri delu se mora omogočiti način dela in zagotoviti pravice, ki veljajo za svet delavcev.

30. člen

Za izvolitev delavskega zaupnika za varnost in zdravje pri delu se smiselno uporabljajo določbe o izvolitvi sveta delavcev v zakonu, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

31. člen

Svet delavcev ali delavski zaupnik lahko od delodajalca zahteva sprejem primernih ukrepov za odpravo in zmanjšanje tveganj za varnost in zdravje pri delu.

Svet delavcev ali delavski zaupnik za varnost in zdravje pri delu lahko zahteva inšpekcijsko nadzorstvo inšpekcije za delo, kadar meni, da delodajalec ni zagotovil varnostnih ukrepov.

Predstavniki sveta delavcev ali delavski zaupnik za varnost in zdravje pri delu ima pravico prisostvovati inšpekcijskem nadzorstvu ali nadzorstvu drugega organa, kadar ta opravlja nadzor nad zagotavljanjem varnosti in zdravja pri delu.

Delodajalec mora seznaniti svet delavcev ali delavskega zaupnika za varnost in zdravje pri delu ter sindikate delodajalca z ugotovitvami, predlogi ali ukrepi organov nadzora.

IV. PRAVICE IN DOLŽNOSTI DELAVCEV

32. člen

Delavec ima pravico in dolžnost, da se seznanja z varnostnimi ukrepi in ukrepi zdravstvenega varstva ter, da se usposablja za njihovo izvajanje.

Delavec ima pravico in dolžnost dajati delavcem iz 9. in 10. točke 3. člena tega zakona predloge, pripombe in obvestila o vprašanih varnosti in zdravja pri delu.

33. člen

Delavec ima pravico odkloniti delo, če ni bil predhodno seznanjen z vsemi nevarnostmi ali škodljivostmi pri delu ali če delodajalec ni zagotovil predpisanega zdravstvenega pregleda.

Delavec ima pravico odkloniti delo, če mu grozi neposredna nevarnost za življenje in zdravje, ker niso bili izvedeni predpisani varnostni ukrepi, in zahtevati, da se nevarnost odpravi.

Delavec ima pravico odkloniti delo v primeru, da dela več kot polni delovni čas oziroma ponoči, če bi mu v skladu z mnenjem pooblaščenega zdravnika takšno delo poslabšalo zdravstveno stanje.

V primeru, da delodajalec ne odpravi nevarnosti ali ne ravna v skladu z mnenjem pooblaščenega zdravnika, lahko delavec zahteva posredovanje inšpekcije dela ter o tem obvesti svet delavcev ali delavskega zaupnika za varnost in zdravje pri delu.

34. člen

Delavec ima v primeru neposredne in neizogibne nevarnosti za življenje ali zdravje pravico ustrezno ukrepati, skladno s svojim znanjem in tehničnimi sredstvi, ki jih ima na razpolago in zapustiti nevarno delovno mesto, delovni proces oziroma delovno okolje.

V primerih iz prejšnjega odstavka delavec ni odgovoren za škodo, ki bi nastala iz njegovega delovanja, razen če je škodo povzročil sam naklepno ali iz hude malomarnosti.

35. člen

Delavec lahko dela na delovnem mestu oziroma v razmerah, kjer obstajajo večje nevarnosti za poškodbe in zdravstvene okvare, pod pogoji, določenimi s posebnimi predpisi in na podlagi strokovne ocene pooblaščenega zdravnika, da je za to delo zmožen.

36. člen

Delavec mora upoštevati predpisane varnostne ukrepe, uporabljati predpisana sredstva in opremo za osebno varnost pri delu in se odzvati na zdravstvene preglede v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi.

Če delavec ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da ogroža svojo varnost in zdravje ter varnost in zdravje drugih delavcev.

Če delavec ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, huje krši obveznosti iz delovnega razmerja, zaradi česar mu lahko delovno razmerje preneha.

37. člen

Delavec mora delodajalca pisno ali ustno preko svojih predstavnikov takoj obvestiti o vsaki pomanjkljivosti, škodljivi-

vosti, okvari ali o drugem pojavu, ki bi lahko pri delu ogrozil njegovo zdravje in varnost ali zdravje in varnost drugih delavcev.

Če delodajalec pojavov iz prejšnjega odstavka po obvestilu ne odpravi ali če je delavec mnenja, da za odpravo ugotovljenih pojavov niso bili izvedeni ustrezni varnostni ukrepi, lahko zahteva posredovanje inšpekcije dela ter o tem obvesti svet delavcev ali delavskega zaupnika za varnost in zdravje pri delu.

Delavec mora ves čas sodelovati z delodajalcem in delavci zadolženimi za varnost in zdravje pri delu, da se vzpostavi varno delovno okolje in delovni pogoji ter izvedejo ukrepi inšpekcije za delo.

V. EVIDENCE IN POROČILA

38. člen

Delodajalec hrani vso dokumentacijo po tem zakonu.

39. člen

Delodajalec mora voditi evidenco o:

1. periodičnih preiskavah kemičnih, fizikalnih in bioloških škodljivosti;
2. periodičnih preizkusih in pregledih delovne opreme;
3. preizkusih in pregledih sredstev in opreme za osebno varnost pri delu;
4. opravljenem usposabljanju za varno delo in preizkusih praktičnega znanja;
5. posebnih zdravstvenih zahtevah iz 16. člena tega zakona;
6. preventivnih zdravstvenih pregledih delavcev;
7. poškodbah pri delu, kolektivnih nezgodah, nevarnih pojavih, ugotovljenih poklicnih boleznih in o boleznih v zvezi z delom ter o njihovih vzrokih;
8. obvestilih iz 26. člena tega zakona;
9. nevarnih snoveh, ki jih uporablja, če tako določajo posebni predpisi.

40. člen

Poročilo o stanju varstva in zdravja pri delu ter o izvedenih varnostnih ukrepih pripravi delodajalec na zahtevo inšpekcije dela.

41. člen

Minister, pristojen za delo, predpiše vsebino evidenc, način vodenja in hrambe dokumentacije ter roke za sestavo evidenc iz 39. člena tega zakona.

VI. URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARNOST IN ZDRAVJE PRI DELU

42. člen

Urad Republike Slovenije za varnost in zdravje pri delu (v nadaljnjem besedilu: urad), ki je v sestavi ministrstva, pristojnega za delo, zagotavlja opravljanje naslednjih nalog:

- spremljanja in ocenjevanja stanja varnosti in zdravja pri delu ter na tej podlagi pripravljanih rešitev za enotno urejanje varnosti in zdravja pri delu, ki so predmet tega zakona in drugih predpisov;
- pripravljanih strokovnih podlag za izdelavo nacionalnega programa ter spremljanja njegovega uresničevanja;
- pripravljanih strokovnih podlag za zakone in druge predpise;
- raziskovanja in spodbujanja razvoja na področju humanizacije dela;

– proučevanja nevarnosti pri delu, ki imajo za posledico poškodbe pri delu, poklicne bolezni ter druge bolezni v zvezi z delom;

– oblikovanja strokovnih mnenj s področja varnosti in zdravja pri delu;

– pripravljavanja metodologije za izvajanje strokovnih nalog varnosti pri delu;

– preizkusov in strokovnih ocen periodičnih pregledov in preizkusov delovne opreme ter preiskav kemičnih, fizikalnih in bioloških škodljivosti ter mikroklima v delovnem okolju;

– vodenja informacijsko-dokumentacijske dejavnosti varnosti in zdravja pri delu in seznanjanja javnosti s prirejanjem posvetovanj in objavljanjem različnih gradiv;

– publicistične dejavnosti za področje varnosti in zdravja pri delu.

43. člen

Državni organi, zavodi, inštituti in druge organizacije, ki opravljajo zadeve, ki so skupnega pomena za varnost in zdravje pri delu, morajo dati uradu na njegovo zahtevo podatke, ki se nanašajo na varnost in zdravje pri delu.

VII. SVET ZA VARNOST IN ZDRAVJE PRI DELU

44. člen

Pri Vladi Republike Slovenije se kot strokovno posvetovalno telo ustanovi Svet za varnost in zdravje pri delu (v nadaljnjem besedilu: svet).

Svet obravnava ter sprejema stališča in priporočila:

– o nacionalnem programu,

– o stanju, strategiji ter o izvajanju enotne politike preprečevanja poškodb pri delu, poklicnih bolezni in drugih bolezni in poškodb, ki so posledica dela ali so z delom povezane,

– o strokovnih podlagah za zakone in druge predpise,

– o aktih mednarodnih organizacij, ki se nanašajo na varnost in zdravje pri delu.

45. člen

Svet, ki ima petnajst članov, sestavljajo štirje predstavniki strokovne javnosti, po štirje predstavniki organizacij delodajalcev ter sindikatov, reprezentativnih za območje države in trije predstavniki Vlade Republike Slovenije.

Člane sveta imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog subjektov iz prejšnjega odstavka.

Strokovno javnost iz prvega odstavka tega člena sestavljajo po en predstavnik univerze, ki izobražuje na področju varnosti pri delu in na področju medicine dela, ter po en predstavnik združenja strokovnih delavcev s področja varnosti pri delu in s področja medicine dela.

VIII. DOVOLJENJE ZA DELO

46. člen

Minister, pristojen za delo, izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če izpolnjuje kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje, dovoljenje za opravljanje naslednjih strokovnih nalog:

– opravljanje periodičnih preiskav kemijskih, fizikalnih in bioloških škodljivosti v delovnem okolju;

– opravljanje periodičnih pregledov in preizkusov delovne opreme;

– izdelovanje strokovnih podlag za izjavo o varnosti;

– pripravljavanje in izvajanje usposabljanja delavcev za varno delo.

Minister, pristojen za delo, odvzame dovoljenje iz prejšnjega odstavka:

– če ugotovi, da pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja;

– če v roku enega leta od dneva izdaje dovoljenja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ne začne opravljati nalog, ki so določene v dovoljenju;

– če je bilo dovoljenje izdano na podlagi neresničnih podatkov;

– na predlog inšpekcije dela, če gre za ugotovitev, da se naloge nestrokovno opravljajo.

47. člen

Minister, pristojen za delo, izda in odvzame dovoljenje z odločbo, zoper katero ni pritožbe.

Stroške postopka plača pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik.

Z dnem izvršljivosti odločbe se dovoljenje ali odvzem dovoljenja vpiše v vpisnik, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za delo.

Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik lahko prične opravljati strokovne naloge z dnem vpisa v vpisnik.

Podatki iz vpisnika so javni.

48. člen

Minister, pristojen za delo, določi kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki za pridobitev dovoljenja za delo, sestavo komisije ter predpiše vodenje vpisnika.

Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka, minister pristojen za delo, predpiše pogoje, način in program za opravljanje strokovnega izpita iz varnosti in zdravja pri delu.

IX. ZBORNICA

49. člen

Strokovni delavci in pooblaščenih zdravnikov, ki opravljajo naloge varnosti in zdravja pri delu, se lahko združujejo v zbornico.

50. člen

Zbornica opravlja naloge, določene s tem zakonom in statutom, zlasti pa:

– spremlja in opravlja nadzor nad delom svojih članov v skladu s svojimi pravili;

– sprejema kodeks poklicne etike;

– vodi evidenco članov.

X. NADZORSTVO

51. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, in drugih predpisov o varnosti in zdravju pri delu, ter nad varnostnimi ukrepi, določenimi s splošnimi akti delodajalca in kolektivnimi pogodbami, opravlja inšpekcija dela.

52. člen

Nadzorstvo iz prejšnjega člena pri izvajanju rudarskih del ter podzemnih gradbenih del, ki se izvajajo z rudarskimi metodami dela in v skladu z zakonom, ki ureja rudarstvo in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, opravlja rudarska inšpekcija.

53. člen

Nadzorstvo iz 51. člena tega zakona na ladjah in čolnih za gospodarske namene, razen ribiških ladij, opravlja Uprava Republike Slovenije za pomorstvo.

54. člen

Nadzorstvo iz 51. člena tega zakona pri delu članov posadk zračnih plovil opravlja inšpekcija, pristojna za zračno plovbo.

55. člen

Inšpekcija, ki opravlja nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona, predpisov izdanih na njegovi podlagi in drugih predpisov o varnosti in zdravju pri delu ter nad varnostnimi ukrepi, o svojih ugotovitvah obvesti svet delavcev oziroma delavskega zaupnika za varnost in zdravje pri delu ter reprezentativne sindikate pri delodajalcu.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

56. člen

Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek delodajalec:

1. če ne izdela in sprejme izjave o varnosti v pisni obliki ali jo ne izdela na predpisan način in v predpisani vsebini (prvi in tretji odstavek 14. člena);

2. če ne določi posebnih zdravstvenih zahtev, ki jih morajo izpolnjevati delavci za delo v delovnem procesu ali za uporabo posameznih sredstev za delo, na podlagi strokovne ocene pooblaščenega zdravnika (16. člen);

3. če da nevarne snovi v uporabo delavcem, ki niso opremljene s posebno listino v slovenskem jeziku, v kateri je proizvajalec oziroma dobavitelj v skladu s posebnimi predpisi navedel vse varnostno-tehnične podatke, ki so pomembni za ocenjevanje tveganja pri delu s temi snovmi ali ne zagotovi vseh varnostnih ukrepov, ki jih določa listina (prvi odstavek 17. člena);

4. če ne zagotovi, kadar je to potrebno, prevoda listine, v kateri je proizvajalec oziroma dobavitelj v skladu s posebnimi predpisi navedel vse varnostno-tehnične podatke, ki so pomembni za ocenjevanje tveganja pri delu s temi snovmi, v jezik, ki ga delavec razume (drugi odstavek 17. člena);

5. če ne določi enega ali več strokovnih delavcev za opravljanje strokovnih nalog v zvezi z zagotavljanjem varnosti pri delu (prvi odstavek 18. člena);

6. če strokovnemu delavcu ne omogoči strokovno neodvisnega opravljanja nalog po tem zakonu ali mu ne zagotovi primernega časa ter dostopa do vseh potrebnih podatkov ali mu ne omogoči izpopolnjevanja znanja, ali strokovnega delavca zaradi njegovega dela postavi v manj ugoden položaj ali v položaj, da trpi druge škodljive posledice v zvezi z njegovim delom (četrti odstavek 18. člena);

7. če opravljanje vseh ali posameznih nalog organiziranja in zagotavljanja varnosti pri delu iz 19. člena zagotovi s zunanjimi strokovnimi delavci ali zunanjimi strokovnimi službami, ki nimajo dovoljenja za delo po 46. členu (peti odstavek 18. člena);

8. če ne zagotovi, da se naloge iz 3., 4., 5. in 9. točke prvega odstavka 19. člena opravljajo v skladu s predpisanimi pogoji (drugi odstavek 19. člena);

9. če ne zagotovi, da naloge zdravstvenega varstva pri delu opravlja pooblaščen zdravnik (prvi odstavek 20. člena);

10. če ne zagotovi zdravstvenih pregledov delavcev (prvi odstavek 22. člena);

11. če ne obvešča delavcev o varnem delu ali jih ne seznanja o vrstah nevarnosti na delovnem mestu ter o potrebnih varnostnih ukrepih (prvi in drugi odstavek 23. člena);

12. če ne poskrbi, da delavci prejmejo informacije o tveganjih glede varnosti in zdravja pri delu in informacije o delavcu, ki je določen za prvo pomoč, požarno varstvo in evakuacijo delavcev (četrti odstavek 23. člena);

13. če ne usposablja delavcev za varno opravljanje dela ali ne prilagaja in po potrebi obnavlja ter spreminja vsebine usposabljanja (prvi in drugi odstavek 24. člena);

14. če ne preverja teoretične in praktične usposobljenosti za varno delo na delovnem mestu (tretji odstavek 24. člena);

15. če ne določi obveznih občasnih preizkusov teoretične in praktične usposobljenosti za varno delo ali ne spoštuje predpisanega roka (četrti in peti odstavek 24. člena);

16. če ne zagotovi usposabljanja delavcev v njihovem delovnem času in za delavce brezplačno ali če ne zagotovi ustreznih oblik usposabljanja članov sveta delavcev oziroma delavskega zaupnika za varnost in zdravje pri delu (osmi in deveti odstavek 24. člena);

17. če s pisnim sporazumom ne določi skupnih ukrepov za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu ter delavca, odgovornega za izvajanje teh ukrepov na delovišču, kjer hkrati opravlja dela dvoje ali več delodajalcev (25. člen);

18. če o začetku del ne obvesti inšpekcije dela najmanj petnajst dni pred začetkom delovnega procesa, pri katerem obstajajo večje nevarnosti za poškodbe in zdravstvene okvare (26. člen);

19. če ne prijavi takoj inšpekciji dela vsake smrtne poškodbe ali poškodbe zaradi katere je delavec nezmožen za delo najmanj tri zaporedne delovne dni, ali kolektivne nezgode, nevarnega pojava ali ugotovljene poklicne bolezni ali če o smrtni poškodbi takoj ne obvesti organa, pristojnega za notranje zadeve (prvi in drugi odstavek 27. člena);

20. če ne omogoči delavcem ali njihovim predstavnikom, da sodelujejo pri obravnavi o vseh vprašanjih, ki zadevajo zagotavljanje varnega in zdravega dela v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi (prvi odstavek 28. člena);

21. če ne posreduje svetu delavcev izjave o varnosti, poročila o stanju varnosti in zdravja pri delu ter o izvedenih varnostnih ukrepih ter evidenc (tretji odstavek 28. člena);

22. če se s svetom delavcev ne posvetuje o vsakem ukrepu, ki lahko vpliva na varnost in zdravje pri delu, o izbiri strokovnega delavca in pooblaščenega zdravnika, o izjavi o varnosti ter o obveščanju delavcev (četrti odstavek 28. člena);

23. če ne hrani vse dokumentacije po tem zakonu ali ne vodi predpisane evidence (38. in 39. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba delodajalca, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

57. člen

Z denarno kaznijo najmanj 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek delavec:

– če delodajalca takoj ne obvesti o vsaki pomanjkljivosti, škodljivosti, okvari ali o drugem pojavu, ki bi lahko pri delu ogrozil njegovo zdravje in varnost ali zdravje in varnost drugih delavcev (prvi odstavek 37. člena).

58. člen

Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek delodajalec:

1. če ne zagotavlja delavcem sredstev in opreme za osebno varnost pri delu in njihovo uporabo, če sredstvo za delo in delovno okolje, kljub varnostnim ukrepom ne zago-

tavlja varnosti in zdravja pri delu (šesta alineja prvega odstavka 15. člena);

2. če ne zagotavlja periodičnih preiskav delovnega okolja in periodičnih pregledov in preizkuse delovne opreme (sedma alineja prvega odstavka 15. člena);

3. če ne zagotovi, da imajo na mesto, kjer preti neposredna in neizogibna nevarnost, dostop le tisti delavci, ki so za delo na takem mestu dobili posebna navodila delodajalca (tretji odstavek 23. člena);

4. če ne opremi delovnih mest in sredstev za delo z znaki za obvestila in za nevarnost ter navodili za varno delo, v skladu s posebnimi predpisi (peti odstavek 23. člena).

Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba delodajalca, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Denarno kazen iz prvega odstavka tega člena izterja inšpektor na kraju samem.

59. člen

Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek delavec:

– če ne upošteva predpisanih varnostnih ukrepov ali ne uporablja predpisana sredstva in opremo za osebno varnost pri delu ali se ne odzove na zdravstvene preglede v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi (prvi odstavek 36. člena).

Denarno kazen iz prejšnjega odstavka izterja inšpektor na kraju samem.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

60. člen

Delodajalci morajo v roku dveh let od dneva uveljavitve tega zakona urediti varnost in zdravje pri delu v skladu z določbami tega zakona.

61. člen

Pravne in fizične osebe, ki imajo za opravljanje strokovnih nalog po 46. členu tega zakona pridobljeno pooblastilo po 42. členu zakona o varstvu pri delu (Uradni list SRS, št. 32/74, 16/80, 25/86 in 47/86, p.b.) lahko nadaljujejo z opravljanjem strokovnih nalog skladno s pooblastilom, do uveljavitve predpisa iz prvega odstavka 48. člena tega zakona.

62. člen

Delodajalec je dolžan do izdaje izvršilnega predpisa, ki bo nadomestil pravilnik o preiskavah delovnega okolja, pregledih in preizkusih sredstev za delo (Uradni list SRS, št. 35/88) zagotavljati periodične preiskave delovnega okolja in periodične preglede in preizkuse delovne opreme, v rokih, ki ne smejo biti daljši od treh let.

63. člen

Minister, pristojen za delo in minister, pristojen za zdravstvo izdaja izvršilne predpise iz tega zakona v roku dvanajst mesecev po uveljavitvi tega zakona.

64. člen

Vlada Republike Slovenije mora v roku enega leta od uveljavitve tega zakona predložiti Državnemu zboru v obravnavo predlog nacionalnega programa iz 4. člena tega zakona.

65. člen

Dokler ne bodo izdani izvršilni predpisi o varnosti in zdravju pri delu, se uporabljajo, če niso v nasprotju z do-

ločbami tega zakona in drugimi predpisi, naslednji izvršilni predpisi:

– pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih pri delu v konopljamah (Uradni list FLRJ, št. 46/47),

– pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih pri delu v steklah (Uradni list FLRJ, št. 14/48 in 17/48),

– pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih pri delu v kamnolomih in opekarnah ter pri kopanju gline, peska in gramoza (Uradni list FLRJ, št. 69/48),

– pravilnik o varstvenih ukrepih pri ravnanju z razstrelivom in obstreljevanju, miniranju, v rudnikih, kamnolomih in drugih delih (priloga št. 8 Uradnega lista FLRJ, št. 98/49),

– splošni pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih pri delu (Uradni list FLRJ, št. 16/47 in 36/50, členi: 11 do 25, 33 do 39, 40 in 41, 42 do 49, 76, 77, 86, 87, 100 do 103, 152 do 183),

– pravilnik o tehničnih in zdravstveno-tehničnih ukrepih pri delu pri kemično tehnoloških procesih (priloga št. 9 Uradnega lista FLRJ, št. 55/50, razen 86. člena),

– pravilnik o tehničnih in zdravstveno-tehničnih varnostnih ukrepih pri delu v črni metalurgiji (Uradni list FLRJ, št. 7/55),

– pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih na morskih ladjah (Uradni list FLRJ, št. 6/57 in 32/58),

– pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih pri potapljaških ladjah (Uradni list FLRJ, št. 36/58),

– pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih pri mehničnem predelovanju in obdelovanju lesa in podobnih materialov (Uradni list FLRJ, št. 40/61),

– pravilnik o higienskih in tehničnih varstvenih ukrepih pri luškem transportnem delu (Uradni list SFRJ, št. 14/64),

– pravilnik o varstvu pri vzdrževanju motornih vozil in prevozu z motornimi vozili (Uradni list SFRJ, št. 55/65),

– pravilnik o varstvu pri nakladanju in razkladanju motornih vozil (Uradni list SFRJ, št. 17/66),

– pravilnik o varstvu pri delu in o tehničnih ukrepih za acetilenske razvijalnice in acetilenske postaje (Uradni list SFRJ, št. 6/67 in 27/69),

– odredba o prepovedi razmaščevanja in čiščenja kovinskih delov in predmetov in drugih snovi z motornimi bencini (Uradni list SFRJ, št. 23/67),

– pravilnik o splošnih ukrepih in normativih varstva pri delu za gradbene objekte, namenjene za delovne in pomožne prostore (Uradni list SFRJ, št. 27/67, 29/68 in 41/68),

– pravilnik o varstvu pri kmetijskem delu (Uradni list SFRJ, št. 34/68),

– pravilnik o zagotovitvi nastanitve in prehrane oziroma prevoza delavcev od kraja, kjer stanujejo, do kraja, kjer delajo in nazaj (Uradni list SFRJ, št. 41/68),

– pravilnik o varstvu pri gradbenem delu (Uradni list SFRJ, št. 42/68),

– pravilnik o splošnih ukrepih in normativih za varstvo pri delu z dvigali (Uradni list SFRJ, št. 30/69),

– pravilnik o sredstvih za osebno varstvo pri delu in o osebni varstveni opremi (Uradni list SFRJ, št. 35/69),

– pravilnik o varstvu pri izdelovanju razstreliv in smodnika in pri manipuliranju z razstrelivi in smodnikom (Uradni list SFRJ, št. 55/69),

– pravilnik o posebnih ukrepih in normativih za varstvo pri obdelovanju in predelovanju kož, krzna in krznenih odpadkov (Uradni list SFRJ, št. 47/70),

– pravilnik o opremi in postopku za prvo pomoč in o organiziranju službe za primer nesreče pri delu (Uradni list SFRJ, št. 21/71),

– pravilnik o splošnih ukrepih in normativih za varstvo pri delu pred ropotom v delovnih prostorih (Uradni list SFRJ, št. 29/71),

- pravilnik o varstvu pri delu pri termičnem obdelovanju zlitin lahkih kovin v kopelih z nitratsolmi (Uradni list SRS, št. 26/75),
- navodilo o načinu prijavljanja in raziskovanja nesreč pri delu (Uradni list SRS, št. 9/78),
- pravilnik o tehničnih normativih za livarsko industrijo (Uradni list SFRJ, št. 14/79),
- pravilnik o varstvu pri delu v gozdarstvu (Uradni list SRS, št. 15/79),
- navodilo o evidencah s področja varstva pri delu (Uradni list SRS, št. 32/80),
- pravilnik o evidencah in prijavah s področja varstva pri delu (Uradni list SRS, št. 1/84, 18/87 in 35/88),
- pravilnik o varstvenih ukrepih za delo s snovmi, ki vsebujejo poliklorirane bifenile, poliklorirane naftalene in poliklorirane terfenile (Uradni list SRS, št. 13/85),
- pravilnik o osnovah za opravljanje nalog varstva pri delu (Uradni list SRS, št. 27/87),
- pravilnik o listinah za sredstva za delo (Uradni list SRS, št. 26/88 in 31/88),
- pravilnik o varstvu pri delu pri gradnji predorov, rovov in podkopov (Uradni list SRS, št. 26/88),
- pravilnik o preiskavah delovnega okolja, pregledih in preizkusih sredstev za delo (Uradni list SRS, št. 35/88),
- pravilnik o varstvu pri delu na železnicah (Uradni list SRS, št. 36/89),
- pravilnik o varstvenih ukrepih pri izdelavi in dodelavi papirja, kartona in lesovine (Uradni list SRS, št. 36/89),
- pravilnik o ukrepih in normativih za varstvo pri delu z delovnimi pripravami (Uradni list SFRJ, št. 18/91),
- pravilnik o varstvu pri delu v grafični industriji (Uradni list RS, št. 7/92),
- pravilnik o varstvu pri delu pred nevarnostjo električnega toka (Uradni list RS, št. 29/92),
- pravilnik o opravljanju strokovnega izpita iz varstva pri delu (Uradni list RS, št. 17/96),
- pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati pooblaščenca organizacija, ki opravlja strokovne naloge s področja varstva pri delu (Uradni list RS, št. 61/96),
- pravilnik o načinu in postopku za opravljanje preventivnih zdravstvenih pregledov delavcev (Uradni list RS, št. 33/71).

66. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati zakon o varstvu pri delu (Uradni list SRS, št. 32/74, 16/80 in 25/86), razen 48. člena, ki se uporablja do uveljavitve novega zakona o delovnih razmerjih, 115., 120. in 121. člen zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SRS, št. 24/77, 30/78, 27/82, 45/82, 11/83, 24/83, 5/86 in 18/88), prva, druga, tretja, četrta in peta alineja prvega odstavka in drugi odstavek 9. člena, 10. in 11. člen ter 2. in 3. točka 95. člena zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 9/92, 13/93, 9/96 in 29/98).

67. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 160-01/95-1/9

Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2653. Zakon o rudarstvu (ZRud)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o rudarstvu (ZRud)

Razglašam zakon o rudarstvu (ZRud), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-107/99

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O RUDARSTVU (ZRud)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in namen zakona)

Ta zakon ureja raziskovanje, izkoriščanje in gospodarjenje z mineralnimi surovinami kot naravnim virom, ne glede na to ali so v zemlji ali na njeni površini v tekočih ali stoječih vodah ali pa v obalnem morju.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka veljajo za raziskovanje in izkoriščanje mivke, peska in gramoza iz vodnih in priobalnih zemljišč določbe zakona, ki ureja vode.

Zakon določa tudi ukrepe in pogoje za izvajanje rudarskih del, varovanje okolja in varstva pri delu v času izvajanja rudarskih del pri raziskovanju oziroma izkoriščanju mineralnih surovin in drugih rudarskih delih, ki niso v zvezi z raziskovanjem ali izkoriščanjem mineralnih surovin, ureditev prizadetih površin po končanem izvajanju rudarskih del ter njihovo usposobitev za ponovno uporabo.

Ta zakon določa tudi način podeljevanja rudarske pravice, pristojnosti in način izdajanja posameznih dovoljenj, kot tudi organizacijo in način izvajanja inšpekcijske službe na področju rudarstva.

Gospodarjenje z mineralnimi surovinami je v pristojnosti države, ki ureja, načrtuje in nadzira raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin z namenom zagotoviti njihovo optimalno izkoriščanje v skladu z načeli varstva okolja in naravnih vrednot.

2. člen

(pojmi)

Pojmi imajo v tem zakonu naslednji pomen:

1. Mineralne surovine so neobnovljivi naravni viri v lasti države, ki so posredno ali neposredno gospodarsko izkoristljivi.

2. Gospodarjenje z mineralno surovino obsega vse postopke in dela potrebna za optimalno izkoriščanje mineralne surovine, kar obsega podelitev rudarske pravice, izkoriščanje mineralne surovine in opustitev izkoriščanja.

3. Rudnik (rudarski obrat) je z zemljiščem omejeno področje na površini ali pod njo, kjer se raziskuje ali izkorišča mineralne surovine. Raziskovanje oziroma izkoriščanje

mineralnih surovin vključuje tudi stroje, opremo, zgradbe, gradbeno infrastrukturo, deponije oziroma odlagališča in druge objekte, ki so potrebni za izvajanje rudarskih del, do katerih imajo dostop delavci, ki ta dela izvajajo.

4. Rudniški oziroma rudarski objekt je objekt na površini in pod zemljo na raziskovalnem oziroma pridobivalnem prostoru, ki je namenjen raziskovanju in izkoriščanju mineralne surovine ter izvajanju drugih rudarskih del.

5. Rudarska infrastruktura so tisti rudniški objekti, ki so potrebni za pričetek raziskovalnih in pridobivalnih del pri izkoriščanju mineralne surovine (dovozne ceste, elektro naprave in objekti, zgradbe za ljudi in opremo itd.)

6. Rudniški prostor je prostor na površini in pod zemljo, sestavljen iz pristopnega zemljišča in zemljišča, namenjenega raziskovanju oziroma izkoriščanju mineralne surovine, omejen z mejnimi linijami med določenimi geografskimi koordinatami, navezanimi na geodetsko mrežo. Načrt rudniškega prostora je katastrska karta v predpisanem merilu, z označenimi mejami in parcelnimi številkami, ki ob začetku odkopavanja ne sme biti starejša kot šest mesecev in mora biti letno dopolnjena.

7. Predhodno raziskovanje vključuje: geološko pregledovanje terena, geološko snemanje, majhni izkopi, plitvo vrtanje do 30m, geofizikalno raziskovanje, geološko kartiranje, preiskovanje tal in druga dela za pridobitev podatkov o lastnosti zemeljskih struktur.

8. Raziskovanje vključuje dela za neposredno ali posredno iskanje mineralnih surovin, vključno z vsemi potrebnimi dejavnostmi, ki so s tem iskanjem povezane, kakor tudi odpiranje in preiskovanje naravnih nahajališč mineralnih surovin ter opuščeni jalovišč ali talilniških odpadkov z namenom, da se ugotovi in oceni gospodarno izkoristljivost mineralnih surovin.

9. Izkoriščanje vključuje vsa potrebna dela, da se mineralne surovine pridobi, obogati in uskladišči.

10. Pridobivanje vključuje vsa potrebna dela, da se pride do mineralne surovine v nahajališču (odpiranje), da se pripravi za izkopavanje (pripravo), da se jo izkoplje (odkopavanje) in pripelje na obogatitev.

11. Črpanje vključuje vsa potrebna dela, da se pride do ležišča mineralne surovine (vrtanje), da se nahajališče pripravi za črpanje, da se črpanje izvede ter mineralno surovino vključi v predelavo.

12. Obogatitev vključuje vsa potrebna dela, da se pridobljeno mineralno surovino predela v uporabno obliko in kakovost. To se doseže z drobljenjem, sejanjem in ločevanjem po fizikalnih, fizikalno-kemičnih in kemičnih postopkih, ter s postopki obdelave.

13. Skladiščenje vključuje vsa potrebna dela za hranjenje mineralnih surovin v trdnem, razsutem, tekočem ali plinastem stanju na način, da le-te čim manj izgube na obliki in kakovosti.

14. Opustitev raziskovanja in izkoriščanja vključuje vsa rudarska dela, ki jih je potrebno izvesti na rudniškem prostoru z namenom dokončne sanacije površin, degradiranih z rudarskimi deli, kakor to določa rudarski projekt.

15. Raziskovalni prostor je z naravnimi ali umetnimi črtami omejen del zemeljske površine, ki v globino ni omejen in je z rudarsko pravico dodeljen za raziskovanje, uporablja pa se ga na podlagi izdanega dovoljenja za raziskovanje določenih mineralnih surovin.

16. Pridobivalni prostor je z naravnimi ali umetnimi črtami omejen del zemeljske površine, ki sega do določene globine in je z rudarsko pravico dodeljen za izkoriščanje, uporablja pa se ga na podlagi izdanega dovoljenja za izkoriščanje določenih mineralnih surovin.

17. Geološka struktura za skladiščenje ogljikovodikov je posebna oblika zgradbe poroznih ali razpokanih kamnin, ki je omejena z nepropustnimi plastmi.

18. Geotermični energetski vir je vir, katerega vzrok je zemljina toplota in ga je možno izkoriščati tako, da se po odvzemu toplote vrača v nahajališče.

19. Varnostni steber je varovalno območje v katerem ni dovoljeno pridobivanje mineralnih surovin. Z njim se varuje podzemne in površinske objekte ali dobrine splošnega pomena.

20. Odkopna metoda je skupek tehničnih postopkov, ukrepov, procesov in zaporedij pri pridobivanju (odkopavanju) mineralnih surovin z rudarskimi deli v okviru konstrukcijsko določenih elementov odkopnega polja ali njegovega manjšega sestavnega dela.

21. Rudarska pravica je pravica do raziskovanja oziroma izkoriščanja mineralnih surovin v gospodarske namene.

22. Postroj je skupek naprav ali instalacij, katerih vzajemna funkcija služi istemu tehničnemu cilju in so povezane v funkcionalno celoto.

23. Odkopno polje ali revir je zaključeno območje odkopavanja z lastnim vstopom in izstopom komunikacijskih poti ali zraka ter specifičnimi konstrukcijsko določenimi elementi.

24. Del odkopnega polja je odkopno delovišče v sestavi odkopnega polja. Odkopno polje se lahko deli na dele, kot so: blok, etaže, obzorja ali horizonte in posamezna delovišča. Delovišča se lahko poimenujejo glede na tehnične ali geografske karakteristike. Fronta je smer odkopavanja ali napredovanja rudarskega delovišča.

25. Klasifikacija in kategorizacija mineralnih surovin je postopek, s katerim razvrstimo mineralne surovine po njihovih lastnostih, uporabnosti in izdatnosti, ter jih ločimo na zaloge in vire.

26. Zaloge mineralnih surovin so mineralne surovine v nahajališčih, ki jih je moč ekonomično izkoristiti.

27. Viri mineralnih surovin so mineralne surovine v nahajališču, ki ni dovolj raziskano ali dovolj izdatno, da bi ga bilo možno z znanimi odkopnimi metodami ekonomično izkoristiti.

28. Rudno bogastvo so vse mineralne surovine od 1. do 15. točke 3. člena tega zakona kot viri ali zaloge v raziskovanju oziroma izkoriščanju.

29. Pristopno zemljišče je tisto zemljišče, preko katerega je možen pristop do raziskovalnega ali pridobivalnega prostora in na kateremu nosilec rudarske pravice izvrši nujno potrebne posege v prostor za izvajanje del raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin na podlagi pridobljene rudarske pravice.

30. Nevaren pojav je vsak pojav v procesu priprave, raziskovanja in izkoriščanja mineralne surovine in pri izvajanju drugih rudarskih del, ki ogroža zdravje in življenje ljudi, imetja, ter rudarsko opremo, objekte in okolico.

31. Rudarska metoda izkopa in vgrajevanja osnovne podgradnje pri gradnji podzemnih prostorov je metoda dela, ki omogoča stabilnost in samonosilnost z osnovno podgradnjo podprtega prostora.

32. Rudarska dela so dela, ki se izvajajo za raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, dela, ki so v zvezi z izkopi in osnovnimi podgradnjami pri gradnji vseh vrst podzemnih objektov, kakor tudi ostala dela iz 4. člena tega zakona.

33. Rudarska metoda dela je metoda dela, pri kateri se uporablja tehnologija dela, določena s tehničnimi predpisi in predpisi iz varstva in zdravja pri delu v rudarstvu.

34. Enota mineralne surovine v vraščenem stanju je kubični meter mineralne surovine v nahajališču.

35. Raščeno stanje mineralne surovine pomeni z rudarskimi deli še nedotaknjeno mineralno surovino v prvotnem stanju v nahajališču.

36. Površinski kop je rudnik (rudarski obrat) s površinskim izkoriščanjem mineralne surovine, po kateri se lahko tudi poimenuje.

37. Nosilec rudarske pravice je pravna ali fizična oseba, ki je po določbah tega zakona s koncesijo pridobila rudarsko pravico.

3. člen

(mineralne surovine)

Mineralne surovine so vse energetske surovine (fosilna goriva in ogljikovodiki), rude in kamnine, deli kamnin, mineralov, usedlin, produkti izhlapevanja (sol) in geotermični energetski viri ter obsegajo:

1. vse vrste premoga,
 2. nafto in bitumenske kamnine,
 3. radioaktivne mineralne surovine,
 4. mineralne surovine, iz katerih se lahko pridobivajo kovine, ter njihove uporabne spojine,
 5. vse vrste plinov, ki so v zemlji,
 6. vode, kadar se iz njih lahko pridobivajo mineralne surovine,
 7. grafit, žveplo, magnezit, fluorit, barit, sljuda, sadra, kalcit, kreda, bentonit, roženec, kremen in kremenov pesek, kaolin, proti ognju odporna glino, lapor ter apnenec in dolomit za industrijske namene, glinenec, diatomejsko zemljo, pucolan-tuf, disten, levcit, zeolitiski tuf,
 8. naravni kamen (okrasni arhitektonski kamen, arhitektonski gradbeni kamen),
 9. poldrago in drago kamenje,
 10. vse vrste soli in solnih voda,
 11. tehnični kamen,
 12. prod, pesek, mivko, ilovico, fliš in lapor,
 13. lončarsko, keramičarsko in opekarsko glino,
 14. geotermični energetski vir,
 15. vse sekundarne surovine, ki se pojavljajo kot neizrabljeni ostanki pridobivanja in bogatenja mineralnih surovin.
 16. vse nenaštete mineralne surovine naravnega izvora.
- Mineralne surovine iz 9. točke prejšnjega odstavka so naravno bogastvo.

4. člen

(rudarska dela)

Rudarska dela po tem zakonu so:

1. dela pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin pod zemljo, na njeni površini, v tekočih in stoječih vodah, v obalnem morju, na morskem dnu, v prvotnem ležišču, naplavinah, izkopaninah, jaloviščih,
2. priprava, odpiranje, odkopavanje, urejanje zemljišč v času izkoriščanja, črpanje, bogatenje, skladiščenje in opustitev izkoriščanja mineralnih surovin,
3. raziskovanje in vrtanje vrtin za raziskovanje nad 30 m globine,
4. preizkušanje, razstreljevanje in uporaba razstrelilnih sredstev v proizvodne namene, vse vrste površinskih in podzemnih razstreljevanj, primarnih in sekundarnih razstrelitev (odstreliv) in vsa masovna miniranje (odstreljevanja), tako pri pridobivalnih kot drugih rudarskih delih,
5. odlaganje odkrivke, jalovine in drugih snovi, ki nastanejo pri raziskovanju ali izkoriščanju mineralnih surovin,
6. raziskovanje, izgradnja in sanacija podzemnih prostorov z rudarskimi metodami izkopa in vgrajevanja osnovne podgradnje (predori, jaški, skladišča, zaklonišča in drugi

podzemni prostori), izvajanje zračenja v plinonosnih režimih, odvodnjavanje, injektiranje in sidranje,

7. izgradnja galerij, brežin, usekov, deponij, odlagališč, etažnih cest, odvodnjevalnih kanalov ter gradbenih jam z rudarskimi metodami dela na površini in pod njo, ter podzemskega izkopa in podgrajevanja pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin,

8. raziskovanje in izkoriščanje geoloških struktur za skladiščenje ogljikovodikov,

9. raziskovanje in izkoriščanje geotermičnih energetskih virov,

10. raziskovanje zemeljskih struktur z ozirom na primernost za gradnjo podzemnih prostorov ali skladiščenje materialov v njih z rudarskimi metodami dela,

11. rekonstrukcije in vzdrževanje za uporabo rudniških prostorov po opustitvi raziskovanja ali izkoriščanja mineralnih surovin,

12. raziskovanje in črpanje globinskih voda iz 6., 10. in 15. točke 3. člena tega zakona,

13. zapiranje rudniških objektov in sanacija zemljišča, degradiranega z rudarskimi deli,

14. sanacija opuščenih površinskih kopov in rudnikov z rudarskimi metodami dela.

II. PROGRAMIRANJE IN NAČRTOVANJE NA PODROČJU GOSPODARJENJA Z MINERALNIMI SUROVINAMI

5. člen

(državni program gospodarjenja z mineralnimi surovinami)

Z državnim programom gospodarjenja z mineralnimi surovinami (v nadaljevanju besedila: državni program) se določijo cilji, usmeritve in pogoji za usklajeno raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin v državi, najvišja možna stopnja njihovega izkoriščanja in pogoji za njihovo smotno izkoriščanje.

Državni program se izdelava kot skupni program za vse mineralne surovine v državi, ob upoštevanju posebnosti posameznih območij, posebnosti in razširjenosti posameznih mineralnih surovin in potreb po njihovem gospodarskem izkoriščanju.

Z državnim programom se lahko opredeli izkoriščanje mineralne surovine iz 3. člena tega zakona kot pomembne za Republiko Slovenijo.

Obvezno izhodišče za izdelavo državnega programa so stopnja varovanja okolja pred obremenitvami in varstveni režim zavarovanih mineralnih surovin.

Državni program je sestavljen iz splošnega načrta in načrtov gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami.

6. člen

(splošni načrt)

Splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami vsebuje opis in ovrednotenje stanja zaloga in izkoriščenosti posameznih mineralnih surovin, podrobnejšo razdelavo ciljev iz državnega programa ter ukrepe za njegovo izvedbo in izhodišča za načrte gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami, ob upoštevanju posebnosti po posameznih območjih in posameznih mineralnih surovinah.

Splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami sprejme vlada na predlog ministrstva, pristojnega za rudarstvo, za obdobje, ki ni daljše od 10 let.

Pred iztekom obdobja iz prejšnjega odstavka se izdelava poročilo o izvedenih ukrepih in oceno stanja doseganja ciljev.

Na podlagi poročila iz prejšnjega odstavka se splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami ponovno izdelata ali pa vlada odloči o njegovi spremembi ali podalšanju.

7. člen

(načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami)

Načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami je sestavljen iz pisnega in grafičnega dela in vsebuje opis in ovrednotenje razširjenosti, raziskanosti, izkoriščenosti posameznih mineralnih surovin, ter evidentiranje zalog in potreb po posameznih mineralnih surovinah na posameznem območju, razdelavo ciljev in ukrepov iz državnega programa po posameznih mineralnih surovinah na posameznih območjih.

Podrobnejšo vsebino in sestavine načrta gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

8. člen

(sprejem)

Načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami sprejme vlada.

Načrt iz prejšnjega odstavka se usklajuje skladno s spremembami, določenimi v državnem programu.

Načrt iz prvega odstavka tega člena se izdelata za obdobje, ki ni daljše od 10 let.

Pred iztekom obdobja iz prejšnjega odstavka se izdelata poročilo o izvedenih ukrepih ter ocena doseganja ciljev. Na podlagi poročila se načrt ponovno izdelata ali pa vlada odloči o njegovi spremembi ali podalšanju.

9. člen

(strokovne naloge)

Priprava osnutka in predloga državnega programa in načrtov gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami je strokovna naloga ministrstva, pristojnega za rudarstvo.

10. člen

(povezanost s prostorskim planiranjem)

Splošni načrt gospodarjenja z mineralnimi surovinami je strokovna podlaga za izdelavo prostorskih sestavin planskih aktov države in lokalne skupnosti.

Načrt gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami je strokovna podlaga za izdelavo prostorskega izvedbenega načrta.

Prostorski izvedbeni načrt je podlaga za izdajo dovoljenja za poseg v prostor z namenom raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin na podlagi določb zakona, ki ureja naselja in druge posege v prostor.

III. RAZISKOVANJE IN IZKORIŠČANJE MINERALNIH SUROVIN

11. člen

(raziskovanje in izkoriščanje)

Mineralne surovine so v lasti države.

Pravico do raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin (v nadaljnjem besedilu: rudarska pravica) in dovoljenje za predhodno raziskovanje je mogoče pridobiti samo pod pogoji in na način, ki jih določajo ta zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi.

12. člen

(raziskovalni in pridobivalni prostor)

Raziskovanje mineralnih surovin se opravlja v raziskovalnem prostoru, katerega velikost se določi z aktom o podelitvi rudarske pravice.

Izkoriščanje mineralnih surovin se opravlja v pridobivalnem prostoru katerega velikost se določi z aktom o podelitvi rudarske pravice.

Način označevanja mej, vodenja registra nosilcev rudarske pravice ter način vodenja katastra raziskovalnih in pridobivalnih prostorov predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

13. člen

(rudarska pravica in dovoljenje za predhodno raziskovanje)

Rudarsko pravico je mogoče pridobiti s koncesijo, če ta zakon ne določa drugače. Koncesijo lahko pridobi pravna ali fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: nosilec rudarske pravice). Koncesijo v imenu države podeli vlada, posebej za raziskovanje in posebej za izkoriščanje ali skupaj za raziskovanje in izkoriščanje.

Koncesija za raziskovanje se podeli za največ pet let in se jo lahko podaljša za največ tri leta, vsakič kadar obseg raziskovalnih del, določenih s koncesijsko pogodbo, ni bil izvršen, kljub rednemu in dobro izvedenemu raziskovanju ali če se z izvedenimi raziskavami dokaže smotnost nadaljevanja le-teh.

Koncesija za izkoriščanje se podeli za določen čas, ki je normalno potreben za gospodarno izkoriščanje določene mineralne surovine na določenem področju. Ta rok sme biti največ petdeset let, razen če zaradi velikih vlaganj v izkoriščanje določene mineralne surovine na določenem območju, in ob rednem in dobro izvedenem izkoriščanju, ni bilo mogoče izčrpati zaloga na pridobivalnem prostoru.

Vlada lahko določi z uredbo, da se raziskovanje ali izkoriščanje določene mineralne surovine na določenem območju izvaja na način kot določa zakon za gospodarsko javno službo, v gospodarskem javnem zavodu ali javnem podjetju, ki ga ustanovi država.

Rudarsko pravico dobi subjekt iz prejšnjega odstavka z uveljavitvijo uredbe, ki mora vsebovati tudi pogoje, določene v 15. členu tega zakona.

Dovoljenje za predhodno raziskovanje lahko pridobi z dovoljenjem upravne enote, na območju katere bodo predhodna raziskovanja potekala, pravna ali fizična oseba. To dovoljenje se izda za čas izvedbe programa predhodnega raziskovanja, največ pa za eno leto.

14. člen

(plačilo za rudarsko pravico)

Nosilec rudarske pravice je za izvajanje rudarske pravice dolžan plačevati državi plačilo za koncesijo (v nadaljnjem besedilu: plačilo), skladno z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

Osnova za izračun plačila je povprečna cena enote mineralne surovine in je odvisna od vrste, obsega in razširjenosti mineralne surovine.

Enota za izračun povprečne cene mineralne surovine iz prejšnjega odstavka v trdem stanju je kubični meter mineralne surovine v raščenenem stanju. Enota za izračun povprečne cene mineralne surovine, pridobljene v plinastem ali tekočem stanju je kubični meter, za nafto in druge tekoče ogljikovodike pa tona pridobljene mineralne surovine.

Plačilo za izvajanje rudarske pravice za raziskovanje se plača v enkratnem znesku ob podpisu pogodbe in znaša lahko največ 100.000 tolarjev na ha raziskovalnega prostora.

Plačilo za izvajanje rudarske pravice za izkoriščanje se plačuje v letnih zneskih in znaša lahko največ 100.000 tolarjev na ha pridobivalnega prostora in največ 20% povprečne cene za proizvedeno enoto mineralne surovine v obravnavanem letu.

Plačilo pripada državi in občini v enakem razmerju 50:50.

Občina lahko porabi sredstva plačila za rudarsko pravico izključno za razvoj in sanacijo komunalne infrastrukture in sanacijo zemljišč, degradiranih z rudarskimi deli.

Nosilec rudarske pravice se lahko v določenih primerih deloma ali v celoti oprosti plačila.

Za zmanjšanje višine plačila mora nosilec rudarske pravice vložiti posebno vlogo na ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

Povprečno ceno na enoto pridobljene mineralne surovine, merila in pogoje za zmanjšanje in oprostitev plačila, način odmere, obračunavanja in plačevanja, ter način nadzora nad plačevanjem in izpolnjevanjem koncesijske pogodbe, predpiše vlada.

15. člen

(akt za podelitev rudarske pravice)

Podlaga za podelitev rudarske pravice je koncesijski akt.

Koncesijski akt je predpis vlade, ki se izda v skladu z državnim programom iz 5. člena tega zakona.

Pred izdajo koncesijskega akta iz prejšnjega odstavka mora vlada pridobiti mnenje pristojnega organa lokalne skupnosti, na območju katere se mineralna surovina nahaja, o nameravanem raziskovanju oziroma izkoriščanju mineralne surovine.

Če pristojni organ lokalne skupnosti v primeru iz prejšnjega odstavka ne posreduje svojega mnenja v 30 dneh od prejema pisnega in obrazloženega zaprosila, lahko vlada nadaljuje s sprejemanjem koncesijskega akta.

Koncesijski akt za podelitev rudarske pravice vsebuje zlasti:

1. opredelitev mineralne surovine, za katero se daje rudarska pravica,
2. predmet rudarske pravice in opredelitev obsega ter morebitna izključevanja v zvezi z rudarsko pravico,
3. opredelitev okoljevarstvenih pogojev, pogojev varstvenega režima ter način upravljanja, rabe ali izkoriščanja mineralne surovine,
4. navedbo dejavnosti, ki se lahko opravlja v zvezi z mineralno surovino, ki je predmet rudarske pravice,
5. pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec rudarske pravice,
6. začetek in čas trajanja rudarske pravice,
7. raziskovalni oziroma pridobivalni prostor, na katerega se nanaša rudarska pravica,
8. plačilo za koncesijo,
9. pooblastilo za nadzor nad uresničevanjem rudarske pravice,
10. razloge in način prenehanja rudarske pravice,
11. dolžnosti nosilca rudarske pravice glede sanacije, rekultivacije, vzpostavitve novega oziroma nadomestitve prejšnjega stanja okolja,
12. pooblastila in pogoje za sklenitev in pričetek veljavnosti koncesijske pogodbe,
13. obveznost nosilca rudarske pravice, da ponudi mineralno surovino, ki jo pridobi in ne porabi za lastne potrebe, na trg vsem pod enakimi pogoji,
14. garancije nosilca rudarske pravice,
15. morebitno opredelitev, da je raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine v javni koristi,

16. morebitna javna pooblastila koncesionarja.

16. člen

(podeljevanje rudarske pravice)

Država podeli rudarsko pravico na podlagi javnega razpisa, v skladu z 15. členom tega zakona, če ta zakon ne določa drugače.

Javni razpis iz prejšnjega odstavka izvede ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

O izbiri koncesionarja odloči ministrstvo, pristojno za rudarstvo, z upravno odločbo, zoper katero je dopustna pritožba, o kateri odloči vlada. Zoper odločbo vlade je dopusten upravni spor.

17. člen

(vloga o zainteresiranosti za podelitev rudarske pravice)

Če gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je v Republiki Sloveniji registriran za opravljanje dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin z vlogo, naslovljeno na vlado, izrazi zainteresiranost za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine, opredeljene v državnem programu iz 5. člena tega zakona, mora vlada v roku 120 dni od dneva, ko je vlogo prejela, pričeti postopek za izdajo koncesijskega akta iz 15. člena tega zakona, razen v primerih:

- če predlagano raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine ni v skladu z državnim programom iz 5. člena tega zakona,
- če je rudarsko pravico že podelila v skladu z določbami tega zakona,
- če zakon omejuje podelitev rudarske pravice,
- če zakon ali akt vlade določa drugačen način opravljanja dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja mineralne surovine.

Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati vse elemente, potrebne za določitev vsebine koncesijskega akta iz 15. člena tega zakona.

Če se na podlagi vloge iz prvega odstavka tega člena izda koncesijski akt, je vlada dolžna v roku 60 dni od dneva izdaje akta začeti s postopkom javnega razpisa.

Vlagatelj vloge iz prvega odstavka tega člena ima na javnem razpisu, ob enakih pogojih za vse koncesionarje, prednostno pravico pri podelitvi rudarske pravice, razen če je bilo za isti raziskovalni ali pridobivalni prostor vloženi več vlog o zainteresiranosti ali če na javnem razpisu kateri od koncesionarjev uveljavlja prednostno pravico po 20. členu tega zakona.

18. člen

(omejitve za podelitev rudarske pravice)

Rudarsko pravico na območju, ki je z zakonom razglašeno za naravno bogastvo ali zavarovano naravno vrednoto, se lahko podeli le v skladu z zakonom in s predpisanim režimom varstva.

Rudarsko pravico na območju javnih prometnih poti, vodnih gradenj, vodovodov, plinovodov, naftovodov, električnih vodov visoke napetosti, vrelcev mineralnih, radioaktivnih, termalnih in zdravilnih voda, kulturnih spomenikov, pokopališč in vojaških objektov ter objektov in naprav hidromelioracijskih sistemov, lahko podeli vlada samo s soglasjem lastnika omenjenih objektov.

Rudarsko pravico na območju urbanih naselij lahko podeli vlada samo s soglasjem pristojnega organa lokalne skupnosti.

19. člen

(koncesijska pogodba)

Medsebojno razmerje v zvezi z rudarsko pravico uredita država in nosilec rudarske pravice s koncesijsko pogodbo, ki mora vsebovati:

1. namen in način raziskovanja ali izkoriščanja mineralne surovine,
2. prostor, za katerega velja rudarska pravica,
3. obdobje, za katero je rudarska pravica podeljena,
4. plačilo za podeljeno rudarsko pravico,
5. predlog načina ureditve raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora med in po končanem raziskovanju ali izkoriščanju mineralne surovine ter zavarovanje plačila za ureditev prostora,
6. sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega raziskovanja ali izkoriščanja mineralne surovine,
7. prenehanje koncesijske pogodbe in možnosti morebitnega podaljšanja,
8. pogoje prenosa in dedovanje rudarske pravice,
9. garancije nosilca rudarske pravice za sprotno sanacijo zemljišč.

20. člen

(prednostna pravica)

Pri izbiri nosilca rudarske pravice za raziskovanje ima prednost pravna ali fizična oseba, ki je na predvidenem raziskovalnem prostoru izvajala predhodno raziskovanje po določbah tega zakona.

Pri izbiri nosilca rudarske pravice za izkoriščanje ima prednost pravna ali fizična oseba, ki je na predvidenem pridobivalnem prostoru že imela rudarsko pravico za raziskovanje po določbah tega zakona.

Kadar se z rudarsko pravico širi že določen raziskovalni oziroma pridobivalni prostor, ima prednost pri izbiri tisti nosilec rudarske pravice, ki že opravlja rudarska dela na zemljišču, ki meji na zadevno območje.

Če zaprosi za rudarsko pravico lastnik zemljišča, ima ta prednost pred ostalimi prosilci, pri enakih pogojih, razen pred prosilci iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena.

21. člen

(prenos rudarske pravice)

Rudarska pravica se lahko prenese le s soglasjem vlade na pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje enake pogoje kot nosilec rudarske pravice.

Fizična oseba lahko, ob izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka in ob predložitvi pravnomočnega sklepa o dedovanju, rudarsko pravico tudi deduje.

V primeru, da ni dediča, ki bi izpolnjeval pogoje iz tega člena, rudarska pravica ugasne po pretoku časa, za katerega je bila podeljena, ali če dve leti po smrti nosilca rudarske pravice nobeden od njegovih dedičev ne vloži vloge za pridobitev soglasja iz prvega odstavka tega člena.

Vlogo za pridobitev soglasja iz prvega odstavka tega člena vloži na ministrstvo, pristojno za rudarstvo, zainteresirana pravna ali fizična oseba ali dedič nosilca rudarske pravice.

Rudarska pravica se ne sme prodati ali dati v najem. V primeru, da je nad nosilcem rudarske pravice opravljen stečaj po zakonu, ki ureja stečaj, se lahko rudarska pravica prenese le hkrati s celotnim prevzemom dolžnika, ob upoštevanju določb prvega in drugega odstavka tega člena.

Pravni posli, sklenjeni v nasprotju s tem členom, so nični.

22. člen

(pravica na istem prostoru)

Rudarska pravica za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine se sme podeliti tudi za prostor, za katerega je že podeljena rudarska pravica, če se raziskovanje oziroma izkoriščanje nanaša na mineralne surovine, ki jih obstoječi nosilec rudarske pravice ne raziskuje ali ne izkorišča, in če dodatna rudarska pravica na istem raziskovalno-pridobivalnem prostoru ne bo ovirala obstoječega izkoriščanja mineralnih surovin.

23. člen

(način prenehanja koncesijskega razmerja)

Razmerje med državo in nosilcem rudarske pravice preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odvzemom rudarske pravice,
- z ugasnitvijo rudarske pravice.

24. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

- s potekom časa, za katerega je bila sklenjena,
- z razdrtjem.

Razlogi in pogoji za razdrtje, in druge medsebojne pravice in obveznosti ob razdrtju pogodbe, se določijo v koncesijski pogodbi.

25. člen

(odvzem rudarske pravice)

Država lahko nosilcu rudarske pravice odvzame rudarsko pravico:

- če za daljši čas ne izvaja rudarske pravice,
- če ne izpolnjuje določil koncesijske pogodbe, pa niso izpolnjeni pogoji za prenehanje pogodbe,
- če ne posreduje podatkov po določbah tega zakona.

O odvzemu rudarske pravice odloča vlada na predlog tistega, ki mu je s koncesijskim aktom dano pooblastilo za nadzor nad uresničevanjem rudarske pravice.

Odločba o odvzemu rudarske pravice je dokončna in jo je dovoljeno izpodbijati s tožbo v upravnem sporu.

26. člen

(druga vprašanja rudarske pravice)

Za pridobivanje in izbor nosilcev rudarske pravice, za javni razpis, za vprašanja v zvezi s koncesijsko pogodbo, za varstvo nosilca rudarske pravice in reševanje sporov, za prenehanje razmerja iz pogodbe o podelitvi rudarske pravice in za prenos rudarske pravice, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja koncesijo na naravni dobrini, če s tem zakonom ni drugače določeno.

27. člen

(pridobitev mineralne surovine ob izvajanju gradbenih del)

Kadar gospodarska družba, samostojni podjetnik posameznik ali fizična oseba ob izvajanju del na podlagi gradbenega dovoljenja ali enotnega dovoljenja za gradnjo na podlagi zakona, ki ureja graditev objektov, pridobi mineralno surovino iz 11. in 12. točke 3. člena tega zakona, jo mora uporabiti skladno s pogoji, določenimi v navedenem dovoljenju.

Če se v okviru gradbenih del iz prejšnjega odstavka izvajajo rudarska dela iz 6. in 7. točke 4. člena tega zakona in se ob tem pridobi mineralna surovina iz prejšnjega odstavka, veljajo za gospodarsko družbo ali samostojnega podjetnika.

nika posameznika, ki dela izvaja, določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov.

28. člen
(poročanje)

Nosilec rudarske pravice za raziskovanje mineralnih surovin mora ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, najmanj enkrat letno poročati o rezultatih raziskovanj mineralnih surovin, če ni drugače določeno v koncesijski pogodbi.

29. člen
(elaborat o zalogah in virih)

Nosilec rudarske pravice za raziskovanje mora v šestih mesecih po končanem raziskovanju mineralnih surovin izdelati elaborat o zalogah ali virih mineralnih surovin v raziskovalnem prostoru in ga predložiti ministrstvu, pristojnem za rudarstvo.

30. člen
(zaloge in viri mineralnih surovin)

Nosilec rudarske pravice za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralnih surovin mora klasificirati in kategorizirati zaloge in vire mineralnih surovin ter voditi evidenco in hraniti podatke o zalogah in virih mineralnih surovin. Enkrat letno mora o stanju klasificiranih in kategoriziranih zalog poročati ministrstvu, pristojnem za rudarstvo.

Način vodenja evidence, hranjenja podatkov, klasificiranja in kategoriziranja zalog in virov, vsebino elaborata o zalogah in virih mineralnih surovin, postopek za potrditev elaborata o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov mineralne surovine, način poročanja ter o bilanci teh rezerv predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

31. člen
(poslovna tajnost)

S poročilom iz 28. člena, elaboratom iz 29. in 30. člena, kakor tudi z drugo rudarsko dokumentacijo nosilca rudarske pravice mora ministrstvo, pristojno za rudarstvo, in vse osebe, ki imajo dostop do navedenih listin, ravnati na način, ki zagotavlja poslovno tajnost ves čas trajanja rudarske pravice, s podatki iz poročil iz 28. in 30. člena pa še tri leta po prenehanju koncesijske pogodbe.

IV. OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE NA ZEMLJIŠČIH

32. člen
(opredelitev)

Zaradi zagotovitve izvajanja rudarske pravice po tem zakonu je lastnik ali uporabnik zemljišča na ali pod katerim se nahaja mineralna surovina in lastnik ali uporabnik pristopnega zemljišča iz 29. točke 2. člena tega zakona, dolžan trpeti omejitve svojih pravic, skladno z določbami tega zakona.

Zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka se lahko lastninska ali druga stvarna pravica na zemljišču iz prejšnjega odstavka ali druge nepremičnine v javno korist odvzame ali omeji v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon ter na način in po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev.

33. člen
(lastninsko-pravna razmerja)

V primeru, ko nosilec rudarske pravice sam ni lastnik zemljišča, ki je s koncesijskim aktom zajeto v raziskovalni oziroma pridobivalni prostor oziroma ni sam lastnik pristop-

nega zemljišča iz 29. točke 2. člena tega zakona, mora pridobiti to zemljišče s pravnim poslom, sklenjenim z lastnikom tega zemljišča.

34. člen
(razlastitveni upravičenec)

Če lastnik zemljišča iz 33. člena tega zakona pisno ponudbo nosilca rudarske pravice za sklenitev pravnega posla oziroma sporazumno omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na tem zemljišču pisno zavrne ali nanjo v 30 dneh od prejema ne odgovori, lahko nosilec rudarske pravice pošlje ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, pobudo za omejitev ali odvzem lastninske pravice lastniku tega zemljišča.

Omejitev ali odvzem lastninske pravice iz prejšnjega odstavka se izvede v korist države (v nadaljnjem besedilu: razlastitveni upravičenec), če je izkazana javna korist po tem zakonu.

Odškodnino za omejitev ali odvzem lastninske pravice mora razlaščenca plačati nosilec rudarske pravice.

Če je lastnik zemljišča iz prvega odstavka tega člena država, se šteje, da je nosilec rudarske pravice s pridobitvijo koncesije pridobil soglasje za njegovo uporabo.

35. člen
(javna korist)

Javna korist po tem zakonu je izkazana, če je razlastitev lastnika zemljišča potrebna zaradi izkoriščanja mineralne surovine, ki je edini vir, ali je strateškega pomena za potrebe države, oziroma pretežnega dela prebivalcev na določenem območju, ali je potrebna za izvajanje javne koristi, določene z drugim zakonom in v primerni kakovosti ni zelo razširjena, pa je bila z raziskovanjem ugotovljena njena primerna kakovost in za gospodarsko izkoriščanje zadostna količina, in če je to območje določeno s prostorskim izvedbenim načrtom.

Odločbo o ugotovitvi javne koristi iz prejšnjega odstavka izda vlada. Odločba se vroči imetniku zemljiškoknjižnih pravic.

36. člen
(služnost)

Lastninska ali druga stvarna pravica na zemljišču iz 33. člena tega zakona se lahko v korist razlastitvenega upravičenca omeji z ustanovitvijo služnosti prehoda, prevoza ali gradnje rudarskih objektov.

Lastninska ali druga stvarna pravica na zemljišču se lahko začasno omeji v korist razlastitvenega upravičenca, če je to potrebno zaradi raziskovanja mineralne surovine, sanacije zemljišč, degradiranih z rudarskimi deli, vzdrževanja rudarskih objektov ali za izvedbo njihove gradnje.

37. člen
(razveljavitev sklepa o razlastitvi)

Če razlastitveni upravičenec v enem letu po pravno-močnosti dovoljenja za izvajanje del ugotovi, da nosilec rudarske pravice ni začel z izkoriščanjem mineralne surovine, zaradi katere je bil lastnik zemljišča razlaščen, se na predlog razlaščenca sklep o razlastitvi razveljavi.

V. RUDARSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE

38. člen
(rudarski sklad)

Za upravljanje in namensko uporabo dela sredstev, pridobljenih iz plačila rudarske pravice, ki pripadejo državi,

se ustanovi rudarski sklad, kot proračunski sklad v upravljanju ministrstva, pristojnega za rudarstvo.

Sredstva iz prejšnjega odstavka so namenjena za:

- izdelavo državnega programa in načrtov gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami,
- dajanje posojil, financiranje in podporo predhodnega raziskovanja in raziskovanja mineralnih surovin in odpravo posledic raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin,
- uvajanja novih tehnologij v rudarstvu,
- vzpostavitev in vzdrževanje baz podatkov s področja raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin in drugih zadev, ki so potrebne za pospeševanje razvoja rudarstva.

VI. IZVAJANJE RUDARSKIH DEL

39. člen

(pogoji za izvajanje del)

Rudarska dela lahko izvajata gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, če sta v Republiki Sloveniji registrirana za ustrezno dejavnost (v nadaljevanju: izvajalec), ki izpolnjuje tudi druge predpisane pogoje.

V primeru, da rudarskih del ne izvaja nosilec rudarske pravice, mora skleniti ustrezno pogodbo z izvajalcem, ki izpolnjuje pogoje.

Izpolnjevanje predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka ugotavlja rudarska inšpekcija.

40. člen

(način izvajanja rudarskih del)

Rudarska dela sme izvajalec opravljati le na podlagi dovoljenja za izvajanje del po 50. členu tega zakona.

Pri izvajanju del iz prejšnjega odstavka mora izvajalec upoštevati predpise o tehničnih normativih (v nadaljevanju: tehnični predpisi), predpise o varnosti in zdravju pri delu ter varstvu okolja in druge prepise, če ni s tem zakonom in s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, drugače določeno, da je s tem pravočasno zagotovljena predpisana varnost ljudi in živali, prometa in sosednjih objektov ter varnost samega objekta in del, napeljav, opreme ter materiala.

41. člen

(več izvajalcev rudarskih del)

Kadar v istem rudniku izvajata delo dva ali več izvajalcev rudarskih del, mora naročnik del, ki upravlja z rudnikom, usklajevati izvajanje vseh ukrepov, ki so povezani z varnostjo in zdravjem delavcev ter je odgovoren za varen potek vseh del. Navedeno ne odvezuje posameznih izvajalcev odgovornosti za izvajanje vseh ukrepov, povezanih z varnostjo in zdravjem njihovih delavcev. Za varno izvajanje del sklenejo naročnik del in izvajalci pisni sporazum, v katerem določijo skupne ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu ter delavca, odgovornega za izvajanje teh ukrepov.

42. člen

(tehnični predpisi in zagotavljanje zdravega in varnega dela v rudarstvu)

Minister, pristojen za rudarstvo, predpiše za izvajanje tehničnih in varstvenih ukrepov pri izvajanju rudarskih del naslednje tehnične predpise:

1. za dela pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin na površinskih kopih in pod zemljo,
2. za dela pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin z globinskim vrtanjem,
3. za električne naprave in instalacije v rudnikih s površinskim in podzemnim pridobivanjem mineralnih surovin,

4. za dela na površini in pod zemljo, ki niso povezana z raziskovanjem in izkoriščanjem mineralnih surovin,

5. za dela pri bogatenju mineralnih surovin,

6. za dela pri skladiščenju in izrabi sekundarnih ali trenutno odpadnih surovin v rudarstvu,

7. druge tehnične prepise in predpise o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu.

Predpise, ki urejajo varnost in zdravje pri delu v rudarstvu iz prejšnjega odstavka, izda minister, pristojen za rudarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

Dotatne posebnosti, povezane z deli iz prejšnjega odstavka, se lahko uredijo s splošnim aktom izvajalca, ob upoštevanju predpisov iz prejšnjega odstavka, kakor tudi drugih predpisov, ki se uporabljajo pri izvajanju rudarskih del.

Kadar se rudarska dela izvajajo za podzemne objekte, ki niso namenjeni za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralnih surovin, se morajo pri izvajanju takšnih rudarskih del, poleg predpisov iz prvega odstavka tega člena, upoštevati tudi tehnični in drugi predpisi, določeni z zakonom, ki ureja graditev objektov.

V primeru iz prejšnjega odstavka se mora po izvršenih delih izkopa in osnovne podgradnje in pred nadaljevanjem gradbenih in drugih del, ki so v zvezi s podzemnim objektom, opraviti tehnični pregled izvršenega izkopa oziroma osnovne podgradnje ter o opravljenem pregledu izdati ustrezno potrdilo (v nadaljnjem besedilu: rudarsko soglasje).

Rudarsko soglasje izda ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

Investitor oziroma izvajalec rudarskih del na podzemnem objektu je pri tehničnem pregledu iz četrtega odstavka tega člena poleg dokazil predpisanih z zakonom, ki ureja graditev objektov, komisiji za tehnični pregled dolžan predložiti tudi rudarsko soglasje.

43. člen

(reševalna služba, obveščanje in vodenje akcije reševanja)

Izvajalec, ki izvaja podzemeljska rudarska dela ali dela v ognje in eksplozijsko nevarnih obratih ali dela, pri katerih lahko nastanejo strupeni plini, pare ali nevarnosti vdorov plina, vode in mulja, mora organizirati reševalno službo. Več izvajalcev lahko organizira skupno reševalno službo. Površinski rudniki morajo organizirati reševalno službo v primeru, če je narava njihovega dela takšna, da ni mogoče uspešno izvajati reševanja s civilnimi reševalnimi službami.

Vsak delavec je dolžan takoj obvestiti nadrejenega o vsakem pojavu nevarnosti, še posebej o pojavih eksplozivnih, zadušljivih, strupenih plinov, vdorih vode, mulja, blata, hribinskih udarih in plazovih, nastalih previsih, nestabilnih brežinah, zatajenih razstrelnih sredstvih in o drugih nastalih nevarnostih, ki lahko ogrozijo zaposlene, objekte in naprave.

O vseh nevarnih pojavih iz prejšnjega odstavka tega člena, je odgovorna oseba izvajalca del dolžna takoj obvestiti rudarsko inšpekcijo.

V primeru pojava nevarnosti, in ko je ogrožena varnost zaposlenih, objektov in naprav pri izvajanju rudarskih del, vodi akcijo reševanja odgovorna oseba, določena s splošnim aktom izvajalca.

Rudarski inšpektor lahko odredi za vodenje akcije reševanja drugo odgovorno osebo ali prevzame vodenje akcije sam, če ugotovi, da vodenje akcije ni dovolj strokovno in učinkovito.

Izvajanje opravil in način organiziranja in delovanja reševalne službe predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

44. člen

(opravljanje strokovnih nalog s področja varnosti in zdravja pri delu)

Vsak izvajalec rudarskih del mora zagotoviti izvajanje in nadzorstvo nad izvajanjem tehničnih predpisov in predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu.

Izvajalec podzemskih rudarskih del mora obvezno organizirati službo za varnost pri delu ter zagotoviti, da naloge zdravstvenega varstva pri delu opravlja pooblaščen zdravnik.

Vodja službe za varnost pri delu iz drugega odstavka tega člena je lahko le oseba z univerzitetno izobrazbo rudarske, geotehnoške ali vrsti podzemnih del ustrezne smeri, vodja službe za varnost pri delu pri podzemnem raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin pa je lahko le oseba z univerzitetno izobrazbo rudarske smeri.

Strokovne naloge s področja varnosti pri delu, ki potekajo pri izvajanju rudarskih del lahko opravlja oseba, ki izpolnjuje pogoje, določene s tem zakonom za tehničnega vodjo rudarskih del.

Vsak izvajalec rudarskih del mora pred pričetkom del izdelati splošni akt o varnosti in zdravju pri delu, s katerim oceni tveganje za nastanek poškodb in zdravstvenih okvar delavca ter določi način in ukrepe za zagotavljanje varnosti in zdravja pri delu v rudarstvu ter ga dopolnjevati ob vsaki spremembi ravni tveganja.

Podrobnejšo vsebino in način izdelave splošnega akta iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za rudarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

45. člen

(tehnično vodenje in nadzor)

Pri izvajanju rudarskih del mora izvajalec zagotavljati tehnično vodenje del po rudarski projektni dokumentaciji in tehničnih predpisih ter predpisih o varnosti in zdravju pri delu, pri graditvi objektov pa poleg tehničnega vodenja tudi nadzor po zakonu, ki ureja graditev objektov.

46. člen

(pooblastila)

Tehnično vodenje iz prejšnjega člena zajema vsa pooblastila, ki so določena s tehničnimi predpisi in predpisi o varnosti in zdravju pri delu in jih odgovorna oseba izvajalca uporablja za tehnično pravilno in varno izvajanje del po odobreni rudarski projektni dokumentaciji znotraj rudnika ter pri izvajanju drugih rudarskih del. Tehnično nadzorstvo znotraj rudnika in pri izvajanju drugih rudarskih del pa zajema le pooblastila za tehnično pravilno izvajanje del po odobreni projektni dokumentaciji.

47. člen

(knjiga rudarskega nadzora)

Vsak tehnični vodja rudarskih del je dolžan voditi knjigo rudarskega nadzora. V knjigo rudarskega nadzora se vnašajo:

1. ukrepi rudarskega inšpektorja, izdani na licu mesta,
2. odločbe, ki jih izdaja rudarski inšpektor,
3. ukrepi pooblaščenih oseb izvajalca, ki se nanašajo na varnost in zdravje pri delu,
4. službeni nalogi pooblaščenih oseb izvajalca.

48. člen

(vrste dovoljenj in pristojnosti za njihovo izdajanje)

Za izvajanje rudarskih del po 4. členu tega zakona, ki se nanašajo neposredno na raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, izda ministrstvo, pristojno za rudarstvo, naslednja dovoljenja:

1. dovoljenje za raziskovanje,
2. dovoljenje za izkoriščanje,
3. dovoljenje za opustitev izkoriščanja,
4. dovoljenje za izvajanje del,
5. dovoljenje za uporabo objektov in naprav.

Dovoljenja iz prejšnjega odstavka za tehnični kamen, prod, pesek, mivko, ilovico, fliš, lapor, lončarsko, keramičarsko in opekarsko glino (v nadaljnjem besedilu: mineralne surovine iz 11., 12. in 13. točke 3. člena tega zakona) in dovoljenje za predhodno raziskovanje, izda upravna enota, na območju katere bo raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine potekalo.

Za izvajanje rudarskih del, ki se ne nanašajo neposredno na raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, se izda le dovoljenje po 4. in 5. točki iz prvega odstavka.

Rudarska inšpekcija mora biti obveščena o vsakem dovoljenju, izdanem po tem členu, o dovoljenjih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena pa tudi upravna enota, za območje katere je bilo dovoljenje izdano.

49. člen

(dovoljenje za raziskovanje ali izkoriščanje in dovoljenje za opustitev izkoriščanja)

Z dovoljenjem iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 48. člena seodobrijo generalne tehnične rešitve pri raziskovanju in izkoriščanju ali prenehanju izkoriščanja mineralnih surovin ter določijo obveznosti, ki izhajajo iz rudarske pravice in dovoljenja za poseg v prostor.

K vlogi za izdajo dovoljenja za raziskovanje mora nosilec rudarske pravice priložiti:

1. dokazilo o pridobljeni rudarski pravici za raziskovanje,
2. revidiran rudarski projekt za raziskovanje,
3. dovoljenje za poseg v prostor pri raziskovanju,
4. situacijski načrt z vrisanimi mejami raziskovalnega prostora v takem merilu, da je mogoče na njegovi podlagi v naravi določiti meje raziskovalnega prostora, z opisom lege raziskovalnega prostora in z navedbo občine (občin), na katere območju je ta prostor,
5. geološko in geomehansko dokumentacijo po 81. členu tega zakona.

K vlogi za izdajo dovoljenja za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja mora nosilec rudarske pravice priložiti:

1. dokazilo o pridobljeni rudarski pravici za izkoriščanje,
2. revidiran rudarski projekt za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja,
3. sklep nosilca rudarske pravice o opustitvi izkoriščanja, če se dovoljenje nanaša na opustitev izkoriščanja,
4. dovoljenje za poseg v prostor pri izkoriščanju ali pri odpravi posledic izkoriščanja,
5. situacijski načrt z vrisanimi mejami pridobivalnega prostora v takem merilu, da je mogoče na njegovi podlagi v naravi določiti meje pridobivalnega prostora, z javnimi prometnimi in drugimi objekti, ki so na tem prostoru, z opisom meje pridobivalnega prostora in z navedbo občine, na katere območju je ta prostor,
6. geološko dokumentacijo po 81. členu tega zakona,
7. dokazilo o plačani odškodnini zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda.

K vlogi za izdajo dovoljenja za predhodno raziskovanje, mora vlagatelj priložiti:

1. program predhodnega raziskovanja,
2. situacijski načrt z vrisanimi mejami območja predhodnega raziskovanja,
3. soglasja občin in območju katerih bo potekalo predhodno raziskovanje.

50. člen

(dovoljenje za izvajanje del)

Z dovoljenjem za izvajanje del se odobri izvajanje del po rudarskem projektu za izvajanje naslednjih del:

1. odpiranje in pričetek pridobivanja mineralne surovine iz odkopnih polj, revirjev ali delov nahajališč,
2. odpiranje in pričetek pridobivanja mineralnih surovin v varnostnih stebrih,
3. gradnjo jaškov in ostalih objektov, ki povezujejo obzorja oziroma jama s površino,
4. gradnjo glavnih skladišč razstrelilnih sredstev ter glavnih skladišč tekočih goriv in maziv,
5. gradnjo glavnih črpališč, vodnih vrat, jezov in baraž,
6. gradnjo ostalih glavnih objektov in naprav, ki imajo značaj trajnih objektov in so v neposredni tehnološki zvezi z raziskovanjem ali izkoriščanjem mineralnih surovin,
7. uvajanje odkopnih metod,
8. zapiranje rudnikov in odpravo posledic izkoriščanja,
9. kategoriziranje rudniških prostorov glede na preteče nevarnosti,
10. rekonstrukcijo rudniških prostorov po končanem raziskovanju in izkoriščanju,
11. vsa dela iz 4. člena tega zakona, ki niso v povezavi z raziskovanjem oziroma izkoriščanjem mineralnih surovin.

K vlogi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora nosilec rudarske pravice ali izvajalec priložiti:

1. revidiran rudarski projekt,
2. dovoljenje za poseg v prostor, če se dela ne nanašajo neposredno na raziskovanje in izkoriščanje,
3. dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izvajanje rudarskih del.

Za izvajanje rudarskih del, ki niso naštetá v prvem odstavku tega člena, lahko izda dovoljenje tehnični vodja rudarskih del oziroma glavni tehnični vodja rudarske organizacije, po postopku in na način, določenima s splošnim aktom izvajalca rudarskih del.

51. člen

(enotno dovoljenje)

Kadar ima rudarski projekt iz 74., 75. in 76. člena tega zakona tudi vsebino rudarskega projekta za izvajanje del, se lahko izda dovoljenje iz 1., 2., 3. in 4. točke 48. člena tega zakona po skrajšanem postopku kot enotno dovoljenje.

Skrajšani postopek po prejšnjem odstavku je postopek, s katerim se lahko združita dva postopka iz prejšnjega odstavka tega člena in sicer tako, da se postopek za izdajo enega izmed dovoljenj iz 1., 2. ali 3. točke 48. člena združi s postopkom za izdajo dovoljenja za izvajanje del po 50. členu tega zakona.

Skrajšani postopek in izdajo enotnega dovoljenja lahko predlaga nosilec rudarske pravice. Enotno dovoljenje izda ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

52. člen

(začasno dovoljenje za izvajanje del)

Za uvajanje nove odkopne metode pri izkoriščanju mineralnih surovin lahko ministrstvo, pristojno za rudarstvo, izjemoma izda začasno dovoljenje za izvajanje del za največ dve leti.

Začasno dovoljenje se izda tudi v primerih, ko je zaradi obnove tehnologije in naprav predvideno poskusno obratovanje.

K vlogi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora nosilec rudarske pravice priložiti listine iz drugega odstavka 50. člena tega zakona.

53. člen

(dokončno dovoljenje)

Dokončno dovoljenje, s katerim se določijo varstveni ukrepi pri uporabi odkopne metode, tehnologije ali naprav iz 52. člena tega zakona, izda nosilcu rudarske pravice ministrstvo, pristojno za rudarstvo, po predložitvi dokazil o ustreznosti odkopne metode, tehnologije ali naprav.

Postopek dokazovanja ustreznosti odkopne metode, tehnologije in naprav predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

54. člen

(pričetek izvajanja del)

Nosilec rudarske pravice ali izvajalec, kateremu je bilo izdano dovoljenje iz 4. točke 48. člena tega zakona, mora petnajst dni pred pričetkom rudarskih del prijaviti ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, in rudarski inšpekciji, pričetek del ter osebo, ki bo opravljala posle tehničnega vodje rudarskih del in osebo, ki bo opravljala posle tehničnega nadzorstva, če se z rudarskimi deli gradijo objekti.

Nosilec rudarske pravice ali izvajalec, ki raziskuje nafto, zemeljski plin, geološke strukture za skladiščenje ogljikovodikov in geotermične energetske vire, mora poleg prijave pričetka izvajanja del iz prejšnjega odstavka prijaviti ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, in rudarski inšpekciji, tudi prenehanje teh del.

Nosilec rudarske pravice ali izvajalec mora ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, in rudarski inšpekciji, obvezno prijaviti prenehanje rudarskih del tudi pri raziskavah ostalih mineralnih surovin, če hkrati s prijavo pričetka teh del ni bilo prijavljeno tudi planirano trajanje in končanje del.

55. člen

(dovoljenje za uporabo)

Uporaba objektov oziroma naprav, zgrajenih po rudarskem projektu, je dovoljena na podlagi dovoljenja iz 5. točke prvega odstavka 48. člena tega zakona.

Dovoljenje za uporabo rudarskih objektov in naprav izda na predlog komisije za tehnični pregled tisti upravni organ, ki je izdal dovoljenje za izvajanje del iz 48. člena tega zakona.

Izvedbo tehničnega pregleda predlaga nosilec rudarske pravice ali izvajalec.

Objekti in naprave, izdelani na podlagi dovoljenja iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona, se lahko uporabljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda tehnični vodja rudarskih del oziroma glavni tehnični vodja rudarske organizacije, po postopku in na način, določenima s splošnim aktom izvajalca.

Za tehnični pregled, poskusno obratovanje in izročitev zgrajenih rudarskih naprav in objektov se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja graditev objektov.

56. člen

(pogoji za vodenje rudarskih del)

Tehnični vodja rudarskih del, ki vodi izvajanje podzemnih rudarskih del in vodja tehničnih služb za opravljanje rudarskih del je lahko oseba z univerzitetno izobrazbo, dve letoma ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del, ali oseba z visoko strokovno izobrazbo, tremi leti ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del.

Tehnični vodja rudarskih del, ki vodi izvajanje površinskih rudarskih del in vodja tehničnih služb za opravljanje rudarskih del, je lahko poleg osebe, ki izpolnjuje pogoje iz

prejšnjega odstavka, tudi oseba z višjo strokovno izobrazbo, štirimi leti ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del, ali oseba s srednjo strokovno izobrazbo, petimi leti ustreznih delovnih izkušenj in opravljenim strokovnim izpitom za tehničnega vodjo rudarskih del.

57. člen

(tehnično soglasje)

Tehnično soglasje je pozitivna tehnična presoja o izpolnjevanju in uporabnosti postrojev za izvajanje rudarskih del in odkopnih metod.

Tehnično soglasje se lahko izda za postroje za izvajanje rudarskih del in za odkopne metode, za katere v Republiki Sloveniji še ni tehničnega predpisa, za katere odbor izvedencev meni, da zanje tehnični predpis ne more biti izdan ali za postroje za izvajanje rudarskih del in za odkopne metode, ki pomembno odstopajo od tehničnih predpisov.

Na zahtevo proizvajalca, uvoznika ali projektanta postroja za izvajanje rudarskih del, ali odkopne metode in na predlog odbora izvedencev izda tehnično soglasje minister, pristojen za rudarstvo.

Minister, pristojen za rudarstvo, določi pogoje in postopek za izdajo tehničnega soglasja in imenuje odbor izvedencev.

Odbor izvedencev opravlja naloge v skladu s poslovnikom, ki ga sprejme minister, pristojen za rudarstvo.

VII. USTAVITEV IZVAJANJA IN TRAJNA OPUSTITEV RUDARSKIH DEL

58. člen

(začasna ustavitev)

Začasno ustavitev izvajanja rudarskih del pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin zaradi nepričakovanih geoloških, rudarskih ali gospodarskih vzrokov, mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji najpozneje v 24 urah po ustavitvi del, v primeru nevarnega pojava pa takoj.

Začasno pričakovano ustavitev del mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji najmanj 8 dni pred ustavitvijo del. Postopek je enak pred ponovnim pričetkom del.

Če je ustavitev del iz prvega odstavka tega člena pričakovana za več kot 30 dni, je potrebno:

1. opraviti meritve stanja in dopolniti rudarske načrte,
2. napraviti zapisnik o vzrokih za ustavitev del ter o nevarnostih, ki utegnejo nastati pri ponovnem pričetku del.

Vsako začasno ustavitev izvajanja rudarskih del, ki niso zajeta v prvem odstavku tega člena, mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji najpozneje v 24 urah po ustavitvi del, v primeru nevarnega pojava pa takoj.

Med začasno ustavitvijo del mora nosilec rudarske pravice poskrbeti za redno vzdrževanje vseh rudniških prostorov in objektov, kakor tudi drugih podzemnih prostorov in objektov, ki niso v povezavi z raziskovanjem in izkoriščanjem mineralnih surovin tako, da je v njih možno gibanje brez nevarnosti za življenje in zdravje ljudi in da se prepreči nastanek škode.

Začasna ustavitev izvajanja rudarskih del je ustavitev, ki ne traja več kot eno leto.

59. člen

(popolna in trajna opustitev izkoriščanja)

V primeru, da se nosilec rudarske pravice iz katerega koli razloga odloči popolno in trajno opustiti izvajanje rudar-

skih del pri izkoriščanju mineralnih surovin, mora pri tem upoštevati določbe koncesijske pogodbe.

Popolno in trajno opustitev izvajanja rudarskih del pri izkoriščanju mineralnih surovin mora nosilec rudarske pravice prijaviti rudarski inšpekciji in ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, ali upravni enoti, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje iz 48. člena tega zakona najmanj petnajst dni pred ustavitvijo del.

Ministrstvo, pristojno za rudarstvo, ali upravna enota, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje, imenuje komisijo, ki je pristojna, da na kraju samem preveri razloge za opustitev del, ugotovi zaloge ali vire mineralnih surovin in ugotovi ali so izpolnjeni pogoji za opustitev del glede na določila koncesijske pogodbe. Nosilec rudarske pravice mora komisiji predložiti dokumentacijo, na osnovi katere je izvajal dela pri izkoriščanju mineralne surovine in sprejel odločitve za trajno opustitev izvajanja rudarskih del pri izkoriščanju mineralnih surovin.

Komisija iz prejšnjega odstavka je sestavljena iz predstavnikov ministrstva, pristojnega za rudarstvo, in predstavnikov ministrstva, pristojnega za okolje in prostor, ki jih v komisijo imenuje minister, pristojen za okolje in prostor.

Po opravljenem pregledu komisija izdela zapisnik s predlogi nadaljnjih ukrepov in ga pošlje ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, ali upravni enoti, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje.

60. člen

(sanacija okolja in odprava posledic)

Po pridobitvi dovoljenja za opustitev izkoriščanja mineralnih surovin iz 48. člena tega zakona mora nosilec rudarske pravice izvesti dokončno sanacijo okolja in odpraviti posledice, ki so nastale pri izvajanju rudarskih del.

Tudi izvajalec ostalih rudarskih del, ki jih opredeljuje ta zakon, je dolžan izvršiti dokončno sanacijo okolja in odpraviti posledice, ki so nastale pri izvajanju rudarskih del.

Na območjih, kjer posledic ni mogoče v celoti sanirati oziroma odpraviti, je izvajalec dolžan izvesti ukrepe zavarovanja, da se izključi nevarnost za zdravje ali življenje ljudi in živali ter možni povzročitelji onesnaževanja okolja oziroma predvidljive škode na objektih in okolju.

O izvedenih delih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora izvajalec obvestiti ministrstvo, pristojno za rudarstvo, ali upravno enoto, ki je izdala dovoljenje za opustitev izkoriščanja in rudarsko inšpekcijo.

Ministrstvo, pristojno za rudarstvo ali upravna enota, ki je izdala dovoljenje za opustitev izkoriščanja, izvede na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka tehnični pregled, s katerim ugotovi, ali je sanacija okolja izvršena v skladu z rudarskim projektom in ali izvedeni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena zadoščajo. Rudarski projekt je ustrezen in edini dokument za sanacijo okolja, kolikor gre za dela iz 4. člena tega zakona.

Pri tehničnem pregledu iz prejšnjega odstavka sodeluje tudi predstavnik ministrstva, pristojnega za okolje in prostor.

61. člen

(prenehanje pravic in obveznosti)

Pravice in obveznosti iz dovoljenj po 1. in 2. točki 48. člena tega zakona prenehajo z odločbo, ki jo izda isti organ, ki je izdal navedena dovoljenja.

Odločba iz prejšnjega odstavka je pogoj za prenehanje rudarske pravice, izbris iz registra nosilcev rudarske pravice in izbris iz katastra raziskovalnih oziroma pridobivalnih prostorov.

Rudarski načrti, merske knjige in druga dokumentacija o stanju rudarskih del, ki se nanašajo na raziskovanje in izkoriščanje, se morajo pred ukinitvijo rudarske pravice izročiti v hrambo Arhivu Republike Slovenije, potrdilo o oddaji dokumentacije pa mora nekdanji nosilec rudarske pravice poslati na ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

62. člen

(stroški odprave posledic rudarskih del)

Nosilec rudarske pravice krije vse stroške odprave škode, ki je posledica izvajanja rudarskih del.

Imetnik dovoljenja za predhodno raziskovanje krije vse stroške odprave škode, ki je posledica izvajanja predhodnega raziskovanja.

Za sanacijo zemljišča mora nosilec rudarske pravice od vsake enote proizvedene mineralne surovine mesečno odvajati sredstva za delno ali celotno sanacijo zemljišča, kot jo določa koncesijska pogodba, na poseben račun pri rudarskem skladu.

Odvajanje sredstev iz prejšnjega odstavka ni povezano s plačilom po določbah tega zakona.

Nosilec rudarske pravice ima pravico do povrnitve sorazmernih stroškov za sanacijo zemljišča iz sredstev za spremembo namembnosti zemljišča v skladu z zakoni, ki urejajo kmetijska zemljišča in urejanje prostora, glede na končno vrednost zemljišča.

Natančnejša merila za izračunavanje sredstev za sanacijo posledic rudarskih del, način odmere, obračunavanja in plačevanja, porabe sredstev ter nadzora nad plačevanjem sredstev za sanacijo zemljišč, predpiše vlada.

VIII. TEHNIČNA DOKUMENTACIJA IN PROJEKTIRANJE

63. člen

(tehnična dokumentacija)

Rudarska dela se načrtujejo in izvajajo v okviru tehnične dokumentacije.

Za tehnično dokumentacijo se štejejo:

1. rudarski projekti,
2. rudarski načrti in karte,
3. dolgoročni in letni programi izkoriščanja mineralnih surovin iz 80. člena tega zakona,
4. dokumentacija o zalogah ali virih mineralnih surovin,
5. geološka dokumentacija,
6. dokumentacija o vplivih rudarskih del na okolje,
7. dokumentacija o razvrstitvi rudnikov ali njihovih delov, kjer se izvajajo rudarska dela glede na stopnje nevarnosti zaradi škodljivih pojavov plina, vode in drugih nevarnih lastnosti mineralne surovine.

Podrobnejšo vsebino in obseg tehnične dokumentacije iz prejšnjega odstavka pri izvajanju posameznih rudarskih del iz 4. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

Pri rudarskih delih, ki niso v neposredni povezavi z raziskovanjem ali izkoriščanjem mineralnih surovin se lahko uporablja tudi dokumentacija, ki jo določa zakon, ki ureja graditev objektov.

64. člen

(izdelava tehnične dokumentacije)

Tehnična dokumentacija iz prejšnjega člena mora biti izdelana tako, da se upoštevajo:

1. določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdani tehnični predpisi in predpisi o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu ter zahteve, določene z dovoljenjem za poseg v

prostor ali z dovoljenjem za raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin, pogoji iz izdanih soglasij prizadetih organov in organizacij ter drugi predpisi, ki se uporabljajo na področju raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin,

2. predpisi o varnosti in zdravju pri delu in o varstvu okolja ter o varstvu pred požari, kolikor s predpisi iz prejšnje točke ni drugače določeno,

3. sodobni dosežki in sodobne metode rudarske, geološke, geomehanske in geotehnoške znanosti in tehnike.

65. člen

(rudarski projekti)

Rudarski projekti so:

1. projekt za raziskovanje mineralnih surovin in hribinskih struktur,
2. projekt za izkoriščanje mineralnih surovin,
3. projekt za izgradnjo in izrabo podzemnih prostorov,
4. projekt opustitve izkoriščanja mineralnih surovin,
5. projekt za izvajanje del pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, izgradnji podzemnih prostorov, opustitvi raziskovanja ali izkoriščanja in pri sanaciji,
6. projekt izvedenih del.

Vsebinsko, zaporedje projektov, posamezne sestavne dele, način izdelave in revizije rudarskih projektov, predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

66. člen

(izdelava rudarskih projektov)

Rudarske projekte lahko izdeluje gospodarska družba oziroma samostojni podjetnik posameznik (v nadaljnjem besedilu: projektant), če ima gospodarska družba v sodni register vpisano, samostojni podjetnik posameznik pa pri davčni upravi priglášeno dejavnost projektiranja in drugih rudarskih in inženirskih storitev s področja rudarstva in geotehnologije.

67. člen

(oseba za izdelavo rudarskih projektov)

Rudarski projekt ali posamezne dele rudarskega projekta lahko izdelava le samostojni projektant.

Vsak rudarski projekt mora imeti odgovornega vodjo rudarskega projekta, ki skrbi za koordinacijo posameznih delov projekta, za izvajanje določb 64. člena tega zakona, za celovitost in kakovost projekta ter za rok izdelave.

Projektantski nadzor nad izvajanjem rudarskih del lahko opravlja le oseba, ki izpolnjuje pogoje, določene za odgovornega vodjo projekta.

68. člen

(pogoji za opravljanje del samostojnega projektanta)

Samostojni projektant po 67. členu tega zakona je lahko oseba, ki ima:

1. univerzitetno izobrazbo, strokovni izpit za samostojnega projektanta rudarskih projektov in tri leta ustrezne prakse,
2. visoko strokovno izobrazbo, strokovni izpit za samostojnega projektanta rudarskih projektov in pet let ustrezne prakse,
3. višjo strokovno izobrazbo, strokovni izpit za samostojnega projektanta rudarskih projektov in deset let ustrezne prakse.

Odgovorni vodja rudarskega projekta iz drugega odstavka 67. člena tega zakona je lahko samo samostojni projektant z univerzitetno izobrazbo rudarske ali geotehnoške stroke.

69. člen

(pooblaščen oseba)

Pooblaščen oseba projektanta mora na rudarskem projektu potrditi, da samostojni projektant in odgovorni vodja rudarskega projekta izpolnjujeta pogoje iz 68. člena tega zakona.

70. člen

(izjava o upoštevanju 64. člena)

Potrjen rudarski projekt ter izjavo, da so v projektu upoštevane določbe 64. člena tega zakona, podpiše samostojni projektant, ki je izdelal rudarski projekt ali del rudarskega projekta, ter odgovorni vodja rudarskega projekta.

71. člen

(revident)

Revizijo rudarskega projekta ali dela rudarskega projekta lahko opravi samo revident z univerzitetno izobrazbo smeri, ki ustreza posameznemu delu projekta, in ki je opravljal dela samostojnega projektanta najmanj tri leta po opravljenem strokovnem izpitu za samostojnega projektanta rudarskih projektov.

Revizijo celotnega rudarskega projekta lahko opravi samo revident z univerzitetno izobrazbo rudarske smeri, za rudarske projekte, kjer ne gre za izkoriščanje mineralnih surovin, pa tudi revident z univerzitetno izobrazbo geotehnoške smeri.

Vsak revident poda svoje revizijsko poročilo, revident celotnega projekta pa skupno revizijsko poročilo.

Revizije rudarskega projekta ni mogoče poveriti delavcu revidenta, ki je projekt izdelal, in ne delavcu revidenta, katerega projekt je v reviziji kot določa 73. člen tega zakona.

Revident rudarskega projekta preveri ali so v rudarskem projektu upoštevane določbe 64. člena tega zakona.

72. člen

(revizijska klavzula)

Gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik (v nadaljevanju: revident), ki je opravil revizijo rudarskega projekta, potrdi z revizijsko klavzulo, da je opravil revizijo v skladu z 71. členom tega zakona.

Revizijsko klavzulo podpiše odgovorna oseba ali pooblaščen delavec revidenta, ki je opravil revizijo.

V revizijski klavzuli mora biti naveden revident, ki je revidiral celoten rudarski projekt in revidenti, ki so revidirali posamezne dele projekta z navedbo, da izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 71. člena tega zakona. Priložen mora biti tudi izpisek iz sodnega registra ali potrdilo Davčne uprave Republike Slovenije kot dokaz, da je revident registriran za dejavnost projektiranja rudarskih projektov v Republiki Sloveniji.

Če je opravilo revizijo posameznih delov rudarskega projekta več revidentov, mora biti v revizijski klavzuli navedeno, kateri del rudarskega projekta so revidirali posamezni revidenti.

73. člen

(potek revizije)

Revizije rudarskega projekta ne sme opraviti projektant, ki je izdelal rudarski projekt, revizijske klavzule pa ne sme izdati pravna ali fizična oseba, ki je projekt izdelala.

Pred revizijo rudarskega projekta mora podati mnenje glede upoštevanja predpisov o varstvu pri delu služba za varstvo pri delu izvajalca, kar velja tudi za vsak odmik od rudarskega projekta.

74. člen

(projekt za raziskovanje mineralnih surovin ali hribinskih struktur)

Z rudarskim projektom za raziskovanje mineralnih surovin ali hribinskih struktur je potrebno obdelati in predvideti generalne tehnične rešitve v zvezi z raziskovalnimi deli in meritve, ki omogočajo pridobitev izhodiščnih parametrov za izdelavo rudarskega projekta za izvajanje del ali za izdelavo študije vplivov rudarskih posegov na okolje. Obvezna vsebina tega rudarskega projekta je tudi program izvedbe raziskovalnih del.

75. člen

(projekt za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja mineralnih surovin)

Rudarski projekt za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja mineralnih surovin ali za sanacijo mora poleg generalnih tehničnih rešitev vsebovati tudi:

1. opis stanja naravnih dobrin in že obstoječe obremenitve okolja na vplivnem območju nameravanega izvajanja rudarskih del,

2. študije vplivov izvajanja rudarskih del na okolje z določitvijo varnostnih stebrov,

3. agro-pedološke karakteristike prihrbine in jalovine, ki se bo pri izvajanju rudarskih del odlagala na površini,

4. idejne tehnične rešitve, s katerimi se ne bo presešlo dopustno tveganje za okolje in dopustna obremenitev okolja,

5. idejne tehnične rešitve, s katerimi bodo odpravljene posledice izkoriščanja v okolju, ter za spremljanje posledic na okolje ob in po opustitvi izkoriščanja mineralnih surovin.

76. člen

(projekt za izgradnjo in izrabo podzemnih prostorov)

Rudarski projekt za izgradnjo in izrabo podzemnih prostorov, ki niso v povezavi z raziskovanjem oziroma izkoriščanjem mineralnih surovin, mora poleg tehnološke rešitve vsebovati tudi:

1. namen izgradnje jamskega prostora in v primeru, da gre za izgradnjo skladišča, tudi navedbo materialov, ki se bodo skladiščili,

2. študije vplivov izgradnje in izrabe podzemnega prostora na okolje,

3. idejne tehnične rešitve, s katerimi se ne bo presešlo dopustno tveganje za okolje.

77. člen

(projekt za izvajanje del)

Rudarski projekt za izvajanje del pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, izgradnji podzemnih prostorov in pri opustitvi izvajanja rudarskih del, je projekt za izvedbo rudarskih del iz 4. člena tega zakona, in se nanaša na projekte iz 74, 75. in 76. člena tega zakona.

78. člen

(odmik od projekta za izvajanje del)

Odmik od projekta za izvajanje del je sprememba projekta tehnične ali tehnološke narave, ki ne poslabšuje pogojev iz varstva pri delu. Tehnične načrte za odmik od rudarskega projekta se izdela v soglasju z odgovornim vodjem projekta ali v soglasju z odgovornim vodjem projekta, ki ga v posebnih primerih določi gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je projekt izdelal.

Izvajanje del se prične po pridobljenem pisnem soglasju odgovornega vodje projekta ali v soglasju z odgovornim vodjem projekta, ki ga v posebnih primerih določi gospodar-

ska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je projekt izdelal in službe varstva pri delu. V soglasju se ugotovi, da se niso poslabšali pogoji varstva pri delu, ki so določeni v rudarskem projektu.

Za raziskovanje ali izkoriščanje nafte, zemeljskih plinov ter mineralnih, termalnih in radioaktivnih voda ter za raziskovanje mineralnih surovin z globinskim vrtnjem, sme izvajalec, zaradi geoloških razmer in oblike terena, brez soglasja ministrstva, pristojnega za rudarstvo, spremeniti v okviru dovoljenja za poseg v prostor, mesta vrtin, ki so predvidena v rudarskem projektu, če s tem ne posega izven odobrenega pridobivalnega prostora.

79. člen
(rudarski načrt)

Za pravilno izvajanje rudarskih del in racionalno izkoriščanje mineralnih surovin ter zagotavljanje varnega dela in za preprečitev materialne škode, mora izvajalec na podlagi meritev izdelati rudarske načrte in karte, iz katerih je razvidno stanje rudarskih del, njihov medsebojni položaj, kakor tudi položaj glede na stara rudarska dela, objekte in vodotoke na površini.

Kopije rudarskih načrtov in kart mora izvajalec dostaviti ministrstvu, pristojnemu za rudarstvo, na njegovo zahtevo.

Način in pogoje za izvajanje rudarskih merenj, izdelavo rudarskih načrtov in kart, njihovo merilo, izbiro sistema koordinat ter vodenje jamomerske in druge dokumentacije, ki se uporablja pri izdelavi tehnične dokumentacije, predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

80. člen
(program izkoriščanja mineralnih surovin)

Nosilec rudarske pravice mora ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, predložiti dolgoročni in letni program izkoriščanja mineralnih surovin, ki mora biti v skladu z državnim programom.

O odstopanju od programov iz prejšnjega odstavka mora izvajalec pisno obveščati ministrstvo, pristojno za rudarstvo, posebej ob večjih spremembah, najmanj pa enkrat letno.

81. člen
(geološke in geomehanske raziskave in geološka dokumentacija v rudarstvu)

Geološke raziskave v rudarstvu so:

1. ugotavljanje geološke zgradbe, odkrivanje nahajališč,
2. določanje zalog ali virov,
3. ugotavljanje fizikalno-mehanskih in drugih geoloških parametrov kamnin,
4. ugotavljanje geoloških pogojev za pridobivanje mineralnih surovin in izgradnjo površinskih in podzemskih objektov.

Geološka dokumentacija za raziskovanje mineralnih surovin mora vsebovati geološko karto v merilu 1:5000 do 1:25000 s karakterističnimi profili.

Geološka dokumentacija za izkoriščanje mineralnih surovin mora vsebovati elaborat o klasifikaciji in kategorizaciji izračunanih zalog in virov mineralnih surovin.

Geološka dokumentacija za druga rudarska dela mora vsebovati ustrezno geološko karto v merilu 1:500 do 1:2500 s karakterističnimi profili.

Geomehanska dokumentacija je del geološke dokumentacije, ki mora vsebovati podatke o inženirsko-geoloških ter geomehanskih lastnostih hribin.

Predpise o vsebini geološke in geomehanske dokumentacije, izda minister, pristojen za rudarstvo. Vsebinska do-

kumentacije iz prejšnjega odstavka se lahko natančneje razdeli s splošnim aktom izvajalca.

82. člen

(dokumentacija o vplivih rudarskih del na okolje)

Izvajalec rudarskih del mora zagotavljati monitoring o vplivih svoje dejavnosti na okolje, skladno s predpisi na področju varstva okolja.

83. člen

(dokumentacija o določitvi kategorizacije glede na nevarne pojave)

Izvajalec mora vsak rudnik ali delovišče, kjer se izvajajo rudarska dela, kategorizirati glede na obstoječe nevarnosti, za kar mora izdelati dokumentacijo v obliki rudarskega projekta.

Merila za kategorizacijo in potrebne varnostne ukrepe predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

84. člen
(strokovni izpit)

Vsebinsko in način opravljanja strokovnih izpitov za tehničnega vodjo rudarskih del, vodjo tehničnih služb za opravljanje rudarskih del ter za samostojnega projektanta rudarskih projektov, kot tudi posebne pogoje glede strokovne usposobljenosti tehničnih vodij rudarskih del, vodij tehničnih služb za opravljanje rudarskih del in samostojnih projektantov rudarskih projektov predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

IX. RUDARSKA INŠPEKCIJA

85. člen
(rudarska inšpekcija)

Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določil tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov, tehničnih predpisov in predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu ter drugih predpisov pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin ter pri izvajanju drugih rudarskih del, opravlja rudarski inšpektorat (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

Inšpektorat pri svojem delu sodeluje z drugimi inšpekcijami, kakor tudi s strokovnimi organizacijami s področja rudarstva.

Inšpektorat vodi glavni rudarski inšpektor (v nadaljnjem besedilu: glavni inšpektor).

86. člen
(pristojnosti inšpektorata)

Inšpekcijsko nadzorstvo, v mejah pristojnosti inšpektorata, neposredno opravlja rudarski inšpektor (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

Kadar nadzoruje izvajanje ukrepov s področja varnosti in zdravja pri delu pri izvajanju rudarskih del po določbah tega zakona, ima inšpektor pravice in dolžnosti kot jih ima inšpektor za delo, po določbah zakona, ki ureja inšpekcijo dela in zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu.

Inšpektor je pristojen opraviti nadzor tudi nad posegom v prostor, nastalim z rudarskimi deli z namenom raziskovanja in izkoriščanja mineralnih surovin po pravnomočnosti dovoljenja za poseg v prostor in v primeru, kadar je nedovoljen poseg v prostor izvršen neposredno poleg raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora.

Inšpektor nadzoruje zlasti:

1. kako izvajalci pri izvajanju rudarskih del upoštevajo zakone, tehnične predpise, predpise s področja varnosti in

zdravja pri delu in druge predpise ter splošne akte, ki veljajo za rudarska dela iz 4. člena tega zakona,

2. ali so za rudarska dela izdana dovoljenje iz 48. člena tega zakona in ali se dela izvajajo v skladu z odobreno projektno dokumentacijo,

3. ali je za objekte in naprave izdano dovoljenje za uporabo po 55. členu tega zakona,

4. ali izvajalci rudarskih del izpolnjujejo predpisane pogoje za izvajanje dejavnosti po določbah tega zakona,

5. ali so v projektu izjave odgovornih oseb, da so bili pri projektiranju upoštevani zakoni in tehnični predpisi in predpisi s področja varnosti in zdravja pri delu in zahteve iz izdanih dovoljenj,

6. ali oseba, ki izvaja tehnično vodenje del in tehnično nadzorstvo, izpolnjuje pogoje po tem zakonu.

Inšpektor nadzoruje tudi delo obratov, ki so v neposredni zvezi s tehnološkim procesom izvajanja rudarskih del, kakor tudi elektroenergetskih naprav pri izvajanju rudarskih del.

87. člen

(rudarski inšpektor)

Inšpektor, ki nadzira izvajanje podzemnih rudarskih del, je lahko samo oseba z univerzitetno izobrazbo rudarske ali geotehnoške smeri, ki ima najmanj 10 let delovnih izkušenj pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, od tega vsaj 8 let pri izvajanju podzemnih rudarskih del in opravljen strokovni izpit za tehničnega vodjo rudarskih del in samostojnega projektanta rudarskega projekta.

Inšpektor, ki nadzira izvajanje rudarskih del na površini, je lahko samo oseba z univerzitetno izobrazbo rudarske ali geotehnoške smeri, ki ima najmanj 5 let delovnih izkušenj pri izvajanju rudarskih del na raziskovanju in izkoriščanju ter pripravi mineralnih surovin, od tega najmanj 3 leta na površinskih kopih in opravljen strokovni izpit za tehničnega vodjo rudarskih del in samostojnega projektanta rudarskega projekta.

Inšpektor, ki nadzira elektroenergetske naprave pri izvajanju rudarskih del, je lahko samo oseba z univerzitetno izobrazbo elektrotehniške smeri, ki ima vsaj 5 let delovnih izkušenj pri izvajanju podzemnih rudarskih del in opravljen strokovni izpit za vodje tehnične službe rudarskih del in samostojnega projektanta rudarskega projekta.

Inšpektor, ki nadzira izvajanje podzemnih rudarskih del, ki jih ogroža metan, drugi plini, vdori vode, mulja in blata ali nevaren premogov prah, mora imeti od delovnih izkušenj iz prvega odstavka tega člena vsaj 3 leta delovnih izkušenj pri rudarskih delih v jamskih obratih, ki jih ogrožajo navedene nevarnosti in izpolnjevati ostale pogoje iz prvega odstavka tega člena.

Pomočnik glavnega inšpektorja je lahko samo oseba, ki izpolnjuje pogoje za rudarskega inšpektorja, ki nadzira izvajanje rudarskih del in elektroenergetske naprave pri izvajanju rudarskih del ter ima najmanj 10 let delovnih izkušenj pri raziskovanju in izkoriščanju mineralnih surovin, od tega najmanj 2 leti kot inšpektor.

Glavni inšpektor je lahko samo oseba, ki izpolnjuje pogoje za inšpektorja, ki nadzira izvajanje podzemnih rudarskih del, ki jih ogroža metan, drugi plini, vdori vode, mulja in blata ali nevaren premogov prah ter ima najmanj 4 leta delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih pri izvajanju rudarskih del oziroma ima najmanj 2 leti delovnih izkušenj kot pomočnik glavnega inšpektorja.

Podrobne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati inšpektorji, predpiše minister, pristojen za rudarstvo.

88. člen

(pravice inšpektorja)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico:

1. pregledati rudarske objekte in naprave,
2. pregledati tehnično in drugo dokumentacijo,
3. ugotavljati identiteto oseb, ki izvajajo rudarska dela,
4. odvzeti tehnično dokumentacijo za največ osem dni ali jo fotokopirati v skladu s 37. členom tega zakona in zakona, ki ureja zaščito avtorskih pravic,

5. fotografirati lokacije, kjer je prepovedal dela,
6. zahtevati potrebna obvestila ali osnovne vzorce mineralnih surovin ali drugega materiala,

7. zahtevati pomoč strokovne organizacije ali posameznih strokovnjakov,

8. predlagati pristojnemu organu uvedbo postopka za odvzem rudarske pravice, če se kljub odločbi ni izvedlo predpisanih ukrepov za varnost in zdravje pri delu in ukrepov, ki so potrebni za varnost ljudi in okolja,

9. začasno prepovedati izvajanje rudarskih del.

Inšpektor lahko največ za osem dni odvzame dokumentacijo, ki jo potrebuje za ugotavljanje resničnega stanja v obravnavani zadevi, če meni, da so očitno kršene določbe tega zakona, tehničnih predpisov in predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona ali, da obstaja sum prekrška.

O odvzemu dokumentacije iz prejšnjega odstavka inšpektor izda nosilcu rudarske pravice ali izvajalcu potrdilo, iz katerega mora biti razvidno, katera dokumentacija je bila odvzeta.

89. člen

(dolžnosti inšpektorja)

Inšpektor mora takoj na mestu pričeti z raziskavo okoliščin smrtnih in skupinskih nesreč, odrediti ukrepe in na zahtevo pristojnega organa izdelati pisno mnenje o vzrokih nesreče.

Inšpektor mora najmanj enkrat v šestih mesecih opraviti nadzor nad izvajanjem rudarskih del, ki jih ogroža metan, drugi plini, vdori vode, mulja in blata, nevaren premogov prah, kremenov prah ali živosrebrni hlapi ter prostor, kjer je nevarnost radioaktivnih sevanj in v primerih, ko je tveganje za nevarne pojave povečano.

Pri rudarskih delih, ki niso zajeta v drugem odstavku tega člena, mora inšpektor opraviti nadzor najmanj enkrat na leto.

90. člen

(ureditvena odločba)

Inšpektor mora nepravilnosti in pomanjkljivosti, ugotovljene pri inšpekcijskem pregledu, vpisati v zapisnik o opravljenem inšpekcijskem pregledu.

Po opravljenem inšpekcijskem nadzorstvu ima inšpektor pravico in dolžnost z odločbo odrediti, da nosilec rudarske pravice ali izvajalec z dejanjem, opustitvijo dejanja oziroma v roku, ki ga določi inšpektor, zagotovi izvajanje tega zakona, tehničnih predpisov, predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov iz svoje pristojnosti.

Odločba iz prejšnjega odstavka je lahko, kadar obstoji neposredna nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za promet, sosednje objekte ali okolje, tudi ustna. Izrek ustne odločbe inšpektor vpiše v knjigo rudarskega nadzora, skupaj z odreditvijo ukrepa iz prejšnjega odstavka.

Inšpektor mora izdati pisno odločbo nosilcu rudarske pravice ali izvajalcu najkasneje v osmih dneh od dneva, ko je bilo opravljeno inšpekcijsko nadzorstvo.

Zoper odločbo iz drugega in tretjega odstavka tega člena je dovoljena pritožba v osmih dneh od njene vročitve.

Pritožba zoper odločbo iz tretjega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

91. člen

(začasna prepoved)

Inšpektor lahko z odločbo prepove izvajalcu izvajanje rudarskih del do odprave nepravilnosti, če pri inšpekcijskem nadzorstvu ugotovi:

1. da izvajalec ni zagotovil brezhibnosti sredstev za delo in ustreznega delovnega okolja ter delovnega procesa, kakor je to določeno z odobreno projektno oziroma tehnično dokumentacijo po določbah tega zakona,

2. da izvajalec pri izvajanju rudarskih del ne upošteva v celoti določb tega zakona, tehničnih predpisov, predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov in splošnih aktov, ki veljajo za rudarska dela, oziroma rudarskih del ne izvaja v skladu z odobreno tehnično dokumentacijo,

3. da zaradi sredstev za delo, delovnega postopka, delovnega okolja ali nezavarovanega območja, grozi nevarnost za poškodbe ali zdravstveno okvaro delavcem izvajalca ali, da ti delavci niso prejeli ustreznih navodil,

4. da izvajalec ni upošteval odredb inšpektorja izrečenih z ustno odločbo,

5. da izvajalec ali odgovorna oseba izvajalca onemogoči inšpekcijski pregled.

Inšpektor mora z odločbo prepovedati izvajalcu izvajanje rudarskih del do odprave nepravilnosti, če pri inšpekcijskem nadzorstvu ugotovi:

1. da izvajalec izvaja rudarska dela brez dovoljenja za izvajanje del ali, da se rudarska dela ne izvajajo po odobreni tehnični in projektni dokumentaciji ali se rudarska dela izvajajo v nasprotju s tehničnimi predpisi, predpisi s področja varnosti in zdravja pri delu in drugimi predpisi, ki veljajo za rudarska dela ter splošnimi akti izvajalca rudarskih del, kar lahko ogrozi življenje in zdravje ljudi, varnost prometa ter bližnjih objektov oziroma utegne nastati večja materialna škoda,

2. da pri izvajalcu zaposleni delavci ne izpolnjujejo pogojev o strokovni usposobljenosti po določbah tega zakona,

3. da izvajalec ali njegova odgovorna oseba huje ali kljub izrečeni odredbi inšpektorja ponovno krši določbe tehničnih predpisov, predpisov s področja varnosti in zdravja pri delu in drugih predpisov, ki veljajo za rudarska dela ter splošnih aktov izvajalca rudarskih del po tem zakonu,

4. da izvajalec uporablja objekte ali naprave brez dovoljenja za uporabo, kar neposredno ogroža stabilnost in obstoj objekta ali naprave, varnost življenja in zdravja ljudi, prometa, sosednjih objektov in okolja ter predstavlja neposredno nevarnost za življenje ali zdravje delavcev izvajalca,

5. da izvajalec pri izvajanju del posega izven prostora, določenega z dovoljenjem za raziskovanje oziroma izkoriščanje po tem zakonu.

92. člen

(odločba)

Odločba po prvem in drugem odstavku 91. člena je lahko ustna.

Inšpektor mora izdati pisno odločbo iz prejšnjega odstavka izvajalcu najkasneje v osmih dneh od dneva, ko je bilo opravljeno inšpekcijsko nadzorstvo.

Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena je dovoljena pritožba v osmih dneh od dneva vročitve.

Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

93. člen

(dolžnosti izvajalca)

Izvajalec mora inšpektorju zagotoviti nemoteno izvrševanje inšpekcijskega nadzorstva, mu dovoliti vstop v območje, kjer se izvajajo rudarska dela ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, listine in poročila, ki so potrebna za izvedbo inšpekcijskega nadzora.

Odgovorna oseba izvajalca je dolžna inšpektorju pisno poročati o izvršitvi ukrepov, naloženih z odločbo iz drugega in tretjega odstavka 90. člena tako, da je iz poročila vidno, kako je izvajalec izvršil ukrep.

94. člen

(ostale odločbe)

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za inšpektorja ter za izvrševanje inšpekcijskega nadzorstva uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravo ter predpisi o splošnem upravnem postopku.

Zoper odločbo inšpektorja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

X. VAROVANJE IN UREJANJE PROSTORA

95. člen

(obremenitev okolja)

Nosilec rudarske pravice mora zagotoviti izvajanje rudarskih del v skladu z dovoljenjem za poseg v prostor tako, da ta dela ne presegajo dopustne obremenitve okolja.

Nosilec rudarske pravice mora med izvajanjem rudarskih del, najkasneje pa po končanih rudarskih delih, površino, ki je z rudarskimi deli prizadeta, sanirati v skladu z dovoljenjem za opustitev izkoriščanja iz 49. člena tega zakona.

96. člen

(dovoljenje za poseg v pridobivalni prostor)

Za gradnjo v mejah pridobivalnega prostora je pred izdajo dovoljenja za poseg v prostor po zakonu, ki ureja graditev objektov, potrebno predhodno pridobiti mnenje nosilca rudarske pravice in soglasje ministrstva, pristojnega za rudarstvo.

Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izjemoma izdati, čeprav po mnenju nosilca rudarske pravice obstoji nevarnost za poškodbe, vendar le tedaj, če ni nevarnosti za življenje in zdravje ljudi, in če se investitor odpove pravici do odškodnine za škodo, ki utegne nastati kot posledica rudarskih del in če se ta njegova izjava zaznamuje v zemljiški knjigi.

97. člen

(graditev v pridobivalnem prostoru)

Čez pridobivalni prostor se smejo graditi javne ceste, železniške proge, prekopi ter druge prometne poti, električni vodi visoke napetosti, vodovodi, naftovodi in plinovodi, če se zagotovijo varnostni stebri, s katerimi ne bo ogroženo življenje in premoženje.

Preden izdelava investicijski program za objekte iz prvega odstavka tega člena, mora investitor zahtevati od nosilca rudarske pravice mnenje o tem, katera smer in lega teh objektov na pridobivalnem prostoru bi bila najprimernejša.

98. člen

(uporaba vode)

Vode, ki se odprejo z rudarskimi deli, lahko nosilec rudarske pravice uporablja v svojem tehnološkem postopku po zakonu, ki ureja vode, vse do njihovega izliva v stalno površinsko vodo.

Nosilec rudarske pravice ravna z odpadnimi vodami v skladu s predpisi na področju varstva okolja.

XI. INŽENIRSKA ZBORNICA SLOVENIJE IN MATIČNA SEKCIJA INŽENIRJEV RUDARSKE IN GEOTEHNOLOŠKE STROKE

99. člen

(združevanje v Inženirsko zbornico Slovenije in ustanovitev Matične sekcije)

Zaradi zagotavljanja strokovnosti in varovanja javnega interesa na področju izvajanja rudarskih del ter varstva tretjih oseb, se inženirji, ki delajo na področju gradnje objektov z rudarskimi metodami dela, lahko združujejo v Inženirsko zbornico Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

Za izvajanje določb statuta zbornice ter s ciljem enakopravnosti inženirjev vseh strok, združenih v zbornici, sprejme skupščina zbornice, najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, sklep, s katerim se za področje gradnje objektov z rudarskimi metodami dela ustanovi Matična sekcija inženirjev rudarske in geotehnološke stroke.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

100. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo najmanj 5,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če raziskuje ali če izkorišča mineralne surovine izven odobrenega raziskovalnega oziroma pridobivalnega prostora (prvi in drugi odstavek 12. člena),

2. če raziskuje ali če izkorišča mineralne surovine brez podeljene rudarske pravice (13. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 1,500.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz 1. do 2. točke prvega odstavka tega člena.

101. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo od 1,000.000 do 5,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če v določenem roku ne izdela ali sploh ne izdela zaključnega elaborata o raziskovanju mineralnih surovin v raziskovalnem prostoru (29. člen),

2. če izvaja rudarska dela izvajalec del, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajanje dejavnosti, ki se nanašajo na izvajanje rudarskih del (39. člen),

3. če izvaja rudarska dela na podlagi in v okviru odobrenega rudarskega projekta za izvajanje del tako, da je zaradi tega neposredno ogroženo življenje in zdravje delavcev, povzročena materialna škoda ali ogroženo okolje (prvi odstavek 40. člena),

4. če ne ustanovi reševalne službe (43. člen),

5. če pri izvajanju del ne zagotovi tehničnega vodenja del oziroma tehničnega nadzorstva (45. člen),

6. če izvaja rudarska dela po revidiranem rudarskem projektu, ki ni odobren z dovoljenjem za izvajanje del ali z enotnim dovoljenjem (50. in 51. člen),

7. če v določenem roku ne prijavi ali sploh ne prijavi pričetka rudarskih del (54. člen),

8. če se objekti in naprave uporabljajo brez dovoljenja za uporabo ali v nasprotju z izdanim dovoljenjem (55. člen),

9. če ne zagotovi omenjenega nadzorstva po osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje (56. člen),

10. če ob začasni ustavitvi del ne ravna po določenih tretjega in petega odstavka 58. člena,

11. če po končanem izvajanju rudarskih del ne izvede dokončne sanacije okolja ali ne odpravi posledic rudarjenja ali ne izvede potrebnih ukrepov zavarovanja (prvi odstavek 60. člena),

12. če pri izvajanju del nima predpisane tehnične dokumentacije (63. člen),

13. če pri izdelavi tehnične dokumentacije ne upošteva v celoti ali sploh ne upošteva določb 64. člena ali jih očitno nepravilno uporabi.

Z denarno kaznijo od 100.000 do 400.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo od 500.000 do 2,000.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

102. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo od 200.000 do 3,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. vsake začasne ustavitve in ponovnega pričetka rudarskih del ne prijavi inšpektorju v določenih rokih, ali je sploh ne prijavi (58. člen),

2. v 15 dneh ne prijavi ali sploh ne prijavi inšpektorju in ministrstvu, pristojnem za rudarstvo, ali upravni enoti, ki je izdala dovoljenje za izkoriščanje po 48. členu tega zakona, popolne in trajne opustitve izvajanja rudarskih del (59. člen),

3. izvajalec ne ravna po izvršljivi odločbi inšpektorja oziroma če ne izvrši odrejenih ukrepov v določenem roku oziroma jih sploh ne izvrši (90. in 91. člen),

4. v osmih dneh po poteku izvršitvenega roka ne dostavi ali sploh ne dostavi inšpektorju pisnega poročila o izvršiti odrejenih ukrepov (93. člen).

Z denarno kaznijo od 80.000 do 250.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 1,000.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

103. člen

(mandatna kazen)

Z denarno kaznijo 80.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe če ne dovoli inšpektorju vstopa v poslovne ali obratne prostore ali če mu ne da na razpolago vseh zahtevanih podatkov, listine in poročila, ki se nanašajo na inšpekcijske zadeve (93. člen).

104. člen

(mandatna kazen)

Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe:

1. če pri vodenju in nadziranju ne poskrbi, da se rudarska dela izvajajo v skladu z določili tehničnih predpisov, predpisov o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu, določil zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu in splošnih aktov, ki veljajo za rudarska dela,

2. če pri vodenju ali nadziranju ne zagotovi, da se delovne priprave in naprave vzdržujejo v predpisanem stanju ter se uporabljajo v skladu s predpisi.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

105. člen

(podelitev rudarske pravice v prehodnem obdobju)

Pravni ali fizični osebi, ki je s pravnomočnim dovoljenjem za raziskovanje rudnin iz 15. člena zakona o rudarstvu (Uradni list SRS št. 17/75, 29/86 in 24/89) ali veljavnim dovoljenjem za raziskovanje rudnin iz 26. člena zakona o rudarstvu ali z veljavnim dovoljenjem za pridobivanje drugih rudnin iz 54. člena zakona o rudarstvu, pridobila pravico za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine in je za njeno izvajanje potrebno pridobiti koncesijo po določbah tega zakona, podeli vlada koncesijo v skladu z določbami tega zakona ob upoštevanju mnenja lokalne skupnosti, na območju katere se bo izkoriščala rudnina, brez javnega razpisa, v obsegu in pod pogoji, določenimi v dovoljenju, s katerim je bila pravica pridobljena.

Če pristojni organ lokalne skupnosti v primeru iz prejšnjega odstavka ne posreduje svojega mnenja v 30 dneh po prejemu pisnega in obrazloženega zaprosila, lahko vlada nadaljuje s sprejemanjem koncesijskega akta.

Dovoljenja za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine iz prvega odstavka nadomeščajo odločbo o izboru za nosilca rudarske pravice. Nosilec rudarske pravice in država skleneta koncesijsko pogodbo v šestih mesecih po izdaji koncesijskega akta.

V koncesijskem aktu iz prejšnjega odstavka, se določi primeren čas izvajanja rudarske pravice, ki omogoča dosežanju imetniku dovoljenja, glede na vložena sredstva in dosedanje trajanje raziskovanja oziroma izkoriščanja, prilagoditev določbam tega zakona.

Postopke priprave predloga koncesijskega akta in koncesijske pogodbe iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede ministrstvo, pristojno za rudarstvo, po uradni dolžnosti, na podlagi vloge imetnika dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, ki jo mora imetnik vložiti v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Vlogi mora biti priloženo pravnomočno dovoljenje za raziskovanje oziroma izkoriščanje po zakonu o rudarstvu in izvleček iz prostorskega načrta občine, na območju katere raziskovanje oziroma izkoriščanje poteka.

Pravna ali fizična oseba, ki ne podpiše koncesijske pogodbe v roku iz tretjega odstavka tega člena, pravica za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine preneha.

Odločbo o prenehanju pravice iz prejšnjega odstavka izda ministrstvo, pristojno za rudarstvo.

Do izdaje aktov po določbah tega člena imetnik pravice iz prvega odstavka tega člena izvaja svojo pravico v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi s pravnomočnim dovoljenjem za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine.

S pričetkom plačevanja plačila za koncesijo preneha plačevanje vseh ostalih odškodnin za raziskovanje in izkoriščanje mineralnih surovin po zakonu o rudarstvu, razen rudarskih škod.

106. člen

(prehod na nov sistem programiranja in načrtovanja z mineralnimi surovinami)

Do sprejetja državnega programa in načrtov gospodarjenja s posameznimi mineralnimi surovinami, skladno z določbami tega zakona, se za gospodarjenje z mineralnimi surovinami in za podeljevanje koncesij po določbah tega zakona, uporabljajo obstoječi prostorski akti države in lokalnih skupnosti.

107. člen

(sanacija vrtin in opuščeni rudarskih objektov)

Z namenom varnostne in ekološke sanacije vrtin in opuščeni rudarskih objektov, ki so bili zgrajeni za potrebe raziskovanja in izkoriščanja ogljikovodikov do konca leta 1990, Republika Slovenija zagotovi letno 500 mio tolarjev za obdobje treh let po uveljavitvi tega zakona.

Sanacijska dela iz prejšnjega odstavka se oddajo na podlagi sanacijskega programa usposobljenemu izvajalcu na podlagi javnega razpisa.

108. člen

(prilaganje tolarskih zneskov)

Vlada spremeni tolarske zneske iz 14. člena tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti EUR-u po tečaju Banke Slovenije.

109. člen

(postopki, pričeti pred uveljavitvijo tega zakona)

Postopki za pridobitev dovoljenja za raziskovanje oziroma izkoriščanje mineralne surovine na podlagi zakona o rudarstvu, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se dokončajo po predpisih, ki so veljali ob vložitvi vloge za njihovo pridobitev.

Ministrstvo, pristojno za rudarstvo, ali vlada, pri izdaji aktov iz prejšnjega odstavka ravna skladno z določbami prvega odstavka 105. člena tega zakona.

110. člen

Za dovoljenje za poseg v prostor po tem zakonu se šteje lokacijsko dovoljenje po določbah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97).

111. člen

(predpisi ministra, pristojnega za rudarstvo)

Minister, pristojen za rudarstvo, izda predpise iz 7., 12., 30., 43., 44., 53., 57., 63., 65., 79, 81, 83., 84. in 87. člena tega zakona najkasneje v dveh letih od dneva uveljavitve tega zakona.

Minister, pristojen za rudarstvo, izda tehnične predpise in predpise o varnosti in zdravju pri delu v rudarstvu iz 42. člena tega zakona najkasneje v petih letih od dneva uveljavitve tega zakona.

112. člen

(predpisi vlade)

Vlada najkasneje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona določi povprečno ceno na enoto pridobljene mineralne surovine, merila in pogoje za zmanjšanje in oprostitvev plačila, način odmere, obračunavanje in plačevanje, ter način nadzora nad plačevanjem in izpolnjevanjem koncesijske pogodbe iz 14. člena tega zakona.

Vlada najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona sprejme državni program iz 5. člena tega zakona.

Vlada najkasneje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona določi višino plačila za sanacijo, merila za izračunavanje plačila za sanacijo, način odmere, obračunavanje in plačevanje, ter način nadzora nad plačevanjem plačila za sanacijo iz 62. člena tega zakona.

113. člen

(veljavnost listin, upoštevanje obstoječe strokovne izobrazbe)

Diplome in javne listine o opravljenih strokovnih izpitih, pridobljene na območju nekdanje SFRJ do 25. 6. 1991, so enakovredne diplomam in javnim listinam o strokovnih izpiti, pridobljenih v Republiki Sloveniji.

Zahteve po strokovni izobrazbi oseb, ki ob prenehanju veljavnosti zakonov iz 116. člena tega zakona že opravljajo dela in naloge tehničnih vodij rudarskih del, vodij tehniških služb, samostojnih projektantov rudarskih projektov, odgovornih projektantov rudarskih projektov, revidentov in inšpektorjev, se z uveljavitvijo tega zakona ne spremenijo.

114. člen

(mednarodni sporazum)

Določbe tega zakona, ki urejajo pravice in obveznosti gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov posameznikov, registriranih v Republiki Sloveniji, veljajo ob pogoju vzajemnosti tudi za gospodarske družbe in druge gospodarske subjekte iz držav, s katerimi ima Republika Slovenija ratificiran in uveljavljen mednarodni sporazum, ki jo zavezuje k enakemu obravnavanju teh subjektov, z domačimi pravnimi in fizičnimi osebami.

115. člen

(veljavnost obstoječih predpisov)

Do izdaje novih predpisov po določbah tega zakona veljajo oziroma se uporabljajo naslednji predpisi, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– zakon o enotnem načinu ugotavljanja, evidentiranja in zbiranja podatkov o rezervah rudnin in talnih voda ter o bilanci teh rezerv (Uradni list SFRJ, št. 53/77, 24/86 in 17/90),

– pravilnik o strokovni izobrazbi in usposobljenosti tehničnih vodij, vodij tehničnih služb in nadzorno tehničnega osebja pri raziskovanju ali izkoriščanju rudnin ter o strokovnih izpiti in ustrezni praksi samostojnih projektantov rudarskih projektov (Uradni list SRS, št. 14/76 in 16/89),

– pravilnik o raziskovalnem in pridobivalnem prostoru rudnin (Uradni list SRS, št. 23/76),

– odredba o načinu poročanja o rezultatih raziskovanja v raziskovalnem prostoru (Uradni list SRS, št. 23/76),

– pravilnik o vsebini rudarskih projektov s področja izkoriščanja nafte in zemeljskih plinov (Uradni list SFRJ, št. 21/68),

– pravilnik o vsebini rudarskih projektov za izkoriščanje trdnih mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 21/68),

– navodilo o postopku za obogatitev in oplemenitev mineralnih surovin, ki veljajo za izkoriščanje (Uradni list SFRJ, št. 51/59),

– pravilnik o tehničnih predpisih o rudarskem merjenju, o merilnih knjigah in o rudarskih načrtih (Uradni list FLRJ, št. 45/60),

– pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji rezerv posameznih mineralnih surovin in evidenci o njih (Uradni list SFRJ, št. 50/66),

– pravilnik o uvrščanju zalog trdnih mineralnih surovin v razrede in vrste in o njihovi evidenci (Uradni list SFRJ, št. 53/79),

– pravilnika o klasifikaciji in kategorizaciji rezerv talnih voda ter o njihovi evidenci (Uradni list SFRJ, št. 34/79),

– odlok o postopku ugotavljanja in overjanja razvrščenih rezerv rudnin in talnih voda (Uradni list SRS, št. 1/79),

– pravilnika o klasifikaciji in kategorizaciji rezerv nafte, kondenzatov in naravnih plinov ter o vodenju njihove evidence (Uradni list SFRJ, št. 80/87),

– navodilo o evidenci in katastru raziskovalnih in pridobivalnih prostorov (Uradni list SRS, št. 9/77),

– pravilnik o tehničnih normativih za bogatenje mineralnih surovin – rud neželeznih kovin (Uradni list SFRJ, št. 36/79),

– pravilnik o tehničnih normativih za ravnanje z eksplozivnimi sredstvi in miniranje v rudarstvu (Uradni list SFRJ, št. 26/88 in 63/88),

– pravilnik o tehničnih normativih za podzemeljsko pridobivanje premoga (Uradni list SFRJ, št. 4/89, 45/89, 3/90 in 54/90),

– pravilnik o tehničnih normativih za podzemeljsko pridobivanje kovinskih in nekovinskih mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 24/91),

– pravilnik o tehničnih normativih pri prevozu ljudi in materiala po rudniških jaških (Uradni list SFRJ, št. 4/80, 12/85, 35/87 in 51/88),

– pravilnik o tehničnih normativih za prevažanje ljudi v vodoravnih in poševnih prostorih v rudnikih s podzemeljskim pridobivanjem mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 34/89),

– pravilnik o tehničnih normativih za prevoz s transporterji s trakom v rudarstvu (Uradni list SFRJ, št. 5/73 in 12/74, razen določb 23. do 85. člena in 90. do 112. člena),

– pravilnik o tehničnih normativih za graditev jamskih skladišč za eksplozivna sredstva v rudnikih s podzemeljsko eksploatacijo mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 12/88),

– pravilnik o tehničnih normativih za stroje z dieselskimi motorji, ki se uporabljajo pri podzemnih rudarskih delih v nemetanskih jamah (Uradni list SFRJ, št. 66/78),

– pravilnik o tehničnih normativih za površinsko izkoriščanje ležišč rudnin (Uradni list SFRJ, št. 4/86 in 62/87),

– pravilnik o tehničnih normativih za površinsko pridobivanje arhitektonskega gradbenega kamna (okrasnega kamna), tehničnega kamna, gramoza in peska ter za predelavo arhitektonskega gradbenega kamna (Uradni list SFRJ, št. 11/86),

– pravilnik o tehničnih normativih pri raziskovanju in izkoriščanju nafte, zemeljskih plinov in slojnih voda (Uradni list SFRJ, št. 43/79, 41/81 in 15/82),

– pravilnik o tehničnih normativih za graditev objektov za pridobivanje morske soli in njeno proizvodnjo (Uradni list SFRJ, št. 20/78),

– pravilnik o tehničnih normativih za rudarska dela pri raziskovanju in eksploataciji ležišč kamene soli (Uradni list SFRJ, št. 8/79),

– pravilnik o tehničnih normativih za raziskovanje, pridobivanje in pripravo jedrskih mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 39/85 in 40/86),

– pravilnik o tehničnih normativih za električne postroje, naprave in instalacije v rudnikih s podzemeljsko eksploatacijo (Uradni list SFRJ, št. 21/88),

– pravilnik o tehničnih normativih za električne postroje in naprave v rudnikih s površinsko eksploatacijo mineralnih surovin (Uradni list SFRJ, št. 66/87).

116. člen

(prenehanje veljavnosti zakonov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o rudarstvu (Uradni list SRS, št. 17/75, 29/86 in 24/89).

Z uveljavitvijo tega zakona se preneha uporabljati temeljni zakon o rudarstvu (Uradni list SFRJ, št. 9/66).

117. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon prične veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 320-01/89-3/7

Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2654. Zakon o trgu vrednostnih papirjev (ZTVP-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o trgu vrednostnih papirjev (ZTVP-1)**

Razlašam zakon o trgu vrednostnih papirjev (ZTVP-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-108/99

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O TRGU VREDNOSTNIH PAPIRJEV (ZTVP-1)**

1. SPLOŠNE DOLOČBE

Agencija za trg vrednostnih papirjev

1. člen

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija) opravlja nadzor in izvršuje druge naloge in pristojnosti, določene s:

1. tem zakonom;
2. zakonom o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 25/97, 32/97 – popr., 10/98 in 26/99 – v nadaljnjem besedilu: ZISDU);
3. zakonom o prevzemih (Uradni list RS, št. 47/97 – v nadaljnjem besedilu: ZPre);
4. zakonom o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 23/99 – v nadaljnjem besedilu: ZNVP).

(2) Svoje naloge in pristojnosti izvršuje agencija z namenom zagotoviti spoštovanje določb zakonov iz prvega

odstavka tega člena in njihovih vsakokratnih sprememb ter predpisov izdanih na podlagi teh zakonov, ter s tem ustvariti pogoje za učinkovito delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaupanje vlagateljev v te trge.

Prilaganje tolarskih zneskov

2. člen

Vlada Republike Slovenije na predlog agencije spremeni tolarske zneske, določene v 80. členu, drugem odstavku 117. člena in drugem odstavku 279. člena tega zakona, če se spremeni razmerje tolara proti EVRO po tečaju Banke Slovenije za več kot 10%.

2. TEMELJNE DOLOČBE

Vrednostni papirji

3. člen

(1) Vrednostni papirji po tem zakonu so delnice, obveznice in drugi serijski vrednostni papirji.

(2) Serijski vrednostni papirji so vrednostni papirji istega izdajatelja, ki so izdani istočasno in iz katerih izhajajo enake pravice in obveznosti.

(3) Dolžniški vrednostni papirji po tem zakonu so obveznice in drugi serijski vrednostni papirji, ki dajejo imetniku pravico do izplačila glavnice in morebitnih obresti oziroma drugih donosov.

(4) Tržni vrednostni papirji po tem zakonu so vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu. Drugi vrednostni papirji so netržni vrednostni papirji.

(5) Vrednostni papirji po tem zakonu so tudi serijski vrednostni papirji, ki jih izda posamezen izdajatelj delnic oziroma obveznic, in ki dajejo imetniku pravico do nakupa delnic oziroma obveznic tega izdajatelja na določen dan oziroma v določenem obdobju in po naprej določeni oziroma določljivi ceni.

Prva in nadaljnje prodaje vrednostnih papirjev

4. člen

Prva prodaja vrednostnih papirjev je prodaja vrednostnih papirjev na podlagi izdajateljeve ponudbe ob izdaji vrednostnih papirjev. Vse ostale prodaje vrednostnih papirjev so nadaljnje prodaje.

Javna in nejavna prodaja vrednostnih papirjev

5. člen

(1) Prva javna prodaja vrednostnih papirjev je prodaja na podlagi izdajateljeve javne ponudbe vrednostnih papirjev.

(2) Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev je prodaja vrednostnih papirjev na podlagi imetnikove javne ponudbe vrednostnih papirjev in prodaja vrednostnih papirjev, sklenjena na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(3) Pogodbe o prodaji vrednostnih papirjev, ki niso sklenjene na način iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena so nejavne prodaje.

Izvedeni finančni instrumenti

6. člen

(1) Izvedeni finančni instrumenti po tem zakonu so pravice, katerih cena je posredno ali neposredno odvisna od cen vrednostnih papirjev, tujih valut oziroma blaga oziro-

ma višine obrestnih mer, in ki niso vrednostni papir po 3. členu tega zakona.

(2) Standardizirani finančni instrumenti so izvedeni finančni instrumenti, ki

1. jih uvrsti na organizirani trg izvedenih finančnih instrumentov organizator tega trga in
2. dajejo imetniku enake pravice.

Javna ponudba vrednostnih papirjev

7. člen

(1) Javna ponudba vrednostnih papirjev je na nedoločen krog oseb naslovljeno javno objavljeno vabilo k vpisu vrednostnih papirjev ob prvi prodaji oziroma k nakupu vrednostnih papirjev ob nadaljnji prodaji.

(2) Javno ponudbo vrednostnih papirjev je dopustno opraviti samo po postopku in pod pogoji določenimi v tem zakonu.

Javna družba

8. člen

(1) Javna družba po tem zakonu je družba oziroma druga pravna oseba – izdajatelj vrednostnih papirjev, ki je uspešno opravila prvo javno prodajo teh vrednostnih papirjev v skladu z določbami tega zakona oziroma pridobila dovoljenje agencije za organizirano trgovanje. Vse ostale pravne osebe so nejavne družbe.

(2) Javna družba je dolžna poročati o svojem finančnem in pravnem položaju ter poslovnih dogodkih, ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno vrednostnega papirja z vsebino in na način določen v tem zakonu.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se v primeru, kadar je izdajatelj vrednostnih papirjev Republika Slovenija ali Banka Slovenije, ne uporabljajo določbe 4. poglavja tega zakona.

Organizirani trg

9. člen

(1) Organizirani trg vrednostnih papirjev je trg vrednostnih papirjev, ki je posredno ali neposredno dostopen javnosti, na katerem trgovanje poteka redno in je urejen in nadzorovan s strani pristojnih organov.

(2) Organizirana trga vrednostnih papirjev sta borzni trg in prosti trg.

(3) Z vrednostnimi papirji se lahko trguje na organiziranih trgih samo, če je izdajatelj uspešno opravil prvo javno prodajo teh vrednostnih papirjev v skladu z določbami tega zakona oziroma pridobil dovoljenje agencije za organizirano trgovanje.

(4) Borzni trg je organizirani trg vrednostnih papirjev, na katerem se trguje s tistimi vrednostnimi papirji iz tretjega odstavka tega člena, ki so bili sprejeti v kotacijo na borzi.

(5) Prosti trg je organizirani trg vrednostnih papirjev, na katerem se trguje s tistimi vrednostnimi papirji iz tretjega odstavka tega člena, ki niso bili sprejeti v kotacijo na borzi.

(6) Sprejem v borzno kotacijo je odločitev borze o uvrstitvi vrednostnega papirja, ki izpolnjuje v tem zakonu in aktih borze določene pogoje, na borzni trg.

Borzno posredniška družba in banka

10. člen

(1) Borzno posredniška družba po tem zakonu je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je

pridobila dovoljenje agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Banka po tem zakonu je banka, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v skladu z zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99 – v nadaljnjem besedilu: ZBan).

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na borzno posredniške družbe, se uporabljajo tudi za banke iz drugega odstavka tega člena, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena se za banke ne uporabljajo določbe 6. poglavja, razen če ZBan oziroma predpisi, izdani na njegovi podlagi ne določa drugače.

Udeležba in kvalificirani delež

11. člen

(1) Po tem zakonu je posamezna oseba udeležena v drugi osebi, če je posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe oziroma v kapitalu druge osebe z najmanj 20%.

(2) Kvalificirani delež po tem zakonu je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerega pridobi imetnik 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu določene pravne osebe.

Povezane osebe in posredne naložbe

12. člen

(1) Povezane osebe po tem zakonu so pravno samostojne osebe, ki so med seboj bodisi upravljalško, kapitalško bodisi kako drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovanje ene osebe oziroma njeni rezultati poslovanja lahko pomembno vplivajo na poslovne rezultate oziroma poslovanje druge osebe.

(2) Za povezane osebe po tem zakonu se štejejo zlasti osebe, ki so povezane:

1. kot ožji družinski člani;
2. tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, posredno ali neposredno udeležena v drugi osebi;
3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena;
4. tako, da tvorijo pogodbeni koncern ali koncern z razmerjem enakopravnosti po zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98 in 6/99 – v nadaljnjem besedilu: ZGD);
5. kot člani uprave ali nadzornega sveta oziroma zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.

(3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza;
2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti;

3. druge osebe, ki z osebo živijo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Odvisna oziroma obvladujoča družba po tem zakonu je odvisna oziroma obvladujoča družba v smislu 462. člena ZGD.

(5) Obvladovanje po tem zakonu je razmerje med odvisno in obvladujočo družbo oziroma temu razmerju podobno razmerje med katerokoli fizično in pravno osebo.

(6) Kadar je v tem zakonu določeno, da borzno posredniška družba ne sme imeti naložb v določeni pravni osebi, se prepoved nanaša tako na neposredne kot tudi posredne naložbe.

(7) Posredne naložbe so naložbe v osebe, ki so povezane z določeno pravno osebo iz šestega odstavka tega člena.

Posredna pridobitev

13. člen

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju oziroma v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže oziroma druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju.

(2) Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je s to osebo povezana oseba.

Oseba države članice in tuja oseba

14. člen

(1) Oseba države članice Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica) je fizična oseba, ki ima bivališče na območju države članice oziroma pravna oseba s sedežem na območju države članice.

(2) Tuja oseba po tem zakonu je oseba, ki ima sedež oziroma bivališče izven območja Republike Slovenije in izven območja države članice.

3. JAVNA PONUDBA VREDNOSTNIH PAPIRJEV

3.1. Splošno

Prva in nadaljnje prodaje vrednostnih papirjev

15. člen

(1) Prva prodaja vrednostnih papirjev je prodaja vrednostnih papirjev na podlagi izdajateljeve ponudbe ob izdaji vrednostnih papirjev. Vse ostale prodaje vrednostnih papirjev so nadaljnje prodaje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za prvo prodajo šteje tudi prodaja, ki jo kot prodajalec opravi borzno posredniška družba, ki je od izdajatelja na podlagi pogodbe o opravljanju storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa odkupila vrednostne papirje z namenom nadaljnje prodaje, če je takšno prodajo opravila v roku iz 33. člena tega zakona.

(3) Ne šteje se za prvo prodajo:

1. izdaja vrednostnih papirjev zaradi zamenjave obstoječih vrednostnih papirjev ob pripojitvi, spojitvi ali razdružitvi družb,

2. izdaja delnic zaradi zamenjave obstoječih delnic zaradi spremembe nominalne vrednosti,

3. izdaja delnic pri preoblikovanju družbe z omejeno odgovornostjo oziroma druge pravne osebe v delniško družbo, če delnice prejmejo samo dotedanji družbeniki oziroma ustanovitelji,

4. izdaja delnic ob povečanju kapitala iz sredstev družbe,

5. izdaja delnic ob pogojnem povečanju kapitala.

Pojem javne ponudbe

16. člen

Javna ponudba vrednostnih papirjev je na nedoločen krog oseb naslovljeno javno objavljeno vabilo k vpisu vrednostnih papirjev ob prvi prodaji oziroma k nakupu vrednostnih papirjev ob nadaljnji prodaji.

3.2. Prva prodaja vrednostnih papirjev

3.2.1. Splošno

Obvezna javna ponudba

17. člen

Prva prodaja vrednostnih papirjev se lahko opravi le na podlagi javne ponudbe in po postopku določenim s tem zakonom, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Prva prodaja brez javne ponudbe

18. člen

(1) Za prvo prodajo vrednostnih papirjev ni potrebna javna ponudba v primeru:

1. simultane ustanovitve delniške družbe,

2. ponudbe vrednostnih papirjev, ki je namenjena največ petdesetim vnaprej znanim osebam, ki se zavežejo, da bodo odkupile celotno izdajo,

3. kadar so posamezni ponujeni vrednostni papirji glasijo na nominalni znesek najmanj 5.000.000 tolarjev,

4. pri izdaji delnic zaradi povečanja kapitala z novimi vložki delniške družbe, ki ni javna družba, če vse delnice prevzamejo obstoječi delničarji,

5. pri izdaji delnic zaradi povečanja kapitala z novimi vložki, kadar se celotna izdaja delnic vplača s stvarnimi vložki,

6. v drugih primerih, če izdajatelj pridobi soglasje agencije, da se prva prodaja opravi brez javne ponudbe vrednostnih papirjev.

(2) Agencija izda soglasje iz 6. točke prvega odstavka tega člena, če izdajatelj dokaže, da je izdaja namenjena vnaprej znanim in dobro poučenim investitorjem.

3.2.2. Dovoljenje za prvo javno prodajo in obvestilo o ponudbi

Dovoljenje za prvo javno prodajo

19. člen

(1) Pred objavo javne ponudbe mora izdajatelj pridobiti dovoljenje agencije za prvo javno prodajo.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena dovoljenje agencije za prvo javno prodajo ni potrebno:

1. kadar je izdajatelj vrednostnih papirjev Republika Slovenija ali Banka Slovenije,

2. pri izdaji vrednostnih papirjev investicijskih skladov ustanovljenih po posebnem zakonu.

(3) O nameravani ponudbi vrednostnih papirjev iz prve točke drugega odstavka tega člena mora izdajatelj vrednostnih papirjev predhodno obvestiti agencijo.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo

20. člen

(1) Dovoljenje za prvo javno prodajo izda agencija na pisno zahtevo izdajatelja.

(2) Zahteva iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko izdajatelja, razen v primeru ustanovitve delniške družbe,

2. vrednost celotne izdaje,

3. zneske, na katere se glasijo vrednostni papirji, in pravice, ki iz vrednostnih papirjev izvirajo.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. dva izvoda osnutka prospekta za javno ponudbo z vsebino, določeno v 22. členu tega zakona,

2. poročilo o revidiranih letnih računovodskih izkazih izdajatelja za zadnja tri leta poslovanja oziroma za krajše obdobje, če je bil izdajatelj ustanovljen kasneje,

3. poročilo o revidiranih konsolidiranih letnih računovodskih izkazih izdajatelja za zadnja tri leta poslovanja, če je izdajatelj po določbah zakona o gospodarskih družbah ali na podlagi drugega odstavka 63. člena tega zakona le-te dolžan sestavljati,

4. veljaven sklep o izdaji vrednostnih papirjev,

5. statut v obliki notarsko overjenega prepisa, če je izdajatelj delniška družba,

6. izpisek iz sodnega registra razen, če gre za izdajo delnic zaradi sukcesivne ustanovitve delniške družbe,

7. osnutek izvlečka prospekta z vsebino, določeno v 22. členu tega zakona,

8. osnutek javnega poziva za vpisovanje in vplačevanje z vsebino določeno v 31. členu tega zakona,

9. drugo dokumentacijo, iz katere izhaja, da je zahtev za izdajo dovoljenja utemeljen.

(4) Kadar je izdajatelj lokalna skupnost, je namesto poročila o revidiranih letnih računovodskih izkazih iz 2. točke tretjega odstavka tega člena dolžna predložiti k izdaji vrednostnih papirjev soglasje ministra, pristojnega za finance.

Odločanje o dovoljenju za prvo javno prodajo

21. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za prvo javno prodajo, če ugotovi, da prospekt, izvleček prospekta in poziv za vpisovanje in vplačevanje vsebujejo vse podatke iz 22. oziroma 31. člena tega zakona, in da ti podatki niso v nasprotju z listinami, ki so priložene zahtevi.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz listin, ki so priložene zahtevi, izhaja, da je sklep o izdaji vrednostnih papirjev v nasprotju z zakonom ali da ni bil sprejet po predpisanim postopku.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo nove izdaje vrednostnih papirjev javne družbe tudi, če je tej družbi izdala odločbo o kršitvah obveznosti poročanja iz četrtega odstavka 69. člena tega zakona, ki jih javna družba še ni odpravila.

(4) Kadar je bila zahteva za izdajo dovoljenja zavrnjena na podlagi tretjega odstavka tega člena, lahko javna družba ponovno vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev, če je agencija izdala odločbo iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

3.2.3. Prospekt za javno ponudbo

Prospekt za javno ponudbo

22. člen

(1) Prospekt za javno ponudbo je pisni dokument, ki vsebuje podatke, ki omogočajo kupcu vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: investitor) vpogled v pravni položaj izdajatelja, njegov finančni položaj, poslovne možnosti in pravice, ki izhajajo iz vrednostnega papirja (v nadaljnjem besedilu: prospekt).

(2) Izvleček prospekta je pisni dokument, ki vsebuje povzetek pomembnejših podatkov iz prospekta.

(3) Prospekt se izdela in objavi v slovenskem jeziku.

(4) Podrobnejšo vsebino prospekta in izvlečka prospekta določi agencija.

Odgovornost za resničnost podatkov

23. člen

(1) Če so v prospektu oziroma izvlečku prospekta navedeni neresnični podatki, so osebe, ki so izdale prospekt oziroma sodelovale pri izdaji prospekta (odgovorna oseba izdajatelja, revizor in druge osebe, ki so lahko vplivale na vsebino prospekta), solidarno odgovorne imetnikom takšnih vrednostnih papirjev za škodo, če so vedele ali bi morale vedeti za neresničnost podatkov.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena odgovarjajo za škodo tudi, če v prospektu oziroma izvlečku prospekta niso navedeni bistveni podatki o izdajatelju oziroma vrednostnem papirju, ki bi lahko vplivali na odločitev investitorja o nakupu vrednostnega papirja.

(3) Odgovornosti za škodo so osebe oproščene, če dokažejo, da je investitor v času nakupa vrednostnih papirjev vedel za netočnost oziroma nepopolnost podatkov v prospektu oziroma izvlečku prospekta.

Odgovornost agencije za resničnost podatkov

24. člen

Agencija ne odgovarja za resničnost in popolnost podatkov, navedenih v prospektu oziroma izvlečku prospekta.

3.2.4. Postopek javne ponudbe

Uporaba določb o postopku javne ponudbe

25. člen

(1) Določbe tega poglavja o postopku javne ponudbe se uporabljajo za javno ponudbo vseh serijskih vrednostnih papirjev, razen vrednostnih papirjev iz drugega odstavka 19. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se za javno ponudbo delnic v primeru sukcesivne ustanovitve delniške družbe ne uporabljajo določbe 33. člena, 34. člena ter drugega in tretjega odstavka 35. člena, za javno ponudbo delnic zaradi povečanja kapitala delniške družbe z novimi vložki pa se ne uporabljajo določbe drugega in tretje-

ga odstavka 33. člena, 34. člena ter drugega in tretjega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se za javno ponudbo vrednostnih papirjev v primeru prve prodaje iz drugega odstavka 15. člena tega zakona ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 33. člena in 34. člena tega zakona.

Predložitev dokončnega prospekta

26. člen

(1) Izdajatelj mora predložiti agenciji dokončno oblikovani prospekt najpozneje sedem dni pred začetkom javne ponudbe.

(2) Končna vsebina prospekta se ne sme razlikovati od prospekta, ki ga je odobrila agencija ob izdaji dovoljenja.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena se lahko cena vrednostnega papirja, ki se javno ponuja, rok začetka in konca vpisovanja, ter dodatna mesta za vpisovanje in vplačilo določijo do javne objave poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev, in sicer po predhodnem obvestilu agencije.

Sprememba pogojev javne ponudbe

27. člen

Med javno ponudbo izdajatelj ne sme izvršiti pravnih dejanj, zaradi katerih se spremenijo pravice imetnikov vrednostnih papirjev kot so navedene v prospektu niti spremeniti pogojev javne ponudbe določenih v prospektu.

Vpisovanje vrednostnih papirjev

28. člen

(1) Vpisovanje javno ponujenih vrednostnih papirjev poteka pri bankah oziroma borzno posredniških družbah, ki jih pooblasti izdajatelj, in sicer na vpisnih mestih, ki jih v prospektu določi izdajatelj.

(2) Agencija določi podrobnejše pogoje vpisovanja vrednostnih papirjev, ki jih mora izdajatelj zagotoviti na vpisnih mestih.

Vplačevanje vrednostnih papirjev

29. člen

Vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe poteka pri bankah ali organizaciji za plačilni promet, ki jih pooblasti izdajatelj.

Začetek javne ponudbe

30. člen

(1) Izdajatelj je dolžan začeti s postopkom za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe v 30 dneh po pridobitvi dovoljenja za javno ponudbo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena sme izdajatelj vrednostnih papirjev, pri katerih celotne obveznosti izdajatelja zapadejo v roku, ki je krajši od 12 mesecev, začeti s postopkom vpisovanja in vplačevanja v roku, ki je daljši od 30 dni, vendar ne daljši od 9 mesecev od pridobitve dovoljenja za javno ponudbo.

Poziv za vpisovanje in vplačevanje

31. člen

(1) Pred začetkom postopka za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe mora izdajatelj javno objaviti poziv za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev.

(2) Poziv za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev mora vsebovati pomembnejše podatke o izdajatelju, značilnostih izdaje ter mesta, kjer je na voljo celoten prospekt in možen vpogled v drugo dokumentacijo.

(3) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev in način njegove javne objave.

Dostopnost prospekta

32. člen

(1) Prospekt in izvleček prospekta morata biti dostopna v obliki brošure na sedežu izdajatelja in na vseh mestih za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev.

(2) Izdajatelj mora zagotoviti, da se prospekt in izvleček prospekta na zahtevo zainteresirane osebe na vseh mestih za vpisovanje in vplačevanje, le-tej izroči. Izvleček prospekta je izdajatelj dolžan ob vpisu izročiti tudi vsakemu vpisniku ponujenih vrednostnih papirjev.

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je izdajatelj izvleček prospekta in prospekt dolžan izročiti brezplačno.

(4) Izdajatelj mora na vseh mestih za vplačevanje in vpisovanje vrednostnih papirjev omogočiti vpogled v svoj statut oziroma ustanovitveni akt in v računovodske izkaze, če so bili izdelani po pripravi prospekta.

Rok za vpisovanje

33. člen

(1) Vpisovanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe sme trajati največ tri mesece od dne, določenega za začetek vpisovanja in vplačevanja.

(2) Če je v roku iz prvega odstavka tega člena vpisanih najmanj 80% in vplačanih najmanj 50% vseh s prospektom ponujenih vrednostnih papirjev, agencija na zahtevo izdajatelja podaljša rok za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe največ za dva meseca.

(3) Vrednostnih papirjev, ki niso bili vpisani v roku, ki je predviden za vpisovanje vrednostnih papirjev z javno ponudbo, po preteku tega roka ni mogoče več vpisovati.

Prag uspešnosti javne prodaje

34. člen

Javna prodaja je uspešna, če je v roku iz 33. člena tega zakona vpisanih in vplačanih najmanj 80% vseh s prospektom ponujenih vrednostnih papirjev, razen če ni izdajatelj v prospektu določil višjega praga uspešnosti.

Odločba o uspešnosti javne prodaje

35. člen

(1) Izdajatelj mora najpozneje v sedmih dneh po izteku roka iz 33. člena tega zakona obvestiti agencijo o številu vpisanih in vplačanih vrednostnih papirjev. Obvestilu mora priložiti poročila pravnih oseb, pri katerih je potekalo vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev, o vpisu in vplačilu vrednostnih papirjev.

(2) Agencija izda na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena odločbo, s katero ugotovi, da je javna prodaja uspešna oziroma neuspešna.

(3) Izdajatelj sme izdati dolžniške vrednostne papirje na podlagi javne ponudbe šele po prejemu odločbe, s katero agencija ugotovi, da je javna prodaja uspešna.

(4) Če javna prodaja ni uspešna, se šteje, da vrednostni papirji niso vpisani in je izdajatelj dolžan zagotoviti vrnitev vplačanih zneskov pri pravnih osebah, pri katerih je potekalo vplačilo.

Objava izida javne prodaje

36. člen

(1) Izdajatelj mora v dnevniku, ki izhaja na območju celotne Republike Slovenije, najpozneje v treh dneh po prejemu odločbe agencije iz drugega odstavka 35. člena tega zakona oziroma v primeru iz drugega odstavka 25. člena tega zakona v roku treh dni po izteku roka iz 33. člena tega zakona, objaviti podatke o vpisanih in vplačanih vrednostnih papirjih z navedbo ali je bila javna prodaja uspešna oziroma neuspešna.

(2) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino in način objave iz prvega odstavka tega člena.

3.2.5. Nadzor nad izvajanjem postopka javne ponudbe

Nadzor nad izvajanjem postopka javne ponudbe

37. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem postopka javne ponudbe opravlja agencija.

(2) Če izdajatelj agenciji ne omogoči izvajanja nadzora, agencija razveljavi postopek vpisovanja in vplačevanja vrednostnih papirjev.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena se šteje, da javna prodaja ni uspešna.

Nepravilnosti postopka javne ponudbe

38. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi nepravilnosti pri izvajanju postopka javne ponudbe in gre za nepravilnosti, ki jih izdajatelj lahko odpravi, izda odredbo, s katero izdajatelju naloži, da ugotovljene nepravilnosti odpravi. V odredbi določi rok, v katerem je izdajatelj dolžan odpraviti nepravilnosti. Odredba se vroči tudi pravnim osebam, pri katerih poteka vpisovanje vrednostnih papirjev.

(2) Izdajatelj mora v roku iz prvega odstavka tega člena odpraviti ugotovljene nepravilnosti in agenciji dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo nepravilnosti. Poročilu mora priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene nepravilnosti odpravljene.

(3) Če iz poročila iz drugega odstavka tega člena in priloženih dokazov izhaja, da so bile nepravilnosti odpravljene, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da so bile nepravilnosti odpravljene. V nasprotnem primeru agencija z odredbo izdajatelju naloži, da do izteka roka iz prvega odstavka tega člena ustrezno dopolni poročilo in dokaze o odpravi nepravilnosti.

(4) V času od vročitve odredbe agencije iz prvega odstavka tega člena do izdaje odločbe iz tretjega odstavka tega člena mora izdajatelj ustaviti postopek vpisovanja in vplačevanja vrednostnih papirjev. V tem času rok iz prvega odstavka 33. člena tega zakona ne teče.

Razveljavitev postopka javne ponudbe

39. člen

(1) Če izdajatelj ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka 38. člena tega zakona ali če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi nepravilnosti, ki jih izdajatelj ne more odpraviti, agencija z odločbo razveljavi postopek javne ponudbe.

(2) Če se odločba iz prvega odstavka tega člena nanaša na postopek vpisovanja in vplačevanja delnic, agencija pošlje odločbo tudi pristojnemu sodišču, ki vodi sodni register, v katerem je vpisan izdajatelj teh delnic.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da javna prodaja ni uspešna.

Stroški nadzora

40. člen

(1) Kadar so bile pri opravljanju nadzora ugotovljene nepravilnosti postopka javne ponudbe, mora izdajatelj agenciji plačati pavšalno nadomestilo, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa agencije.

(2) O povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena odloči agencija z odločbo.

(3) Pravnomočna odločba o povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

3.2.6. Izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja

Izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja

41. člen

(1) Če je bila javna ponudba uspešna, vroči agencija izvod odločbe iz drugega odstavka 35. člena tega zakona tudi borzi in klirinško depotni družbi.

(2) Izdajatelj mora klirinško depotni družbi izdati nalog za izdajo vrednostnih papirjev, ki so bili predmet javne ponudbe, v nematerializirani obliki, v roku 15 dni šteto od dneva, ko se izpolnijo pogoji za njihovo izdajo.

(3) Izdajatelj mora v roku iz drugega odstavka tega člena predložiti izvod prospekta borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

(4) Klirinško depotna družba mora obvestiti borzo o izdaji vrednostnih papirjev, ki so bili predmet javne ponudbe, v nematerializirani obliki, v roku treh delovnih dni po izdaji.

(5) Borza je dolžna uvrstiti vrednostne papirje, ki so bili predmet javne ponudbe, na prosti borzni trg v roku 8 dni po prejemu obvestila iz četrtega odstavka tega člena, če vrednostni papirji izpolnjujejo pogoje za organizirano trgovanje, razen če izdajatelj v tem roku vloži zahtevo za uvrstitev vrednostnih papirjev v borzno kotacijo.

(6) Za nadzor agencije nad izpolnitvijo obveznosti izdajatelja iz drugega in tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 69. člena tega zakona.

3.3. Javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

3.3.1. Splošne določbe

Javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

42. člen

(1) Za javno prodajo vrednostnih papirjev izdajatelja s sedežem v državi članici oziroma tujini (v nadaljnjem besedi-

lu: tuji izdajatelj) veljajo določbe tega zakona o prvi oziroma nadaljnji javni prodaji vrednostnih papirjev, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Vrednostne papirje tujega izdajatelja je dopustno javno ponujati na območju Republike Slovenije samo pod pogoji in na način določen v tem poglavju.

(3) Pred začetkom javne prodaje vrednostnih papirjev tujega izdajatelja je potrebno pridobiti tudi dovoljenje drugega pristojnega organa, če tako določa zakon, ki ureja devizno poslovanje.

3.3.2. Prva javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

Prva javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

43. člen

(1) Vrednostne papirje tujega izdajatelja, lahko javno ponudi samo borzno posredniška družba, ki ima dovoljenje za opravljanje storitev izvedbe prvih prodaj, in je s tujim izdajateljem v zvezi s temi vrednostnimi papirji sklenila pogodbo o opravljanju teh storitev.

(2) Nihče drug razen borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena ne sme javno ponujati vrednostnih papirjev tujega izdajatelja.

Dovoljenje za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

44. člen

(1) Pred začetkom javne ponudbe vrednostnih papirjev tujega izdajatelja mora borzno posredniška družba iz 43. člena tega zakona pridobiti dovoljenje agencije za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja.

(2) Za odločanje o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 21. člena tega zakona.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

45. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja je potrebno priložiti:

1. dva izvoda osnutka prospekta,
2. osnutek poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev z vsebino, določeno v 31. členu tega zakona,
3. pogodbo z izdajateljem vrednostnih papirjev,
4. drugo dokumentacijo, iz katere izhaja, da je zahtevnik za izdajo dovoljenja utemeljen.

Uporaba določb o prospektu

46. člen

(1) Za prospekt za javno ponudbo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja se uporabljajo določbe tega zakona o prospektu.

(2) Za škodo iz 23. člena tega zakona odgovarja imetnik vrednostnih papirjev tujega izdajatelja tudi borzno posredniška družba iz 43. člena tega zakona solidarno z osebami iz 23. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko izdajatelj, ki v državi članici hkrati opravlja postopek

javne ponudbe istih vrednostnih papirjev, predloži overjen prevod popolnega prospekta, ki ga je odobril pristojni organ države članice, dopolnjen s podatki, ki so pomembni za prodajo vrednostnih papirjev na območju Republike Slovenije.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše:

1. podrobnejšo vsebino podatkov, s katerimi mora izdajatelj dopolniti prospekt,

2. listine, ki jih mora tuji izdajatelj priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja, in s katerimi dokazuje, da so izpolnjeni pogoji za priznanje prospekta.

Uporaba določb o postopku javne ponudbe

47. člen

(1) Za postopek javne ponudbe vrednostnih papirjev tujega izdajatelja se uporabljajo določbe tega zakona o postopku javne ponudbe in o nadzoru nad javno ponudbo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora obveznosti iz prvega odstavka 35. člena, 36. člena in drugega in četrtega odstavka 38. člena tega zakona namesto izdajatelja izpolniti borzno posredniška družba iz 43. člena tega zakona.

3.3.3. Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

48. člen

Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja je na območju Republike Slovenije dopustna samo na organiziranem trgu.

Dovoljenje za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji tujega izdajatelja

49. člen

(1) Za dovoljenje za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji tujega izdajatelja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za organizirano trgovanje razen določb 61. člena tega zakona.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji tujega izdajatelja mora tuji izdajatelj priložiti tudi listino o vsebini tujega prava, ki velja za vrednostne papirje, na katere se nanaša zahteva, glede veljavnosti izdaje in načina in veljavnosti prenosov in trgovanja s temi vrednostnimi papirji.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko izdajatelj, katerega popoln prospekt je pregledal in odobril pristojni organ države članice v roku največ treh mesecev pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje po tem zakonu, oziroma je v tem roku popoln prospekt za borzno kotacijo pregledal in odobril pristojni organ države članice, predloži overjen prevod tega prospekta, dopolnjen s podatki, ki so pomembni za prodajo vrednostnih papirjev na območju Republike Slovenije.

(4) V primeru iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba četrtega odstavka 46. člena tega zakona.

3.4. Nejavna ponudba in omejitve trgovanja z vrednostnimi papirji

Obvestilo o nejavni ponudbi

50. člen

O nameravani izdaji vrednostnih papirjev iz tretjega odstavka 15. člena oziroma nejavni ponudbi iz prvega odstavka 18. člena tega zakona mora izdajatelj vrednostnih papirjev predhodno obvestiti agencijo in ji predložiti sklep o izdaji vrednostnih papirjev.

Omejitve trgovanja z nejavno ponujenimi vrednostnimi papirji

51. člen

(1) Z vrednostnimi papirji izdanimi na podlagi tretjega odstavka 15. člena oziroma prvega odstavka 18. člena tega zakona se ne sme trgovati na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, niti jih kako drugače javno ponujati.

(2) Za fizično osebo, ki je sklenila pogodbo na podlagi ponudbe iz prejšnjega odstavka tega člena, se šteje, da jo je sklenila na podlagi prevare.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. vrednostne papirje iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 15. člena, če je izdajatelj za vrednostne papirje, ki se zamenjujejo, pridobil dovoljenja za prvo javno prodajo oziroma organizirano trgovanje,

2. delnice iz 4. in 5. točke tretjega odstavka 15. člena in iz 5. točke prvega odstavka 18. člena, če te delnice z drugimi delnicami prejšnjih izdaj, za katere je izdajatelj pridobil dovoljenje za javno prodajo oziroma organizirano trgovanje, tvorijo isti razred.

Dovoljenje za organizirano trgovanje

52. člen

Z vrednostnimi papirji iz prvega odstavka 51. člena se lahko prične trgovati na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če izdajatelj ob izdaji ali kasneje pridobi dovoljenje agencije za organizirano trgovanje.

Dovoljenje za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev kasnejše izdaje

53. člen

Če izdajatelj pridobi dovoljenje za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev kasnejše izdaje, ki tvorijo z vrednostnimi papirji iz prvega odstavka 51. člena tega zakona isti razred, se lahko prične trgovati na organiziranem trgu vrednostnih papirjev s celotnim razredom teh vrednostnih papirjev.

Umik delnic z organiziranega trga

54. člen

(1) Če je družba uspešno opravila javno prodajo delnic oziroma pridobila dovoljenje za organizirano trgovanje, lahko skupščina družbe sprejme sklep o umiku teh delnic z organiziranega trga.

(2) Glede sklepa skupščine o umiku delnic z organiziranega trga in pravic ugovarjajočega delničarja se smiselno uporabljajo določbe drugega do petega odstavka 542. člena in določbe 545. člena zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93).

(3) Z dnem veljavnosti sklepa iz prvega odstavka tega člena pričnejo za trgovanje z delnicami veljati omejitve iz prvega odstavka 51. člena tega zakona.

3.5. Dovoljenje za organizirano trgovanje in nadaljnja javna prodaja

Zahteva za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje

55. člen

(1) Dovoljenje za organizirano trgovanje izda agencija na pisno zahtevo izdajatelja.

(2) Zahteva iz prvega odstavka tega člena mora obsehati podatke navedene v drugem odstavku 20. člena tega zakona in navedbo oseb, ki so imetniki najmanj 10% izdaje vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka tega člena je potrebno priložiti:

1. listine, navedene v 1. – 7. in 9. točki tretjega odstavka 20. člena,

2. potrdilo klirinško depotne družbe, da so bili vrednostni papirji, na katere se nanaša zahteva, izdani v nematerializirani obliki,

3. dokaz o obvestilu imetnikov iz 56. člena tega zakona.

Obvestilo imetnikom

56. člen

(1) Izdajatelj iz prvega odstavka 55. člena tega zakona mora o vložitvi zahteve za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje z imenskimi vrednostnimi papirji obvestiti osebe, ki so imetniki najmanj 10% izdaje vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva.

(2) V obvestilu iz prvega odstavka tega člena mora izdajatelj imetnike poučiti o pravici opraviti javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje teh vrednostnih papirjev.

(3) Agencija lahko predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz prejšnjih odstavkov tega člena.

(4) Izdajatelj mora obvestilo vročiti imetnikom neposredno ali s priporočeno pošto pošiljko.

Odločanje o dovoljenju za organizirano trgovanje

57. člen

(1) Za odločanje o dovoljenju za organizirano trgovanje se smiselno uporabljajo določbe 21. člena tega zakona.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje tudi, če vrednostni papirji, na katere se nanaša zahteva, niso bili izdani v nematerializirani obliki.

(3) O dovoljenju za organizirano trgovanje odloči agencija po izteku roka iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona.

Dovoljenje za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje

58. člen

(1) Ne glede na določbo četrtega odstavka 21. člena tega zakona, lahko oseba, ki je imetnik najmanj 10% izdaje vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva izdajatelja iz 55. člena tega zakona, opravi javno ponudbo teh vrednostnih papirjev zaradi nadaljnje prodaje, po postopku določenem v tem poglavju, če je z borzno posredniško družbo, ki ima dovoljenje za opravljanje storitev odkupovanja in priprave novih izdaj, v zvezi s temi vrednostnimi papirji sklenila pogodbo o opravljanju teh storitev in če za to pridobi dovoljenje agencije.

(2) Zahtevo za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje mora v imenu in za račun imetnika vložiti borzno posredniška družba iz prvega odstavka tega člena.

(3) Zahtevo za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje mora borzno posredniška družba iz prvega odstavka tega člena vložiti najkasneje v roku 30 dni šteto od dneva, ko je imetnik prejel obvestilo iz 56. člena tega zakona.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje je potrebno priložiti osnutek javnega poziva za nakup in vplačilo vrednostnih papirjev.

(5) Za poziv za nakup in vplačevanje vrednostnih papirjev iz petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 31. člena tega zakona.

(6) Nepravočasno zahtevo in zahtevo, ki jo je vložila neupravičena oseba agencija zavrže.

Odločanje o dovoljenju za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje

59. člen

Agencija izda dovoljenje za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje, če je izdajatelj pridobil dovoljenje za organizirano trgovanje s temi vrednostnimi papirji in če ugotovi, da poziv za nakup in vplačevanje vrednostnih vsebuje vse podatke iz petega odstavka 58. člena tega zakona.

Postopek javne ponudbe zaradi nadaljnje prodaje

60. člen

Za postopek javne ponudbe zaradi nadaljnje prodaje se smiselno uporabljajo določbe razdelka o postopku javne ponudbe, razen določb 34. do 36. člena tega zakona, če ni v tem razdelku drugače določeno.

Začetek organiziranega trgovanja

61. člen

(1) Izvod odločbe o izdaji dovoljenja za organizirano trgovanje vroči agencija tudi borzi in klirinško depotni družbi.

(2) Hkrati z vročitvijo odločbe agencija obvesti borzo in klirinško depotno družbo o zahtevi za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje, če je bila takšna zahteva vložena.

(3) Kadar zahteva za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje ni bila vložena, je dolžna borza uvrstiti vrednostni papir, na katerega se nanaša dovoljenje za nadaljnjo javno prodajo na prosti borzni trg v roku 8 dni po prejemu odločbe iz prvega odstavka tega člena, razen če izdajatelj v tem roku vloži zahtevo za uvrstitev vrednostnih papirjev v borzno kotacijo.

(4) Kadar je bila vložena zahteva za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje, je dolžna borza uvrstiti vrednostni papir, na katerega se nanaša dovoljenje za nadaljnjo javno prodajo na prosti borzni trg v roku 8 dni, ki se šteje:

1. od vročitve odločbe agencije, s katero je bila zahteva imetnika zavržena oziroma zavrnjena;

2. od izteka roka za nakup in vplačilo vrednostnih papirjev, če je bilo izdano dovoljenje za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje.

(5) Izdajatelj mora v roku 8 dni po prejemu odločbe o izdaji dovoljenja za organizirano trgovanje predložiti izvod prospekta borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

4. DOLŽNOST POROČANJA JAVNIH DRUŽB

4.1. Vsebina dolžnosti poročanja

Vsebina in način poročanja

62. člen

(1) Javna družba mora poročati o svojem finančnem in pravnem položaju ter poslovanju s predložitvijo in objavo revidiranega letnega poročila in rednim obveščanjem o vseh poslovnih dogodkih, ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je.

(2) Javna družba, katere delnice so bile sprejete v kotacijo na borzi, mora poročati o svojem finančnem in pravnem položaju ter poslovanju tudi s predložitvijo in objavo polletnega poročila.

(3) Kadar je v tem zakonu določeno, da mora javna družba objaviti določena pravna dejstva oziroma druga dejstva in okoliščine, jih mora objaviti v dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije, oziroma na drug ustrezen način, ki ga predpiše agencija.

Predložitev revidiranega letnega poročila

63. člen

(1) Javna družba mora agenciji predložiti revidirano letno poročilo v 30 dneh po prejemu revizijskega poročila, najkasneje pa v šestih mesecih po preteku poslovnega leta. Letno poročilo mora poleg podatkov, ki jih mora obsegati letno poročilo vsake gospodarske družbe, v posebni prilogi vsebovati tudi navedbo pomembnejših sprememb vseh podatkov, ki so vsebovani v prospektu.

(2) Letno poročilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati konsolidirane računovodske izkaze tudi, če izdajatelj takšnih izkazov po določbah zakona o gospodarskih družbah ni dolžan sestavljati, kadar mora izdajatelj takšne izkaze sestavljati na podlagi računovodskih standardov.

(3) Kadar se z vrednostnimi papirji javne družbe trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, mora le-ta v roku iz prvega odstavka tega člena predložiti revidirano letno poročilo tudi borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

(4) Kadar skupščina izdajatelja zavrne revidirano letno poročilo iz prvega odstavka tega člena, mora izdajatelj to agenciji in borzi sporočiti najkasneje naslednji delovni dan in ji predložiti overjen prepis zapisnika skupščine.

Objava povzetka revidiranega letnega poročila

64. člen

(1) Javna družba mora v roku osem dni šteto od izteka roka iz prvega odstavka 63. člena tega zakona objaviti povzetek revidiranega letnega poročila, ki mora vsebovati:

1. povzetek letnih računovodskih izkazov z mnenjem revizorja,

2. navedbo pomembnejših sprememb podatkov, ki so vsebovani v prospektu,

3. navedbo, da je celotno letno poročilo na vpogled na sedežu javne družbe.

(2) Besedilo povzetka iz prvega odstavka tega člena mora javna družba pred objavo predložiti agenciji skupaj z revidiranim letnim poročilo iz 63. člena tega zakona.

(3) Kadar se z vrednostnimi papirji javne družbe trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, mora le-ta besedilo povzetka iz prvega odstavka tega člena predložiti tudi borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino povzetka iz prvega odstavka tega člena in način njegove objave.

(5) V primeru iz četrtega odstavka 63. člena tega zakona mora izdajatelj objaviti sklep skupščine na enak način kot je bil objavljen povzetek iz prvega odstavka tega člena.

Polletno poročilo

65. člen

(1) Javna družba, katere delnice so bile sprejete v kotacijo na borzi, mora najpozneje v dveh mesecih po končanem polletnem obračunskem obdobju agenciji predložiti polletno poročilo o svojem poslovanju.

(2) Polletno poročilo mora poleg podatkov o poslovnem izidu v posebni prilogi vsebovati tudi navedbo pomembnejših podatkov, ki so vsebovani v prospektu.

(3) Za polletno poročilo se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 63. člena in 64. člen tega zakona.

Poročanje o poslovnih dogodkih

66. člen

(1) Javna družba mora nemudoma objaviti pravne oziroma poslovne dogodke, ki se tičejo javne družbe ali vrednostnega papirja in ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno vrednostnega papirja.

(2) O poslovnih dogodkih iz prvega odstavka tega člena je javna družba dolžna obvestiti agencijo, kadar se z vrednostnimi papirji te družbe trguje na katerem od organiziranih trgov pa tudi borzo.

(3) Agencija na obrazloženo zahtevo javne družbe to oprosti dolžnosti poročanja iz prvega odstavka tega člena, če opustitev objave poslovnih dogodkov, na katero se dolžnost poročanja nanaša, ne bo zavajajoča za vlagatelje glede podatkov, ki so pomembni za odločitev o nakupu oziroma prodaji vrednostnih papirjev, in če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. če bi poročanje o posameznih poslovnih dogodkih resno ogrozilo upravičene poslovne interese javne družbe; ali

2. če bi bilo poročanje o posameznih poslovnih dogodkih v nasprotju z javnim interesom.

(4) Izdajatelj odgovarja za točnost in popolnost podatkov, ki jih je navedel v obrazložitvi zahteve iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za oprostitev dolžnosti poročanja javne družbe v zvezi z objavo prospekta oziroma letnega oziroma polletnega poročila.

(6) Agencija določi:

1. podrobnejšo vsebino, način in roke za objave oziroma obvestila iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena,

2. podrobnejšo vsebino zahteve iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Določbe prvega odstavka tega člena se do objave izida javne prodaje iz 26. člena tega zakona, uporabljajo tudi za izdajatelja, ki je pridobil dovoljenje agencije za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev,

Odgovornost za pravilnost poročil

67. člen

Glede odgovornosti za resničnost podatkov vsebovanih v letnih in polletnih poročilih ter poročilih o poslovnih dogodkih se smiselno uporabljajo določbe o odgovornosti za resničnost podatkov v prospektu.

4.2. Nadzor nad poročanjem javnih družb

Nadzor nad poročanjem javnih družb

68. člen

Nadzor nad poročanjem javnih družb opravlja agencija.

Kršitev obveznosti poročanja

69. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da javna družba v zvezi s poročanjem krši določbe tega poglavja oziroma 240. člena tega zakona, izda odredbo, s katero javni družbi naloži, da ugotovljene kršitve odpravi. V odredbi določi rok, v katerem je javna družba dolžna opraviti kršitve.

(2) Javna družba je dolžna v roku iz prvega odstavka tega člena opraviti ugotovljene kršitve in agenciji dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilu je dolžna priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(3) Če iz poročila iz drugega odstavka tega člena in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene.

(4) Če javna družba ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena oziroma, če izdajatelj agenciji ne omogoči izvajanja nadzora, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da izdajatelj krši obveznost poročanja. Izvod odločbe se vroči tudi borzi.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena lahko agencija po pravnomočnosti odločbe iz četrtega odstavka tega člena tudi javno objavi ugotovljene kršitve dolžnosti poročanja javne družbe.

4.3. Prenehanje dolžnosti poročanja

Prenehanje dolžnosti poročanja

70. člen

(1) Obveznost poročanja javne družbe – izdajatelja delnic, ki velja samo v zvezi z izdajo delnic preneha:

1. z dnem, ko postane veljaven sklep iz 54. člena tega zakona o umiku delnic z organiziranega trga; ali

2. z dnem vpisa preoblikovanja v sodni register, če se javna družba preoblikuje v drugo pravno organizacijsko obliko.

(2) Obveznost poročanja javne družbe – izdajatelja obveznic oziroma drugih dolžniških vrednostnih papirjev, ki velja samo v zvezi z izdajo teh vrednostnih papirjev, preneha, ko zapadejo vse obveznosti izdajatelja iz teh vrednostnih papirjev.

4.4. Register dovoljenj

Register dovoljenj

71. člen

(1) Agencija vodi register izdanih dovoljenj za javno ponudbo oziroma organizirano trgovanje (v nadaljnjem besedilu: register dovoljenj).

(2) V register dovoljenj se vpisujejo podatki o izdajatelju in vrednostnem papirju.

(3) Sestavni del registra za posameznega izdajatelja so tudi prospekt za javno ponudbo oziroma nadaljnjo javno prodajo, revidirana letna poročila in njihovi povzetki, polletna poročila in njihovi povzetki ter poročila o poslovnih dogodkih.

(4) Register dovoljenj je javen.

(5) Natančnejšo vsebino registra dovoljenj in način javnega dostopa do podatkov določi agencija.

5. OPRAVLJANJE STORITEV V ZVEZI Z VREDNOSTNIMI PAPIRJI

5.1. Storitve v zvezi z vrednostnimi papirji

Uporaba določb

72. člen

Določbe tega poglavja o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji se primerno uporabljajo tudi za storitve, katerih predmet so izvedeni finančni instrumenti (v nadaljnjem besedilu: storitve v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti).

Vrste storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

73. člen

(1) Storitve v zvezi z vrednostnimi papirji po tem zakonu so naslednje storitve:

1. nakup ali prodaja vrednostnih papirjev po nalogu in za račun stranke (borzno posredovanje);
2. gospodarjenje z vrednostnimi papirji po nalogu in za račun posamezne stranke (gospodarjenje z vrednostnimi papirji);
3. posebne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji;
4. pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Posebne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji so naslednje storitve:

1. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun izdajatelja vrednostnih papirjev, potrebnih za uspešno prvo prodajo vrednostnih papirjev, brez obveznosti odkupiti vrednostne papirje, ki v postopku prve prodaje ne bi bili prodani investitorjem (izvedba prvih prodaj brez obveznosti odkupa);

2. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun izdajatelja vrednostnih papirjev potrebnih za uspešno prvo prodajo vrednostnih papirjev, z obveznostjo odkupiti vrednostne papirje, ki v postopku prve prodaje ne bi bili prodani investitorjem (izvedba prvih prodaj z obveznostjo odkupa);

3. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun izdajatelja ali imetnika vrednostnih papirjev potrebnih za uvrstitev vrednostnih papirjev na organiziran trg (storitve v zvezi z uvedbo vrednostnih papirjev v javno trgovanje).

Pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji

74. člen

(1) Pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji so naslednje storitve:

1. svetovanje v zvezi z nakupom oziroma prodajo vrednostnih papirjev (investicijsko svetovanje);
2. vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev imetnikov pri klirinško depotni družbi in izvrševanje nalogov imetnikov za prenos vrednostnih papirjev med računni imetnikov (vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev);
3. hramba vrednostnih papirjev, izdanih kot pisne listine, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu (hramba vrednostnih papirjev);
4. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun tretje osebe potrebnih za izvedbo združitve oziroma prevzema delniške družbe (storitve v zvezi s prevzemi).

(2) Dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji ni mogoče izdati samo za pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

Opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

75. člen

Storitve v zvezi z vrednostnimi papirji lahko opravlja:

1. borzno posredniška družba, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije;
2. podružnica tuje borzno posredniške družbe, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije;
3. borzno posredniška družba države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom pooblaščen neposredno opravljati storitev v zvezi z vrednostnimi papirji na območju Republike Slovenije;
4. banka, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

Prepoved opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

76. člen

(1) Nihče drug razen oseb iz 75. člena tega zakona ne sme opravljati storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja za naslednje storitve:

1. storitve svetovanja, kadar so povezane s svetovanjem glede finančne reorganizacije, razvojne strategije ali svetovanjem v zvezi s prevzemom gospodarske družbe;
2. storitve svetovanja, kadar takšno svetovanje nudijo odvetniki oziroma davčni svetovalci v okviru opravljanja svojega poklica;
3. sprejemanje nalogov komitentov borzno posredniške družbe za nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, kadar naloge v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejema druga pravna oseba na podlagi pogodbe z borzno posredniško družbo;
4. sprejemanje nalogov imetnikov nematerializiranih vrednostnih papirjev za prenos vrednostnih papirjev med računni imetnikov, kadar naloge v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejema druga pravna oseba na podlagi pogodbe z borzno posredniško družbo;
5. storitve v zvezi s prevzemi.

5.2. Borzno posredniška družba

5.2.1. Splošne določbe

Pravno organizacijska oblika

77. člen

Borzno posredniška družba je lahko organizirana kot delniška družba ali kot družba z omejeno odgovornostjo.

Uporaba določb zakona o gospodarskih družbah

78. člen

(1) Za borzno posredniške družbe se uporabljajo določbe ZGD, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na delnice in delničarje v borzno posredniški družbi, ki je organizirana kot delniška družba, se smiselno uporabljajo za poslovne deleže in družbenike borzno posredniške družbe, ki je organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo.

5.2.2. Dejavnosti borzno posredniške družbe

Dejavnosti borzno posredniške družbe

79. člen

(1) Borzno posredniška družba ne sme opravljati nobenih drugih dejavnosti, razen storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko borzno posredniška družba opravlja dejavnost trgovanja z vrednostnimi papirji oziroma izvedenimi finančnimi instrumenti za svoj račun tudi kadar to trgovanje ni povezano z opravljanjem posebnih storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Za dejavnost trgovanja iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji.

5.2.3. Osnovni kapital in delnice borzno posredniške družbe

Osnovni kapital

80. člen

(1) Najnižji znesek osnovnega kapitala borzno posredniške družbe je 150.000.000 tolarjev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je najnižji znesek osnovnega kapitala borzno posredniške družbe 25.000.000 tolarjev, če borzno posredniška družba ne opravlja storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa in dejavnosti trgovanja z vrednostnimi papirji.

Delnice borzno posredniške družbe

81. člen

(1) Delnice borzno posredniške družbe so lahko le imenske delnice.

(2) Delnice borzno posredniške družbe se lahko vplačajo samo v denarju in morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(3) Delnice borzno posredniške družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

5.2.4. Kvalificirani deleži

Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

82. člen

(1) Za pridobitev delnic borzno posredniške družbe, na podlagi katere oseba posredno ali neposredno doseže ali preseže kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani imetnik) v borzno posredniški družbi je potrebno dovoljenje agencije.

(2) Oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora za vsako nadaljnjo pridobitev delnic borzno posredniške družbe, na podlagi katere doseže ali preseže mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu borzno posredniške družbe ali na podlagi katerih oseba postane obvladujoča družba borzno posredniške družbe, pridobiti dovoljenje agencije.

(3) Če namerava oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena odtujiti delnice tako, da bi se zaradi tega njen delež zmanjšal pod mejo, za katero je pridobila dovoljenje, mora o tem obvestiti agencijo.

(4) Agencija predpiše način obveščanja iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Agencija mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena obvestiti pristojni nadzorni organ posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik ena od naslednjih oseb:

1. borzno posredniška družba, ki je v tej državi članici upravičena opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji;

2. obvladujoča oziroma odvisna družba borzno posredniške družbe iz 1. točke tega odstavka;

3. oseba, ki jo obvladuje ista oseba oziroma osebe, ki obvladujejo borzno posredniško družbo iz 1. točke tega odstavka.

(6) Če je bodoči kvalificirani imetnik borzno posredniška družba države članice oziroma tuja borzno posredniška družba, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega nadzornega organa.

Odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža

83. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 82. člena tega zakona, je treba priložiti listine iz 4. oziroma 5. točke 93. člena tega zakona.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 82. člena tega zakona, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja:

1. da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, lahko ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja;

2. da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad borzno posredniško družbo.

(3) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 82. člena tega zakona tujemu kvalificiranemu imetniku, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(4) Pred odločitvijo na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka tega člena mora dati agencija osebi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja.

(5) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

Sankcije za kršitev in odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

84. člen

(1) Če oseba pridobi oziroma ima delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 82. člena tega zakona, iz

delnic borzno posredniške družbe, s katerimi bi bila udeležena pri upravljanju borzno posredniške družbe v deležu, glede katerega bi bila dolžna pridobiti dovoljenje agencije, nima glasovalne pravice.

(2) Glasovalne pravice iz prvega odstavka tega člena se za čas, dokler iz teh delnic imetnik, ki jih je pridobil v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 82. člena tega zakona, nima glasovalnih pravic, prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev borzno posredniške družbe v sorazmerju z njihovo udeležbo v osnovnem kapitalu borzno posredniške družbe, tako da je imetnik pri glasovanju udeležen zgolj z deležem delnic, za pridobitev katerega ne potrebuje dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 82. člena tega zakona.

(3) Agencija odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. če je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja;

3. če je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad borzno posredniško družbo;

4. v primeru tujega kvalificiranega imetnika: če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(4) S pravnomočnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če je imetnik kvalificiranega deleža obvladujoča družba borzno posredniške družbe, se postopek odvzema dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža lahko združi s postopkom odvzema dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

5.2.5. Uprava borzno posredniške družbe

Uprava borzno posredniške družbe

85. člen

(1) Uprava borzno posredniške družbe mora imeti najmanj dva člana, ki borzno posredniško družbo skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nobeden izmed članov uprave borzno posredniške družbe oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje borzno posredniške družbe za celoten obseg poslov iz dejavnosti borzno posredniške družbe.

(2) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo biti v borzno posredniški družbi zaposleni oziroma opravljati to funkcijo s polnim delovnim časom.

(3) Najmanj en član uprave mora obvladati slovenski jezik. Najmanj en član uprave mora imeti v Republiki Sloveniji središče uresničevanja svojih življenjskih interesov.

(4) Uprava mora voditi posle borzno posredniške družbe v Republiki Sloveniji.

(5) Za člana uprave borzno posredniške družbe je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov borzno posredniške družbe,

2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(6) Pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje poslov borzno posredniške družbe. Šteje se, da je pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj štiriletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot borzno posredniška družba oziroma drugih primerljivih poslov.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave

86. člen

(1) Za člana uprave borzno posredniške družbe je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 85. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov borzno posredniške družbe.

(4) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena in predstavitev iz tretjega odstavka tega člena zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave borzno posredniške družbe.

(5) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja.

(6) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

Dolžnosti člana uprave

87. člen

(1) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo zagotoviti, da borzno posredniška družba posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj in pravili o varnem in skrbnem poslovanju, kot so določena s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo storitve, ki jih opravlja borzno posredniška družba, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo zagotoviti spremljanje tveganj, katerim je borzno posredniška družba izpostavljena pri poslovanju, ter sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi borzno posredniška družba obvladuje tveganja.

(3) Člani uprave morajo zagotoviti organizacijo sistema notranjih kontrol na vseh področjih poslovanja borzno posredniške družbe in notranjo revizijo ter zagotoviti njihovo delovanje v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(4) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo zagotoviti, da borzno posredniška družba vodi poslovne in druge knjige ter poslovno dokumentacijo, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke, sestavlja

računovodska poročila ter poročila oziroma obvešča agencijo v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

Odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave

88. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če je bil član uprave pravnomočno nepogojno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora več kot treh mesecev;
3. če član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 87. člena tega zakona;
4. če član uprave krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen);
5. če član uprave krši prepoved manipulacije (248. člen);
6. če član uprave krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen);
7. če član uprave huje krši določbe 7. poglavja tega zakona oziroma na njihovi podlagi izdanih predpisov;
8. če član uprave huje krši pravila organiziranega trga (247. člen).

(2) Za hujšo kršitev določb iz 3., 7. oziroma 8. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi

1. kršitev, zaradi katere je ogrožena likvidnost oziroma solventnost borzno posredniške družbe, bodisi
2. kršitev, zaradi katere je stranki borzno posredniške družbe oziroma tretji osebi nastala škoda, bodisi
3. ponavljajoča kršitev navedenih določb.

(3) Če je bil nad članom uprave začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zaradi kršitev zaradi katerih je bil nad borzno posredniško družbo začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, lahko agencija oba postopka združi.

5.2.6. Pogoji za opravljanje storitev

Določitev pogojev za opravljanje storitev

89. člen

Agencija določi podrobnejše kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje za poslovanje s strankami pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma za poslovanje s premoženjem strank.

5.2.7. Stečaj borzno posredniške družbe

Začetek stečajnega postopka nad borzno posredniško družbo

90. člen

(1) Nad borzno posredniško družbo ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za stečajni in likvidacijski postopek nad borzno posredniško družbo uporabljajo določbe zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93 in 39/97 – v nadaljnjem besedilu: ZPPSL).

Posebne določbe za stečaj borzno posredniške družbe

91. člen

(1) Ne glede na določbo 122. člena ZPPSL, v stečajnem postopku nad borzno posredniško družbo stečajni upravitelj ne more odstopiti od pogodbe o nakupu ali prodaji vrednostnih papirjev, ki jo je sklenila borzno posredniška družba na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(2) Terjatev Banke Slovenije iz naslova sredstev iz petega odstavka 284. člena tega zakona, ki jih je zagotovila za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev, se iz stečajne mase izplača kot strošek stečajnega postopka pred poplačilom terjatev iz drugega in tretjega odstavka 160. člena ZPPSL.

(3) Določba drugega odstavka tega člena velja tudi za terjatev banke prevzemnice iz sedmega odstavka 284. člena tega zakona.

(4) Sklep o začetku stečaja nad borzno posredniško družbo vroči sodišče tudi agenciji in Banki Slovenije.

5.2.8. Dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

Dovoljenje za opravljanje storitev

92. člen

(1) Borzno posredniška družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma vpisom dodatne storitve za vsako od storitev pridobiti dovoljenje agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Banka mora pred začetkom opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje po predhodnem mnenju agencije.

(3) Za mnenje agencije iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega poglavja o dovoljenju za opravljanje storitev.

Zahteva za izdajo dovoljenja

93. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji je potrebno priložiti:

1. družbeno pogodbo oziroma statut družbe v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. opis storitev, ki jih bo opravljala družba ter načrt poslovanja za dve leti;
3. seznam družbenikov oziroma delničarjev z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, višine njihovih poslovnih deležev oziroma skupnega nominalnega zneska delnic in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu družbe;
4. za družbenike oziroma delničarje, ki so imetniki najmanj 10% delnic in so domače pravne osebe: izpisek iz sodnega registra; če je družbenik delniška družba pa tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na zadnji skupščini;
5. za družbenike oziroma delničarje, ki so tuje pravne osebe je potrebno listine iz 4. točke tega odstavka predložiti v overjenem prevodu;
6. podatke o naložbah z borzno posredniško družbo povezanih oseb v drugi borzno posredniški družbi;
7. dokumentacijo, ki jo določi agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je družba kadrovske, tehnične in organizacijsko sposobna opravljati storitev, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

Odločanje o dovoljenju za opravljanje storitev

94. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, če ugotovi, da borzno posredniška družba izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji:

1. če delničarji, ki so imetniki kvalificiranih deležev, nimajo dovoljenja iz prvega odstavka 82. člena tega zakona;

2. če član uprave nima dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave;

3. če borzno posredniška družba ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje storitev, na katere se zahteva za izdajo dovoljenja nanaša.

(3) V izreku odločbe iz prvega odstavka tega člena agencija določno navede, za katere storitve dovoljenje velja.

Dovoljenje za združitev oziroma razdružitev

95. člen

(1) Za združitev oziroma razdružitev morajo borzno posredniške družbe, ki se združujejo oziroma razdružujejo, pridobiti dovoljenje agencije.

(2) Za dovoljenja za združitev oziroma razdružitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Kadar zaradi združitve oziroma razdružitve nastane ena ali več novih borzno posredniških družb, odloči agencija o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji novih borzno posredniških družb hkrati z odločanjem o dovoljenju za združitev oziroma razdružitev.

5.2.9. *Opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji izven območja Republike Slovenije*

Opravljanje storitev v državi članici

96. člen

Borzno posredniška družba lahko opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, za katere je pridobila dovoljenje agencije, na območju države članice bodisi preko podružnice bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

Opravljanje storitev v državi članici preko podružnice

97. člen

(1) Borzno posredniška družba, ki namerava odpreti podružnico v državi članici, mora o tem obvestiti agencijo, in navesti državo članico, v kateri namerava odpreti podružnico. Obvestilu mora priložiti:

1. opis storitev, ki jih bo opravljal podružnica in njen načrt poslovanja;

2. imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice;

3. naslov podružnice v državi članici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici.

(2) Agencija mora najkasneje v roku treh mesecev od prejema obvestilo iz prvega odstavka s prilogami posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti borzno posredniško družbo.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena mora agencija pristojnemu nadzornemu organu države članice posredovati tudi:

1. podatke o višini kapitala in kapitalski ustrezno borzno posredniške družbe,

2. podrobnejši opis sistema jamstva za terjatve vlagateljev v Republiki Sloveniji.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena agencija zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga in dokumentacije iz prvega odstavka tega člena, in ob upoštevanju načrtovanega obsega poslovanja, zaključi, da obstoji utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma finančnega položaja borzno posredniške družbe.

(5) Borzno posredniška družba mora agencijo obvestiti o vsaki spremembi podatkov iz prvega odstavka tega člena najmanj en mesec pred nameravano spremembo. Agencija mora obvestilo posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema.

Neposredno opravljanje storitev v državi članici

98. člen

(1) Borzno posredniška družba, ki namerava pričeti z neposrednim opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, na območju države članice, mora o tem obvestiti agencijo, in navesti državo članico, v kateri namerava pričeti z neposrednim opravljanjem storitev. Obvestilu mora priložiti opis storitev, ki jih bo opravljal v državi članici, in načrt poslovanja v zvezi s temi dejavnostmi.

(2) Agencija mora najkasneje v roku enega meseca po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, obvestilo s priložo posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti borzno posredniško družbo.

Nadzor nad opravljanjem storitev v državi članici

99. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad podružnico borzno posredniške družbe v državi članici.

(2) Agencija lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države članice, v kateri borzno posredniška družba opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, da opravi pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe agencije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države članice.

(3) Če borzno posredniška družba, ki opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v državi članici kljub opozorilu pristojnega nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme agencija ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom. Agencija mora nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

(4) Če agencija borzno posredniški družbi odvzame dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma ji začasno prepove opravljanje te storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih borzno posredniška družba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

Opravljanje storitev v tujini

100. člen

(1) Borzno posredniška družba sme opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v tujini samo preko podružnice.

(2) Za ustanovitev podružnice v tujini mora borzno posredniška družba pridobiti dovoljenje agencije.

(3) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice v tujini se smiselno uporabljajo določbe prvega in četrtega odstavka 97. člena tega zakona.

(4) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tujini tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava borzno posredniška družba ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

5.3. Podružnica in prosto opravljanje storitev borzno posredniških družb držav članic

Borzno posredniške družbe držav članic

101. člen

(1) Borzno posredniška družba, ki je v državi članici upravičena opravljati vse oziroma posamezne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, lahko te storitve opravlja tudi na območju Republike Slovenije, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno.

(2) Za borzno posredniško družbo iz prvega odstavka tega člena, ki opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji preko podružnice veljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. določbe 7. poglavja;
2. določbe 9. poglavja;
3. določbe 15. poglavja in
4. določbe 229. do 231. člena ter 247. člena in

248. člena tega zakona.

(3) Za borzno posredniško družbo iz prvega odstavka tega člena, ki neposredno opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji veljajo določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi iz 1., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka.

Začetek poslovanja

102. člen

(1) Borzno posredniška družba države članice iz prvega odstavka 101. člena tega zakona lahko prične poslovati preko podružnice z iztekom dvomesečnega roka, šteto od dne, ko agencija od pristojnega nadzornega organa države članice prejme obvestilo z vsebino določeno v prvem in tretjem odstavku 97. člena tega zakona.

(2) Borzno posredniška družba države članice iz prvega odstavka 101. člena tega zakona lahko prične neposredno opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji na območju Republike Slovenije takoj, ko agencija od pristojnega nadzornega organa države članice prejme obvestilo z vsebino določeno v prvem in tretjem odstavku 97. člena tega zakona.

(3) Borzno posredniška družba države članice iz prvega odstavka tega člena mora agencijo obvestiti o vsaki nameravani spremembi podatkov iz 1. do 3. točke prvega odstavka 97. člena tega zakona najmanj mesec dni pred nameravano spremembo.

Nadzor nad podružnico borzno posredniške družbe države članice

103. člen

(1) Pristojni nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije

opravijo pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe te države članice.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni nadzorni organ oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot agencija na podlagi določb 344. do 348. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega nadzornega organa države članice mora agencija opraviti pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe te države članice na območju Republike Slovenije.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena je agencija pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe te države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 344. do 348. člena tega zakona zaradi preverjanja, če podružnica ravna v skladu z določbami iz drugega odstavka 101. člena tega zakona.

Ukrepi nadzora nad borzno posredniško družbo države članice

104. člen

(1) Če borzno posredniška družba države članice na območju Republike Slovenije krši določbe iz tretjega odstavka 101. člena tega zakona oziroma če podružnica borzno posredniške družbe krši določbe iz drugega odstavka 101. člena tega zakona, ji agencija z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če borzno posredniška družba države članice oziroma njena podružnica v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti agencija pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija lahko borzno posredniški družbi države članice oziroma njeni podružnici za kršitve storjene na območju Republike Slovenije izreče tudi začasno prepoved opravljanja storitev oziroma prepoved opravljanja storitev, če so izpolnjeni pogoji, določeni v prvem odstavku 204. člena tega zakona oziroma prvem odstavku 205. člena tega zakona.

(4) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena mora agencija obvestiti pristojni nadzorni organ države članice.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena lahko agencija borzno posredniški družbi države članice izreče začasno prepoved opravljanja storitev, ne da bi predhodno obvestila pristojni nadzorni organ države članice, če zaradi zaščite interesov vlagateljev ni mogoče odlašati.

(6) V primeru iz petega odstavka tega člena mora agencija o začasni prepovedi opravljanja storitev obvestiti pristojni nadzorni organ države članice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

5.4. Opravljanje storitev tujih borzno posredniških druž

Opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji tuje borzno posredniške družbe

105. člen

Tuja borzno posredniška družba lahko na ozemlju Republike Slovenije opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji samo preko podružnice.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

106. člen

(1) Tuja borzno posredniška družba lahko na ozemlju Republike Slovenije ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje agencije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice je potrebno priložiti:

1. akt o ustanovitvi podružnice;
2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično borzno posredniško družbo;

3. statut oziroma pravila matične borzno posredniške družbe;

4. revidirana poslovna poročila matične borzno posredniške družbe za zadnja tri leta poslovanja;

5. če iz izpiska iz 2. točke niso razvidni podatki o lastnikih matične borzno posredniške družbe: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje lastnike in njihove deleže pri upravljanju matične borzno posredniške družbe;

6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so pri upravljanju matične borzno posredniške družbe udeležene z več kot 10%;

7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica ter načrt poslovanja za dve leti;

8. dokumentacijo, ki jo določi agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(3) Agencija lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje borzno posredniške družbe zahteva, da tuja borzno posredniška družba na ozemlju Republike Slovenije deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje, kot jamstvo za poravnave obveznosti iz poslov, sklenjenih na območju Republike Slovenije.

(4) Agencija izda dovoljenje za ustanovitev podružnice tuje borzno posredniške družbe, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, zaključi, da je podružnica finančno, upravljalško, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona.

(5) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje borzno posredniške družbe, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža te borzno posredniške družbe oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

Uporaba določb

107. člen

(1) Za tujo borzno posredniško družbo, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, velja določba tretjega odstavka 191. člena tega zakona.

(2) Za podružnico borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena veljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. določbe 7. poglavja;
2. določbe 9. poglavja;
3. določbe 15. poglavja in
4. določbe 247. in 248. člena.

(3) Za nadzor nad podružnico borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 11. poglavja tega zakona.

(4) Za poslovodje podružnice borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi borzno posredniške družbe.

(5) Agencija odvzame podružnici dovoljenje za ustanovitev tudi:

1. če je nadzorni organ tuje borzno posredniške družbe tej družbi odvzel dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;

2. če podružnica ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za terjatve vlagateljev.

5.5. Osebe, ki lahko opravljajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji

Borzni posredniki

108. člen

(1) Storitve izvrševanja nalogov strank, gospodarjenja z vrednostnimi papirji in svetovanja strankam v zvezi z nakupom oziroma prodajo vrednostnih papirjev lahko pri borzno posredniški družbi opravljajo samo borzni posredniki.

(2) Borzni posrednik je oseba, ki ima veljavno dovoljenje agencije za opravljanje poslov borznega posrednika.

Pogoji za opravljanje poslov borznega posrednika

109. člen

(1) Za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov borznega posrednika mora oseba izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da ima najmanj enoletne delovne izkušnje s področja poslovanja z vrednostnimi papirji,
2. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov borznega posrednika,
3. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma zoper gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(2) Agencija predpiše program in način opravljanja preizkusa strokovnih znanj iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

Dovoljenje za opravljanje poslov

110. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov borznega posrednika je potrebno priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(2) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da oseba izpolnjuje pogoje za opravljanje poslov borznega posrednika.

(3) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja, da bi bilo zaradi storitev ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja.

(4) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena tudi, če je bilo osebi že pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe oziroma za opravljanje poslov borznega posrednika.

Pravila ravnanja borznih posrednikov

111. člen

(1) Borzni posrednik mora pri opravljanju poslov, ki so jih borzno posredniški družbi zaupale stranke, ravnati s strokovno skrbnostjo dobrega borznega posrednika in v vsem paziti na interese strank.

(2) Borzni posrednik ne sme spodbujati ali priporočati nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev zgolj z namenom pridobitve provizije.

Odvzem dovoljenja za opravljanje poslov

112. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje poslov:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če je bil borzni posrednik pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma zoper gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev;
3. če borzni posrednik krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen);
4. če borzni posrednik krši prepoved manipulacije (248. člen);
5. če borzni posrednik krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen);
6. če borzni posrednik huje krši določbe 6. poglavja tega zakona oziroma na njihovi podlagi izdanih predpisov;
7. če borzni posrednik huje krši pravila organiziranega trga (247. člen).

(2) Za hujšo kršitev določb iz 6. oziroma 7. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi

1. kršitev, zaradi katere je stranki borzno posredniške družbe oziroma tretji osebi nastala škoda, bodisi
2. ponavljajoča kršitev navedenih določb.

(3) Če je bil nad osebo začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zaradi kršitve iz 3. točke prvega odstavka tega člena, lahko agencija postopek združi s postopkom za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ki zaradi iste kršitve teče proti borzno posredniški družbi.

6. OBVLADOVANJE TVEGANJ

6.1. Splošne določbe

Obvladovanje tveganj

113. člen

(1) Borzno posredniška družba mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh storitev (kapitalska ustreznost).

(2) Borzno posredniška družba mora poslovati tako, da tveganja, ki jim je izpostavljena pri posameznih oziroma vseh vrstah poslov, ki jih opravlja, nikoli ne presežejo omejitev določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Borzno posredniška družba mora poslovati tako, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) ter da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

Kapital borzno posredniške družbe

114. člen

(1) Pri izračunu kapitala zaradi ugotavljanja kapitalske ustreznosti oziroma izpostavljenosti borzno posredniške družbe (v nadaljnjem besedilu: kapital) se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital in vplačani presežek kapitala;
2. rezerve;
3. preneseni dobiček preteklih let;
4. dobiček tekočega poslovnega leta, vendar največ do višine 50% tega dobička po odbitku davkov in drugih

dajatev, ki bremenijo dobiček, če je višino dobička potrdil pooblaščen revizor;

5. rezervacije za splošna tveganja iz prvega odstavka 123. člena tega zakona;

6. podrejeni dolžniški instrumenti iz 115. člena tega zakona;

7. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam iz 1. do 3. in 5. točke tega odstavka.

(2) Pri izračunu kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice;
2. neopredmetena dolgoročna sredstva;
3. prenesene izgube in izgube tekočega leta;
4. delnice oziroma poslovni deleži, na podlagi katerih je borzno posredniška družba udeležena v kapitalu banke oziroma druge borzno posredniške družbe in druge naložbe v teh osebah, ki se upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala;
5. nelikvidna sredstva iz 116. člena tega zakona;
6. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam iz prejšnjih točk tega odstavka.

(3) Agencija predpiše podrobnejši način izračuna kapitala in kapitalskih zahtev, s tem da zlasti določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala borzno posredniške družbe in kapitalske ustreznosti;
2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti;
3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz 115. člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz 116. člena tega zakona;
4. podrobnejši način izračuna posameznih kapitalskih zahtev iz prvega odstavka 117. člena tega zakona.

Podrejeni dolžniški instrumenti

115. člen

Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja, in ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena borzno posredniška družba.

Nelikvidna sredstva

116. člen

Nelikvidna sredstva so naložbe borzno posredniške družbe v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

6.2. Kapitalska ustreznost

Minimalni kapital borzno posredniške družbe

117. člen

(1) Kapital borzno posredniške družbe mora biti vedno enak vsoti:

1. kapitalskih zahtev za kritje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je borzno posredniška družba izpostavljena pri trgovanju z vrednostnimi papirji za svoj račun in pri opravljanju storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa (kapitalske zahteve za trgovanje);

2. kapitalskih zahtev za kritje morebitnih izgub zaradi valutnih tveganj, ki jim je borzno posredniška družba izpostavljena pri svojem poslovanju (kapitalske zahteve za valutna tveganja);

3. kapitalskih zahtev za kritje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je borzno posredniška družba izpostavljena pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in drugih poslov, razen poslov iz 1. točke tega odstavka (kapitalske zahteve za storitve).

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital borzno posredniške družbe ne sme biti nikoli manjši od 150.000.000 tolarjev oziroma od 25.000.000 tolarjev, če borzno posredniška družba ne opravlja dejavnost trgovanja z vrednostnimi papirji in ne opravlja storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa.

Izračun kapitalskih zahtev

118. člen

(1) Kapitalske zahteve za trgovanje se izračunajo tako, da se vrednosti vrednostnih papirjev, katerih imetnik je borzno posredniška družba, ter terjatev in obveznosti borzno posredniške družbe iz poslov z vrednostnimi papirji, ki jih je sklenila za svoj račun, pomnožijo z ustreznimi utežmi za tehtanje:

1. posebnih in splošnih tveganj spremembe cen vrednostnih papirjev;
2. tveganj izpolnitve nasprotne stranke;
3. tveganj velike izpostavljenosti do posamezne osebe in z njo povezanih oseb.

(2) Kapitalske zahteve za valutna tveganja se izračunajo tako, da se vrednost tistih sredstev borzno posredniške družbe, katerih vrednost je odvisna od tečaja ustrezne tuje valute, pomnožijo z utežmi za tehtanje tveganj spremembe tečaja te tuje valute.

(3) Kapitalske zahteve za storitve se izračunajo tako, da se terjatve in druga sredstva, razen sredstev iz prvega odstavka tega člena, ter morebitne (pogojne) obveznosti, ki so nastale iz poslov iz 3. točke prvega odstavka 117. člena tega zakona, pomnožijo z utežmi za tehtanje:

1. tveganj izpolnitve nasprotne stranke;
2. drugih tveganj, ki jim je pri opravljanju storitev in poslov iz 3. točke prvega odstavka 117. člena tega zakona, izpostavljena borzno posredniška družba.

(4) Agencija predpiše uteži za tehtanje tveganj iz prejšnjih odstavkov tega člena in načine izračunov kapitalskih zahtev.

6.3. Izpostavljenost

Pojem izpostavljenosti

119. člen

(1) Izpostavljenost borzno posredniške družbe do posamezne osebe je vsota vseh terjatev in pogojnih terjatev do te osebe, vrednosti naložb v vrednostne papirje te osebe in vrednosti kapitalskih deležev borzno posredniške družbe v tej osebi.

(2) Pri izračunu izpostavljenosti se za posamezno osebo štejeta tudi dve ali več oseb, ki so med seboj povezane tako, da za borzno posredniško družbo predstavljajo eno samo tveganje.

Največja dopustna izpostavljenost

120. člen

(1) Izpostavljenost borzno posredniške družbe do posamezne osebe in s to osebo povezanih oseb ne sme presegati višine 25% kapitala borzno posredniške družbe.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena izpostavljenost borzno posredniške družbe do osebe, ki je v razmerju do borzno posredniške družbe posredno ali neposredno obvladujoča družba oziroma, ki jo borzno posredniška družba posredno ali neposredno obvladuje, oziroma do osebe, ki jo posredno ali neposredno obvladuje ista oseba kot borzno posredniško družbo ne sme presegati višine 20% kapitala borzno posredniške družbe.

(3) Če borzno posredniška družba preseže največjo dopustno izpostavljenost iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena zaradi združitve dveh pravnih oseb oziroma zaradi drugih vzrokov, na katere ne more vplivati, mora o tem nemudoma obvestiti agencijo. Obvestilu mora priložiti opis ukrepov, ki jih bo opravila zaradi uskladitve s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena in roke, v katerih bo te ukrepe opravila.

Velika izpostavljenost

121. člen

(1) Velika izpostavljenost borzno posredniške družbe je izpostavljenost borzno posredniške družbe do posamezne osebe in s to osebo povezanih oseb, ki presega višino 10% kapitala borzno posredniške družbe.

(2) Vsota vseh velikih izpostavljenosti borzno posredniške družbe ne sme presegati 800% višine kapitala borzno posredniške družbe.

Predpis o izpostavljenosti

122. člen

Agencija predpiše podrobnejši način vrednotenja in vključitve posameznih postavk pri izračunu izpostavljenosti borzno posredniške družbe in podrobnejša merila za upoštevane skupine oseb iz drugega odstavka 119. člena tega zakona.

6.4. Oblikovanje rezervacij

Rezervacije za splošna tveganja

123. člen

(1) Borzno posredniška družba lahko oblikuje rezervacije za splošna tveganja, namenjena kritju morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz njenega celotnega poslovanja.

(2) Če borzno posredniška družba oblikuje rezervacije za splošna tveganja, mora v izkazu uspeha ločeno prikazovati prihodke in odhodke, povezane s povečanjem oziroma zmanjševanjem teh rezervacij.

Posebne rezervacije

124. člen

(1) Borzno posredniške družba mora oblikovati posebne rezervacije glede na posebna tveganja, ki izhajajo iz posameznih poslov oziroma skupin posameznih poslov.

(2) Za posebne rezervacije iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi rezervacije, ki jih oblikuje borzno posredniška družba glede na posebno tveganje neizterljivosti terjatev iz naslova jamstva za terjatve vlagateljev v primeru stečaja druge borzno posredniške družbe.

(3) Agencija predpiše najmanjši obseg in način izračuna posebnih rezervacij iz prvega in drugega odstavka tega člena.

6.5. Likvidnost

Likvidnost

125. člen

(1) Borzno posredniška družba mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospele obveznosti.

(2) Borzno posredniške družba mora za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;
2. redno spremljanje likvidnosti;
3. sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

6.6. Ukrepi spremljanja tveganj in zagotavljanja kapitalne ustreznosti

6.6.1. Izračunavanje in poročanje

Količniki likvidnosti sredstev

126. člen

(1) Borzno posredniška družba mora dnevno izračunavati količnike likvidnosti sredstev.

(2) Agencija predpiše način izračuna količnikov likvidnosti sredstev in najmanjši obseg likvidnosti, ki jo mora borzno posredniška družba zagotavljati.

Poročilo o plačilni nesposobnosti

127. člen

Borzno posredniška družba mora agenciji nemudoma poročati o nastopu nesposobnosti poravnati dospele denarne obveznosti ob njihovi dospelosti.

Mesečno izračunavanje

128. člen

Borzno posredniška družba mora mesečno, po stanju na zadnji dan meseca, izračunavati in ugotavljati:

1. višino kapitala;
2. kapitalne zahteve;
3. kapitalno ustreznost;
4. izpostavljenost.

Mesečno poročilo

129. člen

Borzno posredniška družba mora agenciji mesečno poročati o kapitalu, kapitalnih zahtevah, kapitalni ustreznosti, izpostavljenosti in likvidnosti.

Vsebina in način poročanja

130. člen

Agencija predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz 127. in 129. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

6.6.2. Ukrepi za zagotavljanje kapitalne ustreznosti in likvidnosti

Prepoved izplačila dobička

131. člen

(1) Borzno posredniška družba ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende, niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe v dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih, v naslednjih primerih:

1. če je kapital borzno posredniške družbe manjši od minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona;
2. če bi se kapital borzno posredniške družbe zaradi izplačila dobička zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona;
3. če borzno posredniška družba ne zagotavlja najmanjšega obsega likvidnosti iz drugega odstavka 126. člena tega zakona;
4. če borzno posredniška družba zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala najmanjšega obsega likvidnosti iz drugega odstavka 126. člena tega zakona.

(2) Sklep skupščine borzno posredniške družbe, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena je ničen.

Ukrepi uprave

132. člen

(1) Če kapital borzno posredniške družbe zaradi povečanih kapitalnih zahtev ali drugih vzrokov ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona, mora uprava borzno posredniške družbe nemudoma sprejeti tiste ukrepe za zagotovitev minimalnega kapitala, za odločanje o katerih je pristojna sama, oziroma izdelati predlog tistih ukrepov, za odločanje o katerih so pristojni drugi organi borzno posredniške družbe.

(2) O ukrepih oziroma predlogu ukrepov iz prvega odstavka tega člena mora uprava poročati agenciji z mesečnim poročilom iz 129. člena tega zakona.

Začasna prepoved opravljanja storitev

133. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da borzno posredniška družba ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona, oziroma ni sposobna poravnati dospelih denarnih obveznosti, lahko borzno posredniški družbi začasno prepove opravljanje vseh ali posameznih storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Za začasno prepoved iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega do petega odstavka 206. člena tega zakona.

7. PRAVILA VARNEGA IN SKRBNEGA POSLOVANJA

7.1. Splošne določbe

Uporaba določb

134. člen

(1) Za pravno razmerje med borzno posredniško družbo in njenimi strankami veljajo splošna pravila obligacijskega prava, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Določb tega zakona o varnem in skrbnem poslovanju s pogodbo ni mogoče izključiti oziroma omejiti, razen če je v zvezi s posamezno določbo izrecno dopusten drugačen dogovor pogodbenih strank oziroma je drugačen dogovor v očitnem interesu stranke borzno posredniške družbe.

(3) Določbe tega poglavja se primerno uporabljajo tudi za storitve v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti.

Oglaševanje

135. člen

(1) Oglase, katerih predmet je ponudba storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, lahko objavljajo samo borzno posredniške družbe.

(2) Prepovedano je objavljati oglase, katerih vsebina lahko zavaja investitorje glede pravic ali tveganj, ki jih vsebuje posamezni vrednostni papir ali glede storitev, ki jih opravlja posamezna borzno posredniška družba.

(3) Pred objavo oglasa je potrebno o njegovi vsebini obvestiti agencijo.

(4) Agencija izda predpis o oglaševanju, s katerimi opredeli posamezne dejanske stanove oglaševanja, ki je prepovedano po drugem odstavku tega člena.

7.2. Skupne določbe

Skrbnost dobre borzno posredniške družbe

136. člen

Borzno posredniška družba mora pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji ravnati s strokovno skrbnostjo dobre borzno posredniške družbe.

Splošni pogoji poslovanja

137. člen

(1) Borzno posredniška družba mora določiti splošne pogoje opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (splošni pogoji poslovanja).

(2) Splošni pogoji poslovanja morajo za vsako od storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih borzno posredniška družba nudi strankam, vsebovati:

1. določbe, ki urejajo medsebojne pravice in obveznosti borzno posredniške družbe in stranke;

2. opis tveganj, povezanih z naložbami v vrednostne papirje.

Objava splošnih pogojev poslovanja in cenika

138. člen

(1) Borzno posredniška družba mora v vsakem prostoru, v katerem posluje s strankami, na vidnem in dostopnem mestu omogočiti vpogled v splošne pogoje poslovanja in cenik.

(2) Borzno posredniška družba mora pred sprejemom prvega naročila stranke za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev oziroma naloga za prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev med računi strank oziroma sklenitvijo druge pogodbe o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji, stranki izročiti izvod splošnih pogojev poslovanja.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi kadar naročila oziroma naloge iz drugega odstavka tega člena v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejema druga pravna oseba na podlagi pogodbe z borzno posredniško družbo.

Zaščita interesov stranke

139. člen

(1) Borzno posredniška družba mora pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v vsem paziti na interese stranke.

(2) Borzno posredniška družba mora stranko na primeren način seznaniti z vsemi okoliščinami, ki so pomembne za odločitve stranke v zvezi z naročili za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev, oziroma drugimi storitvami, ki jih stranki nudi, in tveganjih, ki so povezana z naložbami v vrednostne papirje.

(3) Borzno posredniška družba si mora prizadevati od stranke pridobiti ustrezne podatke o izkušnjah stranke na področju naložb v vrednostne papirje, njenih finančnih možnostih in njenih namenih v zvezi z naložbami v vrednostne papirje, ki so pomembni za zaščito interesov stranke v zvezi s storitvami, ki jih stranki nudi.

Nasprotje interesov

140. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranko poučiti o morebitnih nasprotjih med interesi stranke in interesi borzno posredniške družbe oziroma interesi drugih strank borzno posredniške družbe.

(2) Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje tako, da se morebitna nasprotja med interesi strank, borzno posredniške družbe in zaposlenih pri borzno posredniški družbi omejijo na najmanjšo možno mero.

Pogodba o opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

141. člen

(1) Kadar je v tem zakonu določeno, da mora borzno posredniška družba s stranko skleniti pisno pogodbo o opravljanju posameznih vrst storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, mora takšna pogodba vsebovati:

1. določbo, da so splošni pogoji poslovanja njen sestavni del;

2. izjavo stranke, da so ji bili splošni pogoji poslovanja pred sklenitvijo pogodbe izročeni in, da se je imela pred sklenitvijo možnost poučiti o njihovi vsebini.

(2) Pogodba iz prvega odstavka tega člena, ki ni sklenjena v pisni obliki, je veljavna, za borzno posredniško družbo pa se šteje, da je s tem, ko pogodbe ni sklenila v pisni obliki, storila kršitev pravil varnega in skrbnega poslovanja.

7.3. Borzno posredovanje

Pogodba o borznem posredovanju

142. člen

(1) Pogodba o borznem posredovanju je pogodba, s katero se borzno posredniška družba zaveže izvrševati nakupe in prodaje vrednostnih papirjev po nalogih in za račun stranke, stranka pa se zaveže za opravljanje teh storitev plačevati provizijo.

(2) Pred sprejemom prvega naročila posamezne stranke za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev, mora borzno posredniška družba s to stranko skleniti splošno pogodbo o borznem posredovanju v pisni obliki.

Sprejemanje naročil strank

143. člen

(1) Borzno posredniška družba sprejema naročila strank za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev (v nadaljnjem

besedilu: naročilo stranke) na sedežu družbe oziroma v poslovalnici, ki izvršuje naročila strank.

(2) Borzno posredniška družba lahko sprejema pisna naročila strank tudi v lastni poslovalnici, ki ne izvršuje naročil strank oziroma v poslovalnici pravnih oseb, ki v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejemajo naloge strank, če se stranka v tej poslovalnici borzno posredniške družbe oziroma pravne osebe osebno oglasi.

(3) Kadar borzno posredniška družba sprejema naročila na način iz drugega odstavka tega člena, morajo splošni pogoji poslovanja določati rok, v katerem mora biti naročilo posredovano na sedež borzno posredniške družbe oziroma poslovalnice borzno posredniške družbe, ki izvršuje naloge strank. Na to določbo splošnih pogojev poslovanja mora biti stranka ob izročitvi naročila izrecno opozorjena.

(4) Šteje se, da je naročilo prejeto, ko ga prejme borzno posredniška družba na sedežu oziroma poslovalnici borzno posredniške družbe, ki izvršuje naloge strank.

Potrdilo o prejemu naročila stranke

144. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki posredovati potrdilo o prejemu naročila.

(2) Borzno posredniška družba mora stranki poslati potrdilo o prejemu naročila najkasneje naslednji delovni dan po prejemu naročila.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru spremembe oziroma preklica naročila.

Odklonitev sprejema naročila

145. člen

(1) Če borzno posredniška družba noče sprejeti naročila stranke, mora stranko o tem obvestiti takoj po prejemu naročila. V obvestilu mora navesti razlog odklonitve sprejema naročila.

(2) Kadar splošni pogoji poslovanja borzno posredniške družbe določajo, da borzno posredniška družba ni dolžna sprejeti naročila za prodajo vrednostnih papirjev, dokler stranka vrednostnih papirjev, ki so predmet naročila ne prenese na račun stranke pri borzno posredniški družbi, teče rok za obvestilo iz prvega odstavka tega člena od takrat:

1. ko borzno posredniška družba lahko ugotovi, da stranka na računu stranke pri borzno posredniški družbi nima vrednostnih papirjev oziroma zadostne količine vrednostnih papirjev, ki so predmet naročila stranke; oziroma

2. kadar stranka hkrati z naročilom za prodajo borzno posredniški družbi posreduje ustrezen nalog za prenos vrednostnih papirjev med računi istega imetnika (prvi odstavek 158. člena tega zakona), ko borzno posredniška družba lahko ugotovi, da takšnega naloga ni mogoče izvršiti.

(3) Kadar v primeru naročila za nakup borzno posredniška družba zahteva od stranke, da pred izvršitvijo naročila založi predujem, teče rok za obvestilo iz prvega odstavka tega člena od takrat, ko borzno posredniška družba lahko ugotovi, da predujem v dogovorjenem roku ni bil založen.

Izvrševanje naročil strank

146. člen

(1) Borzno posredniška družbe sme naročila za nakup oziroma prodajo tržnih vrednostnih papirjev izvrševati samo na organiziranem trgu, razen če stranka izrecno naroči drugačen način izvršitve naročila.

(2) Borzno posredniška družba mora izvršiti naročilo stranke tako kot se glasi.

(3) Če stranka v naročilu ne določi cene oziroma najmanjše cene, po kateri mora borzno posredniška družba izvršiti naročilo za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: naročilo s preudarkom), takšno naročilo preneha veljati z iztekom dne, ko ga je borzno posredniška družba prejela.

Način izvrševanja naročil strank na organiziranem trgu

147. člen

(1) Borzno posredniška družba izvršuje naročila strank za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu z vnosom ustrezne ponudbe oziroma povpraševanja v centralno informatizirano bazo borznega informacijskega sistema.

(2) Borzno posredniška družba mora izvršiti naročilo stranke takoj, ko so izpolnjeni pogoji za izvršitev naročila. Šteje se, da so pogoji za izvršitev izpolnjeni, ko borzno posredniška družba prejme naročilo (četrti odstavek 143. člena tega zakona) in izteče rok za odklonitev naročila (145. člen tega zakona).

(3) Borzno posredniška družba mora izvrševati naročila strank za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu po vrstnem redu prejema ustreznih naročil za takšen nakup oziroma prodajo.

(4) Borzno posredniška družba ne sme kupiti oziroma prodati vrednostnih papirjev na organiziranem trgu za svoj račun ali za račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi, če zaradi takšnega nakupa oziroma prodaje ne bi mogla izvršiti sočasnega naročila stranke za nakup oziroma prodajo oziroma bi ga bilo mogoče izvršiti samo pod za stranko manj ugodnimi pogoji.

Izvrševanje naročil s preudarkom

148. člen

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 147. člena tega zakona, mora borzno posredniška družba izvršiti naročilo s preudarkom, takrat kadar s skrbnostjo dobre borzno posredniške družbe oceni, da je glede na stanje na trgu, izvršitev naročila najugodnejša za interese stranke.

(2) Pri izvrševanju naročila s preudarkom borzno posredniška družba ne sme vnesti nasprotnega naročila za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev za račun druge stranke, ki je dala naročilo s preudarkom, za svoj račun oziroma račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi z namenom, da pride do sklenitve posla z uskladitvijo pogojev ponudbe oziroma povpraševanja za račun stranke s pogoji povpraševanja oziroma ponudbe za račun druge stranke, ki je dala naročilo s preudarkom, za račun borzno posredniške družbe oziroma zaposlenega pri borzno posredniški družbi.

Izvrševanje naročil za račun več strank

149. člen

(1) Kadar borzno posredniška družba sprejme več naročil s preudarkom oziroma kadar sočasno prejme več naročil za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev pod enakimi pogoji, lahko takšna naročila izvrši sočasno (v nadaljnjem besedilu: trgovanje za skupni račun).

(2) Pri trgovanju za skupni račun borzno posredniška družba ne sme sklepati poslov za svoj račun oziroma račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi.

(3) Kadar borzno posredniška družba pri trgovanju za skupni račun sklene enega ali več poslov, mora pravice in obveznosti iz takšnega posla oziroma poslov prenesti na stranke po naslednjih pravilih:

1. če je posel oziroma posle sklenila za enako ceno, količina vrednostnih papirjev pa ne zadošča za izvršitev celotnih naročil vseh strank se najprej v celoti izvrši naročilo tiste stranke, ki ga je borzno posredniška družba prejela pred naročilom naslednje stranke;

2. če je posel oziroma posle sklenila po različnih cenah se za najugodnejšo ceno najprej v celoti izvrši naročilo tiste stranke, ki ga je borzno posredniška družba prejela pred naročilom naslednje stranke.

Izročitev vrednostnih papirjev stranki

150. člen

(1) Borzno posredniška družba mora v skladu s pravili, ki urejajo izpolnitev obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, zagotoviti, da se na dan izpolnitve posla vrednostni papirji, ki jih je na organiziranem trgu kupila za račun posamezne stranke, prenesejo na račun te stranke.

(2) Kadar borzno posredniška družba v skladu z naročilom stranke kupi nematerializirane vrednostne papirje izven organiziranega trga vrednostnih papirjev, mora zagotoviti, da se na dan, ko ji prodajalec izpolni obveznost, nematerializirani vrednostni papirji prenesejo na račun stranke, za račun katere jih je kupila.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljata tudi za vrednostne papirje, izdane kot pisne listine, ki so v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi.

(4) Kadar borzno posredniška družba v skladu z naročilom stranke kupi vrednostne papirje, izdane kot pisne listine, in ne gre za vrednostne papirje iz tretjega odstavka tega člena, jih mora izročiti stranki v dveh delovnih dneh po tem, ko ji prodajalec izpolni obveznost, če se nista borzno posredniška družba in stranka izrecno drugače dogovorili.

(5) Kadar sta se v primeru iz četrtega odstavka tega člena borzno posredniška družba in stranka dogovorili, da borzno posredniška družba vrednostnih papirjev ni dolžna izročiti stranki, jih sme borzno posredniška družba sama hraniti za račun stranke samo, če ima dovoljenje agencije za opravljanje storitev hrambe vrednostnih papirjev. V nasprotnem primeru mora v roku iz četrtega odstavka tega člena izročiti vrednostne papirje za račun stranke borzno posredniški družbi, ki takšno dovoljenje ima.

Denarna sredstva strank

151. člen

(1) Borzno posredniška družba mora pri banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, odpreti poseben račun, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov, ki jih je sklenila za račun strank, in vodi denarna sredstva strank.

(2) Borzno posredniška družba preko računa iz prvega odstavka tega člena ne sme sprejemati vplačil in opravljati izplačil iz poslov, ki jih je sklenila za svoj račun.

(3) Borzno posredniška družba mora kupnino, zneske unovčenih kuponov oziroma dividend oziroma neizkoriščeni predujem, nakazati stranki naslednji delovni dan šteto od:

1. prejema kupnine iz posla, ki ga je sklenila za račun stranke;
2. unovčenja dividend oziroma kuponov iz vrednostnih papirjev, katerih imetnik je stranka;
3. preklica naročila, v zvezi s katerim je stranka plačala predujem;
 - če se nista borzno posredniška družba in stranka drugače dogovorili.

(4) Borzno posredniška družba ne sme uporabljati denarnih sredstev strank niti za svoj račun niti za račun drugih strank.

Obračun o opravljenem poslu

152. člen

Borzno posredniška družba mora najkasneje naslednji delovni dan po izpolnitvi obveznosti iz posla, ki ga je sklenila za račun stranke, stranki poslati obračun opravljenega posla.

7.4. Vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev in hramba vrednostnih papirjev

7.4.1. Skupne določbe

Uporaba določb

153. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo tako v primeru, ko borzno posredniška družba za stranko opravlja samo storitve vodenja računov vrednostnih papirjev in hrambe vrednostnih papirjev, kot tudi v primeru, ko borzno posredniška družba te storitve opravlja v okviru opravljanja storitev borznega posredovanja, gospodarjenja z vrednostnimi papirji ali drugih storitev.

7.4.2. Vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev

Pogodba o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev

154. člen

(1) Pogodba o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev je pogodba, s katero se borzno posredniška družba zaveže, da bo pri Klirinško depotni družbi stranki odprla račun nematerializiranih vrednostnih papirjev in na tem računu v imenu in za račun stranke vodila stanja vrednostnih papirjev stranke ter vnašala naloge stranke za prenos vrednostnih papirjev s tega računa na drug račun, stranka pa se zaveže za opravljanje teh storitev plačevati provizijo.

(2) Pred odprtjem računa posamezne stranke, mora borzno posredniška družba s to stranko skleniti splošno pogodbo o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev v pisni obliki.

(3) Borzno posredniška družba mora voditi račune nematerializiranih vrednostnih papirjev pri Klirinško depotni družbi in opravljati prenose med računi v skladu z ZNVP ter pravili in navodili Klirinško depotne družbe, ki urejajo vodenje centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(4) Določbe tega podrazdelka o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev se smiselno uporabljajo tudi za vodenje računov vrednostnih papirjev, izdanih kot pisne listine, ki so v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi.

Hišni račun

155. člen

(1) Borzno posredniška družba mora vse vrednostne papirje, katerih imetnik je, voditi na posebnem računu pri Klirinško depotni družbi (v nadaljnjem besedilu: hišni račun).

(2) Borzno posredniška družba na hišni račun ne sme prenesti vrednostnih papirjev, katerih imetniki so stranke oziroma, ki jih je pridobila za račun stranke.

(3) Borzno posredniška družba vrednostnih papirjev, katerih imetnik je, ne sme voditi na računu strank pri sebi ali pri drugi borzno posredniški družbi.

Računi strank

156. člen

(1) Borzno posredniška družba mora vrednostne papirje posamezne stranke voditi na računu te stranke pri Klirinško depotni družbi (v nadaljnjem besedilu: račun stranke).

(2) Kadar borzno posredniška družba za posamezno stranko opravlja storitve gospodarjenja z vrednostnimi papirji te stranke mora vrednostne papirje, ki so predmet gospodarjenja, voditi na posebnem računu te stranke pri Klirinško depotni družbi (v nadaljnjem besedilu: račun gospodarjenja).

(3) Preko računa gospodarjenja mora borzno posredniška družba opravljati vse prenose vrednostnih papirjev, ki jih kupuje in prodaja za račun stranke na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

Odprtje računa stranke

157. člen

Borzno posredniška družba mora pred vnosom novega računa stranke v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev (odprtje računa stranke) preveriti identiteto stranke.

Vodenje računov strank

158. člen

(1) Borzno posredniška družba sme vnesti naloga stranke za prenos vrednostnih papirjev, katerih imetnik je stranka, z registrskega računa oziroma računa stranke pri drugi borzno posredniški družbi na račun stranke pri tej borzno posredniški družbi samo na podlagi ustreznega pisnega naloga stranke (v nadaljnjem besedilu: nalog za prenos med računi istega imetnika).

(2) Borzno posredniška družba ne sme vnesti naloga stranke za prenos vrednostnih papirjev na račun drugega imetnika (v nadaljnjem besedilu: za nalog prenos med računi različnih imetnikov) oziroma naloga za pravic tretjih na vrednostnih papirjih, katerih imetnik je stranka (v nadaljnjem besedilu: nalog za vpis pravic tretjih), brez ustreznega pisnega naloga stranke.

(3) Kadar izdaja nalog pooblaščenec stranke, sme borzno posredniška družba opraviti ustrezen vnos iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena samo, če pooblaščenec predloži notarsko overjeno pooblastilo stranke, ali če imetnik osebno pri borzno posredniški družbi pooblasti določeno osebo za razpolaganje z vrednostnimi papirji na njegovem računu.

Nalogi za prenos

159. člen

(1) Nalog za posamezno vrsto prenosa iz prvega oziroma drugega odstavka 158. člena tega zakona mora obsegati podatke, ki jih za ustrezno vrsto naloga določajo navodila Klirinško depotne družbe.

(2) Pred vnosom naloga iz prvega odstavka tega člena v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev se mora borzno posredniška družba na zanesljiv način prepričati o identiteti nalogodajalca.

(3) Šteje se, da naročilo za prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu, vsebuje tudi nalog za prenos

vrednostnih papirjev z računa stranke zaradi izpolnitve obveznosti iz prodaje, sklenjene na organiziranem trgu.

(4) Določba drugega odstavka tega člena se ne uporablja pri vnosih nalogov za prenos vrednostnih papirjev z računa stranke, ki jih borzno posredniška družba vnaša pri opravljanju storitev gospodarjenja z vrednostnimi papirji stranke.

Vrstni red vnašanja nalogov za prenose

160. člen

Borzno posredniška družba mora vnašati naloge za prenose z računa posameznega imetnika oziroma za vpis pravic tretjih na vrednostnih papirjih tega imetnika po vrstnem redu prejema popolnih nalogov za prenos s tega računa oziroma nalogov za vpis pravic tretjih.

Oblika izpiskov

161. člen

Izpiske stanja oziroma prometa na računih mora borzno posredniška družba izstavljati z računalniškim izpisom iz centralne informatizirane baze centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

Izpisek o opravljenem prenosu

162. člen

Borzno posredniška družba mora na zahtevo stranke naslednji delovni dan po prejemu zahteve izstaviti izpisek prometa na računu za zahtevano obdobje in novega stanja na dan izstavitve izpiska.

Izpisek o stanju in prometu na računu

163. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki enkrat letno izstaviti izpisek stanja in letnega prometa na računu nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(2) Borzno posredniška družba in stranka se lahko dogovorita za krajša obdobja poročanja o stanju in prometu na računu nematerializiranih vrednostnih papirjev.

7.4.3. Hramba vrednostnih papirjev, izdanih kot pisnih listin, ki niso v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi

Uporaba določb

164. člen

Določbe tega podrazdelka se uporabljajo za vrednostne papirje, izdane kot pisne listine, ki niso v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi.

Hramba vrednostnih papirjev

165. člen

(1) Borzno posredniška družba sme sama hraniti vrednostne papirje strank iz 164. člena tega zakona samo, če ima dovoljenje agencije za opravljanje storitev hrambe vrednostnih papirjev.

(2) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka tega člena hrani vrednostne papirje strank in svoje vrednostne papirje iz 155. člena tega zakona po pravilih o zbirni hrambi.

(3) Pogodba o hrambi vrednostnih papirjev mora biti sklenjena v pisni obliki.

Potrdilo o pologu oziroma dvigu

166. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki ob vsakem pologu oziroma dvigu vrednostnih papirjev iz 164. člena tega zakona izstaviti potrdilo o pologu oziroma dvigu.

(2) Borzno posredniška mora stranki izstaviti potrdilo o pologu tudi, kadar prejme vrednostne papirje na podlagi izpolnitve posla nakupa vrednostnih papirjev, ki ga je sklenila za račun stranke.

Knjiga pologov in dvigov

167. člen

(1) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka 165. člena tega zakona mora voditi knjigo pologov in dvigov, v katero vpisuje vse pologe in dvige vrednostnih papirjev iz 164. člena tega zakona po datumskem zaporedju.

(2) V knjigo pologov in dvigov se vpisujejo tudi podatki o prejemu oziroma odtujitvi vrednostnih papirjev iz 164. člena tega zakona, katerih imetnik je borzno posredniška družba sama.

7.5. Gospodarjenje z vrednostnimi papirji strank

Pogodba o gospodarjenju z vrednostnimi papirji

168. člen

(1) Pogodba o gospodarjenju z vrednostnimi papirji je pogodba, s katero se borzno posredniška družba zaveže, da bo v skladu z naložbeno politiko določeno v pogodbi, za račun stranke nalagala denarna sredstva stranke v vrednostne papirje z namenom razpršitve tveganja, stranka pa se zaveže plačati provizijo.

(2) Pogodba o gospodarjenju z vrednostnimi papirji mora biti sklenjena v pisni obliki.

(3) Pogodba iz prvega odstavka tega člena mora določati:

1. znesek denarnih sredstev, ki ga stranka izroča v gospodarjenje na podlagi pogodbe;
2. naložbeno politiko;
3. višino provizije in način izračuna osnove oziroma osnov za provizijo.

(4) Kadar stranka ob sklenitvi pogodbe iz prvega odstavka tega člena borzno posredniški družbi v gospodarjenje izroči vrednostne papirje, mora pogodba v posebni prilogi obsepati tudi seznam teh vrednostnih papirjev z navedbo njihove oznake in količine.

(5) Pogodbeni stranki določita naložbeno politiko tako, da določita:

1. vrste vrednostnih papirjev,
2. lastnosti izdajateljev vrednostnih papirjev,
3. največji dopustni delež naložb v vrednostne papirje posameznega izdajatelja in z njim povezanih oseb,
4. druge okoliščine, ki so pomembne za določitev stopnje tveganosti naložb.

(6) Za gospodarjenje z vrednostnimi papirji stranke se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 146. člena, prvega in četrtega odstavka 147. člena, prvega in drugega odstavka 149. člena in 151. člena tega zakona, če ni v tem razdelku drugače določeno.

Vrste naložb

169. člen

(1) Borzno posredniška družba sme denarna sredstva stranke naložiti samo v tržne vrednostne papirje.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko borzno posredniška družba naloži denarna sredstva stranke tudi v netržne vrednostne papirje, če se pogodbeni stranki za takšne naložbe izrecno dogovorita.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena mora pogodba določati največji delež naložb v netržne vrednostne papirje.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko borzno posredniška družba naloži denarna sredstva stranke v svojem imenu in za račun stranke tudi v obliki bančnih denarnih depozitov, če zaradi trenutnega stanja na trgu vrednostnih papirjev, denarnih sredstev stranke ni mogoče v celoti naložiti v vrednostne papirje v skladu z naložbeno politiko, določeno v pogodbi.

(5) Kadar v primeru iz četrtega odstavka tega člena, denarna sredstva stranke presegajo 10% vrednosti vseh naložb stranke, mora borzno posredniška družba pred deponiranjem denarnih sredstev pridobiti pisno soglasje stranke za takšno naložbo.

Poročilo o stanju naložb z obračunom poslov

170. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki, za katero opravlja storitve gospodarjenja z vrednostnimi papirji, najmanj enkrat na tri mesece po stanju na zadnji dan v mesecu trimesečja poslati poročilo o stanju naložb stranke z obračunom poslov.

(2) Borzno posredniška družba in stranka se lahko dogovorita za krajša obdobja poročanja.

7.6. Vodenje evidenc o strankah in poslih in hramba dokumentov**7.6.1. Skupna določba**

Vodenje poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije

171. člen

Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti potek posameznega posla, ki ga je opravila za svoj račun oziroma za račun stranke.

7.6.2. Vodenje evidenc

Evidenca strank

172. člen

Borzno posredniška družba vodi evidenco strank.

Evidenca naročil in poslov z vrednostnimi papirji

173. člen

Borzno posredniška družba vodi evidenco naročil in poslov z vrednostnimi papirji, v katero za vsako naročilo in za vsak posel nakupa oziroma prodaje vrednostnih papirjev, ki ga je sklenila za račun stranke oziroma za svoj račun, vpisuje podatke o tem.

7.6.3. Vodenje in hranjenje dokumentacije

Dokumenti o poslovanju s stranko

174. člen

Borzno posredniška družba mora vse dokumente o poslovanju s posamezno stranko hraniti ločeno od dokumentov o poslovanju z drugimi strankami in od dokumentov o lastnem poslovanju.

Dokumenti o posameznih poslih za račun strank

175. člen

Borzno posredniška družba mora hraniti vse dokumente o posameznem poslu po datumskem zaporedju poslov za vsak posamezen posel, ki ga je borzno posredniška družba opravila za račun posamezne stranke.

Dokumenti o posameznih poslih za račun borzno posredniške družbe

176. člen

Določba 175. člena tega zakona se smiselno uporablja tudi za dokumente o poslih, ki jih je borzno posredniška družba sklenila za svoj račun.

7.7. Varovanje zaupnih podatkov

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

177. člen

(1) Borzno posredniška družba mora kot zaupne varovati podatke o stanju in prometu na računih vrednostnih papirjev stranke ter druge podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedela v zvezi z opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Podatkov iz prvega odstavka tega člena borzno posredniška družba ne sme sporočiti tretjim osebam, niti jih sama uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe.

(3) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tudi za člane organov borzno posredniške družbe, zaposlene pri borzno posredniški družbi in druge osebe, ki za borzno posredniško družbo na podlagi pogodbe opravljajo posamezne storitve, in sicer tudi po prenehanju funkcije oziroma delovnega ali pogodbenega razmerja.

Ukrepi za varovanje zaupnih podatkov

178. člen

(1) Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje tako, da je zagotovljeno učinkovito varovanje zaupnih podatkov in zaščita pred morebitnimi zlorabami teh podatkov.

(2) Borzno posredniška družba mora tekoče sestavljati seznam vrednostnih papirjev oziroma izdajateljev, v zvezi s katerimi je pridobila zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona oziroma notranje informacije iz 275. člena tega zakona. O vsebini seznama morajo biti seznanjeni vsi borzni posredniki in drugi zaposleni pri borzno posredniški družbi.

(3) Vrednostnih papirjev, ki so uvrščeni na seznam iz drugega odstavka tega člena, borzni posredniki ne smejo priporočati strankam in jih tudi ne smejo kupovati oziroma prodajati za račun borzno posredniške družbe, za svoj račun, oziroma za račun z borzno posredniško družbo ali borznim posrednikom povezanih oseb.

(4) Borzno posredniška družba mora za vsako od oseb iz tretjega odstavka 177. člena tega zakona in z njimi povezanih oseb tekoče voditi evidenco o vseh poslih teh oseb z vrednostnimi papirji.

(5) Borzno posredniška družba mora zagotoviti, da jo osebe iz tretjega odstavka 177. člena tega zakona tekoče obveščajo o vseh njihovih poslih oziroma poslih z njimi povezanih oseb z vrednostnimi papirji.

Sporočanje zaupnih podatkov

179. člen

(1) Borzno posredniška družba sme zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena sporočiti samo:

1. na podlagi pisnega dovoljenja stranke;

2. na pisno zahtevo sodišča oziroma pristojnega upravnega organa, če sodišče oziroma pristojni upravni organ te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;

3. na pisno zahtevo agencije oziroma Banke Slovenije, če agencija oziroma Banka Slovenije te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti.

(2) Podatke, ki jih sodišče, pristojni upravni organ, agencija oziroma Banka Slovenije prejmejo na podlagi prvega odstavka tega člena, smejo uporabiti samo v skladu z namenom, zaradi katerega so bili sporočeni.

7.8. Predpis o opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

Predpis o opravljanju storitev z vrednostnimi papirji

180. člen

Agencija izda sklep o opravljanju storitev z vrednostnimi papirji, s katerim predpiše:

1. podrobnejše podatke o stranki, ki jih mora vsebovati pogodba iz prvega odstavka 141. člena tega zakona;

2. podrobnejšo vsebino potrdila o prejemu naročila stranke iz prvega odstavka 144. člena tega zakona;

3. podrobnejšo vsebino obračuna opravljenega posla iz 152. člena tega zakona;

4. podrobnejši način preverjanja identitete stranke iz 157. člena tega zakona;

5. podrobnejšo vsebino potrdila o pologu oziroma dvigu iz prvega odstavka 166. člena tega zakona;

6. podrobnejšo vsebino in način vodenja knjige pologov in dvigov iz prvega odstavka 167. člena tega zakona;

7. podrobnejšo vsebino poročila o stanju naložb stranke z obračunom poslov iz prvega odstavka 170. člena tega zakona in prilog k temu potrdilu;

8. podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence strank iz 172. člena tega zakona in evidence naročil in poslov z vrednostnimi papirji iz 173. člena tega zakona;

9. način in roke za vodenje in hranjenje dokumentacije o poslovanju s stranko iz 174. člena tega zakona ter o posameznih poslih iz 175. člena in 176. člena tega zakona.

8. SODELOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI IN ORGANI EVROPSKIH SKUPNOSTI

Medsebojno sodelovanje domačih nadzornih organov

181. člen

(1) Agencija in organi, ki so pristojni za nadzor drugih finančnih organizacij, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede

finančne organizacije, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad finančno organizacijo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi morajo drug drugega obveščati o nepravilnostih, ki jih pri opravljanju nadzora ugotovijo, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

Obdelava podatkov in posredovanje informacij

182. člen

(1) Agencija je pristojna zbirati in obdelovati podatke, o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom, ZISDU in ZPre.

(2) Za podatke iz prvega odstavka tega člena, ki so pomembni za izvrševanje nalog in pristojnosti agencije, določenih s tem zakonom se štejejo zlasti podatki o:

1. dovoljenjih za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in drugih dovoljenjih in soglasjih, ki jih izda agencija na podlagi tega zakona;

2. članih uprave in nadzornih svetov borzno posredniških družb, njihovi organizaciji, delovanju notranjih kontrol in revizij;

3. podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev borzno posredniških družb v državah članicah, in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev borzno posredniških družb držav članic v Republiki Sloveniji;

4. podružnicah borzno posredniških družb v tujini in podružnicah tujih borzno posredniških družb v Republiki Sloveniji;

5. poslih iz 277. člena tega zakona;

6. spoštovanju pravil varnega in skrbnega poslovanja;

7. mesečnih poročilih iz 129. člena tega zakona;

8. imetnikov kvalificiranih deležev iz 82. člena tega zakona;

9. revidiranih letnih poročilih in konsolidiranih letnih poročilih iz 191. člena tega zakona;

10. izvršenih ukrepov nadzora iz 203. člena tega zakona;

11. poročilih in obvestilih, ki jih je zbrala na podlagi 277. člena in 278. člena tega zakona;

12. informacije, ki jih je agencija pridobila v okviru izmenjave informacij od pristojnih nadzornih organov držav članic.

(3) Podatke iz drugega odstavka sme agencija posredovati:

1. domačim nadzornim organom v okviru sodelovanja domačih nadzornih organov na podlagi 181. člena tega zakona;

2. pristojnim organom držav članic, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan, in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona;

3. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan, ob pogoju vzajemnosti in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona;

4. sodišču, če jih potrebuje v postopku stečaja nad borzno posredniško družbo;

5. Slovenskemu inštitutu za revizijo, če jih potrebuje v postopku nadzora nad revizijsko družbo, ki je revidirala računovodske izkaze borzno posredniške družbe.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena sme agencija podatke iz 12. točke drugega odstavka tega člena posredovati samo, če je to izrecno dovolil organ, ki je te podatke posredoval agenciji.

(5) Agencija zbere podatke iz drugega odstavka tega člena tudi na zaprosilo:

1. pristojnega nadzornega organa države članice, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan in če zanj velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona;

2. pristojnega nadzornega organa tuje države, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan, ob pogoju vzajemnosti in če zanj velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona,

Seznam organiziranih trgov

183. člen

(1) Agencija vodi seznam organiziranih trgov.

(2) Agencija posreduje Evropski komisiji in državam članicam seznam organiziranih trgov v Republiki Sloveniji s pravili trgovanja na teh trgih ter predpisih in pravilih, ki urejajo njihovo delovanje in organizacijo.

(3) Agencija na podlagi podatkov, ki jih prejme od Evropske komisije in držav članic, vodi in vzdržuje seznam vseh organiziranih trga v državah članicah.

(4) Agencija mora podatke iz tretjega odstavka tega člena posredovati na zahtevo državnega organa oziroma osebe, ki izkaže upravičen interes glede teh podatkov.

Obveščanje Evropske komisije

184. člen

Agencija mora obveščati Evropsko komisijo o:

1. zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona;

2. ukrepov iz tretjega odstavka 104. člena tega zakona.

Razmerja s tujimi državami

185. člen

(1) Agencija mora obvestiti Evropsko komisijo o:

1. izdaji vsakega dovoljenja borzno posredniški družbi, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi;

2. izdaji vsakega dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba postane obvladujoča družba borzno posredniške družbe.

(2) Agencija obvešča Evropsko komisijo o vseh pomembnejših ovirah, na katere so naletele borzno posredniške družbe pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v tujih državah.

(3) Če Evropska komisija odloči, da morajo nadzorni organi držav članic zadržati oziroma prekiniti odločanje o

zahtevah oseb posamezne tuje države, mora agencija s sklepom prekiniti postopek za največ tri mesece v zadevah odločanja o:

1. zahtevah za izdajo dovoljenja borzno posredniški družbi, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije;

2. zahtevah za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije, postane obvladujoča družba borzno posredniške družbe.

(4) V obdobju, ko traja prekinitev postopka na podlagi tretjega odstavka tega člena, rok za odločitev iz 374. člena tega zakona ne teče.

(5) Če Evropski svet odloči, da se zadržanje oziroma prekinitev postopkov iz tretjega odstavka tega člena podaljša, mora agencija s sklepom podaljšati prekinitev postopka iz tretjega odstavka tega člena za obdobje, določeno z odločitvijo Evropskega sveta.

(6) Ukrepi iz tretjega in petega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. ustanovitev borzno posredniške družbe kot odvisne družbe borzno posredniške družbe, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji v državi članici, oziroma od te borzno posredniške družbe odvisne družbe;

2. pridobitev kvalificiranega deleža s strani borzno posredniške družbe, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji v državi članici, oziroma s strani od te borzno posredniške družbe odvisne družbe.

(7) Agencija mora Evropsko komisijo na njeno zahtevo obvestiti o vsaki zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, če Evropska komisija te podatke potrebuje za ugotovitev dejstev, pomembnih za sprejem odločitve iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

9. POSLOVNE KNJIGE IN POSLOVNA POROČILA

Splošna določba

186. člen

Borzno posredniška družba mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati računovodska poročila v skladu z zakonom o gospodarskih družbah in drugimi predpisi, ter ob upoštevanju računovodskih in finančnih standardov in načel ter splošnih računovodskih predpostavk, ki jih izdaja Slovenski inštitut za revizijo, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Vodenje poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije

187. člen

Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj in pravili varnega in skrbnega poslovanja.

Kontni načrt in sheme izkazov

188. člen

(1) Borzno posredniška družba razvršča podatke v računovodske evidence po kontnem načrtu za gospodarske družbe, pri tem pa upošteva analitični kontni načrt za borzno posredniške družbe.

(2) Borzno posredniška družba pri sestavljanju računovodskih izkazov uporablja sheme računovodskih izkazov borzno posredniških družb.

Letno in polletno poročilo

189. člen

(1) Borzno posredniška družba sestavlja računovodske in konsolidirane računovodske izkaze in poslovna poročila za poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Borzno posredniška družba sestavlja letno in polletno poročilo.

Predpis o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih

190. člen

Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega Inštituta za revizijo izda sklep o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih borzno posredniških družb, s katerim predpiše:

1. analitični kontni načrt za borzno posredniške družbe;

2. vrste in sheme računovodskih izkazov borzno posredniških družb;

3. podrobnejšo vsebino poslovnega poročila borzno posredniških družb in dodatkov k tem poročilu.

10. REVIDIRANJE

Revidiranje letnega poročila in konsolidiranega letnega poročila

191. člen

(1) Letno poročilo borzno posredniške družbe in konsolidirano letno poročilo finančne skupine mora pregledati pooblaščen revizor.

(2) Naloge revidiranja letnih poročil iz prvega odstavka tega člena lahko pri revizijski družbi opravlja pooblaščen revizor, ki ima pooblastilo Slovenskega inštituta za revizijo za opravljanje nalog revidiranja.

(3) Borzno posredniška družba mora agenciji predložiti revidirano letno poročilo v roku osmih dni po prejemu oziroma najkasneje v štirih mesecih po izteku koledarskega leta, konsolidirano revidirano letno poročilo pa najkasneje v roku petih mesecev po izteku koledarskega leta.

Vsebina revizijskega pregleda

192. člen

(1) Revizor pregleduje in poroča predvsem o:

1. bilanci stanja;
2. izkazu uspeha;
3. izkazu finančnih tokov;
4. izpolnjevanju pravil o obvladovanju tveganj;
5. izpolnjevanju pravil varnega in skrbnega poslovanja;
6. stanju notranjih kontrol;
7. načinu vodenja poslovnih knjig;

8. kvaliteti informacijskega sistema v borzno posredniški družbi;

9. pravilnost in popolnost obvestil in poročil agenciji.

(2) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizijskega poročila.

(3) Agencija lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled oziroma poročilo ni opravljeno oziroma izdelano v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, agencija zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške borzno posredniške družbe.

Objava povzetka revidiranega letnega poročila

193. člen

(1) Borzno posredniška družba v dnevem tisku oziroma strokovnem finančnem tisku, ki izhaja najmanj enkrat mesečno, objavi povzetek revidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja v petnajstih dneh po sprejemu na skupščini, vendar najkasneje v šestih mesecih po preteku koledarskega leta, povzetek revidiranega konsolidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja pa najkasneje v sedmih mesecih po preteku koledarskega leta.

(2) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino povzetka iz prvega odstavka tega člena.

11. NADZOR NAD BORZNO POSREDNIŠKIMI DRUŽBAMI

11.1. Splošne določbe

Nadzor nad borzno posredniškimi družbami

194. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad borzno posredniškimi družbami z namenom preverjanja, če borzno posredniške družbe spoštujejo pravila o obvladovanju tveganj, pravila o varnem in skrbnem poslovanju in druga pravila, določena s tem zakonom, ZISDU, ZPre in ZNVP oziroma drugimi zakoni, ki urejajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ter predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov.

(2) Agencija opravlja v sodelovanju z Banko Slovenije nadzor tudi nad poslovanjem bank v zvezi z opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Borza oziroma klirinško depotna družba mora agencijo nemudoma obvestiti o kršitvah, ki jih stori borzno posredniška družba, če takšne kršitve ugotovi pri opravljanju nadzora, za katerega je pristojna po tem zakonu.

Način opravljanja nadzora

195. člen

Agencija opravlja nadzor nad borzno posredniškimi družbami s:

1. spremljanjem in preverjanjem poročil in obvestil, ki jih agenciji posredujejo borzno posredniške družbe oziroma druge osebe;

2. opravljanjem pregledov poslovanja borzno posredniških družb;

3. izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

Letno nadomestilo za opravljanje nadzora

196. člen

(1) Za opravljanje nadzora in 1. in 2. točke 195. člena tega zakona plačujejo borzno posredniške družbe agenciji nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg prometa posamezne borzno posredniške družbe določa tarifa agencije.

(2) Agencija lahko določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačevati vse borzno posredniške družbe za posamezno leto, ne preseže stroškov nadzora iz 1. in 2. točke 195. člena tega zakona.

(3) Če borzno posredniška družba ne plača nadomestila, v rokih, ki jih določa tarifa agencije, agencija borzno posredniški družbi z odločbo naloži plačilo.

(4) Pravnomočna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

Stroški nadzora

197. člen

(1) Kadar je borzno posredniški družbi izrečen ukrep nadzora po tem zakonu mora agenciji plačati pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa agencije.

(2) O povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena odloči agencija z odredbo oziroma odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz drugega odstavka tega člena je dopustna pritožba tudi če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora pritožba ni dopustna.

(4) Pravnomočna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

11.2. Poročanje

Redno poročanje

198. člen

Borzno posredniška družba mora poročati agenciji o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. o podatkih o njenih naložbah v vrednostne papirje in skupnih podatkih o naložbah njenih strank v vrednostne papirje, bančne denarne depozite in stanju neizkoriščenih denarnih sredstev na denarnem računu strank;

2. o spremembah osnovnega kapitala, združitvah in spremembah drugih podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;

3. o imetnikih poslovnih deležev oziroma delnic borzno posredniške družbe ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev delnic borzno posredniške družbe iz 82. člena tega zakona;

4. o kapitalskih udeležbah v drugih borzno posredniških družbah;

5. o spremembi splošnih pogojev poslovanja;

6. o spremembi članov uprave;

7. o kadrovski sestavi in borznih posrednikih;

8. o sklenitvi pogodbe o opravljanju storitev izvedbe prve prodaje s obveznostjo odkupa;

9. o poslovnih poročilih.

Poročanje na zahtevo agencije

199. člen

Borzno posredniška družba mora na zahtevo agencije in v roku, ki ga ta določi, posredovati poročila in informacije

o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog agencije.

Predpis o poročanju

200. člen

Agencija izda sklep o poročanju, s katerim predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz 198. člena tega zakona, ter način in roke poročanja o dejstvih in okoliščinah iz 198. člena tega zakona.

11.3. Ukrepi nadzora

11.3.1. Splošna določba

Ukrepi nadzora

201. člen

Ukrepi nadzora nad borzno posredniško družbo po tem zakonu so:

1. odreditev odprave kršitev;
2. odreditev dodatnega ukrepa;
3. začasna prepoved opravljanja dejavnosti;
3. odvzem dovoljenja.

11.3.2. Odprava kršitev

Odredba o odpravi kršitev

202. člen

(1) Agencija izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad borzno posredniško družbo ugotovi:

1. da član uprave borzno posredniške družbe nima soglasja iz 86. člena tega zakona;
2. da borzno posredniška družba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje storitev iz 89. člena tega zakona;
3. da borzno posredniška družba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, za katere ni pridobila dovoljenja agencije, oziroma opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;
4. da borzno posredniška družba krši pravila o obvladovanju tveganj;
5. da borzno posredniška družba krši pravila varnega in skrbnega poslovanja;
6. da borzno posredniška družba krši pravila o vodenju poslovnih knjig in poslovnih poročil oziroma o revidiranju letnih poročil;
7. da borzno posredniška družba krši obveznosti poročanja in obveščanja;
8. da borzno posredniška družba krši druga pravila o trgu vrednostnih papirjev oziroma poslovanju z vrednostnimi papirji.

(2) V odredbi iz prvega odstavka tega člena določi agencija rok za odpravo kršitev.

Odreditev dodatnega ukrepa

203. člen

(1) Agencija odredi dodatni ukrep, s katerim naloži pristojnemu organu borzno posredniške družbe, da razreši člana oziroma člane uprave borzno posredniške družbe:

1. če borzno posredniška družba ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma

2. če borzno posredniška družba ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravnega poročanja oziroma obveščanja agencije ali kako drugače ovira opravljanje nadzora.

(2) Za odredbo o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

Začasna prepoved opravljanja storitev

204. člen

(1) Agencija borzno posredniški družbi začasno prepove opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v naslednjih primerih:

1. če borzno posredniška družba ni organizirala poslovanja oziroma ne vodi tekoče poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja,

2. če borzno posredniška družba ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma

3. če borzno posredniška družba ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravnega poročanja oziroma obveščanja agencije ali kako drugače ovira opravljanje nadzora.

(2) Prepoved iz prvega odstavka velja do izdaje odločbe, s katero agencija ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, oziroma do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se vroči tudi borzi in klirinško depotni družbi, ki morata borzno posredniško družbo, na katero se prepoved nanaša, izključiti iz članstva za čas trajanja prepovedi.

(4) Z odločbo iz prvega odstavka tega člena lahko agencija tudi:

1. prepove Klirinško depotni družbi izvršiti naloge borzno posredniške družbe za prenos vrednostnih papirjev iz njenega hišnega računa oziroma računov strank;

2. prepove organizaciji, ki opravlja plačilni promet, izvršitev nalogov borzno posredniške družbe za prenos denarnih sredstev z računov borzno posredniške družbe.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se odločba vroči tudi organizaciji, ki opravlja plačilni promet.

11.3.3. Odvzem dovoljenja

Razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev

205. člen

(1) Agencija odvzame borzno posredniški družbi dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v naslednjih primerih:

1. če borzno posredniška družba krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen), prepoved manipulacije (248. člen) ali prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen),

2. če borzno posredniška družba ne začne poslovati v 12 mesecih od izdaje dovoljenja ali prekine poslovanje za več kot 6 mesecev,

3. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

4. če pristojni organ borzno posredniške družbe sprejme sklep o spremembi dejavnosti, na podlagi katerega borzno posredniška družba ne bo več opravljala storitev v zvezi z vrednostnimi papirji,

5. če borzno posredniška družba ne izpolnjuje pogojev glede kapitalске ustreznosti in drugih pogojev za poslovanje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj,

6. če je agencija odredila dodatni ukrep iz prvega odstavka 203. člena tega zakona in pristojni organ borzno posredniške družbe v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih, oziroma če tudi novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odpravo kršitev, ki so bile razlog za dodatni ukrep iz prvega odstavka 203. člena tega zakona,

7. če borzno posredniška družba krši odločbo o začasni prepovedi opravljanja storitev iz 204. člena tega zakona,

8. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz 84. člena tega zakona osebi, ki je neposredno oziroma posredno obvladujoča družba borzno posredniške družbe.

(2) Če iz podatkov, s katerimi agencija razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je pri banki podan kateri od razlogov iz prvega odstavka tega člena, predlaga Banki Slovenije, da sprejme ukrepe po ZBan.

Pogojni odvzem dovoljenja

206. člen

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko agencija hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če borzno posredniška družba v času, ki ga določi agencija, ki pa ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preizkusna doba), ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar agencija izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če borzno posredniška družba v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi agencija v mejah preizkusne dobe.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

207. člen

Agencija preklicke pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če borzno posredniška družba v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, oziroma če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 206. člena tega zakona.

Javni opomin

208. člen

(1) Kadar agencija ugotovi, da obstoji razlog za odvzem dovoljenja, lahko namesto odvzema dovoljenja izreče borzno posredniški družbi javni opomin.

(2) Pri odločanju, ali naj namesto odvzema dovoljenja izreče javni opomin, upošteva agencija zlasti težo kršitve in okoliščino, ali je borzno posredniški družbi že bil izrečen javni opomin oziroma pogojni odvzem dovoljenja.

(3) Po pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena agencija javno objavi izrek iz odločbe.

12. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

Nadzor nad drugimi osebami

210. člen

(1) Agencija izvaja nadzor nad osebami, ki poleg drugih dejavnosti ali kot edino dejavnost opravljajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi za opravljanje teh storitev

pridobile dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma ki objavljajo oglase, s katerimi reklamirajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za nadzor nad osebami, ki poleg drugih dejavnosti ali kot edino dejavnost, opravljajo storitve v zvezi z organiziranjem trgovanja z vrednostnimi papirji, ne da bi pridobile dovoljenje agencije za opravljanje dejavnosti borze.

Odredba o odpravi kršitev

211. člen

(1) Če iz podatkov, s katerimi agencija razpolaga, izhaja, da oseba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma, da objavlja oglase, s katerimi reklamira opravljanje teh storitev, izda tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh storitev oziroma, da preneha z oglaševanjem.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko agencija še pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, in zbere druge dokaze, zaradi ugotovitve, ali oseba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena agencija osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od 8 dni in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma oglaševanjem ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

Likvidacijski razlog

212. člen

(1) Če pravna oseba, pri kateri se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz drugega odstavka tega člena, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(2) Na podlagi pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog agencije postopek likvidacije.

13. TRGOVANJE NA ORGANIZIRANIH TRGIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

13.1. Splošne določbe

Organiziranje trgovanja

213. člen

(1) Trgovanje z vrednostnimi papirji lahko organizira samo pravna oseba, ki je po določbah tega zakona pridobila dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja.

(2) Trgovanje z vrednostnimi papirji se sme organizirati samo v skladu z določbami tega zakona o trgovanju na organiziranih trgih vrednostnih papirjev.

(3) Nihče drug, razen oseb iz prvega odstavka tega člena, ne sme organizirati trgovanja z vrednostnimi papirji.

(4) Za organiziranje trgovanja iz tretjega odstavka tega člena se šteje javno ponujanje prodaje vrednostnih papirjev oziroma vsako drugačno zagotavljanje pogojev za povezovanje ponudbe in povpraševanja po vrednostnih papirjih.

Organizirani trg

214. člen

(1) Organizirani trg vrednostnih papirjev je trg vrednostnih papirjev, ki je posredno ali neposredno dostopen javnosti, na katerem trgovanje poteka redno in je urejen in nadzoran s strani pristojnih organov.

(2) Organizirana trga sta borzni trg in prosti trg.

Vrednostni papirji, s katerimi se lahko trguje na organiziranem trgu

215. člen

(1) Na organiziranem trgu vrednostnih papirjev se lahko trguje z vrednostnimi papirji, za katere ne veljajo omejitve trgovanja iz prvega odstavka 51. člena tega zakona.

(2) Z vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na enem od organiziranih trgov vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, se ne sme trgovati na drugem organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(3) Če izda izdajatelj vrednostne papirje, ki z že izdanimi vrednostnimi papirji tvorijo isti razred, se z novo izdanimi vrednostnimi papirji lahko organizirano trguje samo na tistem od organiziranih trgov v Republiki Sloveniji, na katerem se že trguje s prej izdanimi vrednostnimi papirji.

13.2. Borza vrednostnih papirjev

Borza vrednostnih papirjev

216. člen

(1) Borza vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: borza) je delniška družba, ki pridobi dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja.

(2) V sodni register se ne sme vpisati ime "borza vrednostnih papirjev" oziroma izpeljanka iz te besede kot sestavni del firme pravne osebe, ki nima položaja borze vrednostnih papirjev po tem zakonu.

Uporaba določb zakona o gospodarskih družbah

217. člen

Za borzo se uporabljajo določbe zakona o gospodarskih družbah o delniški družbi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Dejavnost borze

218. člen

(1) Borza lahko opravlja samo storitve v zvezi z organiziranjem trgovanja z vrednostnimi papirji.

(2) Borza lahko opravlja tudi storitve v zvezi z organiziranjem trgovanja z drugimi finančnimi instrumenti, če za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije.

Osnovni kapital in delnice borze

219. člen

(1) Najnižji znesek osnovnega kapitala borze je 10.000.000 tolarjev.

(2) Borza sme izdati samo redne imenske delnice istega razreda.

(3) Z delnicami borze se ne sme organizirano trgovati.

(4) Delnice borze morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

Delničarji borze

220. člen

(1) Delničarji borze so lahko le borzno posredniške družbe, ki so člani borze, ter Republika Slovenije in Banka Slovenije.

(2) Razen Republike Slovenije in Banke Slovenije, je lahko posamezen delničar iz prvega odstavka tega člena v posredno ali neposredno imetnik največ 10% vseh delnic borze.

(3) Delničarji, ki jim preneha članstvo na borzi, iz svojih delnic ne morejo izvrševati glasovalnih pravic.

Nezdružljivost zaposlitve

221. člen

Zaposleni na borzi ne smejo biti člani organov borzno posredniških družb, bank in izdajateljev, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in tudi ne smejo opravljati nalog za te pravne osebe.

Uprava borze

222. člen

(1) Uprava borze mora imeti najmanj dva člana, ki borzo skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nobeden izmed članov uprave borze oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje borze za celoten obseg poslov iz dejavnosti borze.

(2) Članu uprave borze morajo biti pri borzi zaposleni oziroma opravljati to funkcijo s polnim delovnim časom.

(3) Najmanj en član uprave mora obvladati slovenski jezik. Najmanj en član uprave mora imeti v Republiki Sloveniji središče uresničevanja svojih življenjskih interesov.

(4) Uprava mora voditi posle borze v Republiki Sloveniji.

(5) Za člana uprave borze je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje borze,

2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(6) Pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje borze. Šteje se, da je pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot borza oziroma drugih primerljivih poslov.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borze

223. člen

(1) Za člana uprave borze je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave borze.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 222. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave borze v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev delovanja borze.

(5) Agencija izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borze, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena in predstavitve iz tretjega odstavka tega člena zaključijo, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave borze.

(6) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje borze v skladu s pristojnostmi in odgovornostmi borze po tem zakonu.

(7) Član uprave borze mora zagotoviti, da borza določi pravila trgovanja, opravlja nadzor nad trgovanjem in posluje v skladu s tem zakonom.

Odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave borze

224. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borze:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. če je bil član uprave pravomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje na kazen zapora več kot treh mesecev;

3. če član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 223. člena tega zakona;

4. če član uprave krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen);

5. če član uprave krši prepoved manipulacije (248. člen);

6. če član uprave krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen).

(2) Za hujšo kršitev določb iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi

1. kršitev, zaradi katere bi bilo lahko ogroženo delovanje trga vrednostnih papirjev, bodisi

2. ponavljajoča kršitev navedenih določb.

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

225. člen

(1) V zvezi z varovanjem zaupnih podatkov se smiselno uporabljajo določbe 177. in 179. člena tega zakona.

(2) Zaposleni na borzi in člani organov borze morajo borzi prijaviti vsak nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, ki so jo opravili, z navedbo števila vrednostnih papirjev, ki so predmet nakupa oziroma prodaje, datuma nakupa oziroma prodaje in nakupne oziroma prodajne cene.

(3) Osebe iz drugega odstavka tega člena so dolžne borzi na enak način prijaviti tudi vsak nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, ki so jih opravile naslednje osebe:

1. njihovi ožji družinski člani oseb;

2. pravne osebe, ki jih obvladujejo.

(4) Borza vodi evidenco o nakupih in prodajah iz drugega in tretjega odstavka tega člena in je dolžna agenciji na njeno zahtevo omogočiti vpogled v to evidenco.

Dovoljenje za organiziranje trgovanja

226. člen

(1) Borza mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma vpisom dodatne dejavnosti pridobiti dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja.

(2) Agencija izda dovoljenja za organiziranje trgovanja, če ugotovi, da ustanovitelji zagotavljajo pogoje za delovanje borze, določene s tem zakonom, in da je ustanovitev borze v interesu razvoja in delovanja trga vrednostnih papirjev.

Soglasje k statutu in splošnim aktom borze

227. člen

Statut in splošni akti borze, s katerimi borza ureja zadeve, določene s tem zakonom, in spremembe teh aktov začnejo veljati, ko borza pridobi soglasje agencije k tem splošnim aktom oziroma njihovi spremembi.

Tarifa borze

228. člen

(1) Nadzorni svet borze sprejme tarifo, s katero določi:

1. višine provizij, ki jih borza zaračunava od poslov, sklenjenih na organiziranem trgu,

2. višine pristojbin, ki jih borzi plačujejo izdajatelj, in

3. višine članarin in drugih pristojbin, ki jih borzi plačujejo člani.

(2) Tarifa iz 2. točke prvega odstavka tega člena začne veljati, ko borza pridobi soglasje agencije k temu delu tarife.

13.3. Člani borze

Sprejem za člana borze

229. člen

(1) Borza mora sprejeti za člana borze borzno posredniško družbo, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da ima dovoljenje agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji,

2. da izpolnjuje pogoje za poravnavanje obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, preko klirinško depotne družbe,

3. da izpolnjuje druge pogoje, ki jih določi borza v splošnem aktu.

(2) Določbe 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za Republiko Slovenijo in za Banko Slovenije.

(3) Borza mora o zahtevi za sprejem za člana borze odločiti najkasneje v 30 dneh po prejemu zahteve in o odločitvi obvestiti borzno posredniško družbo v roku 8 dni po odločitvi.

(4) Ne glede na določbo 1. točke prvega odstavka tega člena mora borza za člana sprejeti tudi

1. borzno posredniško družbo države članice oziroma njeno podružnico, ki je upravičena opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji na območju Republike Slovenije,

2. podružnico tuje borzno posredniške družbe, ki je pridobila dovoljenje agencije za ustanovitev podružnice, ob pogoju vzajemnosti.

Prenehanje članstva

230. člen

Borzno posredniški družbi preneha članstvo borze v naslednjih primerih:

1. na njeno zahtevo, z iztekom roka, določenega v splošnem aktu borze,

2. z dnem pravomočnosti odločbe o izključitvi iz članstva.

Izključitev iz članstva

231. člen

Borza izključi člana v naslednjih primerih:

1. če član preneha izpolnjevati pogoje iz 229. člena tega zakona,

2. če član stori kršitev, določeno v splošnih aktih borze, zaradi katere je mogoče izreči izključitev iz članstva.

13.4. Borzni trg

13.4.1. Uvrstitev vrednostnega papirja na borzni trg

Uvrstitev na borzni trg

232. člen

Na borzni trg se uvrstijo vrednostni papirji, ki so bili sprejeti v eno od borznih kotacij.

Sprejem v borzno kotacijo

233. člen

(1) V posamezno borzno kotacijo so lahko sprejeti vrednostni papirji, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. da zanje ne veljajo omejitve trgovanja iz prvega odstavka 51. člena tega zakona,
2. da so v celoti vplačani,
3. da so neomejeno prenosljivi,
4. da so izdani v nematerializirani obliki,
5. da glede na poslovanje izdajatelja in lastnosti vrednostnih papirjev izpolnjujejo pogoje, ki jih določi borza v splošnem aktu.

(2) Borza lahko določi pogoje iz 5. točke prejšnjega odstavka za posamezne vrste kotacij zlasti glede na:

1. kapital izdajatelja,
2. obdobje poslovanja izdajatelja,
3. skupno nominalno ali tržno vrednost izdanih vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva za kotacijo na borzi,
4. število oseb, ki imajo v lasti vrednostne papirje, na katere se nanaša zahteva za kotacijo na borzi (razpršenost vrednostnih papirjev).

Zahteva za sprejem v borzno kotacijo

234. člen

(1) Borza odloča o sprejemu vrednostnega papirja v posamezno borzno kotacijo na zahtevo izdajatelja.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. dve kopiji osnutka prospekta za kotacijo,
2. drugo dokumentacijo, ki jo določi borza, in iz katere izhaja, da vrednostni papir izpolnjuje pogoje za sprejem v borzno kotacijo, na katero se nanaša zahteva izdajatelja.

Odločanje o sprejemu v kotacijo

235. člen

(1) Borza mora sprejeti vrednostni papir v borzno kotacijo, če vrednostni papir in izdajatelj izpolnjujeta pogoje za kotacijo in prospekt za kotacijo vsebuje vse podatke iz 238. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena borza zavrne zahtevo za sprejem vrednostnega papirja v kotacijo na borzi, če bi glede na položaj izdajatelja trgovanje s tem vrednostnim papirjem na borzi ogrozilo interese vlagateljev.

Objava o sprejemu v kotacijo

236. člen

(1) Borza mora odločitev o sprejemu vrednostnega papirja v kotacijo na borzi objaviti v prostorih borze in v

dnevno informativnem časopisju, najpozneje osem dni po odločitvi.

(2) Z vrednostnim papirjem, ki je bil sprejet v borzno kotacijo, se lahko prične trgovati na uradnem borznem trgu po objavi iz prvega odstavka tega člena in objavi izvlečka prospekta za kotacijo na borzi.

Izključitev iz trgovanja na borznem trgu

237. člen

(1) Borza lahko izključi posamezni vrednostni papir iz trgovanja na borznem trgu:

1. če se z vrednostnim papirjem ni pričelo trgovanje v šestih mesecih po uvrstitvi na borzni trg,
2. če se z vrednostnim papirjem na borznem trgu ne trguje več kot šest mesecev,
3. če izdajatelj vrednostnega papirja ali vrednostni papir ne izpolnjujeta pogojev za kotacijo na borzi ali če je to potrebno za zaščito investitorjev,
4. v drugih primerih določenih v splošnih aktih borze.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena mora borza na zahtevo agencije začasno ali trajno izključiti posamezni vrednostni papir iz kotacije na borzi, če agencija ugotovi, da bi lahko nadaljnje trgovanje s tem vrednostnim papirjem na borzi ogrozilo delovanje trga vrednostnih papirjev oziroma če je to potrebno zaradi zaščite interesov vlagateljev.

13.4.2. Prospekt za borzno kotacijo

Uporaba določb o prospektu za javno ponudbo

238. člen

(1) Za prospekt in izvleček prospekta za borzno kotacijo se smiselno uporabljajo določbe o prospektu in izvlečku prospekta za javno ponudbo, če ni v tem razdelku drugače določeno.

(2) Podrobnejšo vsebino prospekta in izvlečka prospekta za borzno kotacijo ter način objave izvlečka prospekta določi agencija na podlagi predhodnega mnenja borze.

Objava prospekta in izvlečka prospekta za borzno kotacijo

239. člen

(1) Izdajatelj, katerega vrednostni papir je bil sprejet v kotacijo na borzi, mora objaviti izvleček prospekta za borzno kotacijo, najpozneje osem dni po objavi o sprejemu v kotacijo iz 236. člena tega zakona.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena mora izdajatelj prospekt za borzno kotacijo predložiti tudi agenciji in vsakemu članu borze.

Dostopnost prospekta za borzno kotacijo

240. člen

(1) Prospekt za borzno kotacijo in izvleček prospekta morata biti od dneva objave o sprejemu v kotacijo v obliki brošure na voljo na sedežu izdajatelja.

(2) Izdajatelj mora zagotoviti, da se prospekt in izvleček prospekta na zahtevo zainteresirane osebe, le-tej izroči.

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena mora izdajatelj izvleček prospekta izročiti brezplačno, za izročeni prospekt pa ima pravico zahtevati povrnitev dejanskih stroškov tiskanja oziroma kopiranja.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za dostopnost prospekta in izvlečka prospekta javnih družb, katerih vrednostni papirji so uvrščeni na prosti trg.

13.5. Prosti borzni trg

Uvrstitev na prosti trg

241. člen

Na prosti trg se lahko uvrstijo vrednostni papirji, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. da zanje ne veljajo omejitve trgovanja iz prvega odstavka 51. člena tega zakona,
2. da so v celoti vplačani,
3. da so prosto prenosljivi,
4. da so izdani v nematerializirani obliki.

Zahteva za uvrstitev na prosti trg

242. člen

Borza odloča o uvrstitvi vrednostnega papirja na prosti trg na zahtevo izdajatelja oziroma posameznega imetnika vrednostnega papirja ali po uradni dolžnosti, kadar so za to izpolnjeni pogoji, določeni v tem zakonu.

Odločanje o uvrstitvi na prosti trg

243. člen

Borza mora uvrstiti vrednostni papir na prosti trg, če vrednostni papir izpolnjuje pogoje, določene v 241. členu tega zakona.

Objava o uvrstitvi na prosti trg

244. člen

(1) Borza mora odločitev o uvrstitvi vrednostnega papirja na prosti trg objaviti v prostorih borze in v dnevno informativnem časopisju, najpozneje osem dni po odločitvi.

(2) Z vrednostnim papirjem, ki je bil uvrščen na prosti trg, se lahko prične trgovati na tem trgu po objavi iz prvega odstavka tega člena.

13.6. Pogoji in način trgovanja na organiziranih trgih

Udeleženci trgovanja

245. člen

Na organiziranem trgu lahko neposredno trgujejo le člani borze, druge osebe pa le s posredovanjem članov borze.

Pravila trgovanja

246. člen

(1) Borza s splošnim aktom določi pravila trgovanja, ki veljajo za vse udeležence trgovanja in vse posle, sklenjene na organiziranem trgu.

(2) S pravili trgovanja iz prvega odstavka tega člena določi borza zlasti način trgovanja ter pravice in obveznosti pogodbenih strank.

Ravnanje v skladu s pravili organiziranega trga

247. člen

Borzno posredniška družba mora pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ravnati v skladu s pravili trgovanja in drugimi splošnimi akti borze ter navodili in zahtevami pristojnih organov borze.

Prepoved manipulacije

248. člen

(1) Nihče ne sme trgovati oziroma posredovati pri trgovanju z vrednostnimi papirji ali izvrševati drugih ravnanj, katerih namen je ustvariti napačno oziroma zavajajočo informacijo o prometnosti oziroma ceni posameznega vrednostnega papirja.

(2) Za posle in ravnanja iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti:

1. navidezni posli z vrednostnimi papirji,
2. objavljanje ali razširjanje napačnih oziroma zavajajočih informacij o finančnem položaju izdajatelja ali poslovnih dogodkih.

Ugotavljanje in objavljanje tečajev vrednostnih papirjev

249. člen

Borza na podlagi poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, ugotavlja in objavlja tečaje vrednostnih papirjev.

Nadzor borze nad trgovanjem

250. člen

(1) Borza opravlja nadzor nad trgovanjem na organiziranem trgu z namenom odkrivanja kršitev prepovedi trgovanja na podlagi notranjih informacij, prepovedi manipulacij in drugih kršitev pravil trgovanja na organiziranih trgih.

(2) Za nadzor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 256. člena tega zakona.

(3) Način opravljanja nadzora določi borza v splošnih aktih.

Obveščanje agencije

251. člen

(1) Borza mora obveščati agencijo o:

1. poslih z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu,
2. vloženih zahtevah za sprejem v članstvo na borzi, o sprejemu članov na borzo, o prenehanju članstva na borzi in o ukrepih, ki jih je izrekla članom oziroma borznim posrednikom,
3. vloženih zahtevah za sprejem vrednostnih papirjev v borzno kotacijo, o sprejemu vrednostnih papirjev v borzno kotacijo ter o umiku vrednostnih papirjev iz borzne kotacije,
4. vloženih zahtevah za uvrstitev vrednostnih papirjev na prosti trg in o uvrstitvi vrednostnih papirjev na prosti trg,
5. ukrepov, izrečenim izdajateljem,
6. nameravanem povečanju osnovnega kapitala borze,
7. drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za delovanje organiziranega trga vrednostnih papirjev.

(2) Podrobnejšo vsebino in način obveščanja določi agencija.

13.7. Nadzor organiziranih trgov**13.7.1. Nadzor nad poslovanjem borze**

Uporaba določb o nadzoru nad borzno posredniškimi družbami

252. člen

(1) Za nadzor nad poslovanjem borze se smiselno uporabljajo določbe 11. poglavja tega zakona o nadzoru nad borzno posredniškimi družbami, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Za opravljanje nadzora plačuje borza letno nadomestilo, ki ga določa tarifa agencije.

Obseg nadzora

253. člen

Pri opravljanju nadzora nad poslovanjem borze lahko agencija tudi zahteva, da borza zagotovi izredni revizijski pregled informacijskih sistemov in notranjih kontrol in predloži poročilo revizorja o takšnem pregledu.

Ukrepi nadzora

254. člen

Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da borza huje krši predpise o poslovanju z vrednostnimi papirji, ali če je to potrebno zaradi zagotovitve normalnega delovanja trga vrednostnih papirjev, lahko izreče tudi naslednje ukrepe:

1. zahteva začasno zaustavitev trgovanja z vsemi ali določenimi vrednostnimi papirji,
2. zahteva spremembo oziroma dopolnitev statuta, pravil trgovanja ali drugih splošnih aktov.

13.7.2. Nadzor nad trgovanjem na organiziranih trgih

Nadzor nad trgovanjem na organiziranih trgih

255. člen

Agencija opravlja nadzor nad trgovanjem na organiziranih trgih z namenom:

1. zagotoviti, da trgovanje na teh trgih poteka pošteno in v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
2. odkrivanja kršitev prepovedi manipulacije.

Obseg nadzora

256. člen

(1) Pri opravljanju nadzora nad trgovanjem na organiziranih trgih lahko agencija od borzno posredniške družbe oziroma Klirinško depotne družbe zahteva podatke in informacije o strankah, za račun katerih je borzno posredniška družba sklenila posel na organiziranem trgu, in druge podatke o tem poslu, v obsegu kot je to potrebno za doseganje namena tega nadzora.

(2) Če agencija pri opravljanju nadzora nad trgovanjem na organiziranih trgih ugotovi, da obstojajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, mora to naznaniti pristojnemu državnemu tožilcu.

14. IZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI IZ POSLOV, SKLENJENIH NA ORGANIZIRANEM TRGU**14.1. Splošna določba**

Izpolnjevanje obveznosti

257. člen

(1) Storitve izračuna, izravnave in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, lahko opravlja samo pravna oseba, ki je po določbah tega zakona pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe.

(2) Obveznosti, nastale na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se smejo izpolniti samo preko klirinško depotne družbe.

14.2. Klirinško depotna družba

Klirinško depotna družba

258. člen

(1) Klirinško depotna družba je delniška družba, ki pridobi dovoljenje agencije za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe.

(2) V sodni register se ne sme vpisati ime "klirinško depotna družba" oziroma izpeljanka iz te besede kot sestavni del firme pravne osebe, ki nima položaja klirinško depotne družbe po tem zakonu.

Uporaba določb

259. člen

(1) Za klirinško depotno družbo se uporabljajo določbe zakona o gospodarskih družbah o delniški družbi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za klirinško depotno družbo, njene organe, zaposlene in nadzor se smiselno uporabljajo določbe 221. do 225. člena, 252. člena, 253. člena in 2. točke 254. člena tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Dejavnost klirinško depotne družbe

260. člen

(1) Klirinško depotna družba lahko opravlja samo:

1. storitve izračuna, izravnave in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev,
2. storitve vodenja centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev v skladu z ZNVP,
3. druge storitve v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji in izpolnjevanjem obveznosti ter uveljavljanjem pravic iz vrednostnih papirjev.

(2) Klirinško depotna družba lahko opravlja tudi storitve izračuna in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na organiziranem trgu izvedenih finančnih instrumentov, če za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije.

(3) Storitve iz 1. točke prvega odstavka tega člena opravlja klirinško depotna družba le za svoje člane.

Delničarji klirinško depotne družbe

261. člen

(1) Delničarji klirinško depotne družbe so lahko le pravne osebe, za katere opravlja klirinško depotna družba storitve iz 260. člena tega zakona.

(2) Razen Republike Slovenije in Banke Slovenije, je lahko posamezni delničar iz prvega odstavka tega člena, posredno ali neposredno imetnik največ 10% vseh delnic klirinško depotne družbe.

Delnice klirinško depotne družbe

262. člen

(1) Klirinško depotna družba lahko izda samo navadne imenske delnice istega razreda.

(2) Z delnicami klirinško depotne družbe se ne sme organizirano trgovati.

(3) Delnice klirinško depotne družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe

263. člen

(1) Klirinško depotna družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma pred vpisom dodatne dejavnosti pridobiti dovoljenje agencije za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe.

(2) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da so izpolnjeni pogoji, ki jih za poslovanje klirinško depotne družbe določa ta zakon in predpisi, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev v nematerializirani obliki.

Soglasje k statutu in pravilom poslovanja klirinško depotne družbe

264. člen

Statut in pravila poslovanja klirinško depotne družbe ter njune spremembe pričnejo veljati, ko klirinško depotna družba pridobi soglasje agencije k tem aktom oziroma njihovi spremembi.

14.3. Člani klirinško depotne družbe

Sprejem za člana klirinško depotne družbe

265. člen

(1) Vrste članstev in pogoje za sprejem v posamezno vrsto članstva določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

(2) Klirinško depotna družba mora sprejeti za člana osebo, ki izpolnjuje pogoje določene v pravilih poslovanja.

Izključitev člana klirinško depotne družbe

266. člen

Članu, ki ne izpolnjuje obveznosti nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ali ki krši splošne akte, ki urejajo poslovanje klirinško depotne družbe, lahko klirinško depotna družba začasno ali trajno prepove nadaljnje poravnavanje obveznosti preko klirinško depotne družbe.

14.4. Izračun, izravnava in izpolnjevanje obveznosti

Načelo sočasnosti izpolnitve

267. člen

Izpolnitev obveznosti prenosa vrednostnih papirjev iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, se lahko opravi samo sočasno s plačilom cene za te vrednostne papirje.

Pravila poslovanja

268. člen

(1) Klirinško depotna družba s pravili poslovanja določi: 1. način izračuna, izravnave in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev;

2. pravila oblikovanja in uporabe jamstvenega sklada in druga pravila o obvladovanju tveganj morebitne neizpolnitve posameznega člana klirinško depotne družbe.

(2) Pravila poslovanja iz prvega odstavka tega člena veljajo za vse člane klirinško depotne družbe ter njihove pravice in obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu.

Navodila

269. člen

Podrobnejše postopke pri izvrševanju pravil poslovanja določi klirinško depotna družba z navodili.

Ravnanje v skladu s pravili poslovanja in navodili

270. člen

Borzno posredniške družbe in člani klirinško depotne družbe morajo pri izpolnjevanju obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, ravnati v skladu s pravili poslovanja in navodili klirinško depotne družbe.

Posebni računi denarnih sredstev

271. člen

Člani klirinško depotne družbe plačujejo denarne obveznosti, nastale na podlagi poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, preko posebnih računov denarnih sredstev.

Stečaj člana klirinško depotne družbe

272. člen

Kadar v skladu s pravili poslovanja klirinško depotne družbe zaradi izračuna, izravnave in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, denarne terjatve članov klirinško depotne družbe iz teh poslov preidejo na klirinško depotno družbo in slednja prevzame denarne obveznosti članov klirinško depotne družbe zaradi pobotanja vzajemnih denarnih terjatev in obveznosti, se v stečajnem postopku nad članom klirinško depotne družbe ne uporabljajo določbe 118. in 119. člena ZPPSL o prepovedi pobotanja cediranih terjatev.

Nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti in opravljanjem storitev

273. člen

(1) Klirinško depotna družba opravlja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem

trgu, in nad opravljanjem storitev vodenja računov nematerializiranih vrednostnih papirjev, z namenom odkrivanja kršitev pravil poslovanja in drugih kršitev, ki jih storijo borzno posredniške družbe oziroma drugi člani klirinško depotne družbe.

(2) Klirinško depotna družba opravlja tudi nadzor nad plačilno sposobnostjo svojih članov z namenom obvladovanja tveganj morebitne neizpolnitve.

(3) Za nadzor iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 256. člena tega zakona.

(4) Način opravljanja nadzora iz prvega in drugega odstavka tega člena določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

Poročanje klirinško depotne družbe

274. člen

(1) Klirinško depotna družba poroča agenciji o novo izdanih vrednostnih papirjih in skupnem prometu s posameznimi vrednostnimi papirji ter drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za delovanje organiziranega trga vrednostnih papirjev.

(2) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino in način poročanja iz prvega odstavka tega člena.

15. PREPOVED TRGOVANJA NA PODLAGI NOTRANJIH INFORMACIJ

Notranja informacija

275. člen

(1) Za notranjo informacijo po tem zakonu se šteje vsaka natančna informacija, ki se nanaša na enega ali več izdajateljev vrednostnih papirjev ali na enega ali več vrednostnih papirjev, ki še ni postala dostopna javnosti in ki bi, če bi postala znana javnosti, verjetno imela pomembnejši vpliv na ceno vrednostnih papirjev.

(2) Oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije, po tem zakonu je:

1. imetnik kvalificiranega deleža pravne osebe,
2. člani uprave oziroma nadzornega sveta pravne osebe.

Prepoved uporabe notranjih informacij

276. člen

(1) Nihče ne sme pridobiti vrednostnih papirjev ali z njimi razpolagati na podlagi notranjih informacij.

(2) Oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije, tudi ne sme teh informacij razkrivati tretjim osebam ali na njihovi podlagi priporočati tretjim osebam pridobitve ali razpolaganja z vrednostnimi papirji.

Poročanje o poslih

277. člen

(1) Osebe, ki so jim neposredno dostopne notranje informacije, morajo agenciji poročati o vsakem poslu z vrednostnimi papirji, ki je predmet poročanja.

(2) Predmet poročanja je vsak posel z vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu v Republiki Sloveniji oziroma organiziranem trgu v državi članici s seznama iz tretjega odstavka 183. člena tega zakona, in sicer ne glede na to ali je oseba posel sklenila za svoj ali za tuj račun

in ne glede na to ali je bil posel sklenjen na organiziranem trgu ali izven organiziranega trga.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije, ni dolžna poročati o tistih poslih iz prvega odstavka tega člena, ki so bili sklenjeni na organiziranem trgu posamezne države članice, in o katerih poroča pristojnemu nadzornemu organu te države članice.

(4) Poročilo o poslu iz prvega odstavka tega člena mora obsegati naslednje podatke o poslu:

1. označbo vrednostnega papirja, ki je bil predmet posla;
 2. datum in uro sklenitve posla;
 3. ceno;
 4. osebe iz drugega odstavka tega člena, ki so bile stranke posla, oziroma so posredovale pri sklenitvi posla;
 5. organizirani trg, na katerem je bil posel sklenjen, oziroma kraj sklenitve posla;
 6. oznako vrste posla;
 7. navedbo ali zavezanec posel sklenil za svoj ali za tuj račun.
- (5) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino in način poročanja.

Nadzor nad kršitvami prepovedi uporabe notranjih informacij

278. člen

(1) Z namenom preprečiti kršitev prepovedi uporabe notranjih informacij oziroma odkriti takšne kršitve lahko agencija zahteva ustrezna pojasnila in podatke od naslednjih oseb:

1. oseb, ki so jim neposredno dostopne notranje informacije;
2. izdajateljev vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranih trgih iz drugega odstavka 277. člena tega zakona;
3. fizičnih in pravnih oseb, ki sprejemajo naročila oziroma opravljajo posamezna dejanja v zvezi s posli iz drugega odstavka 277. člena tega zakona;
4. fizičnih in pravnih oseb, ki bi lahko vedele za posamezne kršitve prepovedi uporabe notranjih informacij;
5. zaposlenih in članov uprav pravnih oseb iz prejšnjih točk.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena:

1. se morajo odzvati vabilu agencije in ji podati ustrezna ustna pojasnila;
2. morajo na zahtevo agencije razkriti identiteto osebe, za račun katere je bil posel sklenjen;
3. morajo na zahtevo agencije predložiti dokumentacijo v zvezi s poslom.

(3) Če agencija pri opravljanju nadzora po tem členu ugotovi, da obstoji razlog za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, mora to naznaniti pristojnemu državnemu tožilcu.

16. SISTEM JAMSTVA ZA TERJATVE VLAGATELJEV

Zajamčena terjatev vlagatelja

279. člen

(1) Terjatev vlagatelja po tem zakonu je skupno stanje vseh denarnih terjatev fizične ali pravne osebe do borzno posredniške družbe na podlagi:

1. pogodbe o borznem posredovanju,
2. pogodbe o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev,

3. pogodbe o hrambi vrednostnih papirjev, izdanih kot pisnih listin,

4. pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

(2) Zajamčena terjatev vlagatelja po tem zakonu je stanje terjatve vlagatelja do višine 3.700.000 tolarjev na dan začetka stečaja nad borzno posredniško družbo.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena niso zajamčene terjatve naslednjih pravnih oseb:

1. drugih borzno posredniških družb, bank in drugih finančnih organizacij po ZBan, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun,

2. terjatve v zvezi s posli, zaradi katerih je bil imetnik terjatve pravno močno obsojen za kaznivo dejanje pranja denarja,

3. terjatve držav, centralnih bank in lokalnih skupnosti,

4. terjatve članov uprave in nadzornega sveta borzno posredniške družbe ter njihovih ožjih družinskih članov,

5. terjatve delničarjev borzno posredniške družbe, ki so v kapitalu oziroma pri glasovanju posredno ali neposredno udeleženi z najmanj 5%,

6. terjatve pravnih oseb, ki so od borzno posredniške družbe odvisne družbe,

7. terjatve članov uprave in nadzornega sveta pravnih oseb iz 5. in 6. točke tega odstavka in njihovih ožjih družinskih članov,

8. terjatve, ki se glede na svoje lastnosti ne upoštevajo pri izračunu kapitala borzno posredniške družbe,

9. terjatve pravnih oseb, ki so velike oziroma srednje družbe po ZGD.

(4) Borzno posredniška družba mora v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objaviti informacijo o sistemu jamstva za terjatve.

Predpis o zajamčenih vlogah

280. člen

Banka Slovenije na predlog agencije predpiše:

1. način izračuna višine likvidnih naložb iz 283. člena tega zakona in podrobnejše lastnosti vrednostnih papirjev, ki so predmet teh naložb,

2. podrobnejše pogoje in postopke za zagotavljanje sredstev za izplačilo zajamčenih terjatev in za uresničitev jamstva.

Jamstvo za izplačilo zajamčenih terjatev

281. člen

(1) Borzno posredniške družbe s sedežem v Republiki Sloveniji jamčijo za izplačilo zajamčenih terjatev pri borzno posredniški družbi, nad katero je bil začet stečajni postopek, v obsegu in na način, določen s tem zakonom.

(2) Posamezna borzno posredniška družba jamči za izplačilo zajamčenih terjatev pri drugi borzno posredniški družbi v obsegu, ki je enak deležu, ki ga glede na vsoto vseh zajamčenih terjatev pri vseh borzno posredniških družbah, zmanjšano za vsoto zajamčenih terjatev, ki so predmet jamstva, predstavlja vsota zajamčenih terjatev pri posamezni borzno posredniški družbi.

Sistem jamstva za terjatve vlagateljev pri tuji podružnici

282. člen

(1) Podružnica tuje borzno posredniške družbe je vključena v sistem jamstva za terjatve vlagateljev v državi, v kateri ima sedež tuja borzno posredniška družba.

(2) Raven in obseg jamstva za terjatve vlagateljev pri podružnici ne sme presegati ravni in obsega, določenega s tem zakonom.

(3) Če sistem jamstva za terjatve vlagateljev v državi, v kateri ima sedež tuja borzno posredniška družba, ne obstaja oziroma je obseg jamstva za terjatve vlagateljev manjši kot v Republiki Sloveniji, se mora podružnica tuje borzno posredniške družbe vključiti v sistem jamstva za terjatve vlagateljev v Republiki Sloveniji. Način in obseg vključitve podružnice tuje borzno posredniške družbe v sistem jamstva za terjatve vlagateljev v Republiki Sloveniji določi agencija z dovoljenjem za ustanovitev podružnice.

(4) V primeru iz tretjega odstavka tega člena se za podružnico tuje borzno posredniške družbe uporabljajo tudi določbe tega poglavja.

Likvidne naložbe za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev

283. člen

Zaradi zagotavljanja likvidnih sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev, mora borzno posredniška družba sredstva v višini, določeni s predpisom Banke Slovenije iz 280. člena tega zakona, naložiti v vrednostne papirje Banke Slovenije oziroma Republike Slovenije.

Prevzem obveznosti izplačila zajamčenih terjatev vlagateljev

284. člen

(1) Z dnem začetka stečaja nad borzno posredniško družbo prevzame Banka Slovenije v svojem imenu in za račun borzno posredniške družbe v stečaju obveznost izplačila zajamčenih terjatev vlagateljev borzno posredniške družbe v stečaju.

(2) Izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev opravi banka iz drugega odstavka 10. člena tega zakona, ki jo imenuje Banka Slovenija (v nadaljnjem besedilu: banka prevzemnica). Banka mora imenovati banko prevzemnico v roku 8 dni po vročitvi sklepa o začetku stečaja.

(3) Borzno posredniška družba v stečaju in banka prevzemnica morata v tridesetih dneh po začetku stečajnega postopka ugotoviti stanje vseh zajamčenih terjatev vlagateljev na dan začetka stečajnega postopka nad borzno posredniško družbo in zapisnik poslati Banki Slovenije in agenciji.

(4) Banka Slovenije na podlagi predhodnega mnenja agencije potrdi zapisnik iz tretjega odstavka tega člena in ga pošlje sodišču, ki vodi stečajni postopek.

(5) Banka Slovenije mora banki prevzemnici zagotoviti likvidna sredstva za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev najkasneje v treh mesecih od začetka stečaja.

(6) Banka prevzemnica sme sredstva iz petega odstavka tega člena uporabiti samo za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev.

(7) Banka prevzemnica ima pravico do povrnitve dejanskih stroškov, povezanih z izplačilom zajamčenih terjatev vlagateljev.

Poziv za vplačilo sredstev

285. člen

Banka Slovenije naloži borzno posredniškim družbam iz prvega odstavka 281. člena tega zakona, da vplačajo

ustrezen del sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev.

Vrnitev vplačanih sredstev

286. člen

Banka Slovenije po izplačilu terjatev iz naslova zajamčenih terjatev vlagateljev iz stečajne mase prenakaže sredstva, ki jih je prejela, borzno posredniškimi družbam v sorazmerju z višino sredstev, ki so jih vplačale v skladu z 285. členom tega zakona.

17. TRGOVANJE S STANDARDIZIRANIMI FINANČNIMI INSTRUMENTI

Uporaba določb

287. člen

(1) Za trgovanje s standardiziranimi finančnimi instrumenti se smiselno uporabljajo določbe 213. člena, 216. do 231. člena in 275. do 278. člena tega zakona.

(2) Za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih pri trgovanju iz prvega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo določbe 257. do 259. člena, 1. točke prvega odstavka 260. člena, 261. do 266. člena, 268. do 271. člena in 273. do 274. člena tega zakona.

(3) Agencija predpiše podrobnejše

1. pogoje za uvedbo standardiziranih finančnih instrumentov,

2. trgovanje s standardiziranimi finančnimi instrumenti

3. poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih pri trgovanju iz 2. točke.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka 220. člena tega zakona so lahko delničarji borze finančnih instrumentov tudi banke, ki niso banke iz drugega odstavka 10. člena tega zakona, in gospodarske družbe.

Uvedba standardiziranih finančnih instrumentov v trgovanje

288. člen

(1) Borza finančnih instrumentov uvede standardizirani finančni instrument v trgovanje s tem, da določi

1. standardizirano vsebino pravic in obveznosti pogodbenih strank v zvezi s posameznim izvedenim finančnim instrumentom, in

2. datum začetka trgovanja s standardiziranim finančnim instrumentom.

(2) Borza finančnih instrumentov lahko uvede v trgovanje samo takšen standardizirani finančni instrument, ki zagotavlja uresničitev ekonomskih interesov gospodarskih subjektov oziroma drugih oseb, in ki ni v nasprotju z javnim interesom.

(3) Borza finančnih instrumentov mora pred najmanj trideset dni pred začetkom trgovanja s posameznim standardiziranim finančnim instrumentom o nameravani uvedbi tega instrumenta v trgovanje obvestiti agencijo.

(4) Agencija prepove uvedbo novega standardiziranega finančnega instrumenta v trgovanje oziroma nadaljnje trgovanje s standardiziranim finančnim instrumentom, s katerim se je že začelo trgovati, če je to potrebno zaradi zaščite vlagateljev.

18. AGENCIJA ZA TRG VREDNOSTNIH PAPIRJEV

18.1. Položaj agencije

Položaj agencije

289. člen

(1) Agencija je pravna oseba.

(2) Pri izvrševanju svojih nalog in pristojnosti je agencija samostojna in neodvisna.

(3) Sedež agencije je v Ljubljani.

Poslovník agencije

290. člen

Agencija ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje agencije.

Pečat

291. člen

Agencija ima pečat, na katerem sta ime "Agencija za trg vrednostnih papirjev" in grb Republike Slovenije.

Poročanje o stanju na trgu vrednostnih papirjev

292. člen

(1) Agencija letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na trgu vrednostnih papirjev.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora obsegati podatke o javnih ponudbah vrednostnih papirjev, trgovanju na organiziranih trgih vrednostnih papirjev s podatki o obsegu in sestavi prometa z vrednostnimi papirji, sprejemu vrednostnih papirjev na organizirani trg in trgovanju z vrednostnimi papirji izven organiziranih trgov vrednostnih papirjev.

(3) Poročilo iz prvega odstavka za preteklo leto mora agencija predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

Letno poročilo o delu

293. člen

(1) Agencija letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora obsegati podatke o ukrepih agencije po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih za poslovanje borzno posredniških družb, družb za upravljanje, investicijskih skladov, borz in o drugih dovoljenjih, ki jih izdaja agencija, ter podatke o sodelovanju agencije z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Poročilo iz prvega odstavka za preteklo leto mora agencija predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

18.2. Organi agencije

Organi agencije

294. člen

Organa agencije sta strokovni svet in direktor agencije.

Sestava strokovnega sveta

295. člen

Strokovni svet sestavljajo predsednik in osem članov.

Imenovanje in razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

296. člen

(1) Člane in predsednika strokovnega sveta imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta se imenujejo za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

Pogoji za imenovanje članov in predsednika strokovnega sveta

297. člen

(1) Za člana oziroma predsednika strokovnega sveta je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. ima univerzitetno izobrazbo,
3. je priznan strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,
4. ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta ne smejo biti pogodbeno vezani, zaposleni ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim agencija izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne smejo opravljati nalog v organih političnih strank.

Razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

298. člen

Član oziroma predsednik strokovnega sveta se sme predčasno razrešiti:

1. če to sam zahteva,
2. če je pravnomočno nepogojno obsojen na kazen zapora več kot treh mesecev,
3. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
4. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (303. člen),
5. če krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen) oziroma prepovedi iz drugega odstavka 297. člena tega zakona.

Pristojnosti strokovnega sveta

299. člen

Strokovni svet:

1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter o drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča agencija, če ni v tem ali drugem zakonu drugače določeno,
2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da takšen akt sprejme agencija,
3. sprejema poslovnik agencije,
4. sprejema poročilo o stanju na trgu vrednostnih papirjev in letno poročilo o delu agencije,
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb agencije in poročilo o delu agencije.
6. izvršuje druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni v zakonu določeno, da je za izvrševanje teh nalog pristojen drug organ agencije.

Odločanje strokovnega sveta o izdaji predpisov

300. člen

(1) Strokovni svet veljavno odloča o izdaji predpisov, ki jih je agencija pristojna izdajati, če je na seji navzoča večina članov strokovnega sveta.

(2) Predpis je sprejet, če zanj glasuje večina navzočih članov strokovnega sveta.

Objava predpisov

301. člen

Predpisi agencije se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Direktor agencije

302. člen

(1) Direktorja agencije imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, za dobo petih let izmed članov strokovnega sveta.

(2) Direktor agencije vodi poslovanje agencije in organizira njeno delo.

Varovanje zaupnih podatkov

303. člen

(1) Člani in predsednik strokovnega sveta ter delavci agencije morajo kot zaupne varovati podatke o izdajateljih vrednostnih papirjev, osebah, nad katerimi agencija opravlja nadzor in druge podatke o dejstvih in okoliščinah, za katere so izvedeli v zvezi z opravljanjem funkcije oziroma dela, razen podatkov, ki so po določbah tega zakona javno dostopni, in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije oziroma delovnega razmerja.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo direktorju agencije prijaviti vsak nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev, z navedbo števila vrednostnih papirjev, ki so predmet nakupa oziroma prodaje, datuma nakupa oziroma prodaje in nakupne oziroma prodajne cene.

(3) Osebe iz drugega odstavka tega člena morajo direktorju agencije na enak način prijaviti tudi vsak nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, ki so jih opravile naslednje z njimi povezane osebe:

1. ožji družinski člani;
2. pravne osebe, v katerih so udeleženi.

(4) Ne glede na določbo drugega in tretjega odstavka tega člena mora direktor agencije nakupe iz drugega in tretjega odstavka tega člena prijaviti predsedniku strokovnega sveta.

(5) Zaposleni na agenciji ne smejo biti člani organov borzno-posredniških družb, bank in izdajateljev, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, in tudi ne smejo opravljati nalog za te pravne osebe.

18.3. Sredstva za delo

Tarifa in sejnine

304. člen

(1) Agencija izda tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah ter za izdajo izpisov iz registrov, ki jih vodi, ter višino letnih nadomestil ter pavšalnih nadomestil stroškov, ki so jih za opravljanje nadzora dolžne plačevati pravne osebe, nad katerimi agencija opravlja nadzor po tem ali drugem zakonu.

(2) Tarifa agencije oziroma njene spremembe začnejo veljati, ko agencija pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(3) Sejnine, do katere so upravičeni predsednik in člani strokovnega sveta, določi strokovni svet v soglasju z Vlado Republike Slovenije.

Viri sredstev

305. člen

(1) Sredstva za delo agencije se zagotavljajo:

1. iz taks in nadomestil,
2. iz drugih prihodkov, ki jih ustvari agencija s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki se del izloči v rezerve agencije v višini, določeni s finančnim načrtom agencije, preostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

Presežek odhodkov nad prihodki

306. člen

(1) Presežek odhodkov nad prihodki agencije se krije iz rezerv agencije, če pa sredstva rezerv ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog agencije.

Finančni načrt in letni obračun

307. člen

(1) Strokovni svet mora najpozneje do 31. marca vsakega leta sprejeti letni obračun za prejšnje leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Do sprejema finančnega načrta agencije se financiranje agencije izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet.

(3) Letni obračun agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija mora ministru, pristojnemu za finance, v roku 10 dni po sprejemu, dostaviti letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt. K letnemu obračunu in finančnemu načrtu da soglasje Vlada Republike Slovenije.

18.4. Nadzor nad uporabo sredstev

Nadzor nad uporabo sredstev

308. člen

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče.

19. POSTOPEK ODLOČANJA AGENCIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH**19.1. Splošna določba**

Uporaba določb o postopku

309. člen

(1) Agencija odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem ali drugem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, če ni v drugih poglavjih tega zakona ali drugem zakonu drugače določeno.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja agencije primerno uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena v postopku odločanja agencije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena, je v postopku odvzema dovoljenja, ki ga je izdala agencija, dovoljena obnova postopka, vendar samo zaradi novih dejstev in novih dokazov in če je predlog za obnovo postopka vložen v roku enega leta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

19.2. Pristojnost in sestava organov postopka

Organi postopka

310. člen

Organa postopka sta senat in predsednik senata.

Pristojnost in sestava senata

311. člen

(1) Senat sestavljajo vsi člani strokovnega sveta, od katerih je eden predsednik senata.

(2) Senat odloča o vseh zadevah, če zakon za posamezno zadevo ne določa, da o njej odloča predsednik senata.

(3) Senat odloča o ugovorih proti odredbam predsednika senata.

Pristojnosti predsednika senata

312. člen

(1) Pristojnosti predsednika senata pri vodenju postopka in odločanju o posamezni zadevi opravlja član strokovnega sveta, določen z razporedom dela agencije.

(2) Predsednik senata:

1. izdaja odredbe v postopkih nadzora;
2. izdaja odločbe o začasnih prepovedi opravljanja storitev oziroma poslov;
3. odloča o vprašanih, ki se tičejo postopka in o tistih vprašanih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo;
4. odloča o drugih vprašanih, kadar zakon tako določa.

(3) Posamezna procesna dejanja pred izdajo odločbe oziroma odredbe, ki jih je pristojen opraviti predsednik senata, lahko opravi tudi strokovni delavec agencije, če ga za opravilo teh dejanj pooblasti predsednik senata.

19.3. Postopek do izdaje odločbe

Izjave strank

313. člen

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 315. člena tega zakona lahko stranke dajo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

Možnost izjave

314. člen

(1) Pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, mora agencija stranko pozvati, da se izjavi od dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev, če zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od 8 dni;

3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje

315. člen

(1) Agencija odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko predsednik senata razpiše ustno obravnavo, če presodi, da je to potrebno za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev.

(3) Predsednik senata lahko tudi izven naroka zasliši udeležence v postopku in druge osebe, če meni, da je to potrebno za razjasnitev posameznih vprašanj ali ugotovitev odločilnih dejstev.

19.4. Odločbe agencije in odločanje

19.4.1. Skupne določbe

Vrste odločb agencije

316. člen

(1) Agencija izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti odločbam agencije ni pritožbe.

Seja senata

317. člen

(1) Senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna.

(2) Senat veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov senata.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(4) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima potrebne večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za subjekt nadzora najmanj ugodni, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(5) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Vendar pa član senata, ki je glasoval za ustavitev postopka za odvzem dovoljenja in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za subjekt nadzora najugodnejši.

(6) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov senata, ki so navzoči na seji.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, je odločitev o odvzemu dovoljenja sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov senata.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju

318. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

(3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v samem zapisniku.

(4) Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo vrhovno sodišče, ko odloča v upravnem sporu. V tem primeru mora vrhovno sodišče zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo.

Korespondenčna seja

319. člen

(1) Ne glede na določbo 317. člena tega zakona, lahko senat o izdaji dovoljenj oziroma soglasij odloča na korespondenčni seji, če nihče izmed članov senata ne nasprotuje odločanju na korespondenčni seji.

(2) Korespondenčno sejo razpiše predsednik senata z vabilom članom senata.

(3) Vabilo iz drugega odstavka tega člena mora obsegati:

1. vsebino zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,

2. poziv članu senata, da glasuje za oziroma proti izdaji dovoljenja oziroma soglasja,

3. rok za glasovanje, določen z dnevom in uro, do katerega mora član senata pisno sporočiti agenciji vsebino svoje odločitve o glasovanju oziroma izjaviti, da korespondenčni seji nasprotuje.

(4) Odločitev je na korespondenčni seji veljavno sprejeta, če zanjo do roka za glasovanje glasuje večina vseh članov senata in če v tem roku nihče izmed članov senata ni izjavil, da korespondenčni seji nasprotuje.

(5) Če je odločitev na korespondenčni seji veljavno sprejeta, se z glasovnicami članov senata postopa po petem odstavku 318. člena tega zakona.

(6) Če odločitev na korespondenčni seji ni veljavno sprejeta, mora predsednik senata zadevo uvrstiti na prvo naslednjo sejo.

19.4.2. Odločba

Odločba

320. člen

Z odločbo agencija odloča o izdaji in odvzemu dovoljenja oziroma soglasja ter o drugih zadevah, za katere zakon tako določa.

Oblika in vročitev odločbe

321. člen

(1) Odločba se izda pisno.

(2) Izvirnik odločbe podpiše predsednik senata.

(3) Strankam se vroči overjen prepis odločbe.

Sestavni deli odločbe

322. člen

(1) Vsaka odločba mora obsegati uvod, izrek in pouk o pravnem sredstvu.

(2) Poleg podatkov, ki jih mora obsegati uvod odločbe po zakonu o splošnem upravnem postopku, mora odločba agencije obsegati tudi ime in priimek predsednika in članov senata, ki so sodelovali pri odločanju.

(3) Odločba mora biti obrazložena, če zakon ne določa drugače. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

19.4.3. Sklep

Sklep

323. člen

(1) S sklepom odloča agencija o vprašanih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep mora biti obrazložen in vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

(3) Za sklep se primerno uporabljajo določbe 321. in 322. člena tega zakona.

19.5. Postopek sodnega varstva

19.5.1. Skupne določbe

Postopek sodnega varstva

324. člen

(1) Sodno varstvo proti odločbam agencije se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe ZUS (Uradni list RS, št. 50/97), če ni s tem zakonom drugače določeno.

Pravica do sodnega varstva proti odločbam

325. člen

(1) Proti odločbam agencije je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero agencija odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrne, zavrne ali spremeni odredbo;

2. proti odločbi, s katero agencija začne postopek za odvzem dovoljenja;

(3) Odločba iz 1. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi, ki jo je agencija izdala, ker subjekt nadzora ni ravnal v skladu z odredbo agencije.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

Pravica do sodnega varstva proti sklepom

326. člen

(1) Proti sklepom agencije ni posebnega postopka sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je dovoljeno začeti poseben postopek sodnega varstva proti tistim sklepom agencije, proti katerim je po splošnem upravnem postopku dovoljena posebna pritožba.

(3) Sklep, proti kateremu ni dovoljeno začeti posebnega postopka sodnega varstva, se lahko izpodbija s tožbo v upravnem sporu proti odločbi, razen če je postopek sodnega varstva proti sklepu z zakonom izrecno izključen.

Pristojnost in sestava sodišča

327. člen

V postopku sodnega varstva odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov.

Tožba in odgovor na tožbo

328. člen

(1) Tožbo je potrebno vložiti v roku osmih dni.

(2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

Nova dejstva in dokazi

329. člen

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa

330. člen

Sodišče preizkusi odločbo agencije v mejah tožbene zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka iz tretjega odstavka 25. člena ZUS.

Seja

331. člen

Sodišče odloča brez obravnave.

Pravna sredstva

332. člen

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

19.5.2. Postopek sodnega varstva proti odločbi v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev

Uporaba določb

333. člen

Določbe tega podrazdelka se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti naslednjim odločbam agencije (v nadaljnjem besedilu: odločba v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev):

1. odločbi, s kateri agencija izda dovoljenje za prvo javno prodajo (prvi odstavek 21. člena tega zakona),

2. odločbi, s katero agencija ugotovi, da je javna prodaja uspešna (drugi odstavek 35. člena tega zakona),

3. odločbi, s katero agencija izda dovoljenje za ponudbo za odkup (23. člen ZPre),

4. odločbi, s katero agencija ugotovi, da je ponudba za odkup uspešna (43. člen ZPre).

Začetek teka roka za tožbo

334. člen

Rok za vložitev tožbe iz prvega odstavka 328. člena tega zakona proti odločbi v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev začne teči naslednji dan po javni objavi poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev (31. člen tega zakona), izida javne prodaje (36. člen tega zakona), ponudbe za odkup (prvi odstavek 24. člena ZPre) oziroma izida ponudbe za odkup (drugi odstavek 50. člena ZPre).

Odločanje

335. člen

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po 61. členu ZUS upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, sodišče odločbe v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev ne odpravi temveč s sodbo ugotovi, da je odločba v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev nezakonita.

(2) Sodba iz prvega odstavka tega člena ne vpliva na veljavnost izdaje vrednostnih papirjev oziroma veljavnost pravnih poslov, sklenjenih v postopku javne ponudbe vrednostnih papirjev oziroma ponudbe za odkup.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko vlagatelj uveljavlja morebitne odškodninske zahtevke proti izdajatelju, ponudniku oziroma agenciji v pravdi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev, je, ne glede na določbo 332. člena tega zakona, dovoljena pritožba, o kateri odloča vrhovno sodišče v senatu sedmih sodnikov.

19.6. Postopek nadzora

19.6.1. Splošne določbe

Uporaba določb

336. člen

(1) V postopkih nadzora agencija nadzoruje spoštovanje določb tega zakona, ZISDU, ZPre in ZNVP ter na njihovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Določbe tega razdelka o postopku nadzora veljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja agencija na podlagi določb tega zakona, ZISDU, ZPre in ZNVP, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

Stranka postopka nadzora

337. člen

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero agencija opravlja nadzor (v nadaljevanju: subjekt nadzora).

(2) Stranke postopka nadzora nad pravno osebo, ki ji je agencija izdala dovoljenje za opravljanje storitev (v nadaljevanju: licencirani subjekt nadzora) so tudi člani uprave licenciranega subjekta nadzora.

Vročanje

338. člen

(1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba oziroma podjetnik posameznik, vroči tako, da se spis izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitev članom uprave licenciranega subjekta nadzora se opravljajo z vročanjem licenciranemu subjektu nadzora. Šteje se, da je z vročitvijo licenciranemu subjektu nadzora opravljena tudi vročitev članom uprave.

(3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročajo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

Nadomestna osebna vročitev

339. člen

(1) Če se vročitev spisa, ki ga je potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 338. členu tega zakona, pa ni ugotovljeno, da je tisti, ki mu je treba spis vročiti odsoten, ga izroči vročevalec agenciji. Na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnega prostora naslovnika oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, vročevalec pusti pismeno sporočilo, v katerem je navedeno, kje se spis nahaja in rok 8 dni, v katerem mora naslovnik spis dvigniti. Na sporočilu in na samem spisu navede vročevalec vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je sporočilo pustil na vratih oziroma poštnem nabiralniku naslovnika, oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, ter se podpiše.

(2) Če naslovnik spisa ne dvigne v roku 8 dni, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo sporočilo puščeno na vratih oziroma v poštnem nabiralniku prostorov iz prejšnjega odstavka, na kar je potrebno naslovnika opozoriti v samem sporočilu.

Posredna vročitev

340. člen

Če se vročitev spisa, ki ga ni potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 338. členu tega zakona, vročevalec spis pusti na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnih prostorov naslovnika oziroma osebe, pri kateri je zaposlen. Vročevalec na spisu navede vzrok takšne vročitve in datum ter se podpiše. Šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

19.6.2. Opravljanje nadzora

Opravljanje nadzora

341. člen

Agencija opravlja nadzor:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil subjektov nadzora in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona, ZISDU oziroma ZPre dolžne poročati agenciji oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;

2. z opravljanjem pregledov poslovanja subjektov nadzora.

Pooblaščen osebe

342. člen

(1) Pregled poslovanja opravi strokovni delavec agencije, ki ga za izvedbo pregleda pooblasti direktor agencije.

(2) Direktor agencije lahko za izvedbo posameznega pregleda poslovanja pooblasti tudi pooblaščenega revizorja.

(3) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko direktor agencije na podlagi predhodnega mnenja direktorja borze oziroma klirinško depotne družbe pooblasti osebo, zaposleno pri borzi oziroma klirinško depotni družbi, in ki pri borzi oziroma klirinško depotni družbi opravlja naloge, povezane z nadzorom.

(4) Pooblaščenice osebe iz drugega in tretjega odstavka tega člena imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil direktor agencije, enake pristojnosti kot agencija.

Obseg pregleda

343. člen

(1) Pri opravljanju nadzora nad licenciranim subjektom nadzora lahko agencija opravi tudi pregled poslovanja pravnih oseb, povezanih z licenciranim subjektom nadzora, če je to potrebno zaradi nadzora nad poslovanjem licenciranega subjekta nadzora.

(2) Za pregled poslovanja oseb iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 344. do 348. člena tega zakona.

Poročila in informacije

344. člen

(1) Pri opravljanju nadzora lahko agencija od subjekta nadzora zahteva poročila in informacije o vseh zadevah, ki so glede na namen posameznega nadzora, pomembne za presojo ali subjekt nadzora spoštuje določbe tega zakona, ZISDU, ZPre oziroma ZNVP oziroma predpisov, izdanih na podlagi teh zakonov.

(2) Poročila in informacije iz prvega odstavka tega člena lahko agencija zahteva tudi od članov uprave subjekta nadzora in oseb, zaposlenih pri subjektu nadzora.

(3) Agencija lahko osebe iz drugega odstavka tega člena pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

Pregled poslovanja

345. člen

(1) Subjekt nadzora mora pooblaščenici osebi agencije na njeno zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu subjekta nadzora in v drugih prostorih, v katerih subjekt nadzora oziroma druga oseba po njegovem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi agencija opravlja nadzor.

(2) Subjekt nadzora mora pooblaščenici osebi agencije na njeno zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu potrebnem za izvajanje posameznega nadzora oziroma v obsegu, določenem z zakonom, ki ureja posamezen nadzor.

(3) Subjekt nadzora mora agenciji na njeno zahtevo izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja agencija med 8. in 18. uro. Agencija mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje subjekta nadzora samo v takšni meri kot je nujno za opravljanje nadzora v skladu z namenom posameznega nadzora.

Zahteva za pregled poslovanja

346. člen

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti subjektu nadzora vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko pooblaščenica oseba zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, mora zahteva za pregled obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij potrebno izročiti, in rok za predložitev.

(5) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če subjekt nadzora ne bo ravnal v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma agenciji ne bo omogočil opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 345. členu tega zakona.

(6) Agencija lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

Pogoji za opravljanje pregleda

347. člen

(1) Subjekt nadzora mora pooblaščenici osebam agencije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemočno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Subjekt nadzora mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščenice osebe agencije opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 345. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščenice osebe subjekta nadzora, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb agencije podajo pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

Pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc

348. člen

(1) Subjekt nadzora, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidencice, mora na zahtevo pooblaščenice osebe agencije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Agenciji mora subjekt nadzora izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;

4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena, mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

19.6.3. Odprava kršitev

Odredba

349. člen

(1) Kadar agencija pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve tega zakona, ZISDU, ZPre oziroma na njihovi podlagi izdanih predpisov, z odredbo subjektu nadzora naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti, oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljevanju: odprava kršitev).

(2) Za odredbo se primerno uporabljajo določbe 321. in 322. člena tega zakona, če ni v tem podrazdelku drugače določeno.

Izrek odredbe

350. člen

Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar agencija subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar agencija subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

Predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev

351. člen

Kadar agencija ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig, oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžan voditi licencirani subjekt nadzora, oziroma obsežnejše kršitve pri poslovanju licenciranega subjekta nadzora, lahko licenciranemu subjektu nadzora z odredbo naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo, s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

Ugovor proti odredbi

352. člen

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora, pravico vložiti ugovor v roku 8 dni od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko agencija z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, kadar zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) O ugovoru mora agencija odločiti v roku 15 dni od prejema ugovora.

Razlogi za ugovor

353. člen

Ugovor proti odredbi je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;
2. če kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
3. če dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
4. če odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo;
5. če bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
6. če je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero agencija ni pristojna opravljati nadzora;
7. če je z odredbo v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev;
8. če je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

Vsebina ugovora

354. člen

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
 2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
 3. razloge za ugovor;
 4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.
- (2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa odredbe

355. člen

Agencija preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

Odločanje o ugovoru

356. člen

(1) O ugovoru odloča agencija z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko agencija ugovor zavrne ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Agencija ugovor zavrne, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če agencija ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 353. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če agencija ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 353. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo oziroma jo spremeni. Agencija pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

Poročilo o odpravi kršitev

357. člen

(1) Subjekt nadzora, mora v roku, določenem z odredbo odpraviti ugotovljene kršitve in agenciji predložiti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilo mora priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(2) V primeru iz 351. člena tega zakona, mora subjekt nadzora poročilo o odpravi kršitev priložiti tudi poročilo pooblaščenega revizorja.

(3) Če iz poročila iz prvega odstavka tega člena in priloženih dokazov oziroma poročila iz drugega odstavka tega člena izhaja, da so kršitve odpravljene, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da so kršitve, ugotovljene z odredbo, odpravljene. Agencija lahko pred izdajo odločbe opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev ali so kršitve odpravljene.

(4) Če je poročilo iz prvega odstavka tega člena nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, agencija subjektu nadzora z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev.

(5) Agencija mora odločbo oziroma odredbo iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena izdati v tridesetih dneh od prejema poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

19.6.4. Začasna prepoved opravljanja dejavnosti

Odločba o začasni prepovedi

358. člen

Kadar zakon določa, da agencija lahko licenciranemu subjektu začasno prepove opravljanje dejavnosti, izda agencija odločbo o začasni prepovedi, s katero licenciranemu subjektu nadzora, začasno prepove opravljanje dejavnosti in odredi ukrepe, določene z zakonom, potrebne za dosego namena prepovedi.

Ugovor proti odločbi o začasni prepovedi

359. člen

(1) Proti odločbi o začasni prepovedi ima subjekt nadzora, pravico vložiti ugovor v roku 8 dni od vročitve.

(2) Ugovor ne zadrži izvršitve odločbe o začasni prepovedi.

Razlogi za ugovor

360. člen

Ugovor proti odločbi o začasni prepovedi je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odločbo o začasni prepovedi izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odločbe;

2. če pogoji za izdajo odločbe o začasni prepovedi niso bil izpolnjeni;

3. če je v odločbi o začasni prepovedi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

Uporaba določb o ugovoru proti odredbi

361. člen

Za ugovor proti odločbi o začasni prepovedi se smiselno uporabljajo določbe 354. do 356. člena tega zakona.

Odločanje o ugovoru

362. člen

Agencija mora o ugovoru odločiti v 15 dneh, sicer se šteje, da je ugovor zavrnila.

19.6.5. Odvzem dovoljenja

Začetek postopka za odvzem dovoljenja

363. člen

(1) Agencija začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja, odloči agencija z odločbo (v nadaljevanju: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora vsebovati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka,

2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je agencija zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,

3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(3) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja agencija določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljevanju: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

Izjava o razlogih za odvzem dovoljenja

364. člen

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje o odvzemu dovoljenja

365. člen

(1) Agencija mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za takšno izjavo.

(2) Agencija sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka, in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

Ustavitev postopka

366. člen

Agencija ustavi postopek za odvzem dovoljenja:

1. če zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali
2. če zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje, oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

Odločba o odvzemu dovoljenja

367. člen

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja, z označbo številke in datuma izdaje dovoljenja,
2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

368. člen

Za postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe tega podrazdelka o postopku odvzema dovoljenja.

19.7. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij

Uporaba določb

369. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij, če zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja oziroma soglasja ne določa drugače.

Stranka v postopku

370. člen

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljevanju: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo agencije prizadet, če svojo udeležbo v postopku prihlasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

Začetek postopka

371. člen

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljevanju: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa, začne agencija postopek samo, kadar tako določa zakon.

Vsebina zahteve

372. člen

(1) Zahteva mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko vložnika zahteve,
 2. določen zahtevk za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
 3. druge podatke, določene z zakonom.
- (2) Zahtevi je potrebno priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

Procesne predpostavke za odločanje

373. člen

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve predsednik senata preizkusi ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo agencije,
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če predsednik senata ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, z odločbo zavrže zahtevo.

(3) Če predsednik senata ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi. V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši kot petnajst dni.

(4) Če vložnik v primeru iz tretjega odstavka tega člena pomanjkljivosti v določenem roku ne odpravi, predsednik senata z odločbo zavrže zahtevo.

(5) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ni posebne postopka sodnega varstva.

(6) Agencija mora izdati sklep iz tretjega odstavka tega člena v naslednjih rokih:

1. če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti v dveh mesecih,
2. če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja iz 2. oziroma 3. točke prvega odstavka 374. člena tega zakona v petnajstih dneh,
3. v vseh ostalih primerih pa v tridesetih dneh od prejema vloge.

Rok za odločitev

374. člen

(1) Agencija mora o zahtevah za izdajo dovoljenja oziroma soglasja odločiti v naslednjih rokih:

1. o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti v roku 6 mesecev,
2. o zahtevi za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo (20. člen tega zakona), in o zahtevi za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje (55. člen tega zakona) v roku trideset dni,
3. o zahtevi izdajatelja za podaljšanje roka za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev (drugi odstavek 33. člena tega zakona), v roku osem dni,
4. o zahtevi za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja (45. člen tega zakona).

na), o zahtevi za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji tujega izdajatelja (49. člen tega zakona), in o ostalih zahtevah v roku dveh mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja.

(2) Če je agencija izdala sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona v roku iz šestega odstavka 373. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s tem sklepom.

Odločba o zahtevku za izdajo dovoljenja

375. člen

(1) O zahtevku za izdajo dovoljenja oziroma soglasja odloči agencija z odločbo.

(2) Izrek odločbe obsega odločitve agencije, s katero je ugodila zahtevku za izdajo dovoljenja oziroma soglasja ali pa ga zavrnila, in druge odločitve, ki jih mora po določbah tega zakona vsebovati odločba agencije.

(3) Odločba mora biti obrazložena, če se z njo zavrne zahtevek za izdajo dovoljenja oziroma soglasja ali zavrne zahteva vložnika ali če se z njo odloči o zahtevkih udeležencev postopka, ki so si med seboj v nasprotju. Po potrebi je lahko obrazložena tudi v drugih primerih.

19.8. Postopek odločanja v posamičnih zadevah po zakonu o prevzemih

Uporaba določb

376. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo v postopkih odločanja v posamičnih zadevah po ZPre.

Pristojnosti in sestava organov postopka

377. člen

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 311. člena tega zakona sestavljajo senat, ki odloča o posamičnih zadevah po ZPre predsednik senata in dva člana strokovnega sveta, določena z razporedom dela agencije.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka 312. člena tega zakona odloča predsednik senata o:

1. zahtevi za izdajo dovoljenja za ponudbo za odkup (23. člen ZPre),
2. izdaji odločbe iz prvega odstavka 32. člena ZPre,
3. soglasju za odstop od namere za odkup (18. člen ZPre),
4. ugotovitvi izida ponudbe za odkup (43. člen ZPre).

Postopek odločanja o izdaji dovoljenja za ponudbo za odkup

378. člen

(1) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka 370. člena tega zakona je stranka v postopku ponudnik.

(2) Ne glede na določbo šestega odstavka 373. člena tega zakona mora predsednik senata, če se zahteva nanaša na ponudbo za odkup iz 10. člena ZPre, sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona izdati v roku petih dni od prejema zahteve, v ostalih primerih pa v roku treh dni od prejema zahteve.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 374. člena tega zakona mora predsednik senata o zahtevi za izdajo

dovoljenja za ponudbo za odkup iz 10. člena ZPre odločiti v petnajstih dneh od prejema zahteve, v ostalih primerih pa v roku petih dni od prejema zahteve.

(4) Če predsednik senata v roku iz tretjega odstavka tega člena ne odloči o dovoljenju za ponudbo za odkup, se šteje, da je agencija izdala dovoljenje za ponudbo za odkup.

Ugovor proti odločbam

379. člen

(1) Proti naslednjim odločbam predsednika senata ima ponudnik pravico vložiti ugovor:

1. odločbi, s katero predsednik senata zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ponudbo za odkup,
2. odločbi iz prvega odstavka 32. člena ZPre,
3. odločbi, s katero predsednik senata zavrne zahtevo za soglasje za odstop od namere za odkup,
4. odločbi, s katero predsednik senata ugotovi, da ponudba za odkup ni uspešna.

(2) Ugovor je potrebno vložiti v roku petih dni od vročitve odločbe.

(3) O ugovoru iz prvega odstavka tega člena mora agencija odločiti v 15 dneh od prejema ugovora oziroma v istem roku izdati sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona. Glede roka za odločitev o ugovoru se smiselno uporablja določba drugega odstavka tega člena.

(4) Ugovor iz prvega odstavka tega člena je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odločbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odločbe,
2. če je v odločbi zmotno uporabljeno materialno pravo,
3. če je v odločbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

(5) V ugovoru proti odločbi iz 1. oziroma 3. točke prvega odstavka tega člena ni dovoljeno navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(6) Za ugovor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 354. do 356. člena tega zakona, če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno.

Postopek nadzora nad izvajanjem ponudbe za odkup

380. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora nad izvajanjem ponudbe za odkup ugotovi nepravilnosti pri izvajanju ponudbe za odkup, ki jih je mogoče odpraviti, z odredbo ponudniku oziroma banki ali borzno posredniški družbi oziroma družbi - izdajatelju vrednostnih papirjev naloži, da ugotovljene nepravilnosti odpravi.

(2) V odredbi iz prvega odstavka tega člena agencija določi rok za odpravo nepravilnosti, ki ne sme biti daljši od pet dni.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo v roku iz drugega odstavka tega člena dostaviti poročilo o odpravi nepravilnosti. Za poročilo o odpravi nepravilnosti se smiselno uporabljajo določbe prvega in tretjega odstavka 357. člena tega zakona.

(4) V času od vročitve odredbe agencije iz prvega odstavka tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena sprejem ali preklic ponudbe imetnikov vrednostnih papirjev, na katere se nanaša ponudba za odkup, nima učinka. V tem času rok za sprejem ponudbe ne teče.

(5) Ne glede na določbo 352. člena tega zakona

1. je rok za ugovor proti odredbi iz prvega odstavka tega člena tri dni od vročitve odredbe,
2. ugovor ne zadrži izvršitve odredbe,

3. o ugovoru mora agencija odločiti v roku petih dni od prejema ugovora.

(6) Če ponudnik ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena oziroma če gre za nepravilnosti, ki jih je storil ponudnik in jih ni mogoče odpraviti, agencija z odločbo razveljavi postopek ponudbe za odkup.

(7) V primeru iz šestega odstavka tega člena se šteje, da ponudba za odkup ni uspešna.

19.9. Postopek odločanja borze in klirinško depotne družbe

Odločanje borze oziroma klirinško depotne družbe na podlagi javnega pooblastila

381. člen

(1) Določbe tega razdelka se uporabljajo za odločanje:

1. borze o zahtevah za sprejem vrednostnega papirja v kotacijo, izključitvi vrednostnega papirja iz kotacije na borzi, uvrstitvi vrednostnih papirjev na prosti trg,

2. klirinško depotne družbe o izdaji, zamenjavi oziroma izbrisu vrednostnih papirjev.

(2) Za odločanje iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 309. člena, prvega odstavka 313. člena, 314. člena, prvega odstavka 315. člena, 316. člena, 320. do 323. člena, prvega odstavka 370. člena, prvega odstavka 371. člena, 372. do 375. člena tega zakona, če ni v tem razdelku drugače določeno.

(3) Določbe tega razdelka se uporabljajo tudi za odločanje borze o ukrepih proti izdajateljem. Za odločanje borze o ukrepih proti izdajateljem se smiselno uporabljajo tudi določbe 349. do 357. člena tega zakona.

Organi postopka

382. člen

(1) O zadevah iz 1. točke prvega odstavka in iz tretjega odstavka 381. člena tega zakona odloča organ borze, ki ga za odločanje o posamezni vrsti zadev določajo splošni akti borze.

(2) O zadevah iz 2. točke prvega odstavka 381. člena odloča organ klirinško depotne družbe, ki ga določajo pravila poslovanja klirinško depotne družbe.

Rok za odločitev

383. člen

(1) Borza oziroma klirinško depotna družba mora sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona izdati v roku sedmih dni od prejema zahteve.

(2) Borza mora o zahtevi za sprejem vrednostnega papirja v kotacijo na borzi oziroma uvrstitev na prosti trg odločiti v roku 30 dni od prejema zahteve.

(3) Klirinško depotna družba mora o zahtevi za izdajo vrednostnih papirjev odločiti v sedmih dneh od prejema zahteve o ostalih zahtevah pa v roku petnajstih dni od prejema zahteve, če zakon za posamezen primer ne določa drugače.

Ugovor proti odločbam borze oziroma klirinško depotne družbe

384. člen

(1) Proti odločbam borze oziroma klirinško depotne družbe v zadevah iz prvega odstavka 381. člena tega zakona ima izdajatelj pravico vložiti ugovor v roku osmih dni od vročitve odločbe.

(2) Ugovor se vloži pri borzi oziroma klirinško depotni družbi. Borza oziroma klirinško depotna družba morata v roku treh delovnih dni po prejemu ugovora dostaviti agenciji spis v zadevi, v kateri je bil vložen ugovor.

(3) O ugovoru iz prvega odstavka tega člena odloča agencija, ki mora o ugovoru odločiti v 15 dneh od prejema ugovora oziroma v tem roku izdati sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona.

(4) Ugovor iz prvega odstavka tega člena je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odločbo izdal organ, ki ni bil pristojen za izdajo odločbe,

2. če je v odločbi zmotno uporabljeno materialno pravo,

3. če je v odločbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

(5) Ugovor proti odločbi, s katero je borza začasno ali trajno izključila vrednostni papir iz kotacije na borzi, ne zadrži izvršitve.

(6) Za ugovor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 354. do 356. člena tega zakona, če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno.

19.10. Pravnomočnost in izvršitev odločb agencije

Odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti

385. člen

Pravnomočne odločbe agencije, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog agencije.

Odredba o odpravi kršitev

386. člen

Odredbe o odpravi kršitev ni mogoče prisilno izvršiti.

Odločba o odvzemu dovoljenja za opravljanje dejavnosti

387. člen

(1) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje dejavnosti, subjekt nadzora ne sme več opravljati dejavnosti, za opravljanje katere mu je bilo dovoljenje odvzeto.

(2) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja, subjektu nadzora prenehajo pooblastila za opravljanje poslov za račun strank oziroma investicijskih skladov, ki jih upravlja.

(3) Subjekt nadzora, ki mu je bilo pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti, sme opraviti samo še tista dejanja, ki so potrebna za vrnitev premoženja strankam oziroma za prenos premoženja investicijskih skladov, ki jih je upravljal, na banko skrbnico.

20. KAZENSKÉ DOLOČBE

Hujše kršitve določb o prvi javni prodaji vrednostnih papirjev

388. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10,000.000 do 100,000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje izdajatelj vrednostnih papirjev:

1. če opravi prvo prodajo vrednostnih papirjev brez javne ponudbe, čeprav bi bila javna ponudba obvezna (17. člen);

2. če prične ali opravi prvo javno prodajo vrednostnih papirjev ne da bi pridobil dovoljenje agencije za prvo javno prodajo (prvi odstavek 19. člena);

3. če je v prospektu oziroma izvlečku prospekta objavil neresnične oziroma nepopolne podatke (22. člen);

4. če med javno ponudbo spremeni pogoje javne ponudbe v nasprotju z 27. členom tega zakona;

5. če organizira oziroma izvaja vpisovanje vrednostnih papirjev v nasprotju z 28. členom tega zakona;

6. če izvaja vpisovanje vrednostnih papirjev po izteku roka iz prvega oziroma drugega odstavka 33. člena tega zakona (tretji odstavek 33. člena);

7. če izda vrednostne papirje na podlagi javne ponudbe, čeprav javna prodaja ni bila uspešna (34. člen in tretji odstavek 39. člena);

8. če klirinško depotni družbi ne izda popolnega naloga za izdajo vrednostnih papirjev, ki so bili predmet javne ponudbe, v nematerializirani obliki, v roku 15 dni šteto od dneva, ko se izpolnijo pogoji za njihovo izdajo (drugi odstavek 41. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba izdajatelja, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve določb o prvi javni prodaji vrednostnih papirjev

389. člen

(1) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 20.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje izdajatelj vrednostnih papirjev:

1. če agenciji ne predloži dokončno oblikovanega prospekta najpozneje sedem dni pred začetkom javne ponudbe (26. člen);

2. če pred začetkom postopka za vpisovanje in vplačevanje ne objavi poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev oziroma če je vsebina poziva ali način njegove objave v nasprotju s predpisom, izdanim na podlagi tretjega odstavka 31. člena tega zakona (prvi odstavek 31. člena);

3. če ne zagotovi dostopnosti prospekta in izvlečka prospekta na način določen v prvem do tretjem odstavku 32. člena tega zakona;

4. če ne zagotovi vpogleda v svoj statut oziroma ustanovitveni akt in v računovodske izkaze, če so bili izdelani po pripravi prospekta, na način določen v četrtem odstavku 32. člena tega zakona;

5. če agencije ne obvesti o številu vpisanih in vplačanih vrednostnih papirjev na način in v roku, določenem v prvem odstavku 35. člena tega zakona;

6. če ne objavi podatkov o uspešnosti javne prodaje v rokih, z vsebino in na način določen v 36. členu tega zakona;

7. če izda vrednostne papirje na podlagi uspešne javne ponudbe pred prejemom odločbe, s katero agencija ugotovi, da je javna prodaja uspešna (tretji odstavek 35. člena);

8. če ne predloži prospekta borzi in vsaki od borzno posredniških družb v roku 15 dni, šteto od dneva, ko so se izpolnili pogoji za izdajo vrednostnih papirjev na podlagi uspešne javne ponudbe (tretji odstavek 41. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba izdajatelja, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o javni prodaji vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

390. člen

Za gospodarski prestopok iz 388. oziroma 389. člena tega zakona storjen v zvezi s prvo prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja se kaznuje borzno posredniška družba iz prvega odstavka 43. člena tega zakona in odgovorna oseba te borzno posredniške družbe.

Hujše kršitve dolžnosti poročanja javnih družb

391. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje javna družba:

1. če agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila v roku in z vsebino, določeno v prvem in drugem odstavku 63. člena tega zakona;

2. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in revidiranega letnega poročila v roku in z vsebino, določeno v prvem in drugem odstavku 63. člena tega zakona, ne predloži borzi (tretji odstavek 63. člena);

3. če ne objavi povzetka revidiranega letnega poročila v roku iz prvega odstavka 64. člena tega zakona ter z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 63. člena tega zakona (prvi odstavek 64. člena tega zakona);

4. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in agenciji ne predloži polletnega poročila v roku treh mesecev po končanem polletnem obračunskem obdobju in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 63. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

5. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in borzi ne predloži polletnega poročila v roku treh mesecev po končanem polletnem obračunskem obdobju in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 63. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

6. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in ne objavi povzetka polletnega poročila v roku iz prvega odstavka 64. člena tega zakona ter z vsebino in na način določen v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (prvi odstavek 64. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

7. če ne objavi poslovnega dogodka, ki se tiče javne družbe ali vrednostnega papirja in ki bi lahko pomembneje vplival na ceno vrednostnega papirja v rokih, z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi tretjega odstavka 66. člena tega zakona (prvi odstavek 66. člena);

8. če so bili njeni vrednostni papirji sprejeti v borzno kotacijo in ne objavi izvlečka prospekta za borzno kotacijo, z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 236. člena tega zakona (prvi odstavek 237. člena);

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba javne družbe, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve dolžnosti poročanja javnih družb

392. člen

(1) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 20.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje javna družba:

1. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in revidiranega letnega poročila v roku in z vsebino, določeno v prvem in drugem odstavku 63. člena tega zakona ne predloži vsaki od borzno posredniških družb (tretji odstavek 63. člena);

2. če njena skupščina zavrne revidirano letno poročilo in o tem ne obvesti agencije v rokih in na način, določen v četrtem odstavku 63. člena tega zakona;

3. če besedila povzetka revidiranega letnega poročila ne predloži agenciji (drugi odstavek 64. člena);

4. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in besedila povzetka revidiranega letnega poročila ne predloži borzi in vsaki od borzno posredniških družb (tretji odstavek 64. člena);

5. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in vsaki od borzno posredniških družb ne predloži polletnega poročila v roku in z vsebino, določeno v drugem odstavku 65. člena tega zakona (tretji odstavek 63. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

6. če ne obvesti agencije o poslovnem dogodku iz prvega odstavka 66. člena tega zakona v rokih, z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi tretjega odstavka 66. člena tega zakona (drugi odstavek 66. člena);

7. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in ne obvesti borze o poslovnem dogodku iz prvega odstavka 66. člena tega zakona v rokih, z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi tretjega odstavka 66. člena tega zakona (drugi odstavek 66. člena);

8. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in ne zagotovi dostopnosti prospekta na način, določen v prvem do tretjem odstavku 238. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba javne družbe, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

Hujše kršitve določb o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji

393. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje borzno posredniška družba:

1. če opravlja dejavnosti, ki jih ne sme opravljati (drugi odstavek 79. člena);

2. če opravlja posamezne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, za katere ni pridobila dovoljenja agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 92. člena);

3. če za člana uprave imenuje osebo, ki nima dovoljenja agencije za opravljanje funkcije člana uprave (prvi odstavek 86. člena);

4. če opravlja posamezne storitve oziroma dejavnosti, čeprav nima minimalnega kapitala, potrebnega za opravljanje teh storitev oziroma dejavnosti (117. člen),

5. če njena izpostavljenost do posamezne osebe in s to osebo povezanih oseb presega višino 25% njenega kapitala (prvi odstavek 120. člena);

6. če vsota vseh njenih velikih izpostavljenosti presega 800% višine njenega kapitala (drugi odstavek 121. člena);

7. če ne določi splošnih pogojev poslovanja z vsebino, določeno v 137. členu tega zakona (prvi odstavek 137. člena);

8. če objavlja oglase, katerih vsebina lahko zavaja investitorje glede pravic ali tveganj, ki jih vsebuje posamezni vrednostni papir ali glede storitev, ki jih opravlja (drugi odstavek 135. člena);

9. če krši predpis o oglaševanju, izdan na podlagi četrtega odstavka 135. člena tega zakona;

10. če kupi oziroma proda vrednostne papirje na organiziranem trgu za svoj račun ali za račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi, čeprav zaradi takšnega nakupa oziroma prodaje ni mogla izvršiti naloga stranke za nakup oziroma prodajo oziroma ga je lahko izvršila samo pod za stranko manj ugodnimi pogoji (četrty odstavek 147. člena);

11. če ne sprejema vplačil in opravlja izplačil iz poslov, ki jih je sklenila za račun strank, preko posebnega računa (prvi odstavek 151. člena);

12. če preko posebnega računa iz prvega odstavka 151. člena tega zakona sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov, ki jih je sklenila za svoj račun (drugi odstavek 151. člena);

13. če na hišni račun prenese vrednostne papirje, katerih imetniki je stranka, oziroma, ki jih je pridobila za račun stranke (drugi odstavek 155. člena);

14. če prenese vrednostne papirje z računa stranke na drug račun brez pisnega naloga stranke (drugi odstavek 158. člena);

15. če vrednostnih papirjev stranke, izdanih kot pisne listine, ne hrani na način, določen v 165. členu tega zakona;

16. če sporoči zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona tretjim osebam, oziroma jih uporabi sama ali omogoči, da bi jih uporabile tretje osebe (drugi odstavek 177. člena);

17. če opravlja posle z vrednostnimi papirji ali izvršuje druga ravnanja, katerih namen je ustvariti napačno oziroma zavajajočo informacijo o prometnosti oziroma ceni posameznega vrednostnega papirja (prvi odstavek 248. člena);

18. če ne vodi poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije na način, določen v 171. in 187. členu tega zakona oziroma predpisu izdanem na podlagi 190. člena tega zakona;

19. če ne vodi evidenc iz 172. in 173. člena tega zakona z vsebino in na način, določen s predpisom, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona;

20. če ne vodi in hrani dokumentov iz 174. do 176. člena tega zakona na način, določen s predpisom, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona;

21. če ne sestavi letnega poročila z vsebino, določeno s predpisom, izdanem na podlagi 190. člena tega zakona;

22. če agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila borzno posredniške družbe oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila v rokih, določenih v tretjem odstavku 191. člena tega zakona;

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba borzno posredniške družbe, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve določb o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji

394. člen

(1) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 20.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje borzno posredniška družba:

1. če ne objavi splošnih pogojev poslovanja in cenika (prvi odstavek 138. člena);

2. če stranki ne izroči splošnih pogojev poslovanja (drugi odstavek 138. člena);

3. če pred objavo oglasa o njegovi vsebini ne obvesti agencije (tretji odstavek 135. člena);

4. če s stranko ne sklene splošne pogodbe o borznem posredovanju v pisni obliki (drugi odstavek 142. člena);

5. če stranki ne izstavi potrdila o prejemu naročila v roku, določenem v drugem odstavku 144. člena tega zakona in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona (prvi odstavek 144. člena);

6. če se z vrednostnim papirjem trguje na organiziranem trgu in borzno posredniška družba ne izvrši naloga za nakup oziroma prodajo takšnega vrednostnega papirja na organiziranem trgu (prvi odstavek 146. člena);

7. če ne posreduje ponudbe za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu po vrstnem redu prejema naročil za takšen nakup oziroma prodajo (tretji odstavek 147. člena);

8. če stranki ne izroči vrednostnih papirjev na način in v rokih določenih v 150. členu tega zakona;

9. če stranki denarnih sredstev ne nakaže v rokih, določenih v tretjem odstavku 151. členu tega zakona;

10. če stranki ne pošlje obračuna o opravljenem poslu v roku iz 152. člena tega zakona in z vsebino določeno s predpisom, izdanim na podlagi 180. člena tega zakona (152. člen);

11. če svojih vrednostnih papirjev ne vodi na hišnem računu (prvi in tretji odstavek 155. člena);

12. če ne vnaša nalogov za prenose med računi imetnikov vrednostnih papirjev po vrstnem redu prejema nalogov (160. člen);

13. če na zahtevo imetnika naslednji delovni dan po opravljenem prenosu ne izstavi izpiska o opravljenem prenosu (162. člen);

14. če stranki ne izstavi poročila o stanju in prometu na računu vrednostnih papirjev v rokih, določenih v 163. členu tega zakona;

15. če s stranko ne sklene pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji v pisni obliki (drugi odstavek 168. člena);

16. če stranki na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji ne pošlje poročila o stanju naložb z obračunom poslov, v rokih, z vsebino in prilogami, določenimi v 170. členu tega zakona in predpisu, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona;

17. če ne objavi povzetka revidiranega letnega poročila oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja v roku in na način, določen v prvem odstavku 193. člena tega zakona in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 193. člena tega zakona (prvi odstavek 193. člena);

18. če agenciji ne posreduje mesečnega poročila z vsebino, na način in v rokih, določenih v predpisu izdanem na podlagi 130. člena tega zakona (129. člen);

19. če agenciji ne poroča o dejstvih in okoliščinah iz 198. člena tega zakona z vsebino, na način in v rokih, določenih v predpisu, izdanem na podlagi 200. člena tega zakona;

20. če na zahtevo agencije ne posreduje poročila oziroma informacij (199. člen in 278. člen);

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba borzno posredniške družbe, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve določb o borzi vrednostnih papirjev

395. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje borza:

1. če brez dovoljenja agencije opravlja druge finančne storitve (drugi odstavek 218. člena);

2. če za člana uprave imenuje osebo, ki ni pridobila dovoljenja agencije za opravljanje funkcije člana uprave borze (drugi odstavek 222. člena);

3. če sporoči zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona tretjim osebam, oziroma jih uporabi sama ali omogoči, da bi jih uporabile tretje osebe (drugi odstavek 177. člena v zvezi s prvim odstavkom 225. člena);

4. če k splošnim aktom oziroma njihovim spremembam ne pridobi soglasja agencije (prvi odstavek 227. člena in drugi odstavek 228. člena);

5. če ne določi pravil trgovanja (prvi odstavek 246. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba borze, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 20.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje borza, če o dejstvu oziroma okoliščini iz prvega odstavka 251. člena tega zakona ne obvesti agencije z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 251. člena tega zakona (prvi odstavek 249. člena).

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba borze, ki stori gospodarski prestopok iz tretjega odstavka tega člena.

Kršitve določb o klirinško depotni družbi

396. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje klirinško depotna družba:

1. če opravlja dejavnosti, ki jih ne sme opravljati (260. člen);

2. če za člana uprave imenuje osebo, ki ni pridobila dovoljenja agencije za opravljanje funkcije člana uprave klirinško depotne družbe (drugi odstavek 222. člena v zvezi z drugim odstavkom 259. člena);

3. če sporoči zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona tretjim osebam, oziroma jih uporabi sama ali omogoči, da bi jih uporabile tretje osebe (drugi odstavek 177. člena v zvezi s prvim odstavkom 225. člena in drugim odstavkom 259. člena);

4. če k statutu oziroma pravilom poslovanja oziroma njihovim spremembam ne pridobi soglasja agencije (264. člen);

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba klirinško depotne družbe, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 20.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje klirinško depotna družba, če o dejstvu oziroma okoliščini iz prvega odstavka 274. člena tega zakona ne obvesti agencije z vsebino in na način določen v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 274. člena tega zakona (prvi odstavek 274. člena).

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba klirinško depotne družbe, ki stori gospodarski prestopok iz tretjega odstavka tega člena.

Kršitve prepovedi uporabe notranjih informacij

397. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje pravna oseba iz prvega odstavka 276. člena tega zakona:

1. če pridobi vrednostne papirje oziroma z njimi razpolaga na podlagi notranjih informacij (prvi odstavek 276. člena);

2. če razkrije notranje informacije tretjim osebam oziroma na njihovi podlagi priporoča tretjim osebam pridobitev oziroma razpolaganje z vrednostnimi papirji (drugi odstavek 276. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba pravne osebe iz prvega odstavka tega člena, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje fizična oseba iz prvega odstavka 276. člena tega zakona:

1. če pridobi vrednostne papirje oziroma z njimi razpolaga na podlagi notranjih informacij (prvi odstavek 276. člena);

2. če razkrije notranje informacije tretjim osebam oziroma na njihovi podlagi priporoča tretjim osebam pridobitev oziroma razpolaganje z vrednostnimi papirji (drugi odstavek 276. člena).

(4) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 20.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba iz tretjega odstavka 276. člena tega zakona, ki na podlagi notranjih informacij pridobi vrednostne papirje oziroma z njimi razpolaga.

(5) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba pravne osebe iz tretjega odstavka 276. člena tega zakona, ki stori gospodarski prestopok iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Z denarno kaznijo od 250.000 do 450.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba iz tretjega odstavka 276. člena tega zakona, ki na podlagi notranjih informacij pridobi vrednostne papirje oziroma z njimi razpolaga.

Druge kršitve

398. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje pravna oseba:

1. če opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi pridobila dovoljenje za opravljanje teh storitev (prvi odstavek 76. člena);

2. če objavlja oglase, katerih predmet je ponudba storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 135. člena);

3. če organizira trgovanje z vrednostnimi papirji ne da bi pridobila dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja (tretji odstavek 213. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori gospodarski prestopok iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 250.000 do 500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje fizična oseba:

1. če opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 76. člena);

2. če objavlja oglase, katerih predmet je ponudba storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 135. člena);

3. če organizira trgovanje z vrednostnimi papirji (tretji odstavek 213. člena).

(4) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 20.000.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje revizijska družba, če ne opravi revizijskega pregleda v obsegu, določenem s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 192. člena tega zakona, oziroma ne izdela revizijskega poročila z obliko in vsebino, določeno z navedenim predpisom (prvi odstavek 192. člena).

(5) Z denarno kaznijo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba revizijske družbe, ki stori gospodarski prestopok iz četrtega odstavka tega člena.

21. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Agencija

399. člen

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev, ustanovljena z zakonom o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), nadaljuje z delom kot agencija po tem zakonu.

(2) Agencija uskladi svoje splošne akte s tem zakonom v roku 6 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(3) Člani in predsednik strokovnega sveta, imenovani na podlagi prvega odstavka 155. člena zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), in direktor, imenovan na podlagi 156. člena navedenega zakona, nadaljujejo z opravljanjem funkcije do izteka mandata.

(4) Pred iztekom mandata iz tretjega odstavka tega člena lahko člana in predsednika strokovnega sveta ter direktorja razreši samo Vlada Republike Slovenije in zaradi razlogov, določenih v tem zakonu.

(5) Članom strokovnega sveta – predstavnikom Banke Slovenije, ministrstva, pristojnega za finance, in ministrstva, pristojnega za ekonomske odnose in razvoj, preneha članstvo v strokovnem svetu z dnem imenovanja novih treh članov strokovnega sveta.

(6) Minister, pristojen za finance, mora v roku enega meseca predlagati Vladi Republike Slovenije imenovanje treh članov strokovnega sveta, ki nadomestijo člane iz petega odstavka tega člena. Vlada Republike Slovenije mora o imenovanju treh članov odločiti v roku enega meseca od prejema predloga za imenovanje.

Postopki

400. člen

(1) Postopki v posamičnih zadevah, ki tečejo na dan uveljavitve tega zakona, se končajo po tem zakonu.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se postopek nadzora nad licenciranim subjektom, konča po postopkovnih določbah predpisov, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, če je agencija pred uveljavitvijo tega zakona v tem postopku že izdala odredbo o začetku postopka.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se določbe 56. in 57. člena ZPre uporabljajo za odločanje v zvezi s posameznim prevzemom, če je agencija pred uveljavitvijo tega zakona v zvezi s tem prevzemom izdala dovoljenje za ponudbo za odkup.

Javne družbe

401. člen

Položaj javne družbe po tem zakonu imajo tudi naslednji izdajatelji:

1. ki so pridobili dovoljenje za javno ponudbo oziroma nadaljnjo javno prodajo vrednostnih papirjev na podlagi zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94);

2. ki so pred uveljavitvijo zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94) izdali vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu.

Uskladitev borzno posredniških družb z zakonom

402. člen

(1) Borzno posredniške družbe, ki so pridobile dovoljenje agencije za opravljanje poslov na podlagi zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), nadaljujejo s poslovanjem kot borzno posredniške družbe po tem zakonu.

(2) Borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona:

1. uskladiti delnice s prvim in tretjim odstavkom 81. člena tega zakona, če so organizirane kot delniške družbe;

2. zagotoviti, da člani uprave pridobijo dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za člana uprave imenovati osebo, ki je pridobila takšno dovoljenje;

3. uskladiti svoje poslovanje z drugimi določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v 403. členu tega zakona določen drugačen rok.

(3) Borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji v roku enega leta od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena. Poročilu mora priložiti:

1. družbeno pogodbo oziroma statut v obliki overjene prepisa notarskega zapisa;

2. izpisek iz knjige delničarjev, če je organizirana kot delniška družba;

3. dokaze o uskladitvah.

(4) Če borzno posredniška družba ravna v nasprotju z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, ji lahko agencija začasno prepove opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma odvzame dovoljenje.

Uskladitev s pravili o obvladovanju tveganj

403. člen

(1) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka 402. člena tega zakona mora uskladiti svoje poslovanje z določbami 6. poglavja tega zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(2) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka 402. člena tega zakona mora agenciji v roku iz prvega odstavka tega člena predložiti poročilo in dokaze o uskladitvah iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če borzno posredniška družba ravna v nasprotju z prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ji lahko agencija začasno prepove opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma odvzame dovoljenje.

Uskladitev borze in klirinško depotne družbe

404. člen

(1) Borza oziroma klirinško depotna družba, ki sta pridobili dovoljenje agencije na podlagi zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), nadaljujeta s poslovanjem kot borza oziroma klirinško depotna družba po tem zakonu.

(2) Borza oziroma klirinško depotna družba iz prvega odstavka tega člena mora v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona:

1. uskladiti delnice s 219. členom oziroma 262. členom tega zakona;

2. zagotoviti, da člani uprave pridobijo dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za člana uprave imenovati osebo, ki je pridobila takšno dovoljenje;

3. uskladiti svoje poslovanje in splošne akte z drugimi določbami tega zakona.

(3) Borza oziroma klirinško depotna družba iz prvega odstavka tega člena mora agenciji v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena. Poročilu mora priložiti dokaze o uskladitvah.

(4) Pravne osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo dejavnosti organiziranega trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti oziroma poravnave obveznosti iz teh poslov, morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona in vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje teh dejavnosti.

Delnice izdane na podlagi javne prodaje

405. člen

(1) Določbe tega zakona o postopku javne prodaje vrednostnih papirjev, se smiselno uporabljajo za postopek javne prodaje delnic, izdanih na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94, 40/94), te delnice in izdajatelja teh delnic.

(2) Delnice serij, ki jih je izdal izdajatelj iz prvega odstavka tega člena, na podlagi drugih načinov lastninskega preoblikovanja, pridobijo lastnosti vrednostnih papirjev, za katere je izdajatelj pridobil dovoljenje za prvo javno prodajo oziroma organizirano trgovanje, ko prenehajo omejitve prenosljivosti, ki jih določajo predpisi o lastninskem preoblikovanju podjetij.

(3) Določba drugega odstavka tega člena velja za tiste serije delnic, ki tvorijo z delnicami, izdanimi na podlagi javne prodaje, isti razred.

(4) Določba drugega odstavka tega člena velja tudi za tiste delnice, ki so bile izdane pred postopkom lastninskega preoblikovanja izdajatelja, so pa po pravicah in lastnostih enake delnicam, izdanim na podlagi javne prodaje.

(5) Izdajatelj delnic iz prvega odstavka tega člena je javna družba po tem zakonu in zanj velja dolžnost poročanja iz 4. poglavja tega zakona.

Vključitev v organizirano trgovanje

406. člen

(1) Če se z delnicami posamezne serije, ki jih je izdajatelj izdal v postopku lastninskega preoblikovanja, že trguje na katerem od organiziranih trgov, se v to trgovanje vključijo tudi delnice drugih serij, izdanih v postopku lastninskega preoblikovanja, ko zanje prenehajo veljati omejitve prenosljivosti, ki jih določajo predpisi o lastninskem preoblikovanju podjetij.

(2) Določba prvega odstavka tega člena velja za tiste serije delnic, ki tvorijo z delnicami, s katerimi se že trguje na organiziranem trgu, isti razred.

(3) Določba prvega odstavka tega člena velja tudi, če delnice, s katerimi se že trguje na organiziranem trgu, niso bile izdane v postopku lastninskega preoblikovanja, so pa po pravicah in lastnostih enake delnicam izdanim v postopku lastninskega preoblikovanja.

Razveljavitev predpisov

407. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. zakon o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94),
2. drugi do enajsti odstavek 56. člena, 57. člen in 66. člen ZPre,
3. drugi do četrti odstavek 111. člena, prvi in drugi odstavek 112. člena, sedmi odstavek 112a. člena, tretji odstavek 115. člena, 117. člen in 119. do 123. člen ZISDU.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati predpisi, izdani na podlagi zakonov iz prvega odstavka tega člena.

(3) Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se smiselno uporabljajo predpisi iz drugega odstavka tega člena.

Izdaja predpisov

408. člen

Agencija mora v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona izdati predpise na podlagi tega zakona.

Uveljavitev posameznih določb zakona

409. člen

(1) Določbe tretjega in četrtega odstavka 46. člena, tretjega in četrtega odstavka 49. člena, 3. točke prvega odstavka 75. člena, petega odstavka 82. člena, 96. do 99. člena, 101. do 104. člena, 2. točke tretjega odstavka in 1. točke petega odstavka 182. člena, 183. do 185. člena, 1. točke četrtega odstavka 229. člena in četrtega odstavka 277. člena tega zakona veljati z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropskih skupnostih.

(2) Do uveljavitve določb iz prvega odstavka tega člena, se

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificirane ga deleža osebe države članice uporablja določba četrtega odstavka 83. člena tega zakona,

2. za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji borzno posredniške družbe s sedežem v Republiki Sloveniji v državah članicah uporablja določba 100. člena tega zakona,

3. za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji borzno posredniških družb držav članic na ozemlju Republike Slovenije uporabljajo določbe 105. do 107. člena tega zakona,

4. za posredovanje podatkov in odločanje o zaprosilih nadzornih organov držav članic uporabljajo določbe 3. točke tretjega odstavka in 2. točke petega odstavka 182. člena tega zakona.

(3) Določbe 16. poglavja tega zakona začnejo veljati 1. januarja 2002.

Uveljavitev zakona

410. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, če ni v 409. členu tega zakona drugače določeno.

Št. 450-12/93-11/28

Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2655. Zakon o ohranjanju narave (ZON)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o ohranjanju narave (ZON)**

Razlašam zakon o ohranjanju narave (ZON), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. junija 1999.

Št. 001-22-109/99

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O OHRANJANJU NARAVE (ZON)**

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

(1) Ta zakon določa ukrepe ohranjanja biotske raznovrstnosti in sistem varstva naravnih vrednot z namenom prispevati k ohranjanju narave.

(2) Ukrepi ohranjanja biotske raznovrstnosti so ukrepi, s katerimi se ureja varstvo prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (v nadaljnjem besedilu: rastlinske in živalske vrste), vključno z njihovim genskim materialom in habitati ter ekosistemi, in omogoča trajnostno rabo sestavin biotske raznovrstnosti ter zagotavlja ohranjanje naravnega ravnovesja.

(3) Sistem varstva naravnih vrednot je sistem, ki določa postopke in načine podeljevanja statusa naravnih vrednot ter izvajanje njihovega varstva.

2. člen

(biotska raznovrstnost)

(1) Biotska raznovrstnost je raznovrstnost živih organizmov.

(2) Raznovrstnost živih organizmov vključuje raznovrstnost znotraj vrst in med različnimi vrstami, gensko raznovrstnost ter raznovrstnost ekosistemov.

(3) Biotska raznovrstnost se v naravi ohranja z ohranjanjem naravnega ravnovesja.

3. člen

(naravno ravnovesje)

(1) Naravno ravnovesje je stanje medsebojno uravnoteženih odnosov in vplivov živih bitij med seboj in z njihovimi habitati.

(2) Naravno ravnovesje je porušeno, ko poseg uniči številčno ali kakovostno strukturo življenjske združbe rastlinskih ali živalskih vrst, okrni ali uniči njihove habitate, uniči ali spremeni sposobnosti delovanja ekosistemov, prekine medsebojno povezanost posameznih ekosistemov ali povzroči precejšnje osamitev posameznih populacij.

4. člen

(naravne vrednote)

(1) Naravne vrednote obsegajo vso naravno dediščino na območju Republike Slovenije.

(2) Naravna vrednota je poleg redkega, dragocenega ali znamenitega naravnega pojava tudi drug vredni pojav, sestavina oziroma del žive ali nežive narave, naravno območje ali del naravnega območja, ekosistem, krajina ali oblikovana narava.

(3) Naravne vrednote iz prejšnjega odstavka so zlasti geološki pojavi, minerali in fosili ter njihova nahajališča, površinski in podzemski kraški pojavi, podzemске jame, soteske in tesni ter drugi geomorfološki pojavi, ledeniki in oblike ledeniškega delovanja, izviri, slapovi, brzice, jezera, barja, potoki in reke z obrežji, morská obala, rastlinske in živalske vrste, njihovi izjemni osebki ter njihovi življenjski prostori, ekosistemi, krajina in oblikovana narava.

(4) S sistemom varstva naravnih vrednot se zagotavljajo pogoji za ohranitev lastnosti naravnih vrednot oziroma naravnih procesov, ki te lastnosti vzpostavljajo oziroma ohranjajo, ter pogoji za ponovno vzpostavitev naravnih vrednot.

5. člen

(skrb za ohranjanje biotske raznovrstnosti)

Politike, programi, strategije in načrti razvoja na posameznih področjih, ki lahko prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti, morajo na svojih področjih izkazovati in zagotavljati izvajanje ukrepov, s katerimi prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti.

6. člen

(obveznost vključevanja ukrepov)

Ukrepi ohranjanja biotske raznovrstnosti in sistem varstva naravnih vrednot po tem zakonu se vključujejo v urejanje prostora ter rabo in izkoriščanje naravnih dobrin ter ukrepe varstva kulturne dediščine na način, ki ga določa zakon.

7. člen

(subjekti ohranjanja in varstva)

(1) Fizične in pravne osebe morajo ravnati tako, da prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti in varujejo naravne vrednote.

(2) Država, lokalne skupnosti ter druge osebe javnega prava so pri izvajanju nalog iz svojih pristojnosti dolžne upoštevati načela, cilje in ukrepe ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot ter pri tem medsebojno sodelovati.

8. člen

(pristojnosti države in lokalnih skupnosti)

(1) Urejanje zadev ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot je v pristojnosti države, razen zadev lokalnega pomena na področju varstva naravnih vrednot, ki so v pristojnosti lokalne skupnosti.

(2) Zadeve lokalnega pomena iz prejšnjega odstavka so:

- programiranje in planiranje na področju varstva naravnih vrednot lokalnega pomena,
- sprejemanje ukrepov varstva naravnih vrednot lokalnega pomena,
- zagotavljanje lokalnih javnih služb ohranjanja narave,
- popularizacija varstva naravnih vrednot lokalnega pomena.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora država ukrepati, če je v nevarnosti obstoj naravne vrednote lokalnega pomena.

9. člen

(ekološka in socialna funkcija lastnine)

(1) Lastnik zemljišča mora dopustiti na svojih zemljiščih neškodljiv prehod drugim osebam in drugo splošno rabo v skladu z zakonom ter dopustiti na svoji lastnini opravljanje nalog ohranjanja biotske raznovrstnosti in ukrepov varstva naravnih vrednot (v nadaljnjem besedilu: naravovarstvene naloge).

(2) Pri izvajanju določb tega zakona so z lastniki izenačeni tudi drugi uporabniki nepremičnin.

(3) Določba prvega odstavka tega člena ne velja za zemljišča, ki jih je dovoljeno ograditi v skladu z zakonom, razen za izvajanje tistih naravovarstvenih nalog, ki so nujne za preprečitev poškodovanja ali uničenja naravne vrednote.

10. člen

(izključitev veljavnosti)

(1) Določbe tega zakona glede dolžnosti ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot se ne uporabljajo pri ukrepih za:

- odvrnitev neposredne nevarnosti za življenje ali zdravje ljudi ali premoženja,
- reševanje ljudi in premoženja,
- izvajanje nujnih ukrepov obrambe države.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja le za čas trajanja neposredne nevarnosti za življenje ali zdravje ljudi ali premoženje.

(3) Nujni ukrepi obrambe države iz tretje alineje prvega odstavka tega člena so tisti, katerih opustitev bi lahko bistveno zmanjšala bojno pripravljenost Slovenske vojske oziroma ogrozila izvajanje ukrepov za pripravljenost ali mobilizacijo.

(4) Izbere se tisti ukrep iz prvega odstavka tega člena, ki ob doseganju enakih učinkov najmanj poškoduje naravo.

11. člen

(določitev pojmov)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. Domorodna (avtohtona) živalska ali rastlinska vrsta je tista, ki je v določenem ekosistemu naravno prisotna; od vrst, ki so bile iztrebljene, se za domorodne štejejo tiste, za katere v ekosistemu še obstajajo približno enaki biotopski in biotski dejavniki, kot so bili pred iztrebitvijo.

2. Doselitev je vnos rastlin ali živali v ekosistem, v katerem rastline ali živali te vrste že živijo.

3. Ekosistem je funkcionalna celota življenjskega prostora (biotop) in življenjske združbe (biocenoza), katerega sestavine so v dinamičnem ravnovesju.

4. Geotop je del geosfere geološkega, geomorfološkega ali hidrološkega pomena.

5. Gojitev rastlin je gojenje rastlin domorodnih ali tujerodnih vrst z namenom pridobivanja hrane, prodaje, za okras, za industrijske ali zdravilne namene, namene učno-vzgojnega ali znanstvenoraziskovalnega dela ter zaradi ohranitve vrste.

6. Gojena žival je tista, ki je potomka staršev vzgojenih v ujetništvu.

7. Gojitev živali je gojenje (hranjenje, omogočanje razmnoževanja, križanje) živali domorodnih ali tujerodnih vrst v prostoru, ločenem od narave (ogradi, obori, kletki, bazenih, koritih in v podobnih prostorih), zlasti z namenom pridobivanja hrane, lova, prodaje, učno-vzgojnega ali znanstvenoraziskovalnega dela ter zaradi ohranitve vrste.

8. Habitat (življenjski prostor) je s specifičnimi neživimi in živimi dejavniki opredeljen prostor vrste oziroma geografsko opredeljen prostor osebka ali populacije vrste.

9. Naselitev je vnos rastlin ali živali v ekosistem, v katerem rastline ali živali te vrste niso bile nikoli prisotne. Naseli-

tev je lahko izvedena z namenom, da rastline ali živali v novem ekosistemu živijo, ali je nezavedna in je posledica človekovega malomarnega ravnanja, npr. odmetavanje akvarijskih ali terarijskih živali v naravo ali omogočanje pobega živali iz ograjenih prostorov. Vnos živali v prostor za gojitev živali ni naselitev.

10. Izvoz je vsak iznos blaga s carinskega območja Republike Slovenije.

11. Oblikovana narava je del narave, ki ga človek preoblikuje z namenom vzgoje, izobraževanja, oblikovanja krajinskih elementov ali katerim drugim namenom in je pomemben zaradi ohranjanja biotske raznovrstnosti. Za oblikovano naravo se štejejo zlasti: drevoredi, botanični vrtovi, alpinetumi in drugi oblikovani ekosistemi.

12. Odvzem rastline ali živali iz narave je odvzem žive ali mrtve rastline ali živali iz habitata.

13. Ohranjanje narave je vsako ravnanje, ki se opravlja zaradi ohranitve biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot.

14. Okrnitev narave je stanje narave, ko so zaradi človekove dejavnosti spremenjeni naravni procesi tako, da je porušeno naravno ravnovesje ali so uničene naravne vrednote.

15. Poseg v naravo je poseg v okolje po predpisih o varstvu okolja.

16. Ponovna naselitev je vnos rastlin ali živali v ekosistem, v katerem so bile rastline ali živali te vrste iztrebljene, v ekosistemu pa še obstajajo približno enaki abiotski in biotski dejavniki, kot so bili pred iztrebitvijo.

17. Populacija je skupina prostorsko in časovno povezanih rastlin ali živali iste vrste, v kateri se te med seboj križajo.

18. Rastlinska ali živalska vrsta ali podvrsta ali varieteta je tista, katere osebk – vse razvojne oblike (v nadaljnjem besedilu: rastline ali živali) lahko živijo prosto v naravi, neodvisno od človeka in niso nastali z umetnim izborom (odbiranje in gojenje osebkov z namenom pridobivanja ras domačih živali ali sort kulturnih rastlin) ali biotehnološkim poseganjem v dedne zasnove. Cepljivke, glive in lišaji se obravnavajo kot rastlinska vrsta.

19. Sestavine biotske raznovrstnosti so rastlinske in živalske vrste, njihov genski material in ekosistemi.

20. Tranzit je vsak prenos blaga preko carinskega območja Republike Slovenije pod carinskim nadzorom.

21. Tujerodna (alohtona) živalska vrsta je tista, ki jo naseli človek in v biocenozi določenega ekosistema pred naselitvijo ni bila prisotna; od vrst, ki so bile iztrebljene, se za tujerodne štejejo tiste, za katere v ekosistemu ne obstajajo več približno enaki biotopski in biotski dejavniki, kot so bili pred iztrebitvijo.

22. Tujerodna (alohtona) rastlinska vrsta je tista, ki jo naseli človek in pred naselitvijo ni bila prisotna na ozemlju Slovenije.

23. Ugodno stanje rastlinske ali živalske vrste je stanje, ki v predvidljivi prihodnosti zagotavlja obstoj vrste.

24. Uvoz je vsak vnos na carinsko območje Republike Slovenije, ne glede na to, kakšna raba ali uporaba je bila v skladu s carinskimi predpisi dovoljena za to blago.

25. Zatočišče za živali je prostor, namenjen za začasno oskrbo oziroma zdravljenje bolnih ali ranjenih živali, zapuščenih mladičev, ki sami še niso sposobni preživeti v naravi, ter živali, ki so bile odvzete imetniku zaradi protipravnega zadrževanja v ujetništvu, nedovoljene trgovine, izvoza, uvoza in zaradi drugih z zakonom določenih razlogov.

II. OHRANJANJE BIOTSKE RAZNOVRSTNOSTI

2.1. Rastlinske in živalske vrste

12. člen

(posebno varstvo države)

Rastline in živali so pod posebnim varstvom države.

13. člen

(pridobitev v lastnino)

Žival ali vodna rastlina, ki je odvezta iz narave za namene in pod pogoji, ki jih določa zakon, postane last tistega, ki jo odvzame iz narave.

14. člen

(splošni varstveni režim)

(1) Rastlinsko ali živalsko vrsto je prepovedano iztrebiti.

(2) Zniževati število rastlin ali živali posameznih populacij, ožati njihove habitate ali slabšati njihove življenjske razmere do take mere, da je vrsta ogrožena, je prepovedano.

(3) Rastline ali živali je prepovedano namerno, brez opravičljivega razloga ubijati, poškodovati, odvzemati iz narave ali vznemirjati.

(4) Habitatske populacij rastlinskih ali živalskih vrst je prepovedano namerno, brez opravičljivega razloga uničiti ali poškodovati.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je dovoljeno loviti živali lovnih in ribolovnih vrst v skladu s predpisi, ki urejajo lov in ribolov, ter opravljati kmetijsko in gozdarsko dejavnost v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijstvo in gozdarstvo, ter odvzemati iz narave rastline ali živali za namene, dovoljene z zakonom.

(6) Razlog za dejanje iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je opravičljiv, če ima dejanje koristno posledico in je družbeno sprejemljivo.

15. člen

(posegi in dejavnosti)

(1) Vsakdo, ki posega v naravo oziroma v habitat populacij rastlinskih ali živalskih vrst, mora uporabljati načine, metode in tehnične pripomočke, ki prispevajo k ohranjanju ugodnega stanja vrste.

(2) Minister, pristojen za ohranjanje narave (v nadaljnjem besedilu: minister), lahko predpiše v soglasju s pristojnim ministrom za rastlinske ali živalske vrste ali za habitatske njihovih populacij najmanj moteč način in pogoje poseganje v naravo iz prejšnjega odstavka ter časovno omeji posege v habitatske populacij živalskih vrst v času, ki sovпада z njihovimi življenjsko pomembnimi obdobji.

16. člen

(trajnostno gospodarjenje z rastlinskimi in živalskimi vrstami)

(1) Če se raba rastlin ali živali odvija na podlagi načrtov, se trajnostno gospodarjenje z rastlinskimi in živalskimi vrstami zagotavlja ob upoštevanju gospodarske in socialne funkcije tako, da se v načrtih upoštevajo ekosistemske in biogeografske značilnosti vrste ali populacije, ki so pomembne za ohranitev ugodnega stanja vrste.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko predpiše pogoje rabe rastlin ali živali, ki se ne odvija na podlagi načrtov iz prejšnjega odstavka.

(3) Če način ali obseg rabe z rastlinami ali živalmi neposredno ogroža ugodno stanje vrste, ministrstvo, pristojno za ohranjanje narave (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), rabo omeji ali začasno prepove.

(4) Odločba iz prejšnjega odstavka se izda v soglasju z ministrstvom, pristojnim za gospodarjenje s posamezno rastlinsko ali živalsko vrsto.

(5) Organ, ki je sprejel načrt gospodarjenja mora preveriti njegovo izvajanje in ga uskladiti s spremenjenimi razmerami.

17. člen

(naselitev rastlin ali živali tujerodnih vrst)

(1) Naseljevanje rastlin ali živali tujerodnih vrst je prepovedano.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ministrstvo izjemoma dovoli naselitev rastlin ali živali tujerodnih vrst, če se v postopku presoje tveganja za naravo ugotovi, da poseg v naravo ne bo ogrozil naravnega ravnovesja ali sestavin biotske raznovrstnosti.

(3) Naseljevanje živali tujerodnih vrst, ki jih je dovoljeno loviti, in rastlin, ki se uporabljajo pri opravljanju kmetijske in gozdarske dejavnosti, dovoli pristojno ministrstvo s soglasjem ministrstva ob pogoju iz prejšnjega odstavka.

18. člen

(doselitev rastlin ali živali tujerodnih vrst)

(1) Doseljevanje rastlin ali živali tujerodnih vrst mora biti spremljano in nadzorovano.

(2) Fizična ali pravna oseba mora obvestiti ministrstvo o nameravani doselitvi rastlin ali živali tujerodnih vrst.

(3) Vlogi mora predlagatelj priložiti tudi ugotovitve izvedenega postopka presoje tveganja za naravo.

(4) Odločba, s katero se doselitev prepove, se izda na podlagi izvedenega postopka presoje tveganja za naravo.

(5) Če ministrstvo v 30 dneh od prejema popolne vloge o zahtevi ne odloči, se šteje, da z doselitvijo ne soglaša.

(6) Za doseljevanje rastlin, ki se uporabljajo pri opravljanju kmetijske in gozdarske dejavnosti, se določbe tega člena ne uporabljajo.

(7) Za spremljanje in nadzorovanje doseljevanja živali, ki jih je dovoljeno loviti, skrbi pristojno ministrstvo na način iz tega člena.

19. člen

(zadrževanje v ujetništvu)

(1) Živali domorodnih in tujerodnih vrst je prepovedano zadrževati v ujetništvu v neustreznih bivalnih razmerah in brez ustrezne oskrbe.

(2) Fizične ali pravne osebe, ki pridobijo velike sesalce, ptiče in plazilce ter živali vrst, ki so določene v ratificiranih mednarodnih pogodbah, z namenom zadrževanja v ujetništvu, so dolžne o tem obvestiti ministrstvo v 30 dneh po pridobitvi živali.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za veterinarstvo, predpiše bivalne razmere in oskrbo iz prvega odstavka tega člena ter živalske vrste, za katere velja obveznost iz prejšnjega odstavka.

20. člen

(zadrževanje v ujetništvu z namenom prikazovanja javnosti)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki namerava zadrževati živali domorodnih ali tujerodnih vrst v ujetništvu z namenom prikazovanja javnosti v živalskih vrtovih, akvarijih, terarijih ali podobnih prostorih, mora pridobiti dovoljenje ministrstva.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če prosilec dokaže, da so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka prejšnjega člena in da se bodo osebk prikazovali v okolju, ki je prilagojeno naravnim razmeram v habitatu in ne izkrivlja dejstev o biologiji živalske vrste.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ministrstvo dovoli začasno zadrževanje živali domorodnih ali tujerodnih vrst v ujetništvu z namenom prikazovanja javnosti, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena.

21. člen

(gojitev živali)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki namerava gojiti živali domorodnih ali tujerodnih vrst, mora pridobiti dovoljenje ministrstva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka določi minister živalske vrste, za katere ni treba pridobiti dovoljenja za gojitev živali, ker ne ogrožajo domorodnih živalskih vrst.

(3) Če je za gojitev živali iz prvega odstavka tega člena treba pridobiti dovoljenje tudi po drugem zakonu, se ne glede na določbo prvega odstavka tega člena to dovoljenje izda po drugem zakonu in ob soglasju ministrstva.

(4) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena za živali tujerodnih vrst se izda po izvedenem postopku presoje tveganja za naravo.

(5) Fizična ali pravna oseba lahko pridobi dovoljenje iz prvega in četrtega odstavka tega člena, če izkaže, da so izpolnjeni pogoji osamitve prostora za gojitev živali od stičnega ekosistema, in če je prostor za gojitev povezan s stičnim ekosistemom prek naprav, ki blažijo negativne vplive.

(6) Minister predpiše, kdaj so izpolnjeni pogoji osamitve prostora za gojitev iz prejšnjega odstavka.

(7) V primeru iz tretjega odstavka tega člena se izda predpis iz prejšnjega odstavka v soglasju s ministrom, pristojnim za izdajo dovoljenja.

22. člen

(gojitelj živali)

(1) Gojena žival je v lasti osebe, ki jo goji v skladu z zakonom.

(2) Gojena žival, za katero je treba pridobiti dovoljenje za gojitev iz prejšnjega člena, mora biti označena na predpisan način.

(3) Lastnik gojene živali mora skrbeti, da živali ne pobegnejo v naravo.

(4) Za škodo, ki jo povzročijo gojene živali, je lastnik odgovoren ne glede na krivdo.

(5) Pobeg gojenih živali v naravo se glede možnih škodljivih posledic šteje kot okrnitev narave.

(6) Minister v soglasju s pristojnim ministrom iz tretjega odstavka prejšnjega člena predpiše način označevanja živali iz drugega odstavka tega člena.

23. člen

(trgovina z živimi živalmi)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki opravlja trgovinsko dejavnost z živimi živalmi domorodnih ali tujerodnih vrst, mora zagotoviti ustrezne bivalne razmere in ustrezno oskrbo za živali ter voditi evidenco o trgovini z živalmi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ni treba voditi evidence o trgovini z živalmi, če trgovina s posameznimi osebki ne ogroža obstoja živalske vrste.

(3) Živalske vrste iz prejšnjega odstavka določi minister.

(4) Bivalne razmere in oskrba se določijo v predpisu iz tretjega odstavka 19. člena tega zakona.

(5) Evidenca o trgovini z živalmi iz prvega odstavka tega člena vsebuje ime in priimek ter naslov stalnega prebivališča fizične osebe ali firmo in sedež pravne osebe, od katere je bila žival pridobljena, izvor živali, čas nakupa in prodaje ter ime, priimek in naslov stalnega prebivališča fizične osebe ali firmo in sedež pravne osebe, ki je žival kupila.

(6) Evidenca iz prejšnjega odstavka se lahko uporablja samo zaradi nadzora nad opravljanjem trgovinske dejavnosti z živimi živalmi.

(7) Minister predpiše podrobnejšo vsebino evidence o trgovini z živalmi iz prvega odstavka tega člena ter določi časovno obveznost vodenja evidenc.

(8) Določbe tega člena se ne nanašajo na trgovino z živimi živalmi, ki so namenjene prehrani.

24. člen (pravila varstva)

Vlada predpiše podrobnejši način varstva rastlinskih ali živalskih vrst ter varstvo drugih vrst živih organizmov in pri tem uredi zlasti:

1. ravnanje v zvezi z odvzemom živali iz narave, gojenjem, prenašanjem, naseljevanjem, ponovnim naseljevanjem in doseljevanjem, zadrževanjem živali v ujetništvu, trgovino, raziskovanjem živali, ravnanjem z mrtvimi živalmi ter preparatorstvom;

2. ravnanje v zvezi z odvzemom rastlin iz narave, gojenjem, naseljevanjem, ponovnim naseljevanjem in doseljevanjem, trgovino, raziskovanjem in načinom nabiranja rastlin ter dovoljenimi količinami nabiranja;

3. ravnanje v zvezi s trgovino, uvozom, izvozom ali tranzitom rastlin ali živali;

4. postopek odvzema rastlin ali živali tujerodnih vrst, ki ogrožajo domorodne vrste.

25. člen (dovoljenje ministrstva)

(1) Ministrstvo dovoli izvoz, uvoz ali tranzit rastlin ali živali, njihovih delov ter izdelkov iz rastlin ali živali glede na določitev rastlinskih in živalskih vrst v ratificiranih mednarodnih pogodbah.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka dovoljenje za tranzit ni potrebno, če tako določajo ratificirane mednarodne pogodbe.

26. člen (varstvo mednarodno varovanih vrst)

(1) Ugodno stanje rastlinskih ali živalskih vrst, ki so varovane na podlagi ratificiranih mednarodnih pogodb, se zagotavlja z varstvom njihovih habitatov in z varstvenim režimom, ki ga določi vlada s predpisom iz 81. člena tega zakona.

(2) Stanje vrste je ugodno, če sta razširjenost vrste in številčnost populacij v okviru naravnih nihanj in ne kažeta dolgoročnega trenda zmanjševanja in so habitati populacij vrste dovolj veliki, da zagotavljajo dolgoročno ohranitev populacij.

(3) Vlada predpiše smernice za ohranitev ugodnega stanja habitatov vrst iz prvega odstavka tega člena, ki se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora in rabi naravnih dobrin.

27. člen

(biotehnoško spremenjene rastline in živali)

(1) Biotehnoško spremenjene rastline ali živali so tiste rastline ali živali, ki nastanejo z vnosom, zamenjavo ali odvzemom enega ali več segmentov DNA v dedno zasnovo celic oziroma iz nje in to spremembo prenašajo na potomce.

(2) Biotehnoško spremenjene rastline in živali se obravnavajo kot rastline ali živali tujerodnih vrst po določbah tega zakona.

28. člen

(postopek presoje tveganja za naravo)

(1) Dovoljenje iz drugega in tretjega odstavka 17. člena, četrtega odstavka 18. člena in prvega in tretjega odstavka 21. člena tega zakona se izda na podlagi opravljenega postopka presoje tveganja za naravo, s katerim se ugotovi, da poseg v naravo ne bo ogrozil naravnega ravnovesja ali sestavin biotske raznovrstnosti.

(2) Postopek presoje tveganja za naravo iz prejšnjega odstavka opravi usposobljena pravna ali fizična oseba, ki jo za to pooblasti minister.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko opravlja postopek presoje tveganja za naravo za biotehnoško spremenjene rastline ali živali samo usposobljena pravna oseba, ki jo za to pooblasti minister.

(4) Minister predpiše podrobnejše pogoje in način izvedbe presoje tveganja za naravo ter pogoje za pridobitev in način pridobivanja pooblastila.

(5) Stroške opravljanja postopka presoje tveganja za naravo krije oseba, ki želi pridobiti dovoljenje iz prvega odstavka tega člena.

2.2. Genski material

29. člen (genske banke)

(1) Genske banke so nadzorovane ali gojene populacije ali deli živali in rastlin, zlasti semena, trosi, spolne celice in drugi biološki materiali, ki se upravljajo za namene ohranjanja vrst oziroma njihovih genskih skladov.

(2) Biološki material so mikroorganizmi, molekule in fragmenti DNA, virusi, tkivne in celične kulture.

(3) Strokovno usposobljene pravne ali fizične osebe vzpostavljajo in upravljajo genske banke na podlagi pooblastila.

(4) Minister predpiše merila za strokovno usposobljenost iz prejšnjega odstavka in podeli pooblastilo po opravljenem javnem razpisu.

(5) Odvzem vzorcev biološkega materiala iz narave za genske banke ne sme ogroziti obstoja ekosistemov ali populacij vrst v njihovih habitatih.

(6) Vlada predpiše pravila ravnanja za odvzem biološkega materiala iz narave za potrebe genskih bank ter ustrezne postopke za ravnanje z njimi.

30. člen (raba genskega materiala)

(1) Genski material je del rastline, živali ali mikroorganizma, ki vsebuje enote dednosti.

(2) Genski material se rabi skladno s predpisi o rabi naravnih dobrin, če zakon ne določa drugače.

(3) Odvzem genskega materiala iz narave zaradi rabe ne sme ogroziti obstoja ekosistemov ali populacij vrst v njihovih habitatih.

(4) Vlada predpiše pravila ravnanja pri odvzemu genskega materiala iz narave.

2.3. Ekosistemi

31. člen (ohranitev habitatnih tipov)

(1) Habitatni tip je biotopsko ali biotsko značilna in prostorsko zaključena enota ekosistema.

(2) Ohranjanje habitatnih tipov v ugodnem stanju prispeva k ohranjanju ekosistemov.

(3) Habitatni tip je v ugodnem stanju, če je naravna razširjenost habitatnega tipa in območij, ki jih posamezen

habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva, splošna in stabilna, če struktura habitatnega tipa in naravni procesi ali ustrežna raba zagotavljajo samoohranitveno sposobnost, če v predvidljivi prihodnosti niso znani procesi, ki bi lahko poslabšali strukturo in funkcijo habitatnega tipa in s tem ogrozili njegovo samoohranitveno sposobnost, ali če je zagotovljeno ugodno stanje značilnih vrst habitatnega tipa.

(4) Vlada določi vrste habitatnih tipov in predpiše smernice za ohranitev habitatnih tipov v ugodnem stanju, ki se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora in rabi naravnih dobrin.

32. člen

(ekološko pomembno območje)

(1) Ekološko pomembno območje je območje habitatnega tipa, dela habitatnega tipa ali večje ekosistemske enote, ki pomembno prispeva k ohranjanju biotske raznovrstnosti.

(2) Ekološko pomembna območja iz prejšnjega odstavka so:

1. območja habitatnih tipov, ki so biotsko izjemno raznovrstni ali dobro ohranjeni, kjer so habitati ogroženih ali endemičnih rastlinskih ali živalskih vrst in habitati vrst, ki so mednarodno pomembni po merilih ratificiranih mednarodnih pogodb ali ki drugače prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti,

2. območja habitatnega tipa ali večje ekosistemske enote, ki pomembno prispevajo k ohranjanju naravnega ravnovesja s tem, da so glede na druga ekološko pomembna območja uravnoteženo biogeografsko razporejena in sestavljajo ekološko omrežje,

3. habitati vrst iz 26. člena tega zakona,

4. selitvene poti živali in

5. območja, ki bistveno prispevajo h genski povezanosti populacij rastlinskih ali živalskih vrst.

(3) Ekološko omrežje je sistem med seboj povezanih ali približanih ekološko pomembnih območij, ki z uravnoteženo biogeografsko razporejenostjo pomembno prispevajo k ohranjanju naravnega ravnovesja in s tem biotske raznovrstnosti.

(4) Vlada določi ekološko pomembna območja in zagotavlja njihovo varstvo z ukrepi varstva naravnih vrednot na podlagi zakona.

(5) Pravila ravnanja, varstveni režimi ali razvojne usmeritve, določeni v aktih, izdanih na podlagi prejšnjega odstavka, so obvezno izhodišče za urejanje prostora in rabo naravnih dobrin.

33. člen

(posebno varstveno območje)

(1) Posebno varstveno območje je ekološko pomembno območje, ki je na ozemlju Evropskih skupnosti pomembno za ohranitev ali doseganje ugodnega stanja vrst, njihovih habitatov in habitatnih tipov.

(2) Vlada določi posebna varstvena območja in zagotavlja njihovo varstvo z ukrepi varstva naravnih vrednot na podlagi tega zakona.

(3) Pravila ravnanja, varstveni režimi ali razvojne usmeritve, določeni v aktih, izdanih na podlagi prejšnjega odstavka, so obvezno izhodišče za urejanje prostora in rabo naravnih dobrin.

(4) Zaradi varstva posebnih varstvenih območij in izboljšave povezanosti ekološkega omrežja se ohranjajo oziroma razvijajo tiste značilnosti krajine, ki so najpomembnejše za ohranitev ugodnega stanja vrst iz 26. člena tega zakona.

(5) Na način iz drugega odstavka tega člena se zagotavlja tudi varstvo drugih območij, pomembnih za ohranjanje narave, ki ga zahtevajo ratificirane mednarodne pogodbe.

34. člen

(evidenca)

(1) Na podlagi aktov, ki se nanašajo na ohranjanje ekosistemov in so izdani na podlagi 32. in 33. člena tega zakona, se vodi evidenca območij, ki so pomembna za ohranjanje biotske raznovrstnosti.

(2) Podatki, ki so v evidenci, so dostopni javnosti.

(3) V evidenci so vsi podatki, razen tistih, za katere ta zakon določi, da niso dostopni javnosti zaradi ohranjanja biotske raznovrstnosti.

(4) Evidenco iz prvega odstavka tega člena vzpostavi in vodi organizacija, pristojna za ohranjanje narave, na podlagi javnega pooblastila.

(5) Minister podrobneje določi vsebino in način vodenja evidence.

35. člen

(krajina)

(1) Krajina je prostorsko zaključen del narave, ki ima zaradi značilnosti žive in nežive narave ter človekovega delovanja določeno razporeditev krajinskih struktur.

(2) Krajinska pestrost je prostorska strukturiranost naravnih in antropogenih krajinskih elementov.

(3) Ohranjajo, razvijajo in ponovno vzpostavljajo se krajinska pestrost in tiste značilnosti krajine, ki so pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti.

(4) Posegi v prostor se načrtujejo in izvajajo tako, da se prednostno ohranjajo značilnosti krajine iz prejšnjega odstavka in krajinska pestrost.

(5) Vlada določi značilnosti krajine in krajinsko pestrost, ki je pomembna za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ter smernice za ohranjanje biotske raznovrstnosti v krajini, ki se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora in rabi naravnih dobrin.

36. člen

(območja strnjene poselitve)

(1) Na območjih strnjene poselitve se biotska raznovrstnost ohranja tako, da se:

– omogoča povezanost habitatov na območjih strnjene poselitve z naravo zunaj teh območij, če je to tehnično izvedljivo in ne zahteva nesorazmernih stroškov,

– ohranjajo zelene površine, drevesa, skupine dreves, stoječe in tekoče vode in drugi življenjski prostori,

– ob gradnji objektov in naprav uporabljajo takšne tehnične rešitve, ki niso past ali ovira za živali oziroma se po gradnji, če se kot take izkažejo, z dodatnimi ukrepi odpravljajo.

(2) Minister v soglasju s pristojnim ministrom predpiše za rastlinske ali živalske vrste ali za habitate njihovih populacij na območjih strnjene poselitve načine in pogoje poseganja v naravo, ki ustrezajo zahtevam iz prejšnjega odstavka.

III. VARSTVO NARAVNIH VREDNOT

3.1. Pridobitev statusa

37. člen

(pridobitev statusa)

(1) Naravne vrednote so državnega ali lokalnega pomena.

(2) Naravne vrednote državnega pomena so tiste, ki imajo mednarodni ali velik narodni pomen. Ta se ugotavlja

na podlagi strokovnih meril vrednotenja primerjalno za celo državo.

(3) Vlada določi vrste naravnih vrednot in varstvene ter razvojne usmeritve za njihovo varstvo.

(4) Po opravljenem evidentiranju in vrednotenju delov narave organizacija, pristojna za ohranjanje narave, pripravi strokovni predlog za določitev naravnih vrednot in njihovo razvrstitev na naravne vrednote državnega ali lokalnega pomena.

(5) Strokovna merila vrednotenja so: izjemnost, tipičnost, kompleksna povezanost, ohranjenost, redkost ter ekološka, znanstveno-raziskovalna ali pričevalna pomembnost.

(6) Minister določi naravne vrednote in jih razvrsti na naravne vrednote državnega ali lokalnega pomena ter predpiše podrobnejše varstvene in razvojne usmeritve za varstvo naravne vrednote.

(7) Pred določitvijo iz prejšnjega odstavka seznanjeni minister lokalne skupnosti s predvideno razvrstitvijo naravnih vrednot na naravne vrednote državnega in lokalnega pomena. Lokalna skupnost lahko poda mnenje k predlagani razvrstitvi naravnih vrednot na naravne vrednote državnega in lokalnega pomena.

(8) Če se vsebina predpisa iz šestega odstavka tega člena nanaša na kulturno krajino ali spomenike oblikovane narave, varovane na podlagi zakona, ki ureja varstvo kulturne dediščine, se varstvene in razvojne usmeritve naravnih vrednot določijo v soglasju z ministrom, pristojnim za kulturno dediščino.

38. člen

(vsebina predpisa)

(1) Minister določi s predpisom iz šestega odstavka prejšnjega člena za vsako naravno vrednoto:

1. ime naravne vrednote;
2. razvrstitev na naravno vrednoto državnega (mednarodnega ali velikega narodnega) ali lokalnega pomena;
3. kratko oznako naravne vrednote;
4. opredelitev zvrsti;
5. geografsko opredelitev lokacije naravne vrednote prikazano na kartografski prilogi;
6. varstvene in razvojne usmeritve.

(2) Varstvene in razvojne usmeritve iz prejšnjega odstavka so obvezno izhodišče za urejanje prostora in rabo naravnih dobrin.

(3) Naravne vrednote so sestavni del prostorskega državnega plana in prostorskih planov lokalnih skupnosti.

39. člen

(register naravnih vrednot)

(1) Register naravnih vrednot (v nadaljnjem besedilu: register) je zbirka podatkov o naravnih vrednotah.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka prejšnjega člena se v register vpisujejo tudi podatki o zavarovanju naravnih vrednot in podatki o lastnikih zemljišč na zavarovanih območjih.

(3) Podatki o lastniku iz prejšnjega odstavka vsebujejo: ime in priimek lastnika, rojstne podatke ter podatke o njegovem stalnem prebivališču.

(4) Register vodi organizacija, pristojna za ohranjanje narave, na podlagi javnega pooblastila.

(5) Podatki iz registra so dostopni javnosti, razen če se v predpisu iz šestega odstavka 37. člena tega zakona, določijo, da podatki o legi naravne vrednote zaradi njenega varovanja niso dostopni javnosti.

(6) Minister predpiše podrobnejše podatke, ki se vodijo o naravnih vrednotah, in način vodenja registra.

40. člen

(lastnina in obveznost splošnega varstva)

(1) Naravne vrednote so lahko v lasti fizičnih ali pravnih oseb ter v lasti države ali lokalne skupnosti.

(2) Nihče ne sme ravnati z naravnimi vrednotami tako, da ogrozi njihov obstoj.

41. člen

(ogledovanje in obiskovanje)

(1) Naravna vrednota se sme ogledovati in obiskovati na način, ki ne ogroža obstoja naravne vrednote in izvajanja varstva.

(2) Ogledovanje in obiskovanje naravne vrednote sta dovoljeni vsem pod enakimi pogoji v skladu s tem zakonom.

(3) Če bi ogledovanje ali obiskovanje naravne vrednote lahko povzročilo nevarnost za ohranjanje naravne vrednote, se ne glede na določbo prejšnjega odstavka v predpisu ministra iz šestega odstavka 37. člena tega zakona določi prepoved ali omejitev ogledovanja ali obiskovanja naravne vrednote ali njenega dela.

(4) Minister predpiše podrobnejše pogoje in način ureditve naravnih vrednot za ogledovanje in obiskovanje.

42. člen

(dovoljenje)

(1) Ministrstvo dovoli ureditev naravne vrednote za ogledovanje in obiskovanje.

(2) Fizična ali pravna oseba mora vlogi za pridobitev dovoljenja iz prejšnjega odstavka priložiti dokazilo o pravnem naslovu za uporabo zemljišč, potrebnih za ureditev ogledovanja in obiskovanja naravne vrednote.

(3) V dovoljenju se na podlagi predpisa iz četrtega odstavka prejšnjega člena določijo pogoji, pod katerimi sta ogledovanje in obiskovanje naravne vrednote dovoljeni, ter način ureditve ogledovanja in obiskovanja naravne vrednote.

43. člen

(koncesija)

(1) Za rabo naravne vrednote, ki je v lasti države ali lokalne skupnosti, se podeli koncesija.

(2) Koncesijo za rabo naravne vrednote, ki je v lasti države, podeli država.

(3) Koncesijo za rabo naravne vrednote, ki je v lasti lokalne skupnosti, podeli lokalna skupnost.

(4) Za podelitev koncesije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja podelitev koncesije na naravnih dobrinah.

(5) Usposobljenost fizične ali pravne osebe za rabo naravne vrednote, ki je predmet koncesije iz prvega odstavka tega člena, se ugotavlja tudi na podlagi mnenja organizacije, pristojne za ohranjanje narave.

(6) V aktu o podelitvi koncesije se določi tudi način ureditve naravne vrednote za ogledovanje in obiskovanje.

44. člen

(splošna in posebna raba po drugih predpisih)

(1) Splošna raba naravnega vira ali naravnega javnega dobra, ki je hkrati tudi naravna vrednota, se lahko izvaja tako, da ne ogroža obstoja naravne vrednote in ne ovira izvajanja njenega varstva.

(2) Varstvene in razvojne usmeritve ter varstveni režimi naravnih vrednot so sestavni del pogojev za posebno rabo naravnih virov ali naravnega javnega dobra in so sestavni del dovoljenj ali koncesij za posebno rabo.

(3) Dovoljenje za posebno rabo ali akt o podelitvi koncesije, ki ni izdan v skladu s prejšnjim odstavkom, je ničen.

3.2. Ukrepi varstva naravnih vrednot

45. člen

(ukrepi varstva naravnih vrednot)

(1) Zaradi varstva naravnih vrednot ali zaradi ohranitve naravnih procesov ter določitve načina izvajanja varstva naravnih vrednot izvajajo država in lokalne skupnosti ukrepe varstva naravnih vrednot.

(2) Ukrepi varstva naravnih vrednot so pogodbeno varstvo, zavarovanje, začasno zavarovanje in obnovitev.

(3) Država izvaja ukrepe iz prejšnjega odstavka za varstvo naravnih vrednot državnega pomena.

(4) Lokalna skupnost izvaja ukrepe varstva iz drugega odstavka tega člena za varstvo naravnih vrednot lokalnega pomena.

(5) Vrsto ukrepa iz drugega odstavka tega člena, ki naj se izvede, predlaga državi ali lokalni skupnosti organizacija, pristojna za ohranjanje narave.

46. člen

(nadomestno ukrepanje države)

(1) Ne glede na določbo četrtega odstavka prejšnjega člena lahko država izvede ukrep varstva za naravno vrednoto lokalnega pomena namesto lokalne skupnosti, če je naravna vrednota ogrožena.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka krije morebitne stroške ukrepa varstva za naravno vrednoto lokalnega pomena lokalna skupnost.

(3) Če lokalna skupnost ne zagotovi sredstev za plačilo stroškov iz prejšnjega odstavka, se sredstva zagotovijo iz tekoče rezerve občinskega proračuna.

47. člen

(pogodba o varstvu)

(1) Če se varstvo naravne vrednote lahko zagotovi s sklenitvijo pogodbe, se sklene pogodba o varstvu naravne vrednote z lastnikom naravne vrednote ali nepremičnine na zavarovanem območju.

(2) V pogodbi iz prejšnjega odstavka se določijo zlasti:

- naravna vrednota, ki je predmet pogodbenega varstva,

- opustitve ali aktivnosti lastnika, s katerimi se doseže namen varstva naravne vrednote, in
- višina sredstev za opustitve ali aktivnosti lastnika iz prejšnje alineje.

(3) Pogodbo iz prvega odstavka tega člena sklene ministrstvo ali pristojni organ lokalne skupnosti.

48. člen

(pogodba o skrbništvu)

(1) Na podlagi opravljenega javnega razpisa se sklene pogodba o skrbništvu naravne vrednote z osebo, ki ni lastnik naravne vrednote ali nepremičnine na zavarovanem območju.

(2) Fizična ali pravna oseba, ki izpolnjuje razpisne pogoje in sklene pogodbo iz prejšnjega odstavka, je skrbnik naravne vrednote.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo ali pristojni organ lokalne skupnosti sklene pogodbo brez javnega razpisa z osebo javnega prava, ki je ustanovljena z namenom varstva naravnih dobrin.

49. člen

(zavarovanje)

(1) Naravne vrednote se zavarujejo z aktom o zavarovanju naravne vrednote (v nadaljnjem besedilu: akt o zavarovanju).

(2) Akt o zavarovanju določa zlasti:

1. naravno vrednoto z njenim obsegom in sestavinami;
2. namen zavarovanja;

3. pravila ravnanja oziroma varstveni režim in razvojne usmeritve;

4. določitev načina opravljanja nalog, potrebnih za zagotovitev namena zavarovanja.

(3) Pravila ravnanja, varstveni režimi in razvojne usmeritve iz 3. točke prejšnjega odstavka se določijo ob upoštevanju uveljavljenih mednarodnih standardov varstva narave.

(4) Z aktom iz prvega odstavka tega člena se lahko ustanovi tudi zavarovano območje ene ali več naravnih vrednot (v nadaljnjem besedilu: zavarovano območje).

(5) Akt o zavarovanju naravne vrednote iz prvega odstavka tega člena sprejme vlada ali pristojni organ lokalne skupnosti.

50. člen

(začasno zavarovanje)

(1) Za dele narave, za katere se upravičeno domneva, da imajo lastnosti, zaradi katerih bodo določeni za naravne vrednote, lahko vsakdo predlaga začasno zavarovanje.

(2) Akt o začasnem zavarovanju se sprejme zlasti takrat, ko obstaja nevarnost, da bo del narave, ki ima lastnosti iz prejšnjega odstavka, poškodovan ali uničen.

(3) Z aktom iz prejšnjega odstavka se ob smiselni uporabi določb 49. in 53. člena tega zakona poleg obsega, pogojev in ukrepov zavarovanja določi tudi obdobje, v katerem velja začasno zavarovanje, ki ne sme biti daljše od dveh let.

(4) Predlog iz prvega odstavka tega člena se vloži pri ministru, ki začasno zavaruje dele narave, za katere se upravičeno domneva, da imajo lastnosti, zaradi katerih bodo določeni za naravne vrednote državnega pomena, ko pridobi strokovno mnenje organizacije, pristojne za ohranjanje narave.

(5) Če je iz strokovnega mnenja razvidno, da ima del narave lastnosti iz prvega odstavka tega člena in da gre za naravne vrednote lokalnega pomena, sprejme akt o začasnem zavarovanju pristojni organ lokalne skupnosti.

(6) Če se akt o začasnem zavarovanju nanaša na kulturno krajino ali spomenike oblikovane narave, zavarovane na podlagi zakona, ki ureja varstvo kulturne dediščine, se varstvene in razvojne usmeritve ter varstveni režimi določijo v soglasju z ministrom, pristojnim za kulturno dediščino.

51. člen

(omejitev dejavnosti ali rabe)

(1) Z aktom o zavarovanju in z aktom o začasnem zavarovanju se lahko omeji dejavnost ali raba v zvezi z naravno vrednoto ali nepremičnino na zavarovanem območju.

(2) Dejavnost ali raba iz prejšnjega odstavka se lahko omeji le v taki meri, kot je to nujno potrebno zaradi ohranitve naravne vrednote, izvajanja njenega varstva ali obnove naravne vrednote, v obsegu in na način, ki je določen v 64., 65., 66. in 68. členu tega zakona.

(3) Strokovni predlog izbire načina in obsega omejitve dejavnosti ali rabe pripravi organizacija, pristojna za ohranjanje narave, pred sprejetjem akta o zavarovanju.

(4) Če je zaradi omejitve iz prvega odstavka tega člena lastnik naravne vrednote ali nepremičnine na zavarovanem območju oškodovan, je upravičen do odškodnine v skladu z 89. členom tega zakona.

52. člen

(obnovitev)

(1) Poškodovane ali uničene naravne vrednote se lahko obnovijo.

(2) Vlada sprejme odločitev o obnovitvi naravne vrednote državnega pomena, določi potrebne ukrepe in vire financiranja.

(3) Pristojni organ lokalne skupnosti sprejme odločitev iz prejšnjega odstavka za obnovitev naravne vrednote lokalnega pomena.

(4) Za izvedbo obnovitve se smiselno uporabijo določbe o sanaciji iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

3.3. Zavarovana območja

53. člen

(zavarovana območja)

(1) Akt o zavarovanju, s katerim se ustanovi zavarovano območje, določa poleg vsebin iz drugega odstavka 49. člena tega zakona tudi:

1. meje zavarovanega območja na preglednem topografskem načrtu v merilu 1:25000 oziroma v drugem ustreznem merilu, ki omogoča določitev meje na parcelo natančno;

2. vrsto zavarovanega območja;

3. določitev načina izvajanja javne službe za upravljanje zavarovanega območja;

4. morebitno obveznost sprejema načrta upravljanja;

5. finančne vire za izvajanje zavarovanja in razvoj lokalnega prebivalstva.

(2) Pri določanju vrste zavarovanega območja iz 2. točke prejšnjega odstavka se upoštevajo tudi merila mednarodnih organizacij za ohranjanje narave, katerih članica je Republika Slovenija.

(3) Z aktom o zavarovanju se lahko določi, da izvaja upravljavec poleg nalog iz 133. člena tega zakona tudi naloge upravljanja območij, ki so na zavarovanem območju in so varovana na podlagi drugih predpisov.

(4) Zavarovana območja so ožja zavarovana območja in širša zavarovana območja.

(5) Ožja zavarovana območja so: naravni spomenik, strogi naravni rezervat in naravni rezervat.

(6) Širša zavarovana območja so: narodni, regijski in krajinski park.

(7) Narodni in regijski park morata imeti načrt upravljanja.

(8) Z aktom iz prvega odstavka tega člena se lahko določi vplivno območje, ki je zunaj zavarovanega območja, in predpišejo varstvene usmeritve za tako rabo tega območja, ki ne ogroža zavarovanega območja.

(9) Zavarovana območja in vplivna območja so sestavni del prostorskih državnih planov in prostorskih planov lokalnih skupnosti.

54. člen

(posegi in dejavnosti)

(1) Posegi in dejavnosti na zavarovanem območju se morajo izvajati v skladu s predpisanimi pravili ravnanja iz prvega odstavka prejšnjega člena in z načrtom upravljanja, če je le-ta predpisan.

(2) Varstveni režim, razvojne usmeritve in druge vsebine iz akta o zavarovanju se podrobneje opredelijo v načrtu upravljanja iz 60. člena tega zakona.

55. člen

(ustanovitelj zavarovanega območja)

(1) Zavarovano območje ustanovi vlada ali pristojni organ ene ali več lokalnih skupnosti skupaj (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ustanovi narodni park iz 69. člena tega zakona in zavarovano območje, ki je izjemnega pomena za državo ali velikega mednarodnega pomena, Državni zbor Republike Slovenije z zakonom.

56. člen

(odnos med zavarovanimi območji)

(1) Zavarovana območja, ki jih ustanovi država, in zavarovana območja, ki jih ustanovi lokalna skupnost, se lahko prekrivajo.

(2) Če se zavarovana območja iz prejšnjega odstavka med seboj prekrivajo, ukrepi varstva ne smejo biti med seboj v nasprotju.

(3) Na zavarovanih območjih, ki se med seboj prekrivajo, skrbi za upravljanje zavarovanih območij država, v soglasju z lokalno skupnostjo.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko država in lokalna skupnost glede na velikost zavarovanih območij, ki se prekrivajo, dogovorita drugače.

57. člen

(seznanitev javnosti)

(1) Ustanovitelj mora pred sprejemom akta o zavarovanju seznaniti javnost z vsebino osnutka akta o ustanovitvi ožjega zavarovanega območja.

(2) Osnutek akta o zavarovanju se objavi vsaj v enem javnem glasilu, ki vsebuje tudi naznanilo o tem, kje si lahko zainteresirani ogledajo kartografsko in drugo dokumentacijo v zvezi s predlaganim zavarovanjem, koliko časa bo dokumentacija na vpogled, rok za sprejemanje pripomb ter navedbo organa, ki sprejema pripombe.

(3) Rok iz prejšnjega odstavka ne sme biti krajši od 30 dni.

58. člen

(javna predstavitev)

(1) Ustanovitelj seznaniti javnost z osnutkom akta o zavarovanju, s katerim se ustanavlja širše zavarovano območje, na javni predstavitvi.

(2) Javna predstavitev se opravi z javno obravnavo in z javno predstavitvijo razlogov za zavarovanje, osnutka akta o zavarovanju in kartografske dokumentacije.

(3) Javna obravnava in javna predstavitev se opravita v lokalnih skupnostih, v katerih so predvidena zavarovana območja. V soglasju z vsemi lokalnimi skupnostmi se lahko javna predstavitev opravi za vse lokalne skupnosti na enem mestu.

(4) Javna predstavitev mora trajati najmanj 60 dni.

(5) Iz gradiva, na podlagi katerega se ustanovitelj odloči za sprejem akta o zavarovanju, morajo biti razvidni potek javne obravnave, dane pripombe na javni obravnavi in med javno predstavitvijo ter strokovna stališča do danih pripomb.

59. člen

(upravljanje)

(1) Upravljanje zavarovanega območja je opravljanje nalog varstva naravnih vrednot in nalog, ki so potrebne za izpolnitev namena, zaradi katerega je bilo območje zavarovano, in so določene v aktu o zavarovanju.

(2) V skladu z aktom o zavarovanju lahko ustanovitelj sam neposredno upravlja zavarovano območje v režijskem obratu, ustanovi v ta namen javni zavod ali podeli koncesijo za upravljanje.

(3) Upravljanje zavarovanega območja se izvaja na podlagi načrta upravljanja zavarovanega območja, če je v aktu o zavarovanju tako določeno.

60. člen
(načrt upravljanja)

(1) Načrt upravljanja zavarovanega območja je programski akt, s katerim se določijo razvojne usmeritve, način izvajanja varstva, rabe in upravljanja zavarovanega območja ter podrobnejše usmeritve za varstvo naravnih vrednot na zavarovanem območju ob upoštevanju potreb razvoja lokalnega prebivalstva.

(2) Na podlagi akta o zavarovanju sprejme načrt upravljanja zavarovanega območja organ, ki je sprejel akt o zavarovanju.

(3) Načrt upravljanja zavarovanega območja, ki ga je ustanovila država, sprejme vlada z uredbo.

(4) Lokalne skupnosti na zavarovanem območju sodelujejo v postopku sprejemanja načrta upravljanja iz prejšnjega odstavka z mnenjem.

(5) Predlog načrta upravljanja zavarovanega območja pripravi upravljavec na podlagi akta o zavarovanju in ob strokovni pomoči organizacije, pristojne za ohranjanje narave.

61. člen

(vsebina načrta upravljanja zavarovanega območja)

(1) Načrt upravljanja zavarovanega območja ima naslednje nujne sestavine:

- celovita ocena stanja narave, posegov in dejavnosti ter ekonomske in socialne strukture prebivalstva,
- ocena stanja naravnih vrednot na zavarovanem območju,
- ocena stanja na vplivnem območju,
- določitev načinov uresničevanja nalog varstva na zavarovanem območju in ukrepov za izboljšanje in preprečevanje škodljivih vplivov na vplivnem območju,
- ocena možnosti nastanka naravnih in drugih nesreč na zavarovanem območju in določitev načinov izvajanja ukrepov, potrebnih za preprečevanje naravnih nesreč na zavarovanem območju ali zunaj zavarovanega območja,
- določitev podrobnejših razvojnih usmeritev in načini njihovega uresničevanja s prednostnim upoštevanjem tradicionalnih načinov rabe in opravljanja dejavnosti,
- smernice za povezovanje sektorskih načrtov gospodarjenja z naravnimi dobrinami,
- določitev varstvenih usmeritev za trajnostni razvoj dejavnosti,
- določitev načinov financiranja za zagotavljanje namenov varstva in razvoja,
- umestitev in konkretizacija varstvenih režimov v prostor,
- naravovarstveni pogoji za urejanje prostora in
- program izvajanja načrta upravljanja.

(2) Na podlagi načrta upravljanja zavarovanega območja pripravi upravljavec letni načrt upravljanja.

(3) Za čas do sprejetja prvega upravljalvskega načrta lahko ustanovitelj določi začasne upravljalvske smernice.

(4) Načrt upravljanja je obvezno izhodišče za urejanje prostora in rabo naravnih dobrin.

62. člen
(označevanje)

(1) Zavarovano območje se označi v naravi.

(2) Zavarovano območje, ki ga ustanovi država, je lahko označeno tudi z državnimi simboli.

(3) Način označevanja zavarovanih območij iz prvega odstavka tega člena, obliko ter vsebino znaka predpiše minister.

(4) Zavarovano območje, ki ga ustanovi lokalna skupnost, je lahko v skladu s predpisi lokalne skupnosti označeno z javnimi simboli ali grbi lokalne skupnosti.

63. člen
(vpis v zemljiško knjigo)

(1) Pristojna upravna enota izda na podlagi akta o zavarovanju lastnikom zemljišč na zavarovanem območju, ki ga je ustanovila država, ugotovitvene odločbe.

(2) Obstoj pravnega dejstva iz prejšnjega odstavka vpiše v zemljiško knjigo sodišče po uradni dolžnosti na podlagi pravno močne odločbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Lokalna skupnost izda odločbo iz prvega odstavka tega člena za zemljišča na zavarovanem območju, ki ga je ustanovila, in predlaga vpis v zemljiško knjigo.

3.3.1. Ožja zavarovana območja

64. člen
(naravni spomenik)

(1) Naravni spomenik je območje, ki vsebuje eno ali več naravnih vrednot, ki imajo izjemno obliko, velikost, vsebino ali lego ali so redki primer naravne vrednote.

(2) Na zavarovanem območju je prepovedano izvajati posege v naravo na način, ki lahko poslabša stanje, spremeni, poškoduje ali uniči naravno vrednoto, in spreminjati razmere ali stanje tako, da se spremeni, poškoduje ali uniči naravna vrednota ali pa zmanjša njen estetski pomen.

(3) Z aktom o zavarovanju se na zavarovanem območju lahko prepovejo ali omejijo:

1. izvajanje posegov v prostor;
2. odkopavanje ali zasipavanje terena;
3. odkopavanje ali odnašanje kamnin, mineralov ali fosilov;
4. odlaganje odpadkov in odvajanje odpadnih voda;
5. spreminjanje vodnega režima;
6. odzemanje naplavin;
7. povzročanje vibracij in eksplozij;
8. gospodarsko izkoriščanje naravnih virov;
9. plovba in sidranje;
10. promet z motornimi vozili in plovili;
11. letanje pod določeno višino, vzletanje ali pristajanje zrakoplovov;
12. lov in ribolov ter nabiranje rastlin ali živali;
13. spreminjanje vegetacije;
14. raziskovanje in odnašanje raziskovalnega materiala iz narave;
15. športnorekreativne dejavnosti;
16. postavljanje reklamnih in drugih označb;
17. obiskovanje in ogledovanje;
18. kurjenje;
19. opravljanje vojaških dejavnosti;
20. vse druge dejavnosti, ki lahko bistveno ogrozijo zavarovano območje.

(4) Pri določitvi prepovedi ali omejitev dejavnosti in posegov iz prejšnjega odstavka se upoštevajo značilnosti zavarovanega območja in namen zavarovanja.

65. člen
(strogi naravni rezervat)

(1) Strogi naravni rezervat je območje naravno ohranjenih geotopov, življenjskih prostorov ogroženih, redkih ali značilnih rastlinskih ali živalskih vrst ali območje, pomembno za ohranjanje biotske raznovrstnosti, kjer potekajo naravni procesi brez človekovega vpliva.

(2) Na zavarovanem območju je prepovedano izvajati posege ali opravljati dejavnosti, ki ogrožajo ohranitev zavarovanega območja, namerno uničevati rastline in živali in zadrževanje oseb, razen oseb, ki izvajajo nadzor.

(3) Ne glede na prepoved iz prejšnjega odstavka lahko ministrstvo izjemoma dovoli zadrževanje na zavarovanem območju zaradi izvajanja znanstvenoraziskovalnega in učno-zgojnjega dela.

(4) Z aktom o zavarovanju se določijo podrobnejša pravila ravnanja na območju naravnega rezervata.

66. člen

(naravni rezervat)

(1) Naravni rezervat je območje geotopov, življenjskih prostorov ogroženih, redkih ali značilnih rastlinskih ali živalskih vrst ali območje, pomembno za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki se z uravnoteženim delovanjem človeka v naravi tudi vzdržuje.

(2) Na zavarovanem območju je prepovedano opravljati dejavnosti s sredstvi in na način, ki bi lahko povzročil bistvene spremembe biotske raznovrstnosti, strukture in funkcije ekosistemov, in opravljati dejavnosti v času, ko je lahko ogrožen obstoj rastlin ali živali.

(3) Z aktom o zavarovanju se na zavarovanem območju lahko prepovejo ali omejijo:

1. izvajanje posegov v prostor;
2. odkopavanje ali zasipavanje zemljišč;
3. spreminjanje vodnega režima;
4. odzemanje naplavin;
5. povzročanje hrupa, eksplozij in vibracij;
6. gospodarsko izkoriščanje naravnih virov;
7. plovba in sidranje;
8. promet z motornimi vozili in plovili;
9. letanje pod določeno višino, vzletanje ali pristajanje zrakoplovov;
10. izvajanje agro- in hidromelioracij;
11. spreminjanje kemičnih značilnosti tal;
12. spreminjanje vegetacije;
13. odstranjevanje živih meja, posameznih dreves in drugih drobnih naravnih struktur;
14. zasajanje monokultur;
15. nabiranje plodov, gob ali rastlin ter njihovih delov;
16. vznemirjanje, ubijanje ali jemanje živali iz narave;
17. naseljevanje in doseljevanje živali prosto živečih vrst;
18. lov in ribolov ter nabiranje rastlin ali živali;
19. umetno zasneževanje in dosneževanje;
20. raziskovanje in odnašanje raziskovalnega materiala iz narave;
21. športnorekreativne dejavnosti;
22. obiskovanje in ogledovanje;
23. opravljanje vojaških dejavnosti;
24. kurjenje;
25. vse druge dejavnosti, ki lahko bistveno ogrozijo zavarovano območje.

(4) Pri določitvi prepovedi ali omejitev dejavnosti in posegov iz prejšnjega odstavka se upoštevajo značilnosti zavarovanega območja in namen zavarovanja.

3.3.2. Širša zavarovana območja

67. člen

(širša zavarovana območja)

(1) Širša zavarovana območja so območje narave, kjer je velika abiotska, biotska in krajinska raznovrstnost ter velika gostota in raznolikost naravnih vrednot, ki so lahko tudi kompleksno in funkcionalno med seboj povezane.

(2) Pri ustanavljanju širših zavarovanih območij se upoštevajo in omogočajo tudi razvojne možnosti pebivalstva ter duhovna sprostitvev in bogatitev človeka.

(3) Širša zavarovana območja se ustanovljajo tudi za uresničevanja mednarodno priznanih oblik varstva območij narave.

(4) V širših zavarovanih območjih se lahko ustanovijo tudi ožja zavarovana območja.

(5) V širših zavarovanih območjih se lahko določijo varstvena območja ali pasovi, s katerimi se podrobneje uredi varstveni režim zavarovanega območja.

68. člen

(splošni varstveni režim)

(1) Z aktom o zavarovanju širšega zavarovanega območja se na zavarovanem območju glede na vrsto širšega zavarovanega območja lahko prepovejo, omejijo ali drugače uredijo:

1. izvajanje posegov in dejavnosti, s katerimi se ogroža prvobitnost narave;
 2. gradnja infrastrukturnih objektov, namenjenih bivanju, lovu, ribolovu, turizmu in športu, razen na za to določenih krajih;
 3. gradnja novih tranzitnih komunalnih, energetskih in prometnih objektov;
 4. gradnja sekundarnih bivališč;
 5. gradnja novih objektov;
 6. odkopavanje ali zasipavanje zemljišč;
 7. povzročanje eksplozij ali vibracij;
 8. gospodarska raba naravnih virov, razen za gradnjo na zavarovanem območju;
 9. odzemanje naplavin;
 10. spreminjanje vodnega režima, razen pri nujnih vzdrževalnih delih;
 11. promet z vozili in plovili;
 12. letenje pod določeno višino, vzletanje ali pristajanje zrakoplovov;
 13. letenje z jadralnimi padali, jadralnimi zmaji ali drugimi toplozračnimi ladjami ali ultralahkimi jadralnimi napravami zunaj za to določenih območij;
 14. vožnja z zrakoplovi pod 300 m od najvišje točke zavarovanega območja;
 15. kmetijsko obdelovanje zemljišč z načini in sredstvi, ki bi lahko povzročili bistvene spremembe biotske raznovrstnosti, strukture in vrste ekosistemov ali bistveno spremenili površinsko plast prsti;
 16. vznemirjanje, ubijanje ali odvzem živali iz narave, razen zaradi ekoloških in drugih opravičljivih razlogov;
 17. lov in izvajanje lovskogojitvenih ukrepov;
 18. ribolov in izvajanje ribogojnih ukrepov;
 19. nabiranje rastlin in njihovih delov;
 20. postavljanje obor in objektov za rejo živali;
 21. vnašanje rastlin ali živali tujerodnih vrst;
 22. spreminjanje vegetacije;
 23. umetno zasneževanje in dosneževanje;
 24. odlaganje odpadkov, ki ne izvirajo iz zavarovanega območja;
 25. šotorjenje in kurjenje zunaj določenih mest;
 26. raziskovanje in odnašanje raziskovalnega materiala iz narave;
 27. prirejanje množičnih športnih, turističnih ali drugih javnih prireditvev;
 28. izvajanje vodnih in drugih športov zunaj za to določenih območij;
 29. opravljanje vojaških dejavnosti;
 30. vse druge dejavnosti, ki lahko bistveno ogrozijo zavarovano območje.
- (2) Pri določitvi prepovedi ali omejitev dejavnosti in posegov iz prejšnjega odstavka se upoštevajo značilnosti zavarovanega območja in namen zavarovanja.

69. člen

(narodni park)

(1) Narodni park je veliko območje s številnimi naravnimi vrednotami ter z veliko biotsko raznovrstnostjo. V pretežnem delu narodnega parka je prisotna prvobitna narava z ohranjenimi ekosistemi in naravnimi procesi, v manjšem delu narodnega parka so lahko tudi območja večjega človekovega vpliva, ki pa je z naravo skladno povezan.

(2) V narodnem parku morata biti opredeljeni najmanj dve varstveni območji tako, da je v pretežnem, povečini sklenjenem delu opredeljeno varstveno območje s strožjim varstvenim režimom ob upoštevanju mednarodnih varstvenih standardov in kriterijev.

(3) Narodni park, namen zavarovanja, razvojne usmeritve, varstvena območja, varstveni režimi, upravljavec in drugo se določijo z zakonom.

70. člen

(regijski park)

(1) Regijski park je obsežno območje regijsko značilnih ekosistemov in krajine z večjimi deli prvobitne narave in območji naravnih vrednot, ki se prepletajo z deli narave, kjer je človekov vpliv večji, vendarle pa z naravo uravnotežen.

(2) V regijskem parku morata biti opredeljeni najmanj dve varstveni območji tako, da je varstveno območje s strožjim varstvenim režimom opredeljeno v manjšem obsegu in točkovno.

(3) Z aktom o zavarovanju se določijo podrobnejša pravila ravnanja na območju regijskega parka.

71. člen

(krajinski park)

(1) Krajinski park je območje s poudarjenim kakovostnim in dolgotrajnim prepletom človeka z naravo, ki ima veliko ekološko, biotsko ali krajinsko vrednost.

(2) Z aktom o zavarovanju se določijo podrobnejša pravila ravnanja na območju krajinskega parka.

3.4. Minerali in fosili

72. člen

(pojem in lastnina)

(1) Fosili so okameneli ostanki živali ali rastlin ali njihovi sledovi, ki so stvarni dokaz življenja iz geološke preteklosti.

(2) Minerali so elementi ali spojine, ki sestavljajo kamnine. Če imajo prostor za rasti, se razvijejo kristali z značilno zunanjo obliko. Minerali po tem zakonu niso mineralna surovina.

(3) Minerali in fosili v naravi so v lasti države.

(4) Mineral ali fosil, ki je odvzet iz narave za namene in pod pogoji, ki jih določa ta zakon, postane last tistega, ki ga odvzame.

73. člen

(varstvo)

(1) Minerali ali fosili, ki so na podlagi predpisa iz šestega odstavka 37. člena tega zakona določeni za naravno vrednoto (v nadaljnjem besedilu: minerali ali fosili), se ohranjajo na mestu nahajališča, razen če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Če na nahajališču ni mogoče zagotoviti učinkovitega varstva mineralov ali fosilov, se minerali ali fosili oddajo v varstvo pravni ali fizični osebi, ki bo zagotovila strokovno varstvo mineralov ali fosilov ter omogočila njihovo uporabo v izobraževalne, znanstvene in naravovarstvene namene.

(3) Fizična ali pravna oseba mora biti za varstvo mineralov ali fosilov strokovno usposobljena.

(4) Strokovna usposobljenost iz prejšnjega odstavka se izkazuje s pooblastilom ministra.

(5) Minerali in fosili iz drugega odstavka tega člena se oddajo v varstvo pravni ali fizični osebi, ki je izbrana na podlagi javnega razpisa.

(6) Vlada določi pravila ravnanja v zvezi z raziskovanjem nahajališč, načinom varstva mineralov ali fosilov na mestu nahajališča ter vsebino, način in pogoje strokovnega varstva mineralov ali fosilov, ki se varujejo zunaj nahajališča.

(7) Minister podrobneje predpiše merila za strokovno usposobljenost, postopek ugotavljanja ter podeljevanja pooblastila.

(8) Ministrstvo vodi seznam fizičnih ali pravnih oseb, ki so pooblaščenice za varovanje mineralov ali fosilov ter raziskovanje nahajališč.

74. člen

(najdbe mineralov ali fosilov)

(1) Najdbe mineralov ali fosilov mora najditelj prijaviti ministrstvu. Hkrati mora najdbo zaščititi pred uničenjem, poškodbo ali krajo.

(2) Ministrstvo odloči o raziskavi nahajališča mineralov ali fosilov iz prejšnjega odstavka v desetih dneh.

(3) Če ministrstvo ne odloči v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da raziskava ni potrebna.

(4) V obdobju iz drugega odstavka tega člena, razen če se ministrstvo in najditelj ne dogovorita drugače, ne sme najditelj na mestu najdbe opravljati nobenih dejavnosti, ki bi lahko privedle do uničenja ali poškodovanja najdbe.

(5) Lastnik zemljišča, na katerem je bil najden mineral ali fosil, ali fizična ali pravna oseba, ki izvaja dejavnost, med katero je prišlo do najdbe, mora omogočiti raziskavo nahajališča v skladu z odločbo iz drugega odstavka tega člena.

(6) Pritožba zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

(7) Raziskavo nahajališča iz drugega odstavka tega člena opravi strokovno usposobljena fizična ali pravna oseba, ki jo s seznama iz osmega odstavka prejšnjega člena izbere ministrstvo.

(8) Če obstaja verjetnost nadaljnjih najdb mineralov in fosilov, mora oseba iz petega odstavka tega člena po dokončanju raziskovalnih del omogočiti organizaciji, pristojni za ohranjanje narave, nadzor nad nadaljevanjem del, med katerimi je prišlo do najdbe.

75. člen

(prepovedan odvzem iz narave)

(1) Prepovedano je jemati iz narave minerale ali fosile, ki so zavarovani na podlagi 49. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ministrstvo izjemoma dovoli odvzem iz narave za minerale ali fosile, ki so zavarovani na podlagi 49. člena tega zakona, zaradi raziskovanih, izobraževalnih ali razstavnih namenov.

76. člen

(dovoljen odvzem iz narave)

(1) Fizična oseba lahko odvzame minerale ali fosile iz narave zaradi uporabe v lastne zbirateljske namene.

(2) Pravna oseba lahko odvzame minerale ali fosile iz narave zaradi opravljanja raziskovalne, izobraževalne ali muzejske dejavnosti.

(3) Ministrstvo dovoli odvzem mineralov ali fosilov iz narave zaradi dajanja v promet.

(4) Fizična ali pravna oseba, ki daje minerala ali fosile v promet, mora imeti za vsak mineral ali fosil, ki ga ima v posesti, dokazilo o izvoru oziroma dovoljenje o odvzemu. Dokumentacijo je dolžna hraniti in jo ob prodaji izročiti kupcu.

(5) Oseba iz prejšnjega odstavka je dolžna voditi evidenco o trgovanju z minerali ali fosili, ki vsebuje zlasti ime in priimek fizične osebe oziroma firmo pravne osebe, od katere je mineral ali fosil pridobila, njegov izvor, čas nakupa in prodaje ter ime in naslov kupca.

(6) Minister predpiše obliko in podrobnejšo vsebino evidence o trgovanju z minerali ali fosili.

77. člen

(prepovedani načini odvzema iz narave)

(1) Pri odvzemu mineralov ali fosilov iz narave je prepovedano uporabljati stroje, razstreliva, potisne pline ali druga kemična sredstva.

(2) Ministrstvo lahko izjemoma dovoli uporabo sredstev iz prejšnjega odstavka zaradi znanstvenoraziskovalnih ali izobraževalnih namenov.

78. člen

(prijava raziskovanja)

(1) Fizična ali pravna oseba mora raziskovanje nahajališč mineralov ali fosilov prijaviti ministrstvu trideset dni pred nameravanim začetkom raziskovanja.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za raziskave, ki se izvajajo na podlagi 74. člena tega zakona.

(3) Če se raziskava nanaša na nahajališča mineralov ali fosilov, ki so zavarovani na podlagi tretjega odstavka 49. člena tega zakona, ministrstvo raziskovanje z odločbo prepove ali določi posebna pravila ravnanja pri raziskovanju.

(4) Če ministrstvo v tridesetih dneh od prejema popolne prijave raziskovanja ne izda odločbe iz prejšnjega odstavka, se šteje, da z raziskovanjem soglaša.

(5) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora po opravljenem raziskovanju oziroma najkasneje v 30 dneh predložiti ministrstvu poročilo o opravljenem raziskovanju, ki mora v primeru iz tretjega odstavka tega člena vsebovati podatke, zahtevane v dovoljenju.

79. člen

(izvoz)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki želi izvoziti mineral ali fosil, mora pridobiti dovoljenje ministrstva.

(2) Izvoz mineralov ali fosilov, ki so zavarovani na podlagi 49. člena tega zakona, je prepovedan.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ministrstvo dovoli začasen izvoz mineralov ali fosilov iz prejšnjega odstavka zaradi razstavnih ali izobraževalnih namenov.

3.5. Ogrožene rastlinske in živalske vrste

80. člen

(ugotovitev ogroženosti)

(1) Ogrožena rastlinska ali živalska vrsta je tista vrsta, katere obstoj je v nevarnosti in ki je kot taka opredeljena v rdečem seznamu ogroženih rastlinskih ali živalskih vrst.

(2) Rdeči seznam ogroženih vrst je seznam rastlinskih in živalskih vrst, razporejenih po kategorijah ogroženosti.

(3) Minister določi ogrožene rastlinske in živalske vrste in jih uvrsti v rdeče sezname s predpisom.

(4) V predpisu iz prejšnjega odstavka se določi tudi stanju ogroženosti vrste ustrezen ukrep za izboljšanje stanja vrste.

(5) Ukrepi iz prejšnjega odstavka so: fizična zaščita, omogočanje in vzpostavlanje primernih mest za reprodukcijo, prehranjevanje in preimovanje, gojenje, doseljevanje in ponovno naseljevanje.

(6) Ukrepe iz prejšnjega odstavka izvaja pravna ali fizična oseba s sklenitvijo pogodbe o skrbništvu iz 48. člena tega zakona.

81. člen

(zavarovanje vrste)

(1) Zaradi dejanske ali možne ogroženosti, ki je ugotovljena na podlagi predpisa iz prejšnjega člena, sprejme vlada akt o zavarovanju rastlinskih ali živalskih vrst, določi ukrepe varstva njihovih habitatov, predpiše pravila ravnanja in poseben varstveni režim.

(2) Z varstvenim režimom iz prejšnjega odstavka se določijo zlasti pravila varstva za mrtve in žive živali v vseh razvojnih oblikah živali (jajca, ličinke, bube, mladiči in odrasle živali), za dele mrtvih živali ali izdelke iz živali. Nanašajo se zlasti na omejitve in prepovedi ubijanja, lova ali vznemirjanja živali, zlasti v tistih obdobjih življenja, ki so pomembna za preživetje, omejitve in prepovedi trgovine z živalmi in njihovimi deli ter izdelki iz njih in prepovedane načine prevoza.

(3) Živali vrst, ki so zavarovane na podlagi tega zakona, se ne lovijo ne glede na uvrstitev vrst med lovne ali ribolovne v skladu z zakonom.

(4) Z varstvenim režimom iz prvega odstavka tega člena se določijo zlasti pravila varstva vseh razvojnih oblik rastlin. Nanašajo se zlasti na omejitve in prepovedi trgovanja, nabiranja, zbiranja, rezanja, ruvanja ali uničevanja rastlin ter gojenja, prodaje ali izmenjave ter prepovedane načine prevoza.

82. člen

(zavarovanje izjemne živali ali populacije)

(1) Izjemna žival je tista, ki izstopa po svojih telesnih lastnostih, po vodilnem položaju v socialni hierarhiji populacije ali po kakšnih drugih izstopajočih značilnostih ali zaradi pomena v ekosistemu.

(2) Vlada sprejme akt o zavarovanju izjemne živali ali izjemno pomembne populacije živalske vrste.

(3) Z aktom iz prejšnjega odstavka se določijo pravila ravnanja, poseben varstveni režim ter varstvo habitatov izjemnih živali ali izjemne populacije.

83. člen

(naloge lokalne skupnosti)

Lokalna skupnost zagotavlja varstvo rastlinskih ali živalskih vrst ter vrst drugih živih organizmov, ki so lokalno ogroženi ali pomembni, in izvaja ukrepe varstva iz četrtega odstavka 80., 81. in tretjega odstavka 82. člena tega zakona na podlagi strokovnega predloga organizacije, pristojne za ohranjanje narave.

3.6. Drugi ukrepi varstva naravnih vrednot

3.6.1. Zakonita predkupna pravica

84. člen

(zakonita predkupna pravica)

(1) Država je predkupni upravičenec pri nakupu nepremičnin na zavarovanih območjih, za katera je sprejela akt o zavarovanju, ne glede na določbe drugih zakonov, ki urejajo predkupno pravico na kmetijskih, gozdnih, vodnih ali stavbnih zemljiščih.

(2) Lastnik nepremičnine iz prejšnjega odstavka mora o nameravani prodaji obvestiti upravljavca zavarovanega območja in ministrstvo. Ponudba mora vsebovati podatke o nepremičnini, ceno in druge prodajne pogoje.

(3) Če država ne uveljavi prednostne predkupne pravice tako, da v 60 dneh od prejema obvestila iz prejšnjega

odstavka pisno sporoči lastniku nepremičnine, da ponudbo sprejema, jo lahko uveljavljajo prednostni upravičenci po vrstnem redu, ki je določen v zakonih iz prvega odstavka tega člena tako, da ima v isti kategoriji prednostnih upravičencev prednost tisti, ki je že lastnik istovrstne nepremičnine, ki je na zavarovanem območju.

(4) Če nihče od predkupnih upravičencev ne uveljavlja predkupne pravice, lahko prodajalec proda nepremičnino iz tega člena drugemu kupcu, ki je njegovo ponudbo sprejel pravočasno, in na način, določen s predpisi o kmetijskih zemljiščih, in če s pogodbo soglaša upravna enota.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi, če je prodajalec nepremičnine na zavarovanem območju lokalna skupnost.

(6) Za postopke in roke uveljavljanja predkupne pravice po tem členu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja postopek uveljavljanja zakonite predkupne pravice na kmetijskih zemljiščih, če ta zakon ne določa drugače.

(7) Lokalna skupnost je predkupni upravičenec pri nakupu nepremičnin na zavarovanih območjih, za katere je sprejela akt o zavarovanju. Predkupno pravico uveljavlja na način iz tega zakona.

3.6.2. Omejitve v pravnem prometu

85. člen

(omejitve pravnega prometa z državno lastnino)

(1) Nepremičnine na zavarovanih območjih in naravne vrednote, ki so v lasti države, niso v pravnem prometu, razen v primerih določenih s tem zakonom.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ministrstvo dovoli menjavo zemljišča, ki je v lasti države, na zavarovanem območju za drugo zemljišče na zavarovanem območju, ki je v lasti fizične ali pravne osebe, zaradi pridobitve zemljišča, ki je za varstvo naravnih vrednot ali za doseganje namenov zavarovanja pomembnejše.

86. člen

(promet z nepremičninami na zavarovanih območjih)

(1) Pridobitev lastninske pravice s pravnimi posli na nepremičninah na zavarovanih območjih je možna le s soglasjem upravne enote. Upravna enota izda odločbo, s katero soglaša s pravnim poslom, po predhodnem soglasju organizacije, pristojne za ohranjanje narave.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka ni potrebno, če gre za pridobitev lastninske pravice na podlagi dedovanja in s pravnim poslom, ki se sklepa med lastnikom in državo oziroma lokalno skupnostjo, na katere območju leži nepremičnina, ki se prodaja.

(3) Odločba o soglasju iz prvega odstavka tega člena se ne izda:

- če niso bile upoštewane določbe o predkupni pravici iz 84. člena tega zakona,
- če pridobitelj nepremičnine ne da izjave, da soglaša z varstvenimi režimi in razvojnimi usmeritvami na zavarovanem območju.

(4) Organizacija, pristojna za ohranjanje narave, sezna pridobitelja nepremičnine z varstvenimi režimi in razvojnimi usmeritvami zavarovanega območja, na katerem je nepremičnina, ter da pristojni upravni enoti predhodno soglasje k nameravani sklenitvi pravnega posla.

87. člen

(vloga za soglasje)

(1) Vloga za izdajo soglasja iz prvega odstavka prejšnjega člena vložijo pridobitelji nepremičnine pri upravni enoti,

na območju katere leži nepremičnina oziroma njen pretežni del. Vlogi je treba priložiti dokazilo o pravnem poslu.

(2) Stranke v postopku izdaje odobritve so pogodbene stranke razen v delu, ki se nanaša na izvajanje določb tega zakona o predkupni pravici, kjer je stranka v postopku vsak izmed predkupnih upravičencev.

(3) Če za pravni posel soglasje ni potrebno v primerih iz drugega odstavka prejšnjega člena, to upravna enota v pisni potrdi.

(4) Upravna enota izda odločbo o soglasju ali soglasje zavrne v upravnem postopku v 30 dneh od prejema popolne vloge.

(5) Če odločba oziroma potrdilo ni izdano v 30 dneh, se šteje, da odobritev oziroma potrdilo ni dano.

(6) Overitev podpisov na pogodbi o odtujitvi nepremičnine na zavarovanem območju ter zemljiškoknjižni prenos lastninske pravice sta mogoča le na podlagi soglasja oziroma potrdila iz tega člena.

(7) Pravni posli, sklenjeni brez soglasja ali potrdila ali v nasprotju z njim, so nični.

3.6.3. Razlastitev, omejitve lastninske pravice in odškodnina

88. člen

(razlastitev v interesu ohranjanja narave)

(1) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi varstva naravnih vrednot ali doseganja namena ustanovitve zavarovanega območja.

(2) Javna korist je izkazana, če je razlastitev nepremičnine potrebna zaradi izvajanja varstvenih in razvojnih usmeritev naravnih vrednot, dostopnosti ali uživanja lastnosti naravnih vrednot, varstva in razvoja zavarovanega območja ali obnovitve naravnih vrednot, kadar je tako določeno v aktu o zavarovanju iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica se odvzame ali omeji po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Na zavarovanem območju, ki ga zavaruje država, sproži razlastitveni postopek ministrstvo. Na zavarovanem območju, ki ga zavaruje lokalna skupnost pa pristojen organ lokalne skupnosti.

(5) Ministrstvo ali pristojen organ lokalne skupnosti mora najmanj tri mesece pred vložitvijo predloga za razlastitev poslati lastnikom pisno ponudbo za odkup nepremičnin.

(6) Za odvzeto nepremičnino mora ministrstvo ali pristojen organ lokalne skupnosti zagotoviti lastniku drugo enakovredno nepremičnino zunaj zavarovanega območja ali plačati odškodnino.

(7) Višina odškodnine za odvzeto nepremičnino se določi po vrednosti nepremičnine ob pridobitvi nepremičnine z upoštevanjem njene vrednosti ob razlastitvi.

89. člen

(odškodnine zaradi omejitev in prepovedi)

(1) Fizične in pravne osebe, ki se jim zaradi omejitev in prepovedi iz tega zakona ali na njegovi podlagi izdanih aktov o zavarovanju bistveno poslabšajo obstoječi pogoji za pridobivanje dohodka in tega ni mogoče nadomestiti z dovoljeno dejavnostjo v okviru varstvenih režimov oziroma razvojnih usmeritev na zavarovanih območjih, so upravičene do odškodnine.

(2) Odškodnina iz prejšnjega odstavka obsega izgubo ali zmanjšanje dohodka od nepremičnine in se določi po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do odškodnine v postopku, ki ga za določitev višine odškodnine zaradi omejitve lastninske ali druge stvarne pravice določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena ima pravico vložiti zahtevo za odškodnino v enem letu po prejemu odločbe izdane na podlagi predpisa, ki je povzročil spremembo razmer.

(5) Pravna oseba, ki upravlja nepremičnino, ki je v lasti države, ni upravičena do odškodnine na podlagi tega člena.

90. člen

(odkup zaradi omejitev lastninske pravice)

(1) Država je dolžna na zahtevo fizične ali pravne osebe, ki ima v lasti nepremičnino na zavarovanem območju, ki ga je ustanovila država, odkupiti za primerno plačilo nepremičnino, ki je zaradi omejitev in prepovedi iz tega zakona ni več mogoče rabiti za dejavnost, kot se je rabila pred zavarovanjem ali pa se lahko rabi le v neznatni meri.

(2) Če je zavarovano območje, na katerem leži nepremičnina iz prejšnjega odstavka, zavarovala lokalna skupnost, je lokalna skupnost dolžna odkupiti nepremičnino na zahtevo osebe iz prejšnjega odstavka.

(3) Lastnik uveljavlja pravico iz tega člena v postopku, ki ga za odvzem lastninske pravice določa zakon, ki ureja razlastitev.

(4) Lastnik ima pravico vložiti zahtevo za odkup nepremičnine v dveh letih po pravomočnosti odločbe, izdane na podlagi predpisa iz prvega odstavka tega člena, ki je povzročil spremembo razmer.

91. člen

(odgovornost države)

Država ne odgovarja za škodo, ki jo povzročijo rastline ali živali, razen v primerih, določenih z zakonom.

92. člen

(škoda, ki jo povzročijo živali zavarovanih vrst)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki ji živali zavarovanih vrst iz 81. člena tega zakona lahko povzročijo škodo na premoženju (v nadaljnjem besedilu: oškodovanec), mora na primeren način kot dober gospodar in na svoje stroške narediti vse potrebno, da obvaruje svoje premoženje pred nastankom škode.

(2) Če nastanka škode ni mogoče preprečiti na način iz prejšnjega odstavka, lahko oškodovanec od ministrstva zahteva izvedbo ustreznih ukrepov za preprečitev nadaljnje škode. Oškodovanec in ministrstvo se sporazumeta o načinu zagotovitve sredstev za izvedbo ukrepov.

(3) Ukrepe za preprečitev škode lahko oškodovancu predlaga tudi organizacija, pristojna za ohranjanje narave.

(4) Ukrepi iz prejšnji dveh odstavkov so odvracanje, postavljanje ograd, ulov posameznih osebkov in redčenje populacij zavarovanih živalskih vrst.

(5) V primeru iz tretjega odstavka tega člena lahko zagotovi sredstva za izvedbo ukrepa ministrstvo.

(6) Minister določi primerne načine varovanja premoženja in vrste ukrepov za preprečitev škode za posamezne živalske vrste.

93. člen

(odškodnina zaradi škode povzročene po živalih zavarovanih vrst)

(1) Oškodovanec je upravičen do povrnitve odškodnine v višini dejanske škode, ki jo povzročijo živali zavarovanih vrst iz 81. člena tega zakona, če so izpolnjeni pogoji iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Oškodovanec mora organizaciji, pristojni za ohranjanje narave, prijaviti nastanek škodnega dogodka v desetih dneh od nastanka škode.

(3) Oškodovanec in organizacija, pristojna za ohranjanje narave, zapisniško ugotovita na kraju škodnega dogodka dejstva, ki so pomembna za ugotovitev nastanka škode, in predlagata ministrstvu višino odškodnine.

(4) Če v primeru iz drugega odstavka tega člena v 30 dneh od prejema prijave oškodovanec in organizacija, pristojna za ohranjanje narave, ne ravnata na način iz prejšnjega odstavka, lahko oškodovanec vloži vlogo za odškodnino pri ministrstvu.

(5) Če nastane škodni dogodek na zavarovanem območju, opravlja naloge organizacije, pristojne za ohranjanje narave, iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, upravlja zavarovanega območja.

(6) Vlogo iz četrtega odstavka tega člena mora oškodovanec vložiti v treh mesecih od nastanka škode.

(7) Ministrstvo odloči o obstoju škode in višini odškodnine na podlagi ugotovitev iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Spore o povračilu škode iz prvega odstavka tega člena rešuje pristojno sodišče.

(9) Odškodninsko tožbo za škodo iz prvega odstavka tega člena je treba vložiti v šestih mesecih od dneva, ko je bila škoda prijavljena organizaciji, pristojni za ohranjanje narave.

IV. PROGRAMIRANJE

94. člen

(nacionalni program)

(1) Nacionalni program varstva narave, ki zajema ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstvo naravnih vrednot, sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

(2) Z nacionalnim programom iz prejšnjega odstavka se opredeli obseg javnega interesa pri ohranjanju biotske raznovrstnosti in varstvu naravnih vrednot za najmanj 10 let tako, da se na podlagi ocene stanja ohranjenosti narave določijo cilji in usmeritve za:

1. ohranitev biotske raznovrstnosti s programom ukrepov varstva rastlinskih in živalskih vrst, njihovih habitatov in ekosistemov;

2. varstvo naravnih vrednot s programom ustanavljanja zavarovanih območij in obnovitve naravnih vrednot;

3. način izpolnjevanja mednarodnih obveznosti;

4. vzgojo in izobraževanje na področju ohranjanja narave;

5. ozaveščanje javnosti o pomenu ohranjanja narave;

6. zagotavljanje finančnih virov za izvajanje varstva narave.

(3) Program iz prejšnjega odstavka ima kartografsko prilogo, kjer so prostorsko prikazani načrtovani ukrepi ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot.

(4) Sestavine programa iz drugega odstavka tega člena se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora in rabi naravnih dobrin.

(5) Naloge iz drugega odstavka tega člena se podrobneje razčlenijo v operativnih programih, ki jih sprejema vlada za največ štiriletno obdobje.

(6) Nacionalni program in državni prostorski plan morata biti usklajena.

95. člen

(lokalna skupnost)

(1) Lokalne skupnosti sprejemajo programe varstva naravnih vrednot lokalnega pomena na svojem območju.

(2) Programi iz prejšnjega odstavka ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom iz prejšnjega člena.

V. USMERJANJE IN DOVOLJEVANJE

5.1. Naravovarstvene smernice

96. člen

(ohranjanje narave)

(1) Posegi v naravo se morajo planirati, načrtovati in izvajati tako, da ne okrnijo narave.

(2) V postopkih načrtovanja rabe ali izkoriščanja naravnih dobrin in urejanja prostora mora pristojni državni ali lokalni organ izbrati tisto odločitev, ki ob približno enakih učinkih izpolnjuje merilo najmanjšega možnega poseganja v naravo in v primeru obstoja alternativnih tehničnih možnosti za izvedbo posega ne okrni narave.

(3) Pristojni državni ali lokalni organ lahko sprejme odločitev o širitvi stavbnih zemljišč:

– če so v naselju izkoriščene vse možnosti za racionalno pozidavo in ugotovljenih potreb ni mogoče zadovoljiti drugače,

– če za graditev infrastrukturnih povezav zunaj naselij ni mogoče izkoristiti že obstoječih koridorjev.

(4) Nosilec posega v naravo ali izvajalec dejavnosti mora delovati tako, da v čim manjši meri posega v naravo ter po zaključku posega ali dejavnosti približa stanje v naravi tistemu stanju, ki je bilo pred posegom oziroma dejavnostjo.

97. člen

(naravovarstvene smernice)

(1) Usmeritve, izhodišča in pogoji za ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstvo naravnih vrednot, ki so določeni v predpisih in aktih, izdanih na podlagi tega zakona, in se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora, rabi naravne dobrine in varstvu nepremične kulturne dediščine, so prikazani v naravovarstvenih smernicah.

(2) Državni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava, ki so pristojne za pripravo prostorskih aktov ter planov, načrtov in drugih aktov rabe naravnih dobrin, varstva nepremične kulturne dediščine in nepremičnih kulturnih spomenikov, si morajo v postopku priprave planov, načrtov in aktov pridobiti naravovarstvene smernice.

98. člen

(vsebina naravovarstvenih smernic)

(1) Naravovarstvene smernice imajo splošni in posebni del ter kartografsko prilogo.

(2) V splošnem delu vsebujejo naravovarstvene smernice zlasti:

1. pregled ekološko pomembnih območij in posebnih varstvenih območij in prikaz ter oceno stanja na teh območjih z njihovimi značilnostmi;

2. pregled območij, kjer se pričakuje ugotovitev obstoja naravnih vrednot, ter priporočila za ravnanje ob odkritju;

3. pregled tistih delov narave, ki so spoznani za naravne vrednote, in zavarovanih območij ter tistih delov narave, ki naj se zavarujejo, ter oceno stanja na teh območjih z njihovimi značilnostmi.

(3) V posebnem delu vsebujejo naravovarstvene smernice zlasti:

1. varstvene usmeritve za tako rabo ali izkoriščanje naravnih dobrin, ki ohranja biotsko raznovrstnost, naravno ravnovesje in varuje ekosisteme;

2. varstvene smernice za ohranitev habitatnih tipov in habitatov vrst v ugodnem stanju;

3. varstvene smernice za ohranjanje biotske raznovrstnosti v krajini;

4. ukrepe varstva, varstvene režime in razvojne usmeritve za varstvo ekološko pomembnih območij in posebnih varstvenih območij;

5. ukrepe varstva, varstvene režime in razvojne usmeritve za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij.

(4) Naravovarstvene smernice pripravlja organizacija, pristojna za ohranjanje narave, na podlagi javnega pooblastila.

99. člen

(študija ranljivosti okolja)

Naravovarstvene smernice, ki so pripravljene za območje države, so podlaga za ekosistemsko členitev prostora, na podlagi katere se pripravi študija ranljivosti okolja ob upoštevanju naravovarstvenih ugotovitev o občutljivosti in ranljivosti biotske raznovrstnosti ter naravnega ravnovesja na posameznih območjih ter zgoščenosti naravnih vrednot in zavarovanih območij ter stopnji ogroženosti naravnih vrednot.

100. člen

(vključevanje v akte varstva nepremične kulturne dediščine)

Akti, ki urejajo varstvo nepremične kulturne dediščine, morajo upoštevati izhodišča, usmeritve in pogoje, prikazane v naravovarstvenih smernicah tako, da varstveni režim nepremične kulturne dediščine in nepremičnih kulturnih spomenikov ne ogroža naravnih vrednot, zavarovanih območij, ekološko pomembnih območij in posebnih varstvenih območij.

101. člen

(presoja načrtov in aktov)

(1) Vsak načrt ali akt iz drugega odstavka 97. člena tega zakona, ki ni neposredno povezan ali potreben za upravljanje zavarovanega območja, ki ga je ustanovila država, ali posebnega varstvenega območja in bi lahko imel nanj večji vpliv sam po sebi ali v povezavi z drugimi načrti ali akti, je treba proučiti in ugotoviti njegov vpliv na zavarovano območje ali posebno varstveno območje.

(2) Oceno o vplivu načrta ali akta na zavarovano območje ali posebno varstveno območje iz prejšnjega odstavka da ministrstvo na podlagi študije celovite presoje vplivov na okolje. Ocena načrta ali akta je ugodna, če se ugotovi, da načrt ali akt ne bo negativno vplival na celovitost zavarovanega območja ali posebnega varstvenega območja.

(3) Če je načrt ali akt ocenjen kot ugoden, ga pristojni državni ali lokalni organ lahko sprejme.

(4) Če je kljub neugodni oceni vpliva načrta ali akta na zavarovano območje ali posebno varstveno območje sprejeta odločitev o prevladi druge javne koristi zaradi pomanjkanja drugih ustreznih rešitev, mora pristojni državni ali lokalni organ poskrbeti za izravnalne ukrepe, ki bodo zagotovili povezanost območij, ki so del ekološkega omrežja.

(5) Če je na posebnem varstvenem območju habitatni tip ali habitat rastlinske ali živalske vrste, ki je posebej varovan na podlagi ratificiranih mednarodnih pogodb, se lahko javna korist iz prejšnjega odstavka, zaradi katere se sprejme tak načrt ali akt, nanaša samo na varstvo zdravja ali življenja človeka ali javno varnost.

102. člen

(izravnalni ukrepi)

(1) Izravnalni ukrepi so dejavnosti, s katerimi se omili ali nadomesti okrnitev narave.

(2) Oblika izravnalnega ukrepa, s katerim bo nosilec posega omilil ali nadomestil posledice posega, se določi na podlagi naravovarstvenih smernic, glede na predvideno ali povzročeno okrnitev narave ter možnosti njene nadomestitve. Pri izboru ukrepa ima prednost vzpostavitev nadomestnega območja, ki ima enake naravovarstvene značilnosti.

(3) Oblike izravnalnih ukrepov so:

- vzpostavitev nadomestnega območja, ki ima enake naravovarstvene značilnosti,
- vzpostavitev drugega območja, pomembnega za ohranjanje biotske raznovrstnosti oziroma varstvo naravnih vrednot,
- plačilo denarnega zneska v vrednosti povzročene okrnitve narave, ki se nameni za ohranjanje biotske raznovrstnosti oziroma varstvo naravnih vrednot.

(4) Način določitve višine denarnega zneska iz prejšnjega odstavka predpiše minister, ob upoštevanju vrednosti, ki je potrebna za vzpostavitev nadomestnega območja, ki ima enake naravovarstvene značilnosti, oziroma vrednosti uničenja osebka ali populacije zavarovane vrste.

(5) Oblika izravnalnega ukrepa v primeru iz četrtega odstavka 101. člena tega zakona se določi v postopku sprejema prostorskih aktov.

(6) Oblika in način izvedbe izravnalnega ukrepa ter način in pogoji izvedbe posega ter dejavnosti po opravljenem posegu so sestavni del dovoljenja za poseg v prostor.

103. člen

(odprava škodljivih posledic)

(1) Če pri posegu v naravo pride do okrnitve narave, mora nosilec posega ali dejavnosti nemudoma odpraviti škodljive posledice svojega delovanja ter kriti vse stroške za njihovo odpravo.

(2) Če nosilec posega v naravo ne more odpraviti škodljivih posledic svojega delovanja in je prišlo do okrnitve narave na ekološko pomembnih območjih in posebnih varstvenih območjih, na naravnih vrednotah ali na zavarovanih območjih, mu ministrstvo odredi izravnalni ukrep.

5.2. Dovoljenja in soglasja

104. člen

(dovoljenje za poseg v naravo)

(1) Posegi v naravo, ki lahko ogrozijo biotsko raznovrstnost, naravno vrednoto ali zavarovano območje in za katere ni treba pridobiti dovoljenja po predpisih o urejanju prostora in po drugih predpisih, se opravljajo na podlagi dovoljenja za poseg v naravo na podlagi tega zakona.

(2) Posegi v naravo iz prejšnjega odstavka se nanašajo na:

1. opravljanje dejavnosti in izvajanje posegov v naravo na naravnih vrednotah, zavarovanih območjih, ekološko pomembnih območjih in posebnih varstvenih območjih,
2. varstvo rastlinskih ali živalskih vrst,
3. varstvo genskega materiala,
4. varstvo naravnih vrednot.

(3) Vlada podrobneje določi posege v naravo iz prejšnjega odstavka in predpiše, kakšna dokumentacija je potrebna za pridobitev dovoljenja.

(4) Dovoljenja za posege v naravo iz prvega odstavka tega člena izdaja pristojna upravna enota, razen v primerih, ko ta zakon določa, da dovoljenja izdaja ministrstvo.

(5) O pritožbi zoper dovoljenje za poseg v naravo odloči ministrstvo.

(6) Dovoljenje za poseg v naravo se izda na podlagi naravovarstvenega soglasja.

(7) Če je za pridobitev dovoljenja za poseg v naravo predpisan postopek presoje tveganja za naravo, se ta izvede v okviru naravovarstvenega soglasja.

105. člen

(naravovarstveno soglasje)

(1) Fizična ali pravna oseba mora v postopku izdaje dovoljenja iz prejšnjega člena in dovoljenja za poseg v prostor, ki bi lahko ogrozil biotsko raznovrstnost, naravno vrednoto ali zavarovano območje, pridobiti naravovarstveno soglasje.

(2) Oceno o ogroženosti biotske raznovrstnosti, naravne vrednote ali zavarovanega območja zaradi posega v prostor daje organizacija, pristojna za ohranjanje narave.

(3) Za posege v prostor, ki ne ogrožajo biotske raznovrstnosti, naravno vrednoto ali zavarovano območje se štejejo posegi v prostor, za katere v planu ali načrtu niso predpisani naravovarstveni pogoji.

(4) Naravovarstveno soglasje izda organizacija, pristojna za ohranjanje narave, na podlagi javnega pooblastila, če ugotovi, da je nameravani poseg projektiran v skladu z usmeritvami, izhodišči in pogoji, ki so predpisani na podlagi tega zakona.

(5) Z naravovarstvenim soglasjem se lahko podrobneje določijo pogoji, ki morajo biti izpolnjeni ob nameravanem posegu iz prvega odstavka tega člena.

(6) Naravovarstveno soglasje se izda s potrditvijo na dovoljenju ali s posebnim aktom.

(7) Naravovarstveno soglasje k dovoljenju za poseg v prostor iz prvega odstavka tega člena se izda kot samostojna odločba.

(8) Če je za posege iz prvega odstavka tega člena predpisan postopek presoje vplivov na okolje, se v njegovem okviru opravi presoja skladnosti in ustreznosti iz tretjega odstavka tega člena, naravovarstveno soglasje pa se nadomesti z okoljevarstvenim soglasjem.

106. člen

(varščina)

(1) V odločbi, s katero se dovoljuje poseg v naravo iz 104. člena tega zakona, se nosilcu posega določi obveznost plačila varščine do višine predvidenih stroškov, potrebnih za odpravo posledic posega na naravo.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka neha veljati, če v roku iz odločbe varščina ni plačana.

107. člen

(seznanitev javnosti)

(1) Javnost se seznaniti z vsebino vloge in odločbe, izdane v upravni stvari, ki se nanaša na izdajo dovoljenja iz 104. člena tega zakona, kadar izhaja obveznost seznanitve javnosti s potekom upravne zadeve iz zakona.

(2) Seznanitev javnosti poteka v skladu z drugim in tretjim odstavkom 57. člena tega zakona.

(3) Javnost nima pravice vpogleda v podatke, ki se varujejo na podlagi zakona.

(4) Minister podrobneje predpiše način seznanjanja javnosti s postopki odločanja o posegih v naravo.

VI. SPREMLJANJE STANJA

108. člen

(spremljanje stanja ohranjenosti narave)

(1) Spremljanje stanja ohranjenosti narave (v nadaljnjem besedilu: monitoring ohranjenosti narave) obsega:

1. spremljanje stanja rastlinskih in živalskih vrst, njihovih habitatov, habitatnih tipov, ekološko pomembnih območij, posebnih varstvenih območij in ekosistemov;

2. spremljanje stanja na področju varstva naravnih vrednot.

(2) Monitoring ohranjenosti narave je del sistema monitoringa stanja okolja in se izvaja skladno s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(3) Monitoring ohranjenosti narave se zagotavlja kot javna služba.

109. člen

(poročilo o stanju na področju ohranjanja narave)

Poročilo o stanju na področju ohranjanja narave je sestavni del poročila o stanju okolja skladno z zakonom in vsebuje zlasti podatke o:

1. stanju rastlinskih in živalskih vrst, njihovih habitatov, habitatnih tipov, ekološko pomembnih območij, posebnih varstvenih območij in ekosistemov;

2. stanju na področju varstva naravnih vrednot;

3. izvajanju programa ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot.

110. člen

(baze podatkov)

Minister predpiše obvezne vsebine in način vodenja baz podatkov, potrebnih za ohranjanje biotske raznovrstnosti in varstvo naravnih vrednot, v soglasju s pristojnim ministrom.

VII. ORGANIZACIJA

7.1. Organiziranost upravnih nalog

111. člen

(upravne naloge)

(1) Upravne in z njimi povezane strokovne naloge v zvezi z ohranjanjem biotske raznovrstnosti in varstvom naravnih vrednot opravlja upravni organ, pristojen za ohranjanje narave.

(2) Organ iz prejšnjega odstavka opravlja zlasti naslednje naloge:

1. pripravlja predloge programov ohranjanja biotske raznovrstnosti;

2. pripravlja predloge programov varstva naravnih vrednot državnega pomena;

3. pripravlja predloge operativnih programov;

4. pripravlja predloge ukrepov ohranjanja biotske raznovrstnosti;

5. pripravlja predloge ukrepov varstva naravnih vrednot državnega pomena;

6. pripravlja predloge za ustanavljanje ožjih in širših zavarovanih območij državnega pomena ter nadzira upravljanje teh zavarovanih območij;

7. izdaja dovoljenja in soglasja na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, razen kadar je za to pooblaščen organizacija, pristojna za ohranjanje narave;

8. izvaja posamezne naloge ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot državnega pomena;

9. skrbi za opravljanje javne službe ohranjanja narave;

10. sklepa pogodbe o varstvu naravnih vrednot iz 47. člena tega zakona;

11. sklepa pogodbe o skrbništvu iz 48. člena tega zakona;

12. odloča o višini odškodnin iz 93. člena tega zakona;

13. skrbi za izobraževanje delavcev, ki izvajajo naloge ohranjanja narave;

14. določa programe preverjanja strokovnega znanja naravovarstvenih nadzornikov in vodi evidence izdanih pooblastil;

15. izvaja predkupno pravico države iz 84. člena tega zakona;

16. upravlja naravne vrednote, nepremičnine na zavarovanih območjih in stvari, ki jim služijo in so v lasti države.

112. člen

(upravna enota)

Krajevno pristojna upravna enota opravlja naslednje naloge:

1. izdaja odločbe o statusu zavarovanega območja državnega pomena lastnikom nepremičnin;

2. izdaja soglasja za promet z nepremičninami na podlagi 86. člena tega zakona;

3. izdaja dovoljenja za posege v naravo na podlagi 104. člena tega zakona.

7.2. Javna služba ohranjanja narave

113. člen

(javna služba ohranjanja narave)

(1) Dejavnost javne službe ohranjanja narave je ohranjanje sestavin biotske raznovrstnosti, varstvo naravnih vrednot in upravljanje zavarovanih območij.

(2) Dejavnosti javne službe ohranjanja narave opravlja organizacija, pristojna za ohranjanje narave, in upravljavci zavarovanih območij.

114. člen

(strokovni nazivi)

(1) Zaposleni, ki na področju varstva narave opravlja ali se pripravlja na strokovno delo, za katerega je potrebna srednja, višja ali visoka strokovna izobrazba, mora izpolnjevati pogoje, ki jih določi minister.

(2) Izpolnjevanje pogojev se preveri z opravljanjem izpita.

(3) Minister predpiše program, pogoje ter način opravljanja izpita ter strokovne nazive na podlagi opravljenega izpita.

7.2.1. Zavod za varstvo narave

115. člen

(ustanovitev)

(1) S tem zakonom se ustanovi zavod za varstvo narave, ki opravlja naloge organizacije, pristojne za ohranjanje narave (v nadaljnjem besedilu: zavod).

(2) Ustanoviteljske pravice izvaja vlada.

(3) Zavod je oseba javnega prava s statusom javnega zavoda.

116. člen

(ime in sedež)

(1) Ime zavoda je Zavod Republike Slovenije za varstvo narave.

(2) Sedež zavoda je v Ljubljani.

117. člen

(naloge)

(1) Zavod opravlja kot javno službo naslednje naloge:

1. spremlja stanje ohranjenosti narave;

2. zbira podatke o rastlinskih in živalskih vrstah, njihovih življenjskih prostorih in ekosistemih v sodelovanju z izvajalci javnih služb na področju usmerjanja gospodarjenja z naravnimi viri;

3. pripravlja strokovne predloge varstva sestavin biotske raznovrstnosti;

4. evidentira in vrednoti dele narave;

5. pripravlja strokovne predloge za določitev statusa naravnih vrednot in razvrstitve naravnih vrednot v naravne vrednote državnega in lokalnega pomena;

6. spremlja stanje naravnih vrednot;

7. pripravlja strokovne predloge za ukrepe varstva naravnih vrednot;

8. sodeluje pri izvajanju in izvaja ukrepe varstva naravnih vrednot;

9. sodeluje pri pripravi načrtov upravljanja;

10. sodeluje v postopku določanja odškodnine iz 93. člena tega zakona;

11. sodeluje v postopku izbire koncesionarja iz 43. člena tega zakona;

12. pripravlja strokovne predloge rdečih seznamov;

13. organizira in usklajuje delo naravovarstvenih in prostovoljnih nadzornikov.

(2) Zavod opravlja na podlagi javnega pooblastila te naloge:

1. pripravlja naravovarstvene smernice;

2. vodi register naravnih vrednot;

3. vodi evidence po tem zakonu;

4. vodi baze podatkov po tem zakonu;

5. skrbi za enotnost strokovnih metod in postopkov na področju ohranjanja narave;

6. izvaja strokovni nadzor nad izvajanjem naravovarstvenih nalog;

7. izvaja neposredni nadzor na zavarovanih območjih, ki jih je ustanovila država in nimajo svojega upravljavca, ter neposredni nadzor zunaj zavarovanih območij;

8. daje soglasja v postopku pridobitve soglasja k pravnemu poslu z nepremičninami na zavarovanih območjih;

9. daje oceno ogroženosti iz 105. člena tega zakona;

10. izdaja naravovarstvena soglasja.

(3) Poleg nalog iz prejšnjih odstavkov opravlja zavod tudi te naloge:

1. strokovno pomaga lastnikom naravnih vrednot in lastnikom zemljišč na zavarovanih območjih;

2. skrbi za izobraževanje o ohranjanju narave;

3. skrbi za ozaveščanje javnosti o pomenu ohranjanja narave.

(4) S soglasjem ustanovitelja lahko opravlja zavod tudi druge naloge.

118. člen

(zastopanje interesov ohranjanja narave)

Zavod ima pravico in dolžnost zastopati interese ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot v vseh upravnih in sodnih postopkih, katerih predmet so sestavine biotske raznovrstnosti, naravne vrednote ali zavarovana območja.

119. člen

(organiziranost zavoda)

Zavod ima organizacijske enote, s katerimi pokriva celotno območje države.

120. člen

(organi)

Organi zavoda so svet zavoda, direktor zavoda, strokovni svet zavoda in strokovni vodja zavoda.

121. člen

(svet zavoda)

(1) Svet zavoda sestavljajo predstavniki ustanovitelja, delavcev zavoda in uporabnikov.

(2) Svet zavoda sprejema statut zavoda, programe dela, finančni načrt in zaključni račun ter splošne akte, za katere je tako določeno v statutu, in opravlja nadzor nad upravljanjem in poslovanjem zavoda.

(3) Statut zavoda se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Podrobnejše naloge in sestava sveta zavoda se določijo s statutom.

122. člen

(direktor zavoda)

(1) Direktor zavoda organizira in vodi delo ter poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

(2) Direktorja zavoda imenuje in razrešuje vlada.

123. člen

(strokovni svet)

(1) Strokovni svet zavoda je kolegijski strokovni organ zavoda, ki obravnava strokovna vprašanja in predlaga rešitve in priporočila.

(2) Strokovni svet vodi strokovni vodja.

(3) Vodje organizacijskih enot so člani strokovnega sveta glede na funkcijo, ki jo opravljajo.

(4) Število članov, podrobnejša sestava sveta, način oblikovanja in naloge se določijo s statutom zavoda v skladu s tem zakonom.

124. člen

(strokovni vodja)

(1) Strokovni vodja vodi strokovno delo zavoda in odgovarja za strokovnost dela zavoda.

(2) Strokovnega vodjo imenuje svet zavoda na podlagi javnega razpisa in po predhodno pridobljenem mnenju ministrstva.

125. člen

(vodja organizacijske enote)

(1) Vodja organizacijske enote organizira in strokovno vodi delo organizacijske enote.

(2) Podrobnejše naloge in pooblastila vodje organizacijske enote se določijo s statutom.

126. člen

(pravice, obveznosti in odgovornosti zavoda v pravnem prometu)

(1) Premoženje zavoda je last države.

(2) Za upravljanje premoženja je zavod odgovoren državi.

(3) Zavod uporablja in upravlja premoženje s skrbnostjo dobrega gospodarja.

(4) Zavod samostojno upravlja premično premoženje, nepremično premoženje pa samo po predhodnem soglasju ustanovitelja.

(5) Zavod nastopa v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun.

(6) Zavod odgovarja za svoje obveznosti z vsemi sredstvi, ki jih upravlja.

127. člen

(sredstva za delo zavoda)

(1) Zavod pridobiva sredstva za opravljanje dejavnosti iz državnega proračuna, s prodajo storitev ter z dotacijami, donacijami in iz drugih virov.

(2) Presežek prihodkov nad odhodki uporablja zavod za izvajanje in razvoj svoje dejavnosti.

(3) O načinu razpolaganja s presežkom prihodkov nad odhodki odloča svet zavoda na predlog direktorja in v soglasju z ustanoviteljem.

128. člen

(odgovornosti ustanovitelja za obveznosti zavoda)

(1) Ustanovitelj odgovarja za obveznosti zavoda, ki jih zavod prevzema v skladu z letnim programom dela in finančnim načrtom, do višine vrednosti nepremičnega premoženja, ki ga upravlja zavod.

(2) Zavod vsako leto pripravi program dela, finančni načrt in zaključni račun zavoda ter jih predloži ustanovitelju v soglasje.

129. člen

(ustanoviteljske pravice in subsidiarna uporaba)

(1) Ustanoviteljske pravice in obveznosti izvaja vlada.

(2) Za delovanje javnega zavoda se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavode, če ni s tem zakonom določeno drugače.

7.2.2. Upravljalci zavarovanih območij

130. člen

(upravljalci)

(1) Zavarovano območje upravljajo upravljalci zavarovanega območja v skladu s tem zakonom in z aktom o zavarovanju.

(2) S širšim zavarovanim območjem lahko upravlja javni zavod ali se za upravljanje podeli koncesija.

(3) Za upravljanje ožjega zavarovanega območja se lahko podeli koncesija ali ga upravlja ustanovitelj neposredno.

(4) Koncesija se podeli fizični ali pravni osebi na podlagi določb o podeljevanju koncesij iz zakona, ki ureja gospodarske javne službe.

(5) Za ustanovitev in delovanje javnega zavoda se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavode, če ni s tem zakonom določeno drugače.

131. člen

(sodelovanje lokalnih skupnosti pri upravljanju)

(1) Lokalne skupnosti, ki so na zavarovanem območju, ki ga je ustanovila država, sodelujejo pri upravljanju zavarovanega območja in dajejo mnenje k izboru koncesionarja za upravljanje zavarovanega območja.

(2) Če upravlja zavarovano območje javni zavod, imajo lokalne skupnosti v svetu javnega zavoda svoje predstavnike.

(3) Število predstavnikov lokalnih skupnosti se določi v aktu o ustanovitvi javnega zavoda.

(4) Če upravlja zavarovano območje koncesionar, se sodelovanje lokalnih skupnosti pri upravljanju zavarovanega območja zagotovi z ustanovitvijo posebnega odbora za zavarovano območje.

(5) Odbor iz prejšnjega odstavka ustanovi minister, ki določi število članov odbora, ki mora biti liho, in imenuje predsednika odbora ter polovico članov odbora. Polovico članov odbora imenujejo lokalne skupnosti, ki so na zavarovanem območju.

(6) Odbor spremlja upravljanje zavarovanega območja, obravnava upravljavski načrt in letne načrte upravljavca ter daje mnenja in predloge v zvezi z upravljanjem zavarovanega območja.

(7) Koncesionar zagotavlja administrativne in druge pomoči za delo odbora.

132. člen

(lokalna javna služba)

(1) Upravljanje zavarovanih območij, ki jih je ustanovila lokalna skupnost, je obvezna lokalna javna služba.

(2) Lokalna skupnost zagotovi opravljanje javne službe iz prejšnjega odstavka na način iz 130. člena tega zakona.

133. člen

(naloge upravljanja zavarovanih območij)

(1) Upravljavca zavarovanega območja opravlja varstvene, strokovne, nadzorne in upravljalvske naloge na zavarovanem območju.

(2) Upravljavca opravlja kot javno službo te naloge:

1. pripravlja predlog načrta upravljanja;
2. sprejema letne načrte upravljanja in opravlja oziroma skrbi za opravljanje v načrtu določenih nalog;
3. sodeluje z lokalnimi skupnostmi pri doseganju namena zavarovanja in zastavljenih ciljev varstva in razvoja zavarovanih območij;

4. stalno spremlja in analizira stanje narave in naravnih vrednot na zavarovanem območju;

5. upravlja nepremičnine, ki so v lasti ustanovitelja na zavarovanem območju, za potrebe upravljanja, če je v aktu o zavarovanju tako določeno;

6. sodeluje z zavodom pri pripravi naravovarstvenih smernic za del, ki se nanaša na zavarovano območje;

7. izvaja varstvene ukrepe na zavarovanem območju;

8. sklepa pogodbe za varstvo naravnih vrednot na zavarovanem območju iz 47. člena tega zakona;

9. sklepa pogodbe o skrbništvu nad naravnimi vrednotami na zavarovanem območju iz 48. člena tega zakona;

10. sodeluje v postopku določanja odškodnine iz 93. člena tega zakona na zavarovanem območju;

11. usklajuje in spremlja izvajanje raziskovalnih nalog v zvezi z zavarovanim območjem;

12. skrbi za vzdrževanje, obnavljanje in varovanje naravnih vrednot na zavarovanem območju;

13. skrbi za predstavljanje zavarovanega območja;

14. sodeluje z lastniki zemljišč na zavarovanem območju, jim strokovno pomaga in svetuje;

15. pripravlja in vzdržuje poti in označbe ter drugo infrastrukturo, ki je namenjena obisku zavarovanega območja;

16. vodi obiskovalce po zavarovanem območju;

17. zagotavlja dostop do informacij o zavarovanem območju.

(3) Na podlagi javnega pooblastila izvaja upravljavca neposredni nadzor na zavarovanem območju.

134. člen

(izvajanje upravljanja)

(1) Upravljalci lahko uredijo naravne vrednote za ogledovanje in obiskovanje v skladu z aktom o zavarovanju.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe iz 43. člena tega zakona.

(3) Javni zavod lahko opravlja tudi druge dejavnosti, določene z aktom o zavarovanju in statutom, ki niso v nasprotju z dejavnostmi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

135. člen
(sredstva)

(1) Presežek prihodkov nad odhodki, ki nastane pri delovanju upravljavca, se nameni za opravljanje dejavnosti varstva zavarovanega območja.

(2) Upravljavec pridobiva sredstva za opravljanje dejavnosti iz državnega proračuna, s prodajo storitev ter z dotacijami, donacijami in iz drugih virov.

136. člen

(upravljanje naravnih vrednot v lasti države)

(1) Naravne vrednote, nepremičnine na zavarovanih območjih in stvari, ki jim služijo in so v lasti države, upravlja upravni organ, pristojen za ohranjanje narave.

(2) Upravljanje iz prejšnjega odstavka zajema:

– skrb za tako rabo naravnih vrednot in nepremičnin na zavarovanih območjih, ki zagotavlja varstvo naravnih vrednot in izvajanje namenov, zaradi katerih je bilo ustanovljeno zavarovano območje,

– sklepanje pravnih poslov v zvezi z rabo nepremičnin na zavarovanih območjih in s stvarmi, ki jim služijo, v skladu z zakonom.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena upravlja v skladu z aktom o zavarovanju zavarovanega območja, ki ga je ustanovila država, naravne vrednote, nepremičnine na zavarovanih območjih in stvari, ki jim služijo in so v lasti države, upravljavec zavarovanega območja.

7.3. Delovanje društev v javnem interesu

137. člen

(opravljanje dejavnosti v javnem interesu)

(1) Strokovna in ljubiteljska društva na področju ohranjanja narave opravljajo dejavnost v javnem interesu v delu, v katerem namen ustanovitve in samo delovanje društva presegata uresničevanje interesov članov društva.

(2) Društvo lahko pridobi status društva, ki deluje v javnem interesu, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. opravlja dejavnosti s področja ohranjanja narave;

2. društvo je za izvajanje teh dejavnosti že prejelo priznanje, nagrado ali drugo ugodno oceno mednarodno priznanih strokovnjakov;

3. društvo pridobiva del sredstev za svoje delovanje pri ohranjanju narave tudi s članarino;

4. izkazana je pretežna poraba sredstev društva za namene javnega interesa ohranjanja narave in

5. društvo s svojim delovanjem pomembno prispeva k ohranjanju narave s tem, da dejavno sodeluje pri ohranjanju narave, izvaja promocijo ohranjanja narave ali širi strokovno znanje na področju ohranjanja narave z izobraževanjem in vzgojo.

(3) Društvo, ki pridobi status društva, ki deluje v javnem interesu, ima pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih.

138. člen

(podelitev statusa)

(1) Minister podeli društvu, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo.

(2) Pogodbo med državo in društvom iz prejšnjega odstavka v zvezi z nadomestili za stroške opravljanja dejavnosti društva, ki je v javnem interesu, sklene v imenu države ministrstvo.

(3) Ministrstvo preverja izpolnjevanje pogojev za pridobitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu, vsakih pet let.

(4) Društvu se ukine status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo ministra v primeru, ko ne izpolnjuje več predpisanih pogojev.

139. člen

(objava)

(1) Sklep o pridobitvi in ukinitvi statusa društva, ki deluje v javnem interesu, se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ministrstvo vodi javno evidenco društev, ki so pridobila status društva, ki deluje v javnem interesu.

(3) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vedenja evidence iz prejšnjega odstavka.

VIII. NAGRADE

140. člen

(nagrade na področju ohranjanja narave)

(1) Nagrade Republike Slovenije na področju ohranjanja narave (v nadaljnjem besedilu: nagrade) se podeljujejo za najvišje dosežke, ki pomembno prispevajo k razvoju stroke na področju ohranjanja narave in k ohranjanju narave.

(2) Ime nagrade iz prejšnjega odstavka je Nagrada Rada Smerduja.

141. člen

(postopek)

(1) Kandidate za nagrade lahko predlagajo fizične in pravne osebe.

(2) Nagrado lahko prejme posameznik, skupina, društvo, ustanova, zavod ali druga organizacija za izjemne dosežke pri ohranjanju narave.

(3) Nagrade podeljuje Odbor za podeljevanje nagrad Republike Slovenije na področju ohranjanja narave (v nadaljnjem besedilu: odbor).

(4) Odbor ima predsednika in osem članov, ki jih izmed priznanih strokovnjakov s področja ohranjanja narave imenuje vlada na predlog ministra.

(5) Mandat predsednika in članov odbora traja štiri leta.

(6) Odbor lahko oblikuje posebne strokovne komisije za posamezna področja svojega dela, ki pripravijo strokovna mnenja o posameznih predlogih.

(7) Odbor sprejme statut, s katerim uredi zlasti način ustanovitve in pristojnosti strokovnih komisij, vsebino in čas trajanja javnega razpisa, podrobnejša merila za podeljevanje nagrad ter način svojega dela in zagotavljanja njegove javnosti.

(8) Statut začne veljati, ko z njim soglaša vlada.

(9) Statut se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

142. člen

(javni razpis)

Odbor vsako leto objavi javni razpis s pogoji, ki jih morajo izpolnjevati kandidati za nagrade.

143. člen

(število nagrad)

Odbor lahko vsako leto podeli največ tri nagrade.

144. člen

(sredstva)

(1) Sredstva za delovanje odbora zagotavlja država.

(2) Strokovna in administrativno-tehnična opravila za odbor opravlja ministrstvo.

145. člen

(denarna višina nagrad)

Glede na s proračunom Republike Slovenije zagotovljena sredstva odbor vsako leto določi višino nagrad.

146. člen

(poročilo o delu odbora)

Odbor mora v 30 dneh po podelitvi nagrad izdelati poročilo o svojem delu in ga predložiti vladi.

IX. FINANCIRANJE

147. člen

(plačilo stroškov izravnalnih ukrepov)

Za plačilo stroškov, ki jih krije povzročitelj okrnitve narave v zvezi z izravnalnimi ukrepi, se uporabljajo določbe zakona o varstvu okolja, ki urejajo obveznost povzročitelja obremenitve, da krije celotne stroške zaradi obremenjevanja okolja.

148. člen

(naravovarstvena dajatev)

(1) Fizična in pravna oseba, ki rabi naravno vrednoto na podlagi veljavnega pravnega naslova in katere lastnik je država ali lokalna skupnost, plača za njeno rabo povračilo.

(2) Osnova za plačilo povračila je vrsta, količina in obseg rabe naravne vrednote.

(3) Višino povračila, način izračunavanja, odmere ter plačevanja in merila za znižanje in oprostitev predpiše vlada.

(4) Za naravne vrednote lokalnega pomena določi povračilo lokalna skupnost.

149. člen

(vstopnina)

(1) Fizična ali pravna oseba, ki uredi naravno vrednoto za ogledovanje in obiskovanje, ima pravico zaračunavati vstopnino.

(2) Višina vstopnine zajema praviloma povrnitev stroškov za ureditev naravne vrednote za ogledovanje in obiskovanje in jo na predlog osebe iz prvega odstavka tega člena potrdi minister.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka potrdi višino vstopnine za naravno vrednoto lokalnega pomena pristojni občinski organ.

150. člen

(javni stroški ohranjanja narave)

(1) Država zagotavlja sredstva za ukrepe ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot, opravljanje javne službe ohranjanja narave ter za odškodnine po tem zakonu.

(2) Lokalna skupnost zagotavlja sredstva za ukrepe iz prejšnjega odstavka, če se nanašajo na varstvo naravnih vrednot lokalnega pomena.

X. NADZOR

10.1. Inšpekcijski nadzor

151. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov oziroma ukrepov, izdanih na njegovi podlagi, izvajajo inšpektorji, pristojni za ohranjanje narave.

(2) Uresničevanje določb tega zakona in predpisov ter ukrepov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na delovna področja drugih ministrstev, nadzorujejo tudi inšpektorji, pristojni za nadzor teh delovnih področij, v skladu z zakonom.

(3) Za inšpektorja iz prvega odstavka tega člena je lahko imenovana oseba, ki poleg splošnih pogojev za delo v državni upravi izpolnjuje še naslednje pogoje: da ima ustrezno visokošolsko izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju varstva naravnih dobrin ali varstva naravnih vrednot ter opravljen izpit za inšpektorja.

152. člen

(nadzor carinskih organov)

(1) Carinski organi imajo pri nadzoru izvajanja določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov in ukrepov v zvezi z uvozom, izvozom in tranzitom rastlin in živali ter drugega blaga na podlagi tega zakona naslednja pooblastila:

1. odrediti zaseg živali, če se z njimi ravna v nasprotju z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, in njihovo izročitev zatočišču;

2. odrediti zaseg rastlin, če se z njimi ravna v nasprotju z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, in njihovo izročitev ali prodajo;

3. odrediti zaseg drugega blaga, če se z njim ravna v nasprotju z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, obvestiti pristojnega inšpektorja in hraniti blago;

4. predlagati uvedbo postopka zaradi prekrška oziroma v skladu s 161. členom tega zakona izreči mandatno kazen.

(2) Pritožba zoper odločbo, ki jo izda pristojni carinski organ v primerih iz prejšnjega odstavka, ne zadrži njene izvršitve.

153. člen

(ukrepi)

(1) Inšpektor iz 151. člena tega zakona ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, če ugotovi, da so kršene določbe tega zakona ali določbe predpisov, izdanih na njegovi podlagi, še pooblastilo nadzirati izkoriščanje ali rabo naravnih vrednot in sestavin biotske raznovrstnosti glede njihove usklajenosti z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi in pristojnosti:

1. odrediti vzpostavitev naravnih vrednot ali sestavin biotske raznovrstnosti v prvotno stanje oziroma odrediti sanacijo na stroške povzročitelja;

2. odrediti prepoved izvajanja posega ali opravljanja dejavnosti, ki se izvaja v nasprotju z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi;

3. odrediti odpravo škode in vrnitev v prejšnje stanje;

4. odrediti zaseg predmetov, s katerimi je bil povzročen prekršek po tem zakonu;

5. odrediti zaseg predmetov, ki so nastali s storitvijo prekrška po tem zakonu;

6. odrediti zaseg živali, če se z njimi ravna v nasprotju z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, in njihovo izročitev zatočišču, če niso sposobne preživeti v naravi;

7. odrediti zaseg rastlin, če se z njimi ravna v nasprotju z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, in njihovo izročitev ali prodajo;

8. odrediti druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Pritožba zoper odločbo, ki jo izda pristojni inšpektor v primerih iz prejšnjega odstavka, ne zadrži njene izvršitve.

(3) Če inšpektor pri izvajanju inšpekcijskega nadzora po tem zakonu naleti na fizični odpor ali če tak odpor lahko utemeljeno pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

154. člen

(ustna odločba)

(1) Pristojni carinski organ in inšpektor izdata ustno odločbo in takoj odredita izvršitev odločbe, kadar je to potrebno zaradi preprečitve dejavnosti, zaradi katere bi lahko nastala neposredna nevarnost za obstoj naravne vrednote, biotsko raznovrstnost ali je neposredno ogroženo naravno ravnovesje.

(2) Pristojni carinski organ in inšpektor morata v osmih dneh od izreka ustne odločbe izdelati odločbo tudi v pisni obliki.

10.2. Neposredni nadzor

155. člen

(neposredni nadzor)

(1) Neposredni nadzor v naravi nad spoštovanjem prepovedi tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov izvajajo poleg inšpektorjev tudi naravovarstveni nadzorniki.

(2) Naloge neposrednega nadzora so:

1. neposredno spremljanje stanja;
2. nadzor nad izvajanjem varstvenih režimov;
3. ugotavljanje dejanskega stanja pri kršitvah prepovedi iz tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter obveščanje pristojnih inšpekcijskih organov;
4. opozarjanje oseb na varstvene režime zaradi preprečevanja kaznivih ravnanj.

(3) Naloge iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka se opravljajo na podlagi javnega pooblastila.

(4) Naloge iz drugega odstavka tega člena opravljajo naravovarstveni nadzorniki, ki so za to delo posebej usposobljeni in imajo pooblastilo po tem zakonu.

(5) Naravovarstveni nadzornik ima službeni znak in izkaznico ter predpisano uniformo.

(6) Naravovarstveni nadzornik ima pravico od osebe, ki ne spoštuje določb tega zakona, zahtevati in dobiti na vpogled osebno izkaznico ali javno listino, s katero se dokazuje istovetnost te osebe. Naravovarstveni nadzornik lahko tudi fotodokumentira potek kršitve in kršilca pri storitvi kaznivega ravnanja.

(7) O sumu kaznivega dejanja mora naravovarstveni nadzornik takoj obvestiti policijo, navesti vsa znana dejstva in dokaze ter izročiti dokaze, ki jih je pridobil.

(8) Naravovarstveni nadzornik ima pravico takoj na kraju samem izreči, izterjati ali izdati plačilni nalog za denarno kazen od tistih, ki jih zaloti pri prekršku iz 1., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 161. člena tega zakona.

156. člen

(izvajalci neposrednega nadzora)

(1) Neposredni nadzor na zavarovanih območjih zagotavljajo upravljavci zavarovanih območij.

(2) Neposredni nadzor zunaj zavarovanih območij zagotavlja zavod.

(3) Upravljavci zavarovanih območij in zavod morajo zaradi zagotavljanja neposrednega nadzora skleniti delovno ali drugo ustrezno pogodbo s fizično osebo, ki je usposobljena za opravljanje neposrednega nadzora ali zaposlena pri osebi javnega prava, ki je ustanovljena z namenom varstva naravnih dobrin.

(4) Usposobljenost iz prejšnjega odstavka se dokazuje s pooblastilom iz 157. člena tega zakona.

157. člen

(pogoji za naravovarstvene nadzornike)

(1) Naravovarstveni nadzornik je lahko vsak polnoleten državljan Republike Slovenije, ki ima pooblastilo po tem zakonu.

(2) Pooblastilo iz prejšnjega odstavka izdaja naravovarstvenim nadzornikom in prostovoljnim nadzornikom po opravljenem preizkusu znanja minister.

(3) Preizkus znanja iz prejšnjega odstavka se izvede na podlagi predpisanega programa preverjanja strokovnega znanja, ki zajema poznavanje predpisov s področja ohranjanja narave in splošnega upravnega postopka v delu, ki se nanaša na izvajanje njihovih pooblastil.

(4) Ministrstvo vodi evidenco izdanih pooblastil za naravovarstvene in prostovoljne nadzornike, ki vsebuje naslednje podatke:

- ime in priimek,
- rojstne podatke,
- podatke o strokovni izobrazbi,
- prebivališče (stalno bivališče),
- podatke o opravljenem preizkusu znanja.

(5) Vlada predpiše program strokovnega usposabljanja in preverjanja znanja, podrobnejši način in postopek za izdajo pooblastil po tem zakonu ter način vodenja evidence iz tega člena.

(6) Minister predpiše podrobnejše določbe o službenem znaku in izkaznici naravovarstvenih nadzornikov ter v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, uniformo.

158. člen

(izvajanje mandatnih kazni)

(1) Zadolžitev z bloki za kaznovanje storilcev prekrškov takoj na kraju samem in plačilnimi nalogi, ki jih imajo naravovarstveni nadzorniki, in razdolževanje z bloki ter izterjanimi sredstvi vodi inšpektorat, pristojen za ohranjanje narave.

(2) Obrazec blokov za izrekanje denarnih kazni in obrazec plačilnega naloga ter podrobnejša pravila poslovanja s finančnimi in drugimi sredstvi predpiše minister.

159. člen

(prostovoljni nadzorniki)

(1) Naloge neposrednega nadzora lahko kot prostovoljno dolžnost opravlja tudi vsaka fizična oseba, ki izpolnjuje pogoje iz tega zakona (v nadaljnjem besedilu: prostovoljni nadzornik).

(2) Prostovoljni nadzornik je lahko vsak polnoleten državljan Republike Slovenije, ki ima pooblastilo po tem zakonu.

(3) Določbe od drugega do sedmega odstavka 155. člena tega zakona se uporabljajo tudi za prostovoljne nadzornike.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

160. člen

(prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če iztrebi rastlinsko ali živalsko vrsto (prvi odstavek 14. člena);

2. če zniža število rastlin ali živali posameznih populacij, zoža njihove habitate ali poslabša življenjske razmere do take mere, da postane vrsta ogrožena (drugi odstavek 14. člena);

3. če namerno, brez opravičljivega razloga uniči ali poškoduje habitate populacij rastlinskih ali živalskih vrst (četrti odstavek 14. člena);

4. če posega v naravo v nasprotju s predpisanim načinom in pogoji (drugi odstavek 15. člena);

5. če ne rabi rastlin ali živali v skladu s predpisanimi pogoji (drugi odstavek 16. člena);

6. če rabi rastline ali živali, ki jih je prepovedano rabiti, ali jih rabi v nasprotju s predpisano omejitvijo rabe (tretji odstavek 16. člena);

7. če naseli rastline ali živali tujerodnih vrst brez dovoljenja (drugi in tretji odstavek 17. člena);

8. če goji živali domorodnih ali tujerodnih vrst brez dovoljenja (prvi odstavek 21. člena);

9. če ravna v nasprotju z varstvenim režimom, ki ga za rastlinske ali živalske vrste, ki so varovane na podlagi ratificiranih mednarodnih pogodb, predpiše vlada (prvi odstavek 26. člena);

10. če ravna v nasprotju s predpisanimi smernicami za ohranitev ugodnega stanja vrste (tretji odstavek 26. člena);

11. če ravna z biotehnoško spremenjenimi rastlinami ali živalmi v nasprotju z določbami tega zakona (27. člen);

12. če upravlja gensko banko brez pooblastila ministra (tretji odstavek 29. člena);

13. če ravna v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja pri odvzemu biološkega materiala iz narave ali z biološkim materialom v genskih bankah (šesti odstavek 29. člena);

14. če ravna v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja pri odvzemu genskega materiala iz narave (četrti odstavek 30. člena);

15. če ravna v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja, varstvenimi režimi ali razvojnimi usmeritvami za ohranitev ekološko pomembnih območij (peti odstavek 32. člena);

16. če ravna v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja, varstvenimi režimi ali razvojnimi usmeritvami za ohranitev posebnih varstvenih območij (tretji odstavek 33. člena);

17. če ravna z naravno vrednoto v nasprotju s predpisanimi varstvenimi ali razvojnimi usmeritvami (tretji odstavek 37. člena);

18. če ravna z naravno vrednoto tako, da ogrozi njen obstoj (drugi odstavek 40. člena);

19. če uredi naravno vrednoto za ogledovanje in obiskovanje brez dovoljenja (prvi odstavek 42. člena);

20. če brez koncesije rabi naravno vrednoto (prvi odstavek 43. člena);

21. če ravna v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja, varstvenimi režimi ali razvojnimi usmeritvami zavarovane naravne vrednote (drugi odstavek 49. člena);

22. če ravna v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja ali varstvenimi režimi začasno zavarovane naravne vrednote (tretji odstavek 50. člena);

23. če ravna v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja in varstvenimi režimi na zavarovanem območju (prvi odstavek 53. člena);

24. če izvaja posege in dejavnosti v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja ali z načrtom upravljanja (prvi odstavek 54. člena);

25. če ravna z minerali ali fosili v nasprotju s predpisanimi pravili ravnanja (73. člen);

26. če odvzame iz narave minerale ali fosile, ki so zavarovani, brez dovoljenja (drugi odstavek 75. člena);

27. če brez dovoljenja odvzame iz narave minerale ali fosile zaradi dajanja v promet (tretji odstavek 76. člena);

28. če uporablja pri odvzemu mineralov ali fosilov iz narave prepovedane načine ali sredstva (prvi odstavek 77. člena);

29. če uporabi prepovedane načine ali sredstva v nasprotju z dovoljenjem (drugi odstavek 77. člena);

30. če ne prijavi raziskovanja (prvi odstavek 78. člena);

31. če raziskuje nahajališča mineralov in fosilov v nasprotju z dovoljenjem (tretji odstavek 78. člena);

32. če ravna v nasprotju s predpisanim varstvenim režimom za ogrožene rastlinske ali živalske vrste (prvi odstavek 81. člena);

33. če izvaja poseg v naravo brez predpisanega dovoljenja (tretji odstavek 104. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 50.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 30.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Policist lahko takoj na kraju samem izreče, izterja ali izda plačilni nalog za denarno kazen 50.000 tolarjev posamezniku, ki ga zaloti pri dejanju samem, zaradi prekrška iz 3. in 29. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Naravovarstveni nadzornik, pristojni inšpektor, carnik ali policist lahko v okviru pristojnosti za nadzor tega zakona pred podajo predloga za uvedbo postopka o prekršku zasežejo predmete, ki so uporabljeni za prekršek ali namenjeni za prekršek ali so nastali s prekrškom.

(7) Naravne vrednote, ki jih posameznik pridobi s storitvijo prekrška, se zasežejo in vrnejo lastniku ali upravljavcu zavarovanega območja.

161. člen (prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 600.000 do 8.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

1. če namerno, brez opravičljivega razloga ubije, poškoduje ali vznemiri rastline ali živali (tretji odstavek 14. člena);

2. če ne obvesti ministrstva o nameravani doselitvi rastlin ali živali tujerodnih vrst (drugi odstavek 18. člena);

3. če doseli rastline ali živali tujerodnih vrst, ki jih je prepovedano doseliti (četrti odstavek 18. člena);

4. če zadržuje živali domorodnih ali tujerodnih vrst v ujetništvu v neustreznih bivalnih razmerah in brez ustrezne oskrbe (prvi odstavek 19. člena);

5. če ne obvesti ministrstva o pridobitvi živali v predpisanem roku (drugi odstavek 19. člena);

6. če zadržuje živali domorodnih ali tujerodnih v ujetništvu z namenom prikazovanja javnosti brez dovoljenja (prvi odstavek 20. člena);

7. če trgovec z živalmi ne zagotovi predpisanih bivalnih razmer in ustrezne oskrbe ali ne vodi predpisanih evidenc (prvi odstavek 23. člena);

8. če ravna v nasprotju s pravili varstva rastlinskih in živalskih vrst, ki jih predpiše vlada (24. člen);

9. če izvozi, uvozi ali poskuša uvoziti ali izvoziti rastline ali živali, njihove dele ali izdelke iz njih brez dovoljenja ministra (prvi odstavek 25. člena);

10. če izvaja ali poskuša izvajati tranzit rastlin ali živali, njihovih delov ali izdelkov iz njih brez dovoljenja ministra, če je dovoljenje predpisano (prvi odstavek 25. člena);

11. če ravna v nasprotju s predpisanimi smernicami za ohranitev ugodnega stanja habitatnih tipov (četrti odstavek 31. člena);

12. če ravna v nasprotju s predpisanimi smernicami za ohranitev biotske raznovrstnosti (peti odstavek 35. člena);

13. če ravna v nasprotju s predpisanimi načini in pogoji poseganja v naravo (drugi odstavek 36. člena);

14. če ne prijavi najdbe minerala ali fosila (prvi odstavek 74. člena);

15. če v zvezi z najdbo minerala ali fosila ne ravna na predpisan način (74. člen);

16. če ne vodi predpisanih evidenc ali jih ne vodi na predpisan način (četrti in peti odstavek 76. člena);

17. če oseba, ki je raziskovala, ne izroči zahtevane dokumentacije po končanem raziskovanju (peti odstavek 78. člena);

18. če izvozi ali poskuša izvoziti mineral ali fosil brez dovoljenja ministra (prvi odstavek 79. člen);

19. če izvozi ali poskuša izvoziti mineral ali fosil, ki ga je prepovedano izvoziti (drugi odstavek 79. člena);

20. če ravna v nasprotju s predpisanim varstvenim režimom za varstvo izjemnega osebka, populacije ali njihovega habitata (82. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 150.000 do 4.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 40.000 do 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 20.000 do 140.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Pristojni inšpektor ali naravovarstveni nadzornik lahko takoj na kraju samem izreče, izterja ali izda plačilni nalog za denarno kazen 30.000 tolarjev posamezniku, ki ga zaloti pri dejanju samem, zaradi prekrška iz 1., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Policist lahko takoj na kraju samem izreče, izterja ali izda plačilni nalog za denarno kazen 30.000 tolarjev posamezniku, ki ga zaloti pri dejanju samem, zaradi prekrška iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

(7) Carinik lahko takoj na kraju samem izreče, izterja ali izda plačilni nalog za denarno kazen 30.000 tolarjev posamezniku, ki ga zaloti pri dejanju samem, zaradi prekrška iz 9., 10., 18. in 19. točke prvega odstavka tega člena.

(8) Naravovarstveni nadzornik, pristojni inšpektor, carinik ali policist lahko v okviru pristojnosti za nadzor tega zakona pred podajo predloga za uvedbo postopka o prekršku zasežejo predmete, ki so uporabljeni za prekršek ali namenjeni za prekršek ali so nastali s prekrškom.

(9) Naravne vrednote, ki jih posameznik pridobi s storitvijo prekrška, se zasežejo in vrnejo lastniku ali upravljavcu zavarovanega območja.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

162. člen

Šteje se, da zakoni in podzakonski predpisi, ki urejajo naravno dediščino in naravne znamenitosti, urejajo naravne vrednote po tem zakonu.

163. člen

(1) Akti o razglasitvi naravne znamenitosti oziroma rednosti oziroma prirodne znamenitosti, ki so bili izdani na podlagi zakona o varstvu kulturnih spomenikov in prirodnih znamenitosti v Ljudski republiki Sloveniji (Uradni list LRS, št. 23/48), zakona o varstvu kulturnih spomenikov in naravnih znamenitosti (Uradni list LRS, št. 22/58), zakona o varstvu narave (Uradni list SRS, št. 7/70) in zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86, 8/90 in Uradni list RS, št. 26/92) ostanejo v veljavi do uveljavitve aktov o zavarovanju naravnih vrednot po tem zakonu.

(2) Akte o zavarovanju naravnih vrednot po tem zakonu izdajo pristojni državni ali lokalni organi, glede na razvrstitev naravnih vrednot na naravne vrednote državnega in lokalnega pomena po tem zakonu.

164. člen

(1) Kulturni spomeniki, ki so pridobili varstveni status na podlagi zakonov iz prejšnjega člena in zakona o varstvu kulturnih spomenikov v LR Sloveniji (Uradni list LRS, št. 26/61) in izpolnjujejo pogoje za pridobitev statusa naravne vrednote po tem zakonu, pridobijo status naravne vrednote ob soglasju ministra za kulturo.

(2) Seznam naravnih vrednot iz prejšnjega odstavka določi minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za kulturo.

(3) Seznam iz prejšnjega odstavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

165. člen

(1) Vlada Republike Slovenije sprejme v enem letu od uveljavitve tega zakona predpis iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona.

(2) Minister za okolje in prostor izda v enem letu od uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka predpis iz šestega odstavka 37. člena tega zakona.

166. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se:

– Naravni rezervat Škocjanski zatok po zakonu o naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98) šteje za naravni rezervat iz 66. člena tega zakona,
– Spominski park Trebče po zakonu o spominskem parku Trebče (Uradni list SRS, št. 1/81 in 42/86) šteje za regijski park z imenom Kozjanski park iz 70. člena tega zakona.

(2) Za akte o zavarovanju naravnih vrednot državnega pomena se štejejo naslednji občinski odloki o razglasitvi naravnih znamenitosti:

1. odlok o razglasitvi naravnega spomenika Debeli rtič (Primorske novice – Uradne objave, št. 33/91);

2. odlok o razglasitvi posameznih naravnih spomenikov in spomenikov oblikovane narave v Občini Piran (Primorske novice – Uradne objave, št. 5/90), v delu, ki se nanaša na naravni spomenik Rt Madona;

3. odlok o razglasitvi Krajinskega parka Sečoveljske soline (Primorske novice, Uradne objave, št. 5/90);

4. odlok o razglasitvi Krajinskega parka Strunjan (Primorske novice, Uradne objave, št. 5/90, popr. 26/90, 3/90, popr. 6/90 in 16/92);

5. odlok o razglasitvi Krajinskega parka Kolpa (Uradni list RS, št. 82/98);

6. odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Postojna (Primorske novice, Uradne objave, št. 29/84), v delu, ki se nanaša na Postojnski jamski sistem;

7. odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Postojna (Primorske novice, Uradne objave, št. 29/84), v delu, ki se nanaša na Predjamski jamski sistem.

167. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona postanejo javni zavodi Triglavski narodni park, Spominski park Trebče in Park Škocjanske jame upravljavci zavarovanih območij in nadaljujejo z upravljanjem zavarovanih območij v skladu z določbami tega zakona in določbami aktov o zavarovanju, če niso v nasprotju s tem zakonom.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona postane koncesionar v Naravnem rezervatu Škocjanski zatok upravljavec zavarovanega območja in nadaljuje z upravljanjem zavarovanega območja v skladu z določbami tega zakona, določbami akta o zavarovanju in akta o podelitvi koncesije, če niso v nasprotju s tem zakonom.

(3) Vlada Republike Slovenije uskladi akte o ustanovitvi javnih zavodov iz prvega odstavka tega člena z določili tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena je javni zavod Triglavski narodni park na podlagi javnega pooblastila pristojen dajati oceno ogroženosti in naravovarstveno soglasje iz 105. člena tega zakona za posege na območju Triglavskega narodnega parka in opravljati kot javno službo naloge organiziranja, izvajanja, usklajevanja in spremljanja raziskovalnih nalog v zvezi z območjem Triglavskega narodnega parka, za čas do uskladitve zakona o Triglavskem narodnem parku (Uradni list SRS, št. 17/81, 18/81 in 42/86) z določili tega zakona.

168. člen

(1) Upravljalci obstoječih, z zakoni predpisanih zbirk podatkov morajo na zahtevo ministrstva za okolje in prostor dopustiti dostop do podatkov, ki so pomembni za vzpostavitev in vodenje baz podatkov in evidenc po tem zakonu, in njihovo uporabo, pri čemer se varujejo osebni podatki.

(2) Fizične in pravne osebe, ki imajo podatke ali zbirke podatkov, ki so pomembne za vzpostavitev in vodenje evidenc po tem zakonu, morajo dopustiti kopiranje podatkov Zavodu Republike Slovenije za varstvo narave.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka so upravičene do primerne povračila, če zbiranje podatkov ali njihova obdelava ni bila financirana iz sredstev javne porabe ali sredstev samoupravnih interesnih skupnosti.

(4) Višina zneska povračila iz prejšnjega odstavka se določi s pogodbo, ki jo v imenu države sklene Zavod Republike Slovenije za varstvo narave.

169. člen

(1) Z uveljavitvijo tega zakona preidejo v sestavo Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave tisti delavci iz Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, Ljubljana, Medobčinskega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, Piran, ter zavodov za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje, Kranj, Maribor, Nova Gorica in Novo mesto, ki opravljajo naloge varstva naravnih vrednot.

(2) Zavod Republike Slovenije za varstvo narave prevzame tudi sredstva za delo, inventar in opremo, ki jo uporabljajo delavci iz prejšnjega odstavka, ter dokumentacijo, arhiv in nedokončane zadeve, ki se nanašajo na opravljanje nalog varstva naravnih vrednot.

(3) Prezem delavcev, sredstev, arhiva in nalog iz prejšnjih odstavkov uredita sporazumno ministrstvo za okolje in prostor in ministrstvo za kulturo v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

170. člen

(1) Vlada Republike Slovenije izda izvršilne predpise po tem zakonu, razen predpisa iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona, v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister za okolje in prostor izda izvršilne predpise po tem zakonu, razen predpisa iz šestega odstavka 37. člena tega zakona, v treh letih od uveljavitve tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se izvajanje določb 33. člena tega zakona začne s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti.

171. člen

(1) Deli naravne znamenitosti, redkosti oziroma prirodne znamenitosti, ki so navedene v seznamu, ki je priloga tega zakona (v nadaljnjem besedilu: znamenitosti) in so v družbeni lastnini v sredstvih podjetij in drugih pravnih oseb, preidejo v last države.

(2) V last države preidejo tudi stvari, ki služijo upravljanju, rabi vzdrževanju ali varstvu znamenitosti iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: stvari).

(3) Znamenitosti iz prvega odstavka tega člena in stvari prejšnjega odstavka, ki preidejo v last države, določi ministrstvo za okolje in prostor z ugotovitveno odločbo.

(4) Sredstva podjetij in drugih pravnih oseb, ki so bila do prenosa v last države vložena v znamenitosti in stvari iz prejšnjega odstavka, se določijo v pogodbi med državo ter podjetji in drugimi pravnimi osebami, ki so upravljale z znamenitostmi na dan prenosa v državno last na podlagi predpisa ali pravno močnega akta.

(5) Pri določanju višine teh sredstev na osnovi pogodbe, se upošteva tista vlaganja, ki so pomenila trajno povečanje vrednosti in tista, ki so bila višja od pridobljene koristi iz gospodajeja oziroma iz uporabe teh znamenitosti.

(6) Če do sklenitve pogodbe ne pride v treh mesecih po pravnomočnosti odločbe o znamenitostih in stvareh, ki so prešle v last države, odloči o višini sredstev iz četrtega odstavka tega člena ministrstvo za okolje in prostor.

(7) Deli znamenitosti, ki niso navedene v seznamu iz prvega odstavka tega člena in so v družbeni lastnini v sredstvih podjetij in drugih pravnih oseb, preidejo v last občine, na katere območju se nahajajo.

(8) Za prehod znamenitosti v last občine se smiselno upoštevajo določbe četrtega, petega in šestega odstavka tega člena.

172. člen

(1) Oseba, ki rabi naravno vrednoto na način, za katerega je po tem zakonu predpisana pridobitev dovoljenja ali koncesije, mora vložiti vlogo za izdajo dovoljenja iz 42. člena tega zakona ali vlogo o zainteresiranosti za podelitev koncesije iz 43. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Osebe, ki so imele ob uveljavitvi tega zakona pravico do upravljanja naravne vrednote, pridobljeno po dosedanjih predpisih, pravico obdržijo do ureditve pravic po tem zakonu, izvajajo pa jo lahko v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v aktu o podelitvi pravice.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka imajo ob izpolnjevanju pogojev prednostno pravico pri pridobitvi pravic po tem zakonu. Prednostno pravico izgubijo, če v enem letu ne vložijo vloge iz prvega odstavka tega člena.

173. člen

Do izdelave naravovarstvenih smernic se za določitev vsebine naravovarstvenih smernic uporabljajo strokovne podlage za varstvo območij naravne in kulturne dediščine v delu, ki se nanaša na naravno dediščino, in varstveni režimi, določeni v aktih o razglasitvah, izdanih na podlagi zakonov iz 163. člena tega zakona, in zakonu o Triglavskem narodnem parku (Uradni list SRS, št. 17/81, 18/81 in 42/86), zakonu o Spominskem parku Trebče (Uradni list SRS, št. 1/81 in 42/86), zakonu o regijskem parku Škocjanske jame (Uradni list RS, št. 57/96) in zakonu o Naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98).

174. člen

Upravne naloge po tem zakonu izvaja uprava za varstvo narave kot organ v sestavi ministrstva za okolje in prostor.

175. člen

(1) Šteje se, da so za opravljanje nalog neposrednega nadzora v naravi iz 155. člena tega zakona že usposobljeni naravovarstveni nadzorniki, ki že vsaj tri leta opravljajo naloge neposrednega nadzora v naravi v javnih zavodih Triglavski narodni park, Spominski park Trebče in Park Škocjanske jame ter pri koncesionarju v Naravnem rezervatu Škocjanski zatok.

(2) Osebe, ki so zaposlene v Zavodu za gozdove Slovenije na delovnih mestih s strokovno izobrazbo s področja naravoslovja in imajo najmanj tri leta delovnih izkušenj na tem področju ter delajo v naravi, se na podlagi tega zakona štejejo usposobljene za naravovarstvene nadzornike in izvajajo naloge neposrednega nadzora po tem zakonu na območjih, za katera so pristojne.

(3) Osebe iz prejšnjih odstavkov se vpišejo v evidenco iz 157. člena tega zakona po uradni dolžnosti.

176. člen

(1) Do uveljavitve izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona se še naprej uporabljajo predpisi izdani na podlagi zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86 in Uradni list RS, št. 8/90, 26/92), v delu, ki se nanaša na naravno dediščino in naravne znamenitosti, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisov, ki bodo uredili delovanje društev v javnem interesu na področju varstva okolja, se za podelitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu na področju varstva okolja, smiselno uporabljajo določbe 137. do 139. člena tega zakona.

177. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. določbe zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86 in Uradni list RS, št. 8/90, 26/92), ki urejajo varstvo naravne dediščine;

2. 3.3. točka 5. člena in prvi odstavek 29. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96);

3. četrty odstavek 44. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93);

4. določbe zakona o lastninjenju spomenikov in znamenitosti v družbeni lastnini (Uradni list RS, št. 16/96), v delu, ki se nanaša na naravne znamenitosti.

(2) Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka se na podlagi tega zakona uporabljajo:

1. uredba o varstvu samoniklih gliv (Uradni list RS, št. 57/98) in

2. uredba o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju (Uradni list RS, št. 16/95 in 28/95).

178. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan od objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 801-01/98-7/4

Ljubljana, dne 30. junija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

PRILOGA

Seznam naravnih znamenitosti, redkosti oziroma prirodnih znamenitosti, ki so v celoti, ali katerih deli so v družbeni lastnini v sredstvih podjetij ali drugih pravnih oseb in preidejo v last države:

1. Triglavski narodni park – zakon o Triglavskem narodnem parku (Uradni list SRS, št. 17/81 in 42/86),

2. Spominski park Trebče – zakon o spominskem parku Trebče (Uradni list SRS, št. 1/81 in 42/86),

3. Regijski park Škocjanske jame – zakon o regijskem parku Škocjanske jame (Uradni list RS, št. 57/96),

4. Naravni rezervat Škocjanski zatok – zakon o Naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98),

5. Krajski park Sečoveljske soline – odlok o razglasitvi Krajinskega parka Sečoveljske soline (Primorske novice, Uradne objave, št. 5/90),

6. Krajski park Strunjan – odlok o razglasitvi Krajinskega parka Strunjan (Primorske novice, Uradne objave, št. 5/90 in 16/92),

7. Naravni rezervat Ormoško jezero – odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti v Občini Ormož (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 37/92),

8. Krajski park Drava – odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti na območju Občine Maribor (Medobčinski uradni vestnik, št. 17/92),

9. Krajski park Šturmovec – odlok o razglasitvi in zavarovanju naravnih območij in spomenikov narave v Občini Ptuj (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 14/79),

10. Naravni spomenik kamnolom Drenov grič – Lesno brdo – odlok o razglasitvi opuščenega kamnoloma v Krajevni skupnosti Drenov drič – Lesno brdo za naravni spomenik (Uradni list RS, št. 16/91),

11. Naravna znamenitost Topla na Koroškem – odredba o o razglasitvi doline Tople na Koroškem za naravno znamenitost (Uradni list SRS, št. 32/66),

12. Naravni spomenik Kopriva – odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju Občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

13. Krajski park Rački ribniki – Požeg – odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti na območju občine Maribor (Medobčinski uradni vestnik, št. 17/92);

14. naravna znamenitost podzemna jama: Ahneloch, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

15. naravna znamenitost podzemna jama: Arhovo ali Dacarjevo brezno nad Zg. Dupljami, odlok o razglasitvi Spominskega parka Udin boršt za zgodovinski in kulturni spomenik (Uradni vestnik Gorenjske, št. 20/85),

16. naravna znamenitost podzemna jama: Arneševa luknja v Sp. Dupljah, odlok o razglasitvi Spominskega parka Udin boršt za zgodovinski in kulturni spomenik (Uradni vestnik Gorenjske, št. 20/85),

17. naravna znamenitost podzemna jama: Belinca, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

18. naravna znamenitost podzemna jama: Belojača, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih ter zgodovinskih spomenikov na območju občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 21/92),

19. naravna znamenitost podzemna jama: Brezno na Levpah, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 8/85),

20. naravna znamenitost podzemna jama: Brezno na Vodica, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 8/85),

21. naravna znamenitost podzemna jama: Bukovnik, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

22. naravna znamenitost podzemna jama: Cikova jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

23. naravna znamenitost podzemna jama: Cinkov križ, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

24. naravna znamenitost podzemna jama: Čebulceva jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

25. naravna znamenitost podzemna jama: Čendova jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Tolmin (Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin, št. 5/90),

26. naravna znamenitost podzemna jama: Černičkova jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

27. naravna znamenitost podzemna jama: Črnelsko brezno, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Tolmin (Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin, št. 5/90),

28. naravna znamenitost podzemna jama: Dimnice, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

29. naravna znamenitost podzemna jama: Divaška jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

30. naravna znamenitost podzemna jama: Divje jezero, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Idrija (Uradni list SRS, št. 16/86),

31. naravna znamenitost podzemna jama: Dupulnik, odlok o razglasitvi Spominskega parka Udin boršt za zgodovinski in kulturni spomenik (Uradni vestnik Gorenjske, št. 20/85),

32. naravna znamenitost podzemna jama: Gipsova jama, odlok o razglasitvi podzemeljske geomorfološke naravne dediščine za naravni in kulturnozgodovinski spomenik (Uradni list RS, št. 20/90),

33. naravna znamenitost podzemna jama: Golarjev pekel, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 24/87),

34. naravna znamenitost podzemna jama: Golo-baršček, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spo-

menikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Tolmin (Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin, št. 5/90),

35. naravna znamenitost podzemna jama: Golokratna jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

36. naravna znamenitost podzemna jama: Grda jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

37. naravna znamenitost podzemna jama: Gruska jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 35/90),

38. naravna znamenitost podzemna jama: Habečkovo brezno, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Idrija (Uradni list SRS, št. 16/86),

39. naravna znamenitost podzemna jama: Hišarjevo brezno, odlok o razglasitvi Spominskega parka Udin boršt za zgodovinski in kulturni spomenik (Uradni vestnik Gorenjske, št. 20/85),

40. naravna znamenitost podzemna jama: Hotenjske ponikve, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

41. naravna znamenitost podzemna jama: Hubelj-območje izvirov, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Ajdovščina (Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin, št. 4/87),

42. naravna znamenitost podzemna jama: Jama Pekel z dolino Peklenščice, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti v občini Žalec (Uradni list RS, št. 77/98),

43. naravna znamenitost podzemna jama: Jama nad Škrinjjarco, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

44. naravna znamenitost podzemna jama: Jama ob Bazoviški cesti na Gropajski gmajni, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

45. naravna znamenitost podzemna jama: Jama pod Gaugami, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

46. naravna znamenitost podzemna jama: Jama v Golokračini, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

47. naravna znamenitost podzemna jama: Jama v Konjaducah, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

48. naravna znamenitost podzemna jama: Jama v Konjih (Konjička jama), odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

49. naravna znamenitost podzemna jama: Jama pod Mavrovcem, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

50. naravna znamenitost podzemna jama: Jama pod Pečino, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spo-

menikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 8/85),

51. naravna znamenitost podzemna jama: Jama v paru pri Ogradi, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

52. naravna znamenitost podzemna jama: Jazben, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 8/85),

53. naravna znamenitost podzemna jama: Jespa, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 24/87),

54. naravna znamenitost podzemna jama: Jezerina s ponikvami, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92)

55. naravna znamenitost podzemna jama: Kačna jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

56. naravna znamenitost podzemna jama: Kamnita hiša ali Bezgečeva jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti v občini Žalec (Uradni list RS, št. 77/98),

57. naravna znamenitost podzemna jama: Kevderc (Lubniški), odlok o razglasitvi podzemeljske geomorfološke naravne dediščine za naravni in kulturnozgodovinski spomenik (Uradni list RS, št. 20/90),

58. naravna znamenitost podzemna jama: Kremljak, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

59. naravna znamenitost podzemna jama: Koblarska jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

60. naravna znamenitost podzemna jama: Komihcova jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

61. naravna znamenitost podzemna jama: Klemenškov pekel, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 24/87),

62. naravna znamenitost podzemna jama: Velika Knežja jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

63. naravna znamenitost podzemna jama: Kotarjeva prepadna, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

64. naravna znamenitost podzemna jama: Velika Kozinska jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

65. naravna znamenitost podzemna jama: Ledena jama pri Kunču, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

66. naravna znamenitost podzemna jama: Ledenica na Golteh, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 24/87),

67. naravna znamenitost podzemna jama: Lipiška jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

68. naravna znamenitost podzemna jama: Lipiško brezno, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

69. naravna znamenitost podzemna jama: Lubniška jama, odlok o razglasitvi podzemeljske geomorfološke naravne dediščine za naravni in kulturnozgodovinski spomenik (Uradni list RS, št. 20/90),

70. naravna znamenitost podzemna jama: Luknja, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

71. naravna znamenitost podzemna jama: Mangartska jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Tolmin (Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin, št. 5/90),

72. naravna znamenitost podzemna jama: Marijino brezno, odlok o razglasitvi podzemeljske geomorfološke naravne dediščine za naravni in kulturnozgodovinski spomenik (Uradni list RS, št. 20/90),

73. naravna znamenitost podzemna jama: Martinska jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

74. naravna znamenitost podzemna jama: Medvedjak, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

75. naravna znamenitost podzemna jama: Medjame, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

76. naravna znamenitost podzemna jama: Migutovo brezno, odlok o razglasitvi podzemeljske geomorfološke naravne dediščine za naravni in kulturnozgodovinski spomenik (Uradni list RS, št. 20/90),

77. naravna znamenitost podzemna jama: Brezno ob Lenčajski cesti, odlok o naravovarstvenem spomeniškem redu v občini Ilirska Bistrica (Primorske novice, Uradne objave, št. 6/69),

78. naravna znamenitost podzemna jama: Pečina v Radotah, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

79. naravna znamenitost podzemna jama: Petnjak, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

80. naravna znamenitost podzemna jama: Pihalnik, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

81. naravna znamenitost podzemna jama: Planinska jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Postojna (Primorske novice, Uradne objave, št. 29/84),

82. naravna znamenitost podzemna jama: Podjunčna jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Tolmin

(Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin, št. 5/90),

83. naravna znamenitost podzemna jama: Podpeška jama, odlok o razglasitvi pomembnejših objektov podzemeljske geomorfološke naravne dediščine v občini Grosuplje za naravne spomenike (Uradni list RS, št. 49/92),

84. naravna znamenitost podzemna jama: Postojnski jamski sistem, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Postojna (Primorske novice, Uradne objave, št. 29/84),

85. naravna znamenitost podzemna jama: Predjamski jamski sistem, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Postojna (Primorske novice, Uradne objave, št. 29/84),

86. naravna znamenitost podzemna jama: Preserska jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

87. naravna znamenitost podzemna jama: Račka vrata, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 24/87),

88. naravna znamenitost podzemna jama: Ravenska jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Idrija (Uradni list SRS, št. 16/86),

89. naravna znamenitost podzemna jama: Rjavčeva jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 24/87),

90. naravna znamenitost podzemna jama: Rupa na Brodu, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

91. naravna znamenitost podzemna jama: Roupa, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 8/85),

92. naravna znamenitost podzemna jama: Sistem ponornih jam potoka Šice, odlok o razglasitvi pomembnejših objektov podzemeljske geomorfološke dediščine v Občini Grosuplje za naravne spomenike (Uradni list RS, št. 34/96),

93. naravna znamenitost podzemna jama: Sistem Zatočnih jam, odlok o razglasitvi pomembnejših objektov podzemeljske geomorfološke dediščine v Občini Grosuplje za naravne spomenike (Uradni list RS, št. 34/96),

94. naravna znamenitost podzemna jama: Slivarske ponikve, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

95. naravna znamenitost podzemna jama: Srnica, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Tolmin (Uradno glasilo občin Ajdovščina, Nova Gorica in Tolmin, št. 5/90),

96. naravna znamenitost podzemna jama: Studenčkova jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Idrija (Uradni list SRS, št. 16/86),

97. naravna znamenitost podzemna jama: Široka jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

98. naravna znamenitost podzemna jama: Škamprlova ali Škamprletova jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitost

in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

99. naravna znamenitost podzemna jama: Šolnovo brezno, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

100. naravna znamenitost podzemna jama: Tomažkova jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

101. naravna znamenitost podzemna jama: Triglavsko brezno, odlok o razglasitvi naravnih spomenikov na območju Triglavskega narodnega parka v občini Jesenice (Uradni vestnik Gorenjske, št. 6/89),

102. naravna znamenitost podzemna jama: Ukovnik, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Idrija (Uradni list SRS, št. 16/86),

103. naravna znamenitost podzemna jama: Velika Lebinica, odlok o razglasitvi Spominskega parka Udin boršt za zgodovinski in kulturni spomenik (Uradni vestnik Gorenjske, št. 20/85),

104. naravna znamenitost podzemna jama: Velika Ledenica v Paradani, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Nova Gorica (Uradno glasilo, št. 8/85),

105. naravna znamenitost podzemna jama: Vešnerjeva jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti na območju občine Maribor (Medobčinski uradni vestnik, št. 17/92),

106. naravna znamenitost podzemna jama: Vilenica, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

107. naravna znamenitost podzemna jama: Vovkova jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Idrija (Uradni list SRS, št. 16/86),

108. naravna znamenitost podzemna jama: Volčja jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Postojna (Primorske novice, Uradne objave, št. 29/84),

109. naravna znamenitost podzemna jama: Zelena jama, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti ter kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 24/87),

110. naravna znamenitost podzemna jama: Zijalo, odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 38/92),

111. naravna znamenitost podzemna jama: Zjati (Pečina v Zjatih), odlok o razglasitvi naravnih znamenitosti in kulturnih spomenikov na območju občine Sežana (Primorske novice, Uradne objave, št. 13/92),

112. naravna znamenitost podzemna jama: Želetova jama, odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Postojna (Primorske novice, Uradne objave, št. 29/84),

113. naravna znamenitost podzemna jama: Željnske jame, odlok o razglasitvi Željnskih jam za naravni spomenik (Uradni list RS, št. 52/98),

114. naravna znamenitost podzemna jama: Županova jama (Taborska), odlok o razglasitvi pomembnejših objektov podzemeljske geomorfološke dediščine v Občini Grosuplje za naravne spomenike (Uradni list RS, št. 34/96).

MINISTRSTVA

2656. Pravilnik o spremembah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije ter preverjanja

Na podlagi triintridesete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 25/95 - odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o spremembah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije ter preverjanja

1. člen

V pravilniku o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije ter preverjanja (Uradni list RS, št. 6/96, 33/96, 3/97 in 5/98) se v 29. členu v točki D:

1. druga alineja spremeni tako, da glasi:

“- vodjo območne enote: magistra ali specialista veterinarske medicine z najmanj 10 leti delovnih izkušenj;“;

2. peta alineja spremeni tako, da glasi:

“- vodjo izpostave: doktorja veterinarske medicine z najmanj 5 leti delovnih izkušenj;“.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-03/96-4

Ljubljana, dne 21. junija 1999.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

2657. Pravilnik o izdelkih iz žit

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 - odločba US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK o izdelkih iz žit

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

Ta pravilnik določa minimalne pogoje, ki jih morajo pri proizvodnji in v prometu izpolnjevati izdelki iz žit in njim sorodnih poljščin (v nadaljnjem besedilu: izdelki).

2. člen

Predpakirani izdelki morajo biti označeni v skladu s predpisom, ki ureja splošno označevanje živil, in v skladu s tem pravilnikom.

Izdelki, ki niso predpakirani, morajo biti označeni samo, če je tako določeno s tem pravilnikom.

II. POSEBNE DOLOČBE

3. člen

Glede na sestavo in vrsto tehnološkega postopka so izdelki po tem pravilniku razvrščeni zlasti kot:

1. oluščena žita;
2. pripravljene izdelki iz žit;
3. mlevski izdelki;
4. mešanice za pekovske in druge izdelke;
5. pekovski izdelki;
6. testenine;
7. testo in izdelki iz testa.

1. Oluščena žita

4. člen

Oluščeno žito po tem pravilniku je žito, dobljeno z luščenjem ali drugo ustrezno obdelavo zdravih in dobro očiščenih žitnih zrn.

5. člen

Oluščena žita po tem pravilniku so zlasti:

- oluščen oves (ovseni rižek);
- oluščen ječmen (ješprenj, ječmenova kaša);
- oluščeno proso (prosenka kaša);
- oluščena ajda (ajdova kaša);
- oluščen riž (riž).

6. člen

Oluščeno žito mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti mora barvo, vonj in okus, ki so značilni za posamezno vrsto žita;
- ne sme vsebovati neoluščenih zrn in delov lusk razen, če s tem pravilnikom ni drugače določeno;
- ne sme vsebovati primesi tujega izvora, zrn drugih žit in poškodovanih zrn razen, če s tem pravilnikom ni drugače določeno;
- ne sme vsebovati nečistoč živalskega izvora;
- količina vode v oluščeni žitu ne sme znašati več kot 14% razen, če s tem pravilnikom ni drugače določeno.

7. člen

Oluščen oves, oluščen ječmen, oluščeno proso oziroma oluščena ajda lahko vsebujejo največ 0,25% neoluščenih zrn in največ 0,25% nečistoč tujega izvora in zrn drugih žit, od tega največ 0,15% plev, plevic, lusk in največ 0,10% zrn drugih žit.

Oluščen ječmen ne sme vsebovati več kot 5% lomljenih zrn.

Oluščen oves, oluščeno proso oziroma oluščena ajda ne smejo vsebovati več kot 10% lomljenih zrn.

Kot lomljena zrna so mišljena tista zrna, ki so manjša od 2/3 celega oluščenega zrna.

8. člen

Glede na način tehnološke predelave je oluščen riž razvrščen kot:

- a) nebrušen riž (rjavi riž, cargo riž, naravni riž) je riž, ki mu je odstranjena samo zunanja luska;
- b) brušen riž (beli riž) je riž, ki mu je odstranjena zunanja luska, s postopnim brušenjem pa še semenska kožica (otrobi in kalček). Z dodatno obdelavo se dobi poliran oziroma glaziran riž;

- c) nebrušen parboiled riž je neoluščen ali nebrušen riž, ki je obdelan v vreli vodi ali vodni pari, nato samo luščen;
- č) brušen parboiled riž je neoluščen ali nebrušen riž, ki je obdelan v vreli vodi ali vodni pari, nato luščen in brušen;
- d) lomljen riž je stranski proizvod pri predelavi vseh vrst riža;
- e) rižev zdrob in riževa moka sta izdelka, dobljena z mletjem očiščenih celih ali lomljenih riževih zrn.

9. člen

V skladišču pred predelavo mora riž poleg pogojev iz 6. in 7. člena tega pravilnika izpolnjevati še naslednje pogoje:

- oblika, velikost in barva riževih zrn morajo biti značilne za označeno sorto, prav tako pa tudi vonj in okus;
- ne sme vsebovati živih skladiščnih škodljivcev in insektov v katerikoli razvojni obliki;
- vsebuje lahko največ 0,15% tujih snovi, od tega 0,05% lusk;
- vsebuje lahko največ 0,2% zrn drugih žit;
- količina vode ne sme znašati več kot 15%.

10. člen

Posamezne vrste riža v skladišču pred predelavo morajo poleg pogojev iz 8. in 9. člena tega pravilnika izpolnjevati še naslednje pogoje:

- a) nebrušen riž:
- neoluščena riževa zrna do največ 2,0%,
 - lomljena riževa zrna do največ 10,0%,
 - nezrela riževa zrna in zrna z naravnimi deformacijami do največ 7,0%;
- b) brušen riž:
- lomljena riževa zrna do največ 20,0%,
 - kredasta riževa zrna do največ 5,0%,
 - neoluščena riževa zrna do največ 0,5%;
- c) nebrušen parboiled riž:
- neoluščena riževa zrna do največ 2,0%,
 - lomljena riževa zrna do največ 10,0%,
 - nezrela riževa zrna in zrna z naravnimi deformacijami do največ 7,0%,
 - toplotno poškodovana zrna do največ 2,0%;
- č) brušen parboiled riž:
- lomljena zrna do največ 10,0%,
 - toplotno poškodovana zrna do največ 2,0%,
 - neoluščena riževa zrna do največ 0,2%.

11. člen

Glede na kakovost se riž, kot predpakiran izdelek, razvršča in označuje:

1. pri brušenem rižu v tri kakovostne razrede (vrste): extra, I. vrsta in II. vrsta;
 2. pri nebrušenem rižu in parboiled rižu v dva kakovostna razreda: extra in I. vrsta.
- Pri lomljenem rižu navedba kakovostnih razredov ni potrebna.

Glede na obliko in velikost riževih zrn se riž razvršča in označuje kot:

1. okroglozrnat riž, katerega zrna niso daljša od vključno 5,2 mm in pri katerem znaša razmerje med dolžino in širino manj kot 2;
2. srednjezrnat riž, pri katerem je dolžina zrna od 5,2 do vključno 6,0 mm, razmerje med dolžino in širino zrna pa je manjše od 3;
3. dolgozrnat riž, pri katerem so zrna daljša od 6,0 mm. Glede na razmerje med dolžino in širino zrna pa je dolgozrnat riž:

- a) z razmerjem med dolžino in širino zrna več kot 2 in manj kot 3;

- b) z razmerjem med dolžino in širino zrna 3 ali več.

12. člen

Riž, kot predpakiran izdelek, mora poleg pogojev iz 6., 7., 8. in 11. člena tega pravilnika izpolnjevati tudi naslednje pogoje glede kakovosti:

- oblika in velikost riževih zrn morata biti značilni za označeno sorto, razen za lomljen riž;
- v rižu označene sorte in vrste ne sme biti pri ekstra vrsti več kot 2%, pri I. vrsti več kot 5% in pri II. vrsti več kot 10% drugih riževih sort enake kakovosti;
- pri kuhanju morajo riževa zrna enakomerno nabrekni, obdržati svojo obliko, se ne smejo zlepiti ali razkuhati, razen pri lomljenem rižu. Vonj in okus kuhanega riža ne smeta vsebovati dodatnih tujih vonjev in okusov;
- vsebuje lahko največ 0,11% tujih snovi, od tega 0,01% neužitnih mineralnih ali rastlinskih delcev (pod pogojem, da niso toksične) in največ 0,10% užitnih semen in njihovih delcev;
- ne sme vsebovati niti živih niti mrtvih insektov ali njihovih delov ter iztrebkov ali dlak glodalcev;
- količina vode ne sme presegati 15%;
- nebrušen riž mora biti svetlorjave barve, brušen riž izrazito bele do rumenkasto bele barve, glaziran riž tudi glazure s sijajem, nebrušen parboiled riž temno jantarne barve in brušen parboiled riž rumene do jantarne barve.

13. člen

Riž ekstra vrste mora, poleg pogojev iz prejšnjega člena tega pravilnika, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da brušen riž ne vsebuje več kot 0,06% porumenelih zrn, parboiled riž pa ne več kot 0,2% zrn s temnimi pegami;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 1,0% kredastih zrn;
- da ne vsebuje neoluščenih zrn ali delov riževih lusk razen pri nebrušenem rižu in nebrušenem parboiled rižu, kjer je dovoljeno do 0,33% neoluščenih zrn;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 1,0%, parboiled riž pa ne več kot 0,33% zrn z rdečo progjo;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 0,5% poškodovanih zrn, parboiled riž ne več kot 0,33% toplotno poškodovanih zrn; nebrušen riž in nebrušen parboiled riž lahko vsebujeta do 1,0% nezrelih zrn ali zrn z naravnimi deformacijami;
- da nebrušen riž in nebrušen parboiled riž ne vsebujeta več kot 1,0% lomljenih zrn, brušen riž in brušen parboiled riž pa ne več kot za 4% lomljenih zrn;
- da parboiled riž ne vsebuje več kot 1,33% nepopolno zaklejenih zrn in največ 0,03% ne-parboiled zrn.

14. člen

Riž I. vrste mora, poleg pogojev iz 12. člena tega pravilnika, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da brušen riž ne vsebuje več kot 0,18% porumenelih zrn, parboiled riž pa ne več kot 0,5% zrn s temnimi pegami;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 3,0% kredastih zrn;
- da brušen riž in brušen parboiled riž ne vsebujeta več kot 0,1% neoluščenih zrn ali delov riževih lusk, nebrušen riž in nebrušen parboiled riž pa največ 1,0% neoluščenih zrn;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 3,0%, parboiled riž pa ne več kot 1,0% zrn z rdečo progjo;
- da nebrušen riž in nebrušen parboiled riž ne vsebujeta več kot 3,0% lomljenih zrn, brušen riž in brušen parboiled riž pa ne več kot 7,0% lomljenih zrn;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 1,5% poškodovanih zrn, parboiled riž ne več kot 1,0% toplotno poškodovanih zrn, nebrušen riž in nebrušen parboiled riž lahko vsebujeta do 3,0% nezrelih zrn ali zrn z naravnimi deformacijami;
- da parboiled riž ne vsebuje več kot 4,0% nepopolno zaklejenih zrn in največ 0,1% ne-parboiled zrn.

15. člen

Riž II. vrste mora, poleg pogojev iz 12. člena tega pravilnika, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da brušen riž ne vsebuje več kot 0,5% porumenelih zrn;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 4,0% kredastih zrn;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 0,25% neoluščenih zrn ali delov riževih lusk;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 4,0% zrn z rdečo progjo;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 15% lomljenih zrn;
- da brušen riž ne vsebuje več kot 3,0% poškodovanih zrn.

16. člen

Porumenela zrna so riževa zrna, pri katerih je prišlo do popolne ali delne spremembe naravne barve v različne odtenke rumene barve. Barvna sprememba ni posledica termične obdelave, je lahko enakomerna po vsej površini zrna ali pa se kaže v obliki rumenih peg, ki presegajo polovico površine zrna.

Zrna z naravnimi deformacijami so riževa zrna z deformacijami, ki so dedne narave ali ne in odstopajo od tipičnih morfoloških značilnosti za označeno sorto riža.

Nepopolno zaklenjena zrna so riževa zrna, katera pri termični obdelavi niso bila izpostavljena popolni pretvorbi škroba. V primeru brušenega parboiled riža imajo zaradi tega s prostim očesom še viden del površine bele barve.

Ne-parboiled zrna so riževa zrna, ki niso bila izpostavljena parboiled termični obdelavi s paro oziroma vročo vodo.

17. člen

V označbi za riž morata biti navedena še kakovostni razred in količina lomljenih zrn, izražena v odstotkih.

2. Pripravljeni izdelki iz žit

18. člen

Pripravljeni izdelki iz žit po tem pravilniku se razvrščajo glede na tehnološki postopek, zlasti kot:

- kosmiči (ovseni, ječmenovi, proseni, pšenični, rženi, koruzni, ajdovi, pirini, ipd.);
- müsli in
- mlevski izdelki za hitro pripravo (instant mlevski izdelki).

19. člen

Kosmiči se izdelujejo iz oluščenih ali neoluščenih žit po posebnem tehnološkem postopku. Kosmičijo se lahko vsa žita.

Količina vode v kosmičih ne sme biti večja od 14%, razen pri prosenih kosmičih 14,5%. V ovsenih kosmičih je dovoljeno do 0,15% ovsene luske.

20. člen

Müsli izdelki so mešanice žitnih kosmičev, suhega sadja in dodatnih surovin, v skladu z veljavnimi predpisi za posamezne surovine.

21. člen

Mlevski izdelki za hitro pripravo (instant mlevski izdelki) so izdelki, izdelani po posebnem tehnološkem postopku, s katerim se skrajša čas priprave tovrstnih izdelkov. Tovrstni izdelki morajo ustrezati kakovostnim zahtevam za mlevske izdelke, določenim s tem pravilnikom.

3. Mlevski izdelki

22. člen

Mlevski izdelki po tem pravilniku so zlasti:

- moka;
- zdrob;
- drobljenec;
- kalčki;
- otrobi,

dobljeni z mletjem očiščenega in pripravljenega žita brez posebne obdelave ali z ustrezno nadaljnjo obdelavo.

Mlevski izdelki morajo imeti značilno barvo, vonj in okus glede na vrsto žita oziroma ne smejo imeti tujega vonja in okusa.

23. člen

Mlevski izdelki ne smejo vsebovati:

- živih in mrtvih skladiščnih škodljivcev v katerikoli razvojni obliki;
- nečistoče živalskega izvora;
- nečistoč mineralnega izvora razen do 0,05% peska, z izjemo ajdove moke, ki lahko vsebuje do 0,2% peska;
- največ 0,5% nečistoč rastlinskega izvora.

24. člen

Pšenični in rženi mlevski izdelki morajo imeti oznako, odvisno od predpisanega tipa izdelkov, določenih s tem pravilnikom.

Tipi mlevskih izdelkov se določijo glede na količino mineralnih snovi (pepela).

25. člen

Količina vode v mlevskih izdelkih lahko znaša največ 15%.

26. člen

Mlevski izdelki se lahko dajejo v promet v razsutem stanju ali kot predpakirani izdelki.

Če mlevski izdelki niso kot predpakirani izdelki, se morajo označiti z imenom in vrsto (tip) izdelka in naslovom proizvajalca.

27. člen

Mlevski izdelki se hranijo v čistih prostorih, ki se lahko zračijo, ali v posebnih silosih za moko.

V prostorih, v katerih se hranijo mlevski izdelki, ne sme biti blaga, ki bi lahko škodljivo vplivalo na kakovost teh izdelkov.

a) Pšenični mlevski izdelki

28. člen

Pšenični mlevski izdelki so izdelki, dobljeni z mletjem pšenice (*Triticum sp.*), in sicer: moka vseh tipov, zdrob, polnozrnat izdelki, drobljenec, kalčki in otrobi.

29. člen

Pšenična moka se izdeluje z mletjem očiščene in pripravljene pšenice. V prometu je z različnimi granulacijami.

30. člen

Pšenični zdrob se izdeluje z mletjem endosperma pšenice po odstranitvi otrobov. V prometu je z različnimi granulacijami, vendar je lahko največ 20% delcev z velikostjo do 0,2 mm.

31. člen

Pšenični polnozrnati izdelki vsebujejo vse sestavine očiščenega celega zrnja, in sicer so to:

- pšenična polnozrnata moka,
- pšenični polnozrnati drobljenec.

32. člen

Pšenični drobljenec se izdeluje z drobljenjem očiščene in pripravljene pšenice.

33. člen

Pšenični kalčki za prehrano se pridobivajo z izločanjem kalčkov pri mletju pšenice.

34. člen

Pšenični otrobi so stranski produkt mletja, ki vsebujejo predvsem ovojnico pšeničnega zrna.

35. člen

Tipi pšeničnega zdroba in pšenične moke po tem pravilniku so zlasti:

- zdrob tipa 400;
- moka tipa 400, 500, 850, 1100 in 1600;
- polnozrnata moka;
- durum zdrob;
- durum moka.

36. člen

Tipi pšeničnega zdroba in pšenične moke ter drugi pšenični mlevski izdelki vsebujejo pepel, računano na suho snov, ki znaša:

- pri zdrobu tipa 400 do 0,45%;
- pri moki tipa 400 do 0,45%;
- pri moki tipa 500 od 0,46 do 0,55%;
- pri moki tipa 850 od 0,80 do 0,90%;
- pri moki tipa 1100 od 1,05 do 1,15%;
- pri moki tipa 1600 od 1,55 do 1,65%;
- pri durum zdrobu do 0,90%;
- pri durum moki nad 0,9%;
- pri polnozrnati moki do 2,0%;
- pri polnozrnatem drobljencu do 2,0%.

37. člen

Kislinska stopnja pšeničnih mlevskih izdelkov je lahko največ:

- zdroba tipa 400 do 2,5;
- moka tipa 400 do 2,5;
- moka tipa 500 do 3,0;
- moka tipa 850 do 3,2;
- moka tipa 1100 do 3,5.

38. člen

Pšenični kalčki morajo vsebovati najmanj 25% beljakovin, računano na suho snov.

b) Rženi mlevski izdelki

39. člen

Rženi mlevski izdelki po tem pravilniku so zlasti:

- drobljenec;
- polnozrnata moka;
- zdrob;
- ržena moka vseh tipov;
- otrobi.

40. člen

Tipi ržene moke so zlasti:

- moka tipa 750;
- moka tipa 950;
- moka tipa 1250;
- polnozrnata moka.

41. člen

Rženi mlevski izdelki vsebujejo glede na tip moke, naslednje količine pepela (računano na suho snov):

- moka tipa 750 od 0,7 do 0,8%;
- moka tipa 950 od 0,9 do 1,0%;
- moka tipa 1250 od 1,2 do 1,3%;
- drobljenec do 2,0%;
- polnozrnata moka do 2,0%.

42. člen

Kislinska stopnja ržene moke je lahko največ:

- moka tipa 750 do 3,0;
- moka tipa 950 do 3,5;
- moka tipa 1250 do 4,0.

c) Koruzni mlevski izdelki

43. člen

Koruzni mlevski izdelki so zlasti:

- drobljenec;
- zdrob;
- moka;
- otrobi;
- kalčki.

44. člen

Kislinska stopnja koruznih mlevskih izdelkov je lahko največ:

- drobljenca in zdroba do 3;
- moka do 4.

45. člen

Količina maščob v koruznih mlevskih izdelkih znaša za drobljenec in zdrob do 3,0%.

č) Ajdovi mlevski izdelki

46. člen

Ajdovi mlevski izdelek po tem pravilniku je ajdova moka, dobljena z mletjem zdravih in očiščenih ajdovih zrn.

47. člen

V ajdovi moki je lahko največ 2,5% pepela, kislinska stopnja pa največ do 4.

d) Ječmenovi, soržični, proseni in ovseni mlevski izdelki

48. člen

Ječmenova, soržična, prosena in ovsena moka so mlevski izdelki, dobljeni z mletjem oluščenih žit, in sicer ječmena, soržice, prosa in ovsna.

Količina pepela znaša pri ovseni moki do 3,5% in pri ječmenovi moki do 2,5%.

Kislinska stopnja pri ovseni in ječmenovi moki lahko znaša do 4,5.

e) *Namenske moke*

49. člen

Namenske moke in namenski zdrob so mlevski izdelki, ki so po kakovosti prilagojeni za posamezne izdelke.

Za tovrstne izdelke mora proizvajalec označiti tudi natančen namen uporabe.

4. **Mešanice za pekovske in druge izdelke**

50. člen

Mešanice za pekovske in druge izdelke so izdelki, namenjeni za pripravo testa.

Glede na sestavo in namen uporabe ločimo zlasti:

- pripravljene zmesi (gotove zmesi);
- koncentrate;
- izboljševalce.

Izdelki iz prejšnjega odstavka se lahko izdelujejo, glede na namen uporabe, iz osnovnih in dodatnih surovin iz 52. in 53. člena tega pravilnika ter aditivov iz 54. člena tega pravilnika.

Proizvajalec mora v imenu izdelka označiti natančen namen njegove uporabe in navesti ustrezno navodilo za uporabo izdelka.

5. **Pekovski izdelki**

51. člen

Pekovski izdelki po tem pravilniku so:

- a) kruh in pekovsko pecivo;
- b) druge vrste pekovskih izdelkov.

52. člen

Za izdelovanje pekovskih izdelkov se lahko kot osnovne surovine uporabljajo: pšenična, ržena, koruzna, ječmenova, soržična, ovsena, prosena in ajdova moka, žitni drobljenec, voda ali druga dovoljena tekočina, pekovski kvas ali druga sredstva za fermentacijo in jedilna sol.

Žitna moka in žitni drobljenec morata izpolnjevati pogoje iz tega pravilnika.

53. člen

Kot dodatne surovine za izdelavo pekovskih izdelkov se lahko uporabljajo druga živila rastlinskega in živalskega izvora, ki ustrezajo predpisanim normam kakovosti.

Pri izdelovanju pekovskih izdelkov se ne smejo uporabljati mineralna olja in drugi izdelki, ki ne štejejo za jedilna olja, razen v sledovih dovoljenih sredstev za mazanje opreme in pribora.

54. člen

Za izdelovanje pekovskih izdelkov se lahko uporabljajo aditivi in mešanice za pekovske izdelke iz 50. člena tega pravilnika.

Kot aditivi se lahko uporabljajo:

- emulgatorji, stabilizatorji in gostila: lecitin, mono in digliceridi na osnovi jedilnih olj in masti rastlinskega in živalskega izvora estri mono in digliceridov očetne, mlečne, citronske in vinske kisline in diacetil vinske kisline, stearil laktilat, alginska kislina in njene soli (Na, K, Ca), karagen, pektin, karboksimetilceluloza, guar moka, agar agar in karuba guma (zmlete rožičeve pečke);

- encimski preparati: amilaze, diastaze, amiloglucozidaze, celulaze, hemicelulaze, pentozanaze, glukozaoksidaze, proteaze, lipaze;

- sredstva za obdelavo moke (askorbinska kislina, L-cistein, L-cistin);

- kisline: očetna, vinska, citronska in mlečna kislina;

- konzervansi: očetna, propionska in sorbinska kislina ter natrijeve, kalijeve in kalcijeve soli teh kislin;

- soli: natrijev bikarbonat, kalcijev karbonat, kisli pirofosfati, fosfati, amonijev hidrogenkarbonat in kisli kalijev tartrat;

- arome: naravne in naravnim enake arome;

- naravna barvila, razen pri kruhu (dovoljena le pražena žita);

- sladila in nadomestki sladkorja.

a) *Kruh in pekovsko pecivo*

55. člen

Kruh po tem pravilniku je izdelek, dobljen z mesenjem, oblikovanjem, fermentacijo in peko testa, zamesenega iz osnovnih surovin, dodatnih surovin, aditivov in mešanic za pekovske izdelke, dovoljenih s tem pravilnikom.

56. člen

Pekovsko pecivo po tem pravilniku so izdelki, dobljeni po postopku iz 55. člena tega pravilnika, pri katerih neto količina posameznega izdelka ne presega 250 g.

57. člen

Kruh in pekovsko pecivo, ki sta ostala v proizvodnji in sta zdravstveno ustrezna (neoporečna), se lahko z ustrezno predelavo uporabita v zamesu, v količini, ki ne poslabša kakovosti gotovega izdelka, in sicer:

- polnozrnatega kruha in pekovskega peciva do 10%;
- vse ostale vrste kruha in pekovskega peciva do 3%.

58. člen

Po vrsti uporabljenih osnovnih surovin, dodatnih surovin, aditivov in mešanic za pekovske izdelke in načinu izdelave pa razlikujemo zlasti:

- pšenični kruh in pšenično pecivo;
- rženi kruh in rženo pecivo;
- koruzni kruh in koruzno pecivo;
- ajdov kruh in ajdovo pecivo;
- ječmenov kruh in ječmenovo pecivo;
- proseni kruh in proseno pecivo;
- soržični kruh in soržično pecivo;
- ovseni kruh in ovseno pecivo;
- mešani kruh in mešano pecivo;
- posebne vrste kruha in peciva.

59. člen

Pšenični kruh in pšenično pecivo se lahko izdelujeta iz pšenične moke različnih tipov, in sicer kot:

- kruh in pecivo iz moke tipa 400;
- kruh in pecivo iz moke tipa 500;
- kruh in pecivo iz moke tipa 850;
- kruh in pecivo iz moke tipa 1100;
- kruh in pecivo iz moke tipa 1600;
- kruh in pecivo iz drobljenca in/ali polnozrnate pšenične moke (graham kruh in pecivo).

Pri izdelovanju pšeničnega kruha in pšeničnega peciva se lahko del pšenične moke nadomesti z moko drugih žit do 5% ali krompirjevo moko do 3% ali do 2% škroba.

Pri kruhu in pecivu iz polnozrnate pšenične moke se lahko uporabi do 20% drugih mok.

60. člen

Po tipu uporabljene ržene moke se lahko rženi kruh in rženo pecivo izdelujeta iz ržene moke različnih tipov, in sicer kot:

- kruh in pecivo iz moke tipa 750;
- kruh in pecivo iz moke tipa 950;
- kruh in pecivo iz moke tipa 1250;
- kruh in pecivo iz drobljenca in/ali polnozrnate ržene moke.

Pri izdelovanju rženega kruha in rženega peciva se lahko uporabi do 20% pšenične moke.

61. člen

Koruzni kruh in koruzno pecivo morata vsebovati najmanj 30% koruzne moke, računano na skupno količino moke.

62. člen

Ajdov kruh in ajdovo pecivo morata vsebovati najmanj 30% ajdove moke, računano na skupno količino moke.

63. člen

Ječmenov kruh in ječmenovo pecivo morata vsebovati najmanj 20% ječmenove moke, računano na skupno količino moke.

64. člen

Proseni kruh in proseno pecivo morata vsebovati najmanj 20% prosene moke, računano na skupno količino moke.

65. člen

Ovseni kruh in ovseno pecivo morata vsebovati najmanj 20% ovsene moke ali ovsenih kosmičev, računano na skupno količino moke.

66. člen

Soržični kruh in soržično pecivo morata vsebovati najmanj 30% soržične moke, računano na skupno količino moke.

67. člen

Mešani kruh in mešano pekovsko pecivo se lahko izdelujeta kot kruh in pecivo, zamešana iz mešanice pšenične, ržene, ječmenove, ovsene, ajdove, koruzne, prosene moke, polnozrnate moke, drobljenca ali kosmičev.

68. člen

Pšenični mešani kruh in pšenično mešano pecivo morata vsebovati najmanj 50 do 95% pšeničnih mok ali drobljenca, računano na skupno količino moke.

69. člen

Rženi mešani kruh in rženo mešano pecivo morata vsebovati od 50% do 80% rženih mok ali drobljenca, računano na skupno količino moke.

70. člen

Posebne vrste kruha in pekovskega peciva se izdelujejo in razlikujejo glede na uporabo osnovnih in dodatnih surovin, aditivov in tehnološki postopek.

71. člen

Mlečni kruh in mlečno pecivo sta pekovska izdelka, pri katerih se najmanj 50% količine vode nadomesti z mlekom. Glede na vrsto uporabljenega mleka se mlečni kruh tudi poimenuje.

Pri mlečnem kruhu in pecivu mora biti dodatno označen najmanjši delež mlečne maščobe v odstotkih.

72. člen

Kruh in pecivo z maščobami sta pekovska izdelka, ki vsebujeta najmanj 5% maščob, računano na skupno količino moke.

73. člen

Kruh in pekovsko pecivo z rozinami, sadjem ali sadnimi izdelki, so pekovski izdelki, ki vsebujejo najmanj 10% rozin, sadja ali sadnih izdelkov, računano na skupno količino moke.

74. člen

Kruh in pekovsko pecivo s semeni oziroma zrni ter zelenjavo so pekovski izdelki, ki vsebujejo najmanj 2% semen, zrn oziroma njune mešanice ali zelenjave, računano na skupno količino moke.

75. člen

Kruh s podaljšano svežino je pekovski izdelek, ki ostane svež in je primeren za prehrano najmanj 5 dni.

76. člen

Kruh in pekovsko pecivo s pšeničnimi kalčki sta pekovska izdelka, ki vsebujeta najmanj 10% pšeničnih kalčkov, računano na skupno količino moke.

77. člen

Kruh in pekovsko pecivo s pšeničnimi otrobi sta pekovska izdelka, ki vsebujeta najmanj 7% pšeničnih otrobov, računano na skupno količino moke.

78. člen

Kruh in pekovsko pecivo obogatena s proteini sta pekovska izdelka, ki vsebujeta najmanj 14% proteinov glede na suho snov izdelka.

79. člen

Visokoproteinski kruh in visokoproteinsko pekovsko pecivo sta pekovska izdelka, ki vsebujeta najmanj 22% proteinov glede na suho snov izdelka.

80. člen

Toast je pekovski izdelek, izdelan iz osnovnih surovin, dodatnih surovin in aditivov iz 54. člena tega pravilnika.

81. člen

Polpečeni pekovski izdelek je predpakiran izdelek, ki je pečen do stopnje, da se zagotovi značilna rahla struktura sredice. Za uživanje je primeren le z dopeko.

82. člen

Senzorične lastnosti (videz, okus, vonj, barva in konsistenca) morajo biti značilne za določeno vrsto pekovskega izdelka.

83. člen

Če se kruh in pekovsko pecivo ne prodajata kot predpakirani izdelki, mora biti na prodajnih policah označeno: vrsta kruha in peciva oziroma blagovna znamka, neto masa izdelka ter ime proizvajalca.

Glede neto mase je pri posameznem kosu kruha in pekovskega peciva dovoljeno odstopanje do 5%, vendar povprečna masa 10 kosov kruha ali 50 kosov peciva ne sme biti manjša od označene.

b) Druge vrste pekovskih izdelkov

84. člen

Druge vrste pekovskih izdelkov po tem pravilniku so izdelki, dobljeni iz osnovnih surovin in dodatnih surovin, aditivov ter mešanic za pekovske izdelke, dovoljenih s tem pravilnikom, ki se po značilni obliki in načinu izdelave razlikujejo od kruha in pekovskega peciva. Glede na navedeno se razvrščajo zlasti kot:

- prepečenec;
- preste;
- grisini;
- mlinci;
- krofi;
- krušne drobtine;
- zmes za oblaganje.

85. člen

Prepečenec je pekovski izdelek iz testa, zamesenega iz moke, maščob, kvasa, soli in vode.

Za izdelovanje prepečenca se lahko uporabljajo tudi druge dodatne surovine in aditivi, določeni s tem pravilnikom.

Prepečenec sme vsebovati največ 7% vode.

86. člen

Preste in drugi luženi izdelki so pekovski izdelki iz fermentiranega testa, ki se lahko dajo pred peko v alkalno raztopino do največ 4% NaOH ali vrelo slano vodo.

87. člen

Grisini so pekovski izdelki iz osnovnih in dodatnih surovin ter aditivov, določenih s tem pravilnikom. Ti izdelki so lahko posuti s soljo, začimbami, semeni, kristalnim sladkorjem ali drugimi dodatnimi surovinami, določenimi s tem pravilnikom.

88. člen

Mlinci so posebni pekovski izdelki iz osnovnih in dodatnih surovin, določenih s tem pravilnikom.

89. člen

Krofi so pekovski izdelki iz fermentiranega testa, dobljenega z mesenjem pšenične moke, mleka, jajc, maščobe, sladkorja in drugih dodatnih surovin ter aditivov določenih s tem pravilnikom, ocvrti na jedilnem olju, svinjski ali rastlinski masti.

Krofi so lahko polnjeni z marmelado ali drugimi ustreznimi polnili ali preliti z glazurami ali posuti s posipi.

90. člen

Krušne drobtine so pekovski izdelki, izdelani z mletjem posušenega pšeničnega kruha ali pekovskega peciva, ki sta ustrezna in ne vsebujeta delcev zažganega kruha.

Kislinska stopnja krušnih drobtin je lahko največ do 5.

91. člen

Zmes za oblaganje (paniranje) je izdelek, izdelan po posebnem postopku iz mlevskih ali pekovskih izdelkov, stabilizatorjev iz 55. člena pravilnika in dodatnih surovin, ki so v skladu z veljavnimi predpisi za posamezno surovino.

6. Testenine

92. člen

Testenine so izdelki, dobljeni z mesenjem in oblikovanjem osnovnih surovin, vode, dodatnih surovin in aditivov.

93. člen

Kot osnovne surovine se uporabljajo pšenični mlevski izdelki ali mlevski izdelki drugih žit.

Kot dodatne surovine se lahko uporabljajo sveža jajca, jajca v prahu, jajčni melanz, mleko in drugi mlečni izdelki, sadni in zelenjavni izdelki, meso in mesni izdelki, moka in drugi izdelki iz stročnic, rastlinske maščobe, pšenični gluten, pšenični kalčki, vlaknine, začimbe, vitamini, minerali in drugo.

Za izdelovanje svežih in polnjenih testenin se lahko uporabljajo naslednji aditivi:

- konservansi: sorbinska kislina in njene soli;
- ojačevalci okusa: glutaminska kislina in njene soli;
- arome;
- plini kot pomožna sredstva pri proizvodnem procesu.

94. člen

Glede na vrsto tehnološkega postopka se testenine razvrščajo kot sveže, polsušene, sušene, kuhane in hitro zamrznjene, kar mora biti označeno.

95. člen

Glede na sestavo se testenine razvrščajo zlasti kot:

- testenine;
- testenine z jajci (jajčne testenine);
- testenine z dodatki;
- polnjene testenine.

96. člen

Navadne testenine so izdelki, izdelani iz osnovnih surovin in vode. Navedba označbe navadne v imenu izdelka ni obvezna.

97. člen

Testenine z jajci so izdelki, ki vsebujejo na 1 kg mlevskih izdelkov najmanj 124 g jajčne melanze (računano s 75% vode ali 31g suhe snovi jajc v prahu), kar ustreza 3 celim jajcem brez lupine.

98. člen

Testenine z dodatki so izdelki, pripravljene iz osnovnih surovin in dodatnih surovin.

99. člen

Polnjene testenine so izdelki, pripravljene iz osnovnih in dodatnih surovin in vsebujejo najmanj 20% nadeva kot polnila.

100. člen

Sušene testenine morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- videz, okus, barva in konsistenca morajo biti značilni za vrsto izdelka;
- vsebujejo lahko največ 13,5% vode.

101. člen

Sveže testenine morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- videz, okus, barva in konsistenca morajo biti značilni za vrsto izdelka;
- vsebujejo lahko največ 30% vode.

102. člen

Pri izdelovanju testenin se lahko v tehnološkem postopku dodajajo tudi lomljene testenine, ki so higiensko neoporečne.

103. člen

Dovoljena odstopanja dejanskih količin od označenih količin pri posameznem predpakiranem izdelku so naslednja:

- pri 1 kg pakiranju do 2%;
- pri 0,5 kg pakiranju do 3%;
- pri manj kot 0,5 kg pakiranju do 4%.

7. Testo in izdelki iz testa

104. člen

Testo in izdelki iz testa so po tem pravilniku izdelki, izdelani z mesenjem in oblikovanjem osnovnih in dodatnih surovin ter aditivov iz 52., 53. in 54. člena tega pravilnika.

Testo in izdelki iz testa so lahko sveži, hlajeni, sušeni, polpečeni, pečeni in hitro zamrznjeni.

Hitro zamrznjeno testo in izdelki iz tovrstnega testa so izdelki, ki so hitro zamrznjeni pri nizkih temperaturah (pod -35°C) in hranjeni pri temperaturah pod -18°C.

105. člen

Dovoljeno odstopanje dejanskih količin od označenih količin pri posameznem predpakiranem izdelku je do 5%, vendar povprečna masa 20 pakiranj ne sme biti manjša od označen neto mase.

106. člen

Testo in hitro zamrznjeno testo se lahko po sestavi in tehnologiji izdelave razvršča zlasti kot:

- listnato testo;
- vlečeno testo;
- kvašeno testo;
- krhko testo;
- kvašeno listnato testo;
- krompirjevo testo.

107. člen

Izdelki iz testa in hitro zamrznjenega testa se lahko izdelujejo z nadevom ali brez (npr. iz sadja, sadnih izdelkov, mesnim, sirovim ali drugim nadevom).

108. člen

Količina nadeva za izdelke iz tovrstnega testa je glede na vrsto nadeva naslednja:

- za izdelke z mesnim nadevom najmanj 20% mesa ali mesnih izdelkov glede na količino moke s 15% vode;
- za izdelke s sirovim nadevom najmanj 20% sira glede na količino moke s 15% vode;
- za izdelke s sadnim nadevom ali nadevom iz sadnih izdelkov najmanj 10% sadja ali sadnih izdelkov glede na količino moke s 15% vode.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

109. člen

Izdelki, ki so označeni v skladu z določbami pravilnika o kakovosti žit, mlevskih in pekarskih izdelkov, testenin in hitro zamrznjenega testa (Uradni list SFRJ, št. 53/83 in 57/88) so lahko v prometu do 31. 12. 2001.

Pravne in fizične osebe, ki proizvajajo oziroma dajejo v promet izdelke po določbah tega pravilnika, morajo uskladičiti svojo dejavnost s tem pravilnikom do 31. 12. 2001.

110. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti žit, mlevskih in pekarskih izdelkov, testenin in hitro zamrznjenega testa (Uradni list SFRJ, št. 53/83 in 57/88) iz poglavij III.-VII.

111. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 305-020/95

Ljubljana, dne 21. junija 1999.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

2658. Pravilnik o jedilnih oljih, masteh rastlinskega izvora, margarini in majonezi

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 - odločba US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o jedilnih oljih, masteh rastlinskega izvora, margarini in majonezi

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa minimalne pogoje, ki jih morajo pri proizvodnji in v prometu izpolnjevati jedilna olja, masti rastlinskega izvora, margarina in majoneza (v nadaljnjem besedilu: izdelki).

2. člen

Predpakirani izdelki morajo biti označeni v skladu s predpisom, ki ureja splošno označevanje živil in v skladu s tem pravilnikom.

Izdelki, ki niso predpakirani, morajo biti označeni z imenom izdelka, imenom oziroma firmo in naslovom oziroma sedežem proizvajalca.

3. člen

Dovoljena odstopanja dejanskih količin od označenih količin pri posameznem predpakiranem izdelku so naslednja:

Označena neto prostornina	Največje dovoljeno odstopanje (±)
do 12,5 g	8%
nad 12,5 g - 50 g	1g
nad 50 g - 2 kg	2%
nad 2 kg - 5 kg	40 g
nad 5 kg - 50 kg	0,8%
nad 50 kg - 100 kg	400 g
nad 100 kg	0,4%

Povprečna neto količina desetih naključno izbranih posamičnih predpakiranj mora biti manjša ali enaka 40% meje dovoljenega odstopanja za označeno količino, navedeno v tabeli iz prejšnjega odstavka.

4. člen

Če je vsebina posamičnega predpakiranega izdelka označena v prostorninskih enotah, je za posamičen predpakiran izdelek dovoljeno odstopanje od označene prostornine pri temperaturi $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$:

Označena neto prostornina	Največje dovoljeno odstopanje (\pm)
od 0,02 l do 0,1 l	4 ml
nad 0,1 l do 0,2 l	4%
nad 0,2 l do 0,4 l	8 ml
nad 0,4 l do 1,0 l	2%
nad 1,0 l do 2,0 l	20 ml
nad 2,0 l	1,0%

Povprečna neto količina desetih naključno izbranih posamičnih predpakiranj mora biti manjša ali enaka 40% meje dovoljenega odstopanja za označeno količino, navedeno v tabeli iz prejšnjega odstavka.

II. POSEBNE DOLOČBE

5. člen

Izdelki po tem pravilniku so zlasti:

1. jedilna rastlinska olja;
2. jedilne rastlinske masti;
3. margarina;
4. majoneza.

Izdelki iz prejšnjega odstavka ne smejo vsebovati več kot 5% eruka kisline, računano na skupno vsebnost maščobnih kislin v maščobi.

1. Jedilna rastlinska olja

6. člen

Za prehrano ljudi se smejo dajati v promet le jedilna rafinirana rastlinska olja. Bučno, makovo, sezamovo, sončnično in druga jedilna rastlinska olja z navedbo surovine, so lahko tudi kot jedilna nerafinirana rastlinska olja.

7. člen

V odvisnosti od proizvodnih pogojev in vrste surovin so jedilna rastlinska olja zlasti kot:

- a) jedilna rafinirana rastlinska olja;
- b) jedilna rafinirana rastlinska olja z navedbo surovine;
- c) jedilna nerafinirana rastlinska olja;
- č) mešanica jedilnih rafiniranih rastlinskih olj in nerafiniranega rastlinskega olja.

8. člen

Pri proizvodnji jedilnih rastlinskih olj se smejo uporabljati naslednji aditivi:

Antioksidanti	Največja dovoljena količina
galati (oktil, propil, dodecil)	do 0,01% – posamično ali v kombinaciji
butilhidroksitoluol (BHT)	do 0,02% – posamično ali v kombinaciji
butilhidroksianisol (BHA)	do 0,02% – posamično ali v kombinaciji
citronska kislina in njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije
vinska kislina in njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije

Antioksidanti	Največja dovoljena količina
tokoferoli, vitamina A in D	glede na zahteve tehnologije, razen za nerafinirana olja
askorbil palmitat in askorbil stearat	glede na zahteve tehnologije, razen za nerafinirana olja

a) Jedilna rafinirana rastlinska olja

9. člen

Jedilna rafinirana rastlinska olja so po tem pravilniku izdelki, dobljeni z rafiniranjem ene ali več vrst surovih jedilnih olj (sončničnega, sojinega, repičnega ipd.).

10. člen

Jedilna rafinirana rastlinska olja morajo glede kakovosti izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so pri temperaturi 20°C bistra;
- da imajo zanje značilno barvo;
- da sta okus in vonj pri temperaturi 20°C blaga, prijetna in značilna za izdelek, da nimajo tujega vonja ne žarkega vonja in okusa;
- da vsebujejo največ 0,3% prostih maščobnih kislin (kot oleinska);
- da vsebujejo največ 0,2% vode in drugih hlapljivih snovi;
- da vsebujejo največ 50 mg/kg mila (kot Na-oleinata).

b) Jedilna rafinirana rastlinska olja z navedbo surovine

11. člen

Jedilna rafinirana rastlinska olja z navedbo surovine gredo v promet zlasti kot:

1. jedilno rafinirano sončnično olje;
2. jedilno rafinirano sojino olje;
3. jedilno rafinirano repično olje;
4. jedilno rafinirano olje koruznih kalčkov.

12. člen

Jedilno rafinirano sončnično, sojino, repično in olje koruznih kalčkov ter druga jedilna rafinirana olja z navedbo surovine po tem pravilniku so izdelki, dobljeni po ustreznem tehnološkem postopku rafinacije iz surovega sončničnega, sojinega, repičnega in olja koruznih kalčkov ter iz drugih surovin, namenjeni pa so za neposredno porabo in ne smejo vsebovati primesi drugih olj.

13. člen

Jedilna rafinirana rastlinska olja z navedbo surovine morajo glede kakovosti izpolnjevati pogoje, določene v 10. členu tega pravilnika.

14. člen

Poleg pogojev iz 10. člena tega pravilnika, morajo jedilna rafinirana sončnično, sojino, repično in olje koruznih kalčkov, izpolnjevati tudi pogoje, nujne za identifikacijo, in sicer:

Identifikacijske značilnosti	Jedilno rafinirano olje			
	sončnično	sojino	repično	olje koruznih kalčkov
Gostota (20°C/20°C)	0,918-0,923	0,919- 0,925	0,914-0,918	0,915-0,925
Indeks refrakcije (n_D 20°C)	1,470-1,479	1,473-1,476	1,472-1,474	1,472-1,476
Jodno število po Hanusu (mgJ ₂ /100g)	117-138	120-135	100-115	118-128
Število umiljenja (mg KOH/g olja)	182-196	185-195	185-195	185-197
Neumiljive snovi (%)	do 1,5%	do 1,5%	do 2,0%	do 2,0%
Sestava maščobnih kislin (%)				
C12: 0	-	-	-	-
C14: 0	do 1	do 0,5	do 0,4	-
C14: 1	do 0,1	-	-	-
C16: 0	4-7	8-12	4-6	8-12
C16: 1	do 1	do 0,5	do 1	do 0,6
C18: 0	1-7	3-6	1-3	0,5-4
C18: 1	14-50	20-28	50-74	19-35
C18: 2	47-75	45-60	19-28	50-65
C18: 3	do 1	4-10	7-11	do 2
C20: 0	do 1	do 1	do 0,7	do 0,5
C20: 1	do 0,5	do 1	do 4,3	do 0,4
C20: 2	-	-	do 0,5	-
C22: 0	do 1	do 1	do 0,5	do 0,5
C22: 1	do 5,0	do 5,0	do 5,0	do 5,0
C22: 2	-	-	do 0,5	-
C24: 0	do 0,5	do 0,5	do 0,5	do 0,2
C24: 1	do 0,5	-	-	-

c) Jedilna nerafinirana rastlinska olja

15. člen

Jedilno nerafinirano rastlinsko olje po tem pravilniku je olje, dobljeno po ustreznem tehnološkem postopku in namenjeno za neposredno uporabo.

16. člen

Nerafinirano bučno olje mora izpolnjevati naslednje pogoje glede kakovosti:

- da je zeleno-rdeče barve;
- da ima značilen vonj in okus, brez tujega in žarkega vonja in okusa;
- da vsebuje največ 3,0% prostih maščobnih kislin (kot oleinska);
- da vsebuje največ 0,4% vode in drugih hlapljivih snovi;
- da znaša peroksidno število največ 10,0 mmol O₂/kg.

17. člen

Poleg pogojev iz prejšnjega člena, mora nerafinirano bučno olje izpolnjevati tudi pogoje za identifikacijo, in sicer:

Identifikacijske značilnosti	Nerafinirano bučno olje
Gostota (20°C/ 20°C)	0,916-0,922
Indeks refrakcije (n_D 20°C)	1,471-1,475
Jodno število po Hanusu (mg J ₂ /100 g)	115-125
Število umiljenja (mg KOH/g)	87-197
Neumiljive snovi (%)	do 1,2
Sestava maščobnih kislin (%)	
C12: 0	-
C14: 0	do 0,1
C16: 0	8-13
C16: 1	-
C18: 0	5-16
C18: 1	24-36
C18: 2	40-58
C18: 3	do 1,0
C20: 0	do 1,0
C20: 1	do 0,5
C22: 0	do 0,3

č) *Mešanica jedilnih rafiniranih rastlinskih olj in nerafiniranega rastlinskega olja*

18. člen

Mešanica jedilnih rafiniranih rastlinskih olj in nerafiniranega rastlinskega olja mora biti v prometu poimenovana z imenom posamezne surovine, ki mešanico sestavlja (npr. mešanica bučnega in rastlinskega olja). Odstotni delež posamezne surovine mora biti naveden v seznamu sestavin.

19. člen

Mešano rafinirano rastlinsko in bučno olje mora ustrezati naslednjim pogojem:

1. da je zeleno-rdeče barve;
2. da ima značilen vonj in okus, brez tujega in žarkega vonja in okusa;
3. da vsebuje največ 2% prostih maščobnih kislin (kot oleinska);

4. da vsebuje največ 0,2% vode in drugih hlapljivih snovi;
5. da znaša peroksidno število največ 5 mmol O₂/kg.

2. **Jedilne rastlinske masti**

20. člen

Jedilne rastlinske masti po tem pravilniku so izdelki, dobljeni po določenem tehnološkem postopku iz ustreznih surovin.

Jedilni rastlinski masti, namenjeni za neposredno porabo sta:

- a) rastlinska mast;
- b) rastlinsko maslo.

21. člen

Jedilni rastlinski masti sta samo kot predpakirani v embalaži iz materiala, ki zagotavlja, da se kakovost izdelka ohrani, dokler se ne odpre.

22. člen

Pri proizvodnji jedilnih rastlinskih masti se smejo uporabljati naslednji aditivi:

Aditivi	Največja dovoljena količina
BARVILA: beta karotin	glede na zahteve tehnologije
AROME: naravne arome in njihovi umetni ekvivalenti	glede na zahteve tehnologije
EMULGATORJI: monogliceridi in digliceridi maščobnih kislin, lecitin	glede na zahteve tehnologije
KONSERVANSI: sorbinska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	do 0,2%
ANTIOKSIDANTI galati (propil, oktil, dodecil) butilhidroksitoluol (BHT), butilhidroksianisol (BHA) citronska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli vinska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	do 0,01% – posamično ali v kombinaciji do 0,02% – posamično ali v kombinaciji glede na zahteve tehnologije glede na zahteve tehnologije

a) *Rastlinska mast*

23. člen

Rastlinska mast po tem pravilniku je izdelek, dobljen iz jedilnih olj in masti rastlinskega izvora po postopku rafinacije, hidriranja ali drugem ustreznem postopku.

24. člen

Rastlinska mast mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da ima zanjo značilno barvo;
- da ima blag in prijeten vonj in okus, brez tujega in žarkega vonja in okusa;
- da vsebuje največ 0,2% vode in drugih hlapljivih snovi;
- da vsebuje največ 0,3% prostih maščobnih kislin (kot oleinska).

b) *Rastlinsko maslo*

25. člen

Rastlinsko maslo po tem pravilniku je izdelek, dobljen iz jedilnih rastlinskih olj in masti z dodatkom aditivov po posebnem postopku kristalizacije. Rastlinsko maslo mora vsebovati najmanj 95% maščobe.

26. člen

Rastlinsko maslo mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je rumene barve;
- da ima izrazit in značilen vonj in okus, brez tujega in žarkega vonja in okusa;
- da vsebuje največ 1,0% prostih maščobnih kislin (kot oleinska);
- da vsebuje največ 1,5% vode in drugih hlapljivih snovi;
- da vsebuje največ 1,0% jedilne soli (NaCl).

3. **Margarina**

27. člen

Margarina po tem pravilniku je izdelek, dobljen po ustreznem tehnološkem postopku. Ima obliko trdne ali tekoče emulzije tipa vode v olju, ki je izdelana iz trdnih in/ali tekočih rastlinskih in/ali živalskih maščob, ki ne vsebuje več kot 3% mlečnih maščob in ne več kot 90% maščob.

Izraz rastlinska se lahko uporabi le, če izdelek vsebuje do 2% živalskih maščob.

28. člen

Margarina mora imeti zanjo značilno barvo, vonj in okus, brez tujega ali žarkega vonja in okusa.

Vsebnost maščobe brez soli mora znašati vsaj dve tretjini suhe snovi.

29. člen

Pri izdelovanju margarine se lahko kot surovine uporabljajo jedilne masti in olja rastlinskega in živalskega izvora, mleko in mlečni izdelki, kot dodatki pa kakav, čokolada,

med, jedilna sol, želatina, vitamini, dovoljeni aditivi ter druge surovine glede na zahteve tehnologije.

30. člen

Pri označevanju je potrebno tudi navesti vsebnost skupne količine maščob izražene v %.

V seznamu sestavin je potrebno označiti % jedilne soli.

31. člen

Margarina se glede na delež maščobe daje v promet kot:

1. margarina;
2. margarina z manj maščob;
3. margarina z malo maščob ali lahka margarina;
4. margarinski namaz.

32. člen

Margarina je izdelek, ki vsebuje najmanj 80% maščob, vendar ne več kot 90%.

33. člen

Margarina z manj maščob je izdelek, ki vsebuje več kot 60% maščob, vendar ne več kot 62%. Označi se lahko tudi kot tričetrt mastna margarina.

34. člen

Margarina z malo maščob ali lahka margarina je izdelek, ki vsebuje več kot 39% maščob, vendar ne več kot 41%. Označi se lahko tudi kot polmastna margarina ali minarina ali halvarina.

35. člen

Margarinski namaz je izdelek, ki ima lahko različno vsebnost maščobe, in sicer:

- več kot 62%, vendar manj kot 80%;
- več kot 41%, vendar ne več kot 60%, ki se lahko označi z manj maščob;
- manj kot 39%, ki se lahko označi kot lahki ali z malo maščob.

V imenu izdelka je potrebno označiti tudi % skupne maščobe.

36. člen

Pri izdelovanju margarine se smejo uporabljati naslednji aditivi:

Aditivi	Največja dovoljena količina
BARVILA karoteni	glede na zahteve tehnologije
AROME naravne arome in njihovi umetni ekvivalenti	glede na zahteve tehnologije
EMULGATORJI monogliceridi in digliceridi maščobnih kislin poliglicerol estri maščobnih kislin monogliceridi in digliceridi maščobnih kislin, esterificirani z organsko kislino (ocetno, mlečno, citronsko, vinsko in hidroksistearinsko) poliglicerol ester, interesterificiran z ricinusovo kislino estri monogliceridov in digliceridov ter dimerzijskih maščobnih kislin rastlinskih olj (npr. sojinega olja) lecitin	glede na zahteve tehnologije največ 5 g/kg največ 5 g/kg največ 5 g/kg glede na zahteve tehnologije
KONZERVANSI sorbinska kislina in njene kalijeve in kalcijeve soli	- največ 0,2% pri margarinah z vsebnostjo maščob manj kot 60% - največ 0,1% pri margarinah z vsebnostjo maščob 60% in več

Aditivi	Največja dovoljena količina
ANTIOKSIDANTI	
galati (propil, oktil in dodecil)	največ 0,1% posamično ali v kombinaciji
butilhidroksitoluol (BHT), butilhidroksianisol (BHA)	največ 0,2% posamično ali v kombinaciji
ekstrakti s tokoferolom	glede na zahteve tehnologije
alfa, gama, delta tokoferol	glede na zahteve tehnologije
askorbilpalmitat, askorbilstearat	glede na zahteve tehnologije
askorbinska kislina in njene natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije
KISLINE	
mlečna kislina ter njene kalijeve in natrijeve soli	glede na zahteve tehnologije
citronska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije
vinska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije
STABILIZATORJI IN GOSTILA	
modificirani škrobi	glede na zahteve tehnologije
guar gumi	glede na zahteve tehnologije
moka iz endosperma rožičevih pečk	glede na zahteve tehnologije

4. Majoneza

37. člen

Majoneza in njeni izdelki se izdelujejo glede na uporabljene surovine zlasti kot:

1. majoneza;
2. majoneza z manj in malo maščob;
3. omake in prelive (dressing).

38. člen

Pri izdelovanju majoneze se lahko uporabljajo naslednji aditivi:

Aditivi	Največja dovoljena količina	
	za majonezo	omake, prelive, majoneze z manj in malo maščob
ANTIOKSIDANTI		
l-askorbinska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	največ 0,5 g/kg	največ 0,5 g/kg
askorbil-palmitat	največ 0,5 g/kg	največ 0,5 g/kg
naravni in umetni tokoferoli	največ 0,2 g/kg	največ 0,2 g/kg
galati (propil, oktil in dodecil)	-	največ 0,1 g/kg
butilhidroksianisol (BHA)	-	največ 0,1 g/kg
butilhidroksitoluol (BHT)	-	največ 0,1 g/kg
kalcij dinatrijev EDTA	75 mg/kg	75 mg/kg
BARVILA		
karoteni	-	največ 35 mg/kg
anato ekstrakt, bixin, norbixin	-	največ 5 mg/kg
kurkumin	-	največ 20 mg/kg
AROME		
naravne arome in njihovi umetni ekvivalenti	glede na zahteve tehnologije	
KISLINE		
mlečna kislina ter njene natrijeve, kalcijeve in kalijeve soli	glede na zahteve tehnologije	
klorovodikova kislina	glede na zahteve tehnologije	
ocetna kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije	
citronska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije	
vinska kislina ter njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	glede na zahteve tehnologije	

Aditivi	Največja dovoljena količina	
	za majonezo	omake, prelive, majoneze z manj in malo maščob
OJAČEVALCI OKUSA		
glutaminska kislina, ter njene natrijeve, kalcijeve in kalijeve soli	-	največ 10 g/kg
inozinska kislina ter njene kalijeve in natrijeve soli	-	največ 0,5 g/kg
guanilinska kislina ter njene kalijeve in natrijeve soli	-	posamično ali v kombinaciji
EMULGATORJI, STABILIZATORJI IN GOSTILA		
lecitin	glede na zahteve tehnologije	
monogliceridi in digliceridi maščobnih kislin, esterificirani s kakšno izmed organskih kislin (ocetno, mlečno, citronska)	glede na zahteve tehnologije	največ 5 g/kg – posamično ali v kombinaciji
saharogliceridi	glede na zahteve tehnologije	največ 10 g/kg – posamično ali v kombinaciji
kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli alginske kisline	-	
agaragar	-	
karageni	-	največ 20 g/kg-posamično ali v kombinaciji
guar smola		
tragant smola		
moka iz rožičevega jedra	-	
gumiarabikum (arabski)	-	
pektin	-	
metilceluloza	-	
karboksimetilceluloza	-	
hidroksipropilmetilceluloza	-	
metiletilceluloza	-	
ksantan	-	največ 5 g/kg
modificirani škrobi:		največ 50 g/kg – posamično ali v kombinaciji
kislinsko obdelani	-	
beljeni	-	
diškrobglicerol	-	
diškrob glicerol, acetiliran	-	
diškrob adipat, acetiliran	-	
diškrob glicerol hidroksipropil	-	
diškrob fosfat	-	
diškrob fosfat, acetiliran	-	
diškrob fosfat hidroksipropil	-	
diškrob fosfat, fosfatiran	-	
monoškrob fosfat	-	
oksidiran škrob	-	
škrob acetat	-	
hidroksipropil škrob	-	
encimsko obdelani škrobi	-	
KONSERVANSI		
sorbinska kislina in njene kalijeve in kalcijeve soli	največ 1g/kg za majoneze z vsebnostjo maščobe 60% in več	največ 2 g/kg za izdelke z vsebnostjo maščobe manj kot 60%
benzojska kislina in njene kalijeve, natrijeve in kalcijeve soli	največ 0,5 g/kg za majonezo z vsebnostjo maščobe 60% in več v kombinaciji največ 1 g/kg	največ 1 g/kg za izdelke z vsebnostjo maščobe manj kot 60% v kombinaciji največ 2 g/kg

a) *Majoneza*

39. člen

Majoneza po tem pravilniku je izdelek v obliki emulzije tipa olja v vodi, izdelana iz rastlinskega olja, rumenjakov oziroma jajc, očetne ali druge jedilne organske kisline, gorčice, sladkorja, začimb in začimbni ekstraktov ter drugih dovoljenih dodatkov.

40. člen

Majoneza mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da ne vsebuje manj kot 70% jedilnega rastlinskega olja;
- da ne vsebuje manj kot 5% rumenjakov;
- da ima zanjo značilen videz, vonj in okus, brez tujega in žarkega vonja in okusa.

b) *Majoneza z manj in malo maščob*

41. člen

Majoneza z manj maščob je izdelek, dobljen po ustreznem tehnološkem postopku. Vsebovati mora več kot 45% maščob, vendar ne več kot 70%.

42. člen

Majoneza z malo maščob ali lahka majoneza je izdelek dobljen po ustreznem tehnološkem postopku. Vsebovati mora 45% ali manj maščob.

c) *Omake in preliv (dressing)*

43. člen

Omake po tem pravilniku je izdelek, dobljen iz majoneze, nasekljanih vrtnin in začimb ali začimbni ekstraktov, dovoljenih aditivov ter drugih surovin glede na zahteve tehnologije.

44. člen

Preliv (dressing) po tem pravilniku je emulgiran ali neemulgiran izdelek, ki se izdeluje iz jedilnega rafiniranega rastlinskega olja in kisa, z jajci ali brez njih ali z jajčnimi izdelki ali brez njih. Pri izdelovanju prelivov (dressing) se smejo uporabljati še naslednji dodatki: jedilna sol (NaCl), hranljiva ogljikohidratna sladila, gorčica, začimbe ali začimbni ekstrakti, organske jedilne kisline, beljakovine rastlinskega izvora, mlečni izdelki, škrob, moka, nasekljane vrtnitne ter druge surovine v količini, ki je potrebna, da se dobijo senzorične lastnosti izdelka.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

45. člen

Izdelki, označeni v skladu z določbami pravilnika o kakovosti jedilnih olj in masti rastlinskega izvora ter margarine, majoneze in njim sorodnih izdelkov (Uradni list SFRJ, št. 27/85), so lahko v prometu do 31. 12. 2001.

Pravne in fizične osebe, ki proizvajajo oziroma dajejo v promet izdelke po določbah tega pravilnika, morajo uskladiti svojo dejavnost s tem pravilnikom do 31. 12. 2001.

46. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati pravilnik o kakovosti jedilnih olj in masti rastlinskega izvora ter margarine, majoneze in njim sorodnih izdelkov (Uradni list SFRJ, št. 27/85).

47. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 305-3/98

Ljubljana, dne 21. junija 1999.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

2659. Pravilnik o čaju, gorčici, jedilni soli, pecilnem prašku, prašku za puding in vanilijevem sladkorju

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 - odločba US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o čaju, gorčici, jedilni soli, pecilnem prašku, prašku za puding in vanilijevem sladkorju

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa minimalne pogoje, ki jih morajo pri proizvodnji in v prometu izpolnjevati čaj, gorčica, jedilna sol, pecilni prašek, prašek za puding in vanilijev sladkor (v nadaljnjem besedilu: izdelki).

2. člen

Predpakirani izdelki morajo biti označeni v skladu s predpisom, ki ureja splošno označevanje živil in v skladu s tem pravilnikom.

Čaji, ki niso predpakirani, morajo biti v prometu označeni z imenom izdelka, imenom oziroma firmo in naslovom oziroma sedežem proizvajalca oziroma z označbo države, v kateri je bil čaj pridelan.

II. POSEBNE DOLOČBE

1. Čaj

3. člen

Čaj, brez kakršnekoli druge označbe ali z natančnejšo označbo dežele, v kateri je bil pridelan (kitajski, ruski, javanski, indijski, ceylonski ipd.), sme v promet samo listje in listno brstje čajnega grma (*Camellia sinesis* Linnaeus O. Kuntze), pri čemer morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- da znaša količina v vodi topnega ekstrakta pri črnem čaju najmanj 32%;
- da je izguba pri sušenju največ 12%;
- da ne vsebuje več kot 8% in ne manj kot 4% skupnega pepela, od tega pa mora biti vsaj 45% topnega v vodi;
- da vsebuje najmanj 1% kofeina;
- da ne vsebuje več kot 30% pecljev in čajnih vejic, pri čemer se ne upoštevajo listne žilice (z ostanki listka ali brez njih);

– da ne vsebuje pokvarjenega ali plesnivega listja, čajnega prahu ali čajnih odpadkov, zlepljenih z lepljivimi snovmi ali drugače oblikovanih;

– da ne vsebuje tujih primesi rastlinskega ali drugega izvora in ne snovi, dodanih za povečanje mase;

– da ni bilo ekstrahirano;

– da ni pobarvano, ali kako drugače polepšano;

– da ne vsebuje niti najmanjše količine čajnega prahu ali čajnih odpadkov.

4. člen

Čaj se poimenuje in označuje kot črni čaj, če je fermentiran oziroma delno fermentiran, in kot zeleni čaj, če je nefermentiran.

5. člen

Dovoljena odstopanja dejanskih količin od označenih količin pri posameznem predpakiranem izdelku so naslednja: pri pakiranjih do 3g: do 15%; nad 3g do 25 g: do 7%; nad 25g do 50g: do 3%; pri tem mora biti povprečna neto masa vsaj desetih naključno izbranih posamičnih pakiranj čaja v mejah teh odstopanj.

Povprečna neto masa predpakiranih izdelkov, ki se določi pri proizvajalcu, mora ustrezati označeni neto masi posamičnih pakiranj.

6. člen

Čaj, ki so mu dodane aromatske snovi, mora biti označen kot aromatiziran čaj.

7. člen

Sadni in zeliščni čaji se izdelujejo iz posušenih rastlinskih surovin, iz katerih se s poparjenjem, prevretjem ali namakanjem dobi čaju podobna pijača.

Sadni in zeliščni čaji se lahko pripravljajo iz cvetov, listov, nadzemnih delov, korenin, plodov, sadežev, semen in drugih delov rastlinskih surovin ali iz mešanice teh surovin.

Sadni in zeliščni čaji se lahko pripravljajo iz suhega sadja, šipka, zelenjave, robidovega listja, jagodovega listja, bezgovega cvetja in drugih primernih rastlin ali iz mešanice teh surovin.

V primeru mešanice surovin se sadni čaj lahko tako poimenuje le, kadar mešanica čaja vsebuje najmanj 50% sadnega deleža ali kot zeliščni čaj, če vsebuje več kot 50% rastlinskih delov zelišč.

8. člen

Sadni in zeliščni čaji morajo glede čistote ustrezati pogojem, ki so predpisani v evropski farmakopeji in nacionalnem dodatku k evropski farmakopeji.

2. Gorčica

9. člen

Gorčica je mešanica zmletih semen bele ali črne gorčice (*Brassica nigra* L., *Sinapis alba* L.) z vodo, kisom ali vinom.

Pri proizvodnji gorčice se lahko uporabljajo jedilna sol, sladkor, ustrezne začimbe in ekstrakti začimb, za konzerviranje gorčice pa do 0,1% sorbinske kisline in do 250 mg/kg žveplovega dioksida (SO₂).

Pri proizvodnji gorčice je prepovedano uporabljati sintetična eterična olja.

10. člen

Gorčica mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da ne vsebuje več kot 78% vode, 15% jedilne soli v suhi snovi, 9% pepela v suhi snovi, v katero ni vračunana jedilna sol, in ne več kot 0,1% peska;
- da ima značilen videz, vonj in okus;
- da je mazave konzistence in brez keplic.

3. Jedilna sol

11. člen

Jedilna sol je zmes natrijevega klorida (NaCl) ter magnezijevih in drugih soli, namenjena pa je za proizvodnjo oziroma pripravljanje živil in jedil.

Po načinu proizvodnje se deli jedilna sol na:

- evaporirana sol, ki se dobiva z izparevanjem slane vode;
- kamena sol, ki se dobiva s predelavo solne rude;
- morska sol, ki se dobiva z naravno kristalizacijo soli na solnih bazenih.

12. člen

Jedilna sol mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da vsebuje najmanj 95% čistega natrijevega klorida;
- da ne vsebuje več kot 7% vode;
- da ne vsebuje tujih primesi, ki se dajo opaziti s prostim očesom;
- da je brez vonja in bele barve, pri čemer sme imeti komaj opazen odtenek kakšne druge barve;
- da je 5%-na vodna raztopina soli bistra ali komaj opazno motna, popolnoma slana, brez grenkobe, in da postane, če je motna, z nekaj kapljicami solne kisline bistra;
- da je 20%-na vodna raztopina soli na lakmus praviloma nevtralna;
- da je jodirana s 25 mg kalijevega jodida na 1 kg soli tako, da v 1 kg soli ni manj kot 20 mg in ne več kot 30 mg kalijevega jodida, ali da je jodirana s 32 mg kalijevega jodata na 1 kg soli tako, da v 1 kg soli ni manj kot 26 mg in ne več kot 39 mg kalijevega jodata.

Jedilni soli se lahko doda 0,5 do 1,0% magnezijevega oksida (MgO), kot sredstva proti strjevanju.

Za preprečitev sprijemanja jedilne soli v kepice se lahko doda največ 10 mg/kg soli kalijevih, natrijevih ali kalcijevih ferocianidov, bodisi posamezno ali v kombinaciji.

13. člen

Drobna sol je drobno kristalizirana ali drobno mleta jedilna sol popolnoma bele barve, s tem da mora najmanj 90% soli prehajati skozi sito z luknjicami, ki merijo v kvadratu 1,25 mm.

Drobna sol mora izpolnjevati pogoje iz prejšnjega člena, vendar ne sme vsebovati več kot 0,5% vode.

14. člen

Jedilna sol je v prometu samo kot predpakiran izdelek. Navedba roka trajanja za jedilno sol ni potrebna.

Relativna vlažnost zraka v prostorih, v katerih se hrani sol, ne sme presežati 75%.

4. Pecilni prašek, prašek za puding in vanilijev sladkor

a) Pecilni prašek

15. člen

Pecilni prašek je izdelek, ki se uporablja za vzhajanje testa oziroma za povečanje prostornine testa in je sestavljen iz zmesi nosilca ogljikovega dioksida skupine (natrijev ho-

drogen karbonat, kalijev karbonat, amonijevega bikarbonat, natrijev bikarbonat) s kislinami (vinska kislina, citronska kislina, mlečna kislina, jabolčna kislina, fosforjeva kislina, glukonodelta lakton) ali njihovimi solmi.

Pri izdelovanju pecilnega praška se kot redčilo uporablja samo škrob.

16. člen

Pecilni prašek sme vsebovati največ 30% škroba kot stabilizatorja.

Pecilni prašek z vanilinom mora vsebovati najmanj 1% vanilina oziroma toliko etilnega vanilina, kolikor ustreza vanilinu.

17. člen

Pecilni prašek je v prometu samo kot predpakiran izdelek.

18. člen

Količina pecilnega praška, ki je potrebna za 1 kilogram moke, ne sme vsebovati več kot 1,5 gramov presežnega natrijevega bikarbonata.

19. člen

Dovoljena odstopanja dejanskih količin od označenih količin pri posameznem predpakiranem izdelku so naslednja: pri pakiranjih do 10g: do 10%; nad 10g do 25g: do 5%; nad 25g do 50g: do 3%; pri tem mora biti povprečna neto masa vsaj desetih naključno izbranih posamičnih pakiranj pecilnega praška v mejah teh odstopanj.

Povprečna neto masa predpakiranih izdelkov, ki se določi pri proizvajalcu, mora ustrezati označeni neto masi posamičnih pakiranj.

b) Prašek za puding

20. člen

Prašek za puding je izdelek, dobljen z mešanjem škroba in drugih ustreznih sestavin, bistvenih za okus in strjevanje pudinga.

Sestavina, ki je bistvena za okus pudinga, se mora označiti v imenu izdelka (npr. vanilijev, jagodov itd.).

Pri izdelovanju praška za puding se lahko uporabljajo pšenični, koruzni ali rižev škrob. Krompirjev škrob se lahko uporablja le, če je po posebni obdelavi primeren za ta namen.

Prašek za puding se lahko aromatizira z naravnimi, naravno identičnimi ali umetnimi aromami in barva z barvili za živila. Iz imena praška za puding mora biti razvidno, katere arome so bile uporabljene (npr. prašek za puding z okusom maline).

21. člen

Kot sredstva za strjevanje se prašku za puding lahko dodajajo manjše količine pektina, želatine, alginata, agar-agra ali karagena kot tudi do 0,3% dinatrijevega ortofosfata (Na_2HPO_4) in do 0,6% tetranatrijevega pirofosfata ($\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7$), računano na puding kot končni izdelek.

22. člen

Prašek za puding mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je praškaste sestave in brez kepic;
- da ima vonj in okus, ki sta lastna posamezni vrsti praška;
- da ne vsebuje tujih primesi;
- da izpolnjuje posebne pogoje, ki so predpisani za posamezno vrsto praška.

23. člen

Prašek za puding je v prometu samo kot predpakiran izdelek.

24. člen

Dovoljena odstopanja dejanskih količin od označenih količin pri posameznem predpakiranem izdelku so naslednja: pri pakiranjih do 50g: do 3%; nad 50g do 100g: do 1%; pri tem mora biti povprečna neto masa vsaj desetih naključno izbranih posamičnih pakiranj praška za puding v mejah teh odstopanj.

Povprečna neto masa predpakiranih izdelkov, ki se določi pri proizvajalcu, mora ustrezati označeni neto masi posamičnih pakiranj.

25. člen

Prašek za puding z vanilijo mora vsebovati toliko vanilije v prahu, da je v puding ujasno izražen vonj vanilije.

Prašek za puding, aromatiziran z vanilinom ali etilnim vanilinom, se sme označiti kot prašek za puding z okusom vanilije.

c) Vanilijev sladkor

26. člen

Vanilijev sladkor je mešanica sladkorja in vanilije v prahu, ki mora vsebovati najmanj 10% vanilije v prahu.

Vanilinov sladkor je mešanica sladkorja z vanilinom, ki mora vsebovati najmanj 1,0% vanilina. Namesto vanilina se lahko uporabi ustrezna količina (0,33%) etilnega vanilina.

Prepovedano je dajati v promet mešanico vanilijevega sladkorja z vanilinovim sladkorjem.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

Izdelki, označeni v skladu z določbami pravilnika o kakovosti kave in kavnih nadomestkov, čaja, dišav, koncentratov za juho, pekovskega kvasa, pecilnega praška, praška za puding, dietetičnih proizvodov in aditivov (Uradni list SFRJ, št. 13/78, 20/80, 41/80, 45/81, 52/86 in 33/89), so lahko v prometu do 31. 12. 2001.

Pravne in fizične osebe, ki proizvajajo oziroma dajejo v promet izdelke po določbah tega pravilnika, morajo uskladiti svojo dejavnost s tem pravilnikom do 31. 12. 2001.

28. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti kave in kavnih nadomestkov, čaja, dišav, koncentratov za juho, pekovskega kvasa, pecilnega praška, praška za puding, dietetičnih proizvodov in aditivov (Uradni list SFRJ, št. 13/78, 20/80, 41/80, 45/81, 52/86 in 33/89).

29. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 305-47/97

Ljubljana, dne 21. junija 1999.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano

2660. Pravilnik o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali in obrazcu veterinarske napotnice

Na podlagi trinajste alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 25/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K
o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali in
obrazcu veterinarske napotnice

1. člen

Zdravstveno spričevalo za živali (v nadaljnjem besedilu: zdravstveno spričevalo) za kopitarje, parkljarje, perutnino, sobne ptice, kunce, kočuharje, ribe iz ribogojnic oziroma gojitvenih voda, čebelje družine in pošiljke matic, divjad, pse in mačke je predpisano na obrazcih, ki so kot priloge številka 1 do 5 objavljeni skupaj s tem pravilnikom.

2. člen

Obrazci zdravstvenega spričevala iz prejšnjega člena, razen za čebelje družine in matice, morajo biti povezani v blok po 50 izvornikov in kopij. Kopije zdravstvenih spričeval, ki ostanejo v bloku, se uporabljajo za evidenco o izdanih zdravstvenih spričevalih še 3 leta po izdaji zadnjega zdravstvenega spričevala v bloku.

Obrazec zdravstvenega spričevala za čebelje družine in matice je izdelan v obliki knjižice.

3. člen

Zdravstveno spričevalo se lahko izda za vsako žival posebej (v nadaljnjem besedilu: posamično zdravstveno spričevalo) ali za več živali, če so iste vrste in pripadajo istemu imetniku (v nadaljnjem besedilu: skupno zdravstveno spričevalo).

Mladiči kopitarjev, parkljarjev, psov in mačk, ki sesajo, se lahko vpišejo v posamična zdravstvena spričevala matere.

Zdravstvena spričevala se lahko izdajo le za tiste živali, ki so na predpisan način označene, tako, da je možna njihova identifikacija.

4. člen

Zdravstveno spričevalo velja 10 dni, za čebelje družine, ki se prevažajo na pašo, pa tri mesece od dneva izdaje oziroma podaljšanja njegove veljavnosti.

Veljavnost zdravstvenega spričevala se lahko podaljšuje v obdobju enega leta od dneva izdaje.

Veljavnost zdravstvenega spričevala se podaljša na njegovi hrbtni strani.

5. člen

V obdobju enega leta od dneva izdaje se lahko izda novo zdravstveno spričevalo:

– če se na podlagi skupnega zdravstvenega spričevala izda skupno zdravstveno spričevalo za manj živali ali posamična zdravstvena spričevala oziroma če se na podlagi posamičnih zdravstvenih spričeval izda skupno zdravstveno spričevalo;

– če je nastala sprememba glede lastništva živali;

– če na zdravstvenem spričevalu ni več prostora, da bi se podaljšala njegova veljavnost.

Iz skupnega zdravstvenega spričevala se lahko odpišejo samo živali, ki so bile odtujene (prodane, podarjene ipd.), zaklane, so poginile ali bile ubite ipd.

Veljavnost novo izdanega zdravstvenega spričevala se lahko podaljšuje v obdobju enega leta od njegove izdaje.

6. člen

Dvojniki zdravstvenega spričevala se lahko izda, če je spričevalo pogrešano, izgubljeno, poškodovano ali uničeno ipd.

Na dvojniki zdravstvenega spričevala mora biti z rdečimi črkami označba "Dvojniki".

7. člen

Za živali, ki se odpremljajo v klavnico, mora njihov lastnik v rubriki "opomba" lastnoročno podpisati izjavo, da v določenem časovnem obdobju živali niso dobivale krme z dodatkom zdravil in drugih škodljivih snovi, oziroma brez vednosti doktorja veterinarske medicine zdravil, zaradi katerih je prepovedan zakol teh živali.

8. člen

Veterinarske napotnice za bolne živali, ki se zaradi klanja odpremljajo v klavnico, za prevoz v sili zaklanih živali ter za živali iz hlevov z nepreverjenimi ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami so predpisane na obrazcih, ki so kot priloge št. 6 in 7 objavljeni skupaj s tem pravilnikom.

Veterinarske napotnice iz prejšnjega odstavka veljajo 24 ur po izdaji.

9. člen

Obrazci veterinarskih napotnic za bolne živali, ki se zaradi klanja odpravljajo v klavnico, za prevoz v sili zaklanih živali ter za živali iz hlevov z nepreverjenimi ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami, morajo biti povezani v blok po 50 izvornikov in kopij. Kopije napotnic, ki ostanejo v bloku, se uporabljajo za evidenco še 3 leta po izdaji zadnje napotnice v bloku.

10. člen

Obrazce, predpisane s tem pravilnikom, je treba izpolniti čitljivo s tiskanimi črkami na način, da so podatki čitljivi tudi na kopiji, in jih ni mogoče izbrisati.

Doktor veterinarske medicine, ki lahko na podlagi koncesijske pogodbe izdaja zdravstvena spričevala in napotnice jih mora opremiti s čitljivo napisanim osebnim imenom ali štampiljko (faksimile) ter z lastnoročnim podpisom. Podpis mora biti overjen s pečatom koncesionarja.

11. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika se preneha uporabljati pravilnik o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali (Uradni list SFRJ, št. 39/88) in preneha veljati 3. člen navodila za izvajanje preventivnih ukrepov pri klanju bolnih živali, v sili zaklanih živali in pri klanju živali iz nepreverjeno ali sumljivo epizootiološko situacijo (Uradni list SRS, št. 39/87).

12. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-01-84/98

Ljubljana, dne 22. junija 1999.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Priloga 1

I. (prva stran obrazca)

(veterinarska organizacija)

Številka: 000001

**ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO ZA PARKLJARJE
IN KOPITARJE**

PODATKI, KI JIH DA IMETNIK ŽIVALI

Osebno ime in naslov imetnika:

Številka osebne izkaznice oziroma drugega osebnega dokumenta:

Kraj bivanja živali:

Podatki o živali: število vrsta spol barva starost

Označbe za kopitarje in parkljarje:

(žig, številka, ušesna znamkica)

Prejšnje spričevalo za iste živali

(številka, datum in kraj izdaje spričevala)

OPOMBA: Imetnik izjavlja, da živali, ki jih odpremlja v zakol, v zadnjih 5 dneh niso dobivale krme z dodatki zdravil in drugih škodljivih snovi, oziroma da v zadnjih 35 dneh brez vednosti doktorja veterinarske medicine niso dobivale zdravil, zaradi katerih je prepovedan zakol teh živali.

Pooblaščenec novega imetnika.....

da me zastopa v vseh zadevah veterinarsko-sanitarnega pregleda pri prevozu živali in veterinarsko-sanitarnega pregleda klavnih živali.

Podatke in pooblastilo je dal imetnik živali:

(podpis)

Na podlagi 1. točke 64. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/95) izdajam

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO

s katerim potrjujem, da v kraju izvora živali ob izdaji tega spričevala ni bila ugotovljena kužna bolezen, ki jo lahko prenesejo te živali, in ni bila odrejena prepoved ali omejitev gibanja in odtujitve teh živali ter prepoved izdajanja zdravstvenih spričeval za te živali

PODATKI IZ VETERINARSKE EVIDENCE

Opravljena cepljenja

(cepivo, datum in vrsta bolezni)

Opravljena diagnostična preiskava

(vrsta preiskave, izid in datum)

Podatki o zdravljenju živali,

na katero se nanaša spričevalo

(izpolni dr. vet. med.)

M.P.

(dr. vet. med.)

Druga stran obrazca:

(veterinarska organizacija)

P O T R D I L O
o opravljenem veterinarsko-sanitarnem pregledu živali

Potrjujem, da sem opravil veterinarsko-sanitarni pregled pošiljke živali:

(vrsta, število)

in prevoznega sredstva:

(reg. št. in vrsta)

in ugotovil, da pošiljka izpolnjuje predpisane veterinarsko-sanitarne pogoje in ni ovir za njeno odpremo.

Pošiljatelj: iz

Prejemnik: iz

(novi imetnik)

Nakladalni kraj:

Serija in številka spričevala:

Datum:

Kraj:

M.P.

(dr. vet. med.)

Taksa/ pristojbina v višini.....SIT
plačana s koleki / št. potrdila o vplačilu.....

M.P.

(dr. vet. med.)

Evidenčna številka:

Podaljša se veljavnost spričevala za 10 dni.

Datum:.....

Kraj izdaje:.....

M.P.

(dr. vet. med.)

OPOMBA: Imetnik izjavlja, da živali, ki jih odpremlja v zakol v zadnjih 5 dneh niso dobivale krme z dodatki zdravil in drugih škodljivih snovi, oziroma da v zadnjih 35 dneh brez vednosti doktorja veterinarske medicine niso dobivale zdravil, zaradi katerih je prepovedan zakol teh živali.

(podpis imetnika)

Priloga 2

I. (prva stran)

(veterinarska organizacija)

Številka: 000001

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO ZA ČEBELJE DRUŽINE IN MATICE

II (druga stran)

IMETNIK

Osebno ime:

Številka osebne izkaznice oziroma drugega osebnega dokumenta

Naslov:

Kraj:

Stojišče:

številka kraj (občina)

(podpis imetnika)

III (tretja stran)

PODATKI O ZDRAVSTVENEM STANJU ČEBELJIH DRUŽIN

1. LABORATORIJSKE PREISKAVE NA:

št. panjev in vrsta panja	datum pregleda	št. izvida	rezultat
------------------------------	----------------	------------	----------

Nosemavost_____
Pršičavost_____
Varoozo_____
Nosemavost_____
Pršičavost_____
Varoozo

IV. (četrtá stran)

2. KLINIČNI PREGLED NA HUDO GNILOBO ČEBELJE ZALEGE

Datum stojišče št. in vrsta panja rezultat podpis dr. vet. med.

Potrjujem, da sem dne opravil veterinarskosanitarni pregled čebeljih družin pred nakladanjem

M.P.

(dr. vet. med.)

V. (peta stran)

Veljavnost spričevala:

Taksa / pristojbina v višini SIT plačana
s koleki / št. potrdila o plačilu:

Kraj:

Datum:

M.P.

(dr. vet. med.)

VI. (šesta stran)

PREVOZI ČEBEL:

1.

Kraj stojišča družin:

Datum nakladanja:

Odpremljeno v kraj:

Prevozno sredstvo:
(reg. št. in vrsta)

M.P.

(dr. vet. med.)

Sprejeto v kraju:

Datum:

Prevozno sredstvo:

M.P.

(dr. vet. med.)

II. Veljavnost spričevala se podaljša za tri mesece.

Kraj izdaje:

Datum:

M.P.

(dr. vet. med.)

(veterinarska organizacija)

Številka.: 000001

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO
za ribe, ikre iz ribogojnic in gojitvenih voda

Podatki, ki jih da imetnik:

Imetnik:

Naslov:

Količina in vrsta rib: kg kom

ali ribjih iker

a) za nadaljnjo rejo v ribogojnici:

.....

(kraj in naslov ribogojnice)

b) za prodajo za porabljanje voda:

(kraj)

(podpis imetnika)

Na podlagi prvega odstavka 64. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) izdajam

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO

S tem spričevalom potrjujem, da ribe - ikre, v ribogojnici

pri veterinarsko-sanitarnem pregledu dne niso kazale vidnih kliničnih znamenj kužnih bolezni.

Opravljene preiskave po odredbi o izvajanju preventivnih ukrepov v letu.....so bile negativne.

Serija in št. spričevala:

Datum:

Kraj:

M.P.

(dr. vet. med.)

Taksa / pristojbina v višini SIT

plačana s koleki / št. potrdila o vplačilu

(veterinarska organizacija)

Številka: 0000001

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO
za perutnino, sobne ptice, kunce in kožuharje

Podatki, ki jih da imetnik:

Osebno ime in naslov imetnika:

Številka osebne izkaznice oziroma drugega osebnega dokumenta

Kraj:

(podpis imetnika)

OPOMBA: Imetnik perutnine izjavlja, da živali, ki jih odpremlja v zakol v zadnjih 5 dneh niso bile krmljene s krmo z dodatki zdravil in drugih škodljivih snovi oziroma v zadnjih 35 dneh brez vednosti doktorja veterinarske medicine niso dobivale zdravil, zaradi katerih je prepovedan zakol teh živali.

(podpis imetnika)

OPOMBA: Imetnik kuncev izjavlja, da živali, ki jih odpremlja v zakol v zadnjih 9 dneh niso bile krmljene s krmo z dodatki zdravil in drugih škodljivih snovi oziroma v zadnjih 35 dneh brez vednosti doktorja veterinarske medicine niso dobivale zdravil, zaradi katerih je prepovedan zakol teh živali.

(podpis imetnika)

Na podlagi prvega odstavka 64. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) izdajam

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO

S tem spričevalom potrjujem, da pri pregledu, ki sem ga opravil dne zgoraj navedene živali niso kazale vidnih znamenj kužnih bolezni.

V kraju izvora nevedenih živali ob izdaji tega spričevala ni bila ugotovljena kužna bolezen, ki jo lahko te živali prenašajo.

To spričevalo velja 10 dni od dneva izdaje.

Kraj:

Datum:

Taksa / pristojbina v višini SIT

plačana s koleki / št. potrdila o vplačilu

M.P.

(dr. vet. med.)

(veterinarska organizacija)

Številka: 000001

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO ZA PSE IN MAČKE

Osebno ime in naslov imetnika:

Številka osebne izkaznice oziroma drugega osebnega dokumenta

Podatki o živali: pasma - leto rojstva - velikost - barva dlake - drugi razpoznavni znaki

Na podlagi 1. točke 64. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) izdajam

ZDRAVSTVENO SPRIČEVALO

s katerim potrjujem, da v kraju izvora živali ob izdaji tega spričevala ni bila ugotovljena kužna bolezen, ki jo lahko prenesejo te živali in ni bila odredena prepoved ali omejitev gibanja in odtujitve te vrste živali ter prepoved izdajanja zdravstvenih spričeval.

PODATKI IZ VETERINARSKE EVIDENCE

Opravljena cepljenja:

Podatki o zdravljenju živali

(izpolni dr. vet. med.)

Žival se odpravlja v

(kraj oziroma mesto)

na razstavo, športna tekmovanja in druge javne kraje, kjer se zbirajo te vrste živali
(ustrezno obkroži)

M.P.

(dr. vet. med.)

Taksa / pristojbina v višini SIT

plačana s koleki / št. potrdila o vplačilu

(veterinarska organizacija)

Na podlagi 7. točke 64. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) izdajam

Številka: 000001

VETERINARSKO NAPOTNICO
za bolne živali, ki se zaradi klanja odpravljajo v klavnico in v sili zaklanih živali

Danes, dne sem opravil veterinarskosanitarni pregled
živali

mesa zaklane živali

.....

in dovolim odpremo v:

klavnico

kafilserijo

zoološki vrt

Opis živali:

mesa zaklane živali

Osebno ime in naslov imetnika:

Številka osebne izkaznice oziroma drugega osebnega dokumenta:

Oznaka hleva:

Anamnestični podatki:

- diagnoza bolezni

- epizootiološka situacija

Žival je v sili zaklana dne: ob uri

- po nasvetu dr. vet. med

- po presoji imetnika

Žival je bila zdravljena z naslednjimi zdravili

ki imajo karencu: dni

Datum zadnjega zdravljenja

S tem potrjujem, da v kraju izvora živali ni bila odrejena prepoved ali omejitev gibanja živali, prepoved izdajanja zdravstvenih
spričeval in klanja živali ter prepoved prometa živalskih proizvodov, zaradi ugotovitve kužne bolezni.

M.P.

(dr. vet. med.)

Ta napotnica velja 24 ur po izdaji.

V, dne ob uri

(veterinarska organizacija)

Na podlagi 7. točke 64. člena v povezavi s 37. členom zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) izdajam

Številka: 000001

VETERINARSKO NAPOTNICO
za živali iz hlevov z nepreverjenimi ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami

Dne sem pri imetniku

Številka osebne izkaznice oziroma drugega osebnega dokumenta.....

v njegovem hlevu

(kraj)

opravi pregled živali namenjene za zakol.

(opis živali, št.)

Z odločbo veterinarske inšpekcije izpostave je bil zgoraj naveden hlev proglašen za hlev z nepreverjenimi oziroma sumljivimi epizootiološkimi razmerami, ker ni bilo opravljenih nobenih veterinarskosanitarnih pregledov živali, prav tako lastnik nima dokazil o izvedenih preventivnih ukrepih v tekočem letu po odredbi o izvajanju preventivnih ukrepov.

Glede na ugotovljeno naj se v klavnici:

- meso zaklane živali obvezno preišče na ostanke zdravil;

- po presoji veterinarskega strokovnega delavca VZS pa opravi tudi bakteriološka preiskava mesa.

Ta napotnica velja 24 ur po izdaji.

V, dne

M.P.

(dr. vet. med.)

2661. Pravilnik o pridobitvi certifikata o skladnosti za naprave za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev

Na podlagi štirinadesete alineje 55. člena zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 - odločba US) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za znanost in tehnologijo

PRAVILNIK o pridobitvi certifikata o skladnosti za naprave za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa:

1. pogoje in postopek za pridobitev certifikata o skladnosti (v nadaljnjem besedilu: certifikat) naprav za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev in njihovih sestavnih delov, ki ga morajo pridobiti, predno so dani v promet ali uporabo (v nadaljnjem besedilu: naprave);

2. tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati naprave za pridobitev certifikata;

3. način označevanja posameznih naprav certificirane-ga tipa z znakom o skladnosti.

II. OBSEG CERTIFICIRANJA

2. člen

Naprave, ki morajo pridobiti certifikat o skladnosti preden gredo v promet, so naslednje:

1. naprave za površinsko nanašanje fitofarmaceutskih sredstev na traktorski in motorni pogon (v nadaljnjem besedilu: škropilnice);

2. naprave za prostorsko nanašanje fitofarmaceutskih sredstev na traktorski in motorni pogon (v nadaljnjem besedilu: pršilniki);

3. ročne optne škropilnice;

4. motorne nahrbtnne škropilnice in nahrbtnni pršilniki;

5. naprave za razkuževanje semenskega materiala;

6. deponatorji granulotov;

7. zameglilniki.

Certifikat o skladnosti morajo pridobiti tudi vsi tisti sestavni deli naprav, iz prejšnjega odstavka tega člena, kadar so dani v promet posamično (npr. kot rezervni ali sestavni deli), na katere se nanašajo tehnične zahteve določene s tem pravilnikom.

Določbe tega pravilnika se smiselno uporabljajo tudi za naprave za dezinfekcijo, dezinfekcijo in deratizacijo, s katerimi se nanašajo fitofarmaceutska sredstva v skladiščih in drugih prostorih za skladiščenje rastlin.

III. POGOJI IN POSTOPEK CERTIFICIRANJA

3. člen

Proizvajalec ali uvoznik (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj) naprave mora pridobiti certifikat.

Certifikat se izda za posamezno napravo, ali za tip naprave, certifikacijski znak pa mora imeti vsaka naprava.

Dobavitelj naprav mora dostaviti napravo z ustrežno tehnično dokumentacijo in rezultati testiranja v laboratoriju, ki svojo usposobljenost izkaže z akreditacijsko ali drugo ustrežno listino, akreditiranemu certifikacijskemu organu, v postopek za pridobitev certifikata.

Certifikacijski organ mora biti akreditiran v skladu z določbami zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95).

Naprava mora biti pred postopkom certificiranja preskušena v laboratoriju, ki svojo usposobljenost izkaže z akreditacijsko ali drugo ustrežno listino.

Preskusi, meritve in opisi morajo temeljiti na tehničnih zahtevah za naprave v skladu z določbami tega pravilnika in na podlagi slovenskih oziroma enakovrednih mednarodnih standardov, kar je razvidno iz tabele:

- oznaka tipa naprave	SIST ISO 10627/1
- tehnični opis sestavnih delov	
naprav	SIST ISO 10627/2
- nastavljanje odmerka škropiva	SIST ISO 5682/3
- določanje skupnega	
tehničnega ostanka škropiva	SIST ISO 13440
- delovanje protikapnih	
mehanizmov	SIST ISO 6686
- označevanje šob	
z barvno kodo	SIST ISO 10625
- preskušanje šob	SIST ISO 5682/1
- preskušanje škropilnic	
z vidika lastnosti in natančnosti	
škropljenja	SIST ISO 5682/2
- prostornina rezervoarja	
in premer nalivne odprtine	SIST ISO 9357
- mere priključkov za šobe	
in manometre	SIST ISO 8169
- preskušanje deponatorjev	
granulotov	SIST ISO 8524
- priporočene delovne širine	SIST ISO 6720

4. člen

Dobavitelj naprave lahko pridobi certifikat in znak o skladnosti, če certifikacijskemu organu predloži tuje poročilo o preskusu, v skladu z določbami navodila za izdajanje in prenašanje atestov o ustreznosti, ki se nanašajo na proizvode iz tujine in o priznavanju poročil o preskusih, izdanih v tujini (Uradni list RS, št. 21/94).

Certifikacijski organ na podlagi ugotovitev iz priložene tehnične dokumentacije, rezultatov meritev in ogleda dostavljene naprave lahko izda certifikat ali zavrne njegovo izdajo in zahteva dodatno preskušanje celotne naprave ali pa delno preskušanje tistih elementov in parametrov, ki ne ustrezajo tehničnim zahtevam določenim s tem pravilnikom.

Postopek določen s tem pravilnikom velja tudi za vse sestavne dele naprav, kadar se ti uvažajo ali prodajajo posamično.

5. člen

Certifikat je veljaven 5 let od dneva izdaje.

6. člen

Certifikacijski organ vodi registre o izdanih certifikatih in znakih o skladnosti in jih ustrezno arhivira za dobo desetih let.

7. člen

Znak o skladnosti izda ministrstvo, pristojno za standardizacijo in meroslovje v skladu s predpisi o standardizaciji .

IV. SPLOŠNE TEHNIČNE ZAHTEVE IN NAČIN OZNAČEVANJA ZA VSE TIPE NAPRAV

8. člen

Na napravi mora biti označen tip naprave ali pripadnost tipu in leto izdelave.

Na napravah morajo biti trajno in neizbrisljivo nameščene jasna in enostavna navodila o nastavitvi odmerka (tabele ali diagrami). Če na napravi ni mogoče trajno namestiti takšnih navodil, jih je potrebno priložiti napravi.

Sestavni deli naprave, ki se pri uporabi obrabijo, morajo biti zamenljivi.

Obrabljivi deli (šobe, filtri vložki, protikapni ventili, ventili, membrane in batni obročki črpalk) morajo biti lahko dostopni in enostavno zamenljivi.

A) Šobe:

Šobe morajo biti tako označene, da je mogoče določiti tip, velikost in druge pomembne podatke. Oznaka je lahko tudi koda (številka tipa, simboli, barva), na podlagi katere se lahko s pomočjo priloženih tabel določi zahtevane podatke.

B) Rezervoarji:

1. Naprave morajo biti izdelane tako, da sestavni deli, ki se med delovanjem naprave pregrevajo, ne pridejo v stik s škropivom pri polnjenju ali praznjenju.

2. Naprave morajo biti izdelane tako, da se jih lahko varno napolni.

3. Naprave morajo biti izdelane tako, da je zgornja in spodnja meja polnjenja rezervoarja jasno označena.

4. Naprave morajo biti izdelane tako, da fitofarmaceutska sredstva ne iztekajo nenadzorovano.

5. Pokrov rezervoarja na napravi mora dobro tesniti.

6. Naprave morajo biti izdelane tako, da se brez težav ugotovi količino fitofarmaceutskega sredstva v rezervoarju.

7. Stopnja hrapavosti R po standardu SIST ISO 4287 notranjih in zunanjih sten rezervoarja mora biti manjša od 0,1 mm.

C) Filtri:

Vse naprave, razen deponatorji granulato in zameglilniki, morajo imeti v nalivni odprtini rezervoarja, ki ni pod tlakom, vgrajeno sito z mero okenca med 0,5–2 mm. Naprave, ki imajo pri delovanju rezervoarje pod tlakom, morajo imeti snemljivo sito za nalivno odprtino, ki ga priloži izdelovalec naprave.

D) Krmilne naprave:

1. Naprave morajo biti izdelane tako, da se jih lahko z delovnega mesta varno uravnava, nadzoruje in v hipu zapre.

2. Krmilni mehanizmi naprave morajo biti dosegljivi z delovnega mesta. Pri napravah, ki so priključene na traktor, so lahko krmilni mehanizmi nameščeni tudi tako, da se jih doseže z delovnega mesta z iztegovanjem roke nazaj.

3. Krmilni mehanizmi morajo biti lahko dostopni ter nameščeni in izdelani v skladu z njihovo funkcijo. Pri napravah, ki so priključene na traktor, morajo biti krmilni mehanizmi prilagojeni različnim tipom traktorjev in ne smejo ovirati prostega gibanja traktorista na delovnem mestu.

V. SPLOŠNE TEHNIČNE ZAHTEVE ZA VSE TIPE NAPRAV, RAZEN ZA NAPRAVE ZA RAZKUŽEVANJE SEMENSKEGA MATERIALA IN ZA DEPONATORJE GRANULATOV

9. člen

A) Šobe:

Razporeditev, število in velikost šob pri teh napravah mora biti takšna, da je z njimi mogoče doseči predpisan hektarski volumnski odmerek.

B) Tesnila:

Tesnila morajo biti pritrjena z nadmero ali z obliko.

C) Rezervoarji:

1. Rezervoarji za škropivo, v katerih ne sme biti podtlaka ali nadtlaka, morajo imeti odprtino za izenačitev tlaka.

2. Tehnični ostanki škropiva v teh napravah, določeni po standardu SIST ISO 13440, so lahko pri rezervoarjih do 400 litrov prostornine največ 4%, pri večjih rezervoarjih pa največ 3% imenske prostornine rezervoarja.

D) Filtri:

1. Sita v nalivnih odprtinah morajo omogočati polnitev rezervoarja z imenskim volumnom do 100 litrov v času največ ene minute, za rezervoarje večje prostornine pa mora biti pretok preko sita najmanj 100 l/min.

2. Mera okenca mreže centralnega tlačnega filtra mora biti manjša, kot je velikost reže oziroma izvrtine najmanjše predvidene šobe.

3. Zračnost med rezervoarjem in vstavljenim sitom v nalivni odprtini ne sme biti večja od 2 milimetrov.

4. Filtri teh naprav morajo biti vgrajeni na dostopnih mestih, filterski vložki morajo biti zamenljivi in filterska mreža vložka mora biti lahko dostopna za hitro čiščenje.

E) Krmilne naprave:

Na tlačne vode naprav morajo biti vgrajeni hitro delujoči ventili, pri katerih se z zasukom krmilne ročice zapre pretok škropiva.

VI. SPLOŠNE TEHNIČNE ZAHTEVE ZA ŠKROPILNICE, PRŠILNIKE, ROČNE OPRTNE ŠKROPILNICE IN MOTORNE NAHRBTNE ŠKROPILNICE IN PRŠILNIKE

10. člen

A) Črpalke:

1. Volumnski pretok črpalke mora biti prirejen potrebam porabnikov. Napaka meritve volumnskega pretoka črpalke ne sme biti večja kot 2,5%.

2. Pri predpisani, normalni uporabi ne smejo nihanja tlaka na tlačni strani črpalke presegati $\pm 25\%$ od povprečja nastavljenega delovnega tlaka.

B) Šobe:

1. Vsaka šoba pri teh napravah mora oblikovati enakomeren curek v skladu s standardom SIST ISO 5682/1, katerega oblika se med delovanjem ne sme spreminjati.

2. Šobni pretok ne sme odstopati več kot 10% od vrednosti iz tabel odmerkov. Največja dovoljena napaka meritve pretoka je 2,5%.

C) Rezervoarji:

1. Rezervoarji za škropivo, ki niso pod tlakom, morajo imeti največjo prostornino za najmanj 5% večjo kot je deklarirana imenska prostornina.

2. Naprave za polnjenje rezervoarjev morajo biti izdelane tako, da ne prihaja do povratnega odtokanja škropiva.

D) Filtri:

1. Pri največjem volumnskem pretoku, sme biti padec tlaka na vsakem posameznem filtru teh naprav največ 5%.

2. Škropivo mora biti na tlačni strani poti do šob centralno filtrirano. Centralni filtri so lahko tudi na dovodnih

ceveh. Pri napravah z ročnimi šobami je lahko filter v šobi. Pri nahrbtnih motornih škropilnicah in pršilnikih, ki delujejo brez črpalke, centralni filter ni potreben.

3. Sila, potrebna za izvlečenje nalivnega sita, ne sme prekoračiti 40 N.

E) Manometri:

Tlačni manometer pri teh napravah mora imeti številčnico z ustrežno razločljivostjo. Pri pulzirajočih (utripajočih) pretokih s frekvenco več kot 5 Hz, je potrebno uporabiti dušen manometer.

VII. TEHNIČNE ZAHTEVE ZA NAPRAVE ZA POVRŠINSKO TRETIRANJE POSEVKOV NA TRAKTORSKI IN MOTORNI POGON (ŠKROPILNICE) IN ZA NAPRAVE ZA PROSTORSKO TRETIRANJE VEČLETNIH NASADOV NA TRAKTORSKI IN MOTORNI POGON (PRŠILNIKE)

11. člen I. SPLOŠNO

A) Črpalke:

Na napisnih ploščicah črpalk, ki so gnane preko priključne gredi traktorja, mora biti navedena dovoljena vrtilna frekvenca [min^{-1}] pogonske gredi.

B) Rezervoarji:

1. Rezervoarji prostornine nad 200 litrov, morajo imeti na vodostajni skali volumen zaokrožen po 100 litrov.

2. Rezervoarji za škropivo morajo biti opremljeni z mešali, katerih učinkovitost preprečuje več kot 15% odstopanje koncentracije, izmerjene v skladu s standardom SIST ISO 5682/2. Koncentracija škropiva ne sme odstopati več kot 15% tudi v šobah oziroma na škropilnih letvah ves čas praznjenja rezervoarja.

3. Premeri nalivnih odprtin morajo imeti naslednje minimalne vrednosti:

Imenski volumen (l)	Premer nalivne odprtine (mm)
do 150	150
od 150 do 600	200
preko 600	300

4. Rezervoar mora biti opremljen z vodostajnim kazalom, v smislu standarda SIST ISO 9357, ki je z delovnega mesta dobro viden. Če vodostajno kazalo ni dobro vidno iz delovnega mesta, potem mora biti prigrájeno dodatno kazalo napolnjenosti rezervoarja, ki je vidno z delovnega mesta. Vlečeni pršilniki imajo lahko kazalo na levi ali desni strani rezervoarja.

5. Tolerance za označevanje vodostajnega kazala znašajo:

- do 20% prostornine imenskega volumna je toleranca 7,5% za vsako črtico na skali,
- preko 20% prostornine pa 5%.

Dopustna napaka vodostajne skale znaša 1%.

6. Rezervoarji morajo biti taki, da se jih lahko v vodoravnem položaju naprave popolnoma izprazni.

7. Rezervoarji škropilnic in pršilnikov morajo imeti takšno izpusno odprtino, dostopno vsaj z ene strani, ki omogoča izpraznjenje tehničnega ostanka škropiva iz rezervoarja v manj kot 5 min. Rezervoar je takrat izpraznjen, ko na dnu ni več videti strnjene tekočine (lužice).

8. Ostanke škropiva morajo biti preko izpusne odprtine v celoti ulovljeni, in ne smejo priti v stik z uporabnikom ali z elementi naprave (npr. z nosilnim okvirjem).

9. Če so naprave izdelane za delo na nagnjenih terenih, potem tehnični ostanki škropiva, določeni po standardu SIST ISO 13440, ne smejo prekoračiti, pri rezervoarjih do

400 litrov prostornine 4%, pri večjih rezervoarjih pa 3% imenske prostornine rezervoarja, v vseh možnih legah.

10. Pri napravah z imensko prostornino rezervoarja več kot 200 l mora biti omogočeno čiščenje sesalnega filtra, ne da bi izteklo več tekočine, kot je volumen ohišja filtra in sesalne cevi.

C) Filtri:

1. Minimalne globine sit, ki se merijo od gornjega roba sita do dna sita, so naslednje:

Imenski volumen rezervoarja (l)	Globina sita (mm)
do 150	60
od 150 do 400	100
od 400 do 600	200
nad 600	250

2. Naprave morajo imeti sesalni filter z mero okenc največ 0,5 mm.

3. Zamašitev centralnega tlačnega filtra mora biti opazna iz delovnega mesta.

4. Če so naprave opremljene istočasno s cevovodnimi in šobnimi filtri, morajo imeti cevovodni filtri mero okenca enako ali manjšo kot je mera šobnega filtra.

5. Koš na sesalni cevi za polnjenje rezervoarja mora imeti zaščitno sito oziroma mrežo z mero okenc največ 2 cm.

D) Krmilne naprave:

1. Priključki za škropljenje z gibkimi cevmi morajo biti izvedeni tako, da se cev ne more prepogniti.

2. Rotor puhalca mora imeti mehanizem za vklop in izklop.

3. Naprave morajo imeti mehanizme, ki preprečujejo, da iz posamezne šobe po zaprtju ne izteče več kot 2 ml škropiva po standardu SIST ISO 6686.

4. Tlačni regulator mora vzdrževati konstanten tlak pri stalni vrtilni hitrosti pogona naprave. Tudi pri izključitvi in ponovni vključitvi naprave mora tlak doseči nastavljeno vrednost. Če med delovanjem nastavimo drugačen tlak, mora tlačni regulator omogočati nastavitev prvotnega tlaka. Odstopanja pri tem ne smejo presegati 5%.

5. Naprave, ki nanašajo nespremenljiv odmerek, morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- Sprememba odmerka med delom, ki nastane zaradi spremembe delovnih pogojev, ne sme biti, 5 sekund po nastanku spremembe, večja od 10% srednjega odmerka pri mirovanju. Za spremembo delovnih pogojev se šteje odpiranje in zapiranje cevovodov do šob na škropilnih letvah, spreminjanje vozne hitrosti med delom in med zapiranjem in odpiranjem cevovodov in zapiranje posameznih delov škropilnih letev.

- Spremenjeni odmerek, zaradi spremenjene vozne hitrosti, mora doseči konstantno vrednost največ 5 sekund po spremembi vozne hitrosti.

- Pri ponovnih nastavitvah enakega odmerka, ne sme koeficient variacije, izračunan iz sedmih ponovitev presegati 3%.

- Pri konstantni vrtilni frekvenci priključne gredi in enakomerni vozni hitrosti med delom, sme znašati največji odstopki od povprečnega odmerka (l/ha) največ 5%.

- Za odstopanja izmerjenega dejanskega odmerka (l/ha) oziroma volumskega pretoka (l/min) od vrednosti navedenih v šobnih tabelah, grafikonih ali iz tehničnih podatkov, veljajo naslednje tolerance:

- srednji odstopki 6%,
- variacijski koeficient 3%.

6. Največja dopustna napaka delovnih merilnikov za odmerek znaša največ 5% od dejanske vrednosti.

E) Manometri:

1. Škropilnice in pršilniki, ki nadtlučno obratujejo, morajo biti opremljene z manometrom za določanje delovnega tlaka. Manometer mora prikazovati delovni tlak tudi v primeru zamašitve centralnega tlačnega filtra.

2. Manometer mora biti vsaj kakovostnega razreda 2,5 po standardu SIST EN 837-1.

3. Manometer z nelinearno skalo ali s kazalcem, ki je vrtljiv več kot za 360° , mora v območju delovnih tlakov dosegati vsaj kakovostni razred 2,5 po standardu SIST EN 837-1.

4. Premer ohišja manometra mora biti najmanj 60 mm.

F) Škropilne letve:

1. Pri vseh višinskih nastavitvah ne smejo biti sestavni deli naprav neposredno poškrapljeni. Izjemoma je to dopustno, kadar je to funkcijsko ali tehnično potrebno in ne vodi do kapljanja škropiva.

2. Škropilnice in pršilniki morajo biti izdelani tako, da se smer in oblika curka lahko nastavi s standardnimi pomagali, kot so npr. oznake, zaskočniki in nastavitveni merilniki.

3. Škropivo mora biti ves čas škropljenja, do izpraznjenja rezervoarja, tako razdeljeno, da nihanja hektarskega odmerka (l/ha) ne presežejo 10% povprečnega odmerka.

G) Dodatne naprave:

1. Naprave morajo imeti dodaten rezervoar za vodo s prostornino najmanj 10% imenske prostornine rezervoarja naprave, ali pa tolikšno, da se z njo razredči tehnični ostanek za najmanj 10-krat. Količina razredčljivega tehničnega ostanka mora biti podana v navodilih.

2. Dodatni rezervoar mora biti tako priključen, da omogoča spiranje cevi pri polnem rezervoarju škropiva, redčenje razredčljivega dela tehničnega ostanka škropiva in spiranje zunanje površine naprave.

3. Te naprave morajo imeti priključek z notranjim navojem R 1/4 za testiranje manometra. Če je navoj priključka drugačen, je potrebno zagotoviti ustreznih nastavke.

4. Med črpalko in tlačnim regulatorjem mora biti priključek, ki omogoča priključitev merilnika pretoka brez snemanja cevi. Za meritev je potrebno zagotoviti nastavek s cevničnim priključkom 1".

II. ŠKROPILNICE

12. člen

A) Šobe:

1. Odstopki volumskega pretoka posameznih šob, ki tvorijo sestavljen curek, se lahko pri istovrstnih šobah gibljejo v mejah 5% od povprečnega pretoka vseh šob.

2. Če na škropilnih letvah, na katerih so nameščene šobe, ni dodatnih naprav za zmanjševanje odnašanja škropiva (podpora z zračnim tokom...) potem ne sme biti 10% volumetrični premer kapljic manjši od 115 μm .

B) Manometri:

Razdelek na skali manometra do tlaka 5 barov mora biti najmanj 0,2 bara.

C) Škropilne letve:

1. Pri naletu na oviro, ki se nahaja na oddaljenosti 90 do 100% polovice delovne širine od sredine koloteka traktorja, se morajo škropilne letve do 10 m delovne širine, pri vožnji naprej s hitrostjo najmanj 4 km/h, odmakniti nazaj brez poškodb. Po sprostitvi se morajo škropilne letve same vrniti v prvotni položaj.

2. Pri naletu na oviro, ki se nahaja na oddaljenosti 90 do 100% polovice delovne širine od sredine koloteka traktorja, se morajo škropilne letve nad 10 m delovne širine, pri vožnji naprej s hitrostjo najmanj 4 km/h, odmakniti nazaj, in

pri vožnji nazaj s hitrostjo najmanj 2 km/h odmakniti naprej, vsakokrat brez poškodb. Po sprostitvi se morajo škropilne letve same vrniti v prvotni položaj.

3. Delovna širina se mora ravnati po običajnih širinah strojev za obdelavo tal in varstvo rastlin (2 m, 2,25 m, 2,5 m, 3 m, 3,33 m) in mora znašati celoštevilčni mnogokratnik teh širin.

4. Škropilne letve se mora vključiti in izključiti najmanj v 2 delih.

5. Posamezni deli škropilnih letev ne smejo presegati širine 4,5 m.

6. Škropilne letve morajo biti izdelane tako, da jih lahko ena oseba nastavlja na ustrezno višino nad posevkom, pri čemer ne sme biti potrebna sila večja od 500 N.

7. Višina šob nad tlemi mora biti nastavljiva v območju najmanj 1 m, pri čemer mora biti minimalna razdalja do ciljne površine prilagojena tipu šob. Pri posevkih, ki so višji od 1 m mora biti območje nastavljivosti najmanj 1,2 m. Za nošene, tritočkovno vpete naprave, se upošteva srednja višina, pri višini spodnjih drogov priključnega sistema 50 cm nad tlemi.

8. Škropilne letve preko 10 m delovne širine, morajo imeti na konceh varovalne mehanizme za preprečitev poškodb šob pri udarjanju ob tla (npr. z drsnikom).

9. Če so šobe nameščene na letvah, je potrebno izmeriti prečno razdelitev škropiva po standardu SIST ISO 5682/2 na testirni mizi z 10 cm širokimi kanali. Pri predpisanem tlaku in višini škropljenja ne sme vrednost koeficienta variacije presegati 7%, pri drugih tlakih in višinah pa 9%. Višina je lahko najmanj 20 cm in največ 90 cm. Pri šobah s prekrivanjem curkov velja ta zahteva samo za področje popolno prekritih curkov.

10. Škropilne letve, delovne širine preko 10 m, morajo biti opremljene z gibljivim mehanizmom (npr. nihhalno obešene škropilne letve), ki omogoča vodenje škropilnih letev vzporedno s tlemi.

III. PRŠILNIKI

13. člen

A) Šobe:

1. Šobe se morajo dati posamično zapirati.

2. Odstopi volumskega pretoka posameznih šob, ki tvorijo sestavljen curek, se lahko pri istovrstnih šobah gibljejo v mejah $\pm 10\%$ od povprečnega pretoka vseh šob.

3. Omogočeno mora biti zajetje izbrizganega škropiva oziroma tekočine posamezne šobe. Če ni mogoče neposredno uporabiti cevi 3/4", je potrebno zagotoviti ustrezne tesne nastavke.

B) Puhalo:

1. Imenski pretok zraka pri delovanju puhala ne sme odstopati od dejanskega za več kot 10%. Napaka pri meritvi pretoka lahko znaša največ 5%.

2. Zračni tok puhala mora biti simetričen, glede na največje hitrosti na levi in desni strani naprave. Hitrost zračnega toka v primerjalnih točkah ne sme odstopati za več kot 10% od povprečne hitrosti. Točke merjenja ležijo na navpični ravnini, levo in desno od sredine stroja na bočnih oddaljenostih, podanih v 6. točki tega odstavka in do višine 3 m s korakom 25 cm, in od treh metrov do predpisane delovne višine s korakom po 50 cm. Hitrosti se merijo v smeri zračnega toka.

3. Pršilniki morajo biti narejeni tako, da lahko ena oseba usmerja škropilne curke ali pršilne oblake v različno oblikovane habituse, ne glede na gojitveno obliko nasada.

4. Pršilniki morajo biti izvedeni tako, da se lahko vsaka polovica posamično zapira.

5. Pršilniki morajo biti narejeni tako, da dosežejo predpisano delovno širino in višino na obeh straneh pri pršenju ali škropljenju, neodvisno od števila vrst.

6. Dovoljene največje hitrosti zračnega toka iz pršilnika so:

Kultura	Hitrost zraka (m/s)	Mesto merjenja
sadovnjaki	40	0,75 m od sredine stroja
vinogradi	30	0,6 m od sredine stroja
hmeljišča	40	1.0 m od sredine stroja

7. V navodilih morajo biti podane take nastavitve puhal za različne kulture, da ne more biti presežena največja dovoljena hitrost.

C) Manometri:

Razdelek na skali manometra mora biti v merilnem območju do 20 barov najmanj 1 bar, nad 20 barov pa najmanj 2 bara.

VIII. TEHNIČNE ZAHTEVE ZA ROČNE OPRTNE ŠKROPILNICE IN MOTORNE NAHRBTNE ŠKROPILNICE IN NAHRBTNE PRŠILNIKE

14. člen

Teža ročnih oprtnih škropilnic in motornih oprtnih škropilnic in pršilnikov, napolnjenih s škropivom ne sme presežati 280 N. Te naprave morajo biti izdelane tako, da jih lahko oprta, nosi in odloži ena oseba.

Pri napolnjenih nahrbtnih napravah je lahko težišče oddaljeno le 15 cm od hrbtna podlage (stene). Določitev težišča se izvede na podlagi meritve teže in razdalje vodoravno stoječe naprave. Razdalja mora biti izmerjena s toleranco 2 mm, teža pa s toleranco 0,2 N. Dovoljeni so tudi drugi postopki določitve težišča z enako natančnostjo.

Pri nahrbtnih napravah se mora dati dolžina oprtnih naramnic nastavljeni. Spoj naramnic z napravo mora biti takšen, da se vsaj ena od obeh naramnic lahko zapenja in odpenja z eno roko s silo, ki je manjša od 15 N.

Pri teži napolnjene naprave do 75 N, mora biti širina naramnic najmanj 25 mm, pri težjih napravah pa mora biti širina naramnic najmanj 30 mm.

Naramnice morajo biti zavarovane proti nehotenemu odpenjanju, na primer, z vzmetno zaponko.

Gibke cevi morajo biti speljane tako, da ne pride do pregibanja.

Naprave se na nagnjenih površinah, z naklonom do 8,5° ne smejo prevrniti, ne glede na napolnjenost rezervoarja.

A) Šobe:

1. Na razdalji 40 cm od šobe morajo biti škropilni curki že dokončno izoblikovani.

2. Škropivo mora ves čas škropljenja do izpraznjenja rezervoarja iztekati tako, da nihanja volumnskega pretoka (l/min) ne dosežejo 10% od povprečja.

3. Če so šobe nameščene na letvah, je potrebno izmeriti prečno razdelitev škropiva na testirni mizi z 10 cm široki mi kanali. Pri predpisanem tlaku in višini škropljenja, ne sme vrednost koeficienta variacije presežati 7%, pri drugih tlakih in višinah pa 9%. Višina je lahko najmanj 20 cm in največ 90 cm. Pri šobah s prekrivanjem curkov velja ta zahteva samo za področje popolno prekritih curkov.

4. Odstopki volumnskega pretoka posameznih šob, ki tvorijo sestavljen curek, se lahko pri istovrstnih šobah gibljejo v mejah $\pm 10\%$ od povprečnega pretoka vseh šob.

B) Rezervoarji:

1. Imenski volumen na rezervoarju mora biti označen s polnimi litri.

2. Rezervoarji, ki niso pod tlakom, morajo imeti svetli premer nalivne odprtine najmanj 100 mm.

3. Pri rezervoarjih, ki so tlačno obremenjeni, je potrebno s pomočjo prigradenega, nasajenega ali priloženega lijk zagotoviti zgornji svetli premer nalivne odprtine najmanj 100 milimetrov.

4. Naprave morajo biti opremljene z merilom napolnjenosti rezervoarja v skladu s standardom SIST ISO 9357, s katerim, z največ 10% napako, določimo količino škropiva v rezervoarju. Količino škropiva se lahko določi tudi posredno s pomočjo npr. merilne palice.

5. Naprava se mora dati v pokončni legi popolnoma izprazniti.

C) Krmilne naprave:

Nastavitev pretoka škropiva pri motornih pogonih poteka s spreminjanjem vrtilne frekvence pogonskega motorja, pri napravah z ročnim pogonom pa s pomočjo tlačnega regulatorja ali s spremembo frekvence črpanja. Pretoka škropiva pri tlačnem delovanju naprav, se nadzoruje s pomočjo vgrajenega manometra.

D) Manometri:

1. Naprave, ki delujejo nadtlakčno, morajo biti opremljene z manometrom z razdelkom na skali 0,25 bara.

2. Krmilni mehanizmi, pomembni za delovanje naprav (razvodni ventil, tlačni regulator, manometer, merilnik pretoka), morajo biti nameščeni v vidnem območju. Dovoljen je zasak glave in zgornjega dela telesa.

I. ROČNE OPRTNE ŠKROPILNICE

15. člen

A) Črpalke:

Nihanje tlaka je lahko največ $\pm 25\%$ od srednje vrednosti.

B) Rezervoarji:

Rezervoarji, ki so pri škropljenju pod tlakom, morajo imeti skupni volumen za najmanj 25% večji od imenskega.

II. MOTORNE NAHRBTNE ŠKROPILNICE IN NAHRBTNI PRŠILNIKI

16. člen

A) Puhalo:

1. Ročica za plin pogonskega motorja mora ostati v nastavljenem položaju in se med delovanjem ne sme samodejno premakniti. Čas preskušanja je 5 minut.

2. Vibracije na nosilnem ogrodju morajo biti zadušene z elastično pritrditvijo pogonske enote na nosilno ogrodje.

3. Volumski pretok puhala mora znašati najmanj 400 m³/h, izmerjen z največ 5% napako.

4. Na razdalji 6 m od šobe, v vodoravni smeri, mora znašati hitrost neoviranega zračnega toka najmanj 3 m/sek, izmerjena z največ 5% napako.

5. Pri postavitvi naprave na tla, mora biti spodnji rob sesalne odprtine puhala oddaljen najmanj 10 cm od tal, da ventilator pri praznem teku motorja ne vsrkava tujkov s tal.

B) Krmilne naprave:

1. Koncentracija škropiva se pri škropljenju ali pršenju ne sme bistveno spremeniti od polnega rezervoarja do popolnega izpraznjenja. Ta pogoj je izpolnjen, če so odstopanja 1% koncentracije suspenzije OB 21 med delovanjem manjša od 15%.

2. Pri vsakokratni nastavitvi sme volumnski pretok, pri nespremenjeni vrtilni frekvenci pogonskega motorja, pri vseh možnih smereh in višinskih razlikah med rezervoarjem in

šobnim pršilom, odstopati največ za 10% od srednje vrednosti.

IX. TEHNIČNE ZAHTEVE ZA NAPRAVE ZA RAZKUŽEVANJE SEMENSKEGA MATERIALA

17. člen

A) Rezervoarji:

1. Naprava za razkuženje semen mora biti opremljena z dovolj velikim rezervoarjem, ki mora omogočati razkuževanje semen najmanj eno uro, brez ponovne polnitve.

2. Rezervoarji, ki niso pod tlakom, morajo imeti polnilno odprtino s svetlim premerom najmanj 100 mm.

3. Pri rezervoarjih, ki so tlačno obremenjeni je potrebno s pomočjo nasajenega ali priloženega lijaka zagotoviti zgornji nalični odprtini premer najmanj 100 mm.

4. Odprtina za polnjenje rezervoarjev s fitofarmaceutskimi sredstvi v obliki prahu, mora imeti svetli premer najmanj 200 mm.

5. Pri normalnem polnjenju tekočih fitofarmaceutskih sredstev, to ne sme brizgati nazaj.

6. Naprave z neprekinjenim delovanjem, morajo biti opremljene s posebno napravo za odpraševanje. Zadostuje tudi, če se odgovarjajoča sesalna naprava nahaja v delovnem prostoru in se da nanjo priključiti.

7. Rezervoarji morajo imeti največjo prostornino za najmanj 5% večjo kot je imenska prostornina. To ne velja za posode, v katerih se dobavlja fitofarmaceutska sredstva.

8. Naprave za odpraševanje morajo biti izdelane tako, da preprečujejo uhajanje prahu v okolje.

9. Stopnja ali količina napolnjenosti rezervoarja, mora biti razvidna na skali, ki je lahko nameščena tudi v notranjosti rezervoarja.

10. Po izpraznjenju mešalnega rezervoarja je lahko ostanek vsebine največ 1% od imenskega volumna rezervoarja.

11. Ostanki sredstev morajo biti preko izpustne odprtine v celoti ulovljeni in ne smejo priti v stik z uporabnikom ali z elementi naprave (npr. z nosilnim okvirjem).

12. Naprava mora biti izdelana tako, da lahko ena oseba popolnoma izprazni rezervoar.

13. Omogočeno mora biti izpraznjenje mešalne naprave.

B) Krmilne naprave:

1. Pri neprekinjeno delujočih razkužilnih napravah se mora pri prekinitvi dotoka semena, prekiniti tudi dotok razkužila. Pri prekinitvi dotoka razkužila se mora tudi pretok semena ustaviti.

2. Pri iztekanju razkuženega semena iz naprave, sme odstopanje oprijema razkužila na semenu znašati največ $\pm 7\%$ od srednje vrednosti. Srednja vrednost oprijema ne sme odstopati več kot 10% od predpisane vrednosti.

3. Količina razkužila ne sme odstopati na najmanj 80% razkuženih semen za več kot 50% od srednje vrednosti.

4. Naprava mora omogočati nastavitve predpisane količine tako, da ni presežena toleranca $\pm 10\%$.

5. Pri delu mora naprava ves čas praznjenja rezervoarja enakomerno odmerjati razkužilo. Ta zahteva velja za napolnjenost rezervoarja od 100% do 10%.

6. Pri ponovnih nastavitvah enakega pretoka semenskega materiala in razkužila, smejo odstopanja od vrednosti prve nastavitve znašati največ 10%. Izvesti je treba pet meritev z enakim razkužilom in enakim semenom.

7. Odmerek razkužila mora biti na lahko dostopnem mestu.

8. Nastavitev odmerka mora biti jasno razpoznavna.

X. TEHNIČNE ZAHTEVE ZA DEPONATORJE GRANULATOV

18. člen

A) Rezervoarji:

1. Naprava mora biti tako zavarovana (tesnjena), da vlaga ne more priti v stik z granulatom v napravi.

2. Odprtina za polnjenje rezervoarjev s suhimi fitofarmaceutskimi sredstvi mora imeti svetli premer najmanj 200 mm.

3. Stopnja ali količina napolnjenosti rezervoarja mora biti razvidna na skali, ki je lahko nameščena tudi v notranjosti rezervoarja.

4. Rezervoar naprave se mora v pokončni legi popolnoma izprazniti.

5. Naprava mora biti izdelana tako, da lahko ena oseba popolnoma izprazni rezervoar.

6. Ostanki sredstev morajo biti preko izpustne odprtine v celoti ulovljeni, in ne smejo priti v stik z uporabnikom ali z elementi naprave (npr. z nosilnim okvirjem).

B) Krmilne naprave:

1. Med delom se nastavitve odlagalne naprave ne sme sama spreminjati.

2. Masni pretok, na 10% prečno ali vzdolžno nagnjenih površinah ne sme odstopati za več kot 10% od imenske vrednosti ves čas praznjenja rezervoarja do minimalne količine predpisane s strani izdelovalca stroja. Pretok granulata se meri najmanj eno minuto. Napaka pri tehtanju je lahko največ 1%. Meritev imenskega pretoka se opravlja pri polovično napolnjenem rezervoarju.

3. Naprava mora omogočati nastavitve predpisane količine tako, da ni presežena toleranca $\pm 10\%$.

4. Pri ponovnih nastavitvah enakih odmerkov, smejo ti odstopati največ 10% od prvo nastavljenega odmerka. Izvedeno mora biti pet ponovitev.

5. Nastavitev odmerka mora biti jasno razpoznavna.

C) Odlagalni mehanizmi:

1. Če je pri predpisani rabi predvideno zakrivanje granulata, se mora zagotoviti pokritost granulata tudi pri dvigovanju naprave.

2. Kakovost razdelitve v vzdolžni smeri, se meri na 25 odsekih dolžine 20 centimetrov, ki ležijo zaporedno. Iz 25 vzorcev odložene mase izračunamo povprečje od katerega sme odstopati s $\pm 30\%$ toleranco samo 20% vseh vzorcev.

3. Masni pretoki posameznih razdelilnikov smejo odstopati pri enaki nastavitvi največ za $\pm 10\%$ od skupnega povprečja. Masni pretok se meri najmanj eno minuto in maso določi z največ 1% napako.

4. Pri delu mora naprava ves čas praznjenja nasipnice nespremenjeno odmerjati in razdeliti granulata. Ta zahteva velja za napolnjenost nasipnice od 100% do 10%.

5. Po ustavitvi dozirnega mehanizma, ne sme granulata več izpadati iz naprave.

6. Pogon naprav mora biti izveden tako, da vrtilna frekvenca oziroma hitrost gibanja izmetalnih organov naprave ne odstopa več kot 10% od nastavljenosti vrednosti.

XI. TEHNIČNE ZAHTEVE ZA ZAMEGLILNIKE

19. člen

Masa nošene naprave, z napolnjenimi rezervoarji, pri delu ne sme presežati 28 kilogramov. Naprave morajo biti izdelane tako, da jih lahko oprta, nosi in odloži ena oseba.

Pri teži napolnjene naprave do 75 N, mora biti širina naramnic najmanj 25 mm, pri težjih napravah pa mora biti širina naramnic najmanj 30 mm.

Gibke cevi morajo biti speljane tako, da ne pride do pregibanja.

Naprave se na 8,5° nagnjeni ravnini ne smejo prevrniti, ne glede na napolnjenost rezervoarja.

A) Šobe:

1. Če ima naprava več šob, potem se lahko odstopi volumskega pretoka posameznih šob, ki tvorijo sestavljen curek pri istovrstnih šobah, gibljejo v mejah $\pm 10\%$ od povprečnega pretoka vseh šob.

2. Naprave morajo imeti mehanizme, ki preprečujejo, da iz posamezne šobe po zaprtju ne izteče več kot 2 ml škropiva. Za čas zaprtja se šteje trenutek, ko se zapre dovodni ventil.

B) Rezervoarji:

1. Imenski volumen rezervoarja mora biti označen s polnimi litri.

2. Zaloga pogonskega goriva mora zadostovati za zamglitev enega polnega rezervoarja pripravka.

3. Pri rezervoarjih je potrebno zagotoviti, bodisi z ustrežno obliko, bodisi z nasajenim oziroma priloženim lijakom, da bo imela zgornja polnilna odprtina svetli premer najmanj 100 milimetrov.

4. Rezervoarji morajo imeti največjo prostornino za najmanj 5% večjo, kot je imenska prostornina. To ne velja za posode, v katerih se dobavlja fitofarmaceutska sredstva.

5. Naprave morajo biti opremljene z merilom napolnjenosti rezervoarja po standardu SIST ISO 9357, s katerim, z največ 10% napako, določimo količino škropiva v rezervoarju. Količino sredstva se lahko določi tudi posredno s pomočjo npr. merilne palice.

6. Naprava se mora v pokončni legi popolnoma izprazniti.

7. Ostanke škropiva morajo biti preko izpustne odprtine v celoti ulovljeni, in ne smejo priti v stik z uporabnikom ali z elementi naprave (npr. z nosilnim okvirjem).

8. Naprava mora biti izdelana tako, da lahko ena oseba popolnoma izprazni rezervoar.

C) Filtri:

V odprtini za polnjenje ali v priloženem lijaku mora biti sito z mero okenc od 0,5 do 2 mm.

D) Krmilne naprave:

1. Nastavljeni obratovalni parametri se med delom ne smejo samodejno spreminjati.

2. Omogočeno mora biti zamegljevanje z določenim odmerkom z 10% natančnostjo, ne glede na napolnjenost rezervoarja.

3. Pri stabilnih napravah se mora pri izključitvi naprave samodejno prekiniti tudi pretok škropiva.

4. Pri ponovnih nastavitvah enakih odmerkov, smejo ti odstopati največ 10% od prve nastavitve odmerka. Izvedeno mora biti pet ponovitev.

5. Nastavitev odmerka mora biti jasno razpoznavna.

6. Krmilni mehanizmi, pomembni za delovanje naprav (razvodni ventil, tlačni regulator, manometer, merilnik pretoka), morajo biti nameščeni v vidnem območju. Dovoljen je zasak glave in zgornjega dela telesa.

XII. PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

20. člen

Naprave za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev, ki so bile v rabi in v obratovanju pred uveljavitvijo tega pravilnika, se ne certificirajo, imeti pa morajo potrdilo o rednem pregledu ter na podlagi potrdila tudi nalepko o rednem pregledu.

Ne glede na četrti odstavek 3. člena tega pravilnika, certificiranje naprav do 31. decembra 2002, oziroma do

prve akreditacije, izvajajo organizacije, ki jih za to pooblasti minister pristojen za kmetijstvo. Pogoji za pridobitev pooblastila so:

- začetek postopka akreditacije;
- neodvisnost skladno s standardom SIST EN 45004 za kontrolni organ tipa A;
- usposobljenost skladno s standardom SIST EN 45004;
- reference na strokovnem področju delovanja in uporabe naprav, v zadnjih petih letih.

21. člen

Domači proizvajalci morajo najpozneje v roku 12 mesecev od uveljavitve tega pravilnika pridobiti certifikat.

22. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-02-77/99

Ljubljana, dne 19. maja 1999.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Soglašam!

Minister
za znanost in tehnologijo
dr. Alojzij Marinček l. r.

2662. Odločba o prenehanju veljavnosti odločbe o pooblastitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 17, Ljubljana za opravljanje del in nalog v postopku potrjevanja novih sort, dovolitve introdukcije tujih sort in varstva sort kmetijskih rastlin

Na podlagi 55. člena v zvezi s 3. členom zakona o varstvu novih sort rastlin (v nadaljevanju: ZVNSR, Uradni list RS, št. 86/98) ter na podlagi 36.a člena zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90), v povezavi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I in 45/94) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

ODLOČBO

o prenehanju veljavnosti odločbe o pooblastitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 17, Ljubljana za opravljanje del in nalog v postopku potrjevanja novih sort, dovolitve introdukcije tujih sort in varstva sort kmetijskih rastlin

1

Z dnem uveljavitve te odločbe preneha veljati odločba št. 321-16-004/94 o pooblastitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 17, Ljubljana za opravljanje del in nalog v postopku potrjevanja novih sort, dovolitve introdukcije tujih sort in varstva sort kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 1/95).

2

Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 321-16-52/99
Ljubljana, dne 28. junija 1999.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

2663. Dopolnitev seznama potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je bila dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji

Na podlagi 29. člena zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90) in v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I in 45/94) objavlja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

**DOPOLNITEV SEZNAMA
potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih
sort kmetijskih rastlin, za katere je bila dovoljena
introdukcija v Republiki Sloveniji**

Seznam potrjenih domačih sort in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je bila dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 66/98), se dopolni z naslednjimi sortami:

Vrsta rastlin	Sorta	Leto vpisa	Firma oziroma ime in sedež ustvarjalca sorte (kratica)*	Firma oziroma ime in sedež vložnika zahteve (kratica)*
1	2	3	4	5
ŽITO				
Avena sativa L. Oves	1. SL 8/84-4B	1999	ls	Ls
Hordeum vulgare L. (= H. distichon L. cv. distichon) Jari dvovrstni ječmen, ječmen dvorednik	1. Britta	1999	rss	Lv
Secale cereale L. Ozimna rž	1. Elect 2. Warko	1999 1999	zs rd	Lv Ls
Triticale (sin. x Triticosecale Wittmack) (= Triticum x Secale) Ozimna tritikala	1. Binova	1999	mi	Lv

* Polno ime in sedež firme oziroma ustvarjalca sorte ter vložnika zahteve za potrditev oziroma za dovolitev introdukcije sorte je v legendi, ki je sestavni del tega seznama (Priloga I)

1	2	3	4	5
Triticum aestivum L. Jara pšenica	1. Nandu	1999	bl	Ls
Ozimna pšenica	1. Adela	1999	zž	Ls
	2. AG 15-94	1999	oa	Ls
	3. Alidos	1999	rss	Ls
	4. Dinka	1999	zž	Ls
	5. Luna	1999	oa	Ls
Triticum spelta L. Pira	1. Ostro	1999	dsp	Lv
Zea mays L. Koruza				
FAO 100	1. Dk 196	1999	rg	Lv
	2. ZPTC 150	1999	zp	Kk
FAO 200	1. Cesar	1999	sn	Lv
	2. Etendard	1999	ek	Lkp
FAO 300	1. Arnoya	1999	dp	Mp
	2. Peso	1999	sn	Lv
	3. PR37M81	1999	dp	Mp
FAO 400	1. Bc 462	1999	zr	Lsv
FAO 600	1. Pregia	1999	dp	Mp
K R M N E R A S T L I N E				
Agrostis tenuis Sibth. (= Agrostis capillaris L.) Tankolistna šopulja, lasasta šopulja	1. Frank	1999	tc	Ls
	2. Golfin	1999	kf	Ls
Alopecurus pratensis L. Travniški lisičji rep	1. Alko	1999	ma	Lv
Arrhenatherum elatius (L.) Beauv. ex J. et C. Presl. Visoka pahovka	1. Arone	1999	sss	Lv
Festuca arundinacea Schreber Trstikasta bilnica	1. Emperor	1999	kf	Ls
	2. Mustang	1999	kf	Ls
Festuca ovina L. spp.tenuifolia (Siebth.) Dum. Tankolistna ovčja bilnica	1. Serra	1999	kf	Ls
	2. Spartan	1999	kf	Ls
Festuca rubra L. ssp.vulgaris (Gaud.) Hayek Rdeča bilnica	1. Gondolin	1999	sd	La
	2. Southport	1999	kf	Ls
Lolium multiflorum Lam. (= L. multiflorum var. italicum (A. Br.) Beck.) Mnogocvetna ljuljka	1. Lipo	1999	ld	Lv
Lolium perenne L. Trpežna (angleška) ljuljka	1. Leonardo	1999	kf	Ls

1	2	3	4	5
Lotus corniculatus L. Navadna nokota	1. Oberhaunstädter	1999	ng	Lv
Medicago sativa L. ssp. sativa Lucerna	1. Bistra	1999	La	La
Phacelia tanacetifolia Benth. Facelija	1. Balo	1999	kf	Ls
Pisum sativum L. ssp. sativum (Gov.) Lehm. convar. sativum Alef. Grah za suho zrnje	1. Maja 2. Sobel	1999 1999	sd sd	La La
Poa pratensis L. Travniška latovka	1. Slezanka	1999	kf	Ls
Raphanus sativus L. var. oleiformis Pers. Oljna redkev	1. Radical 2. Renova 3. Toro	1999 1999 1999	kf ek kf	Ls Lkp Ls
Trisetum flavences (L.) P. Beauv. Rumenkasti ovsenec	1. Trisett 51	1999	sss	Lv
KROMPIR				
Solanum tuberosum L. Krompir	1. Accent 2. Aminca 3. Bolesta 4. Lady Christl 5. Oscar 6. Provento 7. Remarka 8. Signal	1999 1999 1999 1999 1999 1999 1999 1999	kmc eh ea kmc ed ea eh ea	Kk Ld Ls Kk Kk Ls Ld Ls
INDUSTRIJSKE RASTLINE				
Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. altissima Döll. Sladkorna pesa	1. Dori 2. Dorotea 3. Larissa 4. Puma	1999 1999 1999 1999	Ins Ins ek hd	OR OR OR OR
Sinapis alba L. Bela gorjušica	1. Sito 2. Zlata	1999 1999	ek kf	Lkp Ls
VRTNINE				
Lycopersicum esculentum Mill (=Lycopersicon lycopersicum (L.) Karsten ex Farwell) Paradižnik	1. Val	1999	Ls	Ls

1	2	3	4	5
Phaseolus vulgaris L. ssp. vulgaris var. nanus Nizki stročji fižol	1. Tiber	1999	bcs	Ls
Pisum sativum L. ssp. sativum convar. medullare in Pisum sativum L. ssp. sativum convar. sativum Okroglozrnati in oglatozrnati grah	1. Tristar	1999	ba	Bit
SADNE VRSTE				
Prunus avium L. (Cerasus avium (L.) Moench.) Češnja	1. Vigred	1999	Ljs	Ljs

Št. 321-16-49/99
Ljubljana, dne 17. junija 1999.

Ciril Smrkolj l. r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRILOGA I

LEGENDA IMEN IN SEDEŽEV USTVARJALCEV SORTE TER VLOŽNIKOV ZAHTEV ZA POTRDITEV OZIROMA ZA
DOVOLITEV INTRODUKCIJE SORTE

Kratica	Polno ime
ba	D. van der Ploeg's Elite Zaden BV, PB 19, 2990 Barendrecht, Nizozemska
bcs	Clause Semences, 24 bld. Brossolette 91221 Bretigny Sur Orge, Francija
Bit	Intercorn Trading Jože Jerič, s.p., Gančani 185/a, 9321 Beltinci, Slovenija
bl	Saatzucht F. von Lochow-Petkus GmbH, Postfach 11 97, 29296 Bergen, Nemčija
dp	Pioneer Hi-Bred Int. Inc., 400 Locust str., Des Moines 9, IA 50308, ZDA
dsp	DSP Delley Samen und Pflanzen AG., Postfach 16, 1567 Deley, Švica
ea	Agrico Research BV, PB 70 Nageierstr., 8300 AA Emmeloord, Nizozemska
ed	Den Hartigh BV, POB 3, 8300 AA Emmeloord, Nizozemska
eh	Hettema Zonen BV, PB 99, K. Doormanweg, 8300 AB Emmeloord, Nizozemska
ek	KWS Kleinwanzlebener Saatzaucht AG, Postfach 14 63, 37555 Einbeck, Nemčija
hd	Danisco Seed, Hojbygardvej 14, 4960 Holeby, Danska
kf	Feeldsaaten Freudenberg GmbH, Postfach 1 04, 47812 Krefeld, Nemčija
Kk	KŽK Kmetijstvo Kranj, Begunjska c. 5, 4000 Kranj, Slovenija
kmc	C. Meijer BV, POB 1, 4416 ZG Kruiningen, Nizozemska
La	Biotehniška fakulteta, Oddelek za agronomijo, Jamnikarjeva 101, 1000 Ljubljana, Slovenija
ld	Deutsche Saatveredelung Lippstadt-Bremen GmbH, PF 1407, 4780 Lippstadt, Nemčija
Ld	ADC d.o.o., Glonarjeva 8, 1000 Ljubljana, Slovenija
Ljs	Julija Smole, Šarhova 14, 1000 Ljubljana
Lkp	KWS Austria GmbH, Podružnica v Ljubljani, Štrekljeva 9, 1000 Ljubljana
ls	Saatbau Linz GmbH, Schirmerstr. 19, 4021 Linz, Avstrija
Ls	Semenarna Ljubljana d.d., Dolenjska c. 242, 1000 Ljubljana, Slovenija
Lsv	Semevit, d.o.o., Kraigherjeva 19/a, 2230 Lenart
Lv	Agrosaat družba za zastopanje in trgovino, d.o.o., Devova 5, 1000 Ljubljana, Slovenija
ma	Bayerische Pflanzenzucht Gesellschaft, 8000 München, Nemčija
mi	I. G. Saatzaucht GmbH/Co KG, Postfach 15 17 04, 80050 München, Nemčija
Mp	Pioneer Saaten GmbH Zastopništvo za Slovenijo, Kocljeva 16, 9000 Murska Sobota, Slovenija
ng	Georg Andrea GmbH, Bruckwiesenstrasse 22, 90441 Nürnberg, Nemčija
oa	Agrigenetics Osijek, Šamačka 15, 54000 Osijek, Republika Hrvaška
OR	Tovarna sladkorja Ormož, Opekarniška 4, 2270 Ormož, Slovenija
rd	Danko Hodowla Raslin sp. Zov, Choryn, 64-005 Racot, Poljska
rg	GIE Sockalb, 18 Rue de Séguret Saincric, 12033 Rodez Cedex 9, Francija
rss	Semundo Saatzaucht GmbH Postfach 14 51, 25455 Rellingen, Nemčija
sd	Dansk Planteforaedling A/S, Boelshoj Hojerupvej 1, 4660 Store Heddinge, Danska
sn	Novartis Seeds S.A., Field Crops, 12, Chemin de l'Hobit, B.P. 27, 31790 Saint Sauveur, Francija
sss	Saatzaucht Steinach GmbH, Postfach 1, 94377 Steinach, Nemčija
tc	Ceccato sementi srl, Via A. Mantegna, 35019 Tombolo, Italija
zp	Institut za kukuruz "Zemun polje", Slobodana Bajiča 1, 11080 Beograd-Zemun, ZRJ
zr	Institut za oplemenjvanje i proizvodju bilja, Odjel za kukuruz Rugovica, Trg Marka Marulića 5, 41001 Zagreb Hrvaška
zs	Saatzaucht LFS, Edelfhof 1, 3910 Zwettl, Avstrija
žž	Institut za oplemenjvanje i proizvodju bilja, Odjel za žitarice, Trg Marka Marulića 5, 41001 Zagreb Hrvaška

OBČINE

BOROVNICA

2664. Sklep o financiranju političnih strank v Občini Borovnica

Na podlagi statuta Občine Borovnica (Uradni list RS, št. 42/99) in zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 62/94) je Občinski svet občine Borovnica na 5. redni seji dne 10. 6. 1999 sprejel

S K L E P

o financiranju političnih strank v Občini Borovnica

1. člen

Občinski svet občine Borovnica bo v času trajanja mandata, od 1. 1. 1999 do 31. 12. 2002 financiral iz sredstev proračuna politične stranke, ki imajo mandate v občinskem svetu.

2. člen

Politična stranka ima pravico do mesečne dotacije v višini 30 tolarjev na dobljeni glas na volitvah za občinski svet.

3. člen

Sredstva se na račun politične stranke nakazuje četrtletno, v 15 dneh po poteku obdobja oziroma najkasneje do konca tekočega leta.

4. člen

Višina sredstev za posamezno politično stranko v letu 1999 znaša:

ZLSD	154 glasov	55.440 SIT
LDS	264 glasov	95.040 SIT
SKD	194 glasov	69.840 SIT
SLS	199 glasov	71.640 SIT
SDS	148 glasov	53.280 SIT
DeSUS	116 glasov	41.760 SIT
Skupaj:		387.000 SIT

5. člen

Ta sklep začne veljati takoj po sprejetju na občinskem svetu, uporablja pa se od 1. 1. 1999 dalje.

Št. 066/3-5/12-56/99

Borovnica, dne 10. junija 1999.

Župan
Občine Borovnica
Alojz Močnik l. r.

CELJE

2665. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnih načrtih "Gospodarska cona v Celju"

Na podlagi tretjega odstavka 110.b člena poslovnika Mestnega sveta mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 66/95, 1/96, 46/96, 75/96, 37/97 in 28/99) izdajam

S K L E P

o objavi odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnih načrtih "Gospodarska cona v Celju"

Objavljam odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnih načrtih "Gospodarska cona" v Celju, ki ga je Mestni svet mestne občine Celje sprejel na seji dne 1. 6. 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Mestni svet mestne občine Celje je na podlagi 39. in 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 52/93, 56/93, 71/93, 44/97) in 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95) dne 1. 6. 1999 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnih načrtih "Gospodarska cona v Celju"

1. člen

Ureditveni načrt Industrija – sever Celje (projekt Zavod za napredek gospodarstva Celje št. 72/64, sprejet z odlokom, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, št. 22/77 in združen v skupne odloke o "Gospodarski coni v Celju" (Uradni list SRS, št. 22/77, 22/78, 21/82, 6/83, 23/84, 14/86, 7/90 in Uradni list RS, št. 17/92, 20/94, 2/96, 30/96, 23/97, 50/98 in 14/99) se dopolni s projektom spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta Industrija – sever Celje, ki ga je izdelal RC – Planiranje pod št. 308/99 in je v skladu s prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradni list SRS, št. 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94) in s srednjeročnim družbenim planom občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Uradni list SRS, št. 40/86 in Uradni list RS, št. 48/90).

2. člen

1. člen odloka o zazidalnem načrtu "Gospodarska cona v Celju" (Uradni list SRS, št. 22/77) se dopolni z novimi odstavki, ki glasijo:

Ureditveni načrt Industrija – sever Celje se spremeni v območju severnega dela križišča med Mariborsko in Trnoveljsko cesto v površini ca. 1,5 ha.

Meja ureditvenega območja poteka na zahodu ob vzhodnem robu rekonstruirane Mariborske ceste parc. št. 1721/1, na jugu poteka ob Trnoveljski cesti po severnem robu hodnika za pešce, vzhodna meja poteka ob robu hodnika za pešce ob priključku servisne ceste na Cesto v Trnovlje ob robu parcel 724/3, 713/32, po južnem robu parcele 713/3, dalje ob zahodnem robu parcel 713/30, 713/37 in 713/3, po vzhodnem robu parcele 713/7. Severna meja območja spremembe poteka po robu parcele 720/1 in se zaključi v izhodiščni točki vzhodnega roba vozišča rekon-

struirane Mariborske ceste. Vse parcele ležijo v območju k. o. Sp. Hudinja.

Sprememba ureditvenega načrta zajema naslednje parcele številke, vse k. o. Sp. Hudinja: 720/1, 720/11, 716/4, 716/1, 716/3, 718/3, 720/12, 717/1, 718/2, 718/1, 719/10, 719/5, 714/4, 717/3, 719/1, 720/7, 713/39, 713/38, 713/27, 713/28, 720/9, 720/10, 1707/1, 720/6, 721/3, 713/13, 724/5, 724/7, 713/35 (del), 713/2 (del), 713/29, 713/7, 1721/1 (del), 713/30, 713/32.

Od parcel iz prejšnjega odstavka je izkazana javna korist za izgradnjo javne infrastrukture in cest.

3. člen

2. člen odloka se dopolni z novimi členi, ki glasijo:

Objekt št. 1

Objekt na parc. št. 716/3, k. o. Sp. Hudinja, je poslovno-stanovanjski in je v končni fazi izgradnje Mariborske ceste predviden za rušenje, v prvi etapi pa ima možnost ohranitve ter tekočih vzdrževalnih del in po potrebi adaptacije ter gradnje nadomestne kapele ob severni strani objekta. Dostop do objekta je predviden po novem dovoznem priključku na Mariborsko cesto, ki omogoča desni uvoz in desni izvoz; sedaj neurejeno in nelegalno parkirišče ob zahodni strani objekta se zaradi rekonstrukcije Mariborske ceste ukine in nadomesti na severni strani. Objekt št. 1 je v skladu s proj. rekonstrukcije I. etape Mariborske ceste lociran tik ob cestnem telesu rekonstruirane ceste. V primeru rušitve le-tega je na podlagi predhodne prostorske preveritve mogoča gradnja nadomestnega objekta, vendar le za poslovno dejavnost (odločitev presoje vplivov na okolje Zavoda za zdravstveno varstvo Celje, št. D3-1/2 z dne 9. 1. 1996. Predlagana rušitev objekta je utemeljena, saj je sedanjí objekt lociran tik ob cestnem telesu, poleg tega je iz oblikovnega stališča predlagan nov, sodobno oblikovan objekt, primeren za lokacijo ob mestni vpadnici. Ustrezna parkirišča za nadomestni objekt pa so predvidena na južni strani le-tega na parcelah 717/1, 718/3 in 718/1, k. o. Sp. Hudinja.

Nadomestni objekt mora biti zasnovan v sodobnih materialih in v kvalitetni arhitekturi glede na izpostavljeno lokacijo ob mestni vpadnici v višinskih gabaritih K + P + 1 ali K + 1 + IP glede na sosednje objekte, z dvokapno ali ravno streho.

Dejavnost v objektu je lahko servisna, trgovska ali poslovna.

Objekt št. 2

Na parcelni št. 719/10, k. o. Sp. Hudinja stoji stara dotrajana poslovna stavba. Na istem mestu in pripadajočem funkcionalnem zemljišču je predviden v dimenzijah ca. 30 m x 30 m nov poslovni objekt v višinskih gabaritih K + P + 2 ali K + P + 1 z možnostjo izzidanega podstrešja.

Objekt ob mestni vpadnici mora biti arhitekturno kvalitetno oblikovan z ravno ali dvokapno streho in prilagojen arhitekturi okoliških objektov in objektov ob mestni vpadnici.

Dejavnost v objektu je lahko servisna, trgovska, poslovna ali proizvodna.

Obstoječi objekt je predviden za rušenje, sprememba namembnosti sedanjega objekta zaradi oblikovne neustreznosti ni sprejemljiva, mogoča so le najnujnejša tekoča vzdrževalna dela.

Objekti št. 3, 4, 5, 6

Objekti so namenjeni firmi TELSIM za montažo in servis telekomunikacijskih sistemov.

Objekt št. 3

Predviden je kot upravna zgradba v tlorisnih dimenzijah ca. 32 m x 12 m in višinskih gabaritih K + P + 2 ali K + P + IP

z ravno ali dvokapno streho. V objektu bodo pisarne, predavalnica in pomožni prostori. Objekt je lahko zidan klasično ali montažno. Obcestna fasada mora biti arhitekturno kvalitetno oblikovana.

Objekt št. 4

Predstavlja pritlično nadstrešnico med objektoma 3 in 5 v dimenzijah ca. 28 m x 12 m v montažni konstrukciji z ravno ali dvokapno streho. Oblikovanje in materiali morajo biti usklajeni z oblikovanjem sosednjih objektov.

Objekt št. 5

Je namenjen skladišču, garažam, delavnici, pisarnam in pomožnim prostorom v dimenzijah ca. 25 m x 14 m in višinskih gabaritih K + P + 1 ali P + IP. Objekt je lahko zidan klasično ali montažno in oblikovno prilagojen ostalim objektom TELSIM.

Objekt št. 6

Bo pritlična nadstrešnica tlorisnih dimenzij ca. 16 m x 14 m v montažni konstrukciji z ravno ali dvokapno streho in oblikovno prilagojen ostalim objektom.

Objekt št. 7

Je obstoječa armiranobetonska montažna hala tlorisnih dimenzij 39 m x 74 m. Predvidena je adaptacija in izvedba vmesne etaže ter ureditev vhoda na južni strani z novo fasado in po potrebi obnovo strehe.

Namembnost objekta je grafična dejavnost s trgovino.

Objekt št. 8

Predstavlja prizidka k obstoječi hali na severni in zahodni strani v dimenzijah 39 m x 12 m ter 84 m x 12 m. Prizidka bosta klasično zaidana ali montažna, višinsko in oblikovno usklajena z obstoječim objektom in njegovo namembnostjo. Prizidka sta lahko po potrebi tudi podkletena.

Objekt št. 9

Objekt je namenjen poslovnim dejavnostim v tlorisnih dimenzijah 20 m x 15 m in višinskih gabaritih K + P + 1 + IP z ravno ali dvokapno streho. Objekt je lahko zidan ali montažen, južna fasada mora biti arhitekturno kvalitetno oblikovana.

Objekt št. 10

Objekt je namenjen poslovnim dejavnostim v tlorisnih dimenzijah 20 m x 12 m in višinskih gabaritih K + P + 1 + IP z ravno ali dvokapno streho. Objekt je lahko zidan ali montažen, južna fasada mora biti arhitekturno kvalitetno oblikovana.

Funkcionalna zemljišča

Meje funkcionalnih zemljišč so določene glede na lastništvo oziroma obstoječo parcelacijo, mogoče pa jih je tudi spremeniti glede na spremembo lastništva, kar bo opredeljeno in definirano v posameznih lokacijskih dokumentacijah.

Zunanja in komunalna ureditev

Vse zunanje površine so predvidene v asfaltirani ali drugačni utrjeni izvedbi z urejenimi parkirnimi površinami, ki morajo biti prilagojene potrebam posameznih dejavnosti.

V primeru skupnih servisnih cest mora biti uporaba le-teh zagotovljena s pogodbami med posameznimi uporabniki tega prostora, mogoča je tudi fazna izgradnja servisnih cest glede na etapnost izgradnje kareja.

Vse komunalne priključke je potrebno izvesti v skladu s pogoji posameznih soglasjedajalcev. Ogrevanje mora biti na plin ali lahko kurilno olje.

Vse zelene površine morajo biti urejene skladno s spremembo tega ureditvenega načrta in zasajena drevesa v skladu s hortikulturnim projektom oziroma projektom zunanje ureditve.

Tolerance

Kot tolerance so mogoče spremembe navedenih dejavnosti posameznih objektov, vendar le v primeru, da le-te ne bodo prekomerno obremenjevale okolje, spremembe namembnosti v stanovanja niso mogoče.

V grafičnih prilogah so določeni okvirni tlorisni in višinski gabariti; v skladu s tehnološkimi potrebami posameznih investitorjev so mogoče tudi spremembe tlorisnih in višinskih gabaritov objektov ter njihove zunanje ureditve, vendar le na podlagi predhodne prostorske preveritve. Mogoče so tudi spremembe meja funkcionalnih zemljišč glede na spremembe lastništva zemljišč.

4. člen

Projekt iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled vsem zainteresiranim pri pristojni službi Mestne občine Celje.

5. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan od objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-298/97

Celje, dne 1. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

2666. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna

Na podlagi tretjega odstavka 110.b člena poslovnika Mestnega sveta mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 66/95, 1/96, 46/96, 75/96, 37/97 in 28/99) izdajam

S K L E P

o objavi odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna

Objavljam odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna, ki ga je Mestni svet mestne občine Celje sprejel na seji dne 1. 6. 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Mestni svet mestne občine Celje je na podlagi 39. in 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/96 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 52/93, 56/93, 71/93 in 44/97) in 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95) dne 1. 6. 1999 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna

1. člen

Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna (Uradni list RS, št. 20/91) se spremeni in dopolni

po projektu št. 220/99, ki ga je izdelal Razvojni center - Planiranje Celje d.o.o.

Le-ta je v skladu s prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradni list SRS, št. 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94) in s srednjeročnim družbenim planom občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Uradni list SRS, št. 40/86 in Uradni list RS, št. 48/90).

2. člen

V 2. členu odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna se v celoti spremeni tretji odstavek in glasi:

- Opis mej območij, ki se urejajo s prostorskimi ureditvenimi pogoji, ki je podan v 3. poglavju tekstualnega dela ter je razviden iz kartografskega dela projekta in 1. člena odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna (Uradni list RS, št. 20/91) in je njegov sestavni del, se dopolni še z zemlj. parc. št. 1379/8, 1379/4 in 1344/5, k. o. Trnovlje.

3. člen

3. členu odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna se dodata novi alineji, ki glasita:

- v conii 13 je dovoljena gradnja stanovanjskih, poslovno-stanovanjskih in poslovnih objektov v sklopu stanovanjskih objektov ali njihovih funkcionalnih zemljišč s predhodnim strokovnim mnenjem in ob upoštevanju vseh predpisov s področja varstva okolja,
- v conii 14 je dovoljena ureditev zelenih in rekreacijskih površin ter gradnja objektov namenjenih rekreaciji.

4. člen

Projekt iz 1. člena tega odloka je stalno na vpogled vsem zainteresiranim pri pristojni službi Mestne občine Celje

5. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan od objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-77/98

Celje, dne 1. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

2667. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ZN Lava II - Ingrad

Na podlagi tretjega odstavka 110.b člena poslovnika Mestnega sveta mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 66/95, 1/96, 46/96, 75/96, 37/97 in 28/99) izdajam

S K L E P

o objavi odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ZN Lava II - Ingrad

Objavljam odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu Lava II – Ingrad, ki ga je Mestni svet mestne občine Celje sprejel na seji dne 1. 6. 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Mestni svet mestne občine Celje je na podlagi 39. in 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/96 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 52/93, 56/93, 71/93 in 44/97) in 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list št. 41/95) dne 1. 6. 1999 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o ZN Lava II – Ingrad

1. člen

Odlok o spremembah odloka o zazidalnem načrtu Gospodarska cona v Celju – kompleks lahke industrije Lava II (Uradni list SRS, št. 22/78, se spremeni in dopolni po projektu, ki ga je izdelal Razvojni center Planiranje Celje, d.o.o. proj. št. 44/97.

Le-ta je v skladu s prostorskimi sestavinami dolgoročnega plana občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradni list SRS, št. 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94) in s srednjeročnim družbenim planom občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Uradni list SRS, št. 40/86 in Uradni list RS, št. 48/90).

2. člen

Odlok se spremeni in dopolni tako, da se med 1. in 2. člen vstavijo nova poglavja in členi, ki v skladu z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) opredelijo pogoje za realizacijo posegov.

I. SPLOŠNA DOLOČBA

3. člen

Sestavni del odloka je elaborat spremembe in dopolnitve ZN Lava II – Ingrad, RC-Planiranje št. proj. 44/97.

II. MEJA OBMOČJA UREJANJA

4. člen

Opis meje po obodni parcelaciji vse k.o. Medlog:
na severu: meja vzdolžno prečka parc. št. 1125/38 (rob kolesarske steze na Dečkovi cesti)
na vzhodu: vzdolžno prečka parc. št. 1196/1 k.o. Ostrožno (rob kolesarske steze na vzhodni strani Čopove ulice)
na jugu: poteka po južnem robu parc. št. 2195, 2177, 2170, 1117/2, 1115/37, 1117/5, 1115/36, 1115/35, 1115/34, 1115/33, 1720/3, 1115/32, 2186
na zahodu: po zahodnem robu parc. št. 115/32 do izhodiščne točke opisa meje

5. člen

Velikost površine obravnavanega območja je ca. 38.286 m².

III. FUNKCIJA OBMOČJA

6. člen

Namembnost območja je v okviru obstoječih objektov definirana.

Namembnost novih objektov na južni strani območja je poslovno trgovska, skladiščna in proizvodna, vendar tako, da:

- ne povzroča negativnih vplivov v okolje (hrup, onesnaženje zraka, vode),
- ni namenjena (dejavnost) posameznikom, oziroma trgovini na drobno.

Dovoljene so tudi spremembe obstoječih namembnosti, vendar tako, da nove dejavnosti niso namenjene individualnim obiskom, to je nakupom in storitvam. Izjema velja le za objekte na obodu, kjer so vhodni možni s Čopove in Dečkove ulice.

IV. URBANISTIČNO IN ARHITEKTURNO OBLIKOVANJE

7. člen

Zasnova

Urbanistična zasnova je bila definirana z veljavnim Zazidalnim načrtom Lava II. (RC št. proj. 303/77).

Razlika, sprememba med veljavnim ZN in obravnavanimi spremembami in dopolnitvam ZN Lava II – Ingrad je opisana v točki 2. tega projekta.

V urbanistični zasnovi je razlika v:

- tlorisnem gabaritu objektov na južni strani kompleksa,
- v definiranju funkcionalnih zemljišč k posameznim objektom,
- v novih izvozih – cestnih priključkih na javne, obodne ceste kompleksa.

Rušitve objektov:

- kolesarnice južno od poslovne stavbe Ingrada,
- ukinjena bo cisterna ob Dečkovi cesti pri predvidenem izvozu,
- na mestu priključka bo odstranjena ograja,
- možna je rušitev dela objekta zahodno od objekta Keor.

Novi objekti

Na še neizgrajenem – južnem delu kompleksa je predvidena gradnja objektov za potrebe poslovnih, trgovskih, skladiščnih in proizvodnih dejavnosti. Določena je severna in južna fasadna linija. Odmik od južne parcelne meje je obvezno 4 metra. Namesto treh objektov je možno izgraditi tudi 4 ali več objektov, ki imajo kot omejitve definirano severno in južno gradbeno linijo.

Višinski gabarit novih objektov mora biti nižji od poslovne zgradbe Ingrada. Objekt bo imel pritličje in tri etaže. Višina etaže je: pritličje do maks. 3,20 metra, etaže 2,75 metra. Višina od tal do venca je maks. 11,80 metra.

Streha je dvokapnica v minimalnem naklonu, kritina naklonu ustrežna.

Priporočljivo je, da imajo vsi objekti isto vrsto kritine in enak naklon strešine.

Namembnost

Namembnost novih objektov na južni strani območja je poslovno trgovska, skladiščna in proizvodna, vendar tako, da:

- ne povzroča negativnih vplivov v okolje (hrup, onesnaženje zraka, vode),
- ni namenjena (dejavnost) posameznikom, oziroma trgovini na drobno.

Dovoljene so tudi spremembe obstoječih namembnosti, vendar tako, da nove dejavnosti niso namenjene indivi-

dualnim obiskom, to je nakupom in storitvam. Izjema velja le za objekte na obodu, kjer so vhodi možni s Čopove in Dečkove ulice.

Vsa parkirna mesta za potrebe dejavnosti morajo biti v okviru lastnega funkcionalnega zemljišča.

Funkcionalna zemljišča

Funkcionalna zemljišča so bila določena ob odprodaji objektov.

Potrebne komunikacije za funkcioniranje notranjega prometa, ponekod tako, da je os ceste na meji funkcionalnega zemljišča (med dvema lastniki).

Nove meje funkcionalnih zemljišč so določene le na:

- južni strani notranje južne ceste,
- ob zahodnem robu med novim objektom in parkiriščem ob trafo postaji.

Določene so funkcionalne površine notranjih cest:

- cesta št. 1 in št. 7 - cesta je v širini 5 do 6,5 metrov v javni lasti,

- cesta z oznako št. 2 je v lasti vseh lastnikov in namenjena napajanju,

- ostale ceste 3, 4, 5, 6 so v lasti lastnikov parcel in namenjene napajanju objektov.

Novi izvozi

Zaradi drugačne vrste dejavnosti so potrebni novi izvozi iz nekdanjega kompleksa. Predvideni so:

- izvoz na severni strani na Dečkovo ulico,
- dva izvoza na vzhodni strani na obstoječi parking,
- obstoječi izvoz.

Pogoji za urbanistično in arhitekturno oblikovanje

Glede na zatečeno stanje obstoječih objektov je možna:

- arhitekturna prenova objektov,
- nadomestna gradnja, prizidki,
- preoblikovanje fasade, strehe (iz ravne v streho z minimalnim naklonom).

Novi objekti

Arhitekturno oblikovanje novih objektov ni določeno.

Arhitektura naj bo zasnovana tako, da bo vplivala na izboljšanje stanja okolja.

Usmeritve za zunanjo ureditev

Zunanja ureditev obstoječih objektov je izvedena.

Zunanja ureditev novo predvidenih objektov obsega:

- manjše zelenice ob objektih in
- parkirne površine.

Na parceli št. 1115/53 k.o. Medlog je kot toleranca možen prizidek k objektu v velikosti, ki omogoča realizacijo parkirnih površin. Na delu parcele ob cesti je skladno z osnovnim zazidalnim načrtom predviden večji parkirni prostor.

V. PROMETNA, VODNOGOSPODARSKA, KOMUNALNA, ENERGETSKA INFRASTRUKTURA, OGREVANJE IN ZBIRANJE ODPADKOV

8. člen

Prometne površine

Zgraditi je potrebno priključek na Dečkovo cesto, ki omogoča uvoz iz zahoda in izvoz v smeri vzhoda (desno/desno) ter prestaviti avtobusno postajo, ki je tangirana s tem posegom.

Potrebno je rekonstruirati obstoječi cestni priključek severno od nekdanje upravne stavbe Ingrada.

Zgraditi je potrebno povezovalno cesto južno od upravne stavbe, ki bo služila za izvoz na Čopovo ulico preko križišča pred Cetisom.

Z ustrezno vertikalno in horizontalno signalizacijo je potrebno urediti obstoječi priključek na podaljšano Njogoševo ulico.

9. člen

Vodovod

Pred pričetkom gradnje predvidenih objektov je potrebno zgraditi novo vodovodno omrežje iz duktilne litine (TRM fi 150), ki je zankasto zasnovano in se navezuje na vodovod PI 150 zahodno od obravnavanega območja ob podaljšku Njogoševe ulice.

Za potrebe požarne varnosti je potrebno v skladu s pravilnikom o tehničnih normativih za zunanje in notranje hidrantno omrežje za gašenje požarov zgraditi nadzemne hidrante. Na območju, kjer ni mogoče zgraditi nadzemnih hidrantov je potrebno zgraditi podzemne hidrante.

Ker upravljalec v normalnih razmerah zagotavlja pritisk 2-5 bar, bo potrebno tlak za gašenje požara v primeru požara zagotoviti s črpalkami na gasilnem vozilu, ki se priključi na hidrantni priključek.

Za dokončno lokacijo hidrantnih priključkov je potrebno izdelati ustrezno projektno dokumentacijo, v njej pa skladno s pravilnikom določiti optimalno lokacijo hidrantnih priključkov z oziroma na tlačne razmere v cevovodu.

Pri izgradnji vodovodnega omrežja in priključevanju objektov na predvideno vodovodno omrežje je potrebno upoštevati pogoje upravljalca.

10. člen

Kanalizacija

Odpadne vode z obravnavanega območja se odvajajo preko obstoječega kanala 104, ki poteka preko obstoječega parkirišča pred upravno stavbo Ingrada, nanj pa se navezujejo obstoječi priključni kanali s celotnega obravnavanega območja.

Objekti se lahko priključijo na obstoječe javno kanalizacijsko omrežje samo preko jaška.

Meteorne vode s strehe morajo biti speljane preko peskolovov in skupnega zbirnega jaška meteorne in fekalne kanalizacije v javno kanalizacijo z enim priključkom.

Padavinske in odpadne vode s povoznih površin je potrebno odvajati preko cestnih rešetk in speljati v priključne kanale in kanal 104.

V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati vode, ki ustrezajo MDK-ju (strokovno navodilo o snoveh, ki so nevarne in škodljive - Uradni list RS, št. 35/96).

V primeru, da na obravnavanem območju nastajajo odpadne vode iz tehnološkega procesa, ki so prekomerno onesnažene, je le te potrebno na mestu nastajanja očistiti do stopnje, ki je predpisana kot mejna vrednost obremenitve odpadnih voda za izpust v javno kanalizacijo in jih nato odvajati v kanal 104.

11. člen

Električno omrežje

Objekti, ki so predvideni v južnem delu obravnavanega območja, bodo z električno energijo oskrbovani iz obstoječe TP Ingrad, skladno s pogoji upravljalca Elektro Celje.

Pri zasnovi NN omrežja, je potrebno za oskrbo predvidenih objektov z električno energijo, zagotoviti predpisane odmike od objektov in ostalih komunalnih in energetskih vodov.

Obstoječo javno razsvetljavo, ki poteka Ob Dečkovi cesti je predvideno ohraniti, na delu kjer bo tangirana z izgradnjo predvidenega priključka na Dečkovo cesto in prestavitvijo avtobusne postaje jo je potrebno ustrezno preurediti.

Na območju parkirišč ob južni strani Ceste 1 pred predvidenimi objekti je potrebno zgraditi javno razsvetljavo.

12. člen

Plinovodno omrežje

Za predvideno zaščito plinovoda na območju predvidenega cestnega priključka in prestavitvijo plinovoda na lokaciji predvidene avtobusne postaje je potrebno izdelati ustrezno tehnično dokumentacijo, pri kateri je potrebno upoštevati pogoje upravljalca GEOPLIN d.o.o.

Pri poteku plinovoda pod povoznimi površinami mora biti zagotovljen najmanj 1,2 m vertikalni prosti odmik in izvedena zaščita z armiranobetonskimi ploščami s statičnim izračunom glede na predvideno obremenitev. V primeru, da ni zagotovljen minimalni prosti odmik, je potrebna predstavitev plinovoda, skladno s pogoji upravljalca.

Pred pričetkom projektiranja je potrebno položaj in globino plinovoda preveriti z detektorjem in zakoličbo (za potrebe projektiranja) izvesti s pooblaščenim predstavnikom upravljalca plinovoda.

Sestavni del projekta za izvedbo (PZI) je elaborat tangiranja plinovoda s preglednim situacijskim načrtom, detajli, tehničnim opisom in predvideno zaščito plinovoda. Predvideti je potrebno posebne pogoje dela v 2x5 m pasu plinovoda.

V primeru poseganja v območje ventilskega sklopa na začetku plinovoda 209000 v križišču Čopove in Dečkove ceste je potrebno parkirna mesta odmakniti najmanj 5 m.

V primeru gradnje novih objektov oziroma novih komunalnih ali energetskih vodov, v koridorju plinovoda, je potrebno zagotoviti minimalne predpisane vertikalne in horizontalne odmike.

13. člen

TK omrežje

Na obravnavanem območju je potrebno dograditi TK omrežje.

Priključitev predvidenih uporabnikov na TK omrežje bo mogoče v soglasju in pod pogoji upravljalca TELEKOM Slovenije, PE Celje.

14. člen

Energetika

Ogrevanje sedanjih in predvidenih objektov je potrebno urediti s priključevanjem na obstoječe vročevodno omrežje.

Za večje tehnološke porabnike, ki bi imeli potrebo po energiji čez celo leto, je dopustna priključitev na obstoječe srednjetačno plinsko omrežje z lokalno redukcijo plina.

Na območju, kjer je predvidena izvedba novega cestnega priključka na Dečkovo cesto, se ob kotelni nahaja cisterna, ki po zagotovilih investitorja ni v uporabi in jo je potrebno pred pričetkom del za izgradnjo priključka demonirati.

Na območju predvidenega priključka na Dečkovo cesto, kjer se nahaja primarni dovod v kineti do kotlarne – toplotne postaje in srednjetačni plinovod, je potrebno pred izvedbo priključka izdelati projekt zaščite kinete, primarnega voda vročevoda in srednjetačnega plinovoda, ter pridobiti soglasje upravljalca k lokaciji in gradnji.

VI. VARSTVO OKOLJA

15. člen

Spremembe in dopolnitve ZN Lava II – Ingrad obravnavajo zatečeno stanje prostora, kjer bistvene spremembe, ki jih obravnava predmetni projekt, ne vplivajo na spremembe stanja kakovosti okolja.

Glede na ukinitve dejavnosti gradbenega podjetja in vzpostavitev funkcioniranja novih dejavnosti, se je bistveno zmanjšal hrup in posredno tudi nekdanji vplivi v zrak (težka mehanizacija).

Novi objekti

Za nove objekte je definirana dejavnost, ki je po svojih možnih vplivih v okolje prijaznejša okolju, kakor dejavnost, ki je opredeljena z dosedaj veljavnimi ZN (skladišča in z njimi povezan promet).

Varstvo pred hrupom

Novi predvideni objekti bodo po namembnosti poslovni prostori, trgovina na debelo, skladišča in možna je proizvodna dejavnost, ki nima vplivov v okolje. Objekti se nahajajo v območju, kjer ni stanovanjskih objektov, najbližji se nahajajo 170 metrov severno, vendar med lokacijo predvidenih objektov in stanovanjskimi hišami obstoja tampon obstoječih objektov.

Zaradi spremembe namembnosti so se bistveno zmanjšale prometne obremenitve.

Varstvo voda

Varstvo vode je urejeno z urejeno kanalizacijo, parkirne površine so odvodnjavane preko oljnih lovilcev.

Varstvo zraka

Ogrevanje objektov je urejeno skladno s pogoji upravljalca Energetika Celje in je v območju toplifikacije Celja.

Obstoječi objekti so že priključeni na toplovod, predvideni objekti bodo priključeni na toplovod.

Drugih virov, ki bi onesnaževali zrak, ni.

Odpadki

Zbiranje in odvoz odpadkov sta urejena z občinskim odlokom. Lokacije posod za odpadke za nove objekte bodo skladno s soglasjem, določene na osnovi PGD in PZI.

VII. POŽARNA VARNOST

16. člen

Predpisani pogoji za požarno varnost veljajo le za območje novogradenj, ker je obstoječe stanje z vidika požarne varnosti urejeno.

Predvideni objekti so dostopni z vseh strani. Na severni strani, kjer so vhodi, je tudi asfaltna dovozna cesta z večjim parkiriščem.

Prometne in delovne površine za intervencijska vozila so po obstoječih asfaltiranih cestah.

Za potrebe požarne varnosti je potrebno v skladu s pravilnikom o tehničnih normativih za zunanje in notranje hidrantno omrežje za gašenje požarov zgraditi nadzemne hidrante. Na območju, kjer ni mogoče zgraditi nadzemnih hidrantov je potrebno zgraditi podzemne hidrante.

Hidrantno omrežje je obvezno potrebno predvideti v načinu zunanje ureditve (PGD, PZI).

Na podlagi izračuna požarne obremenitve je pri projektiranju in izvedbi objektov potrebno upoštevati takšne materiale in njih zaščite, ki so varni pred požarom in širjenjem požara.

Varen umik ljudi je možen na funkcionalna zemljišča ob objektih.

VIII. TOLERANCE

17. člen

Tolerance veljajo za nove objekte in cestno omrežje.

Tolerance obsegajo:

Možnost gradnje različnega števila objektov na južni strani obravnavanega območja. Nanizani so trije objekti, možnih je več "krajših", obvezna je le severna gradbena linija in odmik 4 metre od ograje na južni strani.

Definiran je maksimalni višinski gabarit venca od tal do venca 11,80 metra.

Za prizidek k objektu na parceli št. 1115/53 k.o. Medlog so podane usmeritve, v okviru katerih je potrebno z lokacijsko dokumentacijo definirati gabarit in arhitekturo objekta.

Trase cest št. 3, 4, 5 in 6 je v dogovoru z lastniki zemljišč, možno premakniti iz osi, predvidenih v ZN.

18. člen

Spremembe in dopolnitve ZN Lava II – Ingrad so stalno na vpogled vsem zainteresiranim pri pristojni službi Mestne občine Celje.

19. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

20. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan od objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-157/98

Celje, dne 1. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

2668. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zavarovanju in začasnem urejanju grobišč in grobov vojnih in povojnih žrtev revolucije na območju Občine Celje

Na podlagi tretjega odstavka 110.b člena poslovnika Mestnega sveta mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 66/95, 1/96, 46/96, 75/96, 37/97 in 28/99) izdajam

S K L E P

o objavi odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o zavarovanju in začasnem urejanju grobišč in grobov vojnih in povojnih žrtev revolucije na območju Občine Celje

Objavljam odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zavarovanju in začasnem urejanju grobišč in grobov vojnih in povojnih žrtev revolucije na območju Občine Celje, ki ga je Mestni svet mestne občine Celje sprejel na seji dne 1. 6. 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Na podlagi drugega odstavka 1. člena in 32. člena zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (Uradni list SRS, št. 34/84, Uradni list RS, št. 26/90), 8. člena zakona o popravi krivic (Uradni list RS, št. 59/96), 3. in 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 12/85, 47/87 in 5/90, Uradni list RS, št. 10/91) in 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98 in 28/99) je Mestni svet mestne občine Celje na seji dne 1. 6. 1999 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o zavarovanju in začasnem urejanju grobišč in grobov vojnih in povojnih žrtev revolucije na območju Občine Celje

1. člen

3. člen odloka o zavarovanju in začasnem urejanju grobišč in grobov vojnih in povojnih žrtev revolucije na območju Občine Celje (Uradni list RS, št. 12/93 in 9/95) se spremeni tako, da se glasi:

“Združenja in posamezniki, ki se ukvarjajo z iskanjem in zaznamovanjem grobišč, morajo svojo dejavnost prijaviti komisiji za razreševanje vprašanj, povezanih z namembnostjo in ureditvijo grobišč v Kočevskem Rogu in drugih tovrstnih grobišč v Sloveniji pri Vladi Republike Slovenije.

V primeru evidentiranja novih grobišč sporočijo združenja in posamezniki iz prejšnjega odstavka takšne podatke Teharski komisiji Mestnega sveta mestne občine Celje, ki o tem sprotno seznanja Zavod za planiranje in izgradnjo Celje.

O vsakem novem odkritju človeških okostij neznanega izvora, najdenih pri zemeljskih delih, je potrebno takoj obvestiti policijo in preiskovalnega sodnika.”

2. člen

V 4. členu se doda drugi odstavek, ki se glasi:

“Grafična karta se dopolni s štirimi novimi grobišči pod zaporednimi številkami 30, 31, 32 in 33.”

3. člen

V 6. členu se dodajo štiri nove točke, ki glasijo:

- 30: Tremerje,
- 31: Košnica 1,
- 32: Golovec,
- 33: Jalov graben”.

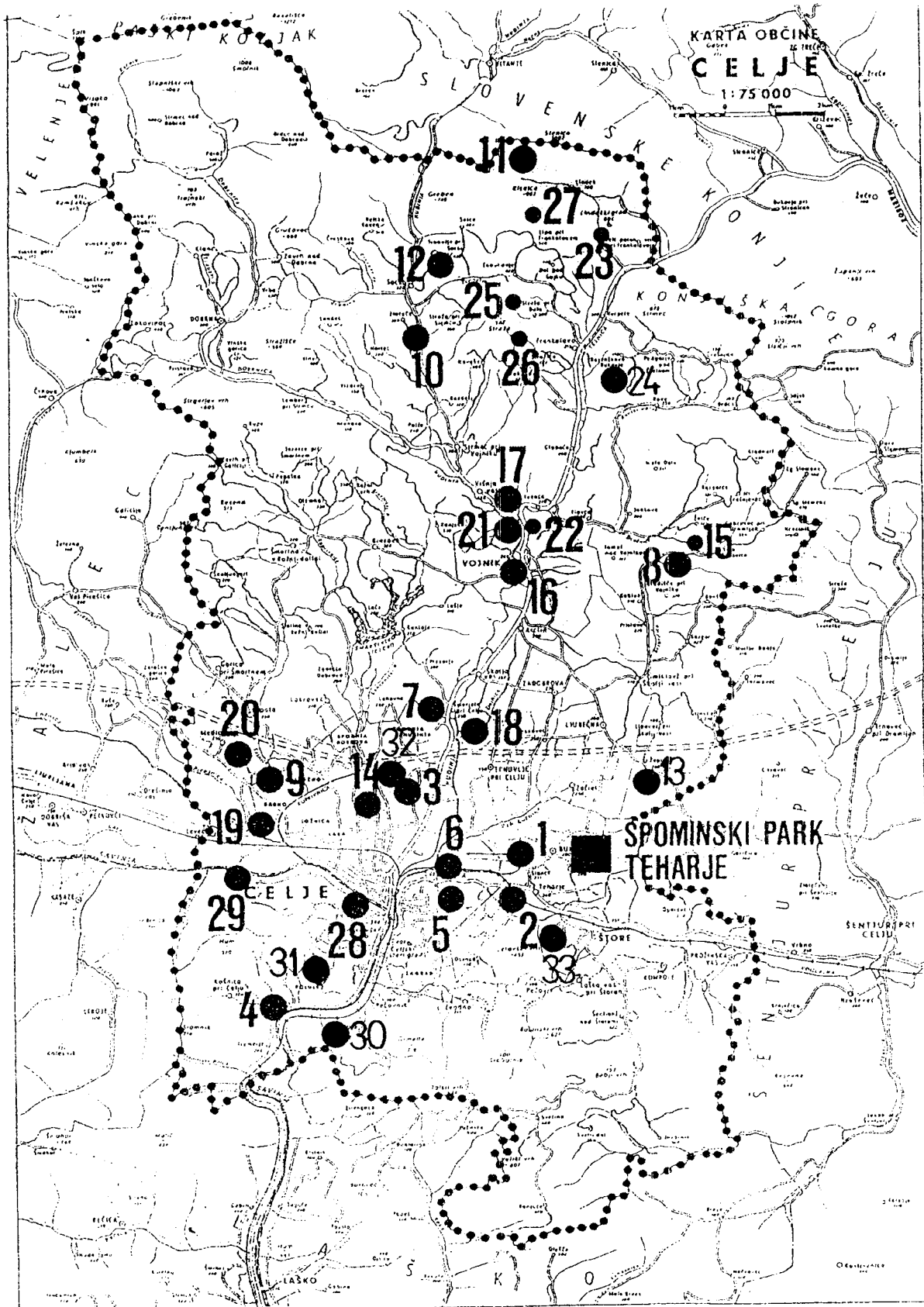
4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 30-1/84

Celje, dne 1. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

● GROB

●* GROBIŠČE

SPOMINSKI PARK

2669. Sklep o ustanovitvi javnega zavoda Slovensko ljudsko gledališče Celje

Na podlagi tretjega odstavka 110.b člena poslovnika Mestnega sveta mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 66/95, 1/96, 46/96, 75/96 in 28/99) izdajam

S K L E P**o objavi sklepa o ustanovitvi javnega zavoda Slovensko ljudsko gledališče Celje**

Objavljam sklep o ustanovitvi javnega zavoda Slovensko ljudsko gledališče Celje, ki ga je Mestni svet mestne občine Celje sprejel na seji dne 1. 6. 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 in 8/96) ter 37. člena zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS, št. 75/94) je Mestni svet mestne občine Celje v skladu s 17. členom statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98 in 28/99) dne 1. 6. 1999 sprejel

S K L E P**o ustanovitvi javnega zavoda Slovensko ljudsko gledališče Celje****I. UVODNE DOLOČBE****1. člen**

S tem sklepom ureja Mestna občina Celje status javnega zavoda Slovensko ljudsko gledališče Celje (v nadaljevanju: zavod), razmerja med ustanoviteljem in javnim zavodom ter temeljna vprašanja glede organizacije delovanja in načina financiranja zavoda.

Ustanovitelj prenese na, s tem sklepom ustanovljeni zavod, vse pravice in obveznosti bivšega Slovenskega ljudskega gledališča Celje, ki je bil ustanovljen 6. 12. 1950.

2. člen

Ime zavoda je: Slovensko ljudsko gledališče Celje.
Sedež zavoda je v Celju, Gledališki trg 5.
Zavod je vpisan v sodni register pod številko 1-140-00.
Zavod je pravna oseba.

II. DEJAVNOST ZAVODA**3. člen**

Mestna občina Celje ustanavlja Slovensko ljudsko gledališče Celje, da ta opravlja naslednje dejavnosti:

- O/92.31 Umetniško ustvarjanje in poustvarjanje
- O/92.32 Obratovanje objektov za kulturo
- DE/22.1 Založništvo
- K/74.84 Druge poslovne dejavnosti
- K/71.34 Dajanje drugih strojev in opreme v najem.

V okviru dejavnosti iz prejšnjega odstavka zavod izvaja zlasti naslednje naloge:

- dramaturška priprava programa,
- spodbujanje in motiviranje avtorstva,
- študij in raziskava programa,
- priprava in izvedba gledaliških predstav in drugih prireditev s scenskega področja,
- priprava in izdelava opreme za scenske projekte,
- audio in video snemanje za svoje potrebe in za potrebe radija, TV, filma in videa,
- organiziranje gostovanj doma in v tujini,
- izdajanje publikacij, knjig, plošč in kaset s področja dramskega gledališča,
- posojanje kostumov, dekorja in druge gledališke opreme,
- transport opreme gledaliških predstav,
- organiziranje uslug s področja scenskih umetnosti za druge pravne in fizične osebe.

III. ORGANI ZAVODA**4. člen**

Organi zavoda so:

- upravnik in umetniški vodja,
- svet,
- strokovni svet.

1. Upravnik zavoda**5. člen**

Upravnik organizira in vodi delo ter poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod ter je odgovoren za zakonitost in strokovnost dela zavoda.

Upravnika imenuje in razrešuje ustanovitelj na podlagi javnega razpisa po predhodnem mnenju sveta zavoda.

Mandat upravnika traja 5 let in je po poteku mandata lahko ponovno imenovan.

Za upravnika je imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- visoka izobrazba ustrezne usmeritve,
- najmanj 5 let delovnih izkušenj in poznavanje področja dela zavoda,
- sposobnost organiziranja in vodenja dela v kolektivu,
- znanje najmanj dveh tujih jezikov.

2. Umetniški vodja**6. člen**

Umetniški vodja, ki opravlja posle programskega direktorja, je odgovoren za strokovno delo v zavodu.

Umetniškega vodjo imenuje strokovni svet zavoda po predhodnem mnenju ustanovitelja.

Mandat umetniškega vodje traja 5 let. Po izteku te dobe je lahko ponovno imenovan.

Za umetniškega vodjo je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- visoka izobrazba s področja družboslovja in humanistike,
- najmanj 5 let delovnih izkušenj s področja gledališke dejavnosti,

- sposobnost organiziranja in vodenja v kolektivu,
- znanje najmanj dveh tujih jezikov.

3. Svet zavoda

7. člen

Zavod upravlja svet zavoda. Ta šteje devet članov:

- trije člani sveta zavoda so predstavniki ustanovitelja,
- trije člani sveta so predstavniki delavcev zavoda,
- trije člani sveta pa so predstavniki uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti.

Predstavnike ustanovitelja imenuje Mestni svet mestne občine Celje.

Predstavnike delavcev zavoda izvolijo delavci zavoda na način, ki ga določa statut zavoda.

Predstavnike uporabnikov oziroma zainteresirane javnosti pa imenuje župan Mestne občine Celje.

Predsednike sveta izvolijo člani sveta zavoda izmed predstavnikov delavcev zavoda. Mandat članov sveta zavoda traja 5 let.

8. člen

Svet zavoda sprejema statut zavoda, programe dela, finančni načrt, zaključni račun in splošne akte zavoda ter opravlja nadzor nad upravljanjem in poslovanjem zavoda. Statut zavoda stopi v veljavo, ko da soglasje ustanovitelj. Akt o sistemizaciji delovnih mest v zavodu začne veljati, ko da nanj soglasje Ministrstvo za kulturo RS, po predhodnem mnenju strokovnega sveta in reprezentativnega sindikata.

4. Strokovni svet zavoda

9. člen

Sestavo, način oblikovanja in naloge strokovnega sveta zavoda določi statut zavoda v skladu z zakonom.

IV. SREDSTVA ZA DELO IN ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

10. člen

Zavod prevzame v upravljanje vse premoženje, s katerim je doslej upravljalo Slovensko ljudsko gledališče Celje.

11. člen

Zavod pridobiva sredstva za izvajanje dejavnosti:

- iz proračunskih sredstev ustanovitelja,
- iz državnega proračuna,
- iz drugih javnih sredstev,
- iz fundacij,
- s prodajo izdelkov in storitev drugim uporabnikom,
- z donacijami, darili in iz drugih zakonitih virov na način in pod pogoji, določenimi z zakonom in statutom zavoda,
- s smotrnim gospodarjenjem z ne muzeološkim premoženjem zavoda.

12. člen

Presežek prihodkov nad odhodki uporablja zavod za izvajanje in razvoj svoje dejavnosti.

O načinu razpolaganja s presežkom prihodkov nad odhodki odloča svet zavoda na predlog upravnika zavoda in v soglasju z ustanoviteljem.

O načinu pokrivanja morebitnega primanjkljaja odloča ustanovitelj na predlog upravnika zavoda in v soglasju s svetom zavoda.

V. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

13. člen

Zavod je pravna oseba, ki nastopa v pravnem prometu v okviru svoje dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi, v svojem imenu in za svoj račun.

Za svoje obveznosti odgovarja z vsemi sredstvi, s katerimi samostojno upravlja.

14. člen

Premoženje zavoda je last ustanovitelja. Z vsem premoženjem upravlja zavod. Zavod samostojno upravlja s premoženjem nepremičnega premoženja, s katerim upravlja zavod. Zavod samostojno upravlja s premoženjem v skladu z zakonom o varstvu kulturne dediščine, z nepremičninami pa samo po predhodnem soglasju ustanovitelja.

VI. ODGOVORNOST USTANOVITELJA ZA OBVEZNOSTI ZAVODA TER MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI USTANOVITELJA IN ZAVODA

15. člen

Ustanovitelj prevzema odgovornost za obveznosti zavoda v okviru dogovorjenega letnega programa do višine vrednosti nepremičnega premoženja, s katerim upravlja zavod.

Zavod vsako leto pripravi program dela, finančni plan in zaključni račun ter jih posreduje ustanovitelju v soglasje.

Zavod je dolžan poročati ustanovitelju o izvrševanju letnega, polletnega programa dela in razvoja zavoda.

VII. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

16. člen

Organi zavoda morajo biti imenovani najkasneje v 6 mesecih od uveljavitve tega sklepa. Do takrat opravljajo njihove naloge dosedanji organi zavoda.

Statut zavoda mora biti sprejet najkasneje v treh mesecih od imenovanja oziroma izvolitve članov sveta zavoda.

Do sprejema novega statuta velja obstoječi statut v vseh določbah, ki niso v nasprotju z zakonom.

17. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 660/04/99-26

Celje, dne 1. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

2670. Sklep o valorizaciji in vrednosti kvadratnega metra površine in vrednosti točke za leto 1999 za odmero davka od premoženja

Na podlagi tretjega odstavka 110.b člena poslovnika Mestnega sveta mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 66/95, 1/96, 46/96, 75/96 in 28/99) izdajam

S K L E P

o objavi sklepa o valorizaciji in vrednosti kvadratnega metra površine in vrednosti točke za leto 1999 za odmero davka od premoženja

Objavljam sklep o valorizaciji in vrednosti kvadratnega metra površine in vrednosti točke za leto 1999 za odmero davka od premoženja, ki ga je Mestni svet mestne občine Celje sprejel na seji dne 1. 6. 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Na podlagi 49. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) ter 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 50/98 in 28/99) je Mestni svet mestne občine Celje na seji dne 1. 6. 1999 sprejel

S K L E P

o valorizaciji in vrednosti kvadratnega metra površine in vrednosti točke za leto 1999 za odmero davka od premoženja

1. člen

Valorizirana vrednost m² koristne stanovanjske površine znaša za leto 1999 125.871,22 SIT, valorizirana vrednost točke pa 439,97 SIT.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01200-0003/96
Celje, dne 1. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

ČRNOMELJ

2671. Program priprave sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Čardak v Črnomlju

Na podlagi prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 34. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 83/89, 43/89, 5/90 in Uradni list RS, št. 26/90, 3/91, 10/91, 17/91, 55/92, 13/93, 18/93, 47/93, 71/93, 29/95, v nadaljevanju: ZUNDPP) in 19. člena statu-

ta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 39/95 in 65/95) je Občinski svet občine Črnomelj na seji dne 29. 6. 1999 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
SPREMEMB IN DOPOLNITEV
zazidalnega načrta Čardak v Črnomlju**

I. UVODNA DOLOČBA

1

Občina Črnomelj bo v skladu s tem programom priprave sprejela spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta Čardak v Črnomlju – blokovna gradnja (Skupščinski Dolenjski list, št. 9/86).

Kot strokovna podlaga in sestavni del s/d občinskih planskih aktov se na podlagi 4. člena navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85, v nadaljevanju: NIA) izdelata posebne strokovne podlage za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta.

II. PREDMET IN CILJI

2

S tem programom priprave se podrobneje določa:

- vsebina in obseg potrebnih strokovnih podlag in drugih nalog, ki jih je potrebno izdelati v postopku priprave in sprejemanja,
- subjekte, ki sodelujejo pri pripravi in sprejemanju,
- naloge in obveznosti ter način sodelovanja subjektov,
- roke za posamezne faze,
- višino in vire sredstev za pripravo in sprejem,
- organizacijo nalog priprave in sprejemanja.

3

Sprememba in dopolnitev zazidalnega načrta Čardak (SDL, št. 9/86) se izdeluje z namenom, da se loči funkcionalna zemljišča posameznih večstanovanjskih objektov od javnih površin ter predvidi dodatne površine za igrišče in otroška igrišča, predvidi se rešitve v zvezi z mirujočim prometom (parkirišča, skupni garažni objekti) pri stan. blokkih in domu starejših občanov. Preveri se možnost izgradnje novih večstanovanjskih objektov.

III. VSEBINA IN OBSEG NALOG

4

Zazidalni načrt se pripravi v vsebini, ki ju določata ZUNDPP in NIA, posebno pozornost se mora nameniti izdelavi in uskladitvi parcelacijskega načrta.

5

Grafični prikazi zazidalnega načrta se prikažejo v skladu z 41. členom NIA v kartografskem delu v merilu 1:500.

Kartografske osnove za grafične prikaze je digitalni geodetski posnetek terena v M 1:500 in digitalni katastrski načrt v merilu 1:1000.

Za javno razgrnitev se po potrebi izdelajo prikazi v večjem merilu.

6

Priprava variant osnutkov sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta je potrebna, izdelava se vsaj dve varianti.

IV. SUBJEKTI PRI PRIPRAVI IN SPREJEMANJU

7

V skladu s 35. členom ZUNDPP določijo pred začetkom priprave svoje pogoje, k dopolnjenim osnutkom s/d občinskih planskih aktov, LN za CDKO in s/d LN za CCN pa dajo soglasje sledeči organi, organizacije oziroma skupnosti:

- Ministrstvo za zdravstvo, Zdravstveni inšpektorat RS Ljubljana, Enota Novo mesto,
- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami Ljubljana, Enota Novo mesto
- Komunala Črnomelj,
- Elektro Ljubljana, PE Novo mesto,
- Telekom Slovenije, PE Novo mesto,
- Ministrstvo za promet in zveze RS, Direkcija RS za ceste.

Po načelu sodelovanja javnosti sodelujejo v pripravi in svoje pogoje pred začetkom priprave določijo še:

- Krajevna skupnost Črnomelj,
- druge organizacije, ki na območju urejanja upravljajo, skrbijo ali so lastnik naravnih ali ustvarjenih dobrin splošnega pomena.

Soglasja so subjekti dolžni podati v 30 dneh, sicer se smatra, da je soglasje dano.

Skladno s 1. in 2. členom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 15/89) se predlog s/d občinskih planskih aktov posreduje Vladi RS, da v 45 dneh ugotovi usklajenost z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov Republike Slovenije.

V. ORGANIZACIJA NALOG PRIPRAVE IN SPREJEMANJA S/D PROSTORSKIH SESTAVIN

8

Za koordinatorskega postopka priprave in sprejemanja sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta se po 9. členu odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 16/99) določi Oddelek za varstvo okolja in urejanje prostora z nalogami posebne upravne organizacije za urbanistično načrtovanje v skladu z drugim odstavkom 66. in 67. členom ZUNDPP. Župan lahko v postopku priprave sprejema pomembnejše odločitve po 9. členu istega odloka ali pa za to pooblasti drugo osebo ali organ.

Izdelovalci strokovnih podlag in drugih tehničnostrokovnih nalog bodo izbrani v skladu s predpisi o javnih naročilih z zbiranjem več ponudb. Izbrani izdelovalec sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta mora poleg ostalih razpisnih pogojev izpolnjevati tudi pogoje iz 69. člena ZUNDPP.

VI. TERMINSKI PLAN PRIPRAVE IN SPREJEMANJA

9

V spodnji tabeli je prikazan terminski plan priprave in sprejemanja s/d občinskih planskih aktov z glavnimi nalogami.

ID	Naloga	Trajanje	Q3 '99				Q4 '99			Q1 '00			Q2 '00				
			Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun		
1	sprejetje programa priprave	1d	◆	29.6.99 8:00													
2	priprava geodetskih podlog	66d	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	
3	izbira izdelovalca	66d	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	
4	posebne strokovne podlage in zbiranje pogojev	33d					■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	
5	osnutek za javno razgrnitev	22d															
6	sklep o javni razgrnitvi	1d															
7	javna razgrnitev	30d															
8	priprava stališč do pripomb	10d															
9	stališče OS do pripomb	1d															
10	dopolnitev osnutka	10d															
11	zbiranje soglasij	30d															
12	sprejem odlokov na OS	1d															
																◆	

27.12.99 8:00

21.3.00 8:00

18.5.

VII. VIŠINA IN VIRI SREDSTEV ZA PRIPRAVO IN SPREJEMANJE

10

Za pripravo posameznih faz sprememb in dopolnitev, potrebne geodetske podlage in druge naloge predvidevamo sledeče stroške in vire financiranja:

Št	Naloga	Strošek	Občina	%	MOP	%	Et. lastniki	%
1	sprejetje programa priprave	30.000	30.000	100%	0	0%	0	0%
2	priprava geodetskih podlog	1.500.000	750.000	50%	0	0%	750.000	50%
3	izbira izdelovalca, razpisna dok.	50.000	50.000	100%	0	0%	0	0%
4	posebne strokovne podlage	200.000	0	0%	0	0%	200.000	100%
6	osnutki za javno razgrnitev	800.000	400.000	50%	0	0%	400.000	50%
7	sklep o javni razgrnitvi osnutkov	50.000	50.000	100%	0	0%	0	0%
8	javna razgrnitev	50.000	50.000	100%	0	0%	0	0%
12	dopolnitev osnutka	250.000	125.000	50%	0	0%	125.000	50%
13	zbiranje soglasij	50.000	50.000	100%	0	0%	0	0%
14	sprejemanje na OS	30.000	30.000	100%	0	0%	0	0%
	SKUPAJ	3.010.000	1.535.000	51,00	0	0,00	1.475.000	49,00

Št. 350-05/02/99
Črnomelj, dne 29. junija 1999.

Župan
Občine Črnomelj
Andrej Fabjan l. r.

GRAD**2672. Statut Občine Grad**

Na podlagi 64. člena zakona o lokalni samoupravi – ZLS – (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) je Občinski svet občine Grad na 4. redni seji dne 23. 4. 1999 sprejel

**STATUT
Občine Grad****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Občina Grad je samoupravna lokalna skupnost ustanovljena z zakonom na območju naslednjih naselij: Dolnji Slaveči, Grad, Kovačevci, Kruplivnik, Motovilci, Radovci, Vidonci.

Sedež občine je pri Gradu 172.

Občina je pravna oseba javnega prava s pravico posegovati, pridobivati in razpolagati z vsemi vrstami premoženja.

Občino predstavlja in zastopa župan.

Območje, ime in sedež občine se lahko spremeni z zakonom po postopku, ki ga določa zakon. Območja in imena naselij v občini se v skladu z zakonom spremenijo z občinskim odlokom.

2. člen

Na območju Občine Grad so ustanovljeni ožji deli občine. Naloge, organizacija in delovanje ter pravni status ožjih delov Občine Grad so določeni s tem statutom in odlokom občine.

Imena in območja ožjih delov občine so:

Vaška skupnost Dolnji Slaveči,
Vaška skupnost Grad,
Vaška skupnost Kovačevci,
Vaška skupnost Kruplivnik,
Vaška skupnost Motovilci,
Vaška skupnost Radovci,
Vaška skupnost Vidonci.

3. člen

Občina Grad (v nadaljnjem besedilu: občina) v okviru ustave in zakona samostojno ureja in opravlja javne zadeve lokalnega pomena, ki zadevajo prebivalce občine in naloge iz državne pristojnosti, ki so po njenem predhodnem soglasju nanjo prenesene z zakonom.

4. člen

Osebe, ki imajo na območju občine stalno prebivališče, so občani.

Občani odločajo o lokalnih javnih zadevah po organih občine, ki jih volijo na podlagi splošne in enake volilne pravice na svobodnih volitvah s tajnim glasovanjem ter v drugih organih v skladu s tem statutom.

Občani sodelujejo pri upravljanju lokalnih javnih zadev tudi na zborih občanov, z referendumom in ljudsko iniciativo.

Na podlagi odločitve organov občine se lahko v posamezne oblike odločanja vključijo tudi osebe, ki imajo v občini začasno prebivališče, in osebe, ki so lastniki zemljišč in drugih nepremičnin na območju občine.

5. člen

Občina pri uresničevanju skupnih nalog sodeluje s sosednjimi in drugimi občinami, širšimi lokalnimi skupnostmi in državo.

Občina samostojno odloča o povezovanju v širše lokalne samoupravne skupnosti, na način in po postopku predpisanem v zakonu.

Občina lahko sodeluje tudi z lokalnimi skupnostmi drugih držav ter z mednarodnimi organizacijami lokalnih skupnosti.

Občina sodeluje z drugimi občinami po načelih prostovoljnosti in solidarnosti in lahko v ta namen z njimi združuje sredstva, oblikuje skupne organe in organizacije ter službe za opravljanje skupnih zadev.

6. člen

Občina Grad ima svoj grb, zastavo in praznik, katerih oblika, vsebina in uporaba se določi z odlokom.

Občina ima pečat, ki je okrogle oblike. Pečat ima v spodnji polovici napis: OBČINA GRAD, v sredini pečata je grb občine. Velikost, uporabo in hrambo pečata občine določi župan s svojim aktom.

Za prispevek k razvoju občine podeljuje občina zaslužnim občanom, organizacijam in drugim občinska priznanja in nagrade, v skladu s posebnim odlokom.

II. NALOGE OBČINE

7. člen

Občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), določene s tem statutom in zakoni, zlasti pa:

1. Normativno ureja lokalne zadeve javnega pomena tako, da:

- sprejema statut in druge splošne akte občine,
- sprejema proračun in zaključni račun občine,
- načrtuje prostorski razvoj ter sprejema prostorske akte,
- predpisuje davke in prispevke iz svoje pristojnosti.

2. Upravlja občinsko premoženje tako, da:

- ureja način in pogoje upravljanja z občinskim premoženjem,
- pridobiva in razpolaga z vsemi vrstami premoženja,
- sklepa pogodbe o pridobitvi in odtujitvi nepremičnin in premičnin,
- sestavlja premoženjsko bilanco, s katero izkazuje vrednost svojega premoženja.

3. Omogoča pogoje za gospodarski razvoj občine tako, da:

- spremlja in analizira gospodarske rezultate v občini,
- sprejema prostorske akte, ki omogočajo in pospešujejo razvoj gospodarstva v občini,
- oblikuje davčno politiko, ki pospešuje gospodarski razvoj,
- sodeluje z gospodarskimi subjekti in v okviru interesov in nalog občine pomaga gospodarskim subjektom pri razreševanju gospodarskih problemov,
- z javnimi sredstvi, v skladu s predpisi, pospešuje razvoj gospodarskih panog oziroma gospodarskih subjektov.

4. Ustvarja pogoje za gradnjo stanovanj in skrbi za povečanje najemnega socialnega sklada stanovanj tako, da:

- v prostorskih aktih predvidi gradnjo stanovanjskih objektov,

- sprejema dolgoročni in kratkoročni stanovanjski program občine,

- spremlja in analizira stanje na stanovanjskem področju občine,

- spremlja ponudbo in povpraševanje stanovanj v občini ter se vključuje v stanovanjski trg,

- gradi stanovanja za socialno ogrožene in prenavlja objekte, ki so primerni za gradnjo stanovanj,

- v skladu s predpisi omogoča občanom najemanje kreditov za nakup, gradnjo in prenovo stanovanj,

- sodeluje z gospodarskimi družbami, zavodi in drugimi institucijami pri razreševanju stanovanjske problematike občanov.

5. Skrbi za lokalne javne službe tako, da:

- ustanavlja lokalne javne službe,

- sprejme splošne akte, ki urejajo način ustanovitve in delovanje lokalnih javnih služb,

- zagotavlja sredstva za delovanje lokalnih javnih služb,

- nadzira delovanje lokalnih javnih služb,

- gradi in vzdržuje vodovodne, energetske in druge komunalne objekte in naprave,

- zagotavlja javno službo gospodarjenja s stavbnimi zemljišči.

6. Zagotavlja in pospešuje vzgojno-izobraževalno in zdravstveno dejavnost tako, da:

- ustanovi vzgojno-izobraževalni, zdravstveni zavod in zagotavlja pogoje za njegovo delovanje,

- v skladu z zakoni, ki urejajo to področje, zagotavlja sredstva za izvajanje teh dejavnosti in v okviru finančnih možnosti omogoča izvajanje nadstandardnih programov,

- sodeluje z vzgojno-izobraževalnim zavodom in zdravstvenim zavodom,

- z različnimi ukrepi pospešuje vzgojno-izobraževalno dejavnost in zdravstveno varstvo občanov,

- ustvarja pogoje za izobraževanje odraslih, ki je pomembno za razvoj občine in za kvaliteto življenja njenih prebivalcev.

7. Pospešuje službe socialnega skrbstva, predšolskega varstva, osnovnega varstva otrok in družine, za socialno ogrožene, invalide in ostarele tako, da:

- spremlja stanje na tem področju,

- pristojnim organom in institucijam predlaga določene ukrepe na tem področju,

- sodeluje s centrom za socialno delo, javnimi zavodi in drugimi pristojnimi organi in institucijami.

8. Pospešuje raziskovalno, kulturno in društveno dejavnost ter razvoj športa in rekreacije tako, da:

- omogoča dostopnost kulturnih programov, skrbi za kulturno dediščino na svojem območju,

- zagotavlja splošnoizobraževalno knjižnično dejavnost,

- z dotacijami spodbuja te dejavnosti,

- sodeluje z društvi in jih vključuje v programe aktivnosti občine.

9. Skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, za varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov in opravlja druge dejavnosti varstva okolja tako, da:

- izvaja naloge, ki jih določajo zakon, uredbe in drugi predpisi s področja varstva okolja,

- spremlja stanje na tem področju in v okviru svojih pristojnosti sprejema ukrepe, s katerimi zagotavlja varstvo okolja,

– sprejema splošne akte, s katerimi pospešuje in zagotavlja varstvo okolja,

– sodeluje s pristojnimi inšpekcijskimi organi in jih obvešča o ugotovljenih nepravilnostih,

– z drugimi ukrepi pospešuje varstvo okolja v občini.

10. Upravlja, gradi in vzdržuje:

– lokalne javne ceste in druge javne poti,

– površine za pešce in kolesarje,

– igrišča za šport in rekreacijo ter otroška igrišča,

– javne parkirne prostore, parke, trge in druge javne površine ter ureja promet v občini.

11. Skrbi za požarno varnost in varnost občanov v primeru elementarnih in drugih nesreč tako, da v skladu z merili in normativi:

– organizira reševalno pomoč v požarih,

– organizira obveščanje, alarmiranje, pomoč in reševanje za primere elementarnih in drugih nesreč,

– zagotavlja sredstva za organiziranje, opremljanje in izvajanje požarne varnosti in varstva pred naravnimi nesrečami,

– zagotavlja sredstva za odpravo posledic elementarnih in drugih naravnih nesreč,

– sodeluje z občinskim poveljstvom gasilske službe in štabom za civilno zaščito ter spremlja njihovo delo,

– opravlja druge naloge, ki pripomorejo k boljši požarni varnosti in varstvu pred elementarnimi in drugimi nesrečami.

12. Ureja javni red v občini tako, da:

– sprejema ustrezne splošne akte,

– določa prekrške in denarne kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine,

– ureja lokalni promet in določa prometno ureditev,

– organizira občinsko redarstvo,

– izvaja nadzorstvo nad javnimi prireditvami,

– opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno,

– opravlja druge naloge v okviru teh pristojnosti.

8. člen

V okviru lokalnih zadev javnega pomena občina opravlja tudi naloge, ki se nanašajo na:

– inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi ureja zadeve iz svoje pristojnosti,

– ugotavljanje javnega interesa v primeru razlastitve za potrebe občine,

– določanje namembnosti urbanega prostora,

– gospodarjenje s stavbnimi zemljišči in določanje pogojev za njihovo uporabo,

– evidenco občinskih zemljišč in drugega premoženja,

– zagotavljanje varstva naravnih in kulturnih spomenikov v sodelovanju s pristojnimi institucijami,

– mrliško ogledno službo in ureja druge lokalne zadeve javnega pomena.

9. člen

Občina opravlja statistične, evidenčne in analitične naloge za svoje potrebe ter za te potrebe pridobiva statistične in evidenčne podatke od pooblaščenih organov za zbiranje statističnih in evidenčnih podatkov.

Za potrebe iz prvega odstavka tega člena pridobiva občina od upravljalcev zbirk podatke o fizičnih osebah, ki imajo v občini stalno ali začasno prebivališče, in o fizičnih osebah, ki imajo v občini nepremičnine, ter podatke o pravnih osebah, ki imajo sedež in premoženje oziroma del premoženja v občini.

III. ORGANI OBČINE

1. Skupne določbe

10. člen

Organi občine so:

– občinski svet,

– župan in

– nadzorni odbor občine.

Občina ima volilno komisijo kot samostojni občinski organ, ki v skladu z zakonom o lokalnih volitvah in drugimi predpisi ter splošnimi akti občine skrbi za izvedbo volitev in referendumov ter varstvo zakonitosti volilnih postopkov.

Občina ima tudi druge organe, katerih ustanovitev in naloge določa zakon.

Volitve oziroma imenovanja organov občine oziroma članov občinskih organov se izvajajo v skladu z zakonom in tem statutom.

Člani občinskega sveta, župan in podžupan so občinski funkcionarji.

11. člen

Občina ima občinsko upravo kot občinski organ, ki v skladu z zakonom, statutom in splošnimi akti občine izvaja upravne naloge iz občinske pristojnosti, odloča o upravnih stvareh na prvi stopnji, opravlja inšpekcijske naloge in naloge občinskega redarstva oziroma drugih služb nadzora ter strokovna, organizacijska in administrativna opravila za občinske organe.

Občinsko upravo lahko sestavljajo notranje organizacijske enote in organi občinske uprave. Organe občinske uprave ustanovi občinski svet z odlokom, s katerim določi tudi njihovo notranjo organizacijo in delovno področje.

12. člen

Če ni v zakonu ali tem statutu drugače določeno, lahko organi občine, ki delajo na sejah, sprejemajo odločitve, če je na seji navzoča večina članov organa občine. Odločitev je sprejeta, če za njo glasuje večina navzočih članov.

13. člen

Delo organov občine je javno.

Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu občinskih organov, predvsem pa z uradnim objavljanjem splošnih aktov občine, z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na javnih sejah občinskih organov, v pogledom v dokumentacijo in gradiva, ki so podlaga za odločanje občinskih organov.

Način zagotavljanja javnosti dela občinskih organov, razloge in postopke izključitve javnosti s sej organov občine, pravice javnosti ter zagotovitev varstva osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost, določajo zakon, ta statut in poslovnik občinskega sveta.

Občani in njihovi pravni zastopniki imajo pravico vpregleda v dokumente, ki so podlaga za odločanje organov občine o njihovih pravicah, obveznostih in pravnih koristih, če izkažejo pravni interes.

2. Občinski svet

14. člen

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Občinski svet šteje enajst članov.

Člani občinskega sveta se volijo za štiri leta. Mandat članov občinskega sveta se začne s potekom mandata prejšnjih članov občinskega sveta ter traja do prve seje novoizvoljenega občinskega sveta.

Občinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov občinskega sveta. Prvo sejo občinskega sveta skliče župan najkasneje v 20 dneh po izvolitvi.

Ko članom občinskega sveta preneha mandat, jim preneha tudi članstvo v vseh občinskih organih in organih javnih zavodov, javnih podjetij ter skladov, katerih ustanoviteljica je občina in v katere so bili imenovani kot predstavniki občinskega sveta.

15. člen

Volitve občinskega sveta se opravijo na podlagi splošne in enake volilne pravice z neposrednim in tajnim glasovanjem v skladu z zakonom.

Občinski svet se voli po proporcionalnem sistemu.

O oblikovanju volilnih enot za volitve občinskega sveta v skladu z zakonom odloči občinski svet z odlokom.

16. člen

Občinski svet sprejema statut občine, odloke in druge splošne akte ter poslovnik občinskega sveta.

V okviru svojih pristojnosti občinski svet predvsem:

- sprejema prostorske plane in druge plane razvoja občine,

- sprejema občinski proračun in zaključni račun,

- ustanavlja organe občinske uprave ter določi njihovo organizacijo in delovno področje,

- v sodelovanju z občinskimi sveti drugih občin ustanavlja skupne organe občinske uprave ter skupne organe za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnih zavodih in javnih podjetjih,

- daje soglasje k prenosu nalog iz državne pristojnosti na občino in odloča o na občino prenesenih zadevah iz državne pristojnosti, če po zakonu o teh zadevah ne odloča drug občinski organ,

- nadzoruje delo župana, podžupana in občinske uprave glede izvajanja odločitev občinskega sveta,

- potrjuje mandate članov občinskega sveta ter ugotavlja predčasno prenehanje mandata občinskega funkcionarja,

- imenuje člane nadzornega odbora in na predlog nadzornega odbora opravi predčasno razrešitev člana nadzornega odbora,

- imenuje in razrešuje člane komisij in odborov občinskega sveta,

- na predlog župana imenuje in razrešuje podžupana, določi podžupana, ki bo v primeru predčasnega prenehanja funkcije opravljal funkcijo župana ter odloča o poklicnem opravljanju funkcije podžupana,

- odloča o pridobitvi in odtujitvi občinskega premoženja, kolikor s statutom občine ali z odlokom za odločanje o tem ni pooblaščen župan,

- odloča o najemu posojila in dajanju poroštva,

- razpisuje referendum,

- s svojim aktom, v skladu z zakonom, določa višino plače ali dela plače občinskih funkcionarjev ter kriterije in merila za nagrade in nadomestila članov organov in delovnih teles, ki jih imenuje občinski svet,

- določa vrste lokalnih javnih služb in način izvajanja lokalnih javnih služb,

- ustanavlja javne zavode in javna podjetja ter druge pravne osebe javnega prava v skladu z zakonom,

- imenuje in razrešuje člane komisije po zakonu o nezdržljivosti opravljanja javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo, člane sveta občine za varstvo uporabnikov javnih dobrin ter člane drugih organov občine ustanovljenih na podlagi zakona,

- določi organizacijo in način izvajanja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami za obdobje petih let, katerega sestavni del je tudi program varstva pred požari,

- sprejme program in letni načrt varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, sestavni del je tudi letni načrt varstva pred požari,

- določi organizacijo občinskega sveta ter način njegovega delovanja v vojni,

- sprejme odlok o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami in določi varstvo pred požari, ki se opravlja kot javna služba,

- daje mnenje k imenovanju načelnika upravne enote in imenuje predstavnike občine v sosvet načelnika upravne enote,

- odloča o drugih zadevah, ki jih določa ta zakon in ta statut.

17. člen

Člani občinskega sveta opravljajo svojo funkcijo nepoklicno.

Funkcija člana občinskega sveta ni združljiva s funkcijo župana, člana nadzornega odbora, kot tudi ne z delom v občinski upravi ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

Član občinskega sveta, ki je imenovan za podžupana, opravlja funkcijo člana občinskega sveta in funkcijo podžupana hkrati. Podžupan, ki v primeru predčasnega prenehanja mandata župana opravlja funkcijo župana, v tem času ne opravlja funkcije člana občinskega sveta.

Funkcija člana občinskega sveta tudi ni združljiva s funkcijo načelnika upravne enote in vodje notranje organizacijske enote v upravni enoti, na območju katere je občina, kot tudi ne z delom v državni upravi na delovnih mestih, na katerih delavci izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela organov občine.

18. člen

Občinski svet predstavlja, sklicuje in vodi njegove seje župan. Župan lahko za vodenje sej občinskega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta.

Če nastopijo razlogi, zaradi katerih župan, pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta ne more voditi že sklicane seje, jo vodi podžupan, če pa tudi to ni mogoče, jo vodi najstarejši član občinskega sveta.

Župan sklicuje seje občinskega sveta v skladu z določbami tega statuta in poslovnika občinskega sveta ter glede na potrebe odločanja na občinskem svetu, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat letno.

Župan, pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta mora sklicati sejo občinskega sveta, če to zahteva najmanj četrtnina članov občinskega sveta, seja pa mora biti v petnajstih dneh potem, ko je bila podana pisna zahteva za sklic seje. Če seja občinskega sveta ni sklicana v roku sedmih dni po prejemu pisne zahteve, jo lahko skličejo člani občinskega sveta, ki so zahtevo podali. Zahtevi za sklic seje občinskega sveta mora biti priložen dnevni red. Župan, pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta mora dati na dnevni red predlagane točke, predlagan dnevi red pa lahko dopolni še z novimi točkami.

19. člen

Strokovno in administrativno delo za potrebe občinskega sveta ter pomoč pri pripravi in vodenju sej občinskega sveta ter njegovih komisij in odborov zagotavlja občinska uprava.

20. člen

Občinski svet dela in odloča na sejah.

Dnevni red seje občinskega sveta predlaga župan.

Vsak član občinskega sveta lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

Župan mora predloge komisij in odborov občinskega sveta ter predloge članov občinskega sveta iz prejšnjega odstavka dati na dnevni red, ko so pripravljene tako, kot je določeno v poslovniku občinskega sveta.

O sprejemu dnevnega reda odloča občinski svet na začetku seje.

Na vsaki seji občinskega sveta mora biti predvidena točka za vprašanja in odgovore na vprašanja, ki jih postavljajo člani sveta.

Za vsako sejo občinskega sveta se pošlje vabilo županu, podžupanu, članom občinskega sveta, predsedniku nadzornega odbora občine in tajniku občine. O sklicu seje občinskega sveta se obvesti javna občila.

Predsednik nadzornega odbora občine, predsedniki komisij in odborov občinskega sveta ter tajnik občine so se dolžni udeležiti seje občinskega sveta in odgovarjati na vprašanja članov občinskega sveta, kadar se obravnavajo vprašanja iz njihove pristojnosti oziroma njihovega področja dela.

21. člen

Občinski svet veljavno sklepa, če je na seji navzoča večina njegovih članov. Občinski svet sprejema odločitve z večino glasov navzočih članov, razen če zakon določa drugačno večino.

Občinski svet sprejema odločitve z javnim glasovanjem. Tajno se glasuje v primeru, ko je tako določeno z zakonom ali če tako sklene občinski svet.

Način dela in odločanja, razmerja do drugih občinskih organov ter druga vprašanja delovanja občinskega sveta se določijo s poslovnikom, ki ga sprejme občinski svet z dvetretjinsko večino navzočih članov.

Odločitve občinskega sveta izvršujeta župan in občinska uprava.

Župan in tajnik občine o izvrševanju odločitev občinskega sveta poročata občinskemu svetu najmanj enkrat letno.

22. člen

Članu občinskega sveta predčasno preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo od šest mesecev,
- če v treh mesecih po potrditvi mandata ne preneha opravljati dejavnosti, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta,
- če odstopi.

Razlogi za prenehanje mandata člana občinskega sveta iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena se ugotovijo na podlagi pravnomočne sodne odločbe. Član občinskega sveta je dolžan občinski svet obvestiti o svoji

odločitvi v zvezi z četrto in peto alinejo prvega odstavka tega člena. Odstop člana občinskega sveta mora biti podan v pisni obliki. Članu občinskega sveta preneha mandat z dnem, ko občinski svet na podlagi poročila komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ugotovi, da so nastali razlogi za prenehanje mandata.

Občinski svet sprejme ugotovitveni sklep na prvi seji po nastanku razlogov iz prvega odstavka tega člena.

Za izvolitev oziroma potrditev mandata nadomestnega člana občinskega sveta se upoštevajo določbe zakona.

Odbori in komisije občinskega sveta

23. člen

Občinski svet ima komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Občinski svet lahko ustanovi eno ali več komisij in odborov kot svoja stalna ali občasna delovna telesa. Organizacijo in delovno področje stalnih delovnih teles občinskega sveta določa poslovnik občinskega sveta. S sklepom o ustanovitvi občasnega delovnega telesa in imenovanju članov določi občinski svet tudi njegove naloge.

24. člen

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima tri člane, ki jih občinski svet imenuje izmed svojih članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja zlasti naslednje naloge:

- občinskemu svetu predlaga kandidate za delovna telesa občinskega sveta in druge organe, ki jih imenuje občinski svet,
- občinskemu svetu ali županu daje pobude oziroma predloge v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini,
- pripravlja predloge odločitev občinskega sveta v zvezi s plačami ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev ter izvršuje odločitve občinskega sveta, zakone in predpise, ki urejajo plače in druge prejemke občinskih funkcionarjev,
- obravnava druga vprašanja, ki mu jih določi občinski svet.

25. člen

Občinski svet ima stalne ali občasne komisije in odbore kot svoja delovna telesa.

Stalna delovna telesa občinskega sveta so:

- odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti,
- odbor za gospodarstvo,
- odbor za kmetijstvo,
- odbor za infrastrukturo,
- odbor za civilno zaščito,
- odbor za šport in rekreacijo,
- statutarno-pravna komisija.

Odbori in komisije štejejo tri do pet članov. Število članov posameznega delovnega telesa občinskega sveta in delovno področje se določijo s poslovnikom občinskega sveta.

Občasna delovna telesa ustanovi občinski svet s sklepom, s katerim določi naloge delovnega telesa in število članov ter opravi imenovanje.

26. člen

Člane odborov in komisij imenuje občinski svet izmed svojih članov in največ polovico članov izmed drugih občanov. Predlog kandidatov za člane pripravi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Delo delovnega telesa občinskega sveta vodi član občinskega sveta kot predsednik.

Prvo sejo delovnega telesa skliče župan.

Članstvo v komisiji ali odboru občinskega sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

27. člen

Komisije in odbori občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja v skladu s poslovníkom občinskega sveta obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

28. člen

Občinski svet lahko razreši predsednika, posameznega člana delovnega telesa občinskega sveta ali delovno telo v celoti na predlog najmanj četrtine članov občinskega sveta. Predlog novih kandidatov za člane delovnih teles občinskega sveta pripravi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja do prve naslednje seje občinskega sveta.

3. Župan

29. člen

Župana volijo državljani, ki imajo v občini stalno prebivališče, na neposrednih in tajnih volitvah. Volitve župana se opravijo v skladu z zakonom.

Mandatna doba župana traja štiri leta.

Potek štirih let od nastopa mandata župana je skrajni rok, v katerem mora nastopiti mandat novoizvoljeni župan. Novoizvoljeni župan nastopi mandat, ko občinski svet na svoji prvi seji po izvolitvi članov občinskega sveta na podlagi potrđila občinske volilne komisije o izvolitvi župana odloči o morebitnih pritožbah drugih kandidatov ali predstavnikov kandidatur za župana oziroma ugotovi, da takih pritožb ni bilo.

Župan opravlja funkcijo nepoklicno. Župan se lahko odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. O svoji odločitvi je župan dolžan obvestiti občinski svet na prvi naslednji seji.

30. člen

Župan predstavlja in zastopa občino.

Poleg tega župan predvsem:

- predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta,

- izvršuje občinski proračun ter pooblašča druge osebe za izvajanje posameznih nalog izvrševanja občinskega proračuna,

- skrbi za izvajanje splošnih aktov občine in drugih odločitev občinskega sveta,

- odloča o pridobitvi in odtujitvi premoženja občine,

- skrbi za objavo statuta, odlokov in drugih splošnih aktov občine,

- predlaga ustanovitev organov občinske uprave, določitev njihovega delovnega področja in notranje organizacije, določi sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi, odloča o imenovanju oziroma sklenitvi delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi ter pooblašča tajnika občine za te naloge,

- imenuje in razrešuje tajnika občine, predstojnike organov občinske uprave in organov skupne občinske uprave,

- usmerja in nadzoruje delo občinske uprave in organov skupne občinske uprave,

- opravlja druge zadeve, ki jih določa ta zakon in ta statut.

Župan v skladu z zakonom odloča tudi o na občino prenesenih zadevah iz državne pristojnosti.

31. člen

Župan lahko zadrži objavo splošnega akta občine, če meni, da je neustaven ali nezakonit in predlaga občinskemu svetu, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje.

Če občinski svet vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, župan pa lahko vloži pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.

Župan zadrži izvajanje odločitve občinskega sveta, če meni, da je nezakonita, ali je v nasprotju s statutom ali drugim splošnim aktom občine, in predlaga občinskemu svetu, da o njej ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje.

Ob zadržanju izvajanja odločitve občinskega sveta župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost take odločitve. Če občinski svet ponovno sprejme enako odločitev, lahko župan začne postopek pri upravnem sodišču.

Če se odločitev občinskega sveta nanaša na zadevo, ki je z zakonom prenesena v opravljanje občini, župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost oziroma neprimernost take odločitve.

32. člen

Župan opravlja z zakonom predpisane naloge na področju zaščite in reševanja, predvsem pa:

- skrbi za izvajanje priprav za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in uresničevanje zaščitnih ukrepov ter za odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč,

- imenuje poveljnike in štabe civilne zaščite občine ter poverjenike za civilno zaščito,

- sprejme načrt zaščite in reševanja,

- vodi zaščito, reševanje in pomoč,

- določi organizacije, ki opravljajo javno službo oziroma naloge zaščite, reševanja in pomoči in organizacije, ki morajo izdelati načrte zaščite in reševanja,

- ugotavlja in razglašajo stopnjo požarne ogroženosti v naravnem okolju na območju občine,

- sprejema akte in ukrepe v vojnem stanju, če se občinski svet ne more sestati,

- v primeru nastale nevarnosti odredi evakuacijo ogroženih in prizadetih prebivalcev,

- predlaga pristojnemu organu razporeditev državljanov na delovno dolžnost, dolžnost v civilni zaščiti ter materialno dolžnost.

33. člen

V primeru razmer, v katerih bi bilo lahko v večjem obsegu ogroženo življenje in premoženje občanov, pa se občinski svet ne more pravočasno sestati, lahko župan sprejme začasne nujne ukrepe. Te mora predložiti v potrditev občinskemu svetu takoj, ko se ta lahko sestane.

34. člen

Za pomoč pri opravljanju nalog župana ima občina podžupana. Podžupana imenuje in razrešuje občinski svet na predlog župana izmed svojih članov. S sklepom o imenovanju podžupana se ugotovi, da bo podžupan v primeru predčasnega prenehanja mandata župana opravljal funkcijo župana v času od sprejema sklepa o predčasnem prenehanju mandata in razpisa nadomestnih volitev do izvolitve novega župana. Podžupan, ki opravlja funkcijo župana, nima pravice glasovati za odločitve občinskega sveta.

Podžupan pomaga županu pri njegovem delu ter opravlja posamezne naloge iz pristojnosti župana, za katere ga župan pooblasti.

Podžupan nadomešča župana v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti. V času nadomeščanja opravlja podžupan tekoče naloge iz pristojnosti župana in tiste naloge, za katere ga župan pooblasti.

V soglasju z županom se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. O poklicnem opravljanju funkcije podžupana odloči občinski svet na predlog župana.

35. člen

Kadar nastopijo razlogi, da tako župan kot podžupan ne moreta opravljati svoje funkcije, nadomešča župana član občinskega sveta, ki ga določi župan, če ga ne določi, pa najstarejši član občinskega sveta.

V času nadomeščanja opravlja član občinskega sveta tekoče naloge iz pristojnosti župana.

36. člen

Če je tako določeno v zakonu ali drugem predpisu, lahko tudi župan imenuje komisije in druge strokovne organe občine.

Župan lahko ustanovi komisije in druga delovna telesa kot strokovna in posvetovalna telesa za proučevanje posameznih zadev iz svoje pristojnosti.

37. člen

Županu in podžupanu preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo kot šest mesecev,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo župana ali podžupana,
- če v treh mesecih po potrditvi mandata ne preneha opravljati dejavnosti, ki ni združljiva s funkcijo župana ali podžupana,
- če odstopi,
- če je po odločitvi Državnega zbora razrešen.

Podžupanu preneha mandat tudi, če ga občinski svet na predlog župana razreši.

Če je župan razrešen po odločitvi Državnega zbora, je razrešen tudi podžupan. Mandat jima preneha z dnem razrešitve.

Razlogi za prenehanje mandata iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena se ugotovijo na podlagi pravnomočne sodne odločbe. Župan oziroma podžupan je dolžan občinski svet obvestiti o svoji odločitvi v zvezi z četrto, peto in šesto alinejo prvega odstavka tega člena. Odločitev oziroma odstopna izjava župana oziroma podžupana mora biti v pisni obliki posredovana komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja občinskega sveta. Komisija je dolžna v roku 8 dni po prejemu pisne izjave posredovati predlog ugotovitvenega sklepa občinskemu svetu.

Županu oziroma podžupanu preneha mandat z dnem, ko občinski svet na podlagi pisne izjave oziroma predloga komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ugotovi, da so nastali razlogi za prenehanje mandata.

Občinski svet sprejme ugotovitveni sklep na seji, na kateri je dana pisna izjava ali najkasneje na prvi seji po nastanku razlogov iz prvega odstavka tega člena.

Ugotovitveni sklep posreduje občinski svet predsedniku občinske volilne komisije. Če županu preneha mandat več kot šest mesecev pred potekom mandatne dobe, razpiše občinska volilna komisija nadomestne volitve.

Podžupanu s prenehanjem mandata zaradi razlogov iz prve do vključno pete alineje prvega odstavka tega člena preneha tudi mandat člana občinskega sveta. Odstop se šteje za razrešitev, če podžupan ne izjavi, da odstopa tudi kot član občinskega sveta. Za izvolitev oziroma potrditev mandata nadomestnega člana občinskega sveta se upoštevajo določbe zakona.

Prenehanje mandata podžupana zaradi razrešitve po drugem odstavku tega člena ne vpliva na mandat člana občinskega sveta.

4. Nadzorni odbor

38. člen

Nadzorni odbor občine je najvišji organ nadzora javne porabe v občini.

Nadzorni odbor ima v skladu z zakonom naslednje pristojnosti:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine,
- nadzoruje namenskost in smotrnost porabe sredstev občinskega proračuna,
- nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

Nadzorni odbor v okviru svojih pristojnosti ugotavlja zakonitost in pravilnost poslovanja občinskih organov, občinske uprave, svetov ožjih delov občine (vaških skupnosti), javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter drugih porabnikov sredstev občinskega proračuna in pooblaščenih oseb z občinskimi javnimi sredstvi in občinskim premoženjem ter ocenjuje učinkovitost in gospodarnost porabe občinskih javnih sredstev.

39. člen

Nadzorni odbor ima tri člane. Člane nadzornega odbora imenuje občinski svet izmed občanov. Člani nadzornega odbora morajo imeti najmanj V. stopnjo strokovne izobrazbe in izkušnje s finančno-računovodskega ali pravnega področja. Kandidate za člane nadzornega odbora občine predlaga občinskemu svetu komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Člani nadzornega odbora ne morejo biti člani občinskega sveta, župan, podžupan, člani svetov ožjih delov občine (vaških skupnosti), tajnik občine, delavci občinske uprave ter člani poslovodstev javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter drugih organizacij, ki so uporabniki proračunskih sredstev.

Članstvo v nadzornem odboru preneha z dnem razrešitve oziroma z dnem poteka mandata članom občinskega sveta, ki je nadzorni odbor imenoval. Za predčasno razrešitev člana nadzornega odbora se primerno uporabljajo razlogi za predčasno prenehanje mandata člana občinskega sveta. Razrešitev opravi občinski svet na predlog nadzornega odbora.

40. člen

Prvo sejo nadzornega odbora občine po imenovanju skliče župan. Nadzorni odbor se konstituira, če je na prvi seji navzočih večina članov.

Člani nadzornega odbora izvolijo izmed sebe predsednika nadzornega odbora.

Predsednik predstavlja nadzorni odbor, sklicuje in vodi njegove seje.

Nadzorni odbor sprejema svoja poročila, priporočila in predloge na seji, na kateri je navzočih večina članov nadzornega odbora, z večino glasov navzočih članov.

41. člen

Nadzorni odbor sprejme letni program nadzora, ki obvezno vsebuje letni nadzor zaključnega računa proračuna, javnih zavodov in javnih podjetij ter občinskih skladov, predloga proračuna in javnih zavodov, javnih podjetij in občinskih skladov ter vsaj polletni nadzor razpolaganja z občinskim nepremičnim in premičnim premoženjem. V program lahko nadzorni odbor vključi tudi druge nadzore. S programom seznanjeni nadzorni odbor občinski svet in župana.

Poleg zadev iz letnega programa dela mora nadzorni odbor obvezno obravnavati zadeve, ki jih s sklepom predlaga občinski svet ali župan.

42. člen

Ugotovitve, ocene in mnenja ter predloge poročil nadzornega odbora pripravi član nadzornega odbora, ki ga je na predlog predsednika, za posamezno zadevo v skladu z letnim programom nadzora, s sklepom o izvedbi nadzora zadolžil nadzorni odbor. Sklep o izvedbi nadzora mora vsebovati opredelitev vsebine nadzora, časa in kraja nadzora in navedbo nadzorovane osebe (organ ali organizacija z odgovornimi osebami).

V postopku nadzora so odgovorni in nadzorovane osebe dolžni članu nadzornega odbora, ki opravlja nadzor, predložiti vso potrebno dokumentacijo, sodelovati v postopku nadzora, odgovoriti na ugotovitve in dajati pojasnila. Član nadzornega odbora, ki opravlja nadzor, ima pravico zahtevati vse podatke, ki so mu potrebni za izvedbo naloge, ki mu je zaupana. Občinski organi so zahtevane podatke dolžni dati.

Po opravljenem pregledu pripravi član nadzornega odbora predlog poročila, v katerem je navedena nadzorovana oseba, odgovorne osebe, predmet pregleda, ugotovitve, ocene in mnenja ter morebitna priporočila in predlogi ukrepov. Predlog poročila sprejme nadzorni odbor in ga pošlje nadzorovani osebi, ki ima pravico v roku petnajst dni od prejema predloga poročila vložiti pri nadzornem odboru ugovor. Nadzorni odbor mora o ugovoru odločiti v petnajstih dneh. Dokončno poročilo pošlje nadzorni odbor nadzorovani osebi, občinskemu svetu in županu, po potrebi pa tudi računskemu sodišču.

Če je nadzorni odbor ugotovil hujšo kršitev predpisov ali nepravilnosti pri poslovanju občine, ki so opredeljene v poslovniku nadzornega odbora, mora o teh kršitvah v petnajstih dneh od dokončnosti poročila obvestiti pristojno ministrstvo in računsko sodišče.

V primeru, da nadzorni odbor ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da je nadzorovana oseba ali odgovorna oseba storila prekršek ali kaznivo dejanje, je dolžan svoje ugotovitve posredovati pristojnemu organu pregona.

Nadzorovane osebe so dolžne spoštovati mnenja, priporočila in predloge nadzornega odbora. Občinski svet, župan in organi porabnikov občinskih proračunskih sredstev so dolžni obravnavati dokončna poročila nadzornega odbora in v skladu s svojimi pristojnostmi upoštevati priporočila in predloge nadzornega odbora.

43. člen

Predsednik nadzornega odbora izloči člana nadzornega odbora iz posamezne zadeve v primeru, če so podane okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranosti.

Izločitev člana nadzornega odbora v posamezni zadevi lahko zahteva tudi nadzorovana oseba. Zahtevo za izločitev mora vložiti pri nadzornem odboru. V zahtevi je potrebno navesti okoliščine, na katere opira svojo zahtevo za izločitev. O izločitvi odloči predsednik nadzornega odbora.

O izločitvi predsednika nadzornega odbora odloči nadzorni odbor.

44. člen

Delo nadzornega odbora je javno. Nadzorni odbor o svojih ugotovitvah obvesti javnost, ko je njegovo poročilo dokončno. Ob obveščanju javnosti mora spoštovati pravice strank.

Pri opravljanju svojega dela so člani nadzornega odbora dolžni varovati državne, uradne in poslovne skrivnosti nadzorovanih, ki so tako opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti občinskega sveta in organizacij uporabnikov proračunskih sredstev ter spoštovati dostojanstvo, dobro ime in osebnostno integriteto fizičnih in pravnih oseb.

45. člen

Strokovno in administrativno pomoč za delo nadzornega odbora zagotavljata župan in občinska uprava.

Posamezne posebne strokovne naloge nadzora lahko opravi izvedenec, ki ga na predlog nadzornega odbora imenuje občinski svet. Pogodbo z izvedencem sklene župan.

Sredstva za delo nadzornega odbora se zagotavljajo v občinskem proračunu, na podlagi izdelanega letnega programa nadzora.

46. člen

Podrobnejšo organizacijo svojega dela uredi nadzorni odbor s poslovnikom.

5. Občinska uprava

47. člen

Notranjo organizacijo in delovno področje občinske uprave določi občinski svet na predlog župana z odlokom.

Sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določi župan.

48. člen

Občinski svet lahko na predlog župana odloči, da z drugo občino ali z drugimi občinami ustanovijo enega ali več organov skupne občinske uprave.

Organizacija in delo organa skupne občinske uprave se določijo s splošnim aktom o ustanovitvi, ki ga na skupen predlog županov sprejmejo občinski sveti občin.

49. člen

Organi občine odločajo o pravicah in dolžnostih posameznikov in pravnih oseb ter o njihovih pravnih koristih v upravnih stvareh v upravnem postopku.

Občina odloča s posamičnimi akti o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti.

O upravnih stvareh iz občinske pristojnosti odloča na prvi stopnji občinska uprava, na drugi stopnji župan, če ni za posamezne primere z zakonom drugače določeno.

O pritožbah zoper odločbe organa skupne občinske uprave odloča župan občine, v katere krajevno pristojnost zadeva spada, če zakon ne določa drugače.

50. člen

Posamične akte iz izvirne pristojnosti občine izdaja tajnik občine, ki lahko pooblasti delavce uprave, ki izpolnjujejo zakonske pogoje za odločanje v upravnih stvareh, za opravljanje posameznih dejanj v postopku ali za vodenje celotnega postopka in za odločanje v upravnih stvareh.

Osebe iz prejšnjega odstavka odločajo tudi o upravnih stvareh iz prenesene državne pristojnosti, če ni z zakonom drugače določeno.

51. člen

Tajnik občine skrbi in je odgovoren za dosledno izvajanje zakona o splošnem upravnem postopku in drugih predpisov o upravnem postopku in zagotavlja vodenje evidence o upravnih stvareh v skladu s predpisom Ministrstva za notranje zadeve.

52. člen

O upravnih stvareh iz občinske izvirne pristojnosti lahko odloča samo uradna oseba, ki je pooblaščen za opravljanje teh zadev in ima višjo ali visoko strokovno izobrazbo in opravljen preizkus strokovne usposobljenosti za dejanja v upravnem postopku v skladu s posebnim zakonom. Ob teh pogojih lahko na prvi stopnji v enostavnih upravnih stvareh odloča tudi uradna oseba, ki ima srednjo strokovno izobrazbo.

53. člen

O pritožbah zoper posamične akte iz izvirne pristojnosti občinske uprave odloča župan. Zoper odločitev župana je dopusten upravni spor.

O pritožbah zoper posamične akte, ki jih v zadevah iz državne pristojnosti na prvi stopnji izdaja občinska uprava, odloča državni organ, določen z zakonom.

54. člen

O izločitvi predstojnika organa občinske uprave ali zaposlenega v občinski upravi odloča tajnik občine, ki v primeru izločitve predstojnika občinske uprave o stvari tudi odloči, če je predstojnik pooblaščen za odločanje v upravnih stvareh.

55. člen

O izločitvi tajnika občine ali župana odloča občinski svet, ki v primeru izločitve o stvari tudi odloči.

6. Drugi organi občine

56. člen

Organizacijo, delovno področje ter sestavo organov, ki jih mora občina imeti v skladu s posebnimi zakoni, ki urejajo naloge občine na posameznih področjih javne uprave, določi župan oziroma občinski svet na podlagi zakona s sklepom o ustanovitvi in imenovanju članov posameznega organa.

57. člen

Občina ima poveljnika in štab civilne zaščite občine, ki izvajata operativno-strokovno vodenje civilne zaščite in drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč, v skladu s sprejetimi načrti.

Poveljnik in poverjeniki za civilno zaščito so za svoje delo odgovorni županu.

IV. OŽJI DELI OBČINE

58. člen

Zaradi zadovoljevanja posebnih skupnih potreb občanov na območju posameznih naselij so v občini kot ožji deli občine ustanovljene vaške skupnosti.

Vaške skupnosti so del občine v teritorialnem, funkcionalnem, organizacijskem, premoženjsko-finančnem in pravnem smislu.

Pobudo za ustanovitev nove vaške skupnosti, njeno ukinitve ali spremembo njenega območja lahko da zbor občanov ožjega dela občine ali 25 odstotkov volivcev s tega

območja po postopku in na način, ki je določen s tem statutom za ljudsko iniciativo.

Vaške skupnosti ustanovi, ukine ali spremeni njihovo območje občinski svet s statutom po poprej ugotovljeni volji prebivalcev o imenu in območju skupnosti. Volja prebivalcev se ugotovi na zborih občanov, ki jih skliče župan za območje, na katerem naj bi se ustanovila skupnost.

59. člen

Vaške skupnosti sodelujejo pri opravljanju javnih zadev v občini, in sicer:

- dajejo predloge in sodelujejo pri pripravi razvojnih programov občine na področju javne infrastrukture na svojem območju ter sodelujejo pri izvajanju komunalnih investicij in investicij v javno razsvetljavo na njihovem območju in sodelujejo pri nadzoru nad opravljenimi deli,

- sodelujejo pri pripravi programov oskrbe s pitno vodo in zaščiti virov pitne vode, sodelujejo pri pridobivanju soglasij lastnikov zemljišč za dela s področja gospodarskih javnih služb,

- dajejo predloge za sanacijo divjih odlagališč komunalnih odpadkov in sodelujejo pri njihovi sanaciji,

- dajejo predloge za ureditev in olepševanje kraja (ocvetliččenja, ureditev in vzdrževanje sprehajalnih poti ipd.) in pri tem sodelujejo,

- dajejo pobude za dodatno prometno ureditev (prometna signalizacija, ureditev dovozov in izvozov, omejevanje hitrosti ipd.),

- predlagajo programe javnih del,

- sodelujejo in dajejo mnenja pri javnih razgrnitvah prostorskih, planskih in izvedbenih aktov, ki obravnavajo območje njihove skupnosti,

- oblikujejo pobude za spremembo prostorskih, planskih in izvedbenih aktov ter jih posredujejo pristojnemu organu občine,

- skrbijo za urejenost pokopališč in organizirajo pogrebno službo na krajevno običajen način, če z odlokom občine ni drugače urejeno,

- seznanjajo pristojni organ občine s problemi in potrebami prebivalcev skupnosti na področju urejanja prostora in varstva okolja,

- sodelujejo pri organizaciji kulturnih, športnih in drugih prireditev,

- spremljajo nevarnosti na svojem območju in o tem obveščajo štab za civilno zaščito ter po potrebi prebivalstvo in sodelujejo pri ostalih nalogah s področja zaščite in reševanja,

- skrbijo za pluzenje in odvoz snega,

- skrbijo za vzdrževanje vaških cest in poti,

- skrbijo za vaške vodovode.

60. člen

Organ vaške skupnosti je svet, ki ga izvolijo krajanji s stalnim prebivališčem na območju vaške skupnosti. Način izvolitve članov sveta določa zakon.

Volitve v svet vaške skupnosti razpiše župan.

Število članov sveta določi občinski svet z odlokom, s katerim določi volilne enote za volitve v svet vaške skupnosti.

Mandat članov sveta vaške skupnosti se začne in konča istočasno kot mandat članov občinskega sveta.

Funkcija člana sveta je nezdružljiva s funkcijo člana občinskega sveta, župana, podžupana, s članstvom v nadzornem odboru občine ter z delom v občinski upravi. Določbe zakona in tega statuta, ki urejajo predčasno prenehanje mandata članu občinskega sveta se smiselno uporabljajo tudi za prenehanje mandata člana sveta ožjega dela občine.

Funkcija člana sveta je častna.

61. člen

Prvo sejo sveta vaške skupnosti skliče župan najkasneje dvajset dni po izvolitvi članov sveta vaške skupnosti. Svet je konstituiran, ko so potrjeni mandati več kot polovici njegovih članov. Svet vaške skupnosti ima predsednika, ki ga izmed sebe izvolijo člani sveta.

Predsednik sveta vaške skupnosti predstavlja skupnost, sklicuje in vodi seje sveta ter predstavlja svet vaške skupnosti.

Svet na predlog predsednika izvoli podpredsednika. Podpredsednik sveta nadomešča predsednika in opravlja naloge, ki mu jih določi predsednik.

Svet vaške skupnosti dela ter sprejema svoje odločitve na seji, na kateri je navzočih večina članov, z večino glasov navzočih članov.

Župan ima pravico biti navzoč na seji sveta vaške skupnosti in razpravljati, vendar pa nima pravice glasovati.

Predsednik sveta skliče svet vaške skupnosti najmanj štirikrat na leto oziroma večkrat v primeru, da je to potrebno. Predsednik mora sklicati svet vaške skupnosti, če to zahteva župan ali najmanj polovica članov sveta.

Za delovanje sveta vaške skupnosti se smiselno uporablja poslovnik občinskega sveta.

62. člen

Svet vaške skupnosti izvršuje naloge, ki so v skladu s tem statutom naloge vaške skupnosti. Svet tudi:

- obravnava vprašanja iz občinske pristojnosti, ki se nanašajo na območje vaške skupnosti in njeno prebivalstvo ter oblikuje svoja stališča in mnenja,
- daje pobude in predloge za sprejem odlokov in drugih splošnih aktov občine.

Stališča, mnenja, pobude in predlogi sveta vaške skupnosti niso pogoj za izvrševanje nalog občine, za katere so pristojni občinski svet, župan ali občinska uprava in jih ne zavezujejo, razen če ni s tem statutom ali odlokom drugače določeno.

Svet vaške skupnosti lahko za obravnavo posameznih vprašanj sklicuje zbere krajanov vaške skupnosti. Za sklic in izvedbo zbora krajanov se smiselno uporabljajo določbe tega statuta, s katerimi je urejen zbor občanov.

Odločitve sveta vaške skupnosti izvršuje župan in občinska uprava.

63. člen

Za delovanje in opravljanje nalog vaških skupnosti se zagotovijo sredstva v proračunu občine.

Za uresničevanje posebnih skupnih potreb in interesov prebivalcev vaških skupnosti lahko občina pridobiva sredstva iz prostovoljnih prispevkov njihovih prebivalcev, podjetij, zavodov in drugih organizacij ter samopriskupkov. Tako pridobljena sredstva je občina dolžna posebej evidentirati in porabiti v skladu z njihovim namenom.

Prostore, opremo in materialna sredstva, ki jih potrebujejo za svoje delovanje sveti vaških skupnosti zagotovi in z njimi upravlja občina.

Izvajanje strokovnih nalog in administrativnih opravil za potrebe vaških skupnosti in njihovih svetov zagotavlja občinska uprava.

64. člen

Občinski svet lahko na predlog župana, nadzornega odbora občine, četrte članov sveta vaške skupnosti ali zbora občanov vaške skupnosti razpusti svet vaške skupnosti in razpiše predčasne volitve:

- če se po najmanj trikratnem sklicu ne sestane,

- če ne izvršuje nalog, ki so mu v skladu s tem statutom zaupane oziroma jih izvršuje v nasprotju z zakonom, predpisi in splošnimi akti občine.

Občinski svet lahko s spremembo statuta tudi ukine vaško skupnost, če ugotovi, da svet vaške skupnosti ne opravlja svojih nalog, da ni kandidatov za člane sveta oziroma da občani na njenem območju nimajo interesa za opravljanje nalog vaške skupnosti v skladu s tem statutom.

V. NEPOSREDNO SODELOVANJE OBČANOV PRI ODLOČANJU V OBČINI

65. člen

Oblike neposrednega sodelovanja občanov pri odločanju v občini so: zbor občanov, referendum in ljudska iniciativa.

1. Zbor občanov

66. člen

Občani na zboru občanov:

- obravnavajo pobude in predloge za spremembo območja občine, njenega imena ali sedeža ter dajejo pobude v zvezi s tem in oblikujejo mnenja,
- obravnavajo predloge in pobude za sodelovanje in povezovanje z drugimi občinami v širše samoupravne lokalne skupnosti,
- obravnavajo pobude in predloge za ustanovitev ali ukinitve ožjih delov občine oziroma za spremembo njihovih območij,
- predlagajo, obravnavajo in oblikujejo stališča o spremembah območij naselij, imen naselij ter imen ulic,
- opravljajo naloge zborov volivcev v skladu z zakonom,
- imenujejo in razrešujejo člane vaških odborov,
- dajejo predloge občinskemu organu v zvezi z pripravo programov razvoja občine, gospodarjenja s prostorom ter varovanja življenjskega okolja,
- oblikujejo stališča v zvezi z večjimi posegi v prostor, kot so gradnja avtocest, energetskih objektov, odlagališč odpadkov in nevarnih stvari,
- obravnavajo in oblikujejo mnenja, stališča ter odločajo o zadevah, za katere je tako določeno z zakonom, s tem statutom ali odlokom občine ter o zadevah, za katere tako sklene občinski svet ali župan.

Odločitve, predloge, pobude, stališča in mnenja zbora občanov so občinski organi, v katerih pristojnost posamezna zadeva spada, dolžni obravnavati in pri izvajanju svojih nalog upoštevati. Če pristojni občinski organ meni, da predlogov, pobud, stališč, mnenj in odločitev zbora občanov ni mogoče upoštevati, je občanom dolžan na primeren način in v primernem roku svoje mnenje predstaviti in utemeljiti.

67. člen

Zbor občanov se lahko skliče za vso občino, za eno ali več vaških skupnosti, za posamezno naselje ali zaselek.

Zbor občanov skliče župan na lastno pobudo ali na pobudo občinskega sveta ali sveta vaške skupnosti.

Župan mora sklicati zbor občanov za vso občino na zahtevo najmanj 5 odstotkov volivcev v občini, zbor občanov v vaški skupnosti pa na zahtevo najmanj 15 odstotkov volivcev v tej skupnosti.

Zahteva volivcev za sklic zbora občanov mora vsebovati pisno obrazložen predlog zadeve, ki naj jo zbor obravnava. Zahtevi je treba priložiti seznam volivcev, ki so zahtevo podprli. Seznam mora vsebovati ime in priimek volivca, datum

rojstva in naslov stalnega prebivališča ter njihove podpise. Župan lahko zahtevo s sklepom zavrne, če ugotovi, da zahteve ni podprlo zadostno število volivcev. Slep z obrazložitvijo se vroči pobudniku zahteve ali prvemu podpisanemu volivcu na seznamu. Župan skliče zbor občanov najkasneje v tridesetih dneh po prejemu pravilno vložene zahteve.

68. člen

Sklic zbora občanov mora vsebovati območje, za katerega se sklicuje zbor občanov, kraj in čas zbora občanov ter predlog dnevnega reda.

Sklic zbora volivcev je treba objaviti na krajevno običajen način.

69. člen

Zbor občanov vodi župan ali od njega pooblaščen podžupan. Župan lahko zboru občanov predlaga imenovanje predsedstva zbora, ki naj zbor vodi.

Zbor občanov veljavno sprejema svoje odločitve, predloge, pobude, stališča in mnenja, če na zboru sodeluje najmanj pet odstotkov volivcev z območja občine, za katero je zbor sklican. Odločitev zbora občanov je sprejeta, če zanjo glasuje najmanj polovica volivcev, ki sodelujejo na zboru.

Delavec občinske uprave, ki ga določi tajnik občine, ugotovi sklepčnost zbora občanov, koliko volivcev je glasovalo za njegove odločitve ter vodi zapisnik o odločitvah zbora. Z zapisnikom zbora občanov tajnik občine seznaniti občinski svet in župana ter ga na krajevno običajen način objavi.

2. Referendum o splošnem aktu občine

70. člen

Občani lahko odločajo na referendumu o vprašanjih, ki so vsebina splošnih aktov občine, ki jih sprejema občinski svet, razen o proračunu in zaključnem računu občine ter o splošnih aktih, s katerimi se v skladu z zakonom predpisujejo občinski davki in druge dajatve.

Občinski svet lahko o splošnem aktu iz prejšnjega odstavka razpiše referendum na predlog župana ali člana občinskega sveta.

Občinski svet mora razpisati referendum, če to zahteva najmanj pet odstotkov volivcev v občini in če tako določa zakon ali statut občine.

71. člen

Predlog za razpis referendumu lahko vloži župan ali član občinskega sveta najkasneje v petnajstih dneh po sprejemu splošnega akta občine.

Najkasneje v petnajstih dneh po sprejemu splošnega akta občine je treba občinski svet pisno seznaniti s pobudo volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu.

Če je vložen predlog za razpis referendumu ali je dana pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu, župan zadrži objavo splošnega akta do odločitve o predlogu ali pobudi oziroma do odločitve na referendumu.

72. člen

Referendum se opravi kot naknadni referendum, na katerem občani potrdijo ali zavrnejo sprejeti splošni akt občine ali njegove posamezne določbe.

Če je splošni akt občine ali njegove posamezne določbe na referendumu potrjen, ga mora župan objaviti skupaj z objavo izida referendumu.

Če je splošni akt občine ali njegove posamezne določbe zavrnjen, se splošni akt ne objavi, dokler se ob upoštevanju volje volivcev ne spremeni.

Odločitev volivcev na referendumu, s katero je bil splošni akt občine zavrnjen ali so bile zavrnjene njegove posamezne določbe, zavezuje občinski svet, ki je splošni akt, o katerem je bil izveden referendum, sprejel, do konca njegovega mandata.

73. člen

Pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu o splošnem aktu občine ali njegovih posameznih določbah mora vsebovati že oblikovano zahtevo za razpis referendumu. Zahteva mora vsebovati jasno izraženo vprašanje, ki naj bo predmet referendumu, in obrazložitev.

Pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu lahko da vsak volivec, politična stranka v občini ali svet ožjega dela občine. Pobuda mora biti podprta s podpisi najmanj stotih volivcev v občini. Podporo pobudi dajo volivci na seznamu, ki vsebuje osebne podatke podpisnikov: ime in priimek, datum rojstva, naslov stalnega prebivališča.

Pobudnik o pobudi volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu pisno seznaniti občinski svet in pobudo predložiti županu.

Če župan meni, da pobuda z zahtevo ni oblikovana v skladu s prvim odstavkom tega člena ali je v nasprotju z zakonom in s statutom občine, o tem v osmih dneh po prejemu pobude obvesti pobudnika in ga pozove, da ugotovljeno neskladnost odpravi v osmih dneh. Če pobudnik tega ne stori, se šteje, da pobuda ni bila vložena. Župan o tem nemudoma obvesti pobudnika in občinski svet.

Pobudnik lahko v osmih dneh po prejemu obvestila iz predhodnega odstavka zahteva, naj odločitev župana preizkusi upravno sodišče.

74. člen

Volivci dajejo podporo zahtevi za razpis referendumu z osebnim podpisovanjem.

Župan določi obrazec za podporo z osebnim podpisovanjem, ki vsebuje jasno izraženo zahtevo za razpis referendumu, in rok za zbiranje podpisov.

Osebno podpisovanje se izvaja pred državnim organom, pristojnim za vodenje evidence volilne pravice.

Šteje se, da je zahteva za razpis referendumu vložena, če jo je v določenem roku podprlo s svojim podpisom zadostno število volivcev.

75. člen

Občinski svet razpiše referendum v petnajstih dneh po sprejemu odločitve o predlogu župana ali občinskega svetnika za razpis referendumu oziroma v petnajstih dneh od vložitve zahteve volivcev za razpis referendumu v skladu s četrtem odstavkom prejšnjega člena.

Referendum se izvede najprej trideset in najkasneje petinštirideset dni od dne razpisa, v nedeljo ali drug dela prost dan.

Z aktom o razpisu referendumu določi občinski svet vrsto referendumu, splošni akt, o katerem se bo odločalo oziroma njegove določbe, o katerih se bo odločalo, besedilo referendumskega vprašanja, o katerem se bo odločalo na referendumu tako, da se bo obkrožilo »ZA« oziroma »PROTI«, dan razpisa in dan glasovanja.

Akt o razpisu referendumu se objavi na način, ki je s tem statutom določen za objavo splošnih aktov občine.

Petnajst dni pred dnem glasovanja objavi občinska volilna komisija akt o razpisu referendumu v javnih občilih.

76. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi občani, ki imajo pravico voliti člane občinskega sveta.

Odločitev na referendumu je sprejeta, če zanjo glasuje večina volivcev, ki so glasovali.

77. člen

Postopek za izvedbo referendumu vodijo organi, ki vodijo lokalne volitve. O ugovoru zaradi nepravilnosti pri delu volilnega odbora odloča občinska volilna komisija.

Glede glasovanja na referendumu in drugih vprašanih izvedbe referendumu veljajo določbe zakona, ki urejajo referendum in ljudsko iniciativo ter lokalne volitve, kolikor ni s tem statutom v skladu z zakonom o lokalni samoupravi posamezno vprašanje drugače urejeno.

Poročilo o izidu glasovanja na referendumu pošlje občinska volilna komisija občinskemu svetu ter ga objavi na način, ki je v statutu občine določen za objavo splošnih aktov občine.

3. Svetovalni referendum

78. člen

Občinski svet lahko pred odločanjem o posameznih vprašanih iz svoje pristojnosti razpiše svetovalni referendum.

Svetovalni referendum se razpiše za vso občino ali za njen del.

Svetovalni referendum se izvede v skladu z določbami tega statuta, ki urejajo referendum o splošnem aktu občine.

Odločitev volivcev na svetovalnem referendumu ne zavzuje občinskih organov.

4. Drugi referendumi

79. člen

Občani lahko odločajo na referendumu o samoprispevkih in tudi o drugih vprašanih, če tako določa zakon.

Referendum iz prejšnjega odstavka se opravi v skladu z določbami tega statuta, če z zakonom, ki določa in ureja referendum, ni drugače določeno.

Odločitev o uvedbi samoprispevka je sprejeta, če je zanjo glasovala večina vseh volivcev v občini oziroma v delu občine, za katerega se bo samoprispevek uvedel.

5. Ljudska iniciativa

80. člen

Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva izdajo ali razveljavitev splošnega akta ali druge odločitve iz pristojnosti občinskega sveta oziroma drugih občinskih organov.

Glede pobude volivcem za vložitev zahteve iz prejšnjega odstavka in postopka s pobudo se primerno uporabljajo določbe zakona in tega statuta, s katerimi je urejen referendum o splošnem aktu občine.

Če se zahteva nanaša na razveljavitev splošnega akta občine ali drugo odločitev občinskega sveta, mora občinski svet obravnavo zahteve uvrstiti na prvo naslednjo sejo, o njej pa odločiti najkasneje v treh mesecih od dne pravilno vlozene zahteve.

Če se zahteva nanaša na odločitev drugih občinskih organov, morajo ti o njej odločiti najkasneje v enem mesecu od dne pravilno vlozene zahteve.

81. člen

Sredstva za neposredno sodelovanje občanov pri odločanju v občini na zborih občanov in referendumih ter njihovo izvedbo se zagotovijo v občinskem proračunu.

VI. OBČINSKE JAVNE SLUŽBE

82. člen

Občina zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih sama določi, in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom.

Opravljanje javnih služb zagotavlja občina:

- neposredno v okviru občinske uprave,
- z ustanavljanjem javnih zavodov in javnih podjetij,
- z dajanjem koncesij,
- z vlaganjem lastnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava.

83. člen

Na področju družbenih dejavnosti zagotavlja občina javne službe za izvajanje naslednjih dejavnosti:

- osnovnošolsko izobraževanje,
- predšolska vzgoja in varstvo otrok,
- osnovno zdravstvo in lekarna,
- osebna pomoč družini in
- knjižničarstvo.

Občina lahko ustanovi javne službe tudi na drugih področjih, zlasti na področju glasbene vzgoje, izobraževanja odraslih, kulture, športa in drugih dejavnosti s katerimi se zagotavljajo javne potrebe.

84. člen

Občina lahko zaradi gospodarnega in učinkovitejšega zagotavljanja javnih služb ustanovi javno službo skupaj z drugimi občinami.

85. člen

Na področju gospodarskih javnih služb občina ustanovi javne službe za:

- oskrbo s pitno vodo,
- ravnanje s komunalnimi odpadki in odlaganje ostan- kov komunalnih odpadkov,
- odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda,
- javno snago in čiščenje javnih površin,
- urejanje javnih poti, površin za ceste in zelenih površin,
- pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka,
- gospodarjenje s stavbnimi zemljišči,
- vzdrževanje občinskih javnih cest in na drugih področjih, če tako določa zakon.

86. člen

Občina lahko določi kot gospodarsko javno službo tudi druge dejavnosti, ki so pogoj za izvrševanje nalog iz njene pristojnosti ali so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje gospodarskih, socialnih ali ekoloških funkcij občine.

87. člen

Občinske javne službe ustanavlja občina z odlokom ob upoštevanju pogojev določenih z zakonom.

88. člen

Občina lahko zaradi gospodarnega in učinkovitega zagotavljanja dejavnosti gospodarskih javnih služb ustanovi

gospodarsko javno službo v okviru zaokroženih oskrbovalnih sistemov skupaj z drugimi občinami.

89. člen

Za izvrševanje ustanoviteljskih pravic v javnih službah, ki so ustanovljene za območje dveh ali več občin, lahko občinski sveti občin ustanoviteljic ustanovijo skupni organ, ki ga sestavljajo župani občin ustanoviteljic.

V aktu o ustanovitvi skupnega organa se določijo njegove naloge, organizacija dela in način sprejemanja odločitev, način financiranja in delitve stroškov za delo skupnega organa.

90. člen

Občina mora zagotoviti izvajanje tistih javnih služb, ki so po zakonu obvezne.

VII. PREMOŽENJE IN FINANCIRANJE OBČINE

91. člen

Premoženje občine sestavljajo nepremične in premične stvari v lasti občine, denarna sredstva in pravice.

Občina mora s premoženjem gospodariti kot dober gospodar.

Odločitev o odtujitvi nepremičnega premoženja občine sprejme občinski svet. O pridobitvi in odtujitvi premičnega premoženja ter za pridobitev nepremičnega premoženja je pristojen župan.

Pred sklenitvijo pogodbe o pridobitvi nepremičnega premoženja mora župan preveriti, ali so v proračunu zagotovljena finančna sredstva. Odprodaja ali zamenjava nepremičnin in premičnin v lasti občine se izvede v po postopku in na način, ki ga določa zakon. Če z zakonom to ni urejeno, se odprodaja in zamenjava nepremičnin in premičnin izvedeta v skladu s predpisi, ki veljajo za odprodajo in zamenjavo državnega premoženja.

92. člen

Občina pridobiva prihodke iz lastnih virov, davkov, taks, pristojbin in drugih dajatev v skladu z zakonom.

93. člen

Prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe so zajeti v proračunu občine.

Proračun občine sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani prihodki iz davkov, taks, pristojbin, drugih dajatev in drugi dohodki ter prihodki od upravljanja in razpolaganja z občinskim premoženjem in načrtovani odhodki.

V računu financiranja se izkaže odplačevanje dolgov in zadolževanje občine. V bilanci prihodkov in odhodkov so vključeni tudi vsi prihodki in odhodki ožjih delov občine.

94. člen

Sredstva proračuna se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s proračunom. V imenu občine se smejo prevzemati obveznosti le v okviru sredstev, ki so v proračunu predvidena za posamezne namene.

Sredstva proračuna se lahko uporabijo, če so izpolnjeni vsi z zakonom ali drugim aktom predpisani pogoji za uporabo sredstev.

95. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan je odredbodajalec za sredstva proračuna. Za izvrševanje proračuna občine lahko župan pooblasti posamezne delavce občinske uprave ali podžupana.

96. člen

Proračun občine je odlok občine, v katerem so predvideni prihodki in drugi prejemki in odhodki in drugi izdatki občine za eno leto.

Rebalans proračuna je odlok o spremembi proračuna. Neposredni uporabnik občinskega proračuna je občinski organ in ožji deli občine.

Posredni uporabnik občinskega proračuna je občinski sklad, javni zavod, katerega ustanovitelj je občina, in drugi uporabnik, če se financira iz občinskega proračuna (v nadaljevanju: uporabnik).

97. člen

Proračun občine sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

Proračun občine sprejme občinski svet na predlog župana z odlokom.

V odloku o proračunu občine se določi tudi obseg zadolževanja in poroštev občine ter druga vprašanja v zvezi z izvrševanjem proračuna ter posebna pooblastila župana pri izvrševanju proračuna za posamezno leto.

98. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov se posebej prikazujejo prihodki, ki se vštevajo v primerno porabo po zakonu, ti pa so zlasti:

- prihodki od dohodnine,
 - davek na dediščine in darila,
 - davek na dobitke od iger na srečo,
 - davek od prometa nepremičnin,
 - upravne takse,
 - posebna taksa za uporabo igralnih avtomatov zunaj igralnic,
 - davek od premoženja,
 - finančne izravnave,
 - nadomestitev za uporabo stavbnega zemljišča,
 - krajevne turistične takse,
 - komunalne takse,
 - pristojbine,
 - pristojbina zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda,
 - odškodnina in nadomestila za degradacijo prostora in onesnaževanje okolja,
 - prihodki uprave in
 - prihodki določeni z drugimi predpisi.
- Prihodki iz tega člena pripadajo občini v višini določeni z zakonom oziroma z aktom o njihovi uvedbi.

99. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov se posebej prikazujejo prihodki, ki se ne vštevajo v primerno porabo po zakonu, to pa so zlasti prihodki od:

- obresti na depozite,
- najemnin za stanovanja in poslovne prostore,
- prodaje nepremičnega premoženja,
- prodaje premičnega premoženja,
- drugega premoženja,
- vrnjenih depozitov, akreditivov in garantnih pisem,

- nakupov in prodaje vrednostnih papirjev,
- komunalnih prispevkov,
- samoprispevka,
- občanov za sofinanciranje določenih nalog in obveznosti na lokalni ravni,
- opravljanje dejavnosti gospodarskih javnih služb v režiji,
- koncesijske dajatve oziroma odškodnine,
- ožjih delov občine,
- dotacije, darila in pomoči,
- namenska sredstva iz državnega proračuna ali skladov in
- drugi prihodki.

100. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov se izkazujejo načrtovani odhodki po natančnih namenih, po uporabnikih proračuna, investicijah, investicijskem vzdrževanju in drugih name-nih.

101. člen

Proračun občine mora biti sprejet pred pričetkom leta, na katerega se nanaša.

Če proračun ni sprejet pred pričetkom leta, na katerega se nanaša, se financiranje nadaljuje na podlagi proračuna za preteklo leto.

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine sorazmerno porabljenih sredstev v enakem obdobju v proračunu za preteklo leto.

O izvajanju proračuna občine začasno financiranje lokalnih zadev javnega pomena obvesti proračunske porabnike župan s sklepom.

102. člen

Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali zmanjšanja prihodkov proračuna ugotovi, da proračuna ne bo mogoče realizirati, lahko župan zadrži izvrševanje posameznih odhodkov proračuna, če s tem ne ogrozi plačevanja zapadlih zakonskih in pogodbenih obveznosti, ki dospejo v plačilo, ali prerazporedi proračunska sredstva.

O odločitvi iz prejšnjega odstavka župan obvesti občinski svet.

Če proračuna ni možno uravnovesiti, mora župan predlagati rebalans proračuna.

103. člen

Če se po sprejemu proračuna sprejme zakon ali odlok občine, na podlagi katerega nastanejo nove obveznosti za proračun, določi župan obseg izdatkov in odpre nov konto za ta namen.

104. člen

Če se med letom spremeni delovno področje oziroma pristojnost uporabnika ali posredovanje uporabnika proračuna, se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za delovanje uporabnika. O povečanju ali zmanjšanju sredstev odloča župan.

Če se uporabnik ali posredni uporabnik med letom ukine in njegovih nalog ne prevzame drug uporabnik, se neporabljena sredstva prenesejo v proračunsko rezervo ali se prerazporedijo med druge uporabnike.

105. člen

Če se zaradi neenakomernega pritekovanja prihodkov proračuna izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti, se

lahko začasno kritje odhodkov uporabijo sredstva rezerve občine ali najame posojilo največ 5 odstotkov sprejetega proračuna, ki mora biti odplačano do konca proračunskega leta.

O uporabi sredstev rezerve in o najetju posojila iz tega člena odloča župan, ki mora o tem obvestiti občinski svet na prvi naslednji seji.

106. člen

Občina oblikuje svoje rezerve, v katere izloča del skupno doseženih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov, ki se določi vsako leto s proračunom v višini 0,5 odstotkov prihodkov.

Izločanje rezerve se praviloma izvrši vsak mesec, vendar najpozneje do 31. decembra tekočega leta.

Izločanje prihodkov v rezerve preneha, ko dosežejo rezerve občine 2 odstotka letno doseženih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov za zadnje leto.

107. člen

Rezerva se uporablja:

- za pokrivanje stroškov ukrepov ter pomoč prizadetim pri odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč; kot so: suša, potres, požar, poplave in druge naravne oziroma ekološke nesreče v skladu z zakonom, epidemije, živalske kužne bolezni in rastlinski škodljivci;
- za zagotovitev sredstev proračuna, kadar prihodki pritekajo neenakomerno;
- za kriterije proračunskega primanjkljaja.

Sredstva za namene iz prve in tretje alineje prejšnjega odstavka se dajejo praviloma brez obveznosti vračanja, sredstva iz druge alineje morajo biti vrnjena v rezerve do konca leta.

O uporabi sredstev iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča župan.

108. člen

Po preteku leta, za katero je bil sprejet proračun, sprejme občinski svet zaključni račun proračuna za preteklo leto.

V zaključnem računu proračuna se izkažejo predvideni in doseženi prihodki, predvideni in doseženi odhodki ter sredstva rezerv. Občinski svet sprejme hkrati z zaključnim računom proračuna tudi premoženjsko bilanco občine na dan 31. decembra, leta, za katerega sprejme zaključni račun.

Zaključni račun za preteklo leto se predloži občinskemu svetu najkasneje do konca marca tekočega leta.

109. člen

Občina se lahko dolgoročno zadolži za investicije, ki jih sprejme občinski svet pod pogoji, ki jih določa zakon.

110. člen

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati le s soglasjem občine.

O soglasju odloča župan. Župan odloča tudi o dajanju poroštev za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina, pod pogoji, ki jih določa zakon.

111. člen

Finančno poslovanje občine izvršuje knjigovodska služba občine, občina pa si lahko zagotovi izvrševanje knjigovodskih opravil v ustrezni skupni službi z drugimi občinami ali pri specializirani organizaciji.

112. člen

Nabavo blaga, nabavo storitev ter oddajo gradbenih del izvaja župan občine v skladu s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

VIII. SPLOŠNI IN POSAMIČNI AKTI OBČINE

1. Splošni akti občine

113. člen

Splošni akti občine so statut, poslovnik občinskega sveta, odloki, odredbe, pravilniki in navodila.

Občinski svet sprejema kot splošne akte tudi prostorske in druge načrte razvoja občine, občinski proračun in zaključni račun, ki sta posebni vrsti splošnih aktov.

Kadar ne odloči z drugim aktom, sprejme občinski svet sklep, ki je lahko splošni ali posamični akt.

Postopek za sprejem splošnih aktov občine ureja poslovnik občinskega sveta.

114. člen

Statut je temeljni splošni akt občine, ki ga sprejme občinski svet z dvetretjinsko večino glasov vseh članov občinskega sveta.

Statut se sprejme po enakem postopku, kot je predpisan za sprejem odloka.

115. člen

S poslovníkom, ki ga sprejme občinski svet z dvetretjinsko večino navzočih članov, se uredi organizacija in način dela občinskega sveta ter uresničevanje pravic in dolžnosti članov občinskega sveta.

116. člen

Z odlokom ureja občina na splošen način zadeve iz svoje pristojnosti, ustanavlja organe občinske uprave in določa način njihovega dela ter ustanavlja javne službe.

Z odlokom ureja občina tudi zadeve iz prenesene pristojnosti, kadar je tako določeno z zakonom.

117. člen

Z odredbo uredi občina določene razmere, ki imajo splošen pomen ali odreja način ravnanja v takih razmerah.

118. člen

S pravilnikom se razčlenijo posamezne določbe statuta ali odloka v procesu njihovega izvrševanja.

119. člen

Z navodilom se lahko podrobneje predpiše način dela organov občinske uprave pri izvrševanju določb statuta ali odloka.

120. člen

Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu Uradni list Republike Slovenije in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

V uradnem glasilu se objavljajo tudi drugi akti, za katere tako določi občinski svet.

2. Posamični akti občine

121. člen

Posamični akti občine so odločbe in sklepi.

S posamičnimi akti – sklepom ali odločbo – odloča občina o upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti.

122. člen

O pritožbah zoper posamične akte, ki jih izdajo organi občinske uprave v upravnem postopku, odloča na drugi stopnji župan, če ni za posamezne primere z zakonom drugače določeno.

O pritožbah zoper posamične akte izdane v upravnih stvareh iz prenesene državne pristojnosti odloča državni organ, ki ga določi zakon.

O zakonitosti dokončnih posamičnih aktov občinskih organov odloča v upravnem sporu pristojno sodišče.

IX. VARSTVO OBČINE V RAZMERJU DO DRŽAVE IN ŠIRŠIH LOKALNIH SKUPNOSTI

123. člen

Občinski svet ali župan lahko vložijo zahtevo za presojo ustavnosti in zakonitosti predpisov države, s katerimi se posega v ustavni položaj in v pravice občine, oziroma če se s predpisi pokrajine brez pooblastila oziroma soglasja občine posega v njene pravice.

124. člen

Občinski svet ali župan lahko začeta pred ustavnim sodiščem spor o pristojnosti, če Državni zbor ali vlada s svojimi predpisi urejata razmerja, ki so po ustavi in zakonih v pristojnosti občine. Enako lahko postopa, če pokrajina ali druga občina posega v njeno pristojnost.

125. člen

Župan lahko kot stranka v upravnem sporu spodbija konkretne upravne akte in ukrepe, s katerimi državni organi izvršujejo oblastni nadzor. Upravni spor lahko sproži tudi če osebe javnega in zasebnega prava z dokončnimi upravnimi akti uveljavljajo pravice na škodo javnih koristi občine.

126. člen

Župan lahko vstopi v upravni ali sodni postopek kot stranka ali kot stranski intervenient, če bi lahko bile v teh postopkih oziroma če so z že izdanimi akti prizadete pravice in koristi občine, določene z ustavo in zakoni.

127. člen

Delovna telesa so dolžna za potrebe občinskega sveta oblikovati mnenje glede pripravljajočih se predpisov, ki se tičejo koristi občine in pokrajine. Na tej podlagi oblikuje občinski svet svoje mnenje, ki ga pošlje Državnemu zboru.

X. NADZOR NAD ZAKONITOSTJO DELA UPRAVE

128. člen

Vsako ministrstvo na svojem področju nadzoruje zakonitost splošnih in posamičnih aktov, ki jih iz svoje izvirne pristojnosti izdajajo župan, občinski svet in pooblaščenci delavci občinske uprave.

V zadevah, ki jih na organe občine prenese država, opravljajo pristojna ministrstva tudi nadzorstvo nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela.

Pri izvajanju nadzorstva po prejšnjem odstavku lahko pristojno ministrstvo predpiše organizacijo služb za izvajanje nalog iz državne pristojnosti in pogoje za opravljanje nalog na teh delovnih mestih ter daje obvezna navodila za opravljanje nalog iz državne pristojnosti.

Ministrstvo mora zaradi opravljanja nadzorstva nad zakonitostjo dela organov občin zagotoviti ustrezno sodelovanje, medsebojno obveščanje in strokovno pomoč organom občin.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

129. člen

Volilne enote za volitve članov svetov ožjih delov občine do uskladitve določb ZLV z ZLS določi svet ožjega dela občine s svojim aktom.

Volilne enote iz prejšnjega odstavka lahko določi občinski svet z odlokom, če svet ožjega dela občine s tem soglaša.

130. člen

Do sprejema novih splošnih aktov občine se v občini uporabljajo splošni akti, ki so jih sprejeli organi Občine Kuzma.

Z dnem uveljavitve tega statuta, preneha veljati statut Občine Kuzma.

131. člen

Ta statut začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 121/99

Grad, dne 23. aprila 1999.

Župan
Občine Grad
Daniel Kalamar l. r.

JESENICE

2673. Odlok o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice

Na podlagi 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83 popr., 42/85, 2/86 popr., 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 87/97 in 73/98), 4. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Jesenice (Uradni list RS, št. 33/95) ter 26. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 39/95, 16/96, 37/96, 2/99, 23/99) je Občinski svet občine Jesenice na 7. seji dne 13. 5. 1999 sprejel

O D L O K

o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Odlok določa pogoje in način oskrbe z vodo, gospodarjenje z objekti in napravami, ki služijo oskrbi z vodo iz

javnega vodovodnega omrežja (v nadaljevanju: javnega vodovoda), s katerim upravlja in gospodari Javno komunalno podjetje JEKO-IN, d.o.o., Jesenice (upravljavec).

2. člen

Javni vodovod je magistralno, primarno in sekundarno vodovodno omrežje s pripadajočimi objekti in napravami, (v nadaljnjem besedilu: javni vodovod), ki zagotavlja oskrbo najmanj petih gospodinjstev ali dvajsetih ljudi in je v lasti Občine Jesenice.

3. člen

Uporabniki vode iz javnega vodovoda so fizične in pravne osebe, ki uporabljajo vodo iz javnega vodovoda ali uporabljajo njegovo požarno varstveno funkcijo.

4. člen

Upravljavec v roku enega leta po uveljavitvi odloka sprejme pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav javnega vodovoda.

Pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav javnega vodovoda določa podrobnejša navodila in tehnične normative za gradnjo, priključevanje, uporabo in vzdrževanje javnega vodovoda.

II. OBJEKTI IN NAPRAVE UPORABNIKOV IN UPRAVLJAVCEV

5. člen

Objekti in naprave uporabnikov so:

1. interno vodovodno in hidrantno (požarno) omrežje, ki ga od javnega ločuje merilno mesto ali s pogodbo dogovorjeno mesto;
2. vodovodni priključek
 - spojna cev med sekundarnim oziroma primarnim omrežjem in vodomerom, vključno s priključnim ventilom, odvzemnim jaškom ter vsemi vgrajenimi elementi;
 - obračunski vodomer s pripadajočim ventilom pred njim in nepovratnim ventilom za njim;
3. vodomerni jašek ali niša;
4. interni hidranti, interni vodomeri, naprave za reduciranje ali dviganje tlaka vode, vodni zbiralniki za sanitarno ali požarno vodo, naprave za ogrevanje, mehčanje, dezinfekcijo vode in drugi objekti in naprave, ki so nameščeni za obračunskim vodomerom ali za pogodbeno dogovorjenim mestom.

Te naprave in objekti so last uporabnika, ki z njimi upravlja in razpolaga in se zgrade na podlagi dovoljenja za gradnjo objekta. Če objekt nima gradbenega dovoljenja, se sme priključiti samo na podlagi posebne odločbe upravnega organa, ki izdajo gradbeno dovoljenje.

6. člen

Objekti in naprave upravljavcev so:

- a) sekundarno vodovodno omrežje in naprave:
 - omrežje in naprave za neposredno priključevanje uporabnikov na stanovanjskem ali drugem območju (industrijsko območje, turistično območje, manjše naselje);
 - omrežje in naprave za preprečevanje požarov (hidrantno omrežje);
 - omrežje za vzdrževanje javnih površin;
 - črpališča in naprave za dviganje ali reduciranje tlaka vode na sekundarnem omrežju;
 - naprave za čiščenje in pripravo vode na sekundarnem omrežju;

- b) primarno vodovodno omrežje in naprave:
- na ureditvenem območju naselja (industrijskih območij, turističnih območij) kot so: vodnjaki, črpališča, prečrpališča, zajetja, naprave za bogatenje podtalnice;
 - naprave za čiščenje in pripravo vode na primarnem omrežju;
 - vodohrani;
 - cevovodi od črpališč ali zajetij do sekundarnega vodovodnega omrežja ali vodohranov;
 - cevovodi med posameznimi stanovanjskimi ali drugimi območji v ureditvenem območju naselja (industrijskimi območji, turističnimi območji, manjšimi naselji);
- c) magistralno vodovodno omrežje in naprave:
- objekti za hranjenje, transport in čiščenje vode, ki so pomembni za oskrbo več občin ali regije;
 - tranzitni cevovodi od črpališča ali zajetja do primarnega omrežja;
 - vodna črpališča, prečrpališča, zajetja, naprave za bogatenje podtalnice in naprave za čiščenje ter pripravo vode, ki služijo več občinam ali regiji.

III. PRIKLJUČITEV NA JAVNI VODOVOD

7. člen

Priključek na javni vodovod je dovoljen samo s soglasjem, ki ga izda upravljavec v skladu z določili odloka.

8. člen

Na področju, kjer je zgrajen, se gradi ali rekonstruira javni vodovod, je priključitev na javni vodovod obvezna.

Upravljavec mora obvestiti uporabnika, da je obvezna priključitev njegovega objekta na javni vodovod in jim posredovati pogoje za izdajo soglasja za vodovodni priključek.

9. člen

Upravljavec izdaja soglasja k:

- prostorskim izvedbenim aktom,
- lokacijski dokumentaciji,
- na projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja,
- vlogi za uporabno dovoljenje,
- vlogi za začasen priključek,
- za priključitev.

10. člen

Uporabnik predloži k vlogi za pridobitev soglasja iz prejšnjega člena ali pred priključitvijo objekta naslednjo dokumentacijo:

- a) za soglasje k lokacijski dokumentaciji:
 - lokacijsko dokumentacijo,
 - situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
 - opis specifičnosti gradnje in namembnosti objekta s predvideno potrošnjo vode.
- b) za soglasje k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja:
 - pravnomočno lokacijsko dovoljenje,
 - situacijo z vrisanim objektom v merilu 1: 1000 ali 1:500,
 - projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja s projektom za priključitev na javni vodovod,
 - soglasja lastnikov ali uporabnikov parcel, po katerih bo potekal priključek, oziroma ustrezní pravni akt, ki nadomesti soglasje lastnika.
- c) soglasje za priključitev, če ni bilo že izdano v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- pravnomočno gradbeno dovoljenje oziroma dokaz o legalnosti gradnje (zemljiškoknjižni izpisek z navedbo, da je bil objekt zgrajen pred letom 1967),
- katastrski načrt (mapna kopija),
- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1: 1000 ali 1:500,
- načrt strojne (vodovodne) napeljave,
- soglasje za prekop cestišča,
- soglasja lastnikov oziroma uporabnikov parcel, preko katerih bo potekal priključek, oziroma ustrezní pravni akt, ki nadomesti soglasje lastnika.
- d) soglasje za začasni priključek:
 - situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
 - odločbo upravnega organa o začasnem objektu,
 - opis predvidene porabe vode.
- e) Soglasje izdaja upravljavec tudi k tistim gradnjam objektov, ki se priključujejo na lasten vir oskrbe s pitno vodo, kakor tudi v primerih, ko za objekt ne potrebuje vode in v primerih, kadar je potrebna prestavitev cevovoda zaradi gradnje objekta.

Za pridobitev soglasja za obstoječe zgradbe se uporablja c) točka tega člena, pravnomočno gradbeno dovoljenje pa se predloži, če je bilo izdano.

11. člen

Upravljavec je dolžan izvesti priključek in dobavljati vodo uporabniku, če uporabnik poleg pogojev iz soglasij:

- predloži atest o brezhibnosti vodovodnega priključka in interne vodovodne instalacije;
 - predloži potrdilo o dezinfekciji interne vodovodne instalacije,
 - poravna prispevek za priključitev na vodovodno omrežje. Višina prispevka se določi v skladu z merili in kriteriji, ki jih potrdi občinski svet. Prispevek se plača pred izdajo gradbenega dovoljenja. Uporabnik vode s plačilom prispevka ne pridobi razpolagalne pravice na vodovodu.
- Priključek se izvede praviloma za vsak objekt posebej.

IV. PREVZEM VODOVODNIH OBJEKTOV IN NAPRAV V UPRAVLJANJE

12. člen

Za prevzem vodovodnih objektov - naprav v upravljanje upravljavcu morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

1. Vodovod, ki se predaja, mora imeti vso potrebno dokumentacijo (uporabno dovoljenje, kataster, evidenco priključkov in hidrantov, evidenco osnovnih sredstev in njihove vrednosti, urejena lastninska razmerja, odlok o zaščiti vodnega vira).
2. Vgrajeni obračunski vodomeri morajo biti pregledani in žigosani skladno s predpisi Urada za standardizacijo in meroslovje.
3. Izračunani morajo biti stroški obratovanja vodovoda, ki se predaja in stroški v zvezi s prevzemom.
4. Sprejet in ocenjen mora biti program sanacije, avtomatizacije in razvoja vodovoda, ki se prevzema in je zanj izdelan predračun.
5. Izračunana in sprejeta mora biti enotna ali diferencirana cena, ki upravljavcu omogoča nemoteno upravljanje prevzetih naprav.
6. Postopek prevzema mora biti izpeljan dokumentirano z zapisniki o primopredaji: (dokumentacije, evidence, knjigovodskih podatkov, blagajniških podatkov, listin o lastništvu, podatkih o terjatvah in dolgovih in ostalih poslovnih zadev).

V. UPORABA JAVNEGA VODOVODA

13. člen

Uporabnik se sme oskrbovati s pitno vodo iz javnega vodovoda samo na način, ki ne poslabšuje pogojev oskrbe z vodo drugih porabnikov priključenih na javni vodovod ali, če bi kako drugače vplival vplival na kakovost vode v javnem vodovodu.

14. člen

Uporabnik se sme oskrbovati iz javnega vodovoda in hkrati lastnega vodnega vira le, če sta priključek in interna napeljava na javni vodovod in lastni vodni vir izvedena ločeno, brez kakršnekoli medsebojne povezave.

VI. VARČEVANJE Z VODO

15. člen

V primeru višje sile, kot so potres, požar, suša, onesnaženje vodnih virov, izpad energije, velike okvare in podobno, ima upravljavec pravico brez povračila škode prekiniti ali zmanjšati dobavo vode, mora pa postopati skladno s sprejetimi načrti ukrepov za take primere.

16. člen

Porabniki vode, ki z lastnimi objekti in napravami izkoriščajo isti vodni vir kot javni vodovod, so pri nastopu višje sile dolžni po potrebi zmanjšati uporabo vodnega vira ali dati svoje črpališče na razpolago za prednostno preskrbo osnovnih življenjskih potreb občanov in požarno varnost.

VII. MERITEV KOLIČIN PORABLJENE VODE

17. člen

Količina porabljene vode se meri z obračunskimi vodomeri. Z velikimi porabniki vode lahko upravljavec sklene posebno pogodbo o meritvi porabljene vode. Posebne pogodbe se sklenejo tudi sporabniki s pavšalnim odjemom, kadar meritev ni možna.

18. člen

Uporabniki, ki z lastnimi objekti in napravami izkoriščajo vodne vire na območju, ki ga oskrbuje s pitno vodo javni vodovod, morajo stalno meriti količino izčrpane vode.

19. člen

Vsakemu novemu uporabniku namesti upravljavec vodovoda obračunski vodomere. Tip, velikost in mesto namestitve določi upravljavec v skladu s projektom. Uporabnik ne sme prestavljati, zamenjati ali popravljati obračunskega vodometra.

Vsak obračunski vodomere mora biti pregledan in žigosan od pristojnega organa.

Upravljavec vzdržuje obračunske vodomere, skrbi za njihove redne preglede in za menjavo.

20. člen

Vodomeri v interni napeljavi služijo uporabniku ali upravljavcu interne napeljave za kontrolo porabe na različnih mestih in jih upravljavec javnega vodovoda ne vzdržuje in ne odčituje za obračun stroškov, razen če skleneta upravljavec javnega vodovoda in upravljavec internega vodovoda o tem posebno pogodbo.

21. člen

Uporabnik je dolžan zgraditi in vzdrževati prostor za vodomere, ki mora biti vedno dostopen delavcem ali pooblaščenim osebam upravljavca za vzdrževanje in redne preglede.

22. člen

Vsako okvaro na priključku ali vodomeru mora uporabnik prijaviti upravljavcu. Uporabnik ima poleg rednih pregledov iz 19. člena pravico zahtevati izredno kontrolo točnosti obračunskega vodometra, če je sporna njegova točnost. Če se ugotovi, da je točnost obračunskega vodometra izven dopustnih toleranc, nosi stroške preizkusa upravljavec, v nasprotnem primeru pa uporabnik.

VIII. OBRAČUN OSKRBE S PITNO VODO

23. člen

Količina porabljene vode iz javnega vodovoda se meri v kubičnih metrih po odčitku obračunskega vodometra na priključku.

Občinski svet daje soglasje za ceno za porabljeno vodo na predlog upravljavca javnega vodovoda, če z zakonom ali odredbo vlade ni določeno drugače.

24. člen

Če upravljavec ali porabnik ugotovita, da je obračunski vodomere v okvari, ali je ugotovljen nedovoljen način rabe, ali če iz drugega razloga ni mogoče odčitati obračunskega vodometra, je osnova za obračun povprečna dnevna poraba v zadnjem, na osnovi odčitkov obračunanem obdobju. Če še ni bilo nobenega obračuna in vgradnja vodometra ni mogoča, se določi povprečna poraba na osnovi standardov porabe.

IX. IZSTAVLJANJE IN PLAČEVANJE RAČUNOV

25. člen

1. Količina porabljene vode iz javnega vodovoda se obračunava v kubičnih metrih po odčitku vsakega obračunskega vodometra na vodovodnem priključku posebej.

2. Pri porabnikih – fizičnih osebah odčita upravljavec stanje na obračunskem vodomeru najmanj dvakrat letno, pri pravnih osebah pa najmanj šestkrat letno, neupoštevaje števila odčitkov zaradi spremembe cene, okvare ali zamenjave vodometra.

26. člen

V primerih, ko je na internem vodovodnem omrežju več porabnikov, ki se oskrbujejo s pitno vodo iz istega priključka, na katerem se meri poraba z enim obračunskim vodomrom, izda upravljavec račun pooblaščenemu upravljavcu internega vodovoda ali posameznim porabnikom po dogovorjenih kriterijih razdelitve po posameznih uporabnikih.

27. člen

Račun mora porabnik plačati v roku, navedenem na položnici ali računu. Porabnik lahko sporoči upravljavcu pisni ugovor na obračun, najkasneje v osmih dneh po prejemu računa ali položnice.

Če uporabnik ne plača zneska računa na položnici ali računu v postavljenem roku, ga ni sporočil upravljavcu pisnega ugovora na obračun, ga upravljavec pisno opozori.

Upravljaavec je dolžan pisno odgovoriti na ugovor porabnika v petnajstih dneh in v tem času ne sme prekiniti dobave vode.

Če uporabnik ne plača zneska računa na položnici ali računu niti v 15 dneh po izdanem opominu, lahko upravljavec prekine dobavo vode, o čemer mora biti porabnik v samem opominu opozorjen.

X. OBVEZNOSTI UPRAVLJAVCA IN UPORABNIKOV

28. člen

Upravljaavec ima pri preskrbi z vodo naslednje obveznosti:

- zagotavljanje normalnega obratovanja samega vodovoda v okviru razpoložljivih kapacitet in pravočasno pripravljane predlog za planiranje obnove, širitve in dopolnitve oskrbovalnega sistema in varovanja, zaščite in izkoriščanja vodnih virov;
- redno vzdrževanje javnega vodovoda;
- kontroliranje hišnih priključkov;
- redno vzdrževanje obračunskih vodomero in skrb za redne preizkuse, skladno z zakonom o merilih ali na zahtevo uporabnika, kot to določa 22. člen odloka;
- redno kontroliranje kvalitete vode, skladno s predpisi, ki urejajo to področje;
- obveščanje uporabnikov o času trajanja in ukrepih ob prekinitvah dobave vode v sredstvih javnega obveščanja ali neposredno;
- vodenje katastra javnega vodovoda in ostalih evidenc;
- odčitavanje vodomero in redno obračunavanje stroškov po veljavnem tarifnem pravilniku;
- izdajenje soglasij in omogočanje priključitev na javni vodovod, kot to določa ta odlok;
- organiziranje preskrbe v primeru višje sile in poročanje o nastopu višje sile pristojnim občinskim oziroma mestnim organom;
- sistematično pregledovanje javnega vodovoda, ugotavljanje izgub ter skrb za avtomatizacijo;
- preizkušanje in vzdrževanje hidrantov;
- lahko kontrolira usteznost internega vodovodnega omrežja pred priključitvijo na javni vodovod;
- merjenje količine načrpane vode na lastnih črpališčih;
- pri posegih v prostor je treba upoštevati pogoje odloka o varstvu vodnih virov in ukrepih za zavarovanje pitnih voda v Občini Jesenice (Uradni list RS, št. 77/98);
- pri vzdrževanju, saniranju ali rekonstrukciji vodovodnega omrežja, je treba preveriti in po potrebi obnoviti vodovode, ki ne ustrezajo več veljavnim normativom za hidrantno omrežje;
- javni vodovodi naj potekajo po javnih prometnih površinah in intervencijskih poteh tako, da je omogočeno vzdrževanje vodov in priključkov;
- javni vodovodi morajo biti zgrajeni iz atestiranih materialov;
- javni vodovodi morajo biti zgrajeni v skladu z geotehničnimi pogoji;
- pri proizvodnih in storitvenih dejavnostih je treba za uporabo tehnološke vode načeloma predvideti in uporabljati zaprte sisteme.

29. člen

Uporabniki imajo naslednje obveznosti:

- na javni vodovod se priključijo le s soglasjem upravljavca;
- redno vzdržujejo interno omrežje, vodomerni jašek ali nišo, hišni priključek in interne hidrante, jih ščitijo pred zmrzovanjem in čistijo dostope do njih zaradi snega, ledu in ostalega materiala;

- ščitijo pred zmrzovanjem obračunski vodomero;
- dovoljujejo vstop v svoj objekt, kadar gre za odčitovanje in vzdrževanje vodomera, ugotavljanje vzrokov motenj ali okvar, meritve tlakov ali odvzem vzorcev vode;
- kontrolirajo stvarno porabo vode in jo primerjajo z dovoljeno ob priključitvi;
- javljajo upravljavcu vse okvare na javnem vodovodu, priključku in vodomero in o odjemu vode iz požarnih hidrantov;
- pisno obveščajo upravljavca o spremembi naslova, lastništva in spremembah na objektu, ki imajo vpliv na odvzem in obračun vode v roku 8 dni od nastanka spremembe; sprememba je možna po poravnavi vseh zapadlih obveznosti;
- redno plačujejo vodo in priključno moč na podlagi izdanih računov;
- urejajo medsebojno delitev stroškov, kadar imajo obračun preko enega obračunskega vodomera in sporočijo upravljavcu naslovnika in plačnika računov;
- se drže varčevalnih in ostalih ukrepov v primeru višje sile ali upravičene prekinitve dobave vode;
- pridobijo soglasje upravljavca za večja dela pri predelavi in popravilih internega omrežja;
- povrnejo škodo povzročeno na javnem vodovodu, ki je povzročena zaradi del v zvezi z njihovim objektom, ali zaradi motenj, ki bi jih povzročili z nenormalnim odvzemom vode ali povratnim učinkom na kvaliteto vode v javnem vodovodu.

30. člen

Izvajalci del pri vzdrževanju in rekonstrukciji ali gradnji cest, ulic in trgov morajo pridobiti soglasje upravljavca javnega vodovoda in vzpostaviti vodovodno omrežje in naprave v prvotno stanje. Upravljavci drugih infrastrukturnih objektov in naprav morajo pri opravljanju del na svojih objektih in napravah zagotoviti, da ostanejo vodovodne naprave nepoškodovane.

XI. ODVZEM VODE IZ HIDRANTOV

31. člen

Hidranti v omrežju javnega vodovoda služijo predvsem požarni varnosti in morajo biti vedno dostopni in v brezhibnem stanju. Iz njih se sme odvzemati vodo brez soglasja upravljavca le za gašenje požarov.

Odvzem vode iz hidrantov za druge potrebe je dovoljen le s soglasjem upravljavca. Za takšen odvzem vode se sklene pogodba.

32. člen

Za uporabo hidrantov v internem omrežju, ki se napaja direktno iz omrežja brez vodomera, veljajo določbe prejšnjega člena tega odloka.

33. člen

Uporabnik mora pustiti hidrant v brezhibnem stanju. V primeru poškodbe nosi vse stroške za popravilo okvare, ki jo je povzročil.

XII. PREKINITEV DOBAVE VODE

34. člen

Upravljaavec lahko na stroške uporabnika brez odpovedi, a z obvestilom, prekine dobavo vode v naslednjih primerih:

1. če stanje interne napeljave ali vodomernega jaška ogroža zdravje drugih uporabnikov oziroma kvaliteto vode v javnem vodovodu,

2. če je priključek na vodovod izveden brez soglasja upravljavca,

3. če interna instalacija in druge naprave uporabnika ovirajo redno dobavo vode drugim uporabnikom in uporabnik ne izboljša stanja,

4. če uporabnik brez soglasja upravljavca dovoli priključitev drugega uporabnika na svojo interno napeljavo ali če razširi svojo napeljavo,

5. če uporabnik onemogoča delavcu upravljavca odčitavanje ali zamenjavo vodomera, ali pregled priključka in notranjih napeljav, ki jih ta izvaja v skadu z določili odloka,

6. če uporabnik brez privolitve upravljavca odstrani plombo na vodomernu, hidrantu ali kako drugače spremeni izvedbo priključka, glede na stanje ob priključitvi,

7. če uporabnik krši objavljene omejitve pri varčevanju z vodo,

8. če uporabnik ne poravnava stroškov po izdanem računu niti po prejemu opomina pred prekinitvijo dobave vode v roku, ki je na njem naveden,

9. z odvodom odpadne vode ali nedopustnim ravnanjem z odpadki, ki ogrožajo vire ali distribucijo vode, povzročajo nevarnost onesnaževanja vode.

35. člen

Upravljavec prekine dobavo vode in ukine priključek, če uporabnik pisno odpove priključek ali zahteva prekinitev dobave vode.

Priključek upravljavec ukine tako, da:

- fizično odstrani priključni ventil in cev,
 - izbriše priključek iz katastra,
 - vnese v evidenco uporabnikov njegovo ukinitve.
- Stroške ukinitve priključka nosi uporabnik.

36. člen

Upravljavec ima pravico prekiniti dobavo vode za krajši čas zaradi planiranih vzdrževalnih del na objektih in napravah javnega vodovoda, vendar mora pa o času trajanja prekinitve dobave vode pravočasno obvestiti uporabnike preko sredstev javnega obveščanja ali neposredno.

37. člen

V primeru nepredvidenih okvar ima upravljavec za krajši čas pravico prekiniti dobavo vode brez predhodnega obvestila.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

38. člen

Z denarno kaznijo od 20.000 do 360.000 SIT se kaznuje upravljavec javnega vodovoda:

1. če prekine dobavo vode brez predhodnega obvestila uporabnikom (28. člen) in je zato povzročena škoda;
2. če ne dopusti priključitve, kot to določa 7. člen;
3. če ne izpolnjuje obveznosti prednostne oskrbe z vodo za osnovne potrebe občanov v času pomanjkanja ob nastopu višje sile (28. člen);
4. če ne izpolnjuje obveznosti po četrti, peti, štirinajsti in petnajsti alineji 28. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo 10.000 do 60.000 SIT se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba upravljavca.

39. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 60.000 SIT se kaznuje za prekršek - fizična oseba, če:

1. se ne priključi in ne uporablja javnega vodovoda (8. člen);
2. se priključi na javni vodovod brez soglasja upravljavca (prva alineja 29. člena);
3. ne izpolnjuje obveznosti iz druge, tretje, četrte, šeste, sedme in enajste alineje 29. člena;
4. prekine dobavo vode drugemu uporabniku ali z nestrokovnim delom onesnaži vodo v napeljavi (13. člen);
5. odvzema vodo iz hidranta v nasprotju z 31. členom.

Za prekršek iz 1. do 5. točke prvega odstavka tega člena se kaznuje uporabnik - pravna oseba ali podjetnik posameznik z denarno kaznijo od 20.000 do 360.000 SIT, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo 10.000 do 60.000 SIT.

40. člen

Z denarno kaznijo 50.000 do 360.000 SIT se kaznuje pravna oseba ali podjetnik posameznik, če:

1. ne poskrbi, da pri vzdrževanju in rekonstrukciji cest ali ulic in trgov ostanejo vodovodni objekti in naprave v prvotnem stanju (30. člen);
2. pri opravljanju del na svojih objektih in napravah ne zagotovijo, da ostanejo objekti in naprave javnega vodovoda nepoškodovane (drugi odstavek 30. člena);
3. ne meri načrpane vode (18. člen).

Z denarno kaznijo od 10.000 do 60.000 SIT se kaznuje za prekršek oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen

Porabniki, ki niso vpisani v kataster porabnikov, se morajo prijaviti upravljavcu v roku šestih mesecev od uveljavitve tega odloka.

42. člen

Upravljavec prevzame v upravljanje druga vodovodna omrežja v skladu z določili 12. člena tega odloka v roku enega leta po sprejemu tega odloka.

43. člen

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe, pooblaščen delavci upravljavca pa opravljajo strokovni nadzor.

44. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati pravilnik o preskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice (UVG, št. 9/88).

45. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-5/99

Jesenice, dne 2. junija 1999.

Župan

Občine Jesenice

Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. I. r.

NOVO MESTO

2674. Sklep o cenah storitev za urejanje javnih parkirišč in parkirnih hiš ter za odvoz nepravilno parkiranih vozil

Na podlagi 26. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 23/96 in 68/96), 17. in 28. člena odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih v Občini Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list, št. 22/83, 10/85, 21/86, 9/88, 3/89 in Uradni list RS, št. 48/94 in 18/95), 8. člena odloka o preoblikovanju javnega podjetja Komunala Novo mesto (Uradni list RS, št. 71/94 in 48/96) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 6. seji dne 24. 6. 1999 sprejel

SKLEP

o cenah storitev za urejanje javnih parkirišč in parkirnih hiš ter za odvoz nepravilno parkiranih vozil

1

A) Parkirna na posebnih javnih parkirnih prostorih na Novem trgu znaša:

	SIT
1. Parkiranje za čas od 6.30 do 16.00 ure:	
a) parkiranje do 1 ure	170
b) parkiranje nad 1 uro – vsaka nadaljnja začeta ura parkiranja	220
2. Parkiranje za čas od 16.00 do 20.30:	
a) za vsako začeto uro	170
B) Parkirna na parkirni hiši na Novem trgu znaša:	
a) parkiranje do 1 ure	150
b) od začete druge ure parkiranja do začete pete ure parkiranja se k ceni parkiranja do 1 ure za vsako začeto uro prišteje še	120
c) od začete pete ure naprej se za vsako začeto uro parkiranja k ceni parkiranja za 4 ure (510 SIT) prišteje še	70
d) mesečni zakup parkirnega prostora – od prvega do zadnjega v mesecu	16.200
C) Parkirna na posebnih javnih parkiriščih na Glavnem trgu znaša:	
1. Parkiranje za čas od 6.30 do 16.00 ure:	
a) parkiranje do 1 ure	170
b) vsaka nadaljnja začeta ura parkiranja	220
2. Parkiranje za čas od 16.00 do 19.30:	
a) vsaka začeta ura parkiranja	170
D) Odvoz nepravilno parkiranih ali ustavljenih vozil	
a) odvoz nepravilno ustavljenega ali parkiranega vozila na varovano parkirišče	12.100
b) priprava za odvoz vozila (50% polne cene odvoza)	6.050
c) stroški parkiranja in varovanja vozila za vsak naslednji dan	1.500

2

V cenah storitev je vračunan 19% davek na dodano vrednost.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-10-1/1999-1200
Novo mesto, dne 24. junija 1999.

Župan
Mestne občine Novo mesto
Anton Starc, dr. med. l. r.

2675. Sklep o cenah storitev za urejanje javne tržnice

Na podlagi 26. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 23/96 in 68/96), 19. člena odloka o tržnem redu (Uradni list RS, št. 11/92), 8. člena odloka o preoblikovanju javnega podjetja Komunala Novo mesto (Uradni list RS, št. 71/94 in 48/96) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 6. seji dne 24. 6. 1999 sprejel

SKLEP

o cenah storitev za urejanje javne tržnice

1

1. Dnevna najemnina prodajnih miz

a) Prodajna miza v pokritem delu tržnice	SIT/dan	350
b) Prodajna miza v odprtem delu tržnice	SIT/dan	1.650
c) Prodaja na debelo iz kamiona – za vsakih 1000 kg nosilnosti	SIT/dan	1.870
2. Pristojbina za prodajni prostor za m ² površine – z rezervacijo		
a) Povrtnin in sadja, gozdnih sadežev, jajc, maščob in mlečnih izdelkov	SIT/m ²	80
b) Cvetja, sadik, semen in zdravilnih zelišč	SIT/m ²	130
c) Perutnin in kuncev	SIT/m ²	130
d) Ptice pevk, okrasnih ptic, ribic	SIT/m ²	130
e) Izdelkov domače obrti	SIT/m ²	120
f) Obrt, plastična in usnjena galanterija	SIT/m ²	180
g) Ostalih predmetov (okrasnih predmetov, kovinskih izdelkov, otroške igranje)	SIT/m ²	170
h) Novoletne jelke	SIT/m ²	280
i) Pristojbina za prodajo na lastnih prodajnih mizah v odprtem delu tržnice za m ²	SIT/m ²	330
3. Pristojbina za prodajni prostor brez rezervacije – veljajo 100% višje cene kot pod točko 2!	SIT/m ²	
4. Pogodbena mesečna najemnina prostora in prodajnih mest		
a) Za m ² prodajnih površin v pokritem delu	SIT/m ²	1.350
b) Prodaja v objektih in kioskih	SIT/m ²	2.080
5. Mesečna rezervacija prodajnega prostora		
a) V pokritem delu tržnice	SIT/m ²	1.350
b) V odprtem delu tržnice	SIT/m ²	2.080
6. Dnevna rezervacija prodajnega prostora		
a) Za prodajno mizo v pokritem delu	SIT/m ²	260
b) Za prodajno mizo v odprtem delu	SIT/m ²	350
c) Za novoletne jelke	SIT/m ²	420
d) Za cvetlice, košarice, zelenje itd.	SIT/m ²	420

2

V primeru pomanjkanja prodajnih površin, je upravljalec tržnice pooblaščen, da odda prodajne površine boljše mu ponudniku.

Za prodajno mizo z manipulativnim prostorom se zaračuna v zaprtem delu tržnice najmanj 2 m², v odprtem delu pa najmanj 4 m².

Za naročeno uporabo tržnih površin izven poslovnega časa tržnice se cene storitev povečajo za 50%.

V času med 6. in 9. marcem, 25. oktobrom in 1. novembrom ter 16. in 31. decembrom se pristojbina na prodajo cvetja, sveč in okrasnih predmetov poveča za 100%.

3

V cenah storitev je vračunan 19% davek na dodano vrednost.

4

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-10-1/1999-1200
Novo mesto, dne 24. junija 1999.

Župan
Mestne občine Novo mesto
Anton Starc, dr. med. l. r.

2676. Sklep o cenah storitev za uporabo javnih sanitarij

Na podlagi 26. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 23/96) in 8. člena odloka o preoblikovanju javnega podjetja Komunala Novo mesto (Uradni list RS, št. 71/94 in 48/96) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 6. seji dne 24. 6. 1999 sprejel

S K L E P

o cenah storitev za uporabo javnih sanitarij

1

Za enkratno uporabo javnih sanitarij se plača:

- a) za uporabo WC 90 SIT,
b) za uporabo pisoarja 60 SIT.

2

V cenah storitev je vračunan 19% davek na dodano vrednost.

3

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-10-1/1999-1200
Novo mesto, dne 24. junija 1999.

Župan
Mestne občine Novo mesto
Anton Starc, dr. med. l. r.

2677. Sklep o cenah storitev za pokopališko in pogrebno dejavnost ter urejanje pokopališč

Na podlagi 26. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96, 23/96), 22. in 27. člena odloka o pokopališkem redu za pokopališča v Občini Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list, št. 14/88) in 8. člena odloka o preoblikovanju javnega podjetja Komunala Novo mesto (Uradni list RS, št. 71/94 in 48/96) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 6. seji dne 24. 6. 1999 sprejel

S K L E P

o cenah storitev za pokopališko in pogrebno dejavnost ter za urejanje pokopališč

1

S tem sklepom se določijo cene za pokopališke in pogrebne storitve ter za urejanje pokopališč javnega podjetja Komunala Novo mesto, d.o.o.

2

1. Pogrebne storitve	Normativ oziroma cena za enoto		
a) Izkop in zasutje groba, odpiranje in zapiranje grobnice			
- grob za odraslo osebo	ura/m ³		4,5
- otroški grob	ura/m ³		4,5
- grobnica	SIT/kos	5.905,00	
- žarni grob	SIT/kos	2.547,00	
b) Postavitev in demontaža zaščitnega odra na sosednji grob	ura/kos		4,5
c) Demontaža in dvig robnikov	SIT/kos	7.165,00	
d) Postavitev robnikov in spomenikov	SIT/kos	8.655,00	
e) Dela v zvezi s pokojnikom:			
- preoblačenje, umivanje in britje umrlega ter dvig trupla na domu, v mrtvašnici ali bolnišnici)	SIT		7.123,00
- polaganje ponesrečenca v krsto v normalnem stanju	SIT		1.031,00
- polaganje ponesrečenca v krsto v razpadajočem ali razkosanem stanju ali obešenca	SIT		4.687,00
- urejanje dokumentov pokojnika	SIT		1.923,00
- enkratna uporaba transportne krste	SIT		890,00
f) Enkratna uporaba obdukcijske sobe	SIT		847,00
g) Uporaba hladilnika			
- prvi dan	SIT/dan		625,00
- drugi dan	SIT/dan		562,00
- vsak naslednji dan	SIT/dan		375,00
h) Najem poslovitvenih in gospodarskih objektov z dekoracijo	SIT/dan	5.000,00	
i) Dezinfekcija	SIT/kos	468,00	
j) Izvršitev pogreba na delovni dan (Ločna, Šmihel, Prečna) za pogrebca	ura		2,0
- ob nedeljah in praznikih povečanje cen za 100%			
- izven Novega mesta povečanje cen za 50% brez prevoza			
k) Izvršitev pogreba na del. dan z mašo (Ločna, Šmihel, Prečna) za pogrebca	ura		2,5
- ob nedeljah in praznikih povečanje cen za 100%			
- izven Novega mesta povečanje cen za 50% brez prevoza			
l) Opravljanje pogrebnih storitev	SIT/ura	1.718,00	
m) Pobiranje pokojnika na klic	SIT	5.000,00	
n) Prva ureditev groba:			
- grob za odraslo osebo	ura/kos		3,00
- otroški grob	ura/kos		2,00
- grobnica	ura/kos		1,00
- žarni grob	ura/kos		1,50
o) Prva ureditev groba z nasaditvijo cvetja	SIT/kos		Po naročilu!
p) Postavitev in demontaža ozvočenja	SIT/kos	3.500,00	
r) Montaža in demontaža odra za krsto	SIT/kos	6.900,00	
2. Pogrebni prevozi			
a) Lokalni prevoz do 10 km	SIT/km	4.609,00	
b) Prevoz nad 10 km (s šoferjem)	SIT/km	108,00	
3. Ekshumacija			
a) Pred pretekom 10 let (z izkopom in zasutjem jame)	SIT/kos	50.524,00	

	Normativ oziroma cena za enoto	
b) Po preteku 10 let (z izkopom in zasutjem jame)	SIT/kos	38.358,00
4. Letna najemnina grobov		
a) enojni grob	SIT/leto	3.640,00
b) dvojni grob	SIT/leto	5.359,00
c) otroški grob	SIT/leto	1.468,00
d) žarni grob	SIT/leto	2.547,00
e) prenos najemnine grobov	SIT/kos	2.734,00
5. Prispevek za ureditev zemljišča za nov grob	SIT/kos	8.731,00

3

Pogodbo za najem groba je možno skleniti ali podaljšati največ za 10 let, s tem, da se plačilo vrši po letno veljavnih cenah.

Za opravljanje pogrebnih storitev v tujini se storitve obračunavajo po dejanskih stroških.

Za naročene intervencije izven delovnega časa se cene delavcev povečajo za 50%.

4

V cenah storitev ni vključen 8% davek na dodano vrednost.

5

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-10-1/1999-1200
Novo mesto, dne 24. junija 1999.

Župan
Mestne občine Novo mesto
Anton Starc, dr. med. l r.

SEŽANA

2678. Odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Sežana

Na podlagi 29. in 49. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98), 47. in 16. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95, 35/95 – popr. in 55/98) in v skladu z uredbo o skupnih osnovah in kriterijih za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 24/98, 56/98) je Občinski svet občine Sežana na seji dne 22. aprila 1999 na predlog župana sprejel

O D L O K

o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Sežana

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ustanovi občinska uprava, določi organizacija in delovno področje ter urejajo druga vprašanja v zvezi z delovanjem Občinske uprave občine Sežana.

2. člen

Občinska uprava opravlja upravne, strokovne in druge naloge v okviru pravic in dolžnosti občine na delovnih področjih, določenih s tem odlokom.

3. člen

Pri opravljanju svojih nalog občinska uprava sodeluje z občinskimi upravami drugih občin, nosilci javnih pooblastil, državnimi organi, zavodi, podjetji ter drugimi organizacijami z izmenjavo mnenj in izkušenj ter podatkov in obvestil ter preko skupnih delovnih teles.

4. člen

Javnost dela občinske uprave se zagotavlja z uradnimi sporočili ter z dajanjem informacij sredstvom javnega obveščanja, novinarskimi konferencami, z udeležbo na konferencah, okroglih mizah in drugih oblikah sodelovanja s predstavniki sredstev javnega obveščanja oziroma na drug ustrezen način, ki omogoča javnosti, da se seznanijo z delom občinske uprave.

Uradna sporočila za javnost, informacije, obvestila, pojasnila in druge podatke v smislu prejšnjega odstavka dajejo predstavniki sredstev javnega obveščanja župan in direktor občinske uprave, po njunem pooblastilu pa lahko tudi drug delavec v občinski upravi.

II. ORGANIZACIJA IN DELOVNO PODROČJE OBČINSKE UPRAVE

5. člen

Za opravljanje nalog občinske uprave se v Občini Sežana ustanovi enovit organ: OBČINSKA UPRAVA OBČINE SEŽANA, s sedežen v Sežani, Partizanska cesta 4 (v nadaljnjem besedilu: občinska uprava).

Občinska uprava zagotavlja:

- strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje nalog občinske uprave,
- zakonito, pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic, interesov in obveznosti strank in drugih udeležencev v postopkih,
- polno zaposlenost delavcev v občinski upravi,
- učinkovito sodelovanje z drugimi organi in institucijami.

6. člen

Občinska uprava opravlja strokovne, upravne, organizacijsko-tehnične in administrativne naloge na področju:

- splošnih zadev,
- normativno-pravnih zadev,
- upravnih zadev,
- javnih financ,
- gospodarskih dejavnosti, kmetijstva in turizma,
- družbenih dejavnosti,
- varstva okolja in urejanja prostora,
- gospodarskih javnih služb in infrastrukture,
- inšpekcijskega nadzorstva in občinskega redarstva,
- gospodarjenje s stavbnimi zemljišči.

Občinska uprava opravlja tudi druge naloge iz pristojnosti občine.

7. člen

Na področju splošnih zadev opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- opravlja strokovna, organizacijska, administrativna in tehnična opravila za potrebe župana, občinskega sveta in njegovih delovnih teles, za člane občinskega sveta, nadzorni odbor ter druge občinske organe,

- nudi strokovno pomoč krajevnim skupnostim pri njihovem delovanju,
 - opravlja kadrovske zadeve,
 - sprejem, knjiženje in odprema pošte,
 - arhiviranje za potrebe občinskih organov,
 - avtomatska obdelava podatkov za potrebe organov občine,
- izvaja strokovne in tehnične naloge zaščite, reševanja in obveščanja,
- skrbi za gospodarjenje z zgradbo občine in za tehnično opremo,
 - opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

8. člen

Na področju normativno-pravnih zadev opravlja naslednje naloge:

- pripravlja splošne in druge akte ter mnenja in stališča, ki jih sprejemajo župan, občinski svet in drugi občinski organi,
- daje strokovno in pravno pomoč pri izvajanju volilnih opravil,
- sestavlja pogodbe,
- daje pravno pomoč županu, občinskemu svetu in drugim občinskim organom,
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

9. člen

Na področju upravnih zadev opravlja naslednje naloge:

- vodi upravni postopek in izdaja odločbe v teh postopkih na prvi stopnji,
- vodi evidenco o upravnih stvareh,
- sodeluje v upravnih postopkih, ki jih vodijo drugi pristojni organi,
- opravlja druge naloge s področja upravnih zadev.

10. člen

Na področju javnih financ opravlja naslednje naloge:

- pripravlja proračun in skrbi za njegovo izvrševanje v skladu s predpisi, ki urejajo to področje,
- pripravlja finančna poročila in zaključni račun proračuna,
- zagotavlja strokovno pomoč občinskim organom pri sprejemanju in izvrševanju občinskih splošnih in drugih aktov s področja javnih financ,
- opravlja finančno-knjigovodska in druga strokovna opravila za proračun, občinske sklade, režijske obrate, krajevne skupnosti,
- spremlja, analizira in oblikuje cene iz pristojnosti občine in daje mnenje k oblikovanju cen iz koncesijskih razmerij,
- spremlja, evidentira in analizira davke, takse in druge dajatve iz občinske pristojnosti in v skladu z zakonom pripravlja strokovne podlage za njihovo uvedbo oziroma usklajevanje in skrbi za njihovo zbiranje,
- pripravlja premoženjsko bilanco občine,
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

11. člen

Na področju gospodarstva opravlja naslednje naloge:

- pripravlja strategijo razvoja občine ter programske usmeritve in programe razvoja posameznih dejavnosti s področja gospodarstva,
- izvaja strokovne naloge za občino in njene organe, kadar je občina ustanovitelj ali soustanovitelj javnega podjetja ali zavoda na področju gospodarskih javnih služb s področja pristojnosti oddelka za gospodarstvo,
- spremlja in analizira gospodarska gibanja v občini,

- opravlja vse naloge na področju kmetijstva in turizma iz pristojnosti občine,
- opravlja druge naloge s tega področja.

12. člen

Na področju družbenih dejavnosti opravlja naslednje naloge:

- opravlja upravne, organizacijske, strokovne in razvojne naloge, ki se nanašajo na predšolsko vzgojo, osnovno, srednje, višje in visoko šolstvo, socialno varstvo, zdravstveno varstvo, kulturo in raziskovanje, šport in dejavnost mladih,
- sodeluje pri urejanju načina in pogojev upravljanja s premoženjem zavodov s področij družbenih dejavnosti ter skupaj z zavodi usklajuje potrebe po investicijskem vzdrževanju in investicijah in sodeluje pri izvedbi le-teh,
- skrbi za uravnotežen razvoj dejavnosti na področju družbenih dejavnosti in opravlja koordinativno vlogo med njimi,
- izdeluje delovne programe, planske in razvojne akte občine oziroma širšega območja na področju družbenih dejavnosti,
- opravlja druge naloge, ki sodijo v področje družbenih dejavnosti.

13. člen

Na področju urejanja prostora opravlja naslednje naloge:

- pripravlja gradiva za program priprave planskih in prostorskih izvedbenih aktov, organizira njihovo pripravo in sodeluje z ustreznimi strokovnimi organizacijami pri pripravi strokovnih podlag zanje,
- skrbi za razgrnitev strokovnih rešitev in osnutkov planskih in prostorskih izvedbenih aktov ter daje pojasnila o rešitvah osnutkov na javnih obravnavah,
- skrbi za usklajenost lokacijske dokumentacije s prostorskimi izvedbenimi akti,
- daje fizičnim in pravnim osebam informacije o možnih lokacijah za graditev in druge posege v prostor ter druge informacije v zvezi z urejanjem prostora,
- nudi strokovno pomoč pravnim in fizičnim osebam pri zadevah urejanja prostora,
- vodi evidenco posegov v prostor in analizira stanje posegov v prostor,
- opravlja druge strokovne in upravne naloge, ki sodijo v to področje.

14. člen

Na področju varstva okolja opravlja naslednje naloge:

- pripravlja programe varstva okolja, operativne programe in študije ranljivosti okolja za območje občine,
- pripravlja sanacijske programe za odpravo posledic in virov obremenitve okolja in skrbi za njihovo izvedbo,
- opravlja druge upravne naloge varstva okolja, ki jih določajo posebni predpisi s področja varstva okolja,
- izvaja strokovne in tehnične naloge na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

15. člen

Na področju gospodarskih javnih služb in infrastrukture opravlja naslednje naloge:

- pripravlja strokovne podlage za ustanovitev in organizacijo gospodarskih javnih služb na naslednjih področjih: oskrba s pitno vodo; odvajanje in čiščenje komunalnih in odpadnih padavinskih voda; ravnanje s komunalnimi odpadki; odlaganje ostankov komunalnih odpadkov; javna snaga in čiščenje javnih površin; urejanje javnih poti, poti za pešce in zelenih površin; pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka; pokopališka in pogrebna dejavnost ter urejanje poko-

pališč, vzdrževanje občinskih cest, zimske službe, urejanje javnih tržnic, urejanje in vzdrževanje parkirišč ter mest za plakiranje in oglaševanje,

- izdeluje programe razvoja gospodarskih javnih služb, skrbi za njihovo izvajanje in opravlja nadzor nad tem,
- pripravlja projekte in investicijske programe in opravlja nadzor nad investicijami,
- vodi evidenco o javnih in občinskih cestah ter objektih na njih,
- skrbi za varnost cestnega prometa,
- opravlja strokovne in upravne naloge, ki se nanašajo na stanovanja ter na poslovne stavbe in poslovne prostore,
- opravlja druge naloge na tem področju.

16. člen

Občinska uprava v režijskem obratu opravlja dejavnosti naslednje gospodarske javne službe:

- gospodarjenje s stavbnimi zemljišči.

17. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinske inšpekcije. Občinska inšpekcija opravlja nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

18. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinskega redarstva. Na tem področju občinska uprava opravlja nadzor nad izvajanjem zakona o varnosti cestnega prometa in nadzor nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

19. člen

Naloge in pooblastila občinske uprave oziroma delavcev občinske uprave na področju občinske inšpekcije in občinskega redarstva se določijo s posebnim odlokom.

III. NAČIN DELA, POOBLASTILA IN ODGOVORNOSTI DELAVCEV

20. člen

Predstojnik občinske uprave je župan, ki predstavlja in zastopa občino ter nadzoruje, usmerja ter daje navodila za vodenje občinske uprave.

21. člen

Občinsko upravo neposredno vodi direktor občinske uprave, ki ga imenuje in razrešuje župan.

Direktor občinske uprave:

- neposredno vodi občinsko upravo, organizira in koordinira delo delavcev v občinski upravi in jim nudi strokovno pomoč, razporeja delo med delavce v občinski upravi in skrbi za delovno disciplino,
- izdaja odločbe v upravnem postopku na prvi stopnji,
- opravlja najzahtevnejše naloge občinske uprave in sodeluje v najzahtevnejših projektnih skupinah v občini,
- skrbi za zakonito, učinkovito in smotno opravljanje nalog občinske uprave,
- opravlja druge organizacijske naloge v zvezi z delovanjem občinske uprave ter skrbi za sodelovanje z upravno enoto in drugimi organi v občini,
- opravlja druge naloge po nalogu župana.

Direktor občinske uprave lahko izdaja odločbe in druge akte, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja delavcev občinske uprave, če ga župan za to pooblasti.

Direktor občinske uprave je za svoje delo odgovoren županu.

Direktor občinske uprave mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo in mora izpolnjevati z zakonom predpisane pogoje za odločanje v upravnih stvareh.

22. člen

Razvrstitev in število delovnih mest v občinski upravi ter razvrstitev nalog iz posameznega delovnega področja občinske uprave, ki jih opravlja posamezen delavec, se določi s pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi, ki ga izda župan.

23. člen

Posamezno nalogo občinske uprave, ki je določena s tem odlokom, opravi tisti delavec, v katerega delovno področje spada naloga po pravilniku o sistemizaciji delovnih mest oziroma po svoji naravi.

Če je naloga takšna, da po svoji naravi ne spada v delovno področje nobenega od delavcev občinske uprave, jo opravi delavec, ki ga določi direktor občinske uprave.

24. člen

Delavci občinske uprave opravljajo naloge, določene z zakoni in drugimi predpisi, statutom občine in pravilnikom o sistemizaciji delovnih mest, v skladu s pristojnostmi in pooblastili, ki jih za opravljanje posameznih nalog določajo zakoni in drugi predpisi ter po navodilih direktorja občinske uprave. Za svoje delo so odgovorni direktorju občinske uprave, disziplinsko in odškodninsko pa županu.

25. člen

V občinski upravi se kot posvetovalno telo župana oblikuje kolegij, ki obravnava pomembnejša vprašanja z delovnega področja občinske uprave. Župan določi sestavo kolegija glede na obravnavano problematiko. Kolegij sklicuje župan, v njegovi odsotnosti pa direktor občinske uprave. Kolegij se sklicuje po potrebi, vendar pa najmanj enkrat na teden.

26. člen

Za naloge v občinski upravi, ki zahtevajo sodelovanje več delavcev oziroma sodelovanje delavcev različnih strok in stopenj znanja, lahko župan ustanovi delovne skupine ali druge oblike sodelovanja. Z aktom o ustanovitvi župan določi sestavo delovne skupine, vodjo delovne skupine ter rok za izvedbo naloge.

27. člen

Za naloge, ki zahtevajo posebno proučevanje ali posebno strokovnost in jih delavci občinske uprave ne morejo opraviti sami, lahko župan ustanovi delovno ali projektno skupino ter sklene pogodbo z ustreznimi izvajalci nalog. Z aktom o ustanovitvi projektne skupine se določi sestava, naloge, roki za izvedbo nalog, sredstva in drugi pogoji za njeno delo.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

Župan Občine Sežana v roku enega meseca po sprejetju tega odloka izda pravilnik o sistemizaciji delovnih mest v Občinski upravi občine Sežana, ki je podlaga za razporeditev delavcev na ustrezna delovna mesta.

29. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Sežana (Uradni list RS, št. 68/95).

30. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 015-04-1/99

Sežana, dne 22. aprila 1999.

Župan
Občine Sežana
Miroslav Klun I. r.

2679. Odlok o zazidalnem načrtu za območje ZS 11 – “Lehte” v Sežani

Na podlagi 37. in 38. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, in 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97), navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85) in 16. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95, 35/95 – popr. in 55/98) je Občinski svet občine Sežana na seji dne 27. 5. 1999 sprejel

O D L O K

o zazidalnem načrtu za območje ZS 11 – “Lehte” v Sežani

I. UVODNI DOLOČBI

1. člen

S tem odlokom se sprejme Zazidalni načrt za območje ZS 11 – “Lehte” v Sežani, ki ga je pod številko 021-614-a-96 izdelal KARS Projektiranje inženiring d.o.o., Sežana.

2. člen

Zazidalni načrt iz prejšnjega člena vsebuje:

A) TEHNIČNO POROČILO

B) ODLOK – tekstualni del

C) GRAFIČNE PRILOGE:

01. Izvleček iz Urbanistične zasnove mesta Sežana	M 1:5000
02. Obstoječa parcelacija	M 1:2880
03. Obstoječe stanje	M 1:1000
04. Obstoječe komunalne naprave	M 1:1000
05. Arhitektonska situacija	M 1:1000
06. Geodetska zazidalna situacija	M 1:1000
07. Predvidena komunalna situacija	M 1:1000
08. Prometna situacija	M 1:1000
09. Zelene površine	M 1:1000
10. Predvidena parcelacija	M 1:1000
11. Funkcionalna zemljišča	M 1:1000
12. Arhitekturne zasnove objektov	M 1: 200

II. OPIS MEJE OBMOČJA OBDELAVE

3. člen

Meja obravnavanega območja, predhodno opredeljena v Urbanistični zasnovi mesta Sežana, je detaljno predstavljena v grafičnih prilogah. Območje je locirano ob obstoječi in delno novo trasirani Lipiški cesti, to je ob cestni povezavi med Sežano in Lipico.

SEZNAM PARCEL

k.o. Sežana

Parcele, ki so locirane v celoti v območju zazidalnega načrta:

2317/3, 2317/34, 2317/14, 2317/13, 2317/20, 2317/25, 2317/35, 2317/33, 2317/31, 2317/30, 2317/27, 2317/43, 2317/19, 2317/32, 2317/29, 2317/27, 2317/28, 2317/26, 2212/482, 2317/32, 2317/29, 2317/27, 2317/28, 2317/26, 2212/482, 2212/487, 2212/486, 2212/485, 2368/7, 2364/11, 2368/3, 2368/4, 2370/4, 2370/1, 2370/3, 2368/6, 2370/2, 2368/5, 2368/1, 2364/3, 2364, 2364/1, 2364/10, 2364/2, 2317/42, 2369/1, 2369/2, 2369/3, 2364/2, 2364/9, 2364/5, 2367/6, 2367/1, 2366/2, 2367/5, 2365/6, 2365/5, 2365/4, 2366/1, 2212/478, 2212/476, 2212/272, 2367/3, 2367/4, 2365/7, 2365/2, 2365/1, 2365/3, 2363/4, 2363/2, 2363/1, 2363/3, 2363/5, 2363/7, 6095/33, 2725/246, 2725/247, 6095/34, 2799/9, 6095/35, 2799/8, 2725/248, 2799/2, 6095/36, 2799/7, 6095/37, 2363/8, 2363/7, 6095/38, 2317/40, 2317/38, 2317/36, 2317/39, 2317/39, 2317/41, 2361/3, 2361/1, 2361/2, 2369/4, 2364/6, 2364/7, 2364/8, 2725/72, 2757, 2756, 2725/3, 2386, 2760/1, 2759, 2754, 2755/1, 2755/2, 2725/65, 2388, 2389/1, 2389/2, 2725/184, 2725/64, 2725/178, 2682, 6125, 2354/1, 2212/394, 2805/2, 2315/4, 2314/1, 2312, 2321/1, 2322, 2324/1, 2307/1, 2306/1, 2305/1, 2323/1, 2298/2, 2297/1, 2289/1, 2287/1, 2285/1, 2284/1, 2282/1, 6095/18, 2874/419, 2878/1, 2878/2, 2878/3, 743, 2876/2, 2896/4, 2896/3, 2892, 2900, 2897/3, 2897/4, 2904/2, 2901/3, 2901/2, 2905/2, 2906/2, 2907/3, 2905/1, 2906/1, 2907/2, 2902/2, 2910, 2910, 2912/2, 2911/3, 2911/4, 2911/1, 2917/5, 2917/1, 2909/3, 2923/2, 2919/1, 6149, 2867/2,

parcele, ki so locirane delno v območju zazidalnega načrta:

2212/393, 6095/24, 2725/199, 6095/1, 2317/45, 6120/1, 2881, 431.

III. FUNKCIJE OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO IN KVALITETO PROSTORA

4. člen

Območje meri 12,05 ha in je razdeljeno na dva dela:
– območje zazidalnih parcel in območje ostalih javnih površin,

– območje javnih cest.

Velikost posameznih zazidalnih parcel in zemljišč, ki so predvidena za javne in stavbne programe, je razvidna iz prilog, ki obravnavajo novo parcelacijo na obravnavanem območju.

Posamezne parcele so označene s števkami, ki določajo poleg lege tudi namembnost.

Parcela št. 1 je namenjena dograjevanju in širitvi obstoječih otroških jaslí, z možnostjo organizacije kompletnega VVZ.

Parceli št. 2 in 3 sta namenjeni ureditvi javne, nezazidane, delno ozelenjene površine, delno polkrožnega trga z otroškimi igrišči.

Parcela št. 4 je namenjena izgradnji večnamenske javne, trgovsko, servisno, gostinske strukture – tipa paviljon.

Parcela št. 5 je namenjena javni pešpoti.

Parcele št. 6-6.11. so namenjene izgradnji enodružinskih stanovanjskih objektov.

Parcele št. 6.12.-6.27. so namenjene izgradnji stanovanjsko-uslužnostnih objektov.

Parcela št. 6.28 je obstoječa individualna hiša, ki ji je možno povečati volumen do največ 1050 m³.

Parcela št. 6.29 je individualna hiša.

Parcela št. 6.30 je namenjena javni pešpoti.

Parcela št. 6.31 je namenjena javnem parkirišču.

Parcela št. 7 je javna zelena površina.

Parcela št. 8 je obstoječa poslovno stanovanjska hiša.

Parcela št. 9 je namenjena izgradnji enodružinske stanovanjske hiše. Stavbni volumen objekta znaša največ 650 m³.

Parcela št. 10 je namenjena graditvi trgovskega objekta.

Parcele št. 11, 13-15 in 18-56 so namenjene enodružinskim stanovanjskim objektom. Stavbni volumen le teh znaša največ 650 m³. Parceli št. 52 in 53 sta zazidljivi šele po zasutju obstoječe vrtače.

Parcela št. 12 je individualna stanovanjska hiša, ki ji je možno povečati volumen do 650 m³.

Parceli št. 16 in 17 sta individualni stanovanjski hiši.

Parcela št. 57 je namenjena javni zeleni površini.

Parceli št. 58 in 59 sta individualni stanovanjski hiši.

Parcela št. 60 je namenjena individualni stanovanjski hiši.

Parcele št. 61-64 so javne ceste.

IV. POGOJI ZA URBANISTIČNO OBLIKOVANJE OBJEKTOV OZIROMA POSEGOV V PROSTOR

5. člen

a) Parcela št. 1 – območje širitve jaslí

Prizidek jaslí naj se postavi v podaljšku obstoječega objekta vzdolž Benčičeve ulice. Tlorisne dimenzije prizidka so 14 m x (70 m + 12 m), vertikalni gabarit objekta je P, oblika objekta je razvidna iz grafične priloge.

Odmiki od sosednjih objektov in javnih odprtih površin so razvidni in podani v grafičnih prilogah, njihove eventualne spremembe se določajo na podlagi strokovne presoje. Vhod v novi objekt je iz ulice, ob kateri je urejen glavni dovoz za potrebe vrta in jaslí.

Oblikovanje objekta naj upošteva komunikacije in tipološke značilnosti obstoječega objekta jaslí. Ureditev zelenih površin in okolice naj sledi značilnostim lokalne narave. Zasadijo naj se nova drevesa in novo grmičevje. Ob realiza-

ciji ograj okrog kompleksa bodočega VVZ se priporoča uporaba živih mej, značilnih kamnitih zidov; nebodeče žične ograje pa morajo biti montirane na kamnite podstavke. Ograja je lahko locirana ob parcelni meji kompleksa VVZ.

b) Parcela št. 2

Javna, nezazidana, delno ozelenjena površina naj se uredi in oblikuje kot javna parkovna površina z drevjem, otroškimi igrišči in rastlinjem lokalnega značaja.

c) Parcela št. 3

Polkrožni trg naj se uredi na primeren in sodoben način. Tlakovanje naj se izvede s kamnitimi ploščami, granitnimi kockami: delno ozelenjeno. Javna razsvetljava za b) in c) naj se oblikuje skupno, lahko pa se izvede po fazah.

d) Parcela št. 4

Objekt večnamenske, javne, trgovske, gostinske in servisne dejavnosti je po tipu paviljon, poligonalne tlorisne oblike, ki je proti trgu delno polkrožen, tlorisnih dim 31 x 75 m, razvidnih iz grafičnih prilog.

Objekt je postavljen v trikotnik med Lipiško cesto, novo povezovalno cesto med Lipiško cesto in Benčičevo ulico ter obstoječo peš potjo, in je vertikalnega gabarita P. Vhodi v objekt so iz vseh strani. Streha je ravna.

Prometni dostop je možen s servisne ceste na severovzhodni strani.

V skladu s funkcionalno zasnovo, je potrebno zunanje stene objekta v čim večji meri zastekeliti. Eventualne spremembe v oblikovanju objekta se določijo na podlagi strokovne presoje.

Okolico objekta je potrebno na primeren način urediti s tlakovanjem, zelenicami ter javno razsvetlavo.

e) Parcele št. 6-6.11, 11, 13-15, 18-56

Enodružinski stanovanjski objekti. V pritličju so kombinirani in vključujejo tudi garažne površine. V nadstropju je namembnost stanovanjska. Vertikalni gabarit je max P+1.

Tlorisni gabarit objektov je 8 m x 12 m s tolerancami.

Odmiki od sosednjih objektov in javnih površin so določeni v geodetski zazidalni situaciji. Dostopi in glavni dovoz do posameznega objekta so izvedeni direktno iz ulice.

Nove objekte je treba oblikovati na način, da dajejo vtis hiš v mestu. Strehe hiš so dvokapnice, kritina je opečna.

Fasade naj bodo izvedene v ometih. Ograje na balkonih naj bodo izdelane iz jeklenih profilov, ali lesene. Lesene fasadne obloge v obliki opaža niso dovoljene.

Ob realizaciji ograj okoli posameznih objektov se priporoča uporaba živih mej, značilnih kamnitih zidov, nebodeča žična ograja pa mora biti montirana na kamnite podstavke. Ograje so locirane ob mejah posameznih parcel.

f) Parcele št. 6.12-6.27

Stanovanjsko-uslužnostni objekti v pritličju vključujejo garažo, vhod v stanovanja in prostore za mirne uslužnostne dejavnosti. Detajlni vertikalni in horizontalni gabariti so prikazani v geodetski zazidalni situaciji.

g) Parcela št. 9

Enodružinska stanovanjska hiša je že opredeljena z lokacijsko dokumentacijo št. 128-25/89-2. Vsi ostali pogoji veljajo kot za prej navedene objekte.

h) Parcela št. 10

Trgovski objekt je že opredeljen z lokacijsko dokumentacijo št. 172-25/89-2.

i) Parcela št. 12

Individualni stanovanjski hiši je možno povečati volumen v skladu s zazidalno situacijo.

j) Parcela št. 60

Enodružinski stanovanjski objekt. Vertikalni gabarit je max P+1. Tlorisni gabarit objekta je 10 m x 15 m s tolerancami. Streha hiše je dvokapnica, krita z opečno kritino.

6. člen

Pogoj za graditev objektov je popolnoma opremljeno komunalno zemljišče in zgrajena infrastruktura.

7. člen

a) Pri individualnih stanovanjskih objektih in stanovanjsko-uslužnostnih objektov (6-6.11, 6.12-6.27, 11-15, 18-56) je treba obvezno upoštevati stavbne linije. Tlorisni gabariti objekta lahko dimenzijsko odstopajo $\pm 10\%$ po dolžini in $\pm 15\%$ po širini. Glede višine objektov (vertikalni gabariti) so tolerance max. ± 1 m.

b) Kleti so dopustne. Kota vrha stropne plošče kleti je lahko max. 50 cm nad obstoječim (naravnim) terenom, kar je obenem tudi kota pritličja. Definitivne kote pritličij so podane z zahtevami komunalne infrastrukture. Glavno in edino vodilo je gradbena prostornina posameznih stanovanjskih objektov, ki znaša (za objekte na parcelah 6-6.11, 11-15 in 18-56) max. 650 m³ (gradb. prostornina je tlorisna površina objekta x višina objekta, merjena od kote terena do kote venca).

V individualnih stan. objektih in v stanovanjsko-uslužnostnih objektih morajo biti garaže znotraj objekta.

Prizidki so dopustni samo pri stanovanjsko-uslužnostnih objektih, kolikor ne rušijo celovitosti objekta, ne spreminjajo njegove namembnosti ter ne izstopajo in ne motijo ambienta. Max. gradbena prostornina le-teh znaša 180 m³.

Tolerance spreminjanja mej med posameznimi parcelami so dovoljene pod pogojem, da se velikost stavbnih zemljišč bistveno ne poveča.

c) Pri objektu večnamenske, javne, trgovske, gostinske in servisne dejavnosti na parceli št. 4 in prizidku objektu jasli na parceli št. 1, so možna odstopanja v horizontalnem gabaritu, kar bo določeno z lokacijsko dokumentacijo, v vertikalnem gabaritu odstopanja ni – max. je pritličje.

Zaprtih prizidkov ni dopustno graditi.

d) Gradnja je lahko klasična, montažna ali kombinirana.

e) Komunalno opremljanje – kanalizacijski sistem:

Dokler ni zgrajen kolektor fekalnih odpadnih vod, je možno ob posameznih objektih zgraditi greznice. Po zgraditvi kanalizacijskega omrežja bo obvezno objekte priključiti na omrežje največ v šestih mesecih po izgradnji in nato greznice zasuti.

Greznice morajo biti tropreklatne, vodonepropustne in pretočne. Pri izgradnji in uporabi greznic je potrebno upoštevati strokovna navodila o urejanju gnojišč in greznic (Uradni list SRS, št. 10/85).

f) Glede namembnosti objektov in naprav so spremembe dopustne do stopnje, ko ne kršijo ali spreminjajo osnov-

nih dejavnosti posameznega območja, opredeljenega s tem načrtom.

g) Ob Lipiški cesti se v pritličju obstoječih stanovanjskih hiš lahko organizira tudi trgovsko – uslužnostna dejavnost. V uslužnostno – stanovanjskih objektih se ne sme opravljati dejavnosti, ki je ekološko nevarna in moteča. V trgovinah se ne sme prodajati blaga na debelo, kmetijskih strojev in gradbenega materiala.

8. člen

Vse objekte v območju zazidalnega načrta je potrebno priključiti na komunalne naprave, ki jih predvideva načrt.

Gospodinjске odpadke je potrebno zbirati v za to namenjenih kontejnerjih ali kovinskih posodah.

Ogrevanje v vseh objektih je lokalno ali centralno. Uporabljajo se trda, tekoča in plinska goriva. Cisterne tekočih goriv morajo biti dvoplaščne. Možna je uporaba alternativnih virov energije.

Za zagotovitev požarne varnosti, mora biti do vsakega objekta zagotovljen dostop za gasilska in intervencijska vozila. Za javne objekte mora biti dostop najmanj iz dveh strani. Oddaljenost notranjega roba transportne ali gasilske poti od objekta ne sme biti večja od 12 m. Zunanje hidrantno omrežje mora biti izvedeno po predpisih (nadtalna izvedba, dostopnost in odmik od objektov). V javnih objektih mora biti zagotovljeno tudi notranje hidrantno omrežje.

Energetski sistemi in sistemi za centralno ogrevanje javnih objektov, morajo biti izvedeni kot svoj požarni sektor – glede na moč sistema – tudi kot samostojni objekt z direktnim izhodom na prosto. V javnih objektih morajo biti glede na namen prostorov izvedeni priključki na rezervni dimnik.

V. ETAPE IZVAJANJA ZAZIDALNEGA NAČRTA

9. člen

Območje se bo izgrajevalo v treh fazah v smeri od severa proti jugu.

Prva faza je omejena z Benčičevo ulico, Lipiško cesto in Lokavsko cesto.

Druga faza je omejena z Regentovo ulico, Benčičevo, Brkinčevo in Lipiško cesto.

Tretja faza je omejena z Benčičevo ulico, Lipiško cesto in Cesto v Ograde.

10. člen

Do pričetka gradnje planiranih objektov in naprav je stavbno zemljišče možno uporabljati v dosedanje namene. Posegi, ki bi vplivali na načrtovano rabo ali pogoje bivanja, niso dovoljeni.

VI. POGOJI ZA URBANISTIČNO, ARHITEKTONSKO IN KRAJINSKO OBLIKOVANJE

11. člen

Pogoji za urbanistično oblikovanje

Primarne in sekundarne prometne povezave znotraj območja se v bodoče ne bodo spreminjale. Elementi cest so prikazani v prerezhih v prometni situaciji.

Oblikovanje javnih in stanovanjskih objektov naj upošteva kompozicijske in tipološke značilnosti, ki so prikazane v grafičnih prilogah. Odmiki in regulacija objektov ter njihova tipologija je razvidna iz grafičnih prilog.

Ureditev zelenih površin in okolice naj upošteva značilnosti lokalne narave in podnebja, v urejanju okolice naj se zasadijo nova drevesa in grmičevje.

Pogoji za arhitektonsko oblikovanje

Pogoji za arhitektonsko oblikovanje so razvidni iz grafičnih prilog. Arhitektura objektov naj sledi tipologiji objektov, ki so prikazani v grafičnih prilogah. Odstopanja v oblikovanju objekta se določijo na podlagi strokovne presoje.

Pogoji za krajinsko oblikovanje

Krajinsko oblikovanje bo obsegalo hortikulturno urejanje vsake parcele posamezno, zasaditev drevoreda ob glavni napajalni cesti ter oblikovanje zelene javne površine ob objektu VVZ – jasli.

12. člen

Zazidalni načrt ZS 11 – "Lehte" v Sežani je obvezen za investitorje, projektante in izvajalce vseh načrtovanih objektov in naprav, vključno s komunalnimi in drugimi posegi v zazidalno območje.

Določila zazidalnega načrta morajo biti upoštevana pri lokacijskih dovoljenjih.

Pri izvajanju zazidalnega načrta morajo biti upoštevani vsi veljavni gradbeno-tehnični, prometni, sanitarno-higieniski, varnostni in drugi predpisi.

VII. TOLERANCE

13. člen

1. Individualni stanovanjski objekti in stanovanjsko uslužnostni objekti

Pri individualnih stanovanjskih objektih in stanovanjsko uslužnostnih objektih, je obvezno upoštevati stavbne linije.

Tlorisni gabariti lahko dimenzijsko odstopajo $\pm 10\%$ po dolžini in $\pm 15\%$ po širini. Glede na višino objektov je odstopanje maksimalno $\pm 1\text{m}$.

Kleti so dovoljene. Kota vrha stropne plošče kleti je lahko max. 50 cm nad obstoječim (naravnim) terenom. Definitivne kote pritličja so podane z zahtevami komunalne infrastrukture.

Tolerance spreminjanja mej med posameznimi parcelami so dovoljene pod pogojem, da se bistveno ne poveča stavbno zemljišče.

2. Objekta večnamenske dejavnosti

Pri objektu večnamenske javne, trgovske, gostinske in servisne dejavnosti so možna odstopanja v horizontalnem gabaritu, ki jih bo določila lokacijska dokumentacija. Vertikalni gabarit je maksimalno P+2.

Prizidkov ni dovoljeno graditi.

Gradnja je lahko klasična, montažna ali kombinirana.

3. Komunalno opremljanje

Dokler ni zgrajen kolektor fekalnih odpadnih vod, je možno ob posameznih objektih zgraditi greznice. Po zgraditvi kanalizacijskega omrežja je obvezno objekte v največ šestih mesecih po izgradnji priključiti na kanalizacijsko omrežje, greznice pa zasuti. Greznice morajo biti triprekatne, vodonepropustne in pretočne. Pri graditvi in uporabi greznice je potrebno upoštevati vsa strokovna in tehnična navodila.

4. Namembnost objektov in naprav

Glede namembnosti objektov in naprav so spremembe dopustne do stopnje, ki ne krši ali spreminja osnovnih dejavnosti posameznega območja opredeljenega s tem načrtom.

V pritličju stanovanjskih objektov se lahko organizira trgovsko-uslužna dejavnost pod pogojem, da je nemoteča in ekološko varna.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14. člen

Zazidalni načrt ZS 11 – "Lehte" je na vpogled na Občini Sežana.

15. člen

Z dnem, ko začne veljati odlok o zazidalnem načrtu ZS 11 – "Lehte" v Sežani, prenehata veljati odlok o zazidalnem načrtu "Kare 11" v Sežani (Uradne objave, št. 30/79) in odlok o spremembi dela zazidalnega načrta "Kare 11" – Lehte, Sežana (Uradne objave, št. 8/91).

16. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-65/97

Sežana, dne 27. maja 1999.

Župan
Občine Sežana
Miroslav Klun l. r.

2680. Pravilnik o usklajevanju lokacijskih dokumentacij s prostorskimi izvedbenimi akti Občine Sežana

Na podlagi 67. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) ter na podlagi 16. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95, 35/95 – popr. in 55/98) je Občinski svet občine Sežana na seji dne 27. 5. 1999 sprejel

P R A V I L N I K o usklajevanju lokacijskih dokumentacij s prostorskimi izvedbenimi akti Občine Sežana

1. člen

S tem pravilnikom se določi način usklajevanja lokacijskih dokumentacij z veljavnimi urbanističnimi dokumenti, sprejetimi na območju Občine Sežana.

2. člen

Lokacijske dokumentacije, izdelane v skladu s 55. členom zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97), lahko na območju Občine Sežana izdelujejo gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki, če izpolnjujejo pogoje iz 10. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (ZUN – G), (Uradni list RS, št. 44/97).

POSTOPEK

3. člen

Izdelovalec lokacijske dokumentacije ali naročnik/investitor (po predhodni vlogi za izdajo lokacijskega ali enotnega dovoljenja za gradnjo, ki jo vložijo na Upravni enoti Sežana), z vlogo zaprosi Občino Sežana za izdajo lokacijske informacije v zvezi s predvidenim posegom. Lokacijska informacija je zbir podatkov, potrebnih za izdelavo lokacijske dokumentacije.

VLOGA

4. člen

Vlogo za izdajo lokacijske informacije se vložijo na Občino Sežana pri službi, pristojni za urejanje prostora. Vloga se vložijo na obrazcu. Vlogo za stavbne posege izdelovalec ali naročnik/investitor vložijo na obrazcu A, za posege linearnega značaja (vodovod, daljnovod, cesta...) pa na obrazcu B.

Priloge:

I. K vlogi na obrazcu A je potrebno priložiti:

A) kopijo katastrskega načrta z oznako parcel, na katerih se bo izvajal poseg

B) predlog prostorske rešitve posega s prometno ureditvijo (skica) ter idejne skice objekta

C) kolikor gre za legalizacijo posega ali za poseg v obstoječi objekt je potrebno priložiti skice objekta

D) kolikor gre za spremembo namembnosti objekta, se priloži še:

- skice obstoječega stanja
- skice predvidenega stanja
- kratek opis posegov

II. K vlogi na obrazcu B mora biti priložen potek trase na grafičnih prilogah v primernem merilu ter parcelno stanje - številke parcel in katastrska občina, po katerih poteka trasa.

5. člen

Obrazca A in B dobijo vsi zainteresirani izdelovalci lokacijskih dokumentacij ali naročniki/investitorji na Občini Sežana pri službi, pristojni za urejanje prostora.

LOKACIJSKA INFORMACIJA

6. člen

Po prispetju popolne vloge, pristojna služba na osnovi pridobljenih podatkov o nameravane posegu in na podlagi morebitnega terenskega ogleda, izda lokacijsko informacijo.

7. člen

Lokacijska informacija vsebuje opis splošnih in posebnih pogojev, pod katerimi je nameravani poseg možen, uradno kopijo (izsek) iz prostorskih sestavin planskega dokumenta in uradno kopijo (izsek) iz veljavnega prostorskega izvedbenega akta ter seznam občinskih odlokov ter drugih predpisov, ki jih mora izdelovalec lokacijske dokumentacije pri izdelavi le-te upoštevati. Če nameravani poseg ni možen, se lokacijska informacija izda brez seznama veljavnih predpisov, brez urbanistično - arhitektonskih pogojev in brez grafičnih prilog.

POTRDITEV

8. člen

Lokacijsko dokumentacijo, izdelano v skladu s 55. členom zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor in na osnovi izdane lokacijske informacije, je pred oddajo na Upravno enoto Sežana za potrebe pridobitve ustreznega

dovoljenja, izdelovalec dolžan dostaviti Občini Sežana, pristojni službi za urejanje prostora, v pregled in potrditev.

9. člen

Občina Sežana tako izdelano dokumentacijo pregleda in potrdi njeno usklajenost z izjavo, ki se jo vstavi v vsak izvod lokacijske dokumentacije.

EVIDENCA

10. člen

Občina Sežana hrani v svoji evidenci vloge, izdane lokacijske informacije, izvod lokacijske dokumentacije in potrdila o usklajenosti lokacijskih dokumentacij.

11. člen

Stroški izdaje lokacijskih informacij se obračunajo na podlagi sklepa o cenah storitev s področja urejanja prostora, ki ga je sprejel občinski svet na seji dne 27. 5. 1999.

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 350-01-2/99-1

Sežana, dne 27. maja 1999.

Župan
Občine Sežana
Miroslav Klun l. r.

2681. Sklep o cenah storitev s področja urejanja prostora

Na podlagi 16. člena statuta Občine Sežana (Uradni list RS, št. 28/95, 35/95 - popr. in 55/98) je Občinski svet občine Sežana na seji dne 27. 5. 1999 sprejel

S K L E P**o cenah storitev s področja urejanja prostora**

1. člen

Izdelava lokacijske informacije in izjave o usklajenosti: 3.000 SIT.

Izdelava lokacijske informacije in izjave za večje posege v prostor, se obračunava po opravljenih urah in dodatnih materialnih stroških.

2. člen

V znesku iz prejšnje točke ni vključen prometni davek od storitev. Znesek iz prejšnje točke tega sklepa se enkrat letno uskladi z indeksom rasti cen na drobno.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-01-2/99-2

Sežana, dne 27. maja 1999.

Župan
Občine Sežana
Miroslav Klun l. r.

VSEBINA

	Stran		Stran
DRŽAVNI ZBOR		CELJE	
2648. Zakon o carinski službi (ZCS-1)	7033	2665. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zaidalnih načrtih Gospodarska cona v Celju	7214
2649. Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK)	7044	2666. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Ljubečna	7216
2650. Zakon o spremembi zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (ZPVAS-D)	7052	2667. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ZN Lava II – Ingrad	7216
2651. Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (ZMZPP)	7053	2668. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o varovanju in začasnem urejanju grobišč in grobov vojnih in povojnih žrtev revolucije na območju Občine Celje	7220
2652. Zakon o varnosti in zdravju pri delu (ZVZD)	7063	2669. Sklep o ustanovitvi javnega zavoda Slovensko ljudsko gledališče Celje	7222
2653. Zakon o rudarstvu (ZRud)	7071	2670. Sklep o valorizaciji in vrednosti kvadratnega metra površine in vrednosti točke za leto 1999 za odmero davka od premoženja	7224
2654. Zakon o trgu vrednostnih papirjev (ZTVP-1)	7090		
2655. Zakon o ohranjanju narave (ZON)	7146	ČRNOMELJ	
MINISTRSTVA		2671. Program priprave sprememb in dopolnitev zaidalnega načrta Čardak v Črnomlju	7224
2656. Pravilnik o spremembah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije ter preverjanja	7176	GRAD	
2657. Pravilnik o izdelkih iz žit	7176	2672. Statut Občine Grad	7226
2658. Pravilnik o jedilnih oljih, masteh rastlinskega izvora, margarini in majonezi	7183	JESENICE	
2659. Pravilnik o čaju, gorčici, jedilni soli, pecilnem prašku, prašku za puding in vanilijevem sladkorju	7190	2673. Odlok o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Jesenice	7241
2660. Pravilnik o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali in obrazcu veterinarske napotnice	7193	NOVO MESTO	
2661. Pravilnik o pridobitvi certifikata o skladnosti za naprave za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev	7203	2674. Sklep o cenah storitev za urejanje javnih parkirišč in parkirnih hiš ter za odvoz nepravilno parkiranih vozil	7246
2662. Odločba o prenehanju veljavnosti odločbe o pooblastitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 17, Ljubljana za opravljanje del in nalog v postopku potrjevanja novih sort, dovolitve introdukcije tujih sort in varstva sort kmetijskih rastlin	7209	2675. Sklep o cenah storitev za urejanje javne tržnice	7246
2663. Dopolnitev seznama potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je bila dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji	7210	2676. Sklep o cenah storitev za uporabo javnih sanitarij	7247
		2677. Sklep o cenah storitev za pokopališko in pogrebno dejavnost ter urejanje pokopališč	7247
OBČINE		SEŽANA	
BOROVNICA		2678. Odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Sežana	7248
2664. Sklep o financiranju političnih strank v Občini Borovnica	7214	2679. Odlok o zaidalnem načrtu za območje ZS 11 – "Lehte" v Sežani	7251
		2680. Pravilnik o usklajevanju lokacijskih dokumentacij s prostorskimi izvedbenimi akti Občine Sežana	7254
		2681. Sklep o cenah storitev s področja urejanja prostora	7255

ISSN 1318-0576

9 771316 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor Tone Dolčič – Založnik Uradni list RS, d.o.o. – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče – Akontacija naročnine za leto 1999 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV – Naročnina za tujino je 55.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 125 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – e-mail: info@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770